

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

GENA SHOWALTER

THE WARLORD

THIRTY DAYS TO WED A VIRGIN.

THIRTY DAYS TO SACRIFICE HER.

THIRTY NIGHTS TO RESIST TEMPTATION...

Gena Showalter New York Times ve USA TODAY'de Büyüleyici Lordlar kitabının çok satan yazarı Underworld serisi, büyüleyici Gods of War serisi, iki genç yetişkin serisi-Everlife ve White Rabbit Chronicles -Ve bağımlılık yaratan Original Heartbreakers serisi. Karanlık bir tarafı olan bir alfa erkeği ve ona karşı koyan güçlü bir kadını içeren bir sonraki romanı üzerinde sıkı bir şekilde çalışıyor. onu dizlerinin üzerine çöktürüyor. Gena, kurtarılmış köpeklerden oluşan hayvanat bahçesi ve yakında çıkacak tüm kitapları hakkında daha fazla bilgiyi genashowalter.com veya [Facebook.com/genashowalterauthor](https://facebook.com/genashowalterauthor) adreslerinden edinebilirsiniz.

Gena Showalter'a Övgüler

"Paranormal romantizmin önde gelen yazarlarından biri.
Gena Showalter tamamen büyüleyici bir hikâye sunuyor!"

-Kresley Cole, #1 New York Times çoksatan yazarı

"Bu dünyaya ve alfa erkeklere bayılıyorum - Gena
Showalter'ın en iyi işi bu!"

-J.R. Ward, New York Times'ın 1 numaralı çok satan yazarı, Gölge ve Buz üzerine

"Gena Showalter göz kamaştırmakta asla başarısız olmuyor."

-Jeaniene Frost, New York Times çoksatan yazarı

"Showalter... beni her seferinde sarsıyor!"

-Sylvia Day, New York Times'ın 1 numaralı çok satan yazarı

"Showalter aşık olacağınız eğlenceli ve seksi karakterler
yazıyor!"

-Lori Foster, New York Times çoksatan yazarı

"Showalter romantizmi her sayfada cızırdatıyor!"

-Jill Shalvis, New York Times çoksatan yazarı

"Büyüleyici bir kurgu, seksi bir kahraman ve dur durak
bilmeyen bir aksiyon... En Karanlık Gece, Showalter'ın en iyi
eseri."

-Karen Marie Moning, New York Times çoksatan yazarı

"Seksi paranormal romantizmin en ateşli hali! Savaş Tanrıları
serisi benim yeni saplantım."

-Christine Feehan, #1 New York Times çoksatan yazarı, Gölge ve Buz üzerine

Gena Showalter'dan da temin edilebilir

HQN'den

En Karanlık Kral Buz
ve Alev Gölge ve
Buz

En Karanlık Savaşçı
Gitmesine İzin
Veremez

Nefes Almakta
Zorlanıyorum En
Karanlık Söz En
Karanlık Azap Ne
Kadar Zor Düşersen
Ne Kadar Sıcak
Yanarsan O Kadar
Yakınlaşırsın

All for You ("The One You Want "ı
içeren antoloji)

En Karanlık Dokunuş
Yanan Şafak

Karanlıktan Sonra ("En Karanlık
Melek "i içeren duoloji)

En Karanlık Özlem
Güzellik Uyandı

After Moonrise (P.C. Cast ile düoloji)
Kötü Geceler

En Karanlık Baştan
Çıkarma En Karanlık
Teslimiyet En Karanlık Sır
En Karanlık Yalan
Karanlığın İçindeki
En Karanlık Tutku
En Karanlık Fısıltı En
Karanlık Zevk En
Karanlık Öpücük
En Karanlık Gece
Vampirin Gelini

Su Perisi Kral
Atlantis'in Mücevheri
Ejderhanın Kalbi İki
Kat Sıcak
Ateşle Oynamak
Eşini Yakala
Hayvani İçgüdüler
Sonsuzluğun Prensi
Taşın Prensi

Harlequin Nonfiction'dan

Ölümsüzlerle Çıkmak
(Jill Monroe ile)

Inkyard Press'ten

Cam Kraliçe Kötü
Kraliçe Everlife
Can damarı
Firstlife
Çılgın Bir Zombi Partisi
Zombi Kalpler Kraliçesi Zombi
Camından
Alice in Zombieland
Twisted
Çözölmüş
İç içe
geçmiş

Ve Gena Showalter'ın büyüleyici yeni Ölümsüz Düşmanlar
serisinin ilk kitabını bekleyin

Kalpsiz

HQN'den yakında geliyor!

Gena Showalter

Savaş Lordu

Jill Monroe ve Mandy M. Roth'a güldürdükleri,
cesaretlendirdikleri ve beyin fırtınaları için. Ve Naomi Lane ve
Marie Dowling her türlü yardımınız için - sizler yukarıdan
gönderilen hazinellersiniz!

İçindekiler

[Epigraf](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Gena Showalter'ın Kalpsiz kitabından alıntı](#)

"Çocuklar? Çocuklar! Bana kulak verip
hazırlanmak isteyebilirsiniz, çünkü gerçekten
kötü şeyler olmak üzere. Mesela, asteroit
Kötü vurmak. Oh, boş ver. Bu eğlenceli olacak...
izlemek için."

-İstenmeyen Neeka

PROLOGUE

Yıldızlar Kitabı'ndan alınmıştır
Yazarı bilinmiyor

Onlar kadim savaşçılar, özlerinde kötülük var ve sadece birbirlerine sadıklar. Astra Planeta, Gezgin Yıldızlar, Gökyüzünün Savaş Lordları -sonun başlangıcı- olarak bilinirler ve dünyadan dünyaya seyahat ederek düşman ordularını yok ederler.

tek bir savaş. Savaşa sürüklenirler, en küçük çatışmayı bile acı ve kan dökerek bitirirler.

Bu savaşçıları görmek, yakında ölümünüzü karşılayacağınızı bilmek demektir.

Hiçbir ahlaki pusulaları olmadan, acımadan öldürüyor, vicdan azabı duymadan çalıyor ve suçluluk duymadan yok ediyorlar, hepsi de mistik bir kutsama almak için: hiç kayıp yaşamadan beş yüz yıllık zaferler.

Bu kutsamayı elde edemezlerse, otomatik olarak laneti alırlar: beş yüz yıllık mutlak yenilgi.

Her Astra Planeta'nın farklı bir görevi tamamlamak zorunda olduğu bir sonraki ihsanın zamanı geldi. Başlamak için, onların

Lider, Komutan Alaroc "Roc" Phaethon, Genişliğin İmparatoru, Çağların Kayası, Derinlerin Devi, Alev Saçan, kendi seçtiği ölümsüz bir dişiyle evlenmelidir. Yeminlerin edilmesinden otuz gün sonra, bu gelini kendi yaptığı bir sunakta kurban edecektir. Bakire olarak ölürse daha da iyi olur. Kendisi ve adamları ikinci bir kutsama alır. Değilse... en büyük düşmanı alır.

Komutan görevinde hiç tereddüt etmedi. Yapamaz. Eğer bir Astra görevini tamamlayamazsa, hepsi başarısız olur.

Roc'un başarılı olmak için her çizgiyi aşmasına şaşmamalı.

Onu yolundan saptıracak kadar çekici bir kadın hiç olmadı. Hiçbir savaşçı kadın inanılmaz gücünün üstesinden gelemez. Hiçbir büyücü onu aklının ötesinde yakacak kadar arzulu olamaz.

Ona kadar.

Harpina, Harpilerin Diyarı 2248
AG (Genelden Sonra)

Taliyah Skyhawk dokuzuncu yaş gününün gecesinde, Harpinian kraliyet bahçelerinde bir koro eşliğinde vızıldayan çekirgeler ve cıvıldaayan kuşlar. O bir yaklaştı rengârenk alevlerin çıtırdadığı yanan ateş çukuru. Üç ay, çevredeki çalılıkları ürkütücü, serulean bir parıltıyla boyuyor, havada ağır ağır asılı duran kafatası çiçeklerinin ve dumanın kokusu her nefesini doyuruyordu.

Annesi Hain Tabitha, teyzesi Dul Bırakan Tamera ve on beş yaşındaki kuzeni Felaket Getiren Blythe-Taliyah'ın idolü ile omuz omuza duruyordu. Silahlı üçlü bir güç duvarı oluşturmıştı.

"Bir ölüm mangası mı? Tam da istediğim şey," diye espri yaptı ama kimse gülümsemedi.

Bunun yerine, annesi ateş demirinden yapılmış kılıcını daha iyi göstermek için pozunu yeniden ayarladı. Fae ve diğer elemental türlerle savaşmak için kullanılan bir malzeme. "Diz çök," diye emretti, küçük dişleri ateş ışığında parlıyordu.

Affedersiniz? Taliyah'ın bakışları bir aile üyesinden diğerine kaydı. Neler oluyordu? Daha önce, ne zaman Blythe gece yarısı bir buluşma talep etmişti, Taliyah ise sürpriz bir parti bekliyordu. Belki birkaç oyun. Hançeri düşmanın içine saplamak her zaman favori olmuştur.

"Diz çök," diye yineledi Tamera Teyze. Meleklerle ve Gönderilmiş Olanlara karşı en iyi araç olan iblis camından bir hançer kullanıyordu. Cennetten gelenlere karşı.

Blythe sert bir baş hareketiyle cesaret verdi. "Diz çök." O İblislere, cadılara, vampirlere ve hatta harpilere karşı en iyi savunma olan lanetli ağaçtan oyulmuş bir kazık tutuyordu.

Siktir et bunu. Taliyah gözlerini kıstı. "Generalim için diz çökerim çünkü o makama saygı duyuyorum ama sadece General."

"İyi cevap." Annesi gülümsedi... ve hemen ardından Taliyah'ın ayaklarını sert bir tekmeyeyle yerden kesti.

Mevsim ne olursa olsun soğuşunu hiç kaybetmeyen çok soğuk bir zemine çakıldı, hava ciğerlerini terk etti. Hiç duraksamadan ayağa fırladı.

Teyzesinin sert yumruğu onu bir kez daha yere yuvarladı. Görüşünde yıldızlar göz kırptı ama Taliyah yine de ayağa kalktı. Kına yakacak zaman yoktu. Blythe arkasından fırladı ve alçalarak ayak bileklerindeki tendonları kesti.

Dizlerine vurdukça acısı artıyor, daha zor nefes alıyordu. Yine de tırmanmaya çalıştı.

Yenilginin resmini asla kabul etmeyin.

Zehrini seçmek zorundaydı. Sebat etmenin acısı ya da pişmanlığın ıstırabı. Her seferinde sebat etmeyi seçti.

Çabalıyor, mücadele ediyor. Alt bedeni işbirliği yapmayı reddederek onu itaatkâr bir pozisyonda tutuyordu. Taliyah kararlılığını sürdürdü. Sadece pes ettiğinde kaybedersin.

Nefes nefese, daha çok mücadele ederek, kadınlara baktı. onları sevdiği ve güvendiği için sevinmeliydi. "Ben öfkelenmeden biri bana neler olduğunu anlatsa iyi olur."

Annesinin gözleri karanlıkta parlıyordu. "Zamanı geldi kızım. On iki ay içinde, evinden ayrılacaksın. tıpkı sizden önceki harpiller gibi savaş eğitiminize başlamak için. Diğerlerinden farklı olarak, olduğun gibi değil, olman gerektiği gibi eğitim almalısın."

Bekle. "Bu bir tür statü ritüeli falan mı? Peki, neden söylemedin?" Üzerindeki gerilim azalmıştı. Ta ki annesinin bazı sözlerini tekrar hatırlayana kadar. "Nasıl olmam gerekiyor?" Çünkü kendisi gayet iyiydi, teşekkürler.

Annesi onun sorularını duymazdan gelerek, "Hayatta en çok ne istiyorsun kızım?" diye sordu.

"Cevabı zaten biliyorsun." Bu konuşmayı zaten birçok kez yapmışlardı.

"Yine de anlat," diye emretti annesi, yüz ifadesi en az takma adının uyardığı kadar hırçındı.

Siyah saçları, kehribar rengi gözleri ve bronz teniyle Huysuz, bir elf kadar kırılgan ve bir Gönderilmiş Kişi kadar masum görünüyordu.

Deri ve zincir zırh giymiş olsa bile

Etrafındaki herkesi öldürmek şöyle dursun, küfretmekten bile aciz.

Beyaz saçlı, mavi gözlü, solgun Taliyah annesinin narin kemik yapısını paylaşıyordu, ama daha fazlasını değil. Bir de ateşli mizacını. "Harpy olmak için savaşıyorum General."

Bu kadınlar kelimeleri kafasına kazımışlardı. At Bir noktadan sonra, arzu kendi arzusu haline gelmişti. Harpiller için bir General, kraliçeye eşdeğerdi. Halkını yüceliğe götüren bir hükümdardı. Kim hükmetmek istemez ki?

Tamera Teyze çenesini kaldırdı, aynı soğuk, güzel ve küçük kız kardeşi kadar ölümcül. "Bu hedefe ulaşmak için ne yapmak istiyorsun?"

"Herhangi bir şey."

"Listele onları," diye ısrar etti.

General olmak için yarışan her Harpy on özel görevi yerine getirmelidir. "Ordumuzda bir yüzyıl boyunca hizmet edeceğim ve Harpy Oyunları'nı kazanacağım." Güç, hız ve çevikliği ortaya çıkarmayı amaçlayan bir dizi yarışma.

"Hüküm süren Generali yapmak istemediği bir şeyi yapmaya ikna edeceğim ve ona en azılı rakibinin kellesini hediye edeceğim. Ben de

Zaferle sonuçlanan bir askeri seferi yönetmek, büyük bir ateşkesi müzakere etmek, bir kraliyet ailesinin en değerli eşyasını çalmak, sadece aklımla bir savaşı kazanmak ve çok sevdiğim bir şeyi feda etmek." "Dokuz görev sıraladın.

Onuncusu ne olacak?" Annesi

kaşlarını çattı. "Zamanı geldiğinde, kim olursa olsun ya da senin için ne ifade ederse etsin, hüküm süren General'e savaşta meydan okumalısın. Bunun için cesaretin var mı?"

"Yaparım." Emredildiği gibi, Taliyah her şeyi yapacaktı. Bakire olarak kaldı, bedeni halkına verildi. Bu gerçekten bir zorluk değildi, çünkü öğrençti. Erkekler büyüktü.

Bebekler. Yüzleri kırıldı ve günlerce ağladılar. "Hiçbir şey beni durduramaz."

"Neden böyle şeyler yapacaksın?" Tabitha sordu.

"Çünkü ben Taliyah Skyhawk'ım ve hiçbir şey beni doğuştan gelen hakkımdan mahrum edemez." Annesinin kafasına kazıdığı diğer sözler.

Yürümeyi öğrenir öğrenmez, General olma ayrıcalığına hazırlanmaya başlamıştı. Birçok harpinin denediği ama çok azının başardığı bir şeydi bu. Ama, ilk günden Taliyah en başından beri herkesten daha kararlı olduğunu kanıtlamıştı.

Diğerleri bir sorunun etrafından dolaşmanın yollarını ararken, o sorunu taşaklarından yakaladı ve sıktı. Diğerleri bir fırsat kapısı kapandığında şikayet eder, sonra başka bir kapının açılmasını bekler; o ise korkutucu bir odaklanmayla istediği kapıdan içeri girerdi.

Her şeyin bir sebebi mi vardı? Evet. Bu neden genellikle yumruklarını içeriyordu.

"Sen sadece Taliyah Skyhawk değilsin." Annesi sanki onunla gurur duyuyormuşçasına hafifçe sırttı. "Hayatın boyunca pek çok isimle anılacaksın kızım. Başkaları için sen Soğukkanlı'sın. Bizim içinse sonsuza dek Tüm Toprakların Dehşeti Taliyah'sın."

Tüm Toprakların Terörü. Tal. Kendine has bir sırtış yayıldı. "Ben Tüm Toprakların Dehşetiyim."

Annesi onaylarcasına başını eğdi. "Sen diğer harpilerden daha güçlü, daha hızlı ve çok daha kuvvetlisin. İlk çocuğumun babası olmasını istediğim erkeği özenle seçerek bundan emin oldum."

Tasarlayarak üremek harpiler arasında yaygın bir uygulamaydı. İblisler ve vampirlerle akraba olduğunuzda ve herkes sizin türünüzden "güzel akbabalar" olarak bahsettiğinde bu bir zorunluluktan ibaret değildi. Birçok ordu spor olsun diye harpi avlardı. Ya da daha kötüsü!

Günümüzde, birkaç çocuk doğurmaya karar veren harpiler, daha fazla üreten güçlü erkekleri seçtiler.

güçlü çocuklar.

Taliyah hevesini gizlemeye çalışarak, "Yılanbacaklı'dan bahsediyorsun," dedi. Yıllar boyunca annesi sadece adamın türünü paylaşmıştı. O kadar uzun süre merak etmişti ki...

"O bir yılan oynatıcısı değil. Tam olarak değil. O yılan değiştiricilerin yaratıcısı... ve babalarınızdan sadece biri."

"Ne?" "Ne? Kaç tane babam var?" "İki tane var ve onlar kardeş, biri sahip olabiliyor diğerine, başkalarına asla bahsetmeyeceğin bir şey. Kız kardeşlerin bile bilemez."

Bakışları Kaia ve Bianka adlı ikizlerin büyüdüğü annesinin yuvarlak karnına kaydı. Yutkundu.

"Anlıyor musun, Taliyah? Bu sırrı mezarlarımıza götürmeliyiz. Eğer biri senin kökenlerin hakkındaki gerçeği öğrenirse, onu gecikmeden öldüreceksin."

"Ama şu anda ne olduğumu bile bilmiyorum!" Sersemletici.

"Açıklayacağım," diye söze girdi teyzesi. "Sen doğmadan önce, kardeşler her elli yılda bir Harpina'da ortaya çıkarlardı. Bir tanesi

köylerimizi terörize etti ve biz onu durduramadık. Diğer hayatta kalanları onardı. On altı yıl önce, ikisi bana gizlice göründüler ve geceyi onlarla geçirirsem bizi bir süreliğine bağışlamayı teklif ettiler." Sesi inceldi. "General olmak için savaşmama rağmen, pazarlıklarını kabul ettim. Dokuz ay sonra sağlıklı bir kız çocuğu dünyaya getirdim."

Tamera sadece bir kez doğum yapmıştı. Bu da demek oluyor ki. Blythe'ın da mı iki babası vardı? Bekle. Blythe Taliyah'ın kız kardeşi miydi?

Daha hızlı sarılıyor.

"Beş yıl sonra," dedi annesi, sesi aynı sertlikteydi, "kardeşler yeniden ortaya çıktı. Bu sefer bana geldiler, aynı pazarlığı teklif etti. General olmak için yaptığım teklife rağmen kabul ettim. Dokuz ay sonra seni doğurdum."

Taliyah dudaklarını yaladı. Sindirilecek çok şey vardı. Aynı anda çok fazla şey. Kabullenmesi en zor olana odaklandı ve anlamlandırmaya çalıştı. Babalarına. Tarih dersinde, tam da anlatıldığı gibi yapmış olan ikiz kardeşler hakkında bir şeyler öğrenmişti.

O kadar güçlü savaşçılar ki, karşılaştıkları herkesi dehşete düşürüyorlardı. Sadece savaşçılar değil. Bir tanrının oğulları.

"Ben Kaos'un oğulları Asclepius Serpentes ve Erebus Phantom'un kızıyım." Kelimelerin tadı dilinde tuhaftı.

Asklepios Hayat Getiren olarak bilinirdi.

Bazı ölümsüzleri ölümden diriltebilen bir ilaç. Ayrıca yılan değiştiricilerin ve gorgonların da yaratıcısıydı.

Erebus onun tam tersiydi. Ölüm Getiren olarak bilinir, dokunduğu her şeyi yok ederdi. Ölümsüz türlere katkısı? Hayaletlerin yaratılması. Hem ruh hem de beden biçimini alabilen akılsız askerler. Bu fantomlar hayatta kalmak için yaşıyanların ruhlarını, yani yaşamlarını tüketiyordu. Harpiler için grotesk bir hareket. Aslında tüm ölümsüzler için.

İkisi de kendi başlarına birer tanrıydı, evet, ama Abyss olarak bilinen daha büyük bir tanrıdan geliyorlardı. Bu şu anlama geliyordu. I Abyss'ten geldi.

Tabii ki öyle! Açıkçası, inanılmazdı. Tüm harpyk türünün savunucusu.

"Kardeşler şimdi nerede?" Oops. Sesi çok mu hevesli çıkmıştı? Harpilerin bu tür konularla ilgilenmemesi gerekirdi.

Annesi omzunu kaldırdı, cevabı açıkça hayırdı. onun için önemliydi. "Söylentilere göre ikisi yanlış savaş lordlarıyla, bir zamanlar Kaos'un kişisel muhafızları olarak görev yapan adamlarla kavga etmişler. Kardeşleri öldürdüler ama Erebus geri döndü... yanlış."

Yani babalardan biri ölmüş ve gitmişti. Diğeri yaşıyordu ama iyi değildi. Midesi çalkalandı. "Erebus'un benden haberi var mı? Kaos biliyor mu?" Onu ziyaret edecekler miydi? Bir umut kıvılcımı çaktı. Belki onu tanımak falan isterlerdi.

"Eğer seni biliyorlarsa, kızım, umurlarında değil. Sen onlar için bir hiçsin, onlar da senin için bir hiç."

"Doğru." Omuzları hafifçe yuvarlandı. "İyi ki kurtulduk diyorum. Onlara kimin ihtiyacı var ki?" Kendi başına gayet iyiydi.

kendi. İyiden daha iyi! En iyisi! Göğsündeki sızı, durumla ilgili hiçbir anlam taşımıyordu.

"Haklısın. Onlara ihtiyacın yok. Yakında, en çılgın hayal gücünün ötesinde yeteneklere sahip olacaksın."

Yeni bir güç düşüncesiyle canlandı. "Hangi yetenekler?"
Ve ne kadar yakında?

Blythe ona, "İlk derinden kurtulup ikinci derine geçene kadar bunu bilemezsin," dedi. Siyah saçlı, mavi gözlü güzel gülümsedi ve Taliyah'ın nefesi kesildi. İrisleri! Derinliklerinde siyah lekeler parıldıyordu. "Eğer benim gibiysen, ruhunu bedeninden çıkaracak, başkalarını ele geçirecek, ölümlerle iletişim kuracak, düşmanlarını gözetlemek için ruhlar dünyasında dolaşacak ve her ölümden sonra iyileşeceksin... ilk ölümünden bile."

İlk mi? Bakışlarını silahlara yakınlaştırdı. Farkındalık Taliyah'ı yumrukladı ve onu soluk soluğa bıraktı. Ailesi onu öldürmeyi ve bir hayalet olarak yetiştirmeyi planlıyordu.

Birbiriyle savaşıyor dürtüler birbiri ardına yükseldi. Kaçmak. Protesto. Tezahürat. Ölmek mi? Sonunda dilini ısırıp ve sessiz kaldı. Hayalinden daha önemli ne olabilirdi ki? Ruhlar âleminde dolaşmak ve düşmanlarını gözetlemek, ölümden kurtulmak...

Her şeyi yapardı. Ondan daha büyük bir General olamazdı. "Ben de yönetme hakkı için savaşıyorum," dedi kız kardeşi.

"Zamanı geldiğinde, ikimiz de onur için savaşmak zorunda kalacağız. Ama bu adil bir dövüş olacak. Adil ve doğru."

Taliyah başını sallayarak, "Adil ve doğru," diye tekrarladı. "Ama yine de ben kazanacağım." Gerçekler ve hepsi.

Blythe ona bir sırtıma daha hediye etti, orada ve gitti. "Göreceğiz."

"Üvey kardeşin gibi sen de yeni güçlerini sadece gizlice kullanacaksın." Annesinin sert ifadesi geceyi böldü, en ufak bir titreme onu sarstı. "Erebus ve Kaos'un, seni öldürmek için her şeyi göze alacak düşmanları var.

Kimliğiniz ortaya çıkarsa sizi yakalayıp kullanacağız. Anlıyor musunuz? Bildiğimiz kadarıyla, tanrıların kendileri de ölmenizi isteyecektir."

Hiçbir şeyden korkmamasına rağmen Taliyah kırılmış bir iddiada bulundu. Vicious ne zaman titremişt i ki? "I anlıyorum."

Annesi tatmin olmuş bir şekilde ateşten kılıcı kaldırdı. Koyu metal ay ışığında parlıyordu. "Olman gereken hayalet olmak için ölmeye hazır mısın kızım?"

Hayır! "Ben... ben miyim?" Henüz on yıl bile yaşamamış olmasına rağmen Taliyah çoktan iki büyük savaşa katılmıştı. İlki gökyüzünün kanatlı suikastçıları olan Gönderilmişlerle, diğ eri ise kurt değ iştirenlerle. Arkadaşlarının en acı verici şekillerde ahirete gidişlerini izlemiş, onları kurtarmak için çaresiz kalmıştı.

Bugün ölmek yarın Harpykind'ı daha iyi korumak anlamına geliyorsa, öyle olsun.

Harpies bugün. Sonsuza kadar Harpies.

"Öyleyim," diye teklif etti daha kendinden emin bir şekilde, çenesini çıkararak. "Öyle olsun." Annesi yeniden savaş pozisyonuna geçti, Tamera ve Blythe da onu takip etti. "Sonunuz başlangıcınız olsun."

Bununla birlikte Tabitha ateş demirini doğrudan Taliyah'ın kalbine sapladı.

Yakıcı bir acı içinde patladı. Kan boğazına hücum etti ve onu boğarak ağzından çıktı. Bir amaç uğruna ölmekle ilgili tüm düşünceler yok oldu, hayatta kalma içgüdüleri devreye girdi. Taliyah titreyen ellerini kabzanın etrafına yerleştirdi ve dışarı doğru itti. Nefes alamıyorum. Nefes almalıyım.

"Senin kaybın bizim kazancımız olsun." Tamera Teyze hiç acımadan şeytan camını ateş demirinin yanına itti.

Daha fazla yakıcı acı. Ağızının kenarlarından daha fazla kan fışkırdı. Halsizlik uzuvlarını istila etti ve gözyaşları sel oldu.

"Dönüşünüz ebedi bir hatırlatma olarak hizmet etsin. Ölüm acısını, mezar gücünü yitirdi." Blythe tahta kazığı diğ er iki silahın altına çarptı.

Izdırap! Dayanılmaz ve bitmek bilmeyen. Taliyah'ın kulaklarında yüksek sesli bir çınlama patladı. Çok soğuk. Başı dönüyordu. Ne kadar az

Kalan gücü de bir anda onu terk etti. Zaten topallıyordu, düştü.

Çarpışmanın etkisiyle beyni kafatasına çarptı; kafatası hızla akan kanla ıslandı. Tek yapabildiği dönen gece göğüne bakmaktı. Göz kamaştırıcı yıldızlar onu daha yakına çağırıyordu.

Savaştı. Sıkı dövüştü, çünkü dövüşmeden duramazdı. Bıçaklar tarafından çarpılmış, yok olmuş kalbi hızla çarptı. Yavaşladı. Ta ki...

Durdu.

Taliyah son bir kez hırıltıyla nefes verdi, vücudundaki her kas Vücudu gevşiyor. Belki ölmüştü, belki de ölmemişti. Bir parçası farkında kaldı ama zamanı yoktu. Karanlık bir denizin içinde yüzüyordu, orada burada yanıp sönen ve ona yıldızları hatırlatan ufak ışık kırıntıları vardı. Tüm acılar soldu.

Deniz onu gittikçe daha uzağa taşıırken, paniğe kapıldı. Ailesine dönmek istiyordu. Geri dönecekti.

Taliyah tekmeleyerek ve pençeleyerek mücadelesine devam etti.

Göz kırp. Göz kırp. Daha sert mücadele. Işıklar daha hızlı ve daha hızlı parladı, birlikte vızıldadı. Hala daha sert.

Sonunda-

Taliyah'ın nefesi kesildi, göz kapakları açıldı.

Annesi, hesaplı bir gülümsemeyle onun üzerine eğildi.

"Tebrikler kızım. Resmi olarak var olan ikinci kraliyet harpy-fantomusun. Ya büyük işler başaracaksın ya da denerken yine öleceksin."

Unutulmuşlar Diyarı, binlerce yıl sonra yarı gizli bir boyut

Göğsü çıplak bir Taliyah dizlerinin üzerine tünedi.

Yanında bir ilk yardım çantası bekliyordu. En yakın arkadaşı meme ucunu yeni deldirmişti ve "Bu senin şanslı piercingin. Hayatını kurtaracak, yemin ederim!"

En iyi arkadaşı Neeka hiç yanlış kehanette bulunmamış bir kahin olduğu için Taliyah ona inandı.

Lüks bir kalede geniş bir süitte kalıyorlardı. Tavanından parlayan kristaller damlayan bir ana yatak odası ve önünde uzanan canavar derisinden bir halı

çatırdayan ocak. Kötü adamların kemiklerinden yapılan mobilyalar, küçük şeylerin tadını çıkarmak için günlük bir hatırlatma görevi görüyordu.

Taliyah'ın kız kardeşlerinin ona verdiği sözde ödüller ve tek yeğeninin çizdiği başyapıtların eklektik bir karışımı olan sanat eserini ailesi yarattı.

"Bir ölümsüzü kalıcı olarak yaralamak için profesyonel bir hile. Kurbanın, yani alıcının çığlık atmadığından emin olun." İstenmeyen Neeka çatırdayan ocağın yanında durmuş, dağlama demirinin ısınmasını bekliyordu. Ateş ışığı onu koza gibi sarmıştı,

aydınlatici kıvrıkcık siyah saçları, muhteşem kahverengi teni ve viski kahvesi gözleri.

Güzel kız, pek de iyi olmayan İstenmeyen lakabını yüzyıllar önce sefil annesinden almıştı. Neeks yürümeyi yeni öğrenmişti ki bir düşman evlerini bastı.

ve onu iki kulağından bıçakladı. Yaralarının iyileşmesi için çok genç olduğundan, ölümsüz hayatının geri kalanında iştmeden kaldı.

"Bu yara izine neden ihtiyacım var ki?" Taliyah sordu. "Bu benim de hayatımı kurtaracak mı?"

"Onun gibi bir şey."

Yıldızlarından daha az acıtamazdı.

Harpy eğitim kampından mezun olduktan sonra Taliyah General unvanı için yarışmak üzere resmi bir taahhütte bulundu. O zamanlar, bir mistik onun sol bileğine on görünmez yıldız yerleştirmişti. O zamandan beri, her yıldız bir görevi başarıyla tamamladığında. Bir yıldızın doğuşunun acısı hiçbir şeyle kıyaslanamazdı. Zayıfları ayıklamanın bir yolu, diye düşündü.

"Bu arada, gizli mirasınızı öğrendiğimde beni öldürmediğiniz için teşekkürler," dedi Neeka.

Evet. Arkadaşı gerçeği ortaya çıkarmıştı. Ama sonra, Neeka'nın babası sırlar ve gizemler konusunda uzmanlaşmış bir kahindi, bu yüzden elbette kız bunu çözmüştü. Bunun için onu öldürmek mi? Hayır. "Bazen bu haberi dünyaya haykırmak istiyorum.

Özgeçmişimdeki yetenekler hayranlık uyandırıyor ve insanların bunu bilmeye hakkı var."

Bir yılanböceği olarak büyüler ve illüzyonlar yaratırdı. Herhangi bir zamanda herhangi bir düşmanı gözetlemek için kullandığı bir yetenek; aynı zamanda Bu da onun hayalet gibi cisimsizleşerek sis kadar önemsiz hale gelme yeteneğini açıklıyordu. Zehirli kanının birkaç damlası birçok ölümsüz türü ve çoğu insanı öldürebilirdi. Büyülü bir yüzük takmadığı zamanlarda -ki bu hiçbir zaman olmazdı- mistik bir bağlantı aracılığıyla hayaletleri duyardı. Ya da daha doğrusu,

çıgıllıklarını duydu. Yüzük onun akıl sağlığını kurtardı.

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyor musun?" Neeka tanıdık bir parıltıyla gözlerini aydınlatarak sordu.

"Hayır! Bana sahip olmam gerektiğini söyleme-"

"Bu kutlu olayı kutlamak için hatıra niteliğinde bir mücevher parçası!"

İnledi. Eve kapanıp canı sıkılan Neeka takı yaparak vakit geçirmeyi severdi. Bir sürü boncuk. Rhinestones.

Oh, yapay elmaslar. En gösterişli on kolye arkadaşının boynundan sarkıyordu. Bir dizi bilezik

iki koluna da tırmandı. Yüzükler her parmağı süslüyordu.

"Artık mücevher yok." Lütfen!

"İyi. Öyle olsun," diye homurdandı kız. "Ama türünün tek örneği olan gerçek bir parçaya sahip olmayı dileyeceksin, hakiki inciler."

"Gereksiz bir güvence onu doğru yapmaz. O kadar-inci denilen şeyler bir Anka kuşu savaşçısının ağzından çıkardığınız dişlerdir."

"Sadece hayal gücünüz yoksa." Neeka eğilip dağlama demirini inceledikten sonra Taliyah'ın dudaklarına baktı. "Neredeyse hazır. Bu arada, Hades sana çok kızdı. Henüz değil ama yakında. Benim adımları kullanmaya hakkın yok Tal, falan filan. Bağırmaya başladı, ben de sustum."

Hades'in adını kullanmak mı? Ne için? Haftalardır konuşmamışlardı. Aylardır mı? Her neyse. Yılın başlarında bir irade testine davet etti. Onunla yatakta iki ay geçirecekti. Eğer onu bekaretinden vazgeçmeye ikna ederse, bu konuda övündüğünde onu öldürmeyecekti. Teslim olmayı reddederse, ona baştan çıkarma dersleri vermek zorunda kalacaktı. Taliyah dilini ağzının çatısına bastırdı. Dersler, Neeka'nın "hayat memmat meselesi" olarak ihtiyaç duyduğuna yemin ettiği başka bir şeydi.

Penissiz kalmak zor olmuştu. Hades'in yetenekleri vardı! Onun ipeksi sesine, günahkâr ellerine ve hınzır ağzına kim karşı koyabilir? Sakın onun inanılmaz vücut. Ama direndi.

Taliyah gücünden tamamen emin bir şekilde yavaşça gülümsedi. Ya General olacaktı ya da denerken ölecekti.

Hayatı boyunca bu unvan için savaştı. Bu unvan için defalarca ölmüştü. Liderlik etmek için doğmuş. Bilgi varlığının her zerresini doyurdu. Onun komutası altında, harpiller gelişecek ve düşmanlar düşecekti.

Hedefime hiç bu kadar yaklaşmamıştım.

Peki neden hayatımdan bu kadar memnun değilim?

Ruh hali bozuldu. Kalbinde, organı delen ilk bıçakların bıraktığı delikler var gibiydi. Taliyah her ne kadar memnuniyet kazanmayı başardıysa da kısa süre sonra kaybetti.

Yine de General olduğunda her şey değişecekti.
Kesinlikle! Uzun süreli tatmin onun olacaktı.

"Peki bundan sonra ne yapacağız?" Neeka sordu. "Henry Cavill'in her şeyi yapmasını mı izleyeceğiz? Jason Momoa'yı mı arayalım? Numarası sihirli bir şekilde aklıma düştü. sadece saatler süren bir aramadan sonra. Ya da arkadaşlarımızın mitolojisini internette daha fazla bilgiyle güncelleyebiliriz? Hades'in aile geçmişini yeniden düzenleyelim, böylece ilk karısı aynı zamanda kız kardeşi olsun."

"Hades'in tarihini kesinlikle güncelleyeceğiz ama önce yemek hazırlamalıyım. Canım İtalyan yemeği çekiyor."

Taliyah'ın diyeti sadece ruh ya da saf enerjiden oluşuyordu. Yemekler arasında haftalar geçiren Blythe'ın aksine, Taliyah günde bir kez. Şu anki ücreti, onun buzdolabı versiyonu olan zindanda yaşıyordu. (Eski) tecavüzcüler onu güçlendiremeyecek kadar güçsüzleşmişlerdi, ruhları artık yenilenmiyordu. Bu gece onların işini bitirecek ve yerlerine yenilerini bulacaktı.

Neeka, "Çıkmışken bana bir lokum dondurma çal," dedi. "Duble olsun. Ve dondurmanın erimesine izin verme. Ayrıca, kiraz sayısını bildiklerinden emin ol. eklediğinizde sahip olacakları parmak sayısıdır. Git." Duraklama. "Evet! Hepsi tamam." Dağlama demirini alevlerden kaldırdı ve sırtıttı. "Yakma zamanı."

Arkadaşı elindeki aletle odanın bir ucundan diğer ucuna sıçrayıp arkasında pozisyon alırken, Taliyah kalın bir ipi dişlerinin arasına yerleştirip ısırıldı.

Nefes al. Nefes ver. Tamam. Hazır.

"Harika olacaksın," diye güvence verdi Neeka ona. "Üçe kadar sayacağım. Bir-" Kızgın demiri Taliyah'ın ensesine bastırdı.

Boğazında bir feryat yaşadı ve öldü, kararlılık tarafından öldürüldü. Isı onu yuttu, her zerresi cızırıyordu. Ter alnını kapladı ve şakaklarından damladı. Kızarmış et kokusu havayı kapladı ve neredeyse öğürüyordu.

"Mmm." Diğer harpy dudaklarını şapırdattı. "Seni tereyağında marine etmiş olsaydık, şu anda seni sindiriyor olurdum."

Taliyah hırıltılı bir nefesle ipi tükürdü. "Yamyamlık... her zaman çok komiktir," diye mırıldanmayı başardı. Harpiller kan içerdi ama sadece ilaç olarak ve sadece ihtiyaç duyduklarında.

Taliyah nefes alış verişine odaklandı. Al, ver. Al, ver. Güzel, bu iyiydi.

Neeka dağlama demirini kancasına geri koymadan önce Taliyah'ın yarasını temizliyor ve sarıyordu. "Yanlış anlama ama bence daha çok çalışmalısın ve son yıldızlarınızı kazanmak için daha hızlı. Ben bir kraliçeyim ve diğer kraliçelerle arkadaş olmak istiyorum, sıradan asker-köylülerle değil."

Bir homurtu daha. On ön koşuldan sekizini tamamlamak fazladan zaman gerektirmişti - çünkü sırf bir noktaya değinmek için her bir koşulu ikiye ya da üçe katlamıştı. Yapabilirim, o yüzden yaptım.

Dokuzuncusu ise... fedakârlık. Mevcut General'e meydan okuma hakkını kazanmadan önce tamamlaması gereken görev. Şimdiye kadar bu görevin imkansız olduğu kanıtlanmıştı.

Bir şeyler vermişti. Önemli insanları öldürdü. Zamanını, gücünü ve kaynaklarını başka amaçlara özgürce sundu. Görünüşe göre, güdüleriniz saf olmalı fedakarlık saymak için. Şu anda bir sonraki hamle için hiçbir fikri yoktu.

Yenilginin resmini asla kabul etme. Taliyah'ın yaşadığı bir mantra. Başarılı olana ya da gerçekten ölene kadar savaşırdı. "I

Kocanı üçüncü kez öldürdüğünde kralın seni boşadığına inan," dedi arkadaşı ona bir tişört fırlatırken.

Bir süre önce Taliyah'ın kız kardeşi Kaia kendini bir Anka kralıyla nişanlanmış olarak buldu. Ancak kız çoktan içine şeytan girmiş bir adama aşık olmuş ve başka biriyle evlenmeyi reddetmişti. Topyekûn bir savaşı önlemek için Neeka

onun yerine adamı. Taliyah'a büyük bir iyilik borcu vardı.

Çok büyük! Birkaç hafta önce, Taliyah onun en sevdiği avatarı öldürmüştü.

Neeka'nın favori avatarını kurtarmak için en sevdiği video oyunu. Bu kayıp onu derinden yaraladı.

Düğün tipik bir Cuma gecesi olmalıydı. Balayı başlamadan önce bir kralı öldürmek, hazinesini yağmalamak, köle olarak tuttuğu ölümsüzleri serbest bırakmak ve sarayını arka plana atmak. Ve başardılar.

Kralın dirileceğini biliyorlardı ve bunu takip eden savaşı dört gözle bekliyorlardı. Beklemedikleri şey neydi? Neeka'yı her yerde bulabilme yeteneğini. Gizli bir sığınağa ihtiyaç duyan Taliyah, Kan ve Gölgeler Diyarı olarak bilinen bir yerde zaman kazanmak için arkadaşlarıyla pazarlık yapmıştı. Orada, nadir bulunan ve dağlarda gömülü değerli kanlı altın. daha sonra bu dünyada zaman satın almak için kullanacaktı. Unutulmuşlar Diyarı.

Buranın güzelliği mi? Adından da anlaşılacağı gibi, Girdiğiniz anda herkes sizi unuttur. Tabii sizi hatırlamak için özel bir dövme yaptırmadıkları sürece.

"Harpy ordusunun kontrolünü ele geçirir geçirmez," dedi Taliyah, "Anka kuşunu yok edeceğiz. Sana söz veriyorum."

Neeka'nın omuzlarındaki kaslar aniden gerildi.

"Çarpışma... çoktan gerçekleşti."

Çarpışma mı? "Sen neden bahsediyorsun?"

"Buradalar." Arkadaşının bakışları uzaklara, çok uzaklara, başkaları tarafından görülmeyen bir diyara kaydı. "Oyun başladı."

"Ne oyunu?" Taliyah sordu, ancak o zaman Harpy'nin bir hayalin ortasında olduğunu fark etti.

"Kartlarını çekti. Şimdi elini oynayacak. Hazırlanın. Bir sonraki hamle sizin."

Yatak odasının kapısı menteşeleri sızlanarak açıldı. Dört çocuk annesi, onursuzluk timsali, acımasız katil ve sürekli bekârlığa veda eden Tabitha Skyhawk tökezleyerek odaya girdi. Sanki bir blenderdan kaçmış gibi görünüyordu. Hırpalanmış, morarmış ve kanlıydı. Bir kolunu göğsüne bastırdı: eli kayıptı. Korku ona ikinci bir deri gibi yapışmıştı.

Damarlarındaki kan donan Taliyah ayağı fırladı. Acı dalgalarına ve baş dönmesine rağmen dik durdu. Cesaret ve kararlılık ona iyi hizmet etmişti. "Ne oldu?"

"Harpina," diye mırıldandı Tabitha. Ayağı takıldı ve ardında kan izleri bıraktı. Kıpırmızı kan solgun, mumlu tenini ıslatıyor ve yırtık giysilerine sıçırıyordu. Öylece düştü yatağın ayak ucuna. "Bir sis çöktü ve devasa bir duvar belirdi. Önünde dokuz canavar duruyordu. Savaş çanı çaldı ve biz de saldırmak için koştuk. Canavarların silahları yoktu ama saniyeler içinde harpy ellerini ve ayaklarını kestiler. Cesetler yok olmaya başladı. Birçoğumuz gitmişti. Hayatta kalanlar düşünülemez olanı yaptı. Biz... teslim olduk. Yardım bulmak için dışarı fırladım."

Taliyah'ın midesi altüst oldu. Harpiller teslim mi olmuştu? Katlanılamayacak kadar iğrenç bir dehşet. İlk yardım çantasını aldı ve annesinin en endişe verici yaralarıyla ilgilenmeye başladı.

"Kim öldü?" diye sordu. Tanıdığı biri mi? Kız kardeşlerinin her biri ölümlüler dünyasında yaşıyordu. Tamera Teyze bir asırdan uzun bir süre önce savaşta ölmüştü, yeniden canlanamayacak kadar yaralıydı ve Taliyah'ın kalbinde onun adının yazılı olduğu bir yara izi kalmasını sağlamıştı. "Hangi canavarlar?"

Tabitha kalan eliyle mürekkep rengi saç tellerini yüzünden uzaklaştırdı. "Bilmiyorum. Ben...bilmiyorum," dedi. tekrarlardı.

Neeka imgelemin derinliklerine inerek, "Nissa öldü," diye mırıldandı. "Lider onu öldürdü." Bir nefes. "Blythe."

"Blythe orada mıydı?" Dehşet Taliyah'ı tokatladı. Sekiz yıl önce Blythe eşini bulmuştu; kader onun için bir erkek seçmişti. General olma arzusuyla birlikte bekâretinden de vazgeçmişti. Yedi yıl önce bir çocuk doğurdu. Isla adında küçük, güzel bir kız. Taliyah'ın sevdiği biri. "Isla onunla mıydı?"

Gözleri donuklaşan Tabitha başını salladı. "Evet. Ve evet."

Taliyah, onu hayal edilebilecek en kötü acıyı dizginlemesi ve savaşmaya devam etmesi için eğiten kadının önünde diz çöktü. Düşmek için

ve ayağa kalk, bacakların kırılmış olsa bile. "Bana bilmem gereken her şeyi anlat."

"Keşke yapabilseydim," diye mırıldandı annesi. "Tek bildiğim Blythe ve Isla'nın kaçtığı. Isla düştü ve Blythe geri döndü. Yolumu bulmaya çalıştım ama onları bir daha bulamadım. Kimin... parçaları yerde yatıyordu bilmiyorum."

Taliyah'ın boğazında dikenli bir yumru büyüdü ve sonra düşüp midesinin çukuruna yerleşti. "Yaraları ne olursa olsun, iyileşeceklerdir." Kız kardeşi de Taliyah kadar çok ölüm yaşamıştı ve yeniden hayata dönmek hiç sorun olmamıştı. Neden bir şeyler Şimdi değişecek mi?

Isla hiç ölmemesine rağmen kendi hayalet yeteneklerine sahipti. "Canavarlar... Onlar gibisini hiç görmemiştim. Çok soğuk, çok Zalimce. Onlara yaklaşan herkesi parçaladılar. Çok fazla kan vardı." Kötü Tabitha Taliyah'a ciddi gözlerle baktı. "Halkımızı kurtar kızım. Kurtar onları hepsi."

Güçlü annesini böyle sarsılmış ve sanki dünyanın sonu gelmiş gibi konuşurken görmek onu derinden sarstı. "Harpina'ya gidip durumu değerlendireceğim, evet." Kendi yarasını unuttu. Hançer, arbalet ve bir çift kısa kılıç almak için dolaba doğru yürüdü. Kılıçları sırtına bağlamak acı vericiydi ama umurunda değildi. "Bu canavarlar her neyse, ölmek için yalvaracaklar. merhamet."

"Anahtarımı kullan." Hareketleri her saniye daha da garipleşen annesi, hançer şeklindeki küçük bir kolyenin asılı olduğu zinciri çıkardı.

Alem anahtarları, enkarnasyonları ne olursa olsun, sahibinin sadece bir düşünceyle yeni bir konuma geçerek yanıp sönmesine izin verir. Seçtiği herhangi bir yere inebilirdi. Alemin anahtarı

Unutulmuşlar Diyarı onun dönüşünü kolaylaştıracaktı.

Sırtının alt kısmına dövme yaptırmıştı, satın aldığı süre dolduğunda kaybolacak bir kum saati.

Zinciri boynuna sabitledikten sonra büyülü yüzüğünü iki kez kontrol etti. Zinciri sabitleyen metal vidalar

metal kemiğe sabitlenmiş. Mükemmeldi. Yaşlandıkça hayali çığlıklar daha da artmış, birkaç saniye bile onu delilik uçurumundan aşağı itmekle tehdit eder hale gelmişti.

Neeka'ya döndü. "Benim için yararlı bir ipucu var mı?"

Arkadaşı başını eğdi, sanki imgeleminin derinliklerine iniyormuş gibi. "Evet demelisin."

Neye evet diyeyim? "Başka bir şey var mı?" Belki anladığı bir şey?

Cevap gelmedi, kahin kaybetti. Çok iyi.

Taliyah annesine başıyla veda ettikten sonra vücudu sise dönüştü. Dondurucu soğuk üzerine çöktü, ağırlıksızlık kemiklerine yerleşti.

Derin nefes aldı. Anahtarı Harpina'ya tutturdu. ile Sadece bir düşünceyle diğer âleme geçti. Yatak odası soldu...

Kalp atışı, kalp atışı.

Saray onun etrafında şekillendi ve o nefes verdi. Duvar resimleri, General Nissa'yı savaşın ortasında gösteren altın süslemeli duvarları kaplıyordu. Birden fazla avize sarkıyordu kemerli tavan. Zemin altın tuğlalarla döşenmişti.

Genellikle geveze harpiller bu alanı doldururdu. Bugün mü? Ne arpiller ne de gevezelik vardı. Sadece ölüm sessizliği.

Taliyah'ın içinde öfke alevlendi. Biri bedelini ödeyecek.

Önünde devasa bir çift kapı belirdi. Taht odası onların ötesinde bekliyordu. Uzun boylu, kaslı muhafızlar Her iki erkek de ellerinde birer kılıçla nöbet tutuyordu - hassas kulaklara sahip ölümsüzlerin tercih ettiği bir silah. Orada başka adamlar da vardı, bazıları koridorlarda yürüyor, diğerleri farklı kapıları koruyorlardı. Hepsi de doğuştan düşman olan vampirler, kurtadamlar ve ölüm perileri birlikte çalışıyordu. Görmediği şey neydi? Canavarları.

Taliyah parmaklarını bir hançerin kabzasına dolayarak saldırmaya hazırlandı. Bu formdayken kimse onu göremez, duyamaz ve hatta hissedemezdi. Görünmek, vurmak ve yok olmak

Kolay. Ama alarmı harekete geçirecek cesetler bırakarak neden katılaşalım? Neden önce casusluk yapmıyoruz?

"Aranızda kana en susamış olan kim?" diye seslendi taht odasından kaba bir ses, şiddetinde acımasızdı.

Sertleşti. Bir canavar mı?

Öğrenelim bakalım. Hiç vakit kaybetmeden kapalı kapılardan içeri girdi...

Taliyah kısa bir süre geri çekildi. Etrafını yüzlerce asker sarmıştı. Diğer vampirler, kurtadamlar ve ölüm perileri diğer doğuştan düşmanların yanında duruyordu. Elfler, büyücüler, merfolk.

Goblinler, minotorlar, sentorlar. Troller, fae'ler, her türden şekil değiştirenler. Gorgonlar ve hatta tanımlayamadığı bir avuç yaratık. Herkes şuna odaklanmıştı. Henüz anlayamıyordu, kalabalık çok yoğundu.

Hayalet gibi ilerledi, cesetlerin arasından geçerek- Taliyah'ın nefesi kesildi. On harpi kraliyet kürsüsünün önünde diz çökmüştü. Elleri arkadan zincirlenmişti, metal halkalar

Ayak bileklerine bağlı oldukları için bırakın ayakta durmayı, kendilerini bile koruyamıyorlardı. Kanatları deli gibi çırpınırken

özgürlük için mücadele etti ama başarılı olamadı.

Öfke giderek artıyordu. Diğer harpiller neredeydi?

Tutsakların hemen arkasında -her biri General, dört adam vardı.

Canavarlar, buna şüphe yok.

Dev gibiydiler, her ikisi de inanılmaz derecede uzun ve kaslıydı. Vücutlarını kaplayan çok sayıda dövme vardı. İki kez baktı. O dövmeler hareket ediyor muydu?

Yaptılar. Ama neden? Bu ne anlama geliyordu? Bir plana ihtiyacı vardı.

Bir General ne yapardı? Tutsaklara yardım mı ederdi yoksa diğerlerini mi arardı?

O anda istilacıların dikkati dağılmıştı. tarafından... bu her neyse. Aralarında gizlenen güçlü hayaletin farkında değillerdi. Arama ve kurtarma için daha iyi bir zaman olamazdı. Ayrıca, birlikten kuvvet doğardı. Diğer harpiller bu tutsakları kurtarmasına yardım edebilirdi.

Peki bu adamlar onlar için ne planlamıştı? Tecavüz mü? Cinayet mi? İkisinden de biraz mı? Nefret içinde kaynıyordu.

Yerinde kalsan iyi olur.

Bu canavarlar nereden geldi? En büyük güçleri neydi? Zayıflıkları?

Ona berserkerleri hatırlatıyorlardı. Düşmanlarının kemikleriyle beslenen ekstra büyük mutant çıldırtıcıları. Her adam özenle hazırlanmış bir başlık takıyordu. Mitolojik bir yaratığın alt çenesi omuzlarına, üst kısmı kafataslarına dayanıyor, kılıç dişleri yüzlerinin etrafında kafes benzeri bir etki yaratıyordu.

Taliyah ellerini yumruk şeklinde kıvırdı. Tırnak yataklarından kanlı pençeler uzanıyordu.

"Gelin hanımlar," diye seslendi bir adam. O adam. Daha önce duyduğu adam. "Kana Susamış Harpy unvanını almak isteyen biri var mı?"

Kendini beğenmiş tınısıyla o derin ses, bakışlarını beşinci bir erkeğin uzandığı tahta doğru çekti.

General'in koltuğuna oturmaya nasıl cüret eder?

Saldırganlık ve kibir yayıyordu, vahşiliği hayranlık uyandırıcıydı. Başlığı diğerlerinden daha büyüktü. Diğerlerinden daha iriydi ve o hareketli dövmelerden bir ton daha fazlaydı. Kalbinin üzerindeki yumruk büyüklüğündeki yama hariç, resimler açıkta kalan derisinin her santimini kaplıyordu.

Onu öldüreceğim. Karar katılaştı ve bir göreve dönüştü. Taliyah'ın elinden düşen ilk kişi o olacaktı.

Siyah pençelerini altın tahtın koluna vurdu. "En kana susamış olan bağlarından kurtulacak. Geri kalanlar önümüzdeki bir ayı aşağıdaki zindanda hapis olarak geçirecek. Alıcı var mı?"

Kızlar sırayla cevap verdiler, sesleri şeker gibi tatlıydı.

"Ben yürüyen pamuk şeker gibiyim. Ağzınızda eriyip gidiyorum."

"Onu dinleme. Bir keresinde suratıma araba sürmüştü! Ben en tatlısıyım."

"En tatlısı mı? Az önce kendi yüzünün tadını sevdiğini itiraf ettin. Kana susamış!"

Kadınlar birbirlerini özgürlüğe aday göstermek için ellerinden geleni yaparken, lider pençelerini vurmaya devam etti.

Ona daha iyi bakmak isteyen Taliyah daha yakına süzüldü. Cisimlenmemek ve halkını özgürleştirmek için savaşmak onu mahvetmişti.

Kürsünün kenarına ulaşır ulaşmaz lider değişti.

"Söylemeyi unuttum mu?" diye homurdandı, "En kana susamış harpy bana meydan okuma hakkını kazanır."

Yeni güvenceler çınladı.

"Ben, ben, ben! Yüzümün parçalandığını duydun, değil mi?"

"Jacoline çevik ol, Jacoline hızlı ol, Jacoline seni bir şamdanla kazığa oturtacak. Merhaba. Ben Jacoline."

"Seni kesip açacağım ve organlarını dişlerimle teker teker çıkaracağım." Tehdit Mara'dan geliyordu, dokuzuncu yıldızını kazanmış bir kadın. Taliyah gibi sarışın ve aynı derecede solgundu.

Lider ayağa kalktı, izleyenlerin üzerine sessizlik çöktü. "Sanırım aradığım kişiyi buldum."

Henüz değil. Ona meydan okumak mı? Beni de yaz.

Yine de dikkatli olmalıydı. Biri Taliyah'ın görünüşünü fark ederse, anahtarla girdiğinden şüphelenebilirdi. Buğulandığını fark edebilir, gerçek kökenini keşfedebilirlerdi. Bu yüzden Taliyah çift kapıya geri döndü. Hızlı bir

Tarama, tüm gözlerin liderin üzerinde olduğunu kanıtladı. Hançerini mini yaylarla değiştirerek sonunda cisimleştirdi. Sıcaklığın en ince dalları uzuvlarının arasından yayılıyordu.

Kaybedecek zaman yoktu. Ön tarafa doğru ilerledi ve "Yolumdan çekilin" diye emretti.

Bütün gözler ona çevrildi. Bazı adamlar şaşkınlıkla yolundan çekildi. Diğerlerinin itilmesi gerekti. Çoğu ona ters ters baktı ama karşılık vermedi.

Bu haliyle erkeklerin kan ve ter kokusunu alıyordu. "En Kana Susamış Harpy için seçmeler düzenlediğinizi duydum, ve okumam için buradayım."

"Sen," dedi lider, ses tonu... saygılı mıydı? Başlığın oluşturduğu kalın gölgeler yüz hatlarını gizliyordu ama kadın

bakışlarının buz gibi tenini yaktığını hissedebiliyordu.

Onu tanıdı mı? Daha önce tanışmışlar mıydı? Belki de onu sosyal medyada takip etmiş. Onu suçlayamam. Paylaşımları General olma yolunda attığı adımları anlatıyordu.

Muhafızlar kılıçlarını çekti, aniden ne pahasına olursa olsun onu durdurmaya niyetlendiler.

"Ona dokunmayın." Lider bu sözleri basitçe söyledi ama tüm silahlar aceleyle kınına sokuldu. Adamlar onun yolundan sıçradı.

Sahip olduğu otorite, tek bir sözle bu kadar çok kişiyi kontrol edebilmesi... Kıskançlık onu sardı.

"Kendimi tanıtmama izin verin," diye açıkladı. "Ben Taliyah, Tüm Toprakların Dehşeti, Soğuk Kalpli, Düşmanların Düşmanı. Hobilerim arasında düşmanlarımın çığlıklarını dinlemek, parçaladığım kemikleri toplamak ve halkımın intikamını almak var."

Bağlı harpileri ikinci kez atlatmak büyük çaba gerektiriyordu; daha büyük bir iyilik için bunu başardı. Ancak kraliyet kürsüsüne ulaştığında durdu. Sıra sende canavar.

Başlığı kaldırarak hareket etti. Güçlü pazuları esnedi ve göğsündeki beklenti titreşimlerini ateşledi. Ne bulacaktı? Sıradan bir adam mı? Çirkin bir canavar mı? Belki de yakışıklı bir peri masalı prensi?

Kalın bir damar izi, bakışlarını adamın üzerindeki güzel bir Amazon savaşçısının dövmesine götürdü.

Ani bir baş dönmesi Taliyah'ı sarstı ve sallanmaya başladı. Gözleri karardı, taht odası soluklaştı. Ne oluyor?

Mücadele etmesine rağmen, zihninde bir sahne açıldı... Bir anı mı?

Kan sıçramış fildişi bir elbise giymiş bir Amazon'u takip ederek bir bahçeye doğru ilerliyorum.

Dövmeli kız, Taliyah şok içinde fark etti.

Tökezleyip önce sağa, sonra sola kaçarken, o korkunç başlıkları giyen savaşçılar yoluna çıkar ve onu dümdüz devam etmeye zorlarlar.

devasa bir yapı beliriyor. Basamakları, yükseltilmiş bir platformu ve bir sunağı olan oniks bir canavar.

Arkasında bir kalabalık duruyor, ortada otuzlu yaşlarında bir erkek. Üstünlük taslıyor. Yanlarında transparan elbiseler giymiş iki küçük kadın duruyor. Sağ tarafta-

Taliyah'ın nefesi kesildi. Erebus. Babası tıpkı gördüğü çizimlere benziyordu. Açık tenli, kıvrırcık saçlı ve siyah gözlüydü.

Arkasında bir hayalet ordusu uzanmaktadır; her bir asker hareketsiz, sessiz ve dişidir, üzerlerine tam oturmayan siyah bir elbise giymişlerdir.

Amazon omzunun üzerinden panik içinde bir bakış fırlatır ve hıçkırıklara boğulur. Sunağa ulaştığında, ben-hayır, lider onu dövmeli büyük bir eliyle ensesinden kavırıyor, pençeleri hazır. Muazzam bir beceriyle boğuşur ama çabucak kaybeder.

"Dur! Yapma bunu!" diye yalvarıyor eski bir dilde.

Hiç tereddüt etmeden ya da suçluluk duymadan onu sunağın üzerine uzanmaya zorlar.

"İlki ürkütücü, biliyorum." Artık tanıdık gelen bu ses imgelemde dalgalanmalara yol açtı.

Ondan kaçmak için mücadele ederken, görüşü karanlıkta kaldı. En azından diğer duyuları çılgılık atarak canlandı. İnanılmaz bir sıcaklık onu içine çekti ve burnuna en ilahi koku doldu. Baharatlı rom ve erimiş şeker -ya da ön sevişme- notaları ağzını sulandırdı. Ama...

Neden göremiyorum?

"Benim anılarımı yeniden yaşıyorsun," dedi erkek.

O. Lider. Bundan o sorumluydu. Çırpınmaya devam ederken ağzından hava girip çıkıyordu, titremeler kanatlarına işliyordu. "Gerekirse seni beynimden söküp atacağım. Ne pahasına olursa olsun seni çıkaracağım."

"Rahatlayın, oyun bitecek ve sonra dağılacak."

Rahatlamak mı? Düşmanların etrafında mı? Olmuyor. Sonunda ışık gelene kadar daha fazla güçle savaştı, hafıza erken ölüyordu. Önce taht odası göründü ve

Lider. Aradaki mesafeyi kapatmıştı ve şimdi onun üzerinde yükseliyordu.

Taliyah'ın çenesi gevşedi. Sıradan bir Joe ya da çirkin bir canavar olmadığı kesindi. Hayır, yontulmuş bir mükemmellik ve çiğ bir seksapeldi. Sabıka kaydı olan Beyaz Atlı Prens.

Dövmesiz yüzünde kusursuz, bronz bir ten, gururlu, asil bir burun ve günahkâr dolgunlukta kırmızı dudaklar vardı. En yumuşak-

Şimdiye kadar gördüğü en güzel ağza sahipti. Saçlarını askeri kısalıkta kestirmişti ama kesilmesi gereken bir sakalı da vardı. Dikenli siyah kirpikleri, gri çizgili muhteşem altın rengi gözlerini çerçeveliyordu.

Gerçekleşme 1: Isı ve koku ondan geliyordu.

Farkına varma 2: Adam da en az kızın onu incelediği kadar dikkatle kızı inceliyordu.

Oksijen boğazında düğümlenirken bile umursamaz bir tavır takınarak başını yana eğdi. "Ben faul diyorum. Bir bakışı başlatmadan önce geri sayman gerekirdi. yarışması."

"Geri sayım senin sorumluluğunda, Harpy. Dikkatimi birine yönelttiğimde, beni onu öldürmemeye ikna etmek için beş saniyeleri olduğunu bilmeliler."

İyi bir tane. Bunu kullanacaktı. Ona parlak bir gülümseme sunarak, "Ne kadar sevimlisiniz?" dedi.

Gözünün altında bir kas seğirdi. "Ben Alaroc Phaethon'um."

Phaethon. Fey-uh-thuhn. Tanıdık. Bu ismi nereden duymuştu?

"Bana Roc diyebilirsin."

Oh, olabilir, olabilir mi? "Teşekkürler, ama hayır, Alaroc."

Uzandı ve gümüş beyazı saçlarından bir tutamı iki parmağının arasındaeledi. Kadın onun oyununu merak ederek izin verdi.

"Harpilerin geri kalanı nerede?" diye sordu saniyeler geçip de adam başka bir şey yapmayınca.

"Yaşıyor. Şu anda bilmeniz gereken tek şey bu."

"Canlı mı? Elleri ve ayakları sarayı kirlettiğinde gerekçesiyle mi?" Konuşma tonunu nefret dolu gözlerle eşleştirmek -Daha iyi bir kombinasyon var mıydı?

"Generalinizi öldürdüm. Başka harpiller yok, sadece eşler var." Gerçi annesi onu Nissa konusunda uyarmıştı, Taliyah'ı şok ve keder kapladı. General'in en büyük hayranı değildi ama pozisyonuna duyduğu saygı hiç azalmamıştı. Nissa yerini hak etmişti.

Tarihte ilk kez harpiller lidersiz kaldı. "Bize saldıranlar daha önce uzantılarını kaybetti başka bir âleme fırlatılıyorlar," diye devam etti, "orada kalıp iyileşecekler."

Bu doğru olamaz. Olabilir mi? Hiç kimse başkalarını başka bir ucube aleme atma yeteneği. Değil mi? Keşfedilmemiş bölge...

Taliyah'ın üzerine bir amaç duygusu yerleşti. Doğumunun amacı onun üzerindeydi. Antrenman yapma motivasyonu ve tensel zevklerden vazgeçmek. Onun parlayacağı an.

Kız kardeşlerimin bana her zamankinden daha çok ihtiyacı var.

"Harpilerimin hayatta olduğunu kanıtla," diye talep etti. "Beni onlara götür. Onları kendi gözlerimle göreyim."

"Yapacağım. Bu hakkı kazandığında." Bakışlarını onun vücudunda gezdirdi, gözbebekleri o muhteşem altın rengi gözbebeklerinin üzerinde genişliyordu. "Sen Kana Susamış Harpy'sin, öyle mi?"

"Öyleyim." Gerçek gerçektir.

Phaethon... Bu isim onun sakinliğini dürtmeye devam etti.

"Peki size bu unvanı taşıma hakkını veren nedir, hmm?"

Sanki söyleyecek bir sırrı varmış gibi ona doğru eğildi, Bir yandan da hançerini kasıklarına yaklaştırıyordu. "Testislerini yeni bir bozuk para cüzdanı olarak kullanacağım gerçeği belki de?" Silahı adamın kalçasının derinliklerine mi soktu?

Onun niyetini tahmin etmiş ve bacağını kaydırmıştı, bıçak kaslara saplanmıştı. Ne irkilmiş ne de bağırmıştı.

Sinirle oflayıp pufladı. Yüzyıllar boyunca Savaş alanı onun içgüdülerini geliştirmişti ve şu anda bu içgüdüler bağıırıyordu: Kazanmak için gizli tuttuğun numaraları kullanmalısın.

"Ne diyordun?" diye sordu, kayıtsızca.

"Bir kızın birkaç kez sallanıp ıskalaması gerekir, değil mi?" Omuz silk. "Bir dahaki sefere toplarını parkın dışına vuracağım. Söz veriyorum."

Onu inceledi, sadece en ufak bir heves belirtisi gösteriyordu. "Bakire misin Taliyah?"

Vay be! Bunun konuyla ne alakası vardı? Zoraki bir gülümsemeyle, "Sadece bahşişi çalmak sayılır mı?" diye sordu.

Hareketsiz durdu, niyetini asla belli etmedi. Göz kırptı. Adam onu omuzlarından kavradı ve etrafında döndürdü. Birdenbire seyircileriyle yüz yüze geldi, adamın kaslı kolu göğüslerinin altından geçerek onu olduğu yerde kilitledi.

Vücut ısısı! Bu kadar yakinken, yoğun sıcaklık dalgaları yayıyordu. Teni aslında onunkini yakıyordu... ve bundan hoşlanabileceğini düşündü. Aşağılayıcı!

Kalabalığa baktı ama kimse ona doğru bakmadı. Savaş lordları harpileri yüzüstü yere yatırmışlardı.

Arkasındaki güçlü savaşçı ağzını kızın kulağının hemen üzerinde gezdirdi. "Emin olalım, olur mu?"

O ses... bir genelevin sesli eşdeğeri. Parasını ödediğiniz sürece vücudunuzun her santimini memnun edebilir.

Ne planlıyordu? Öfkelenmek yerine -her zamanki gibi- kendini ona karşı erimeye zorladı. O ne yaptı? ve neden? "Bebeğim, bu ağız ve bu eller bir şeyler yaptı."

"Öyle mi?"

Adam boştaki elini gömleğinin altından, pileli eteğinin belinin hemen üstünden geçirdiğinde nefesi kesildi. Adamın sıcaklığı daha da artmış, avucu kızın tenini kavurmuştu. Kadın hareket etmedi.

Yapamadı. Şok onu hareketsiz bıraktı. Elbette yapmazdı- Yaptı.

Elini külotunun altından, kalçalarının tepesindeki küçük buklelerin arasından geçirdi ve iki parmağını içine soktu. Bir inilti neredeyse kaçıyordu. O anda Sıcaklık! Doldurulmak... Bunu durdurması gerekiyordu. Bunu hemen durdurması gerekiyordu. O-

Bir küfür savurarak parmaklarını çekti ve uzaklaştı.

Mantıklı düşünce hızla geri döndü, yanakları utançtan yanıyordu. Ona seyircilerini unutturmuştu. Onun için ıslanmıştı.

Islak.

Onun

için.

Bu ne cüret! Döndü ve vahşi bir yumruk attı, yumruğu adamın kaya gibi sert çenesine saplandı.

Başı bir milim bile kıpırdamadı. Bu sırada parmak eklemleri adamın kemiğine çarptı ve acı kolundan yukarı fırladı. Hiç adil değil!

Umduğu gibi tepki vermiyordu. Bekle. Puslu havada bile adamın bir elini yumruk yapıp diğerini havaya kaldırdığını fark etti. Islak parmaklı olanı.

Adamın bir parçası ona dokunmaktan zevk almıştı. Kadın memnun bir şekilde sırttı. Onun için çok daha iyi bir sonuç.

Sanki önemli bir karara varmış gibi başını salladı.

"Evet. Aradığım kadının sen olduğuna inanıyorum."

Sonra. O an. Hatırlama geldi ve midesi dibe vurdu. Phaethon bir isim değil, bir rütbeydi.

Bu adam Astra Planeta'nın komutanıydı. Şimdiye kadar yaşamış en acımasız ordu.

Yeniden sersemlemişti. Astra Planeta'yı babasını araştırırken keşfetmişti. Ordu, bazıları yaşayan, bazıları ölmüş yirmi savaş lordundan oluşuyordu. Her erkek yüzden fazla farklı unvan taşıyordu. Bir zamanlar gizli büyükbabası Kaos'un kişisel muhafızları olarak hizmet etmişlerdi.

Sebepleri ve amaçları bilinmiyordu ama oğullarını öldürmüşlerdi. Raporlar Kaos'un geri dönen iki oğlunu da desteklediğini iddia ediyor, Erebus ve eski muhafızları, iki taraf bin yıl boyunca savaşıırken taraf seçmeyi reddettiler.

Erebus şimdi Harpina'ya dönecek miydi? Onu biliyor muydu? Hep merak etmişti. Taliyah onunla Sonunda?

İstiyor muydu?

Eğer hikâyelere inanılacak olursa, Astra Planeta dünyaları yirmi dört saatten kısa bir sürede fethederdi. Bazen anihilla olarak bilinen, düşünmeden ve acımadan öldürdükleri bir duruma girerlerdi. Berserker'ların yaşadıklarına benziyordu ama sadece on milyon kat daha kötüydü. Astra berserker'ları yarattığına göre, bu çok mantıklıydı.

Savaşı yaşadılar ve fethi somutlaştırdılar. En sevdikleri av? Hayaletler.

Taliyah'ın uzuvları titremeye başladı. Astra onun ve Blythe için mi gelmişti?

Hayır. En nefret ettikleri düşmanlarının hayalet kızlarından haberdar olmalarına imkân yoktu. Eğer bir fikirleri olsaydı, Taliyah'a çoktan saldırmış olurlardı.

Bundan yürüyerek kurtulamayabilirim. Sürünmek zorunda kalabilirim.

Alaroc kendini beğenmiş bir memnuniyet yayıyordu ve bu onun bütün sinirlerini bozuyordu. "Görüyorum ki benim ne olduğumu anlamışsın."

"Evet." İnkâr etmek için bir sebep yok. "Siz Astra Planeta'sınız, gezegenlerden beslenen ilkel savaş lordları. Diyardan diyara seyahat ediyor, size hizmet etmeyi reddedenleri yok ediyorsunuz. "Sizler öldürmelerinizin kanıtı cildinizi lekeliyor, başkalarının suçlarınızın korkunç doğasını gözlemleyin. Bazıları zayıflık yok diyor. Çoğu kişi yenilmez olduğunu söylüyor."

Endişelerine rağmen yavaşça, soğuk bir şekilde sırttı. Tehditlerden hoşlanıyor muydu? Ona bir yemin verecekti. "Her bir omurunu ağzından tek tek çıkaracağım. Sen benim kişisel Pez dağıtıcım olacaksın. Daha sonra, derini değerli bir takım gibi giyeceğim. Ona Yenilgi Kabuğu adını vereceğim." Büyükbabası sevdiği askerleri alıp götürebilirdi.

Astra'nın burun delikleri düşmanlıkla değil... alevlendi. Bir cızırtılı bakışlar atarak onun kişisel alanına girdi ve vücudunu onunkine bastırdı.

Taliyah'ın bir seçeneği vardı. Teması kesmek ya da daha fazla sıcaklığın soğukluğunu kovmasına izin vermek, delinmiş meme ucu ağrıyor her nefes alışında artan bir canlılık.

şanslı piercing, Neeks? Gerçekten mi?

Yüzünü kaldırdı ve olduğu yerde kaldı. Geri çekilmeden önce ölüm.

Saldırganlık havayı doldurdu.

Gözlerini kaçırmadan adamlarına seslendi: "şahidi getirin. Düğün bugün olacak."

Parmaklarınızı yalamayın.

Evet! Lick.

Aptal! Sakın buna cüret etme.

Komutan Roc Phaethon önündeki ruhani güzelliği değerlendirdi, kadınsı balı unutmak için çaresizce iki parmağını kapladı. Günaha son vermek için silmesi gerekiyordu.

Evet, yapmalı.

Ama yapmazdı.

Taliyah Skyhawk düşüncelerini karıştırmıştı.

Daha önce hiç bu kadar narin yüz hatları ve derinliği olmayan gözler görmüş müydü? Mavinin çarpıcı bir tonundaki gözler, ona derinliği bilinmeyen donmuş bir okyanusu hatırlatıyordu. Kalın sürmeler Kenarları sivri siyah kirpikler şehvetli bir çerçeve oluşturuyor.

Örölmüş gümüş-beyaz bukleler bir taç etkisi yaratarak harpiyi bir kraliçeye dönüştürüyordu. Soluk, ipeksi teni kırılğanlık yanılsaması yaratıyordu. Ve vücudu... Enfes.

İnce ve yapılı olan kadın, göğüs zırhı olan deri bir yular giyiyordu. Kısa eteği uzun, zayıf bacaklarını ortaya çıkarıyordu.

Birden fazla silahla kuşatılmıştı. Diğer tek süs eşyası sol işaret parmağını çevreleyen sade bir metal bant ve boynundaki zincirden sarkan küçük bir hançerdi.

En iyi ve en kötü özelliği kokusuydu. Çilek gibi kokardı. Ev gibi. Her nefes alışında göğsü sıkışıyordu.

O benim gelinim olmalı. Onu en çok kim cezbederse onu seçecekti. Bu yüzden, başkası olmazdı.

Büyüklüğü aradığınızda, kendinizi zorladınız ve test ettiniz. Kolay yolu seçmediniz. Aksine, zorluklara katlandınız. Taliyah kesinlikle bir zorluk olarak nitelendirilebilirdi. Onu ilk gördüğü anda bunu anlamıştı.

Tam on iki ay önce Roc Harpina'ya gelmişti. Fark edilmeden arazide yürüyor, notlar alıyor, mükemmel bir savaş planı hazırlıyordu ki, bu solgun güzellik caddenin karşısındaki pazarda bir dükkândan çıkmıştı. Onu görünce onu tutuklamıştı. Sonra döndü ve küçük, yanardöner kanatlarını ortaya çıkardı. Kanı ısınmış ve canlı bir fırına dönüşmüştü.

O zaman da ona evini hatırlatmıştı. Çocukluğunun ilk bölümünü donmuş bir tundrada geçirdiği için ona bakmış ve "O bir kış harikalar diyarı" diye düşünmüştü.

Soğuktan hiç hoşlanmamıştı ama ailesinin sarayındaki ateşle ısınan odalara her zaman bayılmıştı. Ablaları ona yatmadan önce yanan ocağın başında masallar okurdu.

Göğsünü sıkarak şimdiki zamanın dışındaki tüm düşünceleri kapattı. Taliyah Skyhawk'ı gelini olarak güvence altına almaktan başka hiçbir şey önemli değildi.

"Düğün mü?" diye boğuk bir ses çıkardı.

Onun sorusunu elinin tersiyle itti. "Yarı yılanböcekçisisin, değil mi?" Harpina'ya her gelişinde onu aramıştı. Onunla ikinci kez karşılaşmamış olsa da hakkında bir dedikodu duymuştu. Akranları arasında saygı duyulan, ailesine ve arkadaşlarına karşı son derece korumacı biriydi.

Aşırı derecede kana

susamış. "Düğün mü?"

diye tekrarladı.

Fantomlar hariç, yılanlar onun en az sevdiği türlerdi. Baştan çıkarıcı bir doğaya sahip doğuştan yalancılar. Onlar. Sıkıştırıldıklarında genellikle korkaktırlar. Dillerinden durmadan dalkavukluk dökülürdü. Baştan çıkarır ve cezbederlerdi, en çok da acı çektirdiklerinde mutlu olurlardı. Ancak, Roc

bu yılan oynatıcısına geçici olarak tahammül etmeye hazırım. Zorluklar ve her şey.

"Düğün," diye onayladı sonunda. Şimdiye kadarki en unutulmaz güzellikteki gelini olacaktı. Feda etmesi gereken bir utanç

onu otuz gün içinde tanrısına götürecekti. "Bizimkiyle, eğer anlamadıysam." "Ben mi? Seninle evlenmek mi?" Harpy kılındı. "Ben daha çok-

Oh...hayır. Hayır, hayır, hayır." Solgunlaştı ve fısıldadı, "Evet de?"

Gerçekten mi, Neeks?"

Neeks? "Kabul edeceksin, Taliyah." Birçok nedenden dolayı. Çoğunlukla emrettiği için. Roc herkesten her an mutlak itaat beklerdi. Eğer biri ona itaat etmeyi reddederse, hemen ona yanlış yolda olduğunu öğretirdi.

İkinci bir ret cevabı almamıştır.

Taliyah dişlerini sıkarak, "Benimle gerçekten evlenmek istemiyorsun," dedi. "Sadece bir eşin sakinleştirebileceği bir öfkem var."

Pençelerini alevlendirdi. "Eşim olup olmadığını tahmin etmek ister misin?" Onu sakinleştirmek mi? Roc hiç kimseyi hiçbir şeyden sakinleştirmemişti, Kendisi bile. "Öfkenden korkup korkmadığımı tahmin etmek ister misin? Harpiller devlerden daha güçlü olabilir, ama sadece kanatları serbest olduğu sürece. Onları kısıtırsanız, hepiniz küçük periler kadar güçsüz olursunuz."

Bu gerçek hiç hoşuna gitmemiştir. Dişlerini gösterdi ve tersledi, "Seninle asla evlenmeyeceğim. Kendimi dul bırakma onuru için bile."

Yılanböceği doğasının korkak tarafı neredeydi? "Evet dediğinde, ki diyeceksin, beni öldürmen için sana otuz gün vereceğim. Başka kimsenin sahip olamayacağı bir onur. Başarılı olursan, adamlarımın komutanı olacaksın. Başarısız olduğunda, ki olacaksın, bakire bedenini tanrıma kurban edeceğim."

"Fedakârlık mı? Sen doğuştan katilsin. Karını öldürmek nasıl bir fedakarlık olarak nitelendirilebilir?"

Hiçbir fikri yoktu. Roc her şeyden çok kendi ailesini istiyordu. Sevdiklerini korumak istiyordu. Onlara bakmak istiyordu.

Sanki kadın hiç konuşmamış gibi devam etti, bu işi bitirmeye hazırdı. "Kendini diskalifiye etmek için beni ya da başka bir savaş lordunu baştan çıkarmayı düşünme. Nasıl olsa seni ve seninle birlikte halkını da öldüreceğim."

Aralarında yanlış anlaşılma olmasın. O iyi bir adam değildi.

Omuzlarındaki kaslar saldırganlıkla düğümlendi. Onun huzurunda alışılmadık bir durum değildi. Buna rağmen, başka hiçbir gelin adayının yapmadığı bir şey yaptı. O

bir elini kalbine bastırđı ve kirpiklerini kırptıştırdı. "Halkıma karşı ölümcül tehditler mi? Nihayet! "Sonunda! Hayatımda eksik olan romantizm. şimdi evet mi demeliyim yoksa tam olarak nasıl öldüreceğini tarif edene kadar beklemeli miyim?

Herkes mi? Bilirsin, beni gerçekten arzuya boğmak için."

Kanatları çırpınıyor muydu? Teninde nasıl bir his uyandırdıklarını merak etti. Bir elini kızın omurgasındaki çıkıntılarda gezdirmekten kendini zor alıkoydu. "Bir noktada bekâretini almam için bana yalvaracaksın. Bu sadece bir zaman meselesi."

"Sana hiçbir şey için yalvarmayacağım!" diye tükürdü.

Tek anlaşmazlık noktası bu muydu? "Senin girişimin Beni baştan çıkarmak sadece zamanınızı boşa harcamak ve saygımı silmek olur." Gelinler kendilerini kurbandan diskalifiye etmek için her şeyi yaparlardı. Ama o zaman da gerçeği bilmiyorlardı.

Roc'un aslında bakireye ihtiyaçı yoktu. Onları tercih ederdi.

Gelinini kurban ederse, o ve adamları sonraki beş yüzyıl boyunca girdikleri her savaşı kazanmak için mistik bir kutsama alırlar. Bakire gelinini kurban ederse, mistik bir kutsamanın yanı sıra güçlü bir silaha da sahip olurlar. Of

Elbette, diğer Astra Planeta kendi görevlerini başarıyla tamamlayana kadar her iki ödölü de talep edemezdi. Kayıp şehirleri bulmaktan güçlü silahlar üretmeye kadar her şey.

Ne Roc'un ne de adamlarının kutsamaya ihtiyaçı vardı. Savaşırılsa, kazanırlardı. O kadar. Tabii lanetlenmedilerse.

Omuzlarını dikleştirdi. Tek bir Astra bile görevini aksatırsa, lanet otomatik olarak tüm grubun üzerine çöker ve girdikleri her savaşı kaybetmelerini sağlardı.

"Doğru," dedi Taliyah başını sallayarak, öfkesini alaycı bir mizahla değiştirerek. "Çünkü seni yaralayan adamı becermek

Halkımı hapsetmek yapılacaklar listemde çok üst sıralarda yer alıyor." "Bu sözleri size ilk kez hatırlatacağımdan emin olabilirsiniz yatağıma girersin."

"Sevgilim, beni yatağında bulursan, bana bir şey hatırlatamayacak kadar ölmekle meşgul olacaksın."
Hiç geri adım attı mı?

"Size direneceğim," diye devam etti, "çünkü daha yüce bir amacım var." Uzun zaman önce, Tanrı Kaos kendi kişisel ordusunu yarattı. Yükselme potansiyeline sahip yarı tanrılar, kendileri tanrı oluyorlardı. Bunu yapmak için Yunanlı dostlarından yirmi çocuk satın almıştı. Genç oğlanlar. sert bir el ile kaldırılmış, eskilerin yollarını öğretiyor. Güçlü olan haklı çıkar.

Roc ve biyolojik kardeşi yirminin bir parçasıydı ve ilk başta Kaos'u hor görmüşlerdi. Erkek, her bir suçluya çektirdiği acıdan zevk alıyor gibiydi...

Yeniden yaratılmak için önce kırılmanız gerekir. Zayıflıktan kurtulmak için korktuğun acıyı yenmelisin. Seni hayal edemeyeceğin şekillerde kıracağım ve asla unutamayacağın şekillerde inciteceğim. Gelecek yüzyıllar boyunca adıma lanet okuyacaksın ama geriye dönüp baktığında her şey için bana teşekkür edeceksin. Hayal ettiğinden çok daha güçlü olacaksın.

Kaos sözünü tutmuştu. Onun vesayeti altında Roc binlerce farklı şekilde güçlenmişti. Hâlâ da güçlenmeye devam ediyordu. Artık sorumluluğu altındaki insanları ne pahasına olursa olsun koruyordu.

Kimse ona ait olanı almadı.

Yakında ikinci kez yükselecek, yeni zirvelere ulaşacaktı. Onu satan ailesinden çok daha büyük bir tanrı olacaktı. Varlığının her zerresinden nefret ettiği düşmanından çok daha büyük.

Hiçbir şey onu bu hedefe ulaşmaktan alıkoyamazdı. Hiçbir şey. "Hey, Alaroc?" Taliyah uzun kirpiklerini ona doğru savururken

dolgun alt dudağını dişledi. "Olacağımdan emin misin? Seni baştan çıkarmaya çalışarak zamanımı boşa mı harcıyorum? Yüksek amacınızın arzularınızdan daha önemli olduğundan kesinlikle, kesinlikle emin misiniz?"

Güldü ve başının üstünü okşadı. "Eminim, harpy." Hiç şüphesi yoktu.

Başlangıçta, Celestian "Ian" Eosphorus, Komutan'dı. Roc'un kardeşi. Ama Ian ilk gelinini kurban etmeyi başaramamış ve Astra'nın üzerine laneti getirmişti.

Kaybettiler.

ilk bir saat içinde iki adamla karşılaştı ve geri çekilmek zorunda kaldı. Bir aşağılanma hafızasına kazındı.

Sonraki beş yüz yılı kış uykusunda geçirdiler. Uyandıklarında, Ian'ın rütbesinin düşürüldüğünü, Komutan'ın miğferinin başka bir savaşçıya verildiğini keşfettiler. Solar adında acımasız bir barbar.

Solar, bir zamanlar bakire bir gelinle evlenmekten sorumlu liderdi. Her seferinde bunu şikayet etmeden yapmıştı. Sonra sirenle tanıştı. Onu yatağa atma hatasını yaptı ve her şey değişti.

"O benim gravitam," demişti. Dünyasını yörüngesinden çıkaran kadın. Zamanı hem hızlandıran hem de yavaşlatan İnkâr edilemeyecek kadar güçlü bir çekimi vardı. "Onun için yıldız tozu ürettiyorum."

Yıldız tozu, bir Astra'nın avuçlarında üretilen, yaratıcısı ve gravitası dışında herkes için zehirli olan ışıltılı bir tozdu.

Sonunda Solar da tıpkı Ian gibi gelininin canını bağışlamıştı. Her iki erkek de dişilerini kaybetti. Kurbanla aynı gün. Solar, gelininden dakikalar sonra ölmüş ve geriye kalan Astra'yı onsuz savaşmak zorunda bırakmıştı.

Roc'un dilini acılık kapladı, eski öfkesi alevlendi. Hangi lider bir gelini adamlarına tercih etme hakkına sahipti?

"Evet, ama emin olduğundan emin misin?" Taliyah sordu. "Yani, şüphelerin falan yok mu?"

Bunu daha ne kadar açık anlatabilirdi? "Otuz gün içinde bakire olarak öleceksin."

"Evet, evet. Bu çok inandırıcı. Ama..." Kasıklarını işaret etti. "Birimizin ereksiyonu çok şiddetli ve o ben değilim. Benimkini evde bıraktım."

Azı dişlerini gıcırdattı. "Bugünkü ele geçirmenin zorlayıcı olmadığı kanıtlandı. Hiç savaş ısısı salmadım. Şimdi vücudum dışarı atmak için başka yöntemler arıyor." Başka bir şey yok.

"Suuure. Devam sorusu. Sana ne zaman iki parmağımı sokacağım? Bilirsin, bekaretini kontrol etmek için."

"Ne istersen deneyebilirsin." İtiraf etmeliydi ki, onun cesaretine hayran kalmıştı. Ama zaten bütün gelinler başlangıçta cesur davranırdı. Kendine aşırı güvenin etkisi geçince,

Öfke kontrolü ele geçirdi. Hemen ardından umut geldi. Sonra çaresizlik. Sonunda kaderini kabullenecek ve nefretle kendini yatıştıracaktı. "Senden öncekiler gibi sen de hiçbir şeye sahip değilsin. ihtiyacım var."

"Oh, gerçekten mi?" Gözleri, unutulmaz güzelliğinin masumiyetiyle tezat oluşturan bir hesaplamaıyla parlıyordu. Bir adım daha yaklaşarak soğuk avucunu adamın kalbinin üzerine bastırdı. "Kadınlar değiştirilebilir mi?"

Bir tıslamayı susturdu, onun soğukkanlılığından rahatsız oldu. Cesaretinden. Çok az gelin önce izin almadan ona dokunmaya cesaret edebilmişti. "Öylesin."

"Ya sana gerçekten iyi davranacağıma söz verirsem?" Kolunda pembe bir kızarıklık yayıldı. Onun vücut ısını emdiği için mi, onun sıcaklığı yeni bir bölgeyi fethettiği için mi? "Bunun bana bir faydası olur mu?"

Onun tüm vücudunu eritebilir miydi? Bu düşünceyle ereksiyonu zonkladı.

Roc kaşlarını çatarak onun elini itti. "Yeter, harpy."

Ona yavaşça, hınzırca sırıttı. "İsteseydim sana sahip olabilirdim, savaşçı."

Kadına karşı gösterdiği tuhaf tepkiye rağmen yine güldü. Onun teslim olma fikri bile gülünçtü. "Seksi severim. Aşırı saldırganlıktan arınmak için kullanırım. Ama uzun süre yaşadım ve birçok kadınla birlikte oldum, her orgazmım bir diğeri kadar güzeldi.

Sizden ne istersem, cariyemden kabul edeceğim. Evet, o burada ve evet, ihtiyaçlarımı karşılayacak."

"Sizinle evleneceğim Komutan," diye seslendi bir başka harpy.

Dikkatini Taliyah'tan ayırmadan bir elini kaldırdı ve adamlarına seyircileri sessiz tutmalarını emretti.

Seçtiği dişiyle dikkatinin dağılmasına izin vermezdi.

"Cariyeniz size hoş geldiniz diyor, saygılarımı sunuyorum."

Taliyah şaşırtıcı bir şekilde kirpikleri kadar koyu renk kaşlarını çattı,

derin düşüncelere daldı. "Sırf en iyi arkadaşım söyledi diye teklifine evet diyen bir aptal olduğumu varsayalım. Otuz günlük infaz ertelemesi neden?"

Ona söylemek için bir nedeni yoktu. Yine de, "Kararlılığım ve metanetim test edilmeli," dedi.

"Otuz gün boyunca kilit altında mı kalacağım?"

"Kurallarına uyarsanız, saraya sınırsız erişiminiz olur."

"İlk kuralı tahmin edeyim," diye cevap verdi, sesi düzdü.

"Söz konusu sarayı asla terk etme."

"Kesinlikle doğru. Eğer gitmeye kalkarsan, haberim olur ve gelip seni alırım. Gelip seni almamı istemediğini söylediğimde bana güven, harpy."

Sanki dairelerin içine kareler sığdırmaya çalışıyormuş gibi onun bakışlarını inceledi. "Benden hiç korkmuyorsun, değil mi?"

"Açıklığa kavuşturma ihtiyacın beni şaşırtıyor." Kaybetmekten korkuyordu

silah arkadaşları için kutsama, başka bir şey değil. Eğer onları kurtarmak için soğukkanlı bir cinayet işlemesi gerekiyorsa, eğer

sonsuza dek yaptıklarının sonuçlarıyla yaşayacaksa, öyle olsun.

Harpy'nin ölümü düşmanına bir darbe olacaktı.

Yakında Erebus Hayaleti onu bulacaktı. Tanrı Harpina'ya tek bir amaçla varacaktı: Astra'yı perişan etmek.

Onun adını düşünmek bile Roc'un kanını kaynatıyordu. Kaos'un en büyük oğlu var olan en aşağılık, en yozlaşmış varlıktı. Kötü niyetli kişi, saldırmak için bundan daha iyi bir zaman olmadığını biliyordu.

zaferin ve yenilginin garanti olmadığı yeni bir kutsamanın bahşedilmesinden önceki aylar.

Erkek, babasının ordusunun üyelerini hor görüyordu ve kıskançlığı her zaman kontrolsüzdü. Yıllar boyunca Astra'ya karşı işlediği akıl almaz zulümler...

Bir kez çok sık vurmuştu ve Astra sonunda misilleme yapmıştı. O zamanlar Roc, Kaos'un saygısını kaybetmekten korkuyordu. Tanrı oğlunu çok seviyordu. Ama Kaos da Astra'yı seviyordu. Sonunda iki tarafı da desteklemeyi seçti. Aynı şekilde.

Roc da Kaos'u severdi. Erkeğe hayranlık duyuyordu. bakımı altındakilere olan sarsılmaz bağlılığı. Onun bir başarısızlığı

kendi ebeveynleri.

"Uh-oh. Birinin kafasına mayın mı düştü?" Taliyah'ın yumuşak sesi onunla alay etti ve kaşları yeniden çatıldı.

Bir düşmanın varlığında etrafındaki izleri kaybetmişti. "Harpy, alay ettiğin erkeği tanımalısın. Seni kimsenin sayamayacağı kadar çok parçaya ayırabilirim."

Adamın şaşkınlığına rağmen, kadın hiç kıpırdamadı. "Yapabilirsin deneyin." Havalı bir iç çekti. "Adamlarını yönetme fikrinin ilgimi çektiğini itiraf etmeliyim. Sence kendi ordusunu katleden ilk diktatör ben mi olacağım?"

Gelinlerinin en güzeli ve en inatçısı gibi görünüyordu. "Bana ne yaparsan yap, üstesinden geleceğim. Üstesinden gelmeliyim. Senin ölümün, tanrımdan bir lütuf kazanmanın ilk adımı."

Hiçbir şeyi kaçırmadı. "Oh, öyle mi? Ne tür bir lütuf?"

Bu kez yanıt vermedi. Astra'da, daha yüksek otoriteye sahip birini sorgulama hakkını kazanmanız gerekirdi. Roc bu kadını yeterince eğlendirmişti. "Cevabını şimdi duyacağım Taliyah."

Okyanus suyu gözlerindeki hesaplama parıltısı geri döndü. "Yavaş ol, Rocabey-bebeğim. Henüz cevaplarımı almayı bitirmedim. Daha önce evlilik mutluluğu yaşadığını ima ettin. Peki, kaç kez evlendin ve kaçtın mı?"

O parıltı. Neden bu kadar çok seviyordu? "Çok." Belki de onunla dalga geçmeyi bitirmemişti. Omzuna bir yumruk indirerek, "Onların ölümlerini benimde taşıyorum," dedi. "Onların

Alevala, içsel bağlılığının, sarsılmaz kararlılığının ve bir hedefe ulaşmak için her türlü çizgiyi aşma isteğinin dışsal bir işareti olarak hareket etti.

Hiçbir şeyden pişmanlık duymuyordu.

Biri hariç.

Kalbinin üzerindeki mükemmel iyileşmiş et parçasını ovmamak için elini yumruk yaptı.

Her sabah yaptığı gibi bu sabah da yumruk büyüklüğünde bir deri çemberi çıkardı. Yama tekrar lekelenmeye başlamıştı.

Gecenin bir vakti, suçlarının en kötüsünü ortaya çıkaran tam bir görüntü belirecekti.

"Şanslı," diye mırıldanarak onu şoke etti.

Çenesini kaldırdı. "Otuz gün içinde, senin ölümünü giyeceğim, " Bir uyarı, meydan okuma ve söz. "Tabii beni yenmezsen. Yoksa bu hediye başka bir Harpy'ye mi sunayım?" Blöf kaydeder kaydetmez, dilini ısırarak zorunda kaldı. kendini tersine çevirmekten alıkoymuştu.

Bir parçası bugün Taliyah'tan uzak durmayı ummuştu ama işte buradaydı. En çok istediği kadınla evlenmesi gerekiyorsa, onunla evlenmeliydi. Ya Taliyah onun başka birini seçmesine izin verirse?

"Başkasının seninle uğraşmasına izin mi vereceksin?" Gözbebeklerinde güneş ışığı buzun üzerinde parlıyordu. "Senin ölümün sadece ve sadece benim onurum olacak."

Rahatlayarak nefes verdi ve bir gülümsemeyle savaştı. Adaleti yerine getirme arzusu her gelinin çöküşüydü. Aslında her türün. Böyle hissetmeye hakkı var mıydı? Kesinlikle. Bugün akrabalarından pek çoğuna zarar verip hapsedilmiş, sonra da onu ölümle tehdit edip izinsiz dokunmuştu. Ama doğru ya da yanlış, Roc planlarını değiştiremezdi, değiştirmeyecekti.

"Beni kabul ediyor musun, Taliyah Skyhawk? Kelimeleri duyacağım."

Yine de direndi ve "Eğer yaparsam, harpileri serbest bırakmalısın" dedi.

Gelinleri arasında pazarlık yapmak da alışılmadık bir şey değildi. Başlangıçta, onun sınırlarını öğrenmek için zorladıkça zorladılar. Bir Astra dışında herkes için akıllıca bir hareket etti.

Sınırıma ulaşarak çığlık atarak öleceğim.

"Hiçbir gücün ve kozun yok." Şimdiden büyük bir izin vermişti. Genellikle yeni bir dünyayı fethettiğinde, kendisine saldıran askerleri öldürür, sadece geri çekilenler. Daha sonra şekillendirebilecekleri. O ve sevdikleri için sadece yaralamış ve fırlatıp atmıştı. Tıpkı iddia ettiği gibi.

Bu kadına başka bir iyilik borcu yoktu, yine de ekledi, "Bugün bana sorun çıkarma, esirleri görmene izin vereceğim." Yaptı da.

Çünkü... sırf bu yüzden. Bu işin mümkün olduğunca çabuk bitmesini istiyordu ve bu da en hızlı yolu sunuyordu.

İnandırıcı bir mazeret.

Bir duraklama. Sonra homurdanarak, "Angajman kuralları nedir?"

Rahatlaması geri döndü. Alay etmek yerine etkileşime girdi. İlerleme. "Kurallar basit. Bana gösterdiğiniz saygının aynısını ben de size göstereceğim. Benim seçtiğim bir oda kalacak.

tarafsız bölge olarak belirlenmiştir. Orada, hiçbir şiddet eyleminde bulunmayacaksınız. Adamlarımla konuşmayacaksınız. Saldırılarını sadece ve sadece benimle sınırlayacaksınız. İstediiğim zaman, istediğim kişiyle yatacağım. "Yoksunluk sanatını uygulayacaksınız." Ona yardım edeceği bir şey...

Ağzının kenarları kalkmaya başladı. Bir gülümseme mi? Ama neden?

Dilini bir kesici dişin üzerinde gezdirdi, sessiz kaldı ve gülümseme onun için bir sorun olmaktan çıktı. şimdi evet diyecekti. Bunu uzatmasına izin vermek zayıflık kokuyordu.

"Benimle evlenmeyi kabul ediyor musun, Taliyah? Bir daha sormayacağım."

Sonunda başıyla onayladı. "Evet. Seninle evlenmeyi kabul ediyorum."

Roc bir zafer çığlığını susturmak için yanağını ısırđı. Ve bir an... keder miydi? Hayır, olamazdı. Her şey plana uygun gidiyordu. İyi ya da kötü, Taliyah Skyhawk onun gelini olacaktı. Onu öldürmeye, baştan çıkarmaya ve suçlamaya çalışacağı kesindi. Otuz gün boyunca Roc'un tek yapması gereken savunmak ve direnmekti.

ve onu görmezden gel. Ve bu ilk karşılaşmada olduğu gibi aralarındaki savaştan zevk almamaya çalışın.

Ona karşı daha güçlü bir tepki vermesine rağmen, hedefinden şaşmadı.

Mavi-yeşil saçlı ve kahverengi tenli güzel bir kadın Roc ve Taliyah'ın yanında parlayan, yıldıza benzer semboller belirdi. Tanık, kız kardeşi Aurora. Her zaman olduğu gibi, bu nadir bakış i organlarını asitle ıslattı.

Her beş yüz yılda bir, evlendiğinde, kurbanda birbirlerini gördüklerinde ve

Ara sıra Kaos'un diyarını ziyaret ettiğinde. Sadece davetle yapabildiği bir şey.

İki kız kardeşini bir uzvundan daha fazla özlüyordu, oyunlar oynadıklarını ve ısınmak için birbirlerine sokulduklarını hatırlıyordu... aileleri tarafından satılıyor.

Elleri sıkı yumruklar haline geldi. Kaos olmasaydı... Tanrı bu çifti kurtarmış, onları erkeklerin elinden almıştı. başlangıçta onları satın aldı, onları yardımcı olarak kabul etti.

Aurora tipik acolyte kıyafetlerini giymişti: yıldızsız bir gece kadar siyah, şeffaf eşarplar, hareketsizliğine rağmen çıplak ayaklarında dans ediyordu.

"Sen de kimsin?" Taliyah sordu ve Roc gerildi. "Çünkü az önce başka bir kadının öldürülmesini pasif bir şekilde izlediğini gördüm."

"Diline dikkat edeceksin, harpy, yoksa onu kaybedersin."

Müstakbel gelini onun sertliği karşısında irkilmedi. Hayır, kız kardeşini yeni bir yoğunlukla inceledi. Bir bulmacanın parçalarını birleştirmeye mi çalışıyordu?

Aurora kaşlarını çatarak bıçağı kalçasından çıkardı. Oh, evet. Orada olduğunu unutmuştu.

"Teşekkür ederim." Bir tanem. Adam avucunu uzattığında, kadın kabzayı ve hızlı, özel bir gülümsemeyi sundu ve adamın acıyan göğsü sıkıştı.

Rüzgâr gibi titrek sesiyle, "Başlayabilirsiniz," dedi.

"Ne?" diye haykırdı Harpy. "Bu şimdi mi oluyor?"

"Şimdi."

Biraz histerik bir şekilde, "Ama tost makinem nerede? Zar zor hatırladığım bekarlığa veda partim? Nerede striptizci mi?"

Benimle dalga mı geçiyor? İri parmaklarını kızın küçük bileğine doladı, sonra avucunu ışığa doğru kaldırdı; kız hareketsiz kaldı, onunla dövüşmemeyi tercih etti. Adam bıçağı işaret parmağının dibinden bileğinin ortasına kadar ilerletirken kadın ne sözle ne de davranışla tepki verdi.

Kan fışkırdı ve birikti. "Buna pişman olacaksın," dedi soğuk bir gülümsemeyle.

"Neden? Zehirli bir yılan olduğun için mi?" Ardından avucunu açtı, sonra parmaklarını birleştirerek kanlarını karıştırdı. "Benim bağışıklığım var."

Sanki adam onu yakmış gibi nefesi kesildi. Belki de yakmıştı, sıcaklıkları arasındaki fark ürkütücüydü. Uzaklaşmaya çalıştı ama adam onu tuttu, kadının gücü adaminkiyse boy ölçüşemezdi.

Bunu bitirmeye kararlı bir şekilde onun buz gibi gözlerine baktı. "Seni gelinim olarak alıyorum, Taliyah Skyhawk, Tüm Toprakların Terörü. Sen benimsin." Sesi ağırdı ve o konuştuğundan sonra bile uzun süre odada kaldı. Astra'nın Komutanı olarak bu birlikteliği sağlamlaştırmak için başka bir şey söylemesine gerek yoktu. Sadece onun kabul etmesini istiyordu. "Kelimeleri tekrarla," diye talimat verdi, elini sıkarak.

Kelimeleri tekrarlamadı. Hemen değil. Ona ters ters baktı ve ofladı, "Seni öldürmekten zevk alacağım. Yani biliyor musun? Evet. Hadi yapalım şu işi. Bu durumu Güllerin Savaşı'na çevirelim. Seni gelinim olarak kabul ediyorum, Alaroc Phaethon. Sen de benim... öldürmek için."

Aurora bu sözleri kabul etti ve "Evlilik Kaos için kabul edilebilir. Zaman başlıyor." Ortadan kaybolmadan önce Roc'a son bir bakış attı.

Tanıdık bir kayıp acısına engel olamadı. Odaklan.

Taliyah ona gülümsedi, diğerlerinden farklı olan bu ses tonu Taliyah'ın bir an için sessiz kalmasına neden oldu. Eğer kötülüğün bir yüzü varsa... "Bu öpüşeceğimiz an, değil mi?" Eğer baştan çıkarmanın bir sesi varsa...

Bakışlarını dudaklarına indirdi, bu hareket otomatik ve durdurulamazdı. Çok dolgun ve pembeydi. Kalp şeklinde bir başyapıt, altta bir orta çukur var.

İnanılmaz derecede güzel. Boğazını temizledi. "Öpüşmek için bir neden yok. Sözümüz bizim bağımızdır."

Gözlerinde bir hesaplama parıltısı belirdi. "Katılmıyorum. Öpülene kadar evli değilim."

Bazı kültürlerde bu doğrudur ama onunkinde değil.
"Damarlarında benim kanım dolaşıyor," diye homurdandı.
"Sen çok evlisin."

" p c k yoksa evlilik de yok." Tümüyle baŗtan çıkarıcı, gözleri dönen ve büyüleyen kadın, boŗtaki elini adamın göğsünde gezdirdi. Yılanb ceği kurnazlığını konuŗturmaya karar vermiŗti. "Senin için çok fazla olduğunda beni durdur..."

Kadının sıcaklığı onu hareketsiz bıraktı. Sorun bu olmalıydı. Diğer elini onunkinden kurtarıp parmaklarını ensesine doladığında onu vazgeçirmek için hiçbir Şey yapmadı... vücudunu onunkine doğru çekip zıplayarak bacaklarını onun beline doladığında onu durdurmak için hiçbir Şey yapmadı.

Hayır, parmaklarını kanatlarının üzerinde gezdirmek için uzandı. Hızla  ırpındılar, parmak eklemlerine tekrar tekrar s rt nd ler. Ciğerleri sıkıŗtı.

Onu ayağa kaldıracaktı. Yapacaktı.

"Bunun için adeta yalvarıyor," diye mırıldandı, yüzünü onunkine doğru eğerek. Yavaş, çok yavaş. Bakıŗları onunkilere meydan okurken ona itiraz etmesi için zaman veriyordu.

ŗaftı daha sert zonkluyordu. Onu azarlamak. Buna bir son ver.

Sessiz kaldı. Kanıtlaması gereken bir Şey vardı ama onun da vardı. Onun arkasını dönmesini bekliyordu. D nmeyecekti.

Yapar mıydı?

Neredeyse onun  zerine... Temas. Dudaklarını ona bastırdı ve adam nefesini içine çekti. Sarsıldı.

Birlikte hamle yaptıklarında arzu onu tüketti. Ağızları birbirine çarptı, dilleri birbirini itti. Bir inilti onu terk etti. Tadı ne kadar tatlıydı. Ne kadar da tatlı bir tadı vardı.

Saniyeler, dakikalar, saatler ilerledikçe, ikisi de durmak istemedikçe, aklını kaybediyor olabileceğini d ŗ nd . Bir orman yangınının ilk alevi tutuŗtuđunda, onun saçlarını avuçladı. Yumuŗak tellerin parmaklarının arasında verdiği hissi seviyordu. Baŗını eğerek öpücüğü derinleŗtirdi. O da buna izin verdi.

Onu daha çok istiyorum. Dokunmalıyım. Kontrolü sarsıldı.

Hayır! Kalp atışları güm güm atarken Taliyah'ı vücudundan sıyırdı.
ve onu ayağa kaldırarak teması sonlandırdı. Kırığı kokusu

Tenine yapıştı ve tatlılığı dudaklarında kaldı. Elinin tersiyle ağzını sildi. Onun tatlılığının hemen gitmesini istiyordu.

"Bunu bir daha asla yapma," diye tersledi. "Yaşamak için otuz günün kaldı Taliyah. Beni kızdırırsan kendini tehlikeye atarsın."

Ben... evli miyim? Neeka'nın Taliyah'a kabul etmesi için ısrar ettiği bir durumdu bu. Bir şaka dışında, içinde olmayı hiç planlamadığı bir durum. Belki de bir cesaret. Ama bunu gerçekten yapmış sayılırdı.

Dürüst olmak gerekirse, dokuzuncu yıldızının yeminden hemen sonra ortaya çıkmasını bekliyordu. Harpykind'ı kurtarmak için büyük kötüyle evlenmek büyük bir fedakârlıktı, değil mi? Görünüşe göre yeterince büyük değilmiş. Yıldız görünmez kaldı.

şimdi mükemmel bir oyun planı bulmak ve kocasını öldürmek için otuz günü vardı. Oyun planı isteğe bağlıydı.

Yapabilirim. Yapmak zorundayım. Yapmak zorundaydı. Alaroc son nefesini verdiği anda Astra'ya harpileri serbest bırakma talimatı verebilirdi. Sığır eti ve düşmanlık kulelerinin

liderlerine karşı zafer kazandığını kanıtladıktan sonra onun emirlerine uyacak mı? Hayır. Ama aynı zamanda evet. Bilmiyordu! Daha eski savaşçılardan bazıları, bedeli ne olursa olsun sözlerine sadık kalırlardı.

Ne biliyordu? Savaş lordları her an halkını ona karşı kullanabilirdi. Bu yüzden harpileri bir an önce bulup serbest bırakmalıydı.

Hedefleri yeniden hizalandı. Sonsuza kadar Harpies.

Bu adamın onu kurban etmeyi düşündüğü gerçeği mi? Bir sır. Phantom? İyi şanslar. Dirilirdi. Belki mi? Muhtemelen mi? Ya bir tür özel silah kullanıyorsa? Astra'nın güçlü bir kılıcı hakkında bir şeyler okuduğunu hatırlıyordu. tüm hayaletlere karşı kullanılır. Yine de, Taliyah Akılsız bir varlık. O bir kraldı, neredeyse bir tanrıçaydı. Belki yine de dirilirdi.

İlgisizmiş gibi davrandı. "Resepsiyonda vejetaryen bir seçenek olduğundan emin ol, sevgilim. Pasta sipariş etmeyi unutmadın değil mi?"

Gözbebekleri titreşiyordu ve bu şimdiye kadar tanık olduğu en tuhaf şeydi. Belki de en sıcaklarından biriydi. Bu ne anlama geliyordu? Öfke mi? Tutku mu? Ya da ikisi birden mi?

Belki de onu öpmemeliydi. Ama o çok kendini beğenmişti. Onun yenilgisini denetlemesi gerekiyordu. Her türlü Yenilgi. Ve evet, düşmanını da kaziğa oturttuğu sürece kendini kaziğa oturtmaya hazır biriydi. Alaroc öpücüğü istememişti, o yüzden almıştı. Ama bu... Hoşuna gideceğini hiç ummamıştı. Dudakları onunkinin yumuşaklığından karıncalandı. Tadı da kokusu kadar muhteşemdi; baharatlı rom ve erimiş şeker. Bir zamanlar tattığı piña colada gibi. Arzulayabileceğini düşündüğü bir şey.

"Karşılama olmayacak." Alaroc boş bir ifade takındı. Önemli bir şey değildi. Bu anıyı asla silemeyecekti. İster kabul etsin ister etmesin, bir parçası öpücük de hoşuna gitti. "Yerleşmek ve ilk saldırınızı planlamak isteyeceksiniz, eminim. İzin verin size üst kata kadar eşlik edeyim, böylece başlayabilirsiniz." Aslında bir istek olmayan kibar bir rica.

Cevap verecek zaman yoktu. İyileşen elini tuttu ve onu taht odasına doğru yürüttü. Cellat ve ödülü. Adamları yoldan çekildi. Harpiller onu kıskançlıkla izledi.

Şaşkınlık içindeyken, savaş lordunun tutuşu sıkıydı ve hiç morarmadı. Koridora girdiler. yerinde durmadan önce fark ettim. Şansım varken onları öldürmeliydim.

Alaroc onu bir köşeye götürdü ve o da kan sıçramış duvarları fark etti. Kendi türünün kanı. Mobilyalar devrilmiş, paha biçilmez vazolar kırılmış ve çatlak mermer zemine saçılmıştı.

Öfke yeniden alevlendi. Harpiller kana susamış olabilirdi ama hazinelerine değer verirlerdi. "Harpina kısa çubuğu nasıl çekti? Bir harpiyle evlenmeye karar vermene ne sebep oldu?"

"Fethetmem gereken dünyaya her zaman mistik bir şekilde çekilirim."

Mistik olarak mı? "Kim tarafından?
Tanrınız mı?" "Belki de o. Belki de kader."
Kartlarını çekti.

"Kader bu sefer sana kötü bir el dağıtmış." Taliyah Alaroc'un dövmelerini incelemeyi ve geçmiş kurbanların hatalarından ders çıkarmayı çok istiyordu. Ama dikkatinin dağılmasının kendisine pahalıya mal olacağını bildiği için bu dürtüye direndi. "Hey! Sarayın etrafını nasıl biliyorsun?" Onun gibi adamların içeri girmesine asla izin verilmezdi. Ayrıca bugün gelmişti.

"Vatandaşların haberi olmadan bir yıl önce geldim."

"Pardon?" Bütün bir yıl mı?

"Veri toplamak için diyarın her köşesini karış karış gezdim. Benim bilgi bana kopya bir diyar yaratmamı sağladı. Halkınız şu anda orada yaşıyor. Bugün sadece kendimi ifşa ettiğim gün."

Taliyah şaşkınlıkla dinledi. Kopya bir diyar mı? Depo olarak mı? Dünyaların yaratıcısını nasıl yenmesi gerekiyordu?

Peki ya içindeki o garip his neydi? Bu korku olamaz, değil mi? Hayır, olamaz. İmkansız!

"Neden ürkek bir fare seçip zaferi garantilemiyoruz?" diye sordu.

"Ne fare ne de aslan beni yenecek güce sahip." Bir duraklama. Daha düşük bir sesle, "Hiçbir zaman çekingen bir kadını arzulamadım," diye itiraf etti.

Ve karısını arzulamalı mı?

Bir merdivenden çıktıklarında, onların General'in süitine yöneldi. Taliyah'tan büyük bir hayır. Topuklarını mermere vurarak onun ilerleyişini zar zor yavaşlattı. "Nissa'nın odasında kalmayacağım."

"Doğru. Öyleyim." Ona bakma zahmetine girmede, sadece onu sürüklemeye devam etti. "Sen yan odada kalacaksın."

Dişlerini gıcırdatarak, "Az önce öldürdüğün kadının yatak odasını sahiplendiğin için kendini suçlu hissetmiyor musun?" diye sordu.

"Pek sayılmaz. O ölmeyi seçti. Ben de onun kararına saygı duydum." "Dur bakalım. Az önce ölmeyi seçtiğini söylemedin."

"Bana saldırdı. Ölmeyi seçti," diye doğruladı, sesi düzdü.

"Ve sen de onun kararını onurlandırdın," diye tekrarladı, sesi kurudu.

"Davanız uğruna ölmekten daha büyük bir onur var mı?"

"Evet. Onun için yaşamak."

Adam omzunun üzerinden kaşlarını çattı ve kadın ifadesini "Devam et, inkâr et" diyecek şekilde düzeltti.

"Belki de haklısın," dedi omuz silkerek. "Ona en iyi ikinci onuru verdim."

Tam bir erdem timsali. "Onur senin için gerçekten önemliyse, yepyeni karını aldatmazsın." Seks onu saldırganlıktan arındırdığı için, kendini kraliyet ıslak battaniyesi olarak görüyordu. Onu ne kadar gergin tutarsa, o kadar çok hata yapardı. "Eğer benim gibi bir insanın konumuna gerçekten saygı duyuyorsan, sen de benimkine saygı duyacak ve önümüzdeki otuz gün boyunca seksten uzak duracaksın."

Omzundaki kaslar gerildi ve şöyle dedi: "Sen Beni manipüle et. Şu anda, birlikte oynamaya hazırım. Yani evet. Senin adına bekar kalacağım. Ancak savaşı kazandığınızı düşünüyorsanız yanılıyorsunuz. Gazabıma sadece sen uğrayacaksın."

"Bilgin olsun diye söylüyorum, iki savaş kazandım. Bu yemin ve öpücük. İtiraf et, benden daha fazlasını istiyorsun. Açlıktan ölüyorum!"

En ufak bir ses onu terk etti. Bir hırıltı mı? Bir sırıtma yayıldı. Oh, evet. Daha fazlasını istiyordu.

Şimdi kısa hayatının geri kalanında onu bu konuda iğneleyecekti.

İki muhafızın nöbet tuttuğu ana süite ulaştılar. Karşılıklı tek kelime etmeden, çift kapıyı açtı, Alaroc ve Taliyah'ın duraksamadan içeri girmelerine izin verdi. "Gidebilirsiniz," dedi ve Taliyah'ı dürttü. tutamağı gibi disiplinli.

Hızlı bir taramayla odanın düzenini ezberledi ve kendi yararına kullanabileceği her nesneyi not etti.

Kısaca: her şey. Daha önce oturma alanındaki çaydanlık ocak. Şifonyerin üzerindeki çiçek vazosu. Yatağın üzerinde asılı duran devasa avize.

Kadın yüzünü ona döndüğünde, adam kapıyı tekmeleyerek kapattı ve ikisini içeriye hapsetti.

"Tamam, Bay Drama Kraliçesi." Şimdi yalnız olduklarına göre sinmesi mi gerekiyordu? Neden onun reflekslerini test etmiyordu? Ne de olsa silahlarını atma zahmetine bile katlanmamıştı.

Neeka'nın tavsiyesine uyduğu için minnettar bir şekilde yaklaştı. ve şehvetli bir ustanın ellerinde eğitilmişti. Gırtlaktan gelen bir sesle, "Benimle ne yapmayı planlıyorsun?" diye sordu.

"Ne istersem." O da yaklaştı... ancak temas kurmadan onu atlatmak için.

Pislik! "Sanırım istediğim şey her iki taraf için de geçerli?"

Homurdandı. Bir başlangıç zili. Taliyah en iyi saldırıyı düşünmeye zahmet etmedi. Basitçe bir hançer kaptı ve bıçağı adamın beyin sapına sapladı. Ama adam iki büklüm oldu ve

Bileğine yapıştı ve temas etmeden önce onu durdurdu.

Bakışları birleşti, nefesi kesildi.

"Bilmen gereken bir şey var," dedi ona, son derece sakin ve rahat bir şekilde. "En ufak bir titreşim hissediyorum saldırganlık."

"Yanlışıklıkla niyetimi açıkladığımı mı söylüyorsunuz?"

Başını salladı.

"Üzerinde çalışılacak bir şey o zaman."

Gözlerini kısmıştı. "Hançeri bırak." "Hayır, teşekkürler." Kabzayı daha sıkı kavradı.

"Bırak onu."

"Hayır. Belli ki kanıtlamam gereken bir nokta var." Hiçbir şey onu durduramazdı. Ne şimdi, ne de hiçbir zaman.

Bileğini sıktı ve canı acıdı. Yarın onun morluklarını taşıyacaktı. Yine de tüm gücüyle tutundu.

"Bu yatak odası bizim tarafsız bölgemiz. Burada saldırıya izin verilmez." Her kelimeyi noktaladı. "Beni kızdıran şey

Henüz. Bilmiyordun. Şimdi biliyorsun. Bir dahaki sefere. Bir dahaki sefere izin verme." Sesi keskinleşerek duyulabilir bir bıçağa dönüştü. "Hançeri bırak, Taliyah. Şimdi."

Yaptıklarına hâlâ kızmadın mı? Yalancı, yalancı. Adam sızlandı. "Üzgünüm," diye espri yaptı, "ama bu bir terapi hançeri. Yasaya göre bunu her yere götürebilirim, sorgusuz sualsiz."

Yaklaştı, bıçak köprücük kemiğine dayanana kadar onun kişisel alanına girdi. Dişlerini sıkarak ona şöyle dedi: "İyi dinle Harpy. Şu andan itibaren benim kanunlarım senin kanunlarındır. İşbirliğini denetlemek için elini çekmem gerekirse, çekerim."

Ondan yayılan en lezzetli sıcaklık, kadının kararlılığını zayıflatmakla tehdit ediyordu. Bir hayalet ve yılan olarak, durum ne olursa olsun, tamamen soğuk bir halde var oluyordu. Bundan hoşlanmıyordu ama ne yapabilirdi ki? Bu adam onu ısıtmaya nasıl devam ediyordu, Hades'in, Cehennem Kralı'nın asla yapmadığı bir şey.

Yönetilen mi?

"Sana itaatsizlik eden oldu mu hiç?" diye sordu sohbet edercesine.

"Asla bir kereden fazla değil."

Kibirli erkek. Seksi. Çok kötü, çok üzücü. Onu ikna edeceğim.

Cinselliği daha önce işe yaramıştı. Neden mükemmellikle uğraşsın ki? "Yani diyorsun ki..." Diğer avucunu onun göğüs kafesinin üzerine koydu. "...sana dokunmamı istemiyor musun?"

Kas sarsıldı ve bakışlarını üzerine çekti. Aşağı baktı. Yol boyunca, hareket eden bir dövme dikkatini çekti. Baş dönmesi onu istila etti ve inledi. Yine mi bu?

Bakışlarını ayırmaya çalıştı. Ama artık çok geçti. Yeni bir anı sahnenin ortasına yerleşti...

Titreyen bir ölüm perisi devasa siyah bir sunağın önünde duruyor. Vahşi bir rüzgar esiyor, kızıl saçları önünde dans ediyor Fildişi elbisesinin etekleri dalgalanırken yüzü. Güzel gözlerinden yaşlar süzülür. Başını eğdi, yenildi ve Sunağın tepesinde, uzandığı yerde. Bir hıçkırık onu terk eder.

Sunağın arkasında sessiz bir kalabalık vardır. Siyah cüppeli adam ortada, diğerlerinden ayrı bir yerde duruyor. Aynı iki kadın onun yanlarında duruyor. Erebus bir metre ötede, Öfkeyle kaynıyor, arkasında bir hayalet ordusu yayılıyor. Bedenlenmiş her kadın kasvetli siyah bir elbise giyiyor.

Alaroc ölüm perisine yaklaşır ve elini kalbinin hemen üzerine koyar. "Bana iyi hizmet ettin, dışı. Endişelenme. Ölümün acısız olacak." Özür dileyen sözler, monoton bir ses.

Ölüm perisi burnunu çeker ve mırıldanır, "Lütfen, bunu yapma." "Benimle evlendiğin an ölmüştün. Bunu biliyordun. I bunu gizlemedi."

Uzakta bir çan gece yarısını çalıyor. Ding.

Duruşunu korur, elini kadına bastırır ve ölüm perisi inler. Sonra... Soluk teninde siyah çizgiler yayılıyor. Ding.

Sessizleşiyor. Gözleri kapanıyor ve başı yana kayıyor. Ding.

Alaroc'tan garip bir mavi parıltı yayılıyor. Neredeyse kör edici bir nabız onun varlığından fışkırıyor. Ding.

Işık kaybolur, ortaya çıkar-

Taliyah'ın nefesi kesildi. Banshee taşa dönüşmüştü. O taş küle dönüştü. Bir avuç dolusu yukarı süzüldü ve dönerek uzaklaştı.

Hafıza körelip son bir çınlama sesi duyulurken, o hançeri sıkıca kavradı. Alaroc ay sonunda Taliyah'ı kül etmeyi mi planlıyordu? Herhangi bir uzvunun ya da iç organının kaybindan sonra iyileşeceğini biliyordu; sayısız zehirden, açlıktan ve daha pek çok dehşetten kurtulmuştu. Ama taşlanmak ve kül olmak? Böyle bir şeyden sonra iyileşebilir miydi?

Evet, evet. Tabii ki. Kafası kesilirken bile hayatta kalmıştı!

Hiçbir şey gösterme. Kirpiklerini kırıştıtararak sordu. Astra Planeta tüm eşlerini kül mü etti, yoksa şansım yaver gitti de en iyisiyle mi evlendim?"

"Serbest Bırakın. Bıçak. Bıçak."

"Neden karılarınızı taşıyor ve kül ediyorsunuz?" diye sordu boştaki elini diğerinin üzerine koyarak. Çifte tutuş. Al bakalım!

Kaşlarını çattı. "Taş ve kül, herhangi birinin gelip bedeni ya da ruhu canlandırmasını ve kurbanı geri almasını engelliyor."

Yutkundu. "Karı olmayanları nasıl öldürüyorsunuz?"

"Üç bıçaklı. Trinitten yapılmış bir silah. Düşmanlarımın çoğu hayalet."

Trinite mi? Büyük ihtimalle özel silah. İşin içindeki üçlüyü tahmin edebiliyordu. Ateş demiri, iblis camı ve lanetli odun. "Peki trinite hayaletlere ne yapıyor? Çünkü daha önce hiç duymadım ve ben bir silah meraklısıyım."

"Trinite hayaletlere son ölümü bahşederek bedenlerinin buharlaşıp yok olmasına neden olur." Duraksamadan ekledi, "Kılıcı serbest bırak."

Parmakları kıvrıldı, büyüü yüzüğünü korumak için bir savunma hareketiydi bu. Alaroc onun bir hayalet olduğunu asla öğrenemezdi.

Zehirli üçlüyle uğraştıktan sonra ölümden dönmüş müydü? Evet. İlk seferinde. İkinci kez dirilecek miydi? Zaman mı? Annesi öyle düşünmüyordu.

Ahbap. "Ne zamandır gelinleri öldürerek küçük Roc'larını tatmin ediyorsun?"

Gözlerinde bir titreşim. "Gelinlerim bir amaç uğruna, onurlu bir şekilde öldüler."

Sinirlerine mi dokunmuştu? "Onurla ölmek, onurla yaşamaktan üstün olamaz. Yakında bunu sana kanıtlayacağım."

O altın gözlerde bir titreşim daha. "Her ölüm sayısız hayatı kurtardı. Astra olmasaydı, hayaletler dünyalarda kontrolsüzce dolaşır, karşılaştıkları herkese ziyafet çekerlerdi."

"Yani tanrınıza kurban vermeniz ve hayatta kalmanız birbiriyle bağlantılı. Bildiğim iyi oldu."

İstedikinden daha fazlasını ortaya çıkarmış olması hoşuna gitmemişti, bunu anlayabiliyordu. Bir kez daha elini sıktı. "Sabrım tükeniyor, harpy."

Her biri bir öncekinden daha güçlü olan acı dalgaları kolundan yukarı fırladı. Nefes al. Nefes ver. "Fantomlardan neden bu kadar nefret ediyorsun? Bir efendi tarafından kontrol edilen akılsız hortlaklar oldukları söyleniyor."

Malice yüz hatlarını buruşturdu. "Fantomlar parazittir. Beslenmek..." Dudakları tiksintiyle kıvrıldı. "Dua et de böyle bir dehşeti hiç yaşamayasın. Bundan daha kötü bir his olamaz." Daha kuvvetli sıktı. "Gerçi bir elini kaybetmek buna yaklaşabilir."

Birden fazla şekilde. Hayaletlerden nefret ederdi. Mantığın ötesinde. O kadar ki, zamanı dolmadan hayalet bir gelini öldürebilirdi.

O zaman ona en büyük silahlarıyla saldırmak zorundaydı. Kendi hayalet yetenekleriyle.

Astra av sezonu bugün başladı. Süre: otuz gün. Yöntem: mevcut herhangi bir silah. Günlük avlanma limiti yok.

Bir oyun planı oluşturdu. Bu gece Alaroc'tan beslenecekti. Akılsız hayaletler beslendiklerini gizleyemezlerdi. Taliyah saklayabilirdi. O uyurken, yaklaşan kıyametinden habersiz, onu ölümüne tüketebilirdi. Ya da onu öldürmeye çalışabilirdi. Çok fazla gücü olan büyük bir adamdı ve vücudunun bir eşiği vardı. Sadece içine alabileceği kadarını içine alabilirdi. Eğer onu ölümüne boşaltmayı başaramazsa onu zayıflatıyor. Bırakın nedenini anlamadan yavaş yavaş yok olsun.

"Bu kadar mı?" Acıyı görmezden gel. Sadece irade gücüyle, umursamaz bir ifadeyi korudu. "Fantomlarla ilgili en büyük derdin bu mu? Ruhunu biraz fazla mı emdiler? Vay canına. Çok mu hassas?"

Dilini inci gibi beyazların üzerinde gezdirdi. "Hayaletler efendilerinin bir uzantısıdır, onları denetleyen bir tanrı. Astra'nın yirmi bin yılı aşkın süredir çektiği acılar. Pusulara, kayıplara, suistimallere ve anlatılmamış olaylara katlandık. acılar." Eğildi ve burnunun ucunu onunkine dayadı. "Sorularınıza cevap vermeyi bıraktım. Onun yerine sana kendimden bahsedeceğim, çünkü nasıl bir canavarı kışkırttığını bilmelisin.

Kendimi ve adamlarımı her zaman ve her şekilde ilk sıraya koyacağım. Bu bir dünyayı ve içindeki herkesi yakıp yıkmak anlamına geliyorsa, öyle olsun. Asla bir kahraman olmadım. Asla bir kahraman olmak istemedim.

olmak için. Ben daha iyi bir kötü adam olurum. Benim için kadınlar birer kaptır, biri diğerinin aynısıdır. Bazen bir kadın benim elim kadar bile iyi değildir."

Hiç istifini bozmadan ona şöyle dedi: "Eminim her yerdeki kötü aşıklar seninle aynı fikirdedir. Bunun bedelini ödemek zorunda olmana şaşmamalı."

Nefes nefese kaldı. "Beni sınırlarıma kadar zorlamakta zorlanacaksın, ama sınırlarıma yaklaşırsan vay haline. Sana neden olabilirim

Aklınıza gelebilecek her türlü acıyı. Ben de kendimi senin cezanla sınırlamayacağım. Suçlarınızı sevdiklerinizin üzerine yıkacağım. Şimdi beni daha iyi tanıdığınıza göre, neden tarafsız bir yerde hançer tutmaya devam ettiğinizi açıklayın."

"Çünkü yapabilirim." Hançeri onun elinden almak istiyorsa bileğini kırıp hançeri çıkarmak zorunda kalacaktı. Ve o zaman bile kavga etmek zorunda kalacaktı.

"Taliyah-"

"Ölmeyi tercih ederim," diye tersledi.

Hayvani bir hırıltıyla onu serbest bıraktı.

Kemiklerinin üzerindeki baskı bir anda azaldı, daha keskin ağrılar koluna hücum etti ama Taliyah adeta bulutların üzerinde süzülüyordu. Komutanla üçüncü raundu da kazanmıştı.

Ben hallederim. Ben durdurulamazım!

Dolaba doğru yürüdü. Hiçbir şekilde, hiçbir biçimde medeni görünmüyordu. Hayır, o... Oh, adamım. Bunu söylemekten nefret ediyordu ama adam iyi görünüyordu. Çok, çok iyi. Sakalları hiç sevmezdi ama...

Yeni bir fetişe sahip olabilirim.

Tamam, belki de Taliyah zaferden dolayı uçmuştu. Ki bu garipti. Genelde memnuniyetsizliği saniyeler içinde geri dönerdi.

Elinde küçük bir kristalle dolaptan çıktı. "Harpileri kopya âleminde görmek istediğin zaman bunu tut." Geniş yatak

odasının ortasında
durdu ve kolunu uzatarak kristali uzattı.

Kristalden, adamın dudaklarının kenarlarında oynayan hesaplı gülümsemeye - gülümsememeye - baktı. Tüm varlığı "Gel ve al" diye bağıyordu.

Oh, bu yaktı. Onun istediği bir şeyi elinde tuttuğunu biliyordu ve gönüllü bir teslimiyet eylemiyle onu mesafeyi kapatmaya zorluyordu. Savaş lordu ona sahipti ve ikisi de bunu biliyordu.

Başka çaresi kalmayınca hançerini kınına soktu ve uzaklara doğru yürüdü. Kaçınılmaz olanı ertelemenin faydası yoktu. Kadın kristali kaptığında sıırttı.

Beklediğinden daha ağırdı. Onu salladı, kaşlarını çatı ve tekrar salladı. "Bununla ne yapacağım?"

"Sadece içine bakmalısınız."

Gerçekten mi? Şüphelenerek kristali gözüne tuttu ve- Oh, vay canına! Tamam. Taliyah yepyeni bir dünyaya baktı. Farklı iyileşme aşamalarındaki kırk harpi büyük bir odada karyolalarda uyuyordu. Bir dakika. Bu oda mı? Taliyah'ın durduğu yer bir beden in ortasında.

Bir çığlık atarak yana doğru zıpladı. Onun hareketi Kristalin açısını değiştirerek öteki dünya ile gerçek hayatı bulanıklaştırdı. Çok farklıydılar ama yine de tamamen aynıydılar.

Aynı mıydılar? Durduğu yerden kopya alemini mi görüyordu? Bunun bir önemi var mıydı? Kopya âlem hâlâ sadece bir âlemdi. Anahtarı olan herkes oraya girebilirdi.

Taliyah görev hedefini değiştirdi. Harpykind'ı kurtarmak için bir anahtar bul, Alaroc'u öldür.

Kristalin içinden, bir Astra'nın yeni kocasının bedeninde ilerleyişini izledi. Daha önce görmediği bir savaş lordu. Şimdiye kadar annesinin bahsettiği dokuz kişiden altısını görmüştü.

Yeni adam uyuyan bir kadını nazikçe kaldırdı ve yatak odasından dışarı taşıdı.

"Hey!" Taliyah bağırdı, kovalamaya hazır dı. "Onunla ne yapıyorsun? Onu yere bırak!"

"Seni duyamaz. Eminim sadece iyileşmesini hızlandırmak için onu bir şifacıya götürüyordur. Adamlarım kesin emir altındadır. Kimse itaatsizlik etmeyecek."

Buna biraz inanıyordu. Taliyah, Blythe ya da Isla'yı bulmak için kalan harpilerin yüzlerini aradı. Hayır Şans. "Yaralarına rağmen herkes mışıl mışıl dinleniyor." "Kış uykusundalar."

"Kış uykusu mu?" Cidden daha iyi bir ölümüne savaşmayı kabul ettiği adamı anlamaya çalışıyordu. "Açıkla."

Alaroc sessizce döndü ve ona sırtını dönerek söylediklerinde ciddi olduğunu belli etti; adam ondan zerre kadar korkmuyordu. Daha da kötüsü, ona saldırması için adeta meydan okuyordu. yasak bölge.

Bu bir test miydi?

Kınından çıkardığı birkaç hançeri yatağın üzerine fırlattı. Oh, evet. Kesinlikle bir test.

"Eğer beni bir ay boyunca kış uykusuna yatırmayı planlıyorsanız-"

"Canını alacağım Harpy, ama sonunu seçme hakkını elinden almayacağım. Teslim ol ya da benimle savaş. Sen karar ver."

Milyon yıl geçse de bunu yüksek sesle itiraf etmezdi ama az önce kalbini yerinden oynatmıştı. Vahşiliği onu ikna etti söylediklerinde ciddiydi. Ona adil bir dövüş teklif ediyordu.

En iyi savaşçı kazanacaktı.

Tamam, bu biraz evi yakıp yıkacak kadar seksiydi. Ona bakarken, meydan okumayı ve zaferi düşünürken, vücudundaki her nabızı hissetti, kan damarlarında sanki bir baraj patlamış gibi akıyordu. En ufak bir memnuniyetsizlik belirtisi yoktu.

Silahlarını yatağın üzerine bırakarak kapıya yöneldi ve homurdanarak, "Bir saat içinde yemek odasında yemek yiyeceğim. Bana katılmak isterseniz, katılabilirsiniz. Benden uzak durmayı tercih ederseniz olabilir. Her şeyde olduğu gibi, seçim sizin. Yapmayacağın şey beni şaşırtmak. Ben hazırım, ne yaparsan yap."

karar verin." Kapiyı arkasından kapatarak dışarı çıktı.

Nereye gidiyordu ve neden? Öğrenecekti.

Sarayda Blythe ve Isla'yı aramak için can atarken, rakibi hakkında daha fazla bilgi edinmek için her fırsatı değerlendirmek zorundaydı.

Bir ön General zor kararlar vermek, halkın iyiliğini her şeyin, hatta ailesinin bile üstünde tutmak zorundaydı. Ayrıca, eğer Alaroc doğruyu söylediye, tek kayıp Nissa'ydı. Bu da Blythe ve Isla'nın dinlendiği anlamına geliyordu. Hatta iyileşiyorlardı.

Belki şansı yaver gider ve Alaroc kopya âleminin bir anahtarını ortaya çıkarırdı. Ya bir zayıflığını ya da ahlaksızlığını ortaya çıkarırsa? Ya da yalan söylerse? Şu anda bile cariyesine doğru gidiyor olabilirdi.

Bilmek zorundayım.

Bu hayalet büyük bir risk alacak ve hayalet suikastçılarla dolu bir sarayda casusluk yapacaktı...

Roc bir anda ortaya çıkıp taht odasına gidebilirdi ama yürümeyi ve Taliyah Skyhawk'ın gizemini düşünmeyi tercih etti. Harpy biraz daha fazla şey kanıtlayabilirdi.

diğer gelinlerinden daha cazipti. Durgun hareketleri. Sesindeki doğal törpü. O okyanus suyu gözlerindeki daimi hıznırlık parıltısı. Kadının demirden bir çekirdeğı vardı ve adam kendini eskisinden daha fazla merak içinde buldu. Hoşlanmadığı garip bir durum... çünkü hoşuna gidiyordu.

Savaşı bir dizi iş ve kontrol listesine indirgemiş, yüzlerce dünyayı sorunsuz ve zorlanmadan kazanmış bir erkekti. Yine de bir harpy hançere tutunmaya cüret ederek onu bileğini kırmaya ya da geri çekilmeye zorladı ve o da Kalıcı bir ereksiyon mu geliştirdin?

Bileğini sıkarken ona attığı bakış onu şok etmişti. Tüm Diyarların Dehşeti Taliyah açıkça savaşmaktansa elini kaybetmeyi tercih etmişti.

Bunu yapmalıydı. Onu uyarmıştı; boş tehditler onun için işleri daha da kötüleştirecekti. Ama... Böyle bir cesareti cezalandırmaya ne hakkı vardı?

Ancak şimdi, övünme hakkını kazanmıştı. Bir Astra'yı geri çekilmeye zorlamıştı. Hem de komutanı. Hem de ilk günden. Birinci saat boyunca. İki kez! Kızın buz gibi kokusu burnunu istila ettiğinde, onu bir delikanlı gibi titretmişti. Kızın tenine yayılan kızarıklık onu keyiflendirmiş, sıcaklığı kızın soğuşunu kovalamıştı.

Titanyum çekirdeğı neredeydi?

Şu andan itibaren Taliyah'a karşı sert olması gerekiyordu. Artık ona dokunmak yok. Artık öpüşmek yok, ne kadar kötü olursa olsun

onun tatlılığını arzuluyordu. Kadın onun öldürölmesine göz kulak olmayı planlıyordu, başka bir şey değil. Kim kendi hayatını kurtarmak istemez ki?

ve Astra'ya liderlik etmek mi? Tamamen bir pusu bekliyordu.

Gün bitmeden önce. Hatta belki de etkileyici bir Pusu.

O ne yapardı?

Adımları aniden hafifleyen Roc taht odasına girdi. Beklendiği gibi her yer boştu. Ian'ın bütün orduları aynı anda parlatma gibi eşsiz bir yeteneği vardı. Roc yeni bir gelini her uğurladığında bu yeteneğini kullanırdı. Askerler trinite duvarının ötesine taşınarak adamlarının geri kalanının reddedilen harpileri zindandaki bir hücreye bırakmasına izin verdi.

Duvar Erebus'a karşı ilk savunma hattı olarak görev yapıyordu. ve hayaletleri. Ateş demiri, iblis camı ve lanetli odun bu kadar büyük miktarlarda bir araya geldiğinde enerji dalgaları yayarak yaşayan ölülerin aşması imkânsız, kubbe benzeri bir koruma alanı yaratıyordu.

-Ian.-Roc yansıttı. Astra sık sık birbirlerinin zihinlerine konuşurdu, toplu olarak ya da tek tek. Gönderenin seçimi.

-Evet, Kumandan. Eminim raporunuzu istiyorsunuzdur." Ağabeyinin ses tonunda bugün bir ısırik vardı.

Anlaşılabilir. Bir zamanlar birinci komutan, şimdi ise en düşük rütbeli. Aradan asırlar geçmesine rağmen gücün tadını. Kim tadabilir ki? Düşünler Ian'ın kaybettiklerini hatırlattı.

Kardeşi ona, -Halo şimdi duvarda devriye geziyor. Henüz ruh emicilerden iz yok. Silver senin kişisel projen üzerinde çalışıyor ve Roux da zindandaki harpileri koruyor. Ben saray tahkimatı üzerinde çalışıyorum.

Halo Phaninon, Halkalı Olan, disiplinli bir savaşçı ve usta bir stratejistti. Bir dizi mistik nesneyle, hem içeride hem de dışarıda tüm diyarı gözetliyordu Saraya.

Silver Stilbon, Ateşli Olan, aynı anda yüzlerce zihni okuma yeteneğine sahip acımasız bir metal işçisiydi. Gerçi bu ona pahalıya mal oldu.

Roux Pyroesis, Çılgın Olan, onların işkence ustasıydı. Bozuk zihninin düşmanları için yarattığı dehşet... Roc

ürperdi.

Bazı insanların ahlaki bir pusulası vardır. Astra Planeta onlarinkini uzun zaman önce kaybetti.

- "Mahkumlar yeni yerlerini ne kadar protesto ettiler?" diye sordu Roc.

- Hakaretler yağdırdılar, tüm sülalemizi yok etmeye yemin ettiler ve parmaklıklara çok yaklaştığında Roux'nun yüzünü pençelediler, yani olağandışı bir şey yok.-

Yeni tahtına otururken iç geçirdi. Kadınlar Taliyah'ı saraya bağlı tutarak bir sigorta poliçesi görevi görecek.

- Senin için bir işim var kardeşim. Gelinime bir saat içinde akşam yemeği yiyeceğimizi söyledim. Bu nedenle akşam yemeğini planlamalı ve hazırlamalısın. Bir saatten az bir süre içinde, eğer bu kısım anlaşılmadıysa.

Ian bir an kekeleydi. - Kara kalbin görünüyor. Bunu biliyorsun, değil mi?

- Bir ziyafet olsun. Daha azına ev sahipliği yapmazdım.

Bağlantı kesilmeden önce homurdanmalar kafasını doldurdu.

Roc adamlarını severdi ama o da kardeşini severdi.

Onunla alay etmek sonsuz bir eğlence sağlıyordu.

O ve Ian, Dawn ve Dusk'ın oğullarıydı, ikisi de gecenin gündüze karıştığı anda doğmuşlardı. Ebeveynleri tarafından çoğunlukla görmezden gelindikleri için günlerini Aurora ve Twila ile geçiriyorlardı.

İlgisiz ve çoğu zaman zalim dadılar tarafından büyütülen kardeşler sadece birbirlerine güvenmeyi öğrendiler.

Dawn ve Dusk kızları sattıktan sonra Roc, bırakın küçük bir çocuğu, bir erkeğin bile dayanamayacağı kadar suçluluk ve öfkeyle dolmuştu. Adaletsizliğe, çaresizliğe öfkelenmiş, değişim için yanıp tutuşmuştu. Kaos resme girdiği anda, dileğini elde etmişti.

Roc ilk başta sadece tanrıyı küçümsememişti. Tanrıyı en az Şafak ve Alacakaranlık kadar hor görüyordu. Erkek, günlük dayakları, bitmek bilmeyen denemeleri ve sürekli savaşları

Eğitim. Roc'un ilk rakibini yendiği an,

Ancak tanrının yöntemlerini anlamıştı. Sertlik gücü doğururdu. Ne kadar güçlüysen, o kadar az kaybediyordun.

Roc sonsuza dek asla zayıf olmayacak, kendisine ait olanı koruyamayacak ve savunamayacaktı.

Ian'ın sesi düşüncelerini böldü.

-Mutfakta bir şefler ordusu kurdum. Gelininiz ziyafetini çekecek." Sormadan önce durakladı, "Harpy'ye biraz sert tepki verdin, değil mi?

Ağzının kenarları aşağı doğru kıvrıldı. -Ne demek istiyorsun?

-Bana söyletecek misin? Pekala. Ereksiyonun neredeyse derini parçalıyordu.

-Bunu inkâr edemezdi. -O öpücük... bir daha olmayacak... Taliyah'nın bekâreti Roc'a sadece bir silah kazandırmamıştı. Onun el değmemiş hali Erebus'un silahı almasını engelledi.

Her kayıp, en kötü türden sonuçları da beraberinde getiriyordu.

Roc, lider olarak geçirdiği onca yıl boyunca sadece tek bir silahtan ayrılmıştı. Kader Kılıcı. Kaderin iplerini kesebilen bir hançer, kullanıcısının gündemini ilerletmesine yardımcı oluyordu. Verdiği kayıp şimdi bile canını sıkıyordu.

Roc, Erebus'un yüzyıllar boyunca kılıcı ona karşı nasıl kullandığından emin değildi; sadece tanrının onu kullandığını biliyordu.

Harpina'ya geldiğinden beri edindiği bir alışkanlıkla pençelerini tahtın kollarına geçirdi ve sesini Gümüş'ün kafasına doğru çevirdi. -Bekaret kemeri nasıl gidiyor?

Oh, evet. Taliyah'ı sabaha kadar bir kemere kitlemeyi planlıyordu.

Erebus gizlice içeri girip geliniyle yattığında Kader Kılıcı'nı kaybetmişti. Erkek, onu öldürebilirdi. onun yerine, diğerlerine yapmaya çalıştığı gibi, ama yapmamıştı. Roc'un görevini tamamlamasına izin vermişti, Ölümünden sonra gerçeği keşfetmek.

Roc o sırada adamın böyle bir şey yapma nedenini anlamamıştı. Elinde imkânlar varken neden yarısına razı olarsın ki?

bütünün tadını çıkarmak için? Cevap ancak daha sonra kristal gibi netleşmişti. Erebus, Anka'nın yenilmesini istiyordu ama sadece onun sefaletini garantiye aldıktan sonra.

Roc artık gelinlerini kemerlerle bağlıyordu. Silver cihazı kendi türüne özgü güçlerine göre ayarlamayı bitirir bitirmez spor yapardı.

Roc onu mühürlediğinde Taliyah nasıl tepki verecekti?

Ve bir kez daha çelikten daha sert vurdu. Kanı ısındı, her siniri uyarılmışlıkla titreşti.

-Limonlu tartlar hakkında ne düşünüyorsun?

Roc kardeşinin saçma sorusuna odaklandı ve içine çekti. Nefes verdi. Gerginliğinin bir kısmı azaldı ama hepsi değil. Yakınından bile geçmedi.

-Dilini mi yutmak istiyorsun, kardeşim?

Ian güldü, o kadar gün içinde bugün duymak güzel bir sestti. -Gergin görünüyorsun. Cariyeni doğrudan kucağına atayım mı?

İsteksizce itiraf etmeden önce burnunun kenarını sıktı, -Bu ay kendime...bakacağım. Söz verdim.

Kardeşi daha sert güldü. -Cariyelere hizmetlerine ihtiyacın olmadığını söylemek isteyeceksin elbette.

Pek sayılmaz. Neden zahmet ettin? Cariyeler iki yüz elli yıl boyunca savaş lordlarıyla birlikte diyar diyar gezerek hizmet ettiler. İstedikleri kişiyle yatmakta özgürdüler. Eşleri sık sık değişirdi.

Bir metre ötede sırttan bir Ian belirdi. Roc gibi o da miğferini çıkarmış, uzun siyah saçlarını ve açık kahverengisini ortaya çıkarmıştı.

Alevle kaplı bir deri ve uçuruma demir atmış yıldızlara benzeyen siyah gözler. Yana doğru adım attı ve kolunu uzattı. Cariyeler hep birlikte ortaya çıktı.

Roc kadınlara odaklanmadan önce belaya ters ters baktı. Boyları, renkleri ve türleri farklıydı; atlet ve külottan resmi kıyafetlere kadar her şeyi giymişlerdi.

Cariyelerden bazıları bir sohbetin, diğerleri ise bir tür eylemin ortasındaydı. En kısa sürede

Astra'lar arasında sık rastlanan bir durum olan flaşlandıklarını fark ettiklerinde sessizleştiler.

Onu görünce reverans yaptılar ve emrini beklediler.

Ian onu taklit ederek kaşlarını kaldırdı. -Cariyenin tanıdığımız birine benzediğini mi düşünüyorsun? Belli bir gelin, belki?

Geçen yıl, Harpina'yı ilk kez ziyaret ettikten sadece birkaç hafta sonra seçtiği elfe baktı. Uzun boylu, ince yapılı, uzun sarı saçlı, mavi gözlü ve soluk tenliydi. Kaşlarını çatarak şöyle dedi,

-Taliyah dikkat kesildi. O... burada mıydı? Kokladı. Donmuş çilek kokusu mu alıyordu?

Parlayabildi mi?

Elleri yumruk olmuş halde ayağa fırladı. Ian onun saldırganlığını yakaladı ve üç bıçağı avuçladı. Bir dakika sessizlik içinde geçti. İki. Taliyah hiç ortaya çıkmadı ve Ian'ın kaşları daha da çatıldı.

Roc sağa doğru kaydı. Bu bölgede ayaz meyvelerinin kokusu daha mı güçlü hale gelmişti? Öyle olmalıydı; ısındı. vücut aniden onu ısıtmaya karar verdi. Ama dişi yine ortaya çıkmadı.

Kız ona sürtündüğünde gömleği kızın kokusunu almış mıydı?

Kaşlarını çattı ve elfiyle yüzleşti... adı her neyse.

"Önümüzdeki otuz gün boyunca odama girmeyeceksin. Ya da bana yaklaşmayacaksın. Sadece tamamen uzak dur."

En ufak bir rahatsızlık duymadan reverans yaparak, "Emredersiniz Komutan. Her isteğiniz benim en büyük arzumdur."

Sinirle başını salladı. Bu da onu daha da sinirlendirdi. Tüm sözde konuşmaları bu yönde ilerliyordu: o konuşuyor, kadın onaylıyor ve bu da onun hoşuna gidiyordu. Hiçbir parçası onun blöfünü görmesini istemiyordu.

"Sadece... onları odalarına geri götür," diye Ian'a talimat verdi.

Ian dişileri göndermeden önce oflayıp pufladı. "Eğlencemi nasıl bu kadar çabuk mahvedebildiniz?" diye sordu ortadan kaybolmadan önce.

Roc, uzun, kemerli bir pencere camına doğru yürüdü. vitray ve Harpina'yı inceledi. Sarayın manzarası

çalılar ve geçmiş generallerin heykelleriyle dolu bir bahçe labirenti. Bir meteorit ortayı süslüyordu. Onunla Taliyah'ın sunağını inşa edecekti.

Bahçenin ötesinde, pazar avlusunun ortasında, kırmızı çiçekler açmış devasa bir ağaç her dükkânı gölgeliyordu.

İlk geldiğinde, sokaklar günlerini geçiren konuşkan kadınlarla dolup taşıyordu. Şimdi o sokaklar boştu, adamları duvarın arkasında konuşlanmıştı. Gün batımında devriyeler kasabanın etrafında yürüyüşe geçerdi.

Sarsıntıyla fark etti ki don meyvelerinin kokusu solmuştu. Yani, parfümü kıyafetinde taşımıyordu.

Ne demek bu? Taliyah yakınlardaydı, izliyor ve dinliyor muydu?

Hangi yeteneğe sahipti? Taliyah burada sadece en güçlü yılan değiştiricilerin yapabileceği gibi görünmezlik illüzyonu mu yapıyordu? Eğer onu yakalayabilirse...

Heyecan-

-Komutan?

-Çöktü. Roc iç çekti. Roux'nun bir görüşme talep ettiğini biliyordu. Taliyah'ın avı beklemeliydi.

-Savaş lordu görüldüğünde omzunun üzerinden bakıp Roux'ya başıyla selam verdi. Soluk saçlı, altın tenli ve sarı gözleri pembe, gri ve kahverengi çizgilerle bezeli bir yaratıktı; ta ki öfkesi alevlenip kırmızıyı ele geçirene kadar. Diz çökmüş bir kurt değiştireni saçlarından kavradı. Canavar jilet gibi keskin pençeleriyle Roux'nun bileklerini tuttu ama Roux karşı koymadı.

Pekâlâ. Kurt, Astra'yla karşılaştığında hayatta kalabilmek için nasıl bir strateji izlemesi gerektiğini bulmuştu: Sakin olmak.

Roux bir kadını görüp görmemekle ilgili bir şeyler mırıldandı, bakışları bir an için dalgalandı. Biraz çılgın gibi görünse de Astra'nın en zeki kişisiydi. Fazla zeki. Parlak zihninin çalışma şekli sık sık herkesi şaşırttı.

Şu anda onu rahatsız eden gizemi çözdüğünde, mırıldanmalar sona erecekti.

Diğer Astra'ların aksine, Roux savaş dışında hareketli bir alevalaya sahip değildi. Aslında, onun alevalası tam tersini yapıyordu. Bazı nedenlerden dolayı, görüntüler yalnızca savaş sırasında hareket ediyordu.

Roc yüz yüze konuşmayı düşünceye tercih ederdi. "Bana bir hediye mi getirdin?"

"Evet."

Roux, şekil değiştireni harpileri hücrelerinden kurtarmaya çalışırken yakalamış olmalı.

Kurtlar tehlikeli bir türdü. Canavarlarının özü, bir iblisin konaktan çıkması gibi bedenlerinden yükseliyor, kalın gölge yüz hatlarının üzerine düşüyordu.

"O bir eş, eminim." Roc tekrar pencereye dönüp dışarı baktı. Belki de Taliyah'ın ölümünden sonra da bu dünyada kalacaktı. "Onu yanına koy-"

"Harpilerle ne yapmayı planlıyorsun?" diye sordu şekil değiştiren, Roc'un sözünü keserek. "Söyle bana! Onlar-"

Roc başını ikinci kez çevirmeden yanında duran küçük arbaleti avuçladı, kolunu uzattı ve erkeği boğazının ortasına çivileyerek ses tellerini kopardı. Sonra başını çevirdi, vücudu daha yavaş bir tempoyla yeni yönünü takip ediyordu.

Şekil değiştiren artık yakalayamadığı havayı solurken, yüzü koyu bir mor renge büründü. Ağzından kan sızıyordu.

"Konuşmamı bitirmeme izin verseydin," diye açıkladı Roc sakince, "savaş lorduma seni harpilerin yanındaki hücreye koyması için talimat verdiğimi duyacaktın."

Kurdun yere düşmesini, seğirmesini ve ardından yere yığılmasını umursamadan izledi.

Halkınızı korumak için düzeni sağladınız. Düzeni korumak için kararlı adımlar attınız. Aynen ilk gelininden vazgeçtiğinden beri yaptığı gibi. Tam olarak ne yapacağını Otuz gün.

Roux'nun bakışlarıyla karşılaştı. "Hapishaneye dönmeden önce, kafasını ön bahçede sergileyin."

Roc oyalanmak için burada değil. Gelinleri öldürmek ve kurtları katletmek için burada. Ve hiç kurdu kalmamış.

Taliyah evlendiği erkeğe bakakaldı. O girmişti Taht odasındaki cariyelerden birkaçını gözetlemeye yetecek kadar zamanı vardı. Sonra da hiç pişmanlık duymadan birinin eşini öldürmüştü, hem de adama bakmadan. -Bir kesinti yüzünden. Hayır, şekil değiştiren ona saygısızlık ettiği için saldırmıştı.

Onur ve saygı Alaroc için delilik derecesinde önemliydi. Ve onun gücü.

Onu yenme düşüncesi mi beni tahrik ediyor yoksa adamın kendisi mi? Çünkü merhaba, heyecan. Damarları daha önce hiç olmadığı kadar kabardı.

Onu öldürmeyi planlayan adamı arzulamakla hiç işi yoktu. Dünyasını çoktan fethetmiş ve halkını hapsedmiş bir "canavarı".

Daha yakına süzülerek onu daha dikkatle inceledi. Adam uyanık kaldı, gözleri parlıyordu. Bir şey onu da heyecanlandırmıştı. Öldürmek mi? Yoksa başka bir şey mi?

Acımasız erkek bundan sonra ne yapacaktı? Kız ne yapardı?

Alaroc taht odasında sessiz bir şekilde dolaştı. Ahh. Yaptı mı Bu kadar baştan çıkarıcı hareket etmek zorunda mıydı? Kasları esnedi. İnanılmaz cüssesine rağmen hareketleri su gibi akıcıydı.

Tekrar ve tekrar yön değiştirdi, sanki onu hissetmiş gibi ona yaklaştı. Bekle. Ya onu hissettiyse?

Tepkisini ölçmek için kararlılığını topladı ve savaş lordunun üzerine yürüdü. Temas üzerine homurdandı ve ayaklarını dikti.

Oh, evet. Onu hissetti. Onun kökeninin gerçekliğinden mi şüpheleniyordu?

Bir dakika geçti. İki. Odayı taradı, onun ötesine baktı. Heyecanı devam ediyordu. Pekâlâ. Bu her şeyi açıklıyordu. Eğer gerçekten şüphelenirse, nefretini yansıtacaktır.

Sonunda sakalını birkaç kez sıvazladı ve parladı.

Şimdi nereye gitmişti? Bunun gerçekten bir önemi var mıydı? Otuz dakika içinde yemek salonunda olacaktı. Neden ona katılmasındı? Adam belli ki bir tipten hoşlanıyordu, cariyesi aslında Taliyah'ın ikiziydi. Sorgulamasına devam edebilirdi. Sözlerini koruyamayacak kadar kendini beğenmiş biriydi. Yeterince nazikçe sorarsa, ona kopya âleminin anahtarını nerede sakladığını bile söyleyebilirdi.

Gelin için bir kazanç daha.

Özel misafirler için ayrılmış yatak odasına koşarken heyecanı ikiye katlandı ve her zamanki tatminsizliğini uzak tuttu. Orada bir dolap her beden ve türden giysiyle dolup taşıyordu.

Sevgilim işte zor bir gün geçirdi, bir bölgeyi geride bıraktı. Lezzetli bir yemeği ve yanında muhteşem bir arkadaşı hak ediyor.

"Beni şaşırtamazsın Taliyah," diye alay etti parmak uçlarını şeffaf ipeğin üzerinde gezdirirken. İzle beni, savaş lordu.

Roc, Harpy General'in masasında, Harpy General'in el oyması sandalyesinde oturuyordu, tabağı Harpy General'in yemekleriyle doluydu. Kızarmış etin, tereyağına bulanmış sebzelerin ve taze sıkılmış limonların kokusu havayı doyuruyordu.

Duvarları süsleyen rengârenk duvar halıları General Nissa'nın pek çok zaferini tasvir ediyordu. Bu duvar halıları, düşmanlarının kafataslarının sergilendiği sandıkların yanında asılıydı. Vazolar ve diğer süs eşyaları ışıktaydı, her bir parça değerli taşlarla süslenmişti. Masanın kendisi som altından yapılmıştı. Zemin sedefli bir parlaklığa sahipti. En sevilen kraliçelere layık bir oda.

Taliyah ortaya çıkacak mı?

Beklenti her nefesini şekillendiriyor, hava moleküllerini jilete dönüştürüyor, sakinliğini kesiyordu. Çünkü güzel gelini için soruları ve cevaplar için ısrar edecek gücü vardı, başka bir nedenle değil.

Masanın diğer ucunda üç Astra oturuyordu. Halo, Silver ve Ian. Roux mahkumlarla birlikte kalmayı tercih etmişti, sosyal ortamlarda bulunmak onun için genellikle çok zordu.

"Bunun bir kutlama olması mı gerekiyor? Pekâlâ. Roc ve yeni gelinine." Halo bir kadeh bal likörü kaldırdı, gözleri sarı, yeşil ve kahverengi çizgiler gözbebeklerinin etrafında dönerken ışıldıyordu. Yıllar geçtikçe, inatçı erkek mükemmel bir ikinci olduğunu kanıtlamıştı. Rekor sürede tamamlayamayacağı görev, fırsat çıktığında kıramayacağı adam yoktu. "Onun ölümü bize yeni bir hayat getirsin."

Silver da bir kadeh kaldırdı. "Değiştiremeyeceği şeyleri kabul etsin ve kabul edemeyeceği şeyleri asla değiştirmesin." Roc'la aşağı yukarı aynı boydaydı, uzun siyah saçları vardı.

saçları, bronz teni ve ayna gibi gözleri vardı. Sol alnını bir yara izi ikiye bölüyordu.

Sonuncusu dayanışma için kadehini kaldırdı. Roc sadece başını bir kez salladı. Bu adamları ne kadar sevse de, eğlencelerine nadiren katılırdı. Herhangi bir zamanda, herhangi bir Astra onun yönetimine meydan okuma hakkına sahipti. O zaman bir savaş gerçekleşirdi. Kim kazanırsa Komutan'ın miğferini alırdı. Kaybeden hayatta kalırsa, en alt rütbeyi alırdı. Kimsenin istemediği bir pozisyon.

Masanın dibinde oturan Ian, "Saati beş dakika geçiyor," diye ilan etti. Tsk-tsk yaptı. "Harpy'nin korkusuz liderimize meydan okuma şekli bana onun da bize katılacağını düşündürdü."

Aynen. Roc bakışlarını çift kapıya çevirdi. Umarım her an açılabilirlerdi...

Azı dişlerini gıcırdattı.

Daha önce, avını taht odasında sinsice takip ederken, şüphesini doğrulamıştı. Taliyah bir yanılsama yarattı görünmezlik. İki kez onun soğuk tenine dokundu. Üç kez elinin sıyrılışını vücudunda hissetti.

Başka hangi illüzyonları yapabiliyordu? Başka hangi yeteneklere sahipti? Pek çok yılanın denediği gibi bir bakışıyla büyüleyebilir miydi? Bir adamı aklının ötesinde baştan çıkarabilir miydi? Etmeli. Ayrı olmalarına rağmen, damarları daha sıcak yanıyordu.

Halo merakla, "Sence yüz yıl sonra tarih kitapları bizim hakkımızda ne yazacak?" diye sordu.

Gruptaki en alaycı kişi olan Silver omuzlarını kaldırdı. "Eğlence için öldürdüğümüzü, çok az şeyi önemseyişimizi ve başkalarının acılarını hiçe saydığımızı."

"Yani bir kez olsun gerçek mi?" Ian ters ters baktı.

Çağlar boyunca Astra Planeta hakkında pek çok hikâye yazıldı. Çoğu, fethettiklerinin küskün torunları tarafından anlatılmış, hikâyeler çarpıtılmıştı. Birçok ölümsüz, Astra'nın soyunun tükendiğine, Cronus, Zeus ve Ares gibi daha düşük varlıklar tarafından alt edildiğine inanıyordu. Lütfen. O-

Tanrı olarak adlandırılanlar asla daha yüksek bir seviyeye çıkmadılar, ölümlülerle oynamakla meşgul oldukları için gücü önemsemediler.

Dudağı küçümsemeyle kıvrıldı. Hiçbir şey yükselişten daha önemli değildir.

Bir sonraki yükselişiyle birlikte kutsama ve lanet. İlk eylemi olarak Erebus'u sonsuza dek öldürecekti. Daha sonra, Roc gerçekten evlenecek ve varoluşunda ilk kez huzuru deneyimledi.

O zamana kadar döngü devam etti. Astra istediği zaman diyarlar yaratıyor, istediği zaman da dünyaları yok ediyordu. Ve Taliyah akşam yemeğinde onlara katılmazsa, yemek yemeyecekti! Roc, sırf Taliyah'a onu öldürmeye niyetliydi. Diğer gelinlerine bunu hiç yapmamıştı ve şimdi de yapmayacaktı.

Çatalını öfkeli bir hareketle ağzına götürmeden önce çift kapıya baktı. Yemek, her neyse, iyi bir tada sahipti ama kulakları seğirdi. Bir çırpıda doğruldu. Bir kadının tık tık sesini mi duymuştu?

Ayak sesleri mi?

Koltuğunun ucunda bekledi, kalp atışları hızlandı.

Sonunda kapılar açıldı ve harpy yılanı başı dik, omuzları dik bir şekilde yemek odasına girdi. Bakışları onunkini bulduğu anda durakladı. Adam onu yudum yudum içti. Geleneksel savaş kıyafetleri gitmişti. İki parça buz mavisi kumaş kıvrımlarına yapışmış, göbeğini çıplak bırakmıştı. Üst kısmı göğüslerinin arasında derin bir V oluştururken, alt kısmı belini sıkıyor ve ayak bileklerine kadar farklı uzunluklarda serbestçe akıyordu.

Yıkanmıştı, beyaz saçları örgüsüzdü, parlak dalgalar bir şelale gibi zarif yüzünü çerçeveliyordu. Engerek yılanı gözlerinin etrafına daha kalın sürmeler çekmiş, sanki yataktan yeni kalkmış ve hemen bir sevgili arzuluyormuş gibi uykulu görünmelerini sağlamıştı.

Bu sefer çelik gibi sert ateş etmedi. Daha sert vurdu. Tüm o soluk ten.

Önceden sıcak mıydı? Hayır. Bunaltıcı. Roc dilini damağına bastırdı.

Kırmızının koyu bir tonu dudaklarını boyamıştı. Sadece bir saat önce onun dudaklarına eğilmişti. Yumuşak dudaklar. Tatlı. Bir erkeğin arzuladığı türden.

Yeter artık!

Öne doğru kayarken saç tutamları göğüslerinin üzerinde salınıyor, meme uçlarıyla saklambaç oynuyordu. Meme uçları üstündeki kumaşın altında büzüşüyordu. Bir piercingin çıkıntısını mı algılamıştı?

Elini ağzına götürdü ve elbisesinin yanarak yok olmasını diledi. Görmelisiniz.

Zorunda mıydı? Bu kelime zihninde yankılanırken elindeki çatal eğildi. Meme uçları meme uçlarıydı, delinmiş ya da delinmemiş.

Birkaç adım ötede bir kez daha durup ona baktı, soğuk ifadesi hiçbir şey ele vermiyordu. "Saygınızı hâlâ kazanamadım mı?" Parmak ucunu o muhteşem göğüslerin arasında gezdirirken küçük bir dehşet sesi çıkardı. Kesinlikle delinmişti. "Yoksa soyunmalı mıyım?"

Bir soru sormuştu ve Roc'un bir cevabı vardı. Evet! Soyunmalı. Hayır! Çenesinden ayak parmaklarına kadar kapalı bir elbise giymeliydi. Hangisi, hangisi? Düşünemedi. Düşünemiyordu.

Şimdi onun kokusunu alıyordu, buzlu meyveler güçlü bir şarap gibiydi. Şehvet onun sağduyusunu ele geçirmişti.

"Bize olduğun gibi katıl," dedi kastettiğinden daha güçlü bir şekilde. Baştan çıkarma bu kadar erken mi? Pek olası değil. Onun amacı neydi? Bununla ne kazanmayı umuyordu? Külot mu giyiyordu?

"Bu arada," diye mırıldandı, yanaklarında pembeleşen bir kızarıklıkla, "eğer biri beni daha sonra çıplak görürse, işinize bakın. Ben sadece eş üniformamı giyiyorum."

Adamları farklı derecelerde eğlence gösterdiler.

Aralarındaki mesafeye rağmen Roc'un sıcaklığını hissediyor muydu? "Otur," dedi sağındaki sandalyeyi işaret ederek.

Oturmadı. "Geciktiğim için özür dilemeliyim ve özür diler dilemez de dileyeceğim. Adamlarınız gibi

selamlarıyla kanıtlıyorlar, beklemeye kesinlikle değrim. O bana on veriyor." Silver'a göz kırptı. "Bravo, efendim."

Kızgınlığı arttı. "Adamlarımla konuşmaman gerektiğini biliyorsun. Biliyorsun çünkü sana söyledim. Bunu ilk ve tek uyarınız olarak kabul edin." Gelini olarak konumu nedeniyle, onur duyguları itaat etmelerini gerektiriyordu.

Korkmak şöyle dursun, surat asmaya devam etti. "Yeni kocam kışkanç bir tip mi?"

Asla. "Senin için kavga edelim diye mi bizi tahrik etmeye çalışıyorsun?"

Konu bu mu?"

"Tabii ki hayır." Ona dişlerini göstererek bir öpücük gönderdi. "Bu sadece bir bonus."

"Otur," diye buyurdu.

Tabii ki direndi. "Sanırım bir tabak doldurup gitmeyi tercih ederim. Herkes masanın diğer ucunda toplanmışken, berbat bir arkadaş olduğunuzu varsaymak zorundayım."

"Direndiğinizde, size yardım edeceğim. Sonra zorlayacağım." O daha güçlü bir öfke dalgasını durdurdu, ayağa kalktı ve sandalyesini uzattı. Ona uzanmayacağım. Onu sarsmayacağım... ya da kucağıma çekmeyeceğim.

"Savaşçıların yöntemlerini yanlış anlıyormuş gibi davranma. General olmak için savaşıyorsun. Seni yönettiklerinden ayıracak bir unvan."

"Ayrı, evet. Yukarıda değil."

"Liderliğimi mi sorguluyorsun?" Başkaları daha azı için ölmüştü. "Vay canına. Bu kadar hassas olduğunu fark etmemiştim. Ama sadece

Açıkçası, evet, liderliğinizi sorguluyorum. Yetki bende olduğunda işleri kesinlikle farklı yapacağım." Hareketleri su gibi akıcıydı, sonunda teklif edilen sandalyeye oturdu.

"Dürüst ol. Ayrılır ayrılmaz beni düşünmeye başladın. değil mi?"

Hassas mı? "Beni takip etmek için görünmezlik illüzyonu kullandığını kabul ediyor musun?" Neden nadir bulunan bir avantajdan vazgeçesin ki?

Kendinden emin bir şekilde sırtıttı. "Şey, ben yarı yılan oynatıcısı. Ne bekliyordun ki?"

Kadının kendine güveni sarsılmamıştı. Onu yenebileceğine gerçekten inanıyordu. Belki de ona yanlış yolda olduğunu göstermeliydi.

Daha güçlü, daha hızlı ve çok daha kararlı bir adamla oynamamalı.

Sinirden -sadece sinirden- beslenen Roc yarı ayağa kalktı ve masanın üzerine eğilerek onu belinden kavradı. Tekrar otururken onu kucağına çekti ve dizlerini kullanarak bacaklarını ayırmaya zorladı. Kanatları göğsünde çırpınırken kollarını arkadan zincirledi.

Elbisesindeki yırtmaçlar malzemenin aralanmasına neden oldu, ipeksi teni ve kılıfının içindeki hançeri ortaya çıkardı.

Şaşkınlık içinde -evet, sadece şaşkınlık- ona doğru gevşedi, kanatlarını çırpıttı, sanki onu tam da olmak istediği yere koymuştu.

Her ne ise, oyunu devam ediyordu. Belki de sadece onu delirtmeyi umuyordu?

"Yanılıyorsam lütfen beni düzeltmekten çekinmeyin," dedi, "ama baskı gücümün arttığını hissettiğime inanıyorum."

Cevabını almıştı. Gerçekten de onu delirtmeyi umuyordu.

Roc dilini ısırdı, kanın tadını alıyordu. Her şaşkın gibi Gaze onların oyununu utanmadan izledikten sonra doğrudan kızın kulağına gürledi, "Bir Astra'yı kışkırttığında ne olacağını sana söylemiştim. Şimdi sana göstereceğim. Kısasa kısas. Adamlarımın önünde bana meydan oku, ben de sana aynısını yapayım."

Astra eteğinin altına uzanıp iki parmağını kalbinin derinliklerine soktuğunda Taliyah iniltisini kesti. Alaroc'un inanılmaz kokusu etrafını sarmıştı. Sıcaklığı onu içine çekti ve

Vücudunun eşsiz gücü onu heyecanlandırdı.

Bunu sen başlattın. Sonuna kadar git. "Senin ceza anlayışın bu mu savaş lordu? Yoksa beni parmaklamak için ilk bahaneyi değerlendirmeye mi karar verdin?" Buraya iyi davranmayı planlayarak gelmişti.

ve ona bakarken sorular soruyordu. Ereksiyonunu fark ettiği anda vites değiştirmişti. Neden gcl yanları, diyar anahtarı ve bilmek istediği diğer her şey hakkında vnene kadar gururunu drtmesin ki?

Hiç şansı yoktu.

Parmaklarını yavaşça sokup çıkarırken, neredeyse bir inilti daha çıkaracaktı. "Ne yaptığını sanıyorsun, benimle flört m ediyorsun, harpy? Bunu itiraf ettiğini duymak istiyorum."

"Seni halka açık bir okşama için kandırıyorum. Belli ki." Nefessiz kalmaktan nasıl da nefret ediyordu. "Bu arada, otuz saniyemi aldı. Utanıyor musun?"

Hırladı ve kızın kulak memesini ısırđı. "Ne yapıyorsun?" diye ısrar etti.

"Beni gizlice arzulamadığını kanıtlıyorum ve sana emirlerimi yaptırma yeteneğimi sergileyeceğim. Başka?"

Alçak sesle ve huysuzca, "Birinin beni istemediğim bir şeyi yapmaya zorlayabileceğine gerçekten inanıyor musun?" diye sordu.

"Yaparım. Çok kolay." Sırtını eğerek elbisesinin derin V kısmını daha iyi görmesini sağladı. "Sadece evet demeyi hayır demekten daha çok istemeni sağlamalıyım."

Ona doğru eğildi, kalın sakalının yanağını aşındırmasına izin vererek klitorisini okşadı. "Neden beni gizliden gizliye ne kadar arzuladığını kanıtlamıyorum?"

Nefes nefese kalmıştı, aldığı zevk inkâr edilemezdi. Kontrol!

Mantıklı düşünce yeniden başladığında, boğuk bir kahkaha attı. "Eğer kimse seni zorlayamazsa, beni parmaklamak istiyorsun."

"Durursam şikâyet eder misin?" Bir sonraki nefes verişi tenini gıdıkladı, tüylerini diken diken etti. "Neden sana teslim olduğunu haykırmıyorum?"

"Lütfen yap," diye mırıldandı. "Ben utangaç, nazlı ya da mütevazı değilim.

Belki seyircilerimizin önünde boşalmak hoşuma gider."

"Bence boşalmayı seveceksin, nokta." Yine kulak memesini dişlerinin arasından geçirdi. "Benim için ne kadar ıslak olduğunu hisset."

Kendini beğenmiş savaş lordu. Cevap vermeli. Vermemeli.

karnına bastırılmış kola bakmaya devam etti, Yumuşak, altın ışık dövmelelerini aydınlatırken hayretle bakıyordu. Adam ondan çok daha koyu renkliydi, çok daha büyüktü ve bu zıtlıklar hipnotize ediciydi.

Vay canına! Hipnotik mi? Aklını mı kaçırdı? Kaybetmiş olmalıydı. Bir aptal gibi kalçalarını yuvarlayarak onun bir sonraki içe dalışını selamladı. Onu bunu durdurmaya ikna et. Asla durdurma. Ahh! Acı!

"Eğer bedava orgazm veriyorsan, iki kişilik sipariş veriyorum. Beni hemen boşalt. Yapabileceğini kanıtla." O da

Başarısız olur, o da kına yakardı. Şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydı -aliyah kırılmayı reddediyordu. "Eminim adamlarınız gösteriden keyif alacaklardır. Belki bana bir iyilik yapıp kaydederler. Sanırım daha sonra izlemek hoşuma gidecek."

Bir savaş lordu yakasını çekiştirdi, bir diğeri ise rahatsız olmuş gibi koltuğunda kaydı. Üçüncüsü sırttı ve ters ters baktı. Ama hiçbiri başka tarafa bakmadı.

Alaroc'un nefes alışları daha da zorlaştı. Ama onunki de öyle. Kısa süre sonra nefes nefese kalmışlardı. Bacaklarının arasındaki o kötü vuruşları durdurdu mu? Hayır. Ağrıları şiddetlendi.

Sonunda, "Hiç utanman yok mu?" diye sordu.

"Neden? Bana seninkilerden biraz vermeyi mi umuyorsun?" İnemeyecekti. İnemeyecek! Ben. Yapacağım. Kırmayacağım. Ayrılmayacağım. Bahisleri yükselterek, göğüslerini avuçlamak için uzandı. "Seni fark ettim Bunlara bakıyorum. Onları görmek istiyor musun? Yoksa görmek yerine hissetmeyi mi tercih edersiniz? Hadi bakalım. Avuçla ve yoğur. Yapmanı istiyorum..."

Bunu yapar mıydı? Hadi, Astra. Mağara.

Klitorisine sert bir baskı uyguladı ve rakipsiz bir zevk onun içinden fırladı. Omurgasından aşağı sıcak ürpertiler yayıldı, kalçaları kendi isteğiyle eğildi, zihninden izin almadan ondan daha fazlasını aradı.

Umutsuzluğa kapılan kadın, "Adamlarınızın Komutan'ın karısını arzuladığını mı düşünüyorsunuz?" diye sordu.

Diğerlerine yüzünü çevirmiş olmalı, çünkü hep birlikte ondan başka tarafa baktılar.

Bir kıkırdama daha, öncekinden daha boğuk bir sesle onu terk etti. "Kıskanç Astra."

Alaroc, "Bana neden bu konuda ısrarcı olduğunu söyle," diye sordu. Daha fazla gerginlik mi yansıtıyordu? "Tam olarak neyi başarmayı umuyorsunuz?"

"Mutlu bir son dışında mı demek istiyorsun?" Taliyah kanatlarını çırpacak kadar havaya kalktı. Bir güç artışı, adamın elini eteğinin altından çıkarmasını ve dönmesini sağladı.

Bunu bir üst seviyeye çıkarma zamanı.

Onun üzerine binerek cinsel organını onunkine sürttü. Ani basınç her ikisinden de bir inilti çıkardı.

Az önce büyük bir hata mı yapmıştı? Ona sürtünmek istedi. Ona sürtünmesi gerekiyordu. Hareketsiz kalmak iradesinin her zerresini gerektiriyordu.

"İşte oldu. Daha iyi değil mi?" Mükemmel. Sesi muhtaç değil de alaycı çıkmıştı. Ona hınzır bir gülümseme daha hediye etti. "Şimdi birlikte gelebiliriz."

Onun bildiğini biliyordu. Ya tehdit ettiği gibi yapacak, sonuçlarına onunla birlikte katlanacaktı ya da yine geri çekildi.

"Çok iyi hissettiriyor," diye nefes aldı, ona karşı sallanıyordu.

O alev alev yanan gözleriyle ona baktı, saldırmak üzere olan bir yırtıcı gibi gergin ve hareketsizdi. Şimdi ne yapacaktı?

Ondan ne yapmasını istiyordu?

Sıcaklığı baştan çıkardı ve cezbetti. Yoğunluğu zevk veriyordu. Sonunda tekrar hareket etti. Bakışları sabit, kalçalarını kavradı ve onu sürekli bir öğütme içine çağırdı. Nefes nefese kalmış, ona neden direnmesi gerektiğini hatırlamaya çalışıyordu.

"Sen-" Yer değiştirerek onun sağ sırtına sürtündü. "Sen..."

Kadın tam yumuşamışken, adam bir hırıltı daha çıkararak onu kaldırdı ve sandalyesine geri oturttu.

Hayal kırıklığı memnuniyetle karıştı ve bu karışım öfkeye yol açtı. Bir raunt daha kazanmıştı. O

kutlamalıydı. Ağrısı geçer geçmez de kutlayacaktı.

Avucunu masaya vurarak tabakları tıkırdattı. Fincanının kenarından koyu kırmızı sıvı sıçradı ama bakışları onu tekrar ziyaret ederken fark etmemiş gibi görünüyordu.

"Tam bir drama kraliçesi." Taliyah sinirlenmiş gibi yaparak tısladı. Dudaklarını büzdü. "Ben-"

"Öylesin." Onaylamayan bir ifade takındı. "Sen de alaycısın. Bunu söylediğim için üzgünüm ama kimse alaycılarını sevmez." "Emin misin?" Elini ağzına götürdü ve parmaklarını yaladı. İkisi de onun özüyle ıslanmıştı. "Bence sen

çok seviyorum."

Seksi, seksi Astra. Onun tadını sevdi mi?

Gözleri kapandı. Oh, evet. Hoşuna gitmişti.

Taliyah oturduğu yerde kıpırdandı, adamın kucağına dönme dürtüsü onu şoke etti. Kendini korumaya çalıştığı bir anda

yemeğe konsantre oldu, yapmayacağına yemin ettiği şeyi yaptı: savaştan çekilmek. Belki fark etmezdi.

"Artık elimde bir koz olduğuna göre," dedi, "adamlarımın serbest bırakılmasını istiyorum. Bugün."

"Bana karşı savaşı kazanamayacaksın, zampara." Kendini beğenmişliği geri döndü ve onunla alay etti. Yani, fark etmişti. "Elindeki kozlar şimdiden kaybolmaya başladı. Sana söylediğim gibi

Otuzuncu gün, düşmanım artık onları bana karşı kullanamayacağı zaman, harpileri serbest bırakın."

Kaldırıcı mı kayboluyor? Dişlerini sıktı. "Belki de harpiler konusunda haklısındır." Erebus, yine kardeşlikle savaşıyor... Evet, belki de uyusalar daha iyiydi. "Ama benim hakkımda yanılıyorsun. Sana söz veriyorum, kazanmanın bir yolunu bulacağım. Ben zaten öndeyim. Senin sayımın bir. Benimki şu anda beş."

Çekinerek, "Beş ne?" diye sordu. "Kemik patlaması."

Bu kadının söylediği şeyler! Yaptığı şeyler. Roc onunla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. Gülmek mi? Küfür mü? Sadece yolculuğun tadını mı çıkaracaktı?

Onun hissini zihninden de silemiyordu.
Ve onun tadını...

Baldan daha tatlı.

Ona karşı bir çekim hissediyordu ve bunu biliyordu. O da kendi bedenini ona karşı kullanarak bir baştan çıkarma taklidi yapmaya karar verdi. Sadece onu iradesine teslim olmaya zorlamak için.

Bir daha asla.

Hain Ian kahkahalarını tutamadı. Diğerleri harpiye sanki bir tür yaratıkmış gibi gizlice baktılar.
uzak bir galaksiden gelen garip bir yaratık. Alaycı Silver bile.

Dikkatini dağıtmak isteyen Roc, Taliyah'ın tabağına çeşit çeşit yemek doldurdu. "Yemeğini ye, bir daha ereksiyondan bahsetme, ben de sorularını cevaplayayım. Eminim daha pek çok sorunuz vardır." Belki de onu yemeye ve rahatlamaya devam ettirirse, Taliyah için için yanmayı bırakacak ve onu tekrar yakalaması için cesaretlendirecekti.

Yemek seçimini inceledi ve yüzünü buruşturdu, ancak itaatkâr bir şekilde pirinçten bir ısırık aldı. İçindekileri bekleyen peçeteye dökerken yermiş gibi yaptı. Acaba Onu daha uysal yapmak için yemeğine sakınleştirici kattığını mı düşünüyorsunuz?

Roc gözlerini devirdi, uzandı ve endişelenmeden yiyebileceğini kanıtlamak için tabağındaki bir şeyi bıçakladı. "Seni asla zehirlemeyeceğim."

"Evet," diye karşılık verdi, ses tonu kuruydu,
"kurbanlarınızı parçalara ayırmayı tercih ediyorsunuz, değil mi?"

"Gerektiğinde." Bu sabahki savaş sırasında nerede durmuştu? Onu aramıştı.

"Ugh. Ezik bir yanıt." Boştaki elini aşağı yukarı salladı ve yumruğuyla kaba bir hareket yaptı.
yemekten bir ısırık daha alıyormuş gibi yaptı. "Nasılsın Ben seni öldürmekle meşgulken önümüzdeki otuz günü nasıl geçirmeyi planlıyorsun? Ne planladığını anlamama yardım et."

Onun tepkilerini ve yanıtlarını tahmin edebilme yeteneği onun yeteneklerini aşıyordu. "Hayaletleri öldüreceğim ve bir sunak inşa edeceğim."

Roc'un göğsü sıkıştı ve kalbinin üzerindeki alev almamış noktayı ovuşturdu. Neredeyse alev almamıştı. Görüntünün daha fazlası şimdi tenini boyuyordu. Taliyah gömleğinin altından göremiyordu. Bir Astra'nın sadece tehdit oluşturmaya durumlarında giydiği bir giysi. Savaş lordları düşmanlarının yaptıklarına şahit olmalarını istiyorlardı. Savaşıkları varlığı tanımlarını.

"Dediğim gibi, hayaletleri duymuştum ama hiç savaşmadım," diye itiraf etti garip bir tonlamayla. "Sen bahsetmiştin

onların lideri. Söylentilere göre Erebus Hayaleti öldü."

Kaos'un yaşayan tek oğlundan korkuyor muydu? Roc bundan hoşlanmamıştı. Kendi gelini Erebus'tan korkmamalı ve Roc'un kendisinden kaçmamalıydı.

Taliyah'ı herkesin önüne çıkarmayı reddettiği için bunu hak etmişti. Takip etmek önemliydi.

"Erebus onların lideri, evet. Onu öldürdük, ama o canlandı." Roc bir dahaki sefere onu sonsuza dek taşılayıp kül etmeyi planlıyordu. Onun yeteneklerine ve güçlerine sahip bir tanrıyı gerçekten bitirmenin tek yolu buydu.

"Onu siz mi öldürdünüz?" İçinden geçenleri gizleyemedi... Neydi o? "Nasıl?"

"Bilgiyi bana karşı kullanabilmeniz için mi size söyledim? Hayır."

O kadar tatlı gülümsedi ki, kuzu kılığına girmiş bir tilki gibiydi. "Yani bu bilgi sana karşı kullanılabilir. Bildiğim iyi oldu."

Nefes aldı.

"Erebus'un ben doğmadan önce Harpina'da terör estirdiğini biliyor muydun?" diye sordu tabağındaki yemeği karıştırırken. "Kardeşi Asklepios hayatta kalanların doktorluğuna yardım etti."

"Asklepios'un sizin türünüze yardım ettiğinden şüpheliyim. Yeni ordular yaratma ve yükselme arayışında Erebus'la birlikte çalışarak pek çok dişi türü terörize ettiler." Kardeşler bu dişilere dul otları giydirerek Astra'lara

gelin töreni. Asklepios'un ölümünden sonra bile Erebus bu geleneği sürdürmüştür.

Taliyah'ın bakışları yukarı dönerek onunkilerle buluştu. "Hiç hayalet-harpilerden oluşan bir orduyu katlettin mi?"

Gerçeği söylemekte tereddüt etmedi. "Tahminimce evet, büyük olasılıkla, ama dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Ben savaşırım ve öldürürüm. Hayaletler söz konusu olduğunda başka bir köken düşünmezsiniz, eski hayatları ölmüş ve gitmiştir."

Bir an için düşündü. "Ne demek istiyorsun Yükselmek mi? Daha yükseğe çıkabilir misin?"

"Her zaman. Tanrılar arasında sayısız rütbe ve güç seviyesi vardır. Yeni bir yüksekliğe ulaşmak için, bu gerçekleşene kadar çalışmalı ve savaşmalıyız."

"Ah. Harpy General için savaşmak gibi. Tüm bu çalışmayı ve mücadeleyi yaptıkça gücümüz artıyor. Hazırlanıyoruz liderlik." "Aynen öyle."

Dikkatini yemeğine verdi, karıştırdı, karıştırdı. Neden yemek yemedi? "Erebus Harpina'ya gelecek mi? Kaos gelecek mi?"

"Kaos son törene katılacak." Erkeğe olan sevgisini gizlemek için hiç çaba sarf etmedi. "Erebus ve hayaletleri de." Ya da nefretini. "Ama ikisinden de korkmana gerek yok. Sizi koruyacağım."

"Korku mu?" Bakışlarını kaldırdı ve başı da onu takip etti, ancak çok daha yavaş bir hızda. "Sözünü hemen geri al. Hiçbir şeyden korkmuyorum."

"Erebus'tan ve onun hayaletinden korkmalısın," dedi ona, Ve evet, daha önce verdiği koruma güvencesiyle çelişti. Farkındaydı. "Kurban gününden önce ölmeni istiyorlar."

Buz gibi gözleri kötülükle parlıyordu, donmuş yüzeyin altındaki sular açıkça çalkalanıyordu. "Şu anki Generalimizi öldürdüğün için, ben de bir yıldız kadar uzaktayım.

Bir sonraki Harpy Generali. Bir tanrı ve yavrularıyla başa çıkabilirim. Şimdi. Yap. Sen. Anladın mı?"

Muhteşem bir kadın. Öfkeyi somutlaştırdı.

Sorusuna yanıt verene kadar başka bir şey öğrenemeyeceğinden şüpheleniyordu. "Bu Astra Komutanı'nın resmi bir bildirisi olarak kalsın. Taliyah Skyhawk hiçbir şeyden korkmaz."

Gururu yatıştığında, koltuğunda rahatladı.

"Taht odasında söylediklerini unutmadım." Kelimeler ağzından dökülürken, bir soru aniden onu rahatsız etti.

"Ellerin ve ağzın kiminle... bir şeyler yaptı?"

Hiçbir şeyi kaçırmadı. "Durum bana uygun olduğunda geçici bir erkek oyuncak kullandım. Adı Hades. Neden?"

"Hades, yeraltı dünyasının kralı mı?" Raporlara göre usta bir baştan çıkarıcı.

"Adını duydun mu?"

"Erkek büyük savaşlar kazandı ve sayısız düşmanı öldürdü. Evet, adını duymuştum." Roc parmaklarını sandalyesinin kollarına geçirdi ve ahşabı yavaşça kavradı.

Taliyah ve Hades. Hades
ve Taliyah.

Hmm. "Onu özleyorsun musun?" Sevdiklerinin kaderi söz konusu değilken, bir erkek onu nasıl bakire bırakabilirdi?

Dudakları geniş bir O harfi oluşturdu ve tekrar tükürdü. Bunu soracak kadar alçalmış olmasından nefret ediyordu. Cevabın hiç önemi yoktu. Onun duygusal durumu hiçbir şekilde

Roc'un planlarını etkileyecekti. Ama gelininin sarayında başka bir erkeğin özlemini çekmesi düşüncesinden hoşlanmıyordu. Bu saygısızlık... Evet, saygısızlık. Bunun onu rahatsız etmesinin tek nedeni buydu.

Onun cevabını duyacaktı ve şimdi duyacaktı. "Cevap ver bana, harpy."

"Gerçekten kıskanıyorsun," diye soluk soluğa bağırdı.

"Kıskanıyorsun! Daha evleneli bir dakika oldu ve sen şimdiden kıskançlıktan ağzından köpükler saçıyorsun." Neşe yüz hatlarını yumuşattı,

narinliğini vurgulayarak. "Astra sahiplenici o zaman? Hayır, inkâr etmeye çalışma. Kıskançlık neredeyse gözeneklerinden sızıyor, sevgilim."

O anda Roc ondan nefret eder gibi oldu. "Ben sadece Hades gibi bir adamla birlikte olmak için General olma şansını neden riske attığını merak ediyorum."

"Mesele şu," dedi ve gözlerindeki hesaplı parıltıya bakılırsa Roc'un içini boşaltmayı planlıyordu. "Onunla sadece yatmadım. Dünyam başıma yıkıldı. Hem de defalarca. Başka hiç kimse V-kartımı kazanmaya bu kadar yaklaşmamıştı."

Yeraltı dünyasının bir tanrısı neredeyse Roc'a ait olanı alıyordu. Küçük kırmızı noktalar görüş alanı boyunca kıvılcımlar saçıyor, her nefes alışında burun deliklerinden ateş fışkırıyordu.

Anhilla'nın ilk işaretleri, hiçbir şeyin onu durduramayacağı bir zaman. Onunla düşmanı arasına giren herkes çığlık atarak öldü.

-Beni bırakırsan akşam yemeği bitmeden bekâret kemerinin yapımını bitiririm. Yapmam gereken sadece birkaç ayar var." Gümüş'ün sesi sisi yararak Roc'u kontrolünü ne kadar çabuk kaybettiğine dair uyardı.

Sandalyesinin kollarını daha sıkı kavradı, bakışlarını savaşçısına çevirdi ve hafifçe başını salladı.

-Roc, Taliyah'ı kemerine ne kadar erken takarsa o kadar iyi. Aklını kaçırıp onunla yatacağından korktuğu için değil. Lütfen. Onu ne kadar çok isterse istesin, onu alamazdı. Ama bu gece bir cariyesi olmadan acı çekmek zorunda kalırsa, o da hiçbir şekilde rahatlamadan acı çekecekti.

Silver ayağa kalktı ve odadan dışarı çıktı.

"O da neydi öyle?" Kaşlarını çatan Taliyah bakışlarını savaş lordlarının üzerinde gezdirdi. "Sizler Gönderilmişler gibi telepatik iletişim falan mı kuruyorsunuz?"

"Ye," diye tersledi Roc.

"Tabağımı neredeyse temizledim!"

"Yine de bir ısırıktan fazlasını tüketmedin." Sakinleşmek için zamana ihtiyacı vardı. Onun da beslenmeye ihtiyacı vardı. Onlar da

kemeri beklerken burada kalacaktı. "Sen yemeğini yiyene kadar bu odadan çıkmıyoruz Taliyah. Seni elimle beslemem gerekiyorsa, beslerim. Sana yemin ederim."

Taliyah bir meydan okuma duyduğunda bunu anladı. Alaroc onun yemek yemeyi reddetmesini istiyordu. Zayıf noktasını, yani ilkel sahiplenme duygusunu ortaya çıkaran kadını cezalandırmak için herhangi bir bahane. Oh, o çılgın bir çevreci değildi çünkü

Ona aşık olmuştu ya da buna benzer bir şey. Artık onun adını taşıyordu. Onu bir mülk parçası olarak görüyordu. Aklınca, onun bedeni üzerinde özel bir hakkı vardı.

Şu anda, bir dövüş için şımarıktı. Cariyesini çağıramadığı için nasıl da hayıflanıyordu. Önümüzdeki otuz gün boyunca Taliyah onun tek çıkış noktasıydı. Bu nedenle onunla bu konuda kavga etmemeliydi. Komutan ondan ne isterse istesin, alamayacaktı.

Ona sırtarak kremalı bir şeyden kaşıkla bir ısırık aldı. Oh, iğrenç. Çiğnemek her zaman bu kadar iğrenç miydi? Ruhlarla beslenmeyi daha çok tercih ederdi. Güzel ve yumuşak bir şekilde mideye iniyorlardı. En azından diğer harpiller gibi tadını çıkarmak için yiyecek çalması ya da kazanması gerekmiyordu. Hayalet yarısı gerekliliğin önüne geçti.

Roc ona ters ters baktı. Çünkü drama kraliçesi kendine engel olamıyordu. "Eğer bir yemeği beğenmediyseniz, başka bir tane seçin."

"Neden bu kadar sinirlisin, kocacığım? Ofiste kötü bir gün mü geçirdin?"

Hiçbir şey söylemedi, sanki yaklaşan savaşları için notlar alıyormuş, ellerini nereye koyacağını planlıyormuş gibi onu inceledi.

Bir sonraki ısırığıyla birlikte, hislere ve tatlara uyum sağlayarak işleri yoluna koydu. Adamın kendisini izlemesini izlerken kesinlikle ama kesinlikle kıpırdamadı. Adam kafasını karıştırmıştı, hepsi bu. Kaba ve asabi biriydi, Her zaman ve her şekilde itaat beklerdi ama aynı zamanda... normaldi.

Kaos'tan söz ettiğinde yumuşamış, Erebus'tan söz ettiğinde ise öfkelenmişti. Onun erkeklerle olan akrabalık ilişkisine nasıl tepki verecekti? Bunu tahmin etti.

Hangisinin daha güçlü olduğuna bağlıydı, sevgisi mi nefreti mi?

Erebus'un Harpina'yı tekrar ziyaret etmesi planlandığından, bu bilgiyi cebinde tutmaya karar verdi.

Bir bomba sadece bir kez patlatılabilir.

Bugün Alaroc'la uğraşmakla yetinmek zorundaydı. En azından onu soğukkanlı tavrından şaşırtmak eğlenceliydi.

"Sadece merak ettim," dedi yutkunduktan sonra.

"Balayımızı benim yatağında mı yoksa senin yatağında mı geçireceğiz?"

Koltuğuna yaslanarak rahat bir poz verdi. İyi denemeydi. Onunki gibi bir saldırganlık maskelenemezdi. Siyah tişört, bükülmüş ve hazır olan devasa pazuları sarıyordu. Kolun altında bir dövme daha büyük bir hızla kıvranıyor ve kıvranıyordu.

Tuzaktan kaçının! Dikkatini adamın fazla sert, fazla güzel yüzüne yöneltti. Şimdi Cinayet Yolu'na bir yolculuk daha yapmanın zamanı değildi. "Ee?" diye sordu.

"General'in süitinde uyuyacağım. Tek başıma."

Herkes gibi onun da uykuya ihtiyacı vardı. Çok güçlü değildi.

Gece Geçidi Operasyonu başladı.

"Harpiler yatakları sadece seks ve çamaşır depolamak için kullandıklarından," dedi, "eminim her geceyi benim çöküşü."

"Haksız değilsin." Bir eş bulunana kadar, bir harpy beklenen yerlerde ya da bir düşmanın yakınında dinlenmeyi reddetti. "Seni atlatacağımdan korkmuyor musun?"

"Kopya diyarı içindeki harpilerle birlikte yok edebilirim. Hayır, hendek atlayacağından korkmuyorum." O teslim etti Diğer her şeyi olduğu gibi tehdidi de sakın bir şekilde ilettiler, stratejisinden emin bir savaş lordu. Olması gerektiği gibi.

Stratejisi sağlamdı. Onun sadece blöfünü gördüğünü düşünerek kendini kandıramazdı. Eğer oradan ayrılır ve adam onu yakalarsa, diğer diyarı kesinlikle yok ederdi. Ama

bir şey hakkında yanılıyordu. Bu bilgi onu durduramazdı.

Savaşın ilk kuralı: Ne olabileceğine dair endişenin sizi doğru şeyi yapmaktan alıkoymasına asla izin vermeyin.

Taliyah Neeks'le görüşmek isteseydi, Neeks'le görüşürdü. Eğer diyar atlamasını beslendikten sonra yapsaydı, uyuyan Alaroc onun atladığını asla bilemezdi.

bir süre için. Tabii beslenmeden sağ çıkabilirse. Ruhunun tadı çok güzel olacaktı, bunu biliyordu.

"Seni terk etmek için ne gibi bir motivasyonum var, kocacığım?" Kirpiklerini ona doğru kırıştırdı. "Bir general adayı evliliğinin her saniyesinin tadını çıkarmayı hak eder."

Bakışları kızın bileğine kaydı. "Diğer Harpy'den önce General olacağını sana düşündüren nedir? İlk seçtiğim. Onun daha çok yıldızı var."

Kızgınlık onu dürtükledi. "Bu şimdiye kadar söylediğin en aptalca soru olabilir. Mara General Nissa'yla savaştı ve kaybetti. Yeni General seçilinceye kadar taçlandırıldı."

Taliyah dokuz yıldıza sahip olanların savaşacağını düşündü. Kendisi de fedakârlığını tamamladıktan sonra kazanana meydan okuyacaktı. Övünmek gibi olmasın ama gözleri bağlıyken, elleri ve ayakları bağlıyken Mara'yı yenebilirdi.

"Neden General olmak istiyorsunuz?"

"Ben bu iş için en iyi kadını." Gerçek gerçektir.

"Peki sana en iyisi olduğunu düşündüren ne?"

Ses tonunda meraktan başka bir şey yoktu, ama nedense kız, sanki bir eldiveni fırlatmış gibi tepki verdi ve kekeledi ve yer değiştiriyordu. Şimdiye kadar kimse ona bu konuda bir soru sormamıştı. "Yeni başlayanlar için, ben güçlüyüm."

"Diğerleri de öyle."

"Ben-" Argh! "Ben General olmak için doğdum, bu yüzden General." Peki ya sürekli memnuniyetsizliğiniz? Ne olmuş ona?

Alaroc'un başı yana eğildi, bakışları onun yanından geçti. Omzunun üzerinden bakarak onun görüş alanını takip etti.

Hiçbir şey gözüne çarpmadı. Değişiklik yok. Oh, bekle. Adamlarıyla iletişim kuruyor olmalı.

Sanki fırlatılmış gibi ayağa fırladı ve elini uzattı. "Gel." Ondan şok edici bir öfke, tahrik ve heyecan karışımı yayıldı ve havayı elektriklendirdi. "Kabul edeceğin özel bir hediyem var."

Meraktan öte, neredeyse ayağa kalkmak için onun yardımını kabul edecekti. "Hayır, teşekkürler. Tatlı için hazırım." Bugün istediği hiçbir şeyi alamayacaktı.

Homurdanarak onu ayağa kaldırdı ve göğsüne yasladı.

Sessizce birbirlerine bakarlarken kalbi hızla çarpıyordu. İsyan körelmiş, arzular değişmiş ve bilenmiş. "Sen benim tatlım mısın, Astra?"

Lanet okudu ve onu yemek salonundan çıkardı, etrafında tanıdık olmayan bir yatak odası oluşuyordu. Ana süitten daha az yer ve daha az değerli eşya vardı. Kanopili yatak, ocağın önündeki pençe ayaklı küvet ve ayaklarının altına altın kaplumbağalar tutturulmuş çalışma masası onun zevklerine uygundu.

Alaroc onu serbest bıraktı ve aniden ondan ayrılarak tökezledi.

Tamam, o zaman diğer insanları da yeteneklerinin özgeçmiş. Ona dik dik baktı, ama ne düşüneceğini bilemedi. Adamın erimiş altın gözlerindeki gümüş çizgiler dönüyordu.

"Şimdi," dedi alaycı bir gülümsemeyle. "Ya bunu benim yöntemimle yaparız, güzel ve kolay, ya da senin yönteminle. Hoş ve kolay değil. kolay."

Yatak odasını tararken farklı bölgeleri titriyordu, içinde bu tür bir tepkiye neden olabilecek şeyin peşindeydi. Yatağın üzerinde güzel ama hain bir bekâret kemeri bekliyordu. Tasarımını tanıdı.

Dönen sembollerle süslü ince bir metal bant kalçalarının etrafında. İki yassı zincir halkası bandın ucundan sarkıyordu.

Ortada, biri önde diğeri arkada, ikisi de narin görünümlü. Küçük, kavisli bir metal levhayı yerinde tutuyorlardı.

Alaroc'un cızırtılı bir heyecan yaymasına şaşmamalı. Bu "hediye" ile yatırımını daha iyi güvence altına almış, gelinine dokunulmamasını sağlamış ve Taliyah'ı yemekte kendisiyle alay ettiği için cezalandırmıştı.

İçinde öfke parılıyordu. Kesinlikle öfke. Onunkiyle kıyaslanabilecek bir heyecan değil. "Bana direnmek için yardıma mı ihtiyacın var? Senin için ne kadar üzücü."

Onun sözlerine aldırış etmedi. "Bir kez olsun senin yönteminle yapmayı umuyorum Harpy."

Sıcak ürpertiler omurgasında geziniyor, her sinir ucunu yakan bir coşku, daha da sıcak bir öfke püskürüyordu. "Yeniden hediye almaya ne dersin? Sanırım kemer ereksiyonunu gerçekten patlatacak."

"Ya senin işbirliğiyle sana takarım, ya da öylece takarım." Gırtlaktan gelen bir ses tonu, sarsılmaz bir kararlılık. "Kararını ver."

Aklı başından gitti. Adamım, kıskançlık yorumuyla ayıyı gerçekten dürtmüştü, değil mi? O zamandan beri bu dövüş için kaşınıyordu. Kemerini kabul etmek onu şaşırtabilirdi ama Savaşmadan kişisel özgürlüğünden vazgeçmek onun tarzı değildi.

Onun savaş becerisine tanık olma fırsatını neden heba edelim?

Ona doğru yaklaştı. "Görünüşe göre dileğin gerçekleşiyor Astra." Adamın nefis kokusu düşüncelerini bulandırdı ama yine de devam etti. "Bakalım sende ne varmış."

Yavaşça sıırttı. "Memnuniyetle, gelinim." Bir hareketle algılayamayacağı kadar hızlı bir şekilde onu kollarına aldı ve yatağın üzerine, bekâret kemerinin hemen yanına fırlattı. Kız daha zıplamayı bırakmadan, adam onun eteğini kaldırdı ve minicik külotunu yırttı.

Serin hava ısınmış çekirdeğini öptüğünde nefesi kesildi. "Vay, vay, vay. Hareketleriniz var. Fena değil."

"Dahası da var." "Eminim vardır."

Kadının şaşkınlığına rağmen, adam üzerine atlamadı. Yatağın kenarına doğru ilerledi. Bakışları ona kilitlenmiş, başını sağa sola çevirerek boynundaki kemikleri patlattı. Hazırlanıyordu. Kaslar ve tendonlar esnedi ve kadın yutkundu. Tüm o dikkatle biriktirilmiş güç, konsantrasyonuna garip şeyler yapıyordu.

İç sarsıntı. Taliyah ağırlığını dirseklerine verdi, Ona doğru eğildiğinde davetkâr bir şekilde gülümsedi ve altı inçlik ince topuklu ayakkabılarıyla yüzünü tekmeledi.

Bileğini yakaladı ama ancak yanağını kestikten sonra. Zaten iyileşmekte olan yarasından kan damlıyordu. "Benim de hareketlerim var," dedi.

"Eminim biliyorsundur." Başparmağını topuğunun üzerinde gezdirerek gıdıkladı ve ayakkabıyı çıkardı. "Daha önce hiç bekaret kemeri?"

İnleme. "Sadece kabuslarda."

Cevabını boğuk, alaycı bir kıkırdama karşıladı. "Benimkini giyeceksin."

Bir ses ona nasıl aynı anda hem zımpara kağıdını hem de ipeği hatırlatabilirdi? "Önce beni bastırman gerekecek. Yapabilir misin?"

Şakağından bir ter damlası süzülürken bakışları kadının kalçalarının tepesine kaydı. "Sanırım bu fikir hoşuna gitti."

Yapmadı. Yapamadı. Çılgınlık! "Seviyorum Yenilgiye uğrama ihtimalin var," dedi, sesi her zamankinden daha kısıktı. Ne kadar aşağılayıcı.

Artık konuşmak yok. Öfkelenen Taliyah diğer ayağıyla ona tekme attı. Harpy'nin hızı onu bir, iki, üç kez çivilemesine izin verdi. Onu durdurabilir miydi? Muhtemelen durdurabilirdi. Ama denemedi bile. Taliyah'ın bakışlarını üzerinde tuttu, her vuruşta stiletto'nun topuğu omzuna batıyordu.

"Göğüslerinin sallanma şekli..." Kendini sersemlikten kurtararak ayakkabıyı ondan aldı ve arkasına fırlattı.

Adam ona doğru uzandığında, kadın boğazına bir yumruk indirdi. Adam bir adım tökezledi ve kadın ayağa kalkarak

onu en son tekmelediği yere yumrukladı. Parmak eklemleri

İlk darbede çatladı ve ikincisinde paramparça oldu, soluk borusu çelik gibiydi. Umursamadı; tekrar savurdu.

Bir sonraki darbe inmeden önce parladı ve kayboldu. Arkasındaki ısı! Taliyah geriye yuvarlandı ve bacaklarını yumrukladı. Temas! Homurdandı, ağzının kenarından kan sızıyordu.

"Sen kendi eğlenceni yaşadın. Şimdi de ben eğleneceğim." Ona doğru daldı.

Adam yere inmeden hemen önce, kadın döndü. Yatağa çarptı ama bir amaç uğruna havalandı.

Kadın yuvarlandı ve tekmeledi. Adam onun ayak bileğine yapıştı ve çekiştirdi. Yatakta, yerde boğuştu, mobilyalara çarptılar ve bibloları kırdılar. Kirli bir şekilde dövüştü, tüm vücudu savaşa dahil oldu. Kanatları çırpınıyor, yumrukları çekiç gibi. Eğer bir fırsat çıkarsa, onu değerlendiriyordu, gözlerini oyuyor, boğazını sıkıyor ve taşaklarını morartıyordu.

Kullanmadığı tek beceri: sisleme. Belki bunu bir illüzyon olarak görürdü, belki de görmezdi. Ödül, risklerden daha ağır basmıyordu. Buğu yapmak enerji gerektiriyordu ve Taliyah henüz beslenmemişti. Şimdiden yorulmaya başlamıştı, halsizlik uzuvlarını istila ediyordu.

Gah! Daha ne kadar yemek yapabilirdi?

Kadının şaşkınlığına rağmen, adam tek bir yumruk bile atmadı. Sadece kendini savundu.

Onu öldürmeyi umduğu birçok yolu haykırırken nefes nefese kaldı ve hırıldadı. Bu sırada adam üstün gücünü kullanarak onu yatağa geri götürdü. Onun için sonun başlangıcıydı ve ikisi de bunu biliyordu.

Birkaç dakika içinde onu yatağa sabitlemeyi başardı. Kanatları parçalandıkça gücü daha da azaldı.

"Kabul et, harpy. Ben kazandım." Terden sıırıslam olmuş bir halde onun üzerinde durdu. Alnının ortasında bir damar kabarmıştı.

Düşmanlığının bir kısmı boşaldı. Onun gerginliği... Bu savaşı kaybetmiş olabilirdi ama başka bir şey kazanmıştı. "Neden muzaffer görünmüyorsun, savaş lordu? Çünkü beni istiyorsun

her zamankinden daha fazla?" Devasa bir ereksiyon düğmeyi patlatmıştı

bel kemerinden yükselen derisinin başı uyarılmayla kayganlaşmıştı.

Sessizce onu yere yatırdı ve kemeri yavaşça bacaklarından yukarı kaydırıldı. Kemerini yerine sabitlerken titremesini gizleyemiyor, parmakları teninde geziniyordu.

Büyük, kötü Astra benim için titriyor mu?

Merakını görmezden gel. "Kısasa kısas seviyorsun, değil mi? Sanırım seni öldürmeden önce karşılıksız arzularla çıldırtmak zorundayım."

Geri adım atmadı. Bileğinin tek bir hareketiyle kemeri yerine oturttu.

Uğursuz tıkırtı ve metalin soğuk ısırtığı onu çileden çıkarmış olmalıydı. Bacaklarının arasında iki yüz kilodan fazla bir infazcı varken kendini... savunmasız hissediyordu. Ve bu hoşuna gitmişti.

Onda ciddi bir sorun vardı. Bir General asla bir düşmanın zaferinden zevk almaz.

"Şimdi anlıyor musun, Harpy?" İçinden memnuniyet sızıyordu. "Beni yenemezsin."

Taliyah, onun üzerinde bir şeylerin efendisi olmaya kararlı bir şekilde, "Tek gördüğüm cariyesi olmayan bir adam. karısıyla parmak ayrıcalıkları."

Birbiriyle çelişen duyguların karmaşası içindeki Roc, yandaki ana süite yöneldi. Taliyah'ın bağımlılık yaratan ürpertisinden... iç gıcıklayıcı kokusundan... meydan okuyan bakışlarından... ahlaksız ağzından... varlığıyla uyandırdığı heyecan ve coşkudan kaçması gerekiyordu.

Kemerin içinde ona bakarken kendini yenilmez hissetmişti. Baş döndürücü bir his. Sadece daha fazlasını arzuluyordu.

Onunla dövüşmek heyecan vericiydi. İnanılmaz bir beceriye, hıza ve acımasız bir çizgiye sahipti. Diziyle tekrar tekrar temas ettiği için taşakları ağrıyordu. Yine de inkar edilemez

Ona her dokunduğunda zevk onu tüketmişti. Yemyeşil kadınlığı onu baştan çıkarmıştı.

Onu iğnelediğinde, gümüş-beyaz saç şeritleri yastıkların üzerine döküldü. Elbisenin altında göğüs uçları büzüşmüş, piercingin çıkıntısı onu çimdiklemeye ve sertçe emmeye cesaretlendirmişti. Vücudu kızın teninde bir kızarıklık yarattığında, adamın direnci kırılmıştı.

Baştan çıkarıcı kadın onun daha fazlasını, daha fazlasını, daha fazlasını arzulamasına neden oldu.

Onu ikinci kez öpmek için can atıyordu. Parmaklarını derine sokup onu hızlı bir doruğa çıkarmayı arzulamıştı. Sadece bir kez. Sonuncusu. Kocası olarak, o doruğa sahipti.

Yine mi sahiplenici? Lanet okudu. Şimdiden onun üzerinde kurnazlık yapmaya başlamıştı. Bir yılan oynatıcısının gerçek tehlikesi. Onlar entrikalar, manevralar ve tuzaklar. Çok geç olana kadar kendi sınırlarınızı aştığınızı asla fark etmediniz.

Solar böyle parçalara ayrılmış hissetmiş miydi?

Roc zırhını giymek için dramatik olmayan bir şekilde dolaba doğru yürüdü. Artık Taliyah'ı düşünmek yoktu. Bu gece duvarı koruyacaktı. Hayaletler genellikle düğününden sonraki gün ortaya çıkarlardı.

Gecenin cephaneliğini seçerken, tüm adamlarına bir emir yağdırdı.

-Rapor.-

Önce Halo konuştu, ikinci komutan olarak bu onun hakkıydı. -Duvara geri döndüm. Hayaletlerden iz yok. Durakladı. - Bu gelin...alınan. Bir vücuttaki şimşek için kullanılan kelime bu mu?

-

Sonra Roux'nun gürleyen sesi kafasını doldurdu. -Harpiler gelininle olan savaşını duyunca ayaklandılar. I Onlara otuz gün boyunca onu öldürmeyeceğinizi hatırlattım, ancak güvencelerim onları sakinleştiremedi. Toplu infazın masadan kalktığını varsayıyorum?

Silver ona dedi ki, -Orduları gruplara ayırdım, diyarın dört bir yanına dağılmış ve her şeye hazır bir şekilde dizilmişlerdi.-

Mükemmel.

-Saray tahkimatına yeniden başladım, dedi lan. -Ah, ve muhtemelen size askerlerin dedikodu yaptığını söylemeliyim.

yaşlı bayanlar. Harpy ile olan aşağılayıcı etkileşimin hakkında söylentiler yayıldı. Benim sayemde. Şakalar hazırlanıyor.

Onlardan nefret etmeyi seveceksiniz.-

Roc üç bıçağa uzanırken dilini bir kesici dişin üzerinde gezdirdi. -Gül bakalım. İyiliğine karşılık vereceğim günü iple çekiyorum.

Dolaptan çıkarken Taliyah'la kendi yatak odalarını ayıran kapıya baktı. Taliyah içeride miydi? Kemerini çıkarayım mı?

Hâlâ sertti, küfretti. Yürürken tekrar lanetledi çıkış. Kapı tokmağını kavramadan önce, yakıcı bir sıcaklık ensesini kabarttı. Kaos'un etine bir sembol kazımış olduğu nokta.

Resmi bir çağrı.

Görünmeyen bir el onu farklı diyarlara çekmek için uzandığında Roc direnmedi. Tam kontrole alışkın bir Komutan olabilirdi ama Kaos'a kendi seçimiyle hizmet ediyordu.

Etrafındaki manzara bulanıklaştı, duvarların yerini ağaçlar...su...binalar aldı. Daha hızlı ve daha hızlı, nesneler

birlikte bulanıklaştı. Ne kadar derine giderse markası o kadar soğuyordu.

Durduğunda, sonsuz bir gece göğünün ortasında, tanrının evindeki özel bir odada asılı kaldı. Kız kardeşlerinden iz yoktu.

Hayal kırıklığını bastırdı. Yakınlarda asılı duran, birçokları tarafından Karanlık Okyanus olarak bilinen esrarengiz tanrıydı.

"Roc."

"Lordum," dedi başını saygıyla eğerek. Kaos'un simsiyah bir teni vardı, gözleri de onunla mükemmel bir uyum içindeydi.

Güneş yükseldiğinde, bu gözler aydınlandı, pembe, sarı ve mavi tonlarıyla renklendi. Gün ortasında, irisleri en saf su kütlesine rakip olacak kadar saf bir maviye dönüştü. Sonra süreç yeniden başladı. Saçlarını beyaz bir duman bulutu kapladı. Uçları buzla kaplı siyah bir cübbe giyiyordu.

Roc'un merakı arttı ama başka bir şey söylemedi. En yüksek rütbeli savaşçı konuşmaya başlamalıydı. Taliyah'ın henüz öğrenmediği bir şey.

Sanki onu zihninden temizleyebilecekmiş gibi ellerini saçlarının arasına soktu. Harpy'yi düşünmek yok.

Sonunda tanrı başladı. "Yeniden evlendin." Kaos'un sesi gürledi, her kelimesinde bir şimşek fırtınası vardı.

"Evet, öyleyim." Başka bir şey söylemedi. Kaos söz konusu olduğunda, sessizlik gevezelikten daha akıllıcaydı. Tanrı size acı bir ders vermek için genellikle kendi beyanlarınızı kullanırdı.

"Oğlum seni kırmaya kararlı."

"Eminim." Roc, Erebus'un Astra'ya ve diğerlerine yaptıklarından sonra Kaos'un bu erkeği neden sevdiğini anlamıyordu. Öte yandan Roc, akıl hocasına şu konuda hayranlık duyuyordu Oğlunu, Roc'un kendi anne babasının onu ve kardeşlerini sevmesi gerektiği gibi seviyordu.

"Tüm Toprakların Dehşeti Taliyah'ı seçtiniz. Soğuk-Yürekli." Tanrı asla soru sormazdı, o soru sorduğunda bile. Tereddütsüz bakışları Roc'un ruhunu delip geçerken, en derin düşüncelerini eleyerek konuştu. "Seni hiç kimsenin

çekmediği kadar çekiyor ama yine de onu öldüreceksin.
Diğer

savaş lordları bir başkasıyla evlenebilir ve Terörü kendilerine saklayabilirlerdi."

Her şeye rağmen Harpy'yi düşünüyor gibi görünüyordu. Dikkatli olun. Mümkün olduğunca az itiraf et. "Harpy yılanı daha iyi kurban olur."

"Bana harpy yılanı için tercih edilen terimin snarpy olduğu söylendi." Taliyah... bir yılan. Evet, bu etiket çok hoşuna gitmişti.

"Eğer yeniden başlama, başka bir dişi seçme şansı verilirse, benim Çağların Anka'm hiçbir şeyi değiştirmeyecektir."

Soru olmayan bir başka soru. "Haklısınız." En iyisinden daha azı, kız kardeşlerini kurtaran ve yüzyıllarını bu uğurda harcayan erkeğe hakaretti.

Roc'un ilerlemesini denetliyor. Büyüklüğü çöple mi ödeyeceksin? Asla.

Roc Taliyah'ı arzuluyordu, evet. Birkaç saat içinde Onu başka hiçbir kadının yapmadığı şekilde heyecanlandırıyordu. Bir parçası, bir sonraki antrenman maçlarını sabırsızlıkla bekliyordu. Ama bu beklenti onu kurtaramazdı. Hiçbir şey kurtaramazdı.

"Görevinde tereddüt edeceksin." Bu ifade onu ürpertti. "Bu işin bilmediğim tek yönü, onu öldürmeyi reddedip reddetmeyeceğin."

Tereddüt mü? Hayır. "Görevimi gecikmeden ve mazeretsiz yapacağım. Yapacağım. onu öldür." Öldürmeli.

Tanrı, Roc'un etrafında süzülerek ona yaklaştı. Ardında buzdan bir iz parıltıyor, soğuk sıcaklık Roc'un teninde cızırdıyordu. "Onu öldüreceksin... Tüm Diyarların Dehşeti Taliyah senin gravitan olsa bile."

İçinde bir korku kıpırdandı ama kısa sürede inançsızlığa yenik düştü. Gravita'sı mı? Yerini asla dolduramayacağı gelini. Hayır, Kesinlikle hayır. "Bir Astra gravitası için yıldız tozu üretir. Ben hiç üretmedim."

"Hayır, yapmadın. Henüz."

Son söz aralarında gezindi, bir yıkım kara deliği.

Isı ve saldırganlık Roc'un içini doldurdu, kasları genişledi. Taliyah... onun gravitası... Bu mümkün müydü? Bu, Taliyah'ın

ona olan çekiminin yoğunluğu. Tartıştıkları sırada ona zarar vermek istememesinden bahsetmiyorum bile. Şu anda bile ona karşı duyduğu açlık. "Ben... Hayır. O değil ve olmayacak."

"Ya da öyle ve her zaman öyle olacak."

Hayır. Bunu kanıtlayacaktı. "Onunla ya da görevimle ilgili fikrimi değiştirmeyeceğim." Solar gibi değildi. O bir gelinin Adamlarının önünde can verdi, başlarına lanet yağdırdı.

"İkimize de yalan söylediğinden şüpheleniyorum." Kaos bir kez daha Roc'un önünde, jilet gibi keskin dişlerini göstererek gülümsedi. "Belki de onun ölümüyle sonunda yükseleceksin."

En büyük arzusu. Her şeyi yapacaktır.

"Gerçeği birlikte öğreneceğiz." Kaos'un bir el hareketi, daha fazlası değil, ama Roc bir sonraki âleme ve bir sonrakine yuvarlandı ve tanrının sözlerini tam olarak algılayamadan Harpina'ya savruldu.

Yatak odasına ulaştığında ivmesi neredeyse hiç azalmamıştı. Tökezleyerek bir duvara çarptı ve taşı çatlattı. Beyni kafatasına çarparak takırdadı. Toz havayı kapladı ve boğazını gıdıkladı.

Sakinleştiğinde bakışlarını kendi yatak odasını Taliyah'inkinden ayıran kapıya çevirdi.

Aradaki mesafeyi kapatma dürtüsü neredeyse onu alt edecekti ama direndi. Taliyah onun gravitاسı değildi. Gerek yok

Bu kavramı düşünmek ya da tartışmak. Tanrısına yalan söylememişti. Sonuçları ne olursa olsun, görev her şeyden önce gelirdi. Adamları için, kutsama için, Erebus'un çöküşü için, Roc her zaman görevini yerine getirmişti.

Kaos'un öngördüğü gibi yükselecek miydi?

Sonunda amacına ulaşma ihtimali... onu olması gerektiği kadar heyecanlandırmadı. Kaşlarını çattı; bu, hırçınla tanıştığından beri alışlagelmiş ifadesiydi. Neden o Erebus'un güç seviyesini aşma düşüncesiyle sevinmek mi? Var olan tüm hayaletleri yok etmek mi? Anne babasını kendisine ve kardeşlerine karşı yaptıklarından pişman etmek mi? Sonsuz evlilik ve öldürme döngüsünden kaçmak mı?

Yine de, gravitasını öldürürse, kendini çok daha kötü bir lanetin içinde bulabilir.

Aptal bekâret kemeri! Taliyah elinde kristal, Blythe, Isla ya da bir anahtar arayışıyla sarayın içinde tepiniyordu. Her adımda metal plaka çok hassas bir noktaya sürtünüyor ve onu gergin tutuyordu. Hiç şüphe yok ki tasarımcı onun değerli bekâretini korumak kadar ona eziyet etmeyi de umuyordu.

Kemeri bir bıçakla çıkarmaya çalışmış ama sadece kendini kesmiş. Zayıflığının bir faydası olmamıştı.

Roc'la savaş sırasında yaşadığı deneyimler yeni bir zemin kazanarak devam etti. Ve evet, artık ona Roc diyordu. Bunu büyötmeye gerek yoktu. Daha kısa telaffuz zaman kazandırıyor, hepsi bu.

Her neyse. Roc uykuya dalar dalmaz, kendini zayıflıktan kurtarırdı. Beslenecek, beslenecek ve beslenecekti. Her şey yoluna girecekti.

Kanatları beklentiyle dalgalanıyordu. Her şey plana uygun giderse, dulluk dönemi gün doğmadan başlamış olacaktı. Eğer onu sadece yormayı başardıysa, öyle olsun. Kazanmayı garantilemek için bolca zamanı vardı.

Bir köşeden dolanarak altı kapılı bir koridora girdi. Üçü solda, üçü sağda. Uyuyanlar arasında kız kardeşi ya da yeğeninden iz yoktu ama... Hmm, bu yeni.

Koridorun diğer ucunda, birisi pencereleri şöyle bir şeyle çerçevelemişti. Neyle çerçevelemiş? Bir çeşit taş mı? Süzölerek vitraylı cam bölmeye yaklaştı.

Elini uzattı, ensesindeki tüyler diken diken olmuştu.

Madde, her neyse, tunç grisi ve pürüzlüydü, enerjiyle titreşiyordu. Temas ettiğinde, bir

Binlerce görünmez böcek cildinin üzerinde geziniyor, ısırıyor ve sokuyordu. Tanıdığı bir his.

Taliyah duraksadı, midesi bulanıyordu. Astra pencereyi ateş demirinden bir kombinasyonla çevrelemişti,

iblis camı ve lanetli odun. Roc ona Trinite demişti. Benim kriptonitim.

Aramasını bitirdikten sonra, oyun alanını eşitlemesi gerekecekti.

Taliyah kararlı bir şekilde bu geceki listedeki son odaya yöneldi. Kütüphane, harpiller ve savaştıkları birçok farklı tür hakkında sayısız kitapla dolu, üç katmanlı devasa bir odaydı. Diğer şeylerin yanı sıra. Birinci kat bir ateş gölü gibi parlıyordu, ikincisi bir buz tabakası, üçüncüsü ise bu ikisinin bir karışımıydı. Kalbin etrafında geçmiş generallerin heykelleri vardı.

Elindeki kristalle, kopya âlemdeki kütüphanede sıra sıra dizilmiş karyolalar keşfetti. Harpiller burada, orada, her yerde uyuyordu. Blythe, Isla ya da anahtardan hâlâ bir iz yoktu.

Hayal kırıklığına uğramıştı ama daha kararlıydı, çabalarını Roc'u yok etmeye yöneltti. Taliyah önümüzdeki yirmi dört saat içinde düşmesi için bir avize ayarladı, elektrik kablolarıyla oynayarak düğmeleri çevirenleri kızarttı ve seçkin balkon raylarını gevşetti.

İşini bitirdiğinde, kısa boylu, esmer tenli bir kadın ile uzun boylu, açık tenli, saçları bigudili bir sarışın bir kitap rafının etrafında dönüyordu.

Cariyeler.

Taliyah durakladı. Bornozlarını giymiş olan ikili pipetle gazoz içerken ve aralarında fısıldaşırken çok çeşitli kitapları incelediler.

İstihbarat için kullanılabilirler mi?

Yaklaşarak dostça bir selamlama yapmaya çalıştı. "Hey, çocuklar. Benim, komutanınızın yeni gelini ya da her neyse. Sohbet etmeye ne dersiniz?"

Birlikte, kısa bir süre geri çekildiler. İkisi de korku yansıtmıyordu. Aptallar. Elbisesini çıkarıp savaş kıyafetlerini giymişti. Roc'un atılmış silahları vücudunun her tarafına sarılmıştı.

Evet, avına başlamadan önce tarafsız bölgeye gizlice girmişti. O çoktan gitmişti.

"Sen Taliyah'sın, değil mi?" diye sordu esmer kadın.

"Evet. Tek ve biricik." Astra'ya ne kadar sadıklardı? Satın alınabilirler mi? "İsimleriniz nedir?"

Önce esmer olan kendini tanıttı. "Ben Teriella. Teri."

Sarışın olan -Taliyah'a benzeyen- gazozundan bir yudum aldı ve eline doğru geçirdi. "Ben Kindred'im."

Taliyah aralarındaki farkı yakından fark etti. Kindred birkaç santim daha kısaydı ve sivri kulakları vardı. Pembe teni

cilalı incilere benziyordu. Bir elf o zaman. Leylak bahçesi gibi kokuyordu.

Kindred, "Birkaç kitap alabileceğimizi düşündük," dedi, "ama sizi... her ne planlıyorsanız onunla baş başa bırakacağız."

"Kal. En iyi kitapları bulmana yardım edebilirim. İlgilendiğiniz belirli bir konu var mı? Eğer ilgini çekiyorsa, aşk romanlarına ayrılmış birkaç rafımız var."

"Bak, kabalık etmek istemem ama bizi kendi tarafına çekemiyorsun." Teri kenara çekildi. "Kazanmayacağız. Kaçmanıza yardım edeceğiz ve sizin adınıza adamlarımıza zarar vermeyeceğiz."

"Sanki yardıma ihtiyacım varmış gibi." Kindred'e odaklanmaya devam etti. "Roc'a aşık mısın?"

Elf güldü. "Hanımefendi, her şeyi yanlış anladınız. Hayalimdeki hayatı yaşıyorum. Sert koruyucular, iyi seks ve harika arkadaşlar. Yürüyen ölü bir harpy için bunlardan vazgeçmeyeceğim."

Taliyah omuz silkti. "Devam et, yanlış ata oyna. Bu yılın katılım ödülü Astra'nın kafası."

Teri diğer kızın kolunu çekti. "Hadi gidelim. Onunla konuşmamalıyız."

İyi ki kurtulmuş. Yapacak daha iyi işleri vardı.

Taliyah diğer odalarda Astra için tuzaklar kurarken Boş mide kendi içine katlandı. Daha fazla güç tükendi. Yakında güneş doğacaktı. Eminim Roc dönmüştür. Mutlaka uyumuştur.

Ağzı sulandı. Çok acıkmıştı. Astra'yla meşgul olmadan önce, her General'in kütüphanede sakladığı silahı da toplayabilirdi. Herkesin bir B planına ihtiyacı vardı.

Hemen geri döndü ve etrafı taradı. Tek başına. Mükemmel. Taliyah, Nissa'nın göz hizasında asılı duran gerçek boyutlardaki portresine yaklaştı. Eski General kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, yarı otomatik silahını omzuna dayamıştı.

Barut kokusunu şimdiden alabiliyorum. Bölgeyi bir kez daha taradı. Uzandı, eli görüntünün içinde kayboldu. Buğulandığı için değil; buğulanmamıştı. Harpiller genellikle paralı askerliği büyüyle takas eder. Herhangi bir Harpy bunu yapabilirdi. Parmakları soğuk, sert çeliğin etrafında kıvrıldığında sııttı.

Kurşunlar Roc'u öldürmeyebilirdi ama kesinlikle yavaşlatırdı. Silahı, yatağının üzerinde bıraktığı yaylı tüfek ve hançerlerle eşleştirdiğinde büyük hasar verebilirdi.

Silahını kılıfına soktuktan sonra, mümkün olduğunca sessiz bir şekilde uygun koridora gizlice girdi. Daha önce efendinin kapısına yerleştirilen muhafızlar çoktan gitmişti.

Kendi odası özel bir girişe sahip olduğu için Roc'un odasından geçmek zorunda kalmamıştı. Taliyah silahı masanın üzerine koydu.

Komodin, ondan çaldığı diğer silahlarla birlikte. Onların kaybolduğunu fark etmiş miydi? Onu tanıdığı kısa süre içinde cephaneliğine tek kullanımlık muamelesi yapmıştı. Tabitha Skyhawk'ın başarılı savaş ekolüne göre yapılacak en yanlış şeydi bu.

Annesi ona "Gücün tükendiğinde silahların üstün gelir" derdi.

Roc'un gücü tükenmek üzereydi.

Tadı çok güzel olacak. Açlık ve heyecanın karışımıyla titreyerek yatağa yerleşti, botları ve her şeyiyle, biraz ruh emmeye hazırlanıyorum.

Ruh emme, genellikle büyük bir alaycılıkla kullanılan bir terimdir ve besleme ile değiştirilebilir. Fiziksel ya da mistik olarak gerçekleşirdi, dinleyicinin seçimine bağlıydı. Taliyah çoğu gün canlı ve yüz yüze, beden bedene olmayı tercih ederdi. Bir Astra ile uğraşırken istisnalar yapmak zorundaydı.

Hadi yapalım şunu. Nefes al. Ruhunu bedeninden azar azar itti. Her seferinde acı veren bir süreç. Bir organı

kesmek gibi.

Uzuv. Kemik, kas ve et ruhtan ayrılırken daha derin bir soğuk onu sardı. Neredeyse...

Her ölümsüzün bir ruhu, canı ve bedeni vardı. Ölümsüzlük beden ev görevi görüyordu. Ruh zihni, iradeyi ve duyguları, yani gücü içerirken, ruh da ruh için bir kap görevi görerek onu bedene bağlardı. Bir ruh işlev görebilirdi bedenın dışındadır, ama ruh olmadan beden işlevini yerine getiremez.

Herhangi bir parçasını geride ve savunmasız bırakmaktan nefret ediyor ve beslenmek için buğulanabilmeyi diliyordu. Ne yazık ki. Ruhunun bir parçasının Roc'un kiyle birleştigiinden ve aralarında hiçbir engel olmadığından emin olmalıydı.

Ürpertici süreç tamamlanır tamamlanmaz, odanın diğer ucuna süzüldü ve duvardan içeri süzüldü. Ve işte orada yatıyordu, Astra'nın Komutanı. Uyuyordu. ve dönüyor.

Taliyah neredeyse sersemlemiş bir halde yatağa yaklaştı. Afiyet olsun.

Adam ona doğru döndüğünde, bir serulean ay ışığı huzmesi onu yıkadı ve kadın donakaldı. Onu hissetmiş miydi?

Gözleri kapalıydı, uzun kirpikleri yanaklarına dikenli gölgeler düşürüyordu. Ağzının etrafındaki gerginlik çizgileri olmasa, çocuksu görünebilirdi.

"Hayır," diye bağırdı. Yorganı tekmeledi ve başını savurdu.

Kötü rüyalar mı? Ne kadar normal. Ve sevimli. Bu onu biraz insanlaştırdı.

Yaklaşmasını tamamlayıp yatağın kenarına yaslanırken dudaklarını yaladı.

Başını tekrar salladı ve onu teselli etme dürtüsü onu gafil avladı. Bu kadar vahşi bir savaş lordunu rahatsız eden neydi? En kötü suçlarını gururla üzerinde taşıyan bir katili rahatsız eden neydi?

Yumuşuyor musun? Onunla ilgili amacını hatırlayınca, kalbini katılaştırmakta hiç zorlanmadı. Plan yapan adamı rahatlatmak

Onu öldürmek için mi? Hayır. Şu anda onun işkencesi için yaşıyordu.

Taliyah ona doğru eğildi ve ağzının onunkinin üzerinde gezinmesine izin verdi. Göz kapakları aşağıya indi. Mmm. Şimdiden onun ruhunun, baharatlı romun ve erimiş şekerin kokusunu almıştı. Ağzı sulanıyor muydu? Ağzı sulanıyor olabilirdi.

Cep telefonu getirmiş olsaydı, yemeğinin fotoğrafını çekip sosyal medya platformlarında paylaşabilirdi.

Başlık şöyle olurdu %100 A sınıfı Astra bifteğinden oluşan yiyebildiğin kadar ye büfesine dalmak üzere.

Taliyah bir an için sadece onun tadını çıkardı. Açlık diğer her şeyi gölgede bıraktığında, adamın çenesini kavradı. Titremelerinin şiddetini. Dudaklarını onunkilere bastırıp hiçbir şey elde edemediğinde daha da kötüleşen titremeler... hiçbir şey.

Kaşlarını çattı. Yanlış bir şey mi yapmıştı? Kavrayışını sıkılaştırdı, ruhunun onunkine değdiğinden emin oldu, ağzını onunkinin üzerine yeniden yerleştirdi ve... hiçbir şey çıkarmadı. Daha güçlü emdi. Hiçbir şey. O kadar kuvvetle emdi ki yanakları çukurlaştı, sonra daha da sert emdi. Tek şey

ne aldı? Baş dönmesi ile bir dans.

Şaşkınlık içinde, teması küçük derecelerle çözdü. Her nasılsa, bu büyük, güzel güç kütlesi onu engellemişti. Hem de uyurken!

Hak etmişti. Yapacaktı... Argh!

Öfkeden çılgına dönerek yatak odasına döndü ve Vücudu. Farklı parçaları yeniden birleşirken, uzuvları karıncalandı ve üşüdü. Zihni yarışırken, dik bir pozisyona geçti.

Tamam. Pekala. Beslenmeyi unut. Güneşin doğmasına bu kadar az zaman varken, bir askeri tüketmek için ordusunu avlayamazdı. Yemek yemeden bir gün daha geçirmesi gerekecekti. Kesinlikle yapılabilir. Yarın gece ilk iş orduyu ziyaret edecekti.

Bugün Roc'a başka yollardan saldırmaya razı olacaktı. Silahı ve arbaleti vardı. Neden bir tuzak kurmasındı ki? En azından onun kurşunlara ve oklara nasıl tepki verdiğini ve ne kadar çabuk iyileştiğini öğrenebilirdi.

Karar verilmiş, fikir şekillenmeye başlamıştı. Taliyah

kocasý için çok kötü bir sabah hazýrlamakla meşguldü.

Tüm karışıklıkları çözdükten sonra sııttı. Bundan hiç hoşlanmayacaktı...

Güneş ışığı yatak odasının penceresinden içeri girer girmez Roc yataktan kalktı. Hiç uyumamıştı. Önce Harpina'nın sokaklarını arşınladı.

hayaletler. Oradan oraya savrulup durmuş, kız kardeşlerinin rüyalarıyla boğuşmuş, ailesinin kızları en yüksek teklifi verene sattığı günü yeniden yaşamıştı. Onları kurtarmak için savaşmanın ve başarısız olmanın çaresizliği... küçük yüzlerine kazınmış katıksız dehşet... İki götürülürken lan'ın gözyaşları.

Roc bir noktada Taliyah'ın hayalinde kendini kaybetmişti. Onun kusursuz vücudunun yatağa yayılmış, kızarmış ve nefes nefese, ona istediği her şeyi yapması için meydan okuduğu bir anı

bekaret kemerini bacaklarından yukarı kaydırды.

O andan itibaren, azgın bir ereksiyonla savaştı.

Roc gözlerini dikip ellerine baktı. Beklendiği gibi orada yıldız tozundan eser yoktu. "O benim gravitam değil."

Kaos ona bir ders vermeye çalışıyordu, hepsi bu.

Peki bu ders ne olabilir, ha? Bir kadına nasıl saplantılı olunur?

Suratı asık bir halde hançerini kaptığı gibi banyoya girdi. Dikkatini dağıtması gerektiğinden, diğer savaş lordları yerine lan'a bir emir gönderdi.

-Rapor.-

Kardeşinin buna mecbur kalması için sadece saniyeler geçti. -Gelin gecenin çoğunda kristali kullandı. İzini kaybettim

Pencereleri çerçevelerken onu defalarca gördüm ama cariyelerle bir sorunu olduğunu biliyorum. Ne söylendiğini bilmiyorum.

Ne yapacağı belli olmayan Taliyah'ın ona zarar vermek için kadınlara ne yapacağı belli olmazdı. -Cariyeleri Halo'nun duvarın yanındaki odasına götürün. -Başka bir şey var mı?

-Neden? Başka bir şey olmasını mı istiyorsun, kardeşim?

-Boş ver. Unut gitsin. Konuşmak kötü bir fikirdi.

Roc iç çamaşırlarını çıkardı ve hançerini sıkıca kavrayarak duş kabinine girdi. Tepedeki musluktan fışkıran soğuk su hızla ısınıyordu. Buhar kabinin içine doldu ve camı kapladı.

Üzerine sıcaklık yağarken, kalbinin hemen üzerindeki noktaya dik dik baktı. Alevala yeniden büyümüştü, en nefret ettiği anısı sergileniyordu. Bu izi silebilmeyi ne kadar da isterdi.

Sürekli olarak. Yapabileceği en iyi şey bir süreliğine unutmaktı.

Hevesli Roc hançeri görüntünün içine, kaslara doğru itti ve bıçağı yavaşça geniş bir daire çizerek şekilde döndürdü. Dudakları dişlerinin üzerine sıkıca kapandı. Kıp kırmızı nehirler aşağıya, aşağıya damladı, su akışına katıldı ve boşaltın. Nefes al. Nefes ver. Güzel. Gerginliğinin bir kısmı boşaldı. Bunu yüzyıllardır her gün yapıyordu, acı artık gününün hoş bir parçasıydı.

Taliyah ne düşünürdü, eğer görürse-

Bu düşünceyi daha tam olarak oluşmadan kapattı, cevap tartışmalıydı. Bu özel anıyı asla göremeyecekti ve hepsi bu kadardı.

Kanlı, yumruk büyüklüğünde bir et parçası yere düştüğünde Roc rahat bir nefes aldı. Daha iyiydi. Birkaç dakika içinde alevala lekesi olmayan yeni bir derisi oldu.

Hançeri kenara fırlattı, metal başka bir hançere çarparak şingirdadı. Hızlı bir şekilde yıkandı ve dışarı çıktı.

Bakışları Taliyah'ın odasının kapısına kaydı. Orada ne işi vardı?

Kaşlarını çattı. Bugün yapması gereken binlerce şey vardı ve bunların hiçbiri Snarpy'yi görmeyi içermiyordu.

"Benim gravitam değil," diye hırladı. Düz siyah bir tişört, deri pantolon ve çivili savaş botlarını giydikten sonra en sevdiği keski setini topladı. Mükemmel inşa edilmiş sunaklar ağaçta yetişmiyordu. Yirmi dokuz günü vardı.

Tanrısına ve kurbanın kendisine layık bir şaheser yaratmak.

Ne yapıyordu? Bilmeye hakkı yok muydu? O onun kocasıydı. Onun efendisiydi. Kendisini bu bilgiden mahrum bırakmak sadece davasına yardımcı olurdu. O yapmadığından beri

Dün onu pusuya düşürdü, bugün de öyle yapacağını varsaydı.

Neden bir sonraki çatışmalarını bitirmiyorlar?

Roc kapıyı çalıp niyetini bildirme zahmetine katlanmadan hızla yatak odasına girdi.

Yatak hazırlanmıştı, hiçbir şey yerli yerinde değildi. Elleri yumruk haline gelmişti. "Tali-"

Bir saldırganlık dalgası tenine değdi, vücudu saniyeler içinde yandı. Saldırıya hazırlandı. Arbaletinin duvara sabitlendiğini ve tetiğine bir ip dolandığını fark ettiğinde bir anlık süre sonsuza dek sürdü. Taliyah karşı duvarın bir köşesinde durmuş, alçıya gömülü bir dizi pençeyle bir kolunu uzatmıştı. Kordonun diğer ucunu yarı otomatik bir silahın tetiğine bağlamış, namluyu ona doğrultmuştu.

Sırıttı, eşi benzeri olmayan bir baştan çıkarıcıydı, adamın bakışlarını kendine hayran bıraktı.

Kendini kıpırdamadan, güçlkle tuttu. "Etkileyici."

"Biliyorum." Boom!

Whoosh. Omzunu kesen okla aynı anda bir kurşun kalbini delip geçti. Bir sonraki saldırısını başlatmadan önce ne yaptığını düşünecek zamanı yoktu.

Boom, boom, boom! Whoosh, whoosh. Üç yeni mermi ve iki yeni ok onu hırpaladı. Önce öne, sonra arkaya doğru tökezledi ve daha önce fark etmediği bir şeyin üzerine devrildi. Tuzak teli mi? Yere çakıldı, bir gülle gibi düştü.

Ona biraz olsun hayranlık duyabileceğini düşündü.

"Sloganım mı?" Köşeden düştü ve muhteşem bir zarafetle yere indi. Ona doğru yürürken, sallanıyordu

silahı kaldırdı ve bir el daha ateşledi. "Düşmanını bugün öldürebilecekken neden yarın öldürmeyi bekleyesin ki?"

Ona sadece birazcık hayranlık mı duyuyorsun Roc?

Acıyı görmezden gelerek yerde kaldı. "Bir Astra'yı öldürmenin çok az yolu vardır, karıcığım ve bu listede yok."

"Anladım. Bu yüzden bir kılıç getirdim." Silah yere düştü. Metalden bir ıslık sesi duyuldu. Saldırısına ulaştı bölge ve salladı.

Kaçmaya çalışmadı. Kılıcı ellerinin arasına aldı. Kılıç deriyi ve kasları kesip kemiğe çarparak şangırdadı.

Dudakları aralandı ve nefes alışları hızlandı. "Biriyle savaşıyorum Robot mu? Ahbap. Bunun ne kadar mantıklı olduğunu tahmin bile edemezsin."

Kaşlarını çattı. Onun duygusuz olduğunu mu düşünüyordu? "Sana söz veriyorum, ben tamamen erkeğim. Acı eşiğim eşsizdir, iyileşme yeteneğim benzersizdir." Yaradan kan akıyordu, ama en son acı parlaması zar zor kaydedildi. "Bu tuzakla işin bitti mi, yoksa başka planların mı var? Benim var. görevler."

Sahte can sıkıntısı istediği tepkiyi yarattı. Okyanus suyu gözlerinde öfke patladı, buzların bir kısmı eridi. Yanaklarında en güzel renk çiçek açtı.

"Bunun bedelini ödeyeceksin," diye homurdandı.

O. Öyleydi. Muhteşemdi. Sertleştii. Zonkladı.

Adamdan yoğun ısı dalgaları yayıldı, onu daha yakına çekme dürtüsü neredeyse dayanılmazdı. Bir anlığına da olsa ona sarılmak. Onu tekrar öpmek için. Son kez. Dokunmak için.

Korumak için mi?

Bu fikri analiz etmek için zaman ayırmadan reddetti.

Bakışları adamın vücudunda gezindi, sanal bir okşamaydı bu ve dudaklarını yaladı.

Şaftı daha sert zonkluyordu.

"Sana ne yapacağımı biliyor musun Roc?" Onun bakışlarıyla karşılaştı.

Sonraki sözlerine engel olamadı. "Anlat bana."

"Kesinlikle hiçbir şey." Kalçalarını zarifçe sallayarak menzile dışına çıktı. O boşu hareketleri... "Buradaki işim bitti."

Kadın onu aptal yerine koymuş olmalıydı, çünkü adam anlamakta zorlanıyordu. "Ne demek istiyorsun?" Ne işi?

Sevinçten bir sırıtış belirdi. "Beni arzuluyorsun. Şimdi bile benim için acıyor. Seni ne kadar arzuladığımı biliyor musun? Sıfır nokta sıfır."

Bir yalan. "Seni ıslatıyorum ve bunu ikimiz de biliyoruz."

Cık cık etti. "Sen olduğuna emin misin? Yoksa Hades hakkındaki düşüncelerimden mi?"

Kıskançlık, sakinliğinden geriye kalan azıcık şeyi de paramparça etti. Roc ondan ve kendisinden öğrenerek, "Sen benim gravitam değilsin," diye tersledi ve hızla uzaklaştı.

Gravita mı? Bu da ne demek oluyor?

Taliyah zindana doğru ilerlerken aklından şu soru geçiyordu. Sen benim... çöküşüm değil misin? Sen benim arkadaşım değil misin? Sen benim iyi kızım değil misin?

Cevap uzakta kaldı.

Roc yatak odasında ilk görüldüğünde, onun sinirlendiğini hissetmiş ve tuzaklarından bazılarına rastladığını düşünmüştü. Ama kılıcın ağzından birbirlerine baktıklarında bir şeyler değişmişti. Bir an için sanki dualarına cevapmış gibi onu izledi. Sonra, tabii ki, hırlayan bir canavara dönüştü.

Her neyse. Onun fikrinin pek önemi yoktu. Onun gibi, onun da görevleri vardı. Yani, yeni bir oyun planı yapmak. Bu artık opsiyonel değildi.

A planı, besleme, başarısız olmuştu. B planı, ateş etmek ve Roc'un kafasını kesmek de başarısız olmuştu. Şimdiye kadar C planı onu atlatmıştı. Bu yüzden aşağıdaki harpillerle konuşmak istiyordu.

Diğer mahkûmları da araştıracaktı. Belki de mükemmel bir atıştırmalık bulurdu. Açlık onu daha çok kemiriyordu. beklediğinden daha güçlü bir şekilde.

Taliyah karanlık, rutubetli basamaklardan indi ve yıkık dökük taş duvarları ve titrek meşaleleri olan geniş bir koridora girdi. Birkaç yerden su damlıyordu. Korkunç bir küf ve ölüm kokusu havayı kaplamış, iğrenç bir parfüm oluşturmıştı. Zindanda zemin, tıpkı bahçede olduğu gibi yıl boyunca soğuk kalıyor, ayaklarını botlarının içinde donduruyordu.

Koridorlarda gezinirken her hücreye göz attı. Çoğu Harpykind'a karşı korkunç bir eylemde bulunmuş bir mahkum içeriyordu.

Hmm. Dürüst olmak gerekirse pek iyi bir seçim değil. Farklı türlere sahip olmalarına rağmen, hiçbir mahkum güç belirtisi göstermiyordu.

Bütün depoyu doldursa bile, depoyu yarısına kadar doldurabileceğinden şüpheliydi.

General yarışmacılar en uzak koridorun sonundaki hücreyi işgal etmişlerdi. Oraya girip çıkmanın tek yolu Bu harpilerin sahip olmadığı bir beceri olan parlama. Güçleri de yoktu. Metal bantlar kanatlarını tutturmuştu, Gömleklerinin dışında göğüslerinin üstünde ve altında çaprazlama.

Bu manzara Taliyah'ın içini parçaladı ve ellerini yumruk yaptı. Diğer her şeyle birlikte Anka da bunun bedelini ödeyecekti.

Kadınlar bir araya toplanmış, fısıldaşıyorlardı. Bir Astra yakınlarda nöbet tutuyordu. Uzun beyaz saçlı bir adam. Sarı gözlerini pembe, gri ve kahverengi çizgiler çevreliyordu. Roc gibi o da bir tişört ve deri pantolon giymişti ve en ufak bir hareket bile yapmıyordu. Ama bakışları sanki orada olmayan şeyleri görüyormuş gibi sürekli hareket ediyordu. Sözlerini mırıldandı. "Orada ve orada değil. Ne zaman? Ne zaman ortadan kayboldular?"

Savaşçıyı duymazdan geldi ve harpilere odaklandı. Hey! Onun hakkında konuşuyorlardı.

"Sence Tal çoktan öldü mü?" diye sordu birisi. "Dünkü kavgayı duydunuz, değil mi? Kız vuruldu ve iskaladı ve çocuk misilleme yaptı. Artık tek başımızayız. En çok yıldıza sahip savaşçı olarak, yetki bende."

Taliyah bu sesi tanıdı. Mara kendine dikkat etse iyi olacaktı, yoksa onun da başına gelecekti.

Astra, Taliyah aradaki mesafeyi kapatırken onu azarlamadı ama Taliyah önünde durduğunda sustu ve gözlerini dikip baktı. O muhteşem gözbebeklerinde kırmızı korlar parladı ve söndü.

"Buraya tek odalı, doğal ışık alan bir evi kontrol etmeye geldim. döşeme ve garantili güvenlik. Söylemeliyim ki, kaldırım çekiciliği umduğum gibi değil."

"Seni gördüğüme neden seviniyorum?" diye sordu.

"Harika olduğum için mi?"

"Neden, neden, neden?" Bakışları ondan uzaklaştı. "Neden hatırlamıyorum? O oradaydı. Oradaydılar, sonra hiçbir şey olmadı.

Neyi hatırlamıyorum?" Önce mırıldanmaya, sonra da volta atmaya devam etti, sanki onun varlığını tamamen unutmuş gibiydi.

Astra zincirinde olası bir zayıf halka mı? Roc'a karşı kullanılabilir mi?

Harpilerden nefes sesleri yükseldi. "Taliyah!"

"En değerli oyuncumuz! Hayatta kalacağından hiç şüphem yoktu."

Gardiyanın yanından hızla geçerek kızları selamlamak için parmaklıklara doğru koştu. Sırıtmalar ve tezahüratlar eksik olmuyordu. Kimsede fiziksel tacize işaret eden bir yara ya da çürük yoktu. Giydikleri Yine de bolca toprak var.

"Liderleri hâlâ ölmedi mi?" Mara sordu, üstün ses tonu bu işi şimdiye kadar kazanmış ve kutlamış olacağını gösteriyordu.

Tabii ki oraya gitti. "Güven bana, üzerinde çalışıyorum. Komutanı mermi ve ok yağmuruna tuttum ve o bunu neredeyse hiç hissetmedi. Kılıcımı yakaladı ve esnedi."

"Onunla, adamlarıyla ya da bir vibratörle yatın, umurumuzda değil." bağırdı. "Hepimiz onu duyduk. Bir bakireye ihtiyacı var. Kızlık zarı yoksa, kurban da yok."

Roc'un her gelinin bir noktada uygulamaya çalıştığını iddia ettiği planın aynısı. "Ah. Mara küçük bir kızıdan mı korkuyor? rekabet?"

"Aw. Taliyah işi alamayıp bırakacağından mı korkuyor? Komutan mal ve hizmetlerinizden pek etkilenmiş benzemiyordu."

"Sadece yeterince aşağıya bakmadığın için," diye tersledi. Kadın doğrudan bir vuruş yapmıştı. Peki ya O...yapamaz mıydı?

Eğer bu kızlar bekaret kemerini öğrenirlerse, onunla ömür boyu dalga geçerlerdi.

"Bekle. Yüzün mü kızardı?" Mara'nın nefesi kesildi. "Çocuklar! T-bone kızarıyor!"

Sebeple ilgili spekülasyonlar birbirine karışarak akıp gitti.

"Onu öldüreceğim, tamam mı?" Nasıl? Nasıl mı? "Merak etmeyin. Sadece size insanlarımızın geri kalanının kopya bir diyarda tutulduğunu söylemeye geldim. Astra'nın bazılarında ya da hepsinde bir anahtar var. Biz bir tane

lazım."

"Hallediyoruz
m!"

"Biz hallederiz!"

"Memur Mumbles'ın anahtarını alacağım, garanti. Hazır elim değmişken kalbini de alayım. Herkesin bir hatıraya ihtiyacı vardır."

Harpiler en iyileriydi. "Mumbles'tan çalabileceğin yiyecekler göndereceğim," dedi ve topuğunun üzerinde dönerek Astra'nın yanından geçti. Adam hiçbir yorum yapmadı.

Sevgili kocası şu anda neredeydi? Ne yapıyordu? Onu bulup kellesini almak için bir oyun daha mı oynamalıydı yoksa beklemeli miydi?

Beklemeye ve asıl planına sadık kalmaya karar verdi. O uyurken Unutulmuşlar Diyarı'na dönecek, beslenecek, güçlenecek ve kafasını boşaltacaktı. Yarın, bir sonraki saldırısını başlatacaktı.

Günün geri kalanında ne yapacaktı? Onun hakkında daha fazla şey öğrenmeye, başka bir zayıflığını ortaya çıkarmaya mı çalışacaktı? Ona cinsel bir şekilde meydan okuyup, dengesini mi bozacaktı?

Sen benim gravitam değilsin.

Gah! Bu da ne demek oluyor?

Taliyah ana süite girdiğinde sürekli, ritmik bir tıkırtı fark etti. Gürültü odadaki

özel balkonu vardı, o da oraya gitti. Açık kapılar, dans eden perdelerin arasından yumuşak, gül kokulu bir esintinin geçmesine izin veriyordu. Korkulukta kraliyet bahçelerini taradı.

Vay canına. Tamam. Gömleksiz Roc devasa bir siyah kaya parçasının önünde oturuyordu, iri, dövme vücut güneş ışığıyla yıkaniyordu.

O yonttukça kaya parçaları düşüyordu. Ter, esneyen

kasların görkemli sırtından aŗađı damlıyordu. Öfke ve kararlılık yüz ifadesini renklendiriyordu.

Güzel canavar. Hayal edemeyeceği kadar güçlü. Mümkün olduğunu hiç d ŗ nmediđi kadar tehlikeli. Tek bir gün içinde.

Vücudunu onunkine tepki vermesi için eğitmişti, onu görmek bile içini ısıtmaya yetiyordu.

Nedense zihni onun uyurken nasıl dönüp durduğunu ve bağırıldığını canlandırdı. Korkusuz bir savaşçı, kötü rüyalar tarafından rahatsız edildi.

Ugh. Seksi, soğukkanlı ve gizliden gizliye işkence gören yeni tipi miydi?

Roc'un onu kaç kez tahrik ettiğini sayamıyordu... ya da ona tatminsizliğini kaç kez unutturduğunu. Bu onu kızdırmıştı. Sırf bu yüzden onu öldürebilirdi.

Onu öldürecekti. Görevin bir numaralı amacı buydu. Onun geleceğinde başarısızlığın beklediğine inanıyordu. O Ayrıca diğer gelinler gibi onun da bir noktada kendisini baştan çıkarmaya çalışacağına ve bombalayacağına inanıyordu. Mara bile inancını kaybetmişti.

Taliyah baştan çıkarma konusunda elinden geleni yapsa da bombayı patlatır mıydı? Roc bu sabah onun için sertleşmişti, evet, ama Hades hakkında ona yem attıktan sonra yüzündeki ifade... Astra kalan yirmi dokuz gün boyunca ondan uzak durabilirdi. Kız onu öfkeliendirmişti, içinden onu boğazlamak için bir dürtü fııırıyordu.

Kendine güveni azaldı. Birdenbire şüpheler duymaya başladı. Sadece baştan çıkarma konusunda değil, savaş konusunda da. Özel yetenekleri üst üste yığılıyordu. Küllenme. Ondan beslenememesi. Acıya karşı direnci ve yıldırım hızıyla iyileşme yeteneği.

Şüphe mi? Ben mi?

Yenilginin resmini asla kabul etmeyin. Özellikle de savaşın ortasında.

Çocukken annesi ona ne söylerdi? Şüphe, kılık değiştirmiş korkudur. Tüm korkuların kökü kazınmalı ve yok edilmelidir, yoksa yeniden büyür.

Taliyah kimseden korkmayı reddetti, gözeneklerinden seksapel sızan beyaz ateşli bir canavardan bile. Ama... ya o onu öldürmeyi başaramadıysa ve bu evlilik pamuk ipliğine bağlıysa? Ya baştan çıkarmaktan başka seçeneği yoksa? Baştan çıkarması gerekmez miydi?

Her ihtimale karşı başarı için zemin mi hazırlamalı? Onun güvenini sarsması gerekmez mi?

Roc beklediğinden daha büyük bir tehditti. Ölümünü düzenlemek zor olacaktı, bu yüzden izin verilmeliydi. O diğer erkekler gibi değildi. O bir Bin kat daha inatçı, tam anlamıyla bir tanrı kompleksine sahipti. Çoğu erkeğin aksine, kısa yoldan köşeyi dönme peşinde değildi: kendi görev hedefi vardı ve gökkuşağının sonunda garantili bir ödül bekliyordu. Ama...

Aptal ama! Bu kelimededen nasıl da nefret ediyordu. Ama. Karısı olarak görevi ona bu konuda ne kadar yanıldığını göstermek değil miydi?

her zaman? Onu avucunun içine alıp istediği yere götürebileceğini kanıtlaması gerekmez miydi?

Hades onu bunun için eğitmişti. Gözleri genişledi. Bu doğru.

Bir gün, bir baştan çıkarma ustasının becerilerine ihtiyaç duyacaksın, demişti Neeka ona.

Merhaba, bir gün. Aslında Taliyah'ın Roc'la sonuna kadar gitmesi gerekmiyordu. Sadece ona kendisini ne kadar çok istediğini itiraf ettirmesi gerekiyordu. Bu süreçte başka zayıflıklarını keşfedebilir ya da saldırmak için bir fırsat yakalayabilirdi.

Bakışlarını adamın kaslı, dövmeli vücuduna çevirdi ve içini bir ürperti kapladı. En azından, baştan çıkarma yeteneğini onun karşı koyma yeteneğiyle karşılaştırmak onu bekaret kemeri.

Yaptıklarını haklı mı çıkarıyorsun, kızım?

Belki de. Ama beslenene kadar onunla fiziksel bir münakaşayı kazanamazdı. Menfaatsiz, intikamcı bir baştan çıkarma şu anda sadağındaki en güçlü oktu. Yani...

Evet. Yapacaktı. Kararı kesinleşti ve hızlı bir plan hazırladı. Önce kristalle daha fazla zaman geçirecek, Blythe ve Isla'yı arayacak ve tanıdığı diğer harpilerin isimlerini ve kimliklerini zihinsel olarak çizelgeleyecekti. Sonra sevgili kocası için hazırlıklara başlayabilirdi...

Roc öğrenecekti. Bir harpy ile savaş ve acı çek.

Roc bir tabureye tünemiş, sıcak Harpina güneşinde çalışıyordu, Saatler geçip de ne Taliyah ne de hayaletler onu rahatsız etmediğinde şaşırılmış ve hayal kırıklığına uğramıştı. Bir savaş ona iyi gelebilirdi. Biraz gerginlik atabilirdi. Herhangi bir gerginliği. İçindeki baskı artmaya devam ediyordu. Bu hızla giderse, bir patlama yakın görünüyordu.

Genellikle bu saldırganlık seviyesine ulaşmadan önce cariyesini çağırırdı. Ama bir ara verme seçeneği olsa bile, cariyesini istemiyordu.

Taliyah onun gravitası olmasa da, hain bedeni onu tek başına arzuluyordu. Çünkü zihni onu tek başına arzuluyordu.

Kadınlar bir kaptır, Roc? Diğerleri kadar iyi bir tane mi? Eğer kelimeler onu ısırmak için geri dönerse...

Vahşi Taliyah diğerlerinden farklıydı. Daha inatçı, meydan okuyan ve sertti... Ta ki tahrik olana kadar. Sonra onun için eridi. Ya da öyleymiş gibi davrandı. Küfretti.

Roc onu arzularken, o da bir başkasını arzuluyordu.

"Sıfır nokta sıfır," diye tükürdü.

Öfkeyle, inmeyi reddeden ereksiyonunu düzeltti. Artık hırçınlığı düşünmek yok.

Başını eğip omzunu kaldırdı ve seçtiği göktaşını yontmaya devam etmeden önce alnındaki teri sildi. Yarım ay şeklinde altı tonluk bir canavar. Yeni yatak odasını dolduracak kadar büyüktü. En iyinin en iyisi, çatlaksız ve lekesiz. Göktaşı ne kadar iyiye, Kaos'a o kadar çok onur bahşediyordu.

Göktaşı, kendisini şekillendiren erkeğe duyduğu büyük saygının bir işareti olmanın ötesinde, ona olan bağlılığının da bir göstergesiydi. Roc'un ciddiye aldığı bir şeydi bu.

Tanrı'ya başka nasıl teşekkür edebilirdin ki?

Servis mi?

Genellikle elle üflenmiş cam işliyormuş gibi çalışırdı. Bugün, darbelerinin arkasına çok fazla güç koydu, öfkesi her vuruşunu artırdı. Buzla kaplı zemine büyük moloz yığınları yağdı. Ona Taliyah'ı hatırlattığı için nefret ettiği bir Harpinian anomalisi ve-

Onu düşünmek yok!

Thunk, thunk. Güm, güm. Kayanın daha büyük bir bölümü düştü ve geride kalan parçada bir çatlak oluştu. Dişlerini sıkı ve çabalarını hasarı silmeye yöneltti. Belki de snarpy'yi düşünmeliydi. Ondan ne kadar nefret ettiğini sıralamalıydı.

Evet, bu planı sevmişti. Öncelikle, Taliyah Skyhawk, Tüm Toprakların Terörü, hayatını kurtarmak için bile emirlere uymayı reddediyordu.

Her şeyi bir irade yarışına dönüştürüyor, onu da aynısını yapmaya zorluyordu. Bu yarışmaların heyecanı önemli değildi. Kadın boyun eğmeyi reddediyordu, bu ancak bir Astra'da görülebilecek bir özellikti. Varlığıyla, kokusuyla, her şeyiyle, onu yaktı. Yanmaktan nefret ederdi. Hayatının her alanında kontrole önem verirdi.

Kontrol güce eşitti. Güçsüz yaşam, eşi benzeri olmayan bir sefalet eşitti.

Roc küfrederek keskiyi bıraktı ve dirseklerini dizlerine dayayıp başını yukarı kaldırdığı ellerinin arasına alarak tabureye yeniden yerleşti. A

Ufak tefek baştan çıkarıcı kadın Astra Planeta'nın Komutanının üzerine yürüyordu ve o da buna izin veriyordu. Onun isyanlarını davet ediyordu, çünkü sonuçtan hoşlanıyordu. Elleri

Vücudunun üzerinde dolaşıyordu. Parmakları onun içinde.

Şimdi bile daha fazlası için nefes nefese kalmıştı.

Onu inletebilir miydi? Öpücüğü, dokunuşu ya da Hades'inki için yalvaracak mıydı?

Anka'nın pençeleri griden siyaha döndü, uçları jilet gibi oldu. Gururu için Taliyah'ın onu arzulamasını sağlamalıydı. Kanıtlaması gereken bir şey vardı.

Onu yatağa atmak neredeyse bir görevdi. Onun bekaretine ihtiyacı yoktu, sadece zevkine ihtiyacı vardı.

Evet! Dehasından emin bir şekilde ayağa fırladı. Tüm gece boyunca onu boşaltacaktı.

Üzerindeki etkimi inkar et o zaman, Harpy.

Daha bir adım bile atmadan, Güneş'in geliniyle birlikte olmak için benzer bir bahane kullandığı günü hatırladı. Koltuğuna rahatça oturdu.

O zamanlar Roc bu fikrin "saf aptallık" olduğuna inanıyordu. Öyle miydi?

Yoksa artık daha mı iyi biliyordu?

Daha iyi. Kesinlikle. Taliyah ile terazi dengesizdi. Onun lehine! Adam onu arzuluyordu ama karşılığında kadın onu arzulamıyordu. Onun üzerinde gücü vardı. Bir kabul edilemez bir durum. Kimse onun üzerinde güç sahibi olmamalı, özellikle de bir gelin.

Güç eşittir hak.

Roc, tutkunun ortasında aklını yitirip amacını unutan deneyimsiz bir genç değildi. O son çizgiyi aşmadan Taliyah'a istediği kadar zevk verebilecek yeteneğe sahipti. Gerginliğinin en kötüsünü serbest bıraktığında bir daha asla onunla alay etmemeyi öğrenecekti.

Mükemmel plan. Kusursuz.

Ölçülü vuruşlarla, astığı anahtarı okşadı. bahçeye gelmeden önce boynuna dolamış. Büyülü bekâret kemerini açmanın tek yolu buydu. Taliyah onun yatak odasında sahip olduğu becerileri bilmiyordu. Ama öğrenecekti.

Ona gülmek mi? Hayır, oh hayır. Çılgılık atmakla çok meşgul olurdu.

Uyarılma kasları ve kemikleri yaktı. Taliyah'ın çılgılık atmasını istiyordu.

Bu gece Harpy'yi yatağına alacaktı. Sabah olduğunda, terazi onun lehine dönecekti.

-Yaklaşabilir miyim, Komutan?

Roc arkadaş havasında değildi ama görevi ruh halinden önce geliyordu. Hayaletler bulunmuş muydu? -Olabilir.

Kardeşi ortaya çıktı ve geniş omzunu göktaşına yasladı. Beklendiği gibi hayaletler hakkında bir rapor sunmak yerine, "Her zamankinden daha fazla işkence görmüş görünüyorsun," dedi.

"Demek ki hissettiğimden daha iyi görünüyorum," diye homurdandı Roc. Çatlaktan geriye kalanları yok etmek için keskisini eline aldı. "Neye ihtiyacın var?"

"Seks eksikliği seni hiç etkilemiyor."

Dünyanın en şehvetli geliniyle evlenmenin zorluklarından yakınmak için ağzını açtı ama dişlerini birbirine geçirdi. Yakında lan kendisine verilen göreve başlayacaktı. En düşük rütbeli olarak o kadar korkunç bir şey yapmaya zorlanmıştı ki Roc düşündükçe ürperiyordu. Bırak da yapabiliyorken eğlensin.

"Yarın daha iyi olacağım, göreceksin." Taliyah'ı yatağında çırılçıplak hayal ettikçe arzuları kabarıyordu. "Çok daha iyi."

Planlarından kardeşini haberdar etmesi için bir neden yoktu. Endişeli bir asker, endişeli bir orduya yol açtı. Endişeli bir ordu

mağlup ordu. Dahası, endişelerinin durumla hiçbir ilgisi yoktu. Huysuz adam kaç kez

Roc'un mülkiyeti için yalvarıp yakarsa da, kararlılığı sarsılmadan reddedecekti.

lan ısıklık çaldı. "Anahtarı bir aşık gibi okşadığının farkındasın, değil mi?"

Yine mi? Görevine geri döndü.

"Belki de elimde tutmalıyım-"

"Benim!" Sözcük ondan fırladı, bir emir, bir uyarı ve hepsini aynı anda talep ediyordu. Sesinin ne kadar çılgınca çıktığını fark ederek bir elini yüzünde gezdirdi. "Özür dilerim."

lan ona göz kırptı. "Sen... üzgün müsün? Sen mi?"

Ya o senin gravitansa?

Hayır! Hayır! Roc binlerce yıl kader arkadaşı olmadan yaşamıştı. Gravita'sını bulma ihtimali düşüktü. Düşükten de düşük. Bulamazsa da Taliyah'ın konumu hâlâ önemli değildi. Onu boşayıp bir başkasını kurban edemezdi; ritüel engelledi. Zamanı geldiğinde Taliyah ölecekti. Belki de hemen ardından göğe yükselecekti. Düşmanını öldürme ve mutlu, huzurlu bir hayatın tadını çıkarma hayali sonunda fark etti.

Bu düşünce ilk kez zafer getirmedi.

Sesini alçaltarak kardeşine "Anahtar bende kalacak" dedi. Ian ellerini bir teslimiyet jestiyle havaya kaldırdı.

"Harpy'nin tüm bölgeye tuzaklar kurduğunu bilmen gerektiğini düşündüm.

saray." Omzunun üzerinden uzanarak büyük bir parça kopardı, kanlı cam parçasını etinden ayırdı. "Bu sabah adamların her biriyle görüştüm. Silver her ışık düğmesini çevirdiğinde şok geçiriyordu. Bir döşeme tahtası çöktü ve Roux'nun tendonunu kesti. Halo her dokunduğunda kapı kolları düşüyordu. Bir avize kafama düştü. İki kez."

Yaratıcı ve ilginç bir strateji. Diğer gelinlerinden hiçbiri herkesi ölümüne kızdırmaya çalışmamıştı. Roc içindeki gurur kırıntısını görmezden geldi.

"Harpy iyi oynamıyor," dedi kardeşi, kızgınlıktan ziyade eğlenerek.

"Sunağın bu bölümünü tamamladıktan sonra onunla ilgileneceğim." Ne yapacağını biliyordu...

"Ayrıca," dedi kardeşi, "muhtemelen onun bugün erken saatlerde mahkumları ziyaret etti. Tüm grup Roux'dan bir diyar anahtarı çalmayı planlıyor ve bu konuda ketum."

Dudakları seğirdi. Taliyah'ın inisiyatifini takdir etmek zorundaydı.

Kopyalar alemini yok etmekle tehdit etmişti ve o da mümkün olan en kısa sürede bir arama ve kurtarma görevi başlattı. Sadece başka bir Astra, Roux'dan çalabilecek güce ve yeteneğe sahipti. Özellikle de eşyayı yanında taşımadığı zaman.

Soru. Astra anahtarlardı.

"Şimdi ne yapıyor?" diye sordu, merakının yoğunluğunu gizlemek için elinden geleni yaparak.

"Saatlerce kristalle sarayı aradıktan sonra mutfakta kamp kurdu. Ona ne pişirdiğini sordum ve bana snookiem'lerini kızdırmadan benimle konuşamayacağını söyledi, ama eğer benimle konuşabilseydi, bana ayıcığı için özenle hazırlanmış bir yemek yaptığını söylerdi. Belli ki, seni zehirliyor. yemek."

Snookiems? Ayıcık Pookie? Ian haklıydı. O haklıydı. Roc'un yemeğini kesinlikle zehirliyor. Hayal kırıklığı yaratan ve tanıdık bir oyun. Birçok gelin toksin ve zehirlere el atmıştı. Pek şanslı oldukları söylenemezdi. Ne olursa olsun toksin ya da zehir, Astra'nın bağışıklığı vardı. Dünyalar yarattılar. Onlar zehirdi ve çareydi.

Taliyah'ın ona fiziksel olarak saldırmasını bekliyordu. O...ummuştı.

"Belirli birini mi arıyordu?" Annesi, kız kardeşleri ve kuzenleri başka bir âlemde yaşıyordu. Onun ölümünün yasını tutacak insanlar. Bu, diğer evlilikleri sırasında aklına gelmesine asla izin vermediği bir düşünceydi. Bu düşünceyi reddetti. Önemi yok. Önemi olamazdı.

"Sanırım evet. Ne kadar çok oda ararsa, o kadar sinirli görünüyordu."

Belki de kendi avını kendisi yapardı. İşgal günü Harpina'yı ziyaret eden akrabaları varsa, onları sadece gözleriyle tespit edebilirdi. Annesi ve kuzenleri o gün pazarda ona eşlik etmişti. Kız kardeşleri o günün ilerleyen saatlerinde sadece bir kez görmüştü. Kadınları koz olarak kullanabilirdi. Ya da bir hediye?

Bir hediye mi, Komutan? Kimsiniz siz?

Ayağa kalktığında saldırganlık ensesini sızlattı. Ian da bunu hissetti ve birlikte gerildiler. Birisi saldırmaya hazırlanıyordu. Taliyah mı?

Tam kanı heyecanla kaynarken bir vınlama ve ısıklık sesi duyuldu. Yukarı uzanıp bir okun sapını yakaladı, sonra bakışlarını bahçeye çevirdi. İşte oradaydı. Heyecanı söndü. Taliyah değil ama gölgede saklanan bir vampir. Başka bir Harpy eşi mi?

Kanlı yaratık ikinci bir ok fırlattı ama Roc onu da yakaladı. Bir savuruş ve hayal kırıklığı dolu bir iç çekişle iki füzeyi de vampire geri gönderdi. Başka bir vınlama ve ısıklık, sadece daha hızlı ve daha ölümcül. İlk ok vampirin içine battı.

Vampirin sol gözüne. İkincisi sağa gömülü.

Çığlık atan adam yere yığılırken, lan hızla onun yanına gitti. Pençelerinin tek bir hamlesiyle vampirin kafasını uçurdu.

lan, Komutan'ın miğferini kaybettiğinden beri ona meydan okuyan herkesi hızlıca öldürüyordu. Öldürmekten asla çekinmezdi.

Elinde kesik başla Roc'a döndü. "Bunu diğerleriyle birlikte ön bahçede sergileyeyim mi?"

Başıyla hafifçe selam verdi ama lan çaktırmadı. Sanki çok önemli bir şey onu rahatsız ediyormuş gibi tedirgin bir şekilde oyalandı.

"Ne?" Roc sordu ve bir iç çekti.

"Sen... belki, belki, bilmiyorum-" lan ensesine masaj yaptı "-kendine ait bir bekaret kemeri ister misin?"

Dalga mı geçiyorsun benimle? Roc çenesini indirdi, saldırmaya hazır bir boğa gibiydi. "Dilini kaybetmek mi istiyorsun? Eğer küçük bir sümüklünün içine girme dürtüsüne karşı koyamıyorsam, bunu hak etmiyorum demektir.

var olan en güçlü orduyu yönetmek."

"Emin misin?" diye sordu kardeşi Taliyah'ı taklit ederek. "Dünkü akşam yemeği tiyatrosundan bir sahne göstermeme izin verin. Roc rolünde..." lan göğsünü yumrukladı ve homurdandı: "Bir Astra'yı kışkırttığına ne olacağını sana söyledim. Şimdi de ben size göstereceğim. Ben komutan." Kıs kıs güldü. "Oh, ve hayaletlere dair hiçbir iz yok. Güvenliğimizi sorduğunuzdan falan değil."

Bir adım. Roc, gülen kardeşi kafasını da alıp ortadan kaybolmadan önce bir adım attı.

Roc buzlu bir su şişesi aldı, içindekilerin yarısını içti ve kalanını terli yüzüne döktü. Serin bir Gelgit ona doğru koştu ve hırçınlık arzusunu bastırmak için çok az şey yaptı.

Belki de kendi bekaret kemerine ihtiyacı vardı.

Hayır, sadece Harpy ile ilgilenmesi gerekiyordu. lan'ın ayrılık atışı bir alarmı harekete geçirmişti. Gürültülü değildi ama fark edilebilirdi. Erebus savaşmak için hiçbir anı boşa harcamazdı. Neden hâlâ saldırması için bir hayalet göndermemişti? Yeni bir strateji mi?

Getir onu. Roc her olasılığa karşı plan yapmıştı.

Taliyah hariç.

Bir elini yüzünde gezdirerek kirpiklerindeki su damlacıklarını temizledi. Bu gece onun hazırladığı yemeği yiyecekti, her ne ise. Yemek yerken onu kızdırmanın ruh halini hafifleteceği kesindi. Eğer ona saldırırsa, ellerini üzerine koyması için ona mükemmel bir bahane vermiş olacaktı. Onun kendisini istemesini sağlayabilirdi.

Yapardı.

Taliyah yaptığı işi inceledi. Güzel. Uzman seviyesinde romantizm. İyi ısıtılmış bir ocağın önünde, bir piknik hazırlamıştı-

Sehpa üzerinde akşam yemeği tarzı.

Roc'un test-edüksiyonu için sahne hazırды.

Bir General her türlü saldırı konusunda bilgili olmalıdır. Bunu bile. Onu kemeri çıkarmaya ikna ettiğinde, onu baştan çıkarma yeteneğine sahip olduğunu anlayacaktı. O da öyle.

Kendine olan güveni yerine gelecekti. cinayetini düzenlemeye devam etmekte sorun yaşayacaktı. Her şey yoluna girecekti.

Ellerini bu gece için seçtiği elbisenin üzerinde gezdirdi: Grek tasarımlı, sofistike ama Gotik bir afet. Gerdanlık yakası açık omuzlar ve derin bir V oluşturunuyordu. Göbeğinin hemen altında bitiyordu. Belindeki kıvrım, göbeğine kadar uzanıyordu.

etekleri yırtmaçlı, seksi topuklu ayakkabıları sergileniyordu. Göğüslerinin arasında Harpina'nın anahtarı sallanıyordu.

Belki Roc bunun ne olduğunu biliyordu, belki de bilmiyordu. O muhtemelen umurunda bile değildi. Zihninde, kopya âlemini yok etme tehdidi onu buraya bağlamıştı. He-Arggh!

Her hareket ettiğinde bekaret kemeri ihtiyacının kalbini sıyrırıyordu. Taliyah çıldıracağını düşündü. O aptal alet bu gece çıkacaktı. Eğer arzusu onu ele geçirirse -ki geçirmeliydi- kemeri çıkaracaktı.

Onu oraya götürebilir miydi? Tüm bunların zorluğu biraz... seksiydi.

İnanılmaz seksi.

Sizi istemesini sağlayın, müstakbel General, tam tersini değil.

Durun! Keskinin sürekli çıkardığı ses kesildi. Roc O günkü işini bitirmiş miydi? Kalbi deli gibi çarparak aceleyle balkona çıktı ve bahçeyi aradı. Bahçede

devasa bir kaya parçası kalmıştı ama Astra'dan hiçbir iz görememişti.

Bakışlarını kaçırdı ve dikkatini, görkemli ama korkunç bir canavar olan duvarın şehri çevrelediği ufka kaydırıldı. Korkulukta yürüyor muydu? Onu avlamadan önce ne kadar zamanı vardı?

Ya onu avlamadıysa?

Kapı açıldı. Roc, sanki düşünceleri onu çağırmış gibi, malikânenin efendisi edasıyla yatak odasına girdi.

Döndü, yüzünü tamamen ona döndü. Banyosundan başka bir yerde duş almıştı. İlginç. Alevala'sının büyük kısmını örten bir gömlek giymişti. Geniş omuzlarını ve şişkin kaslarını saran gömlek ona çok yakışmıştı. Su damlacıkları saçlarını nemlendirdi, birkaç boncuk uzun siyah kirpiklere yapışuyordu. Sert yüz hatları her zamankinden daha belirgin görünüyordu, gerginlik bronz tenini geriyordu.

İyice gerildi. Gerçekten iyi.

Aniden durdu ve onu yavaşça inceledi. Uzuvarı titriyordu. Performans heyecanı, başka bir şey değil.

İfadesi nötr kaldı ama elleri yumruk oldu. "Akşam yemeğimi hazırladığınız söylendi."

İşaretimle. Yaklaşan Taliyah pikniği işaret etti. "Kocacığım zor bir gün geçirdi ve biraz dinlenmeyi hak etti. şımartmak."

"Evet, bu lezzetli yemeğin üzerinde köle gibi çalıştığınızı görebiliyorum-" farklı yemek tabaklarına baktı "-ananas."

Yani yemek pişirmek onun güçlü yanı değildi. Her şeyi toplamıştı.

mutfakta ananas. "Nasıl tercih ettiğinden emin değildim, bu yüzden onu farklı şekillerde hazırlamak için fazladan zaman harcadım. Dilimlenmiş, parçalanmış, ezilmiş, tekmelenmiş, boğulmuş ya da boğulmuş. Kocanın seçimi. Ve evet, ben çok iyi bir eşim. Biliyorum." Ne zaman o

Ona ulaştığında bir seçeneği olduğunu fark etti. Ya kolunu onunkine dolayacak ve masaya kadar eşlik edecek ya da yanından geçip gitmesine izin verecekti.

Gözbebekleri titreştiğinde, ikincisini seçti. O Sadece bir parmak ucunu göğsünde gezdirecek kadar durakladı.

"Gel. Ye. Açlıktan ölüyor olmalısın." Yürüyerek uzaklaştı... Kolundaki ani bir mengene onu adama doğru döndürdü, Göğüslerini onun göğsüne çarptı. İçinden istemsiz bir ürperti geçti. Bunu sıcaklık izledi.

Yutkundu, kemikleri erime tehlikesi geçiriyordu. "Belki de aklınızda başka bir yemek vardır?"

Roc başını eğdi ve burnunu boğazına götürerek onu kokladı. Doğrulurken gözbebekleri tekrar titreşti. Gözlerinde bir kalp atışı. "Gelip yemek yeme davetini kabul ediyorum." Sesi şehvetli geliyordu.

Bu sabah uğraştığı azgın canavar neredeydi? "Seni zehirleyeceğimden korkmuyor musun?"

"Eminim yapmışsındır ama önemli değil. Zehre karşı bağışıklığım var."

"Evet, ama hangi zehir?"

"Her biri."

Bu nasıl mümkün olabilir?

Bakışlarını sabit tutarak ellerini kızın kollarında gezdirdi. Kadın Nefes almakta zorlanan kadının ensesine avuçlarını yerleştirdi ve saç tutamlarıyla oynadı. "Zamanı birbirimizi tanımak için kullanabiliriz."

Cidden, onun bu tavrına ne sebep olmuştu? Ayarlama mı? "Öldürmeyi planladığınız General hakkında daha fazla bilgi mi istiyorsunuz?"

"Neden yapmayayım ki?" Sesi alçaldı, şehvetle yanması yoğunlaştı. "Onun hakkında öğrendiğim diğer her şey beni büyüledi."

"Öyle misin?" Hayır, bunu öylesine sormadı. Ve çok muhtaç, Ben de! Şu anda neler oluyordu? Adam kızın kafasını karıştırıyor, planını bozuyordu ve kız buna bir son vermek istiyordu. İkisini de doğru yola sokmak için -kendi yoluna- "Gravita nedir?" diye sordu.

Sarsıldı ve masaya bakarak onu serbest bıraktı. "Yemek yerken daha önemli şeyler konuşalım." Üç uzun adımla yastıklara ulaştı ve eğildi.

Konu kapanmıştır.

"Yemeğinizi hazırlayabilir miyim?" diye sordu, tabağına çok sayıda ananas koymaya başlamıştı bile.

şimdi Komutan ona hizmet mi ediyordu? "Bana neler olduğunu anlatabilirsin, yapabileceğin şey bu." Taliyah hışımla üzerine yürüdü. "Kendi kendini Roc-bloke ediyorsun ve bunun farkında bile değilsin."

Gözlerini kırptırdı ve "Bana hayatınız hakkında daha çok şey anlatmanızı tercih ederim. Ancak bilgi alışverişinde bulunmaya hazırım."

"Büyük, kötü Anka sade bir gelinle pazarlık mı yapıyor? Elimde hiç koz yok sanıyordum," diye espri yaptı.

Omuzlarını kaldırdı, sevimli bir şekilde utangaç ve tamamen pişmanlık duymuyordu. "Pantolonumda kaldıraç bulunduğunu çok net hatırlıyorum."

Bunu öylesine söylemedi. "Tamam, yemi yutacağım. Biz bilgi alışverişinde bulunalım." O da biraz onun hakkında daha fazla şey bilmek istiyordu. Sebebi için... çoğunlukla. "Önce drama kraliçesi. Hayatım hakkında ne bilmek istiyorsun?"

Ona kısık bir bakış fırlattı. "Bana hobilerinden bahset."

Yeterince kolay. "Gerçekten hobilerim yok, çünkü gerçekten boş zamanım yok. Eskiden birkaç boş günümü Kız kardeşlerimi hapisten kurtarmak, ama bu artık onların eşleri için bir angarya." Ve kızların hapisten çıkmasını kıskanmıyordu.

diğer yarılarını buldular. Kalıcı bir erkek fikrinin aklına gelmesine asla izin vermemişti. Sahip olamayacağın bir şeyi özleyerek neden zaman kaybedesin ki?

Büyüyüp en zalim, en tatlı kız kardeş olan Kaia, Yenilgi iblisi tarafından ele geçirilmiş bir savaşçıyla eşleşti. Strider günlerce acı çekmeden tek bir savaşı bile kaybedemiyordu. Bianka, vahşi olan, Lysander adında ölçülemez güce sahip bir Gönderilmiş Kişi'ye aşık olarak herkesi şok etti. En küçük kız kardeşi, yılmaz Gwen ise şüphe İblisi'nin koruyucusu, savaş kışkırtıcısı Sabin'i seçti. Garip eşleşmeler olduğu kesin ama kız kardeşleri bunu başarmıştı. Hiç bu kadar tatmin olmamışlardı.

Roc'la tanıştığından beri Taliyah kendi tatminini tatmıştı. Bunu inkâr etmek mümkün değildi. Ama bu geçici bir şeydi ve hiçbir anlamı yoktu. Roc onun eşi değildi. Bir harpy, ortağına onun yanında uyuyacak kadar güvenmek zorundaydı.

Taliyah'ın Roc'un yanında uyuduğu gün, başka bir kafa kesme olayına imza attığı gündü. Ama. Dostum, bu kelimeden gerçekten nefret ediyordu. İlk kez bir eşin çekiciliğini fark ediyordu.

"Bugünlerde," dedi kaldığı yerden devam ederek, "Arkadaşım Neeka'nın işine karışmakla meşgulüm. Kendisine saldırmak isteyen bir anka kuşu kralından kaçıyor."

Roc hazırladığı tabağı ona uzattı ve onun için en iyi, en işlenmemiş dilimleri seçtiğini fark etti. Şaşırtıcı derecede özenli ve saygılı bir jestti bu.

"Anka kuşunu senin için öldüreyim mi?" diye sordu.

"Ne? Hayır! Hayır! Şaka mı yapıyorsun? Eğer onu ortadan kaldıramazsam, General olmayı hak etmiyorum demektir. Ben sevdiğim şeyi korurum."

Başını öne eğdi. "Aile ve arkadaşlar senin için önemli mi?"
Bekle. "Eğer ailemi tehdit etmek üzereysen-"

"Bu gece benden tehdit falan duymayacaksın," diye araya girdi, tüm masumiyetiyle.

Neden bu gece tehdit yok? "Aile senin için önemli mi?"
Bekle. "Senin bir ailen var mı? Yirmi eski karının dışında yani."

Bundan ürktü mü? "İki kız ve bir erkek kardeşim var," dedi, ifadesi yumuşamıştı. Az önceki çocuksuluğu daha net bir şekilde ortaya çıktı. "Bir Astra olan erkek kardeşimin yanı sıra bir kız kardeşimle de yollarınız kesişti."

Kim? "Tanık." Ahhh. Evlilik töreni sırasındaki azarlaması birden daha anlamlı geldi.

"Onu ve diğerini özlüyorum," diye itiraf etti.

Ah, Taliyah'ın göğsünün içinde birdenbire neler oluyordu, korkunç, şaşırtıcı bir tür sıkışmaya neden oluyordu
Duygu mu? Bu hayattan daha büyük infazcının sert dış kabuğunun içinde yapışkan bir şeker merkezi olabileceğini fark etmek? Ama, ama... bu çok saçmaydı! "Onları sık sık

görmüyor musun?"

"İstediğim kadar çok değil. Onları her beş yüz yılda bir bir avuçtan fazla görmüyorum." Bir tane patlattı ananas parçasını şehvetli bir zarafetle ağzına attı. Çiğneyip yutarken kaşları çatıldı. "Hiçbir şey algılamıyorum zehir."

"Yani?"

"

"Yani." Bakışlarını kızın elbisesinden aşağı kaydırды, farklı duygular yüzünde hak sahibi olmak için savaşıyordu. İnanılmazlık savaşı kazandı. "Beni zehirlemedin ama giydirdin." Kalbini hoplatan çapkın bir gülümseme belirdi. "Beni baştan çıkarıyorsun."

Yanakları yanıyordu. "Havlu attığıma ve hedefimi değiştirdiğime mi inanıyorsun? Artık dövüşmek yok, sadece bekaretimden kurtulmak için sevişmek mi? Peki, devam et. İnanmaya devam et." O yakında gerçeği keşfedecekti. "Bir sonraki numaramın geldiğini göremeyeceksin."

"Seks istemiyorsun. Orgazm olmak istiyorsun."

Gururunun sızlamasına aldıрма. Hades'ten bahsetme. Dişlerini sıkarak sordu: "Ailenle sorunun ne? Kız kardeşlerini ziyaret edemeyecek kadar dünyaları fethetmekle mi meşgulsün?"

Gülümsemesi o kadar çabuk kayboldu ki neredeyse kendini suçlu hissedecekti. "Onları görmeme izin verilen çok az zaman var. Düğünümün olduğu gün ve kurban günü garantidir. Diğer görüşler rastgele oluyor." İris'in gözlerinde beliren hüznün, göğsünün garip bir şekilde inlemesine neden oldu.

tekrar sıkma şeyi.

"İzin verildi mi? Bana başkasının emirlerine uyacak bir tip gibi gelmiyorsun."

"Benim ilk Astra Komutanı olduğumu mu sanıyorsunuz? Bir zamanlar başkalarına hizmet ettim. Her zaman Kaos'a hizmet ettim."

Bu tür bir sadakat çok nadirdi. Çok değerliydi. Roc'un sadakatine mazhar olmak nasıl bir duyguydu? "Düğünler arasında ne yapıyorsun?"

"Erebus'u ve hayaletlerini avlayın."

Hiçbir şey açıklamayın. "Erebus'la olan savaşınız çağlar boyunca sürdü. Neden onu ikinci kez öldürmedin?

Eğer bu kadar sertsen?"

"Onu ikinci kez öldürdüm. Ve üçüncüyü. Dördüncü kez. Her seferinde yeniden canlanıyor." Roc kaşlarını kaldırdı. "Onu nasıl öldürürdün, ey büyük ve muhteşem General?"

Güzel soru. Kendi babasını nasıl öldürebilir?

"Muhtemelen onu lezzetli bir akşam yemeğine davet ederek başlardım," diyerek ananas tabaklarını işaret etti.

Roc bir ısırik daha almadan önce bir pft sesi çıkardı.

Bir süre sessizliğe gömüldüler. Garip değildi ama rahat da değildi. Kız onu izliyor, hareketlerinden büyüleniyordu. Her hareketi ayrı bir amaca hizmet ediyordu, kontrolü sarsılmazdı.

Kadın bakarken, adam yoğun miktarda ısı püskürttü. Kız ısındıkça daha çok karıncalanıyordu. Metal plakaya biraz daha baskı uygulayabilseydi...

Dudaklarının kenarları seğirdi. "Sorun mu var, snarpy?"

Onun üzerindeki gücünü biliyordu. Çok sinir bozucu! Ama hırçın? Ahbap. Neeka onu bu aptal ismin tutulacağı konusunda uyarmaya çalışmıştı. Kaba bir el hareketiyle karşılık verince Roc kıkırdadı. Sonra da onu şok etti.

"Benden kibarca iste, ben de bir geceliğine kemeri çıkarayım." Adamın sesi bir kez daha alçaldı ve kadının nabızı hızlandı.

Aradığı nimet bu olsa bile, bir düşmandan nimet mi isteyecekti? Sadece hayır değil, asla. O sadece-Whoa. Dur bakalım. Şaşırtıcı bir anlayış doğdu. Ondan kemeri çıkarmasını istemesini mi istiyordu? O zamandan beri olduğu kadar tatlı

yatak odasına girdiğinde, açıkça ondan bir şey istiyordu.

Peki, o zaman... "Ya kemer bende kalsın istersem?" diye sordu. "Belki de onu sevmeye başlamışımdır."

Kararlılık üzerine aktı, ifadesini, göğsünü sıkılaştırdı, ellerini bir kez daha yumruk yaptı. Eğer buraya bir oyun planıyla geldiyse, sadece onu değiştirmişti.

Başı beladaydı.

"O zaman," diye homurdandı, "sanırım bundan nefret etmen için elimden geleni yapmam gerekecek."

Göz kırptı. Ayaktaydı. Göz kırptı. Kadının vücudunu kendine doğru çekti.

Göz kırptı. Yastığının üzerine uzandı ve onu kucağına çekti.

Direnebilirdi. Bunun yerine Taliyah ona sarıldı. Eğer kendi teslimiyetine yardım etmek istiyorsa, neden şikâyet etsin ki?

"Şimdiye kadar hafif bir hoşnutsuzluk bile hissetmedim."

Denge için ellerini onun omuzlarına koydu.

Kapüşonlu bakışları ve hınzır niyetiyle, metal plakasını ereksiyonuna bastırmak için onu yeniden ayarladı. Bir nefes hava

Dudaklarını ayırdı, her acı daha da şiddetlendi.

Belki birazcık ayarlarsa... Aptal bekaret kemeri! Ağrı beklediğinden daha da kötüleşti.

"İşte. Böylesi daha iyi," dedi tembel bir hoşgörüyle.

Aklını oyuna ver, kızım. "Söyle bana Roc." Taliyah Daha da yaklaşarak dudaklarının onunkilerin üzerinde gezinmesine izin verdi. "Senden kemeri çıkarmanı isteyeceğimi mi umuyorsun, böylece böbürlenebilirsin... yoksa beni parmaklamak için çaresiz olduğun için mi?"

"Bir erkeğin iki nedeni olamaz mı?" diye sordu onu taklit ederek. Kadının arka tarafını kavrayarak onu kendine doğru salladı. "Seni öyle bir boşaltacağım ki, çığlıklarını ordum bile duyacak. Tek yapman gereken benden kemeri çıkarmamı istemek."

Sızlanmayın. Bu bir irade yarışıydı. Onu baştan çıkarma becerisine sahip olduğunu kanıtlamak için yola çıkmıştı ve o da

açıkça onu baştan çıkarma becerisine sahip olduğunu kanıtlamak için yola çıktı. Aldatıcı, aldatıcı Astra. Zavallı küçük komutanının gururunun yatıştırılmaya ihtiyacı var mıydı?

Oyun devam ediyor!

Burnunun ucunu onunkine değdirdi. "Roc?"

Parmakları onun üzerinde esnedi. "Evet, Taliyah?"

"Lütfen, üstümde kirazlarla... kemeri sonsuza dek üzerimde bırakır mısın?"

Gözbebekleri, derinliklerinde bir yıldız galaksisi yüzüyor gibi görünen o soğuk titreşimli şeyi yaptı. Bunu ilk

gördüğünde, bunun öfkeden mi yoksa tutkudan mı kaynaklandığını merak etmişti. Artık biliyordu. Tutku. Astra'sı yoğun bir şekilde tahrik olmuştu...

Gerilen ereksiyonunu daha büyük bir güçle kadına doğru salladı. "Metali çıkarmamı istiyorsun. Kabul et."

Bir anlık zevk duygusu sesini bastırdı. Savaş alanında geliştirdiği demir kontrolünü kullanarak, Taliyah sonunda karşı çıktı, "Onu çıkarmak istiyorsun. Kabul et."

"Sırf bunun için," dedi, yüzü mum ışığında neredeyse acımasızdı, "benim için yalvarmanı sağlayacağım."

Kıvrınma. "Deneyeceksin. Diğerleri denedi. Hepsi başarısız oldu." "Ben savaş kaybetmem." Bakışları onunkileri tutarken, saldırganlık aralarındaki havayı doldurdu.

En nazik, en şok edici dokunuşlarla ellerini kızın yanlarından geçirdi ve göğüslerinin yanında durdu. Başparmaklarıyla meme uçlarının etrafında tembel daireler çizdi. Her ikisi de gerildi; şanslı piercing onu acıttı. "Sana adımı haykırtırım."

Taliyah bir iniltiyle daha mücadele etti.

Çember... çember... Ateş ışığında, canlanan bir tablo gibiydi. Demir yumrukla hükmeden efsanevi bir kral. Ve kokusu... kokusu derinleşti, zenginleşti. Onun en ateşli rüyası gibi kokuyordu. Günahın ete kemiğe bürünmüş haliydi, ve nefes nefese kalmıştı. Şu anda sıırılsıklam olmuş olmalı.

Çember, çember. Hızını arttırdı.

Tüyleri diken diken oldu ve kendini ona doğru salladı. "Denemeye devam et. Eminim er ya da geç çığlık atacağım."

Onun alt dudağını ısırıldı. "Göğüslerini görmemi istiyorsun. Göster onları bana."

Evet. "Bunu yapacağım çünkü yapmazsam öleceğine inanıyorsun." Elleri titreyerek elbisenin yakasını çözdü. Üst kısmı düştü ve göğüslerini adamın yakıcı bakışlarına açtı.

Hava dişlerinin arasından tısladı. "Enfes."

Daha önce hiçbir erkek ona böyle bakmış mıydı, sanki hiç böyle bir güzellik görmemiş gibi? "Ağzını üzerimde istiyorsun," diye homurdandı. "Yap hadi."

"Evet... çünkü bana ihtiyacın var." Sersemlemiş gibi görünerek onu kaldırdı ve piercingini kendi piercingiyle

aynı seviyeye yerleştirdi.

Ağzını. Ama yalamadı. Sertçe baktı, tüm varlığı vahşi, kötü şeyler vaat ediyordu.

Taliyah gerilimin bıçak sırtında mıydı? Yapacak mıydı? Yapmayacak mıydı?

Sormaya tenezzül eder miydi?

"Roc," dedi, bir şikâyet olduğu kadar bir emirdi de.

"Evet." Sonunda dilini deliğin üzerinde gezdirdi.

Çığ gibi büyüyen bir hisle nefesi kesildi. Tüm o sıcaklık, tüm o ıslaklık, tüm o zevk.

Şişmiş tepeyi ağzına aldığı anda, ondan boğuk bir inilti kopardı. Taliyah umursamayacak kadar kendinden geçmişti. "Daha sert." Bu sefer komutu yanlış anlamamıştı.

Lezzetli ve gürültülü bir ses çıkararak onu sırt üstü çevirdi, yastıkların üzerine yatırdı ve kanatlarını hapsetti. Tek eliyle kollarını başının üzerinde sabitledi, kendini onun üstünde konumlandırıyor. Eşi benzeri olmayan bir savaşçı. O kadar büyüktü ki dünyanın geri kalanını gölgede bırakıyor, dikkatini ona odaklıyordu.

Nefesleri kesik kesik, bakışları sertleşmişti. Dudakları ıslaktı ve emilmekten kabarmıştı, fevkalade müstehcen görünüyordu. O... neydi... o koku. Neydi o koku? İnledi. Daha önce hiçbir şey bu kadar şahane kokmamış mıydı?

Eğer bu kadar güzel kokuyorsa, tadı ne kadar güzel olmalı? Mmm. Bir yudum. Sadece küçük bir yudum... Gözeneklerinden bir ruh-ışığı parladı, daha da parlaklaştı ve başını döndürdü.

"Hırlıyor ve bağırıyorsun, harpy," dedi boğuk bir kıkırdamayla, "ama doğru dokunuş seni küçük bir kedi yavrusu gibi miyavlatıyor."

Hem ifadesi hem de kıkırdaması şaşkınlıkla karıştı. Yavaşça bacaklarını açarak adamın alt bedenini kendi bedenine yasladı.

Temas ettiklerinde ikisi de inledi. O bir fırındı, sıcaklığı yüce bir uyuşturucuydu.

Onu öpmek istedi. Beslenmesi gerekiyordu. Arzuları savaşıyordu. "Dokun bana, Roc."

"Evet." Boştaki eliyle boynunun stnn, ardından köprücük kemiğini izledi ve karıncalanan bir sıcaklık izi bıraktı.

"Daha fazla." Başını eğerek ona daha iyi erişim sağladı.

"Sana yapmayı planladığım şeyler..." Göğüslerinin arasını okşadı, çok şefkatliydi. Tüm sevgililerine böyle mi davranıyordu?

Yani... karşı konulmaz bir şekilde?

Bir kıskançlık patlaması onu şaşırttı.

Çıplak göğsünü yoğurdu, teni ateş gibiydi ve onu demir gibi dağlıyordu. Taliyah keyiflendi, kıskançlığı alevlendi.

Dizlerini adamın bacaklarına sürterek mırıldandı, "Söyle bana Bana yapmak istediğin her şeyi söyle... belki izin veririm."

"şununla başlayacağım-" Kaşlarını çattı, bakışları o bölgeye yapışmıştı

az önce dokundu. Başını eğdi. Gözleri genişledi. Kalçalarının üzerinde doğruldu, elini ışığa doğru kaldırdı, sonra aynısını diğerine yaptı. Bakışları ona döndü, okşadığı her noktayı gözden geçirdi.

Nabızı kafa karışıklığıyla sıçradı. Ve belki, sadece belki, bir tutam kırılğanlık. "Roc?"

Neredeyse ıldırımış gibi ayağa fırladı. "Sen... I... Yapma Bu odayı terk et, Taliyah. Anladın mı? Ya burada kalırsın ya da pişman olursun."

"Ne oldu?" Saniyeler geçtikçe daha soğuk -saniyeler geçtikçe daha garip- dik durdu. Elbisesini düzeltmek mi? Pek sayılmaz. Bir daha göremeyeceği şeye bakmasına izin verdi. Başından beri planı bu muydu? Onu heyecanlandırmak ve acı çekmeye terk etmek mi?

Bakışlarını kaydırđı. "Bir saat içinde döneceğim. İki saat sonra. Muhtemelen yarın. Burada olsan iyi olur." Elleriine son bir kez bakarak yatak odasından çıktı ve kapıyı arkasından çarptı.

Burada mı kalayım? Siktir et! Taliyah ayağa fırladı ve kendisine ait olduğunu iddia ettiği yatak odasına hışımla girerek bir atlet ve şort giydi. Unutulmuşlar Diyarı'nı ziyaret etmek için onun uyumasını beklemeyi unutmuştu. Bir şey Ona, ikisinin arasında bir şey olmuştu ve ne olduğunu bilmesi gerekiyordu. O zaman beslenecekti.

Hiçbir şey -şok edici derecede şehvetli Astra bile- onu durduramazdı.

Duygu karmaşası içindeki Roc, kesik kesik adımlarla bir yerlere doğru ilerliyordu.

tüm saray. Fazla enerjisini hızlıca yakması gerekiyordu.

Taliyah... O... Onunla aynı odadayken buna inanmak istememişti ve şimdi de inanmaktan nefret ediyordu. Ama ellerini boyayan kanıtı inkâr edemezdi.

Avuçlarını ışığa tuttuğunda irkildi. Parıltılı bir toz derisini kapladı. Yıldız tozu.

Kaos ona bir ders vermeye çalışmamıştı: Tanrı onu uyarmaya çalışmıştı. Taliyah onun gravitasıydı. O kadın ki

Ona her fırsatta meydan okuyordu, bedeni ve ruhuyla ona aitti. Onu bu kadar güçlü, bu kadar çabuk kendine çekmesine şaşmamalı.

Buradan nereye gitmesi gerekiyordu? O nasıldı Ona nasıl davranmalıyım? Onu görmezden mi gelecekti? Yapabiliyorken onun tadını mı çıkarmalıydı? Onun cazibesine karşı bir bağışıklık mı oluşturmaya çalışmalıydı? Onun çekiciliğine direnmek artık imkânsız mıydı? güzel pembe meme uçlarını, o piercingi emdi ve onun yumuşak zevk çığlıklarını duydu?

Bir zamanlar Komutanı tam da bu durumla karşı karşıya kaldığında Solar'a verdiği tavsiyeyi hatırladı. Bedenini aç bırak, görevini besle. Arzu ortadan kalkacaktır.

Hırıltılı bir kahkaha Roc'u terk etti. Her şeyi tüketen bu şehvetin hiç azalmayacağından şüpheliydi.

Dolambaçlı bir merdivenden hışımla inerken kalbinin üstündeki noktayı ovuşturdu. Kayıp alevayı ele geçirmek için yaptığı korkunç şeyler zihninin bir köşesinde canlanıyordu.

Solar ve onun siren gravita'sına karşı aldığı önlemler.

Taliyah ödeşmiş olmalı.

Roc onu nasıl bulduğunu anlamamıştı. Neden şimdi? Neden o? Savunmasını aşip yıldız tozunu avuçlarına çağıran şey neydi? Onu o daracık siyah elbisenin içinde görmek

Elbise mi? Sonunda ellerini onun kıvrımlarına götürmek? Onunla eşitler gibi konuşmak, zekasının ve lezzetinin tadını çıkarmak? Meme ucu halkası? O kanatlar mı? Ona meydan okurken onun için erimesi miydi?

Sebebi ne olursa olsun, onun için bir şeyler değişmişti. Onu yastıkların üzerine yatırdığı ve ellerini dokunuşuyla ateşlenen ipeksi teninde gezdirdiği an, daha önce hiç olmadığı kadar ateşle yanmıştı. Sakinleşmek için onun soğukluğunu daha fazla aşması gerekiyordu. Ona daha fazla dokunması gerekiyordu. Ama parmaklarının gittiği her yerde, parıltılı bir şey kalmıştı.

Onu işaretlemişti, inkar edilemez bir hak iddia ediyordu. Yine de onu öldürmek zorundaydı. Taliyah'ı kurtarmak için Solar'ın yaptığı gibi sirenini kurtarsa, sadece kaçınılmazı geciktirmiş olurdu. Laneti aldığı anda, onu hayaletlere karşı koruma yeteneğini kaybetti. Yükselmek bir seçenek olmaktan çıktı. Beş yüz yıl boyunca, hayatta kalmak için kış uykusuna yatmaları gerekti. Peki ya uyandıklarında? O zaman ne olacaktı? Başka bir kadının düğünü ve öldürülmesi mi? Yaşayan eşi ne olacak?

Hiçbir çift bu kadar lanetlenmemişti.

Adamlarına itiraf edecek mi, etmeyecek mi? Buna gerek olmayabilir. Yıldız tozu zamanla soldu. Koku donuklaştı. Roc'un kokuyu yok etmek için baştan çıkarıcıdan uzak durması yeterliydi. Ama düşünce... iyi yerleşmedi.

Köşeyi döndü ve bir duvarı yumrukladı. Çarpmanın etkisiyle parmak eklemleri kırıldı. Kan yıldız tozunun üzerine damlayarak onu gizledi.

Daha önce hiç bu kadar dengesiz davranmamıştı. Genellikle durum ne olursa olsun sakinliğini korurdu. Ama sonra, özenle hazırlanmış dünyası hiçbir zaman tamamen Daha önce çökmüştü.

Fazla enerjisi ikinci yumruğunda da değişmemiş olsa da, bir sağduyu titreşimi galip geldi. Neden bunun için endişelensin ki? O her şeyden önce bir savaş lorduydu. Gravita gelini hala sadece bir gelin. Bir kurban. Bir gravita gelini

en büyük fedakârlıktı, hatta belki de onun yükselişi için gerekli olan dönüm noktasıydı.

İlk kez, değerli bir şeyden ayrılmak zorunda. Kaderinde yanında hüküm sürmek olan kadınla gelecekteki mutluluğu. Çok arzuladığı aile.

Yumruk, yumruk, yumruk. Bir sonraki dönüşünde lan'ı gördü. Kardeşi duvardan çıkıntı yapan kabloların bir bölümüyle uğraşıyordu. Taliyah'ın tuzaklarından birini mi çözüyorsun?

Adamlarına yıldız tozundan bahsetmemeye karar verdi. Bir plan yapana kadar olmazdı. Şu anda uğraşmaları gereken yeterince şey vardı.

Çok fedakarca, Komutan.

Kardeşi onu fark etti ve dikkat kesildi. "Hayaletler mi geldi?"

Roc savaşa hazır görünüyor muydu? "Henüz değil. Mahkûmlarla konuşmak istiyorum." Evet. İşte bu. Taliyah hakkında soruları vardı ve onların da cevapları vardı. "Görevlerinize devam edin," dedi ve sonra zindana gitti.

Bir anda sıcaklığın yerini soğuk aldı. Duvara dizilmiş meşaleler tek ışık kaynağını oluşturuyordu. İyi kullanılmış her zindan gibi, yüzyıllardır süren işkence ve kötü muamele Görünür her yüzeyi lekeledi.

Karanlık bir koridorda ilerledi, her iki yanında hücreler vardı. Diğer koridorlar orada burada dallanıp daha fazla hücre sunuyordu, ama o mevcut yolunda kalmaya devam etti. Sonunda koridorun sonundaki kilitli oda görüldü. Harpiller soyunmanın çeşitli aşamalarında etrafta dolaşıyordu. Bazıları su dolu bir küvette elbiselerini yıkayıp meyve, ekmek ve peynir atıştırırken, Mara'nın bir General olarak nitelendirilip nitelendirilmeyeceğini tartışıyorlardı. Taliyah ne yapıyor?

Roux hücrenin önünde volta atıyor, yine mırıldanıyordu. Ne oldu? Bulmaca onu rahatsız mı ediyordu? Genelde her şeyi şimdiye kadar çözerdi. "Neden hatırlamıyorum? Neyi hatırlamıyorum?"

Roc ona en nazik sesiyle, "Rahat ol savaşçı," dedi.

Erkek sarsıldı ve durdu, sonra yavaşça dönüp ona baktı. Bakışları buluştu, o kırmızı irisler periliydi. "Bazıları işgal hafızamdan silindi. Ne yaptım ben? Bunu neden yaptım?"

"Benim yanımda savaştın." İlk başta. Harpiller teslim olduklarını açıklamadan dakikalar önce Roux donup kalmış, hiçbir şey yapmamış, hiçbir şey söylememişti.

"Nedir bu düşünceler?" Roux saçlarını çekti. "Onlar benim değil."

Başka biri olsaydı, Roc onun bir hayaleti ele geçirme belirtileri gösterdiğini söyleyebilirdi. Ama savaş sırasında hiç hayalet yoktu. Bir hayalet de Astra'nın kalkanlarını delemek güce sahip değildi, zaman olmadan ve savaş lordunun farkındalığı olmadan asla.

Harpiller yaptıkları işi bırakıp parmaklıklara yaklaştılar. Sesler çınladı.

"Yeni müdürümüz sen misin? Yazık. Sonuncusunu sevmiştim. Tam bir cümle kurmakta zorlanıyordu. Her zaman söylerim, bir erkekte olması gereken en iyi özellik."

"Bir bakalım. Beyinsiz Korkuluk ve kalpsiz Teneke Adam ile etkileşime girdik. Bu seni Korkak Aslan yapar mı?"

"Hiç derinizin vücudunuzdan tek parça halinde sökülüp, ters yüz edilmesinin nasıl bir şey olduğunu merak ettiniz mi?"

ittirdin mi?"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Taliyah Skyhawk hakkında daha fazla şey öğrenmek için buradayım." Neden bu mahkûmlarla pazarlık yapmayayım? Eminim başka olanaklar da istiyorlardır.

"Oh, ne mükemmel zamanlama!" diye seslendi bir kadın. "Ben de tam kızlara T-bombamızı daha iyi tanımanıza yardım etmeyi ne kadar çok istediğimi söyleyeceğim."

"Yeni gelininizin gözünü korkutmakta zorlanıyor musunuz?" diye kıkırdadı bir diğeri. "Umarım seni kendi testislerinle boğar."

Sanki buraya geldiği için aptalmış gibi birbirlerine kıs kıs güldüler. Kesinlikle öyleydi.

"İstediğin bir şey yok mu bende?" diye sordu.

"Size ücretsiz bir Taliyah gerçeği vereceğim." Sadece Kızıl saçlı ona sinsice gülümsedi. "On dokuzuncu yüzyılımızdaki büyük zombi kıyametini durduran kişi o."

İstiladan önce dünyanın tarihini öğrenmişti. Harpina. "Zombi kıyameti falan yoktu." "Kesinlikle."

"Taliyah'ı tanıyor muydun-"

Roc, Silver'ın sesi zihninde gürlerken onun sözlerinin izini kaybetti.

-İlk hayalet tuzağa düştü.

"Burada kal," diye emretti Roux'ya, gravitasıyla ilgili tüm düşünceleri kafasından silerek. Aralarındaki zihinsel bağı kullanarak Silver'ın yerini buldu ve parladı.

Halo savaş lordunun yanında durdu. Ian, Roc'un yanında belirdi. Orta büyüklükte bir binaya yerleşmişlerdi. Daha önce ilk ziyaretlerinden birinde uğradığı bir bar. Burası bir zamanlar harpillerle dolup taşıyordu. Şimdi ise hiç ceset yoktu. Masalar ve sandalyeler kenara itilmişti. Dans pistinin kenarında, bedenlenmiş bir hayalet trinitten bir hapishanenin içinde sürekli bir daire çiziyordu.

Bir o yana bir bu yana sallanarak, "İçeri gir, bedenlen, dolaş, Roc'a söyle. İçeri gir, bedenlen, dolaş, Roc'a söyle."

Efendisinden gelen emirler. Erebus yarattıklarına ne emrederse, itaat ettikçe tekrar tekrar tekrarlıyorlardı. Bir kontrol listesi.

Hayaletin solgun ve ağdalı bir cildi vardı. ayırt edici izler ve hiçbir şeye bakmayan süt beyazı gözler. Üzerine tam oturmayan bir elbise giymişti. Dul otu tabii ki.

Erebus hayaletlerini hep dul otlarıyla gönderirdi. Roc'un hayatının en kötü gününün bir hatırlatıcısı.

Göz çukurlarından çıkan siyah çizgiler, açlığın kesin bir işaretiydi. En son ne zaman beslenmişti? Yıllardır, diye tahmin etti.

Efendisinin görevini tamamlayana kadar yemek yiyemedi.

Tek bir öğün çoğu hayalete aylarca güç verirdi. Ancak Erebus kuklalarını on yıllarca aç bırakmayı tercih ederdi.

Sonunda yemek yeme fırsatı bulduklarında tıka basa yediler.

"Duvara hiç yaklaşmadı," dedi Halo, güçlü çenesini okşayarak. "Erebus onu içeri sokmuş olmalı."

Roc üç kılıçlı bıçağının kabzasını kavradı. Astra gibi Erebus'un da bir diyara girmek için anahtara ihtiyacı yoktu: O bir anahtardı. Ama varlığını belli eden izler bırakıyordu. Adım attığı her yerde buzdan bir sır. Havada buz kristalleri. Ölümün pis kokusu.

"Bizi uyarmadan diyara giremez." A olasılık: Erebus ona dokunmaya gerek duymadan hayaleti parlattı. Roc'un bir zamanlar sadece lan'ın sahip olduğuna inandığı bir yetenek.

Duvardan önce burada yaşamamıştı. Hiçbir şey bulamadı. Birçok seyahati sırasında bedenlenmiş ya da başka türlü hayaletlerin izine rastlamıştı.

"İçeri girin, somutlaştırın, dolaşın, Roc'a anlatın."

Görünüşe göre Erebus bir mesaj iletmek istiyordu.

Silver'a baktı. "Hayaletle ben ilgilenirim. Ben senin-" Sakın söyleme. "-Odama bir dizi hafif zincir yap ve teslim et. Bir saat içinde. Yatak için." Söyledin işte.

Savaşçı şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Anlıyorum."

"Kelepçelerin acı vermesi gerekmiyor." Başka bir şey söylemedi. Taliyah söz konusu olduğunda, Anka her şeye hazırlıklı olmalıydı. Heyecanın hiçbir anlamı yoktu.

Silver başını sert bir şekilde eğerek onayladı. Bardan hızla uzaklaştı.

Hadi şu işi bitirelim. Roc kafese doğru yürüdü ve hayaletin önünde belirdi.

Parmaklıklara doğru hızla yaklaştı, sisli bakışları ona kilitlenmişti. Ondandaki bir kutup soğuğu sızdı, ayaz adamın üzerine yayıldı.

Alevala. Tüm hayaletlerin neden olduğu bir

fenomen. "Bana mesajınızı söyleyin," diye emretti.

Kelimeler döküldü. "Onun senin için ne olduğunu biliyorsun ama kim ya da neden olduğunu bilmiyorsun. Ne olduğunu bilmiyorsun." Artık mırıldanmıyordu. Monoton sesi Ateşi kadar ürpertici. "Size söylemememe izin verin. O bir

Skyhawk, bir harpy, bir yılan... ve bir hayalet. Benimkilerden biriyle evlendin Komutan, ama gerekli zamana kadar onu öldüremezsın. O zamana kadar ne yapacağını biliyor musun Roc?

Ona ne söylersem söyleyeyim. Ha ha ha. Ha ha ha ha ha."

O sahte, alaycı kahkaha. Roc vurdu ve üç bıçağı göğsünün derinliklerine sapladı. Göğsünden siyah kan aktı.

yara aldı. Saniyeler geçtikçe, o

buharlaşıp yok oldu. Ona karşı duyduğu tiksinti ise baki kaldı.

Olduğu yere çakılıp kaldı ve "Yalan söyledi" diye bağırdı. Taliyah'ın bir hayalet olmasına imkân yoktu.

"Sanki bunu zaten bilmiyormuşuz gibi," diye cevap verdi lan. "Onun huzurunda hiç buzlanmadık."

"Dahası, Erebus her zaman yalan söyler," diye teminat verdi Halo. "Şüphe tohumları eker, başka bir şey değil," diye ekledi lan.

"Evet." Kesinlikle. Bu da tanrının Taliyah'ın Roc'un gravitası olduğunu Roc'tan önce bildiği anlamına geliyordu.

Onun senin için ne olduğunu biliyorsun.

Erebus panik yaratmak için gerçeği yalanla karıştırdı, başka bir şey değil. Taliyah bir hayalet değildi.

Soğukkanlıydı, evet, ama Erebus onu ısıtıyordu. Hayaletler için bu imkânsızdı. İrisleri berraktı. Gözlerinin etrafındaki deride açlığa işaret eden siyah çizgiler yoktu. Zekiydi. Hiçbir hayalet

böyle bir zekayı taklit etme becerisine sahipti.

Tabii Erebus başkalarını da kendisi gibi yapmanın bir yolunu bulmadıysa.

"Anne," diye seslendi Taliyah, aceleyle kaleye doğru ilerlerken. Unutulmuşlar Diyarı'nda hiçbir şey değişmemişti. Cömert, kir, döküntü ya da zamanla kirlenmemiş ve boş. Sevdikleri neredeydi? Tabitha'yı kontrol etmeyi ve Neeka'yla konuşmayı, ardından da zindanda saklanan ölümsüzlerin işini bitirmeyi planlıyordu. Buraya son geldiğinde içlerinde hâlâ biraz hayat vardı. Mükemmel bir iştah açıcı. Yakında Roc'un ordusu onun yiyebildiğin kadar ye büfesine dönüşecekti.

Belki Neeka Roc'un cildine ne yaptığını biliyordu? Belirli yerlerde parlıyordu. Parladığı yerlerde ise yanıyordu. Yandığı yerde acıyordu. Acı çektiği yerde, istedi.

Taliyah çok istedi.

Neeka için her düğmeyi çevirdi, ışıkları yakıp söndürdü. "Anne. Anne. Mooom. Anne!"

Taliyah adımlarını hızlandırarak kütüphaneye girdi - Vay canına! Durma noktasına geldi. Ensesi hızla soğumaya başladı.

Kafası karışmış bir halde arkasına uzanıp bölgeyi yokladı. Don mu? Neeka'nın iki bin yıl önce ona verdiği damganın üzerinde mi? Ya da dün ya da her neyse.

"Merhaba kızım."

Sert ses masanın arkasından geliyordu; kocaman deri bir sandalye dönerek soluk tenli, siyah gözlü ve çengel burunlu bir adamı ortaya çıkardı. Kıvırcık sarı saçlı belirgin bir kaşın üzerinde asılı duruyordu. Bol örgülü gür bir sakal, aynı derecede belirgin bir çene hattını örtüyordu. Kucağında kenarları sivri bir kılıç duruyordu. Olağanüstü kabzası

sanki bir evrenin küçük bir parçasını tutuyormuş gibi dönüyordu.

Erebus. Buraya. Kalbi küt küt atan Taliyah iki hançeri avuçladı. Binlerce düşünce, soru ve duygu bir anda kabardı. En önde gelen: öfke.

"Var olduğumu biliyorsun," dedi, konuşmaya devam etmek için elinden geleni yaparak. Yüzyıllar boyunca, onunla tanışan herkesin hor gördüğü bu adamı merak etmişti. Roc'u mahvetmek için kendi kızını öldürmeye hazır bir cani. Kocasını onu bu konuda uyarmamış mıydı? "Annem ve arkadaşım nerede?"

"Onlara hiçbir şey yapmadım, sizi temin ederim. Ben geldiğimde gitmişlerdi. Benim de size zarar vermek gibi bir planım yok."

Gerçek mi yalan mı? Neeka onun doğru söylediğinden şüpheleniyordu. Dürüst bir yanını sakladığı için değil. Saklıyor muydu? Güçlü kahin onun geldiğini görmüştü, buna hiç şüphe yoktu. Eminim en iyi arkadaşına bir mesaj bile bırakmıştır. Nerede... İşte orada! Masanın arkasında asılı duran ayna. Yansımda Taliyah duvarda harfleri kanla boyanmış bir not gördü. Biz iyiyiz!

Tamam o zaman. Babasının kafasını çıkarmadan devam edebilirdi.

Ona karşı burnunu kırıştırdı. "Astra Planeta kokuyorsun."

Bu bana yaptığı ilk yorum, selamlama sonrası?

"Yorumunu kendine sakla," diye tersledi. "Benden ne istiyorsun? Neden buradasın?"

Ağzının bir köşesi yukarı doğru kıvrıldı. "Bahse girerim sen Komutan için çıldırtıcı. Kibirli Roc'a çok nadir meydan okunur. Kaderin seni onun gravitasi olarak seçmesine sevindiğimi söylemeliyim."

Kulakları seğirdi. Sorma. Bunu yapma. "Ne demek gravita?" O da sormuştu.

"Bir eş."

Yutkundu. "Mate, gelinin diğer adı gibi mi? Ya da mate, eş anlamına gelen bir terim mi?"

Büyük bir zevkle ona "Eşim" dedi.

Hayır. Hayır. Yalan söyledi. Söylemeli. Roc'un eşi olmadığını biliyordu. Bu konudaki düşüncelerini haykırdıktan sonra tepinip konudan tamamen kaçtığı için değil. Ama nedenlerden dolayı. Taliyah'ı eşi olarak kabul edemezdi.

"Şüphecisin," dedi Erebus. "Kızım, seni tanıyordum sen doğmadan önce ona aitti. Sence neden seni

onun yoluna mı çıktın?"

"Yanlış. Kendimi onun yoluna koydum."

Omuz silktili, kadının inkârından rahatsız olmadı. "Onun yıldız tozunu taşıyorsun. Astra'nın sadece ağırbaşlılıkları için ürettiği bir madde. Diğerleri için bir uyarı görevi görür."

Stardust. Cildindeki beyaz-sıcak parıltı gibi mi? Çalışmaları sırasında bununla ilgili bir şeyler okuduğunu hatırlıyordu. Ama yapamazdı... yapamazdı... Ahh! Ya Roc'un gravitasyonu? Onu izinsiz işaretlemişti.

Bu olasılık onu çileden çıkarmıştı... çoğunlukla. İlk andan itibaren onun için ne olduğunu anlamış mıydı? Onu ilk gördüğünde ağzından kaçırmasının nedeni bu mıydı? Ama neden sadece onu öldürmek için evlensin ki? Neden-Bekle.

"Ne demek ben doğmadan önce Roc'a aitmişim?" Babası silahının kabzasını okşadı. "Anlıyorum."

O bir kahin miydi?

"Roc'un senin yerine öleceğini mi düşünüyorsun?" diye sordu.

Tamam, bu kadar yeter. "Benim yerime öleceğini düşünüyorum, evet, çünkü ona başka bir seçenek bırakmayacağım. Geri çekilmeyeceğim, pes etmeyeceğim, teslim olmayacağım." Taliyah Skyhawk sonuna kadar savaştı.

Göz kırptı. Birdenbire Erebus önünde yükseldi ve Ensesindeki damga onu soğuktan kabarttı. Sakin. Sabit. Yerinden kıpırdamadan durdu.

"Bunu duyduğuma ne kadar sevindiğimi bilemezsin." Ürkütücü bir gülümseme yüzünü buruşturdu. "Benim için Roc'u yok edeceksin."

Sahiplenme içgüdüğü onu ele geçirdi. "Hayır, Roc'u yok edeceğim Bana. Onun ölümünü ben karşılayacağım."

"Onun ölmesini istemiyorum kızım. Onun sefil olmasını istiyorum ve sen de benim seçilmiş aracısın. Annenle neden yattığımı sanıyorsun?"

"Ben kimsenin maşası değilim. Devam et ve annemden bahset ve Roc'u tekrar tehdit et. Bakalım ne olacak." Roc gibi Erebus da inanılmaz güce sahip bir tanrıydı. Ama ne olmuş yani? Henüz bir General olmayabilirdi. Aç olabilirdi ve

Biraz zayıftı, ama dövüş becerileri ve kimsenin karşı koyamayacağı küçük bir çizgisi vardı.

Erebus başını eğdi, bakışları seğiriyordu. Sırıttı. "Asıl eğlence şimdi başlıyor. Roc gittiğini biliyor ve bundan hiç memnun değil. Gecenin tadını çıkar kızım. Biliyorum, ben eğleneceğim."

Kadın saldırmak için hamle yaptığında, adam yok oldu. Nefes nefese döndü, damga soğumuştı.

Dakikalar olaysız geçti. Sonunda uzuvları üzerindeki baskıyı kaldırdı ve doğruldu, zihni allak bullak olmuştu. Az önce ne olmuştu?

Roc onun gittiğini bilemezdi. Şu anda Unutulmuşlar Diyarı'nda yaşıyordu. Onun adını bile hatırlamıyordu. Ama ya gittiğini bilseydi? Döndüğünde ne yapacaktı?

Bir anlık endişe onu bocalamaya itti. Durumu incelemek için Harpina'ya ne kadar erken dönerse o kadar iyiydi.

Beslenmek için zindana koştu ve-"Hayır!" Adamlar gitmişti, Neeka'dan gelen bir not hücre kapısına yapıştırılmıştı.

Nazik olmak zalimlik. Üzgünüm, üzgün değilim!

"Neden, o küçük..." Taliyah'ın arkadaşına olan güvenine rağmen kırılmadan kaldı, bunda daha yüksek bir amaç bulmak için mücadele etti. Neden onu zayıf düşmüş bir halde Astra mı? Özellikle şimdi mi?

Ruh hali bozulan Taliyah anahtarı Harpina'ya uzattı. İşte hiçbir şey. Kale yok oldu, yatak odası ortaya çıktı.

Bir savaş planı oluşturuldu. Roc'u bul. Uyuyor olabilirdi, bu da onun av gecesine devam etmesine ve besleniyordu. Eğer hâlâ uyanık ve inanılmaz derecede farkındaysa, bunu şimdi, şimdi, şimdi öğrenmesi gerekiyordu.

Bekle. Karanlık odayı kaplamıştı. O gittiğinde avizenin ışıkları pırıl pırıl parlıyordu.

Roc'un kokusu burnuna doldu. Arkasından yoğun bir sıcaklık tenini okşadı ve dondu kaldı. Adam yakınlardaydı. Ve az önce

onun yeniden ortaya çıkışını yakaladı. Daha önce gittiğini bilmiyor olabilirdi ama artık biliyordu.

Kalbi güm güm atarak yavaşça döndü... ve işte oradaydı. Ocağın yanındaki bir sandalyeye uzanmış, kalın, siyah gölgeler tarafından sarılmıştı.

"Kendini açıklamak ister misin, karıcığım?" Bir lamba yaktı, ışık gölgeleri kovaladı ve sert yüzünü ortaya çıkardı. ve sessiz bir öfke.

Savunmaya geçerek, "Bunu yapmama gerek var mı? Açıklayayım mı? Savaşta'yız ve ben de elimdeki tüm silahları kullanıyorum."

Dürüstlüğü onu şaşırttı.

Adam cevap vermek için ağzını açtığında, kadın ekledi: "Bundan şikâyet edersen, kazanacağım'dan korktuğunu itiraf etmiş olursun."

Ona soğuk bir şekilde, dikkatle baktı.

"Ortaya çıkmadan önce mi yoksa sonra mı kaleden ayrıldığımı biliyordun?" diye sordu. "Beni nasıl hatırladın?" Unutulmuşlar Diyarı, oraya vardığı anda onu zihninden silmiş olmalıydı.

"Varlığımın belasını nasıl unutabilirim?" O

Yavaş yavaş doğruldu. Uzun kollu bir gömlek kollarını ve göğsünü örtüyor, en önemli bölgelerini gizliyordu. Deri pantolon kalçalarını sarıyor ve metal uçlu botlar ayaklarını koruyordu.

"Varoluşun felaketi derken, kader arkadaşı mı demek istiyorsun?" Adamın kendi şikâyetleri vardı, kadının da kendi şikâyetleri. "Yoksa Kara Dul onsuz yaşayamayacağı kadını kabul etmeyi mi reddediyor?" Üstünü kaldırıp fazladan ısıltılı bir deri parçasını ortaya çıkararak, "Elbette, durum tersine dönseydi ben de reddedebilirdim. Ben seninim... ama sen benim değilsin."

Gözbebeklerinde gerçek kıvılcımlar parladı, ıslıl ıslıl parlıyordu, Sadece birkaç saniye sonra söndü. "Sensiz de yaşayabilirim," dedi ona, öfkesi zar zor yatışmış bir halde. "Saraydan nasıl ayrıldığını da tahmin edebiliyorum. Boynunda sallanan anahtar. Onu da öyle ya da böyle senden alacağım."

Roc gezegenin gelmiş geçmiş en meydan okuyan, en heyecan verici, en meydan okuyan dışisine baktı ve tek istediği onun içine girmektir.

Bir kez daha, onun zonklamasını sağladı. Siyah bir dul olduğu için onunla alay ederken bile. İçini gerçeklerle boşaltırken bile.

Ben seninim ama sen benim değilsin.

"Anahtarı al," dedi havalı bir ses tonuyla. "Umurumda değil."

Onu inceledi. İlk geldiğinde her zamankinden daha solgundu, göz çukurları beklenenden daha karanlıktı. Roc itiraf etti: korkmuştu. Sonra sıcaklığı teninde pembe bir kızarıklık yarattı ve normal göründü. Bu da onun bir hayalet olmadığı anlamına geliyordu. Olamazdı. Bir hayalet için asla sertleşmezdi.

"Anahtardan fazlasını alacağım. Bana cevaplar vereceksin." Ona doğru parladı, kollarına yapıştı, sonra tekrar parladı ve gelinini duvara yaslayarak yolculuğunu sonlandırdı.

Bacaklarının arasına bir dizini yerleştirerek Metal plaka kalçasına yaslanmıştı. Parmaklarıyla onun savunmasız boğazını kapattı. Diğer eliyle kalça kemiğini kavradı, tutuşu neredeyse... şefkatliydi. "Nereye gittin sen? Söyle bana!" Kiminle buluştu?

Kız hiçbir şey söylemeyince, kontrolü büyük bir darbe aldı. Dizini kaldırdı, ayaklarını yerden kaldırdı, ağırlığını uyluklarının arasındaki muhtaç boşlukta dengelemeye zorladı, bir çapa için vücuduna güveniyordu.

Pençelerini duvara geçirdi ve korkmuş olmaktan çok uzak bir şekilde ona sıırttı. "Benden bilgi almaktan zevk almaya mı çalışacaksın? Durma, devam et. Ben her saniyesinden zevk alacağım ve sen de sadece bilmeni istediğim şeyleri öğrenerek hüsrana uğrayacaksın."

Öfke... tutku, bir şey yıldız tozunu çağırdı. Avuçlarında yoğun bir ısı parladı. Taliyah nefesini içine çekti. Hayalet olmadığının bir kanıtı daha. Zebanilerin, Taliyah'ı öldürmek için

nefes al. Ama Erebus aldı. Eğer Tanrı gerçekten de kendisi gibi daha çok insan yarattıysa.

"Yinelenen âlemdeki arkadaşlarınıza hiç saygı duymuyor musunuz?" diye sordu.

"Onu yok edecek misin?" diye ısırdı.

Bunu yapacağıyla övünürdü ve hiçbir kararından geri dönmezdi. Ama onun güzel, meydan okuyan yüz hatlarının kederle buruştuğunu ve... Bunu yapamazdı.

"Harpiler güvende," diye homurdandı. "Şimdilik."

Bu yanıt onu açıkça şaşırtmıştı. Tırnaklarını kurtarıken kaşlarını çattı ve ellerini adamın omuzlarına yerleştirerek onun karşısında eridi. "Gerçekten mi? Neden? Seni üç vuruşluk bir tip olarak görmemiştim."

Vücudunun onunkine uyma şekli... ona bir şeyler yaptı. "Doğru teşvikle merhametli olabilirim. Bana nereye gittiğini söyle, Taliyah."

"Ben... Hayır." Başını iki yana salladı, inatçılığının dibine vurmuştu.

Kalbi göğsünde titredi. Hareket ederken göz çukurlarında siyah çizgiler mi oluşmuştu?

Erebus düşüncelerinizle oynuyor ve siz de ona izin veriyorsunuz.

Roc onu kavrayışını biraz daha sıkılaştırdı, sadece nabzının sıçradığını hissedecek kadar uzun bir süre. "Nereye gittin, Harpy?"

"Mmm." Sonuna kadar baştan çıkarıcı, kollarını başının üzerine kaldırdı ve göğüslerini yukarı kaldırdı. "Bu oyunu daha önce oynamamış mıydık? Hatırlat bana, sevgilim. Ben kazanmamış mıydım?"

Bu. Bir düşmana bir kez bile merhamet gösterdiğinizde olan buydu. Ama önemli değil. Önceki hatasını telafi edebilirdi. Hançeri bırakma emrine itaat etmediğinde bileğini kırmayı reddederek bir kez eğilmiş olsa da, bu meydan okumayı acı sonuna kadar görecekti.

Onun cevabını alacaktı. Ve teşekkürünü.

Kararı kesinleşti. Gravita'sı hakkında ne yapacağını merak ediyordu. Şimdi, onun tatlı vücudu kendisine yaslanmışken, doğru yolu bulmakta hiç zorlanmıyordu. İster o

Hoşuna gitsin ya da gitmesin, Taliyah onun için özeldi. Vücudu onunkine tepki veriyordu. Neden yapabiliyorken onun tadını çıkarmasındı ki?

Bu duygusuz düşünce onu sarstı. Kaderin onun için seçtiği kadının tadını çıkarıyor, onu öldürmeden önce ondan zevk mi alıyordu? Sen ödüller arasında bir ödölsün, Roc.

Kendisinden nefret ediyordu... ama yolunu değiştirmeyecekti.

"Uh-oh," diye mırıldandı. "Birisi az önce çok önemli bir karar vermiş gibi görünüyor."

Gözlemci bir kadın. Kendini beğenmiş.

Meydan okuyan. Heyecan verici.

"Konuşacaksın, zampara," dedi ona dikenli teller üzerindeki ipek gibi bir sesle. "Sana yemin ederim."

Bir saniye Taliyah Roc'un kalçasına bindi, ağırlığı bir duvara dayamıştı; bir sonrakinde onu yatağa götürdü. Bu âlem ile yeni zincirlerini depoladığı kopyanın kopyası arasında gidip gelirken onun üzerinde titreşiyor gibi göründüğünü biliyordu. İhtiyacı olan şeyleri toplarken, başka bir Astra dışında kimsenin takip edemeyeceği bir hızda hareket etti. Tarafından

Bitirdiğinde, onu sıkıca kilitlemişti, bilekleri başının üzerinde zincirlenmişti ve ayak bilekleri kilometrelerce uzakta sabitlenmişti.

Öfke ve şehvetin güçlü karışımı onu diken üstünde tutuyordu. "Şimdi söyleyecek bir şeyin var mı, harpy?"

Taliyah onu şok etti. Kendinden emin ve kötücül bir fanteziyle rahatlamıştı. "Bu zincirleri benim için yaptırın, karşı koyamadığınız gelin, çünkü sen bu şekilde bitmesini istemiştin. Onları kullanmak için ilk bahaneyi sen mi buldun? Sana ulaşıyor muyum, Astra?"

Evet!

"Eğer bu senin işkence tarzınsa," dedi, kadınsı gücü onu yeni bir cesaret seviyesine iterek, "beni ayın geri kalanında her gün sabah, öğleden sonra ve akşam seanslarına kaydettir. Eminim sana bir şeyler anlatacağım. o zaman."

Onu istiyorum. "Sana dokunacağım, Harpy. Her yerine dokunacağım."

Göz kapakları sanki kaldıramayacağı kadar ağırmış gibi aşıya indi. "Bu bir uyarı mı yoksa söz mü?"

Onu böyle görmek, zincire vurulmuş baştan çıkarıcı bir kadın, solgun teninde parıldayan yıldız tozu, Roc'un içinde bir savaşa neden oldu. Devam mı etmeliydi, yoksa içinden çıkamayacağı sonsuz bir uçuşuma düşmeden önce durmalı mıydı?

Nasıl durabilir ki?

"Savaş, bana bilmek istediğim şeyi söylediğinde sona erecek." Uyluklarının içini okşuyor, parmakları giderek kemere yaklaşıyordu. Ona eziyet ediyordu. "Bundan zevk alacaksın... önce."

Roc parmak eklemlerini Taliyah'ın tabağının ortasına sürttü.

Tam isabet. Taliyah bir zevk çığlığını zar zor durdurdu. "Bunu bir daha yap," diye homurdandı. "Neredeyse sana bütün sırlarımı anlatıyordum, dürüst."

Gözlerini kesti ve ah, muhteşem görünüyordu. İlkel. Vahşi. Ateşli. Zaferi için ölmeye hazır, eşi benzeri olmayan bir savaş lordu. Ondan özel bir koku yayılıyordu. Daha öncekinden. Kokuyu içine çektikçe sıcaklık arttı. Terleme teninde noktalar vardı.

Adam metal plakayı ikinci kez sıyırdığında, kadın hiç düşünmeden kalçalarını döndürdü, daha fazlasını istiyordu, cinsel organı ağrıyordu.

Bu ağrıların yoğunluğu onu hazırlıksız yakaladı. Kendini hareketsiz kalmaya zorladı.

"Şimdi o kadar da kendini beğenmiş değilsin, ha?" Bir pençesini kadının kıyafetlerinde gezdirdi ama etini hiç çizmedi. Deri ayrıldı, yanlar serbest kaldı. "Zihin kapanır ve beden... ihtiyaç duyar."

"Üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil." Sesi uyuşturulmuş gibi miydi? Bu kadar çabuk mu?

Bir parmağını piercingli meme ucunun etrafında dolaştırdı.

"Emin misin?"

Sıcak! "Çok," diye nefes aldı. "Hiç şüphe yok." Birkaç yüz dışında.

Yırtıcı bir gülümseme ona uğursuz bir hava veriyordu. "İtiraf etmeliyim ki, seni çıplak ve bağlı görmek hoşuma gidiyor." Üniformayı hızla altından çekip çıkardı ama onu yavaşça inceledi. Baktıkça nabız gibi atan gözbebekleri irislerinin önüne geçti. Yıldızlarla aydınlanmış ve fırtınalarla dolu bir gece yarısı gökyüzü.

"Beni çıplak ve bağlı görmenden hoşlanıyorum." Çok boğuk bir şekilde ifade edilmiş, çok samimi bir şaka. Adamın hayranlığı kadının kararlılığında korkunç ve harika şeyler yapıyordu.

Ondan bir kıkırdama yükseldi. "Merhamet için yalvarışların en tatlı müzik olacak." Başını eğdi ve dilini kızın piercinginin üzerinde gezdirdi.

Sert bir emme onu soluk soluğa bıraktı. Yeni bir sıcaklık onu sardı. Taliyah ona doğru uzandı, parmaklarını saçlarında ve pençelerini kafa derisinde gezdirmek istiyordu. Zincirler onu yerinde tuttu ve inledi.

"Sırlarımı saklamamı mı istiyorsun, savaş lordu? Eğer cevaplar için can atıyorsan, daha çok çabalaman gerekecek."

Piercingine karşı hırladı, en lezzetli titreşimler onu çılgına çevirdi. Şanslı, şanslı piercing gerçekten de.

Adam dikkatini diğer meme ucuna verdiğinde, kadın başının belada olduğunu anladı. Adam onu yalamadı ya da emmedi. Hayır, dudaklarının üzerinde oylanmasına izin verdi. Saniyeler sonsuzluğa uzandı ve onu ihtiyaçla kıvrınmaya bıraktı.

Nefes nefese kaldı. Dilini ısırды. Kıpırdadı ve kıvrandı. Yap şunu Roc! Sadece yap şunu!

"Görüyor musun, Harpy?" Sıcak nefesi onu okşadı hassas cildin, vahşi karıncalanmaları ateşliyor. "Beni istediğim şeyden mahrum bırakırsan bir yanın hep acıyacak."

Şehvetli canavar. "Belki benim ağrım var ama senin de var. Ölçü çubuğun patlamak üzere."

"Ölçüm kütüğümü kastediyorsun."

Hayır, yapmadı. Roc onu sadece daha büyük bir

örtmeceyle kızdırmadı, arzusunun alevlerini körükledi.
Mizah

seksiydi.

Dizlerinin üzerine kalktı ve gömleğini dikkatlice başının üzerine çekti, kaslı alevala aniden ortaya çıktı. Aynı durgun sabırla derisini çözdü ve açtı, ereksiyonu serbestçe sallanıyordu. Bir damla nem ucunu çoktan ıslatmış.

Onu görür görmez kalçalarını kendiliğinden bir kez daha salladı. Benimkini.

"Olacak olan şu," dedi ona sanki çay içiyorlarmış gibi sakince. Boynundaki küçük gümüş anahtarı çıkardı, tüm o kontrollü zarafet onu şaşırttı. "Bekaretini almadan sana ne istersem yapacağım. İstedğim kadar geleceğim ve sen bana nereye gittiğini söyleyene kadar gelmeyi bırakmayacaksın."

"Söz mü?" Onun boynundaki anahtarın diğer âleme gittiğini düşündüğünü biliyordu. Zihninde, cevabı almak için anahtarı alıp kullanması yeterliydi. Ama yapmadı. Bunu yapmak istiyordu.

İkinci anahtarı bulduğunda ne yapacaktı? Kum saati dövmesi.

"Tsk, tsk. Bunu sadece kendin için daha da kötüleştiriyorsun, harpy." Bileğinin ustaca bir hareketiyle metali metalden ayırdı. Bir fiske daha vurdu ve kemer yere düştü.

"Emin misin?" Birbirlerine en sevdikleri soru. Serin hava içini öptü. "Şimdiye kadar hep konuştun."

"Görünüşe göre söylediklerim hoşunuza gitmiş." Ses tonu kalınlaştı. Titreyen eliyle ağzını silerken açgözlü bakışlarını ondan hiç ayırmadı. "Zaten sıırılsıklam olmuşsun."

Öne doğru eğilerek elini kızın şakağına yaklaştırdı ve bir kolunu kızın dizinin altından geçirerek bacaklarını daha da ayırmaya zorladı. Bir amaç ve beklentiyle kaynıyor gibiydi. Sonra kalçalarını döndürerek ereksiyonunu kadının göbeğine sürttü ve düşünce kaçtı. Erkek dışıydiler, aralarında hiçbir şey yoktu.

Boğazında bir boğulma sesi düğümlendi. Baskı inanılmaz hissettiriyordu. Adam inanılmaz hissettiriyordu. Sert boyu onu yaktı ve nefesi kesildi.

"Dayanmaya çalış, harpy. Teslim olmanı kabul etmeden önce balınla ıslanmayı planlıyorum."

Asılsız güveni sert bir cevabı hak ediyordu. Evet, evet. Kesinlikle temelsiz. Bunun dışında, kalçalarını saat yönünde hareket ederek neredeyse kontrolünü dağıtıyordu.

Şüpheler birbiri ardına su yüzüne çıktı. Bu raundun galibi olmak tahmin ettiğinden biraz daha zor olabilirdi ama kazanacaktı. Ne gerekiyorsa yapacaktı.

Roc altındaki kış kraliçesini seyre daldı. Mücevherleri dışında çıplak, ateş ışığında yıkanmış, don meyveleri ve yıldız tozuyla kokan, sahip olduğunu hiç bilmediği tüm hayallerin solgun bir vücut bulmuş haliydi. Kıvrımları olan bir dişi, onun için almak için. Onun üzerinde diğer gelinlerin sahip olduğundan daha fazla güce sahip olan baştan çıkarıcı bir kadın. Bir suikastçı. eğilmeyi reddetti çünkü onun kararlılığının derinliğini henüz anlamamıştı.

Gece sona ermeden önce, yapacaktı.

Kızın savunmasız boğazında yeni bir yıldız tozu izi bırakmıştı, bu görüntü en zor kazanılan zaferden bile daha tatmin ediciydi. Önümüzdeki yirmi dokuz gün boyunca Taliyah ona aitti.

Dizlerinin üzerine döndü, onunla teması en aza indirdi. Bir protesto miyavlaması, fethetmeye niyetlendiği yumuşak, kırmızı dudakları böldü, bu ses içindeki aleve gazyağı gibi geldi. Bu kadın için yanıp tutuşuyordu. Şu anda bile onu kendi iradesine boyun eğdirme arzusu, ona istediği her şeyi verme ihtiyacıyla savaşıyordu. Ama yalan söylememişti. Durması ancak ona istediğini verdikten sonra gerçekleşecekti. Cevaplar... yalvarışları...

Buz gibi bakışları, şaftını yumruklayıp yukarı aşağı okşarken her hareketini izliyordu. Yukarı, aşağı. "Hoşuna giden bir şey görüyor musun, Harpy?" İtiraf edecek miydi?

Nefes alışları sıkıştı. "Olsa da olmasa da söyledim ama şu ana kadar pek konuşkan hissetmiyorum." Titreyen bir sesle yapılan cesur bir konuşma.

Başarısına olan güveni arttı. Kadın etten kemikten ve arzuluydu. Arzuları olan bir kadın... Nasıl olmuştu da ifade ettin mi? Halledildi.

"Sorun değil," dedi. "Ağzını daha iyi kullanabileceğimi düşündüm." Ağzını onunkinin üzerine eğdi ve dilini daldırarak aramaya başladı.

Kadın onu içeri buyur etti, dilleri birbirine çarptı. İki kibrit, tek vuruş. Durdurulamaz orman yangını yayıldı.

Onu öptü, öptü ve öptü, öfkeli tutkusundan hiçbir şey saklamadı. Kadın da onu aynı hararetle öptü.

Çıkardıkları sesler güzel, ıstıraplı bir melodi yaratıyordu.

Törpülenen nefesler, inlemeler, homurtular ve ağlıyordu. Kendini çok uzun süren bir kuraklığın ardından nihayet bir yemeğe rastlamış bir avcı gibi hissediyordu.

Kızın tadı onu çıldırtıyordu.

Olgunlaşmış don meyveleri, en iyi şaraptan daha sarhoş edici.

Meme uçları göğsünü aşındırıyor, yeni alevler kıvılcımlanıyordu. Daha fazla dayanamayınca kadının ağzından çekildi ve dizlerinin üzerine çöktü.

"Şimdi ziyafet masasını hazırlayalım." Yastıkları birbiri ardına topladı, sonra tüylü tümsekleri kadının belinin altına yerleştirerek cinsel organını kaldırdı.

Yaptığı işe hayranlıkla bakarak başparmağını kızın yarığında gezdirdi. Pembe.

Islak. Parlıyor. Baştan çıkarma ete kemiğe bürünmüştü.

Kız ona duyduğu ihtiyaçla şişti ve adamın ağzı sulandı.

Başparmağının ucuyla ona eziyet ediyor, küçük sinir yumağına masaj yapıyordu.

Dudaklarından fısıltılı bir inilti döküldü, hemen ardından hızlı nefesler geldi.

"Başlamadan önce bana söylemek istediğiniz bir şey var mı? Taya?" İri bedenini yatağın üzerine sarkıtıp çenesini Taya'nın kasık kemiğine dayadı ve onun sırılsıklam bakışlarıyla karşılaştı.

"Başlamadan önce mi dediniz?" Az önce yutkunmuş muydu?

"Yaptım." Roc bir parmağını onun ıslak sıcaklığına soktu, iç duvarları onu sıkarken ikisinden de bir inilti yükseldi. Parmağını ikinci boğuma kadar soktuğunda kalbi duracak gibi oldu. "Dışı çok sert. İçi çok yumuşak." Çok kaygan ve davetkâr.

Bir sonraki içe dalışında, kadın da onunla birlikte sallandı. İlahi. İkinci bir parmak daha ekledi, ikisini de bekâretini çalmadan sokabildiği kadar derine soktu. Onu hazırlıyor muydu?

Hayır, hayır. Çok ileri gitmezdi. Hiçbir şey kutsamadan ve silahtan daha önemli değildi. Ama önündeki manzara... kavrayıcı sıcaklık... Muhteşemdi. Sadece daha fazlasını istiyordu.

Taliyah'ın bilenmiş ve tonlanmış vücudu onun zevki için açılmış, kolları gerilmiş ve üzerine yayılmıştı. Beyaz saçları yastıkların üzerinde karmakarışık duruyordu. Kadın kısmen Havada asılı duran bacakları açılabilirdi kadar açılmaya devam ediyordu. Biri her hareket ettiğinde göğüsleri zıplıyordu.

Benim için yapılmış.

Yine başparmağını kullanarak sinir yumağına eziyet etti. Elini çabucak ıslattı. "Yesss, Taya." Daireler çizdi, daireler çizdi, daireler çizdi, giderek daha fazla baskı uyguladı. "Buna bayılacaksın."

Boğuk bir ses çıkardı. "Seviyorum. Bunu seviyorum," diye itiraf etti. Sonra ekledi, "Neredeyse... neredeyse sırlarımı açıklamaya hazırım. Söz veriyorum! Ne yaparsan yap, bu işkenceyi durdurma."

Engerek. "Sıcaklığımın seni ele geçirmesini seviyorsun. İçini ve dışını nasıl ısıttığımı."

"Yapıyorum, yapıyorum, yapıyorum," diye tekrarladı.

"Mmm. Bu iyi, Roc. Çok güzel." Parmaklarını daha derine, daha sert sokarken, "Evet, evet! Sakın durayım deme. Söz vermiştin." O

topuklarını dikti ve alt bedenini yastıklardan kaldırarak onu daha derine zorlamaya çalıştı.

Bana daha çok ihtiyacı var. "Bir parmağını daha içine almak için ne yapardın?" Parmağını daldırdı ve klitorisinin etrafında dolaştırdı. Daldırdı. Daireler çizdi. Yıldız tozları ateş ışığında parıltıyordu. "Doldurulmaya ihtiyacın var mı?"

Nefes nefese kaldı. İnledi. "Evet. Doldurdum. Bir parmak daha." Sanki onu izlemeden edemiyormuş gibi dişlerini göstererek onu izledi. Çok vahşi. Çok ahlaksız. Mükemmeldi. "Ver onu bana."

"Herhangi birinin parmakları işe yarar mı?" Soru onu düşüncesiz bıraktı ve nedenini düşünmesine gerek kalmadı. Hades hakkındaki övgülerini unutmamıştı. Yine de, o ikisiyle çalıştı

Parmaklar içeri ve dışarı. İçeri, dışarı. İçeri... onları makas gibi kullandı, ona ödülü hatırlattı-daha fazlası. "Yoksa sadece ve sadece benimkine mi ihtiyacın var?"

"Hiçbir şeye ihtiyacım yok!"

Sahiplenici içgüdüleri kabardı ve kontrolünün katmanlarını yaktı. "Bana ihtiyacın var ve bunu kanıtlayacağım." Göğsü guruldayarak ona üçüncü parmağını uzattı, sonra başparmağının ucuyla klitorisine bastırdı.

Başını öne eğip geriye atarken, sırlıslık olmuş iç duvarları orgazmın etkisiyle kasılırken tutarsız sözcükler onu terk etti. Göğüsleri sallanıyordu; mercan gibi pembe meme uçları büzülmüş, onun ağzı için yalvarıyordu. Oniks piercing solgun teninde çok kötü görünüyordu.

Alnından ter damlıyordu ve gerginlik onu kısıkvırak yakalamıştı. Kadın yüksekten inerken ona dokunmadı. Kendini yavaşça okşadı, bekledi. Kalan kontrolünün her zerresini gerektiren bir hareketti bu.

Sonunda şiltenin ve yastıkların üzerine çöktü ve ona hınzırca bir gülümseme sundu. "Bunu sana söylemekten neredeyse nefret ediyorum bebeğim, ama konuşmuyorum. Tekrar denemek zorunda kalacaksın."

Böyle bir gülümsemeyle kaç erkeği öldürmüştü?

"Ayak uydurmak için yardıma ihtiyacın varsa," diye ekledi, "beni daha fazla yıldız tozuna bürünmüş ve daha derin bir tatmin içinde hayal et."

Lanet olsun ona! Artık hayal etmekten başka bir şey yapamıyordu. "Devam et. Alay etmeye devam et. Bakalım sana ne kazandıracak."

"Başka bir orgazm mı demek istiyorsun? Bana yaptıklarının tadına bak, savaş lordu." Gırtlaktan gelen bir yalvarışla gizlenmiş bir emir.

İtaat etmemeliydi. İkinci doruğa başka bir şekilde ulaşmalıydı. Tutsağının tavsiyelerine uymanın sonu hiç iyi bitmedi. Ama onun tadına bakmamak? İmkansız. "Sanırım önce aşağıya doğru ineceğim."

Adam başka bir öpücük için yerleşirken kadın titredi. İri vücudu bacaklarının arasında dururken, shaftı doğrudan onun seksine uzanıyordu. Bunun mutluluğu. Onun. Cennete, cehenneme giden yolu salladı, onu ikinci kez boşalttı. Ama

onu öpmeyi bırakmadı, dilleri düello ediyordu. Sallanmaya devam etti,

Ona doğru itiyor, zevkini daha da yükseltiyor, kendi işkencesini denetliyordu.

"Evet!" diye bağırdı. "Aşağı doğru çalış, Roc. Bana daha fazlasını ver."

"Bir erkeği her arzuladığında beni arzulayacaksın." O bundan emin olacaktı. Yapmalı. Acı çekecek tek kişi o olmayacaktı.

Hedefine aşırı odaklanmış bir savaş lordu, kulak memesini dişlerinin arasında gezdirdi ve boynu ile omzu arasında uzanan tendonu dilledi. Göğüslerini, meme uçlarını ve göbeğini okşadı, yoğurdu ve emdi. Titreyen ellerini koyduğu her yerde arkasında yıldız tozundan bir iz bıraktı. Onun iddiası.

Nefes alışları daha da zorlaştı. Kırağı kokusu güçlendi, yıldız tozuyla kaynaşarak onların kokusu haline geldi.

"Şu haline bak," dedi hayretle. Kızarmış, kıvranan formuna baktı. "Erkeğin için sancılar içinde."

Senin erkeğin. Kelimeler kafasında yankılanarak ona daha önceki alayını hatırlattı. Onun gravitasyıdı ama eşi değildi.

Onu erkeği olarak görene kadar terazi dengelenemezdi.

Ya sonra? Eğer onu planladığı gibi öldürürse, dengeli teraziler gerçekten hangi amaca hizmet edecekti?

Belki... belki başka bir yolu vardır?

Taliyah, vücudunu ateşle oynatan savaşçıya baktı - iki kez! Üç kez mi? Saymayı unutmuştu. Adam gergin görünüyordu. Öfkeli, sinirli ve şehvetle kaynıyordu. Onunla alay etmek onu heyecanlandırmıştı ama bu yoğunluk onu daha çok heyecanlandırmıştı.

Roc oynamayı bitirmişti.

Bir hırıltıyla, sert dilini kadının cinsel organının ortasına doğru sürükledi. Ucuyla klitorisine masaj yaptı. O... Bu...

Bana ne yapıyor?

Onun baş döndürücü saldırısı altında dalgalandı, onun için çıldırdı. Diğer doruk noktalarına rağmen, adam onun ihtiyacını daha da artırdıkça mantığın ötesinde ağrıyordu. Bir his diğerine karıştı, vücudu canlı bir tel, hücreleri alev aldı.

Bu hiç adil değildi! Roc kanatlarını sıkıştırmış, harpi gücünü kafese koymuş ve kendisini bir ölümlü kadar zayıf hissetmesine neden olmuştu. Korkunç bir şekilde tekrar savunmasızdı. Onun cinsel açlığını arttırmış ve duygularıyla oynamıştı. İki kez ona Taya demişti. Bir sevgi sözcüğü. Kişisel bir sevgi sözcüğü. Hayran olduğu bir şey.

Bu konuda nasıl hissetmesi gerekiyordu? Nasıl tepki vermesi gerekiyordu? Bir yanı onu itmek istiyordu. Bir yanı onu daha da yakınına çekmek istiyordu. Her şeyi sadece... istiyordu.

Eğer diğer generaller hayır diyebilseydi.

Yapabilirim. "Zincirleri çöz Roc. Sana dokunmama izin ver." Avuçlarının altında onun gücünü hissetmek, onun bedenine onunkine yaptığı gibi eziyet etmek, o... o... Ah! Onun acımasız

Dil darbeleri devam etti ve zorlukla kazandığı kontrolünü giderek daha fazla yerle bir etti.

Oh. Oh! Çok iyi. Fiske vurdu, ovdu ve yaladı, sert ve inatçı. Mükemmeldi. Çok fazla! Ama o sadece daha fazlasını istiyordu. Eğer onun boşalmasını sağlayabilirse, oyun sona erecek ve sükûnet geri dönecekti, ve, ve, ve... Düşünceler birbirine karıştı,

Bir başka doruk noktası daha sert ve hızlı bir şekilde içinden geçiyordu. Dünyayı salladı. Ama Roc hâlâ durmamıştı.

Sözünün eri bir adamdı ve devam etti. Ve devam etti, devam etti. Yükseldi ve düştü, yükseldi ve düştü, tekrar ve tekrar ve tekrar, ama asla yalvarmadı ve ona bilmek istediği şeyi asla söylemedi... bilmek istediği her neyse. Parmaklama ve ziyafet arasında bir yerde, onun taleplerini unutmuştu.

"Roc... Roc," diye mırıldandı, başka bir şey söyleyemiyordu. Bir uçtan diğerine savrulan bir zevk, ateş ve çaresiz ihtiyaç sersemliği içindeydi.

Daha önce hiçbir erkek onun vücuduna bu kadar odaklanmamıştı.

Onu yalayarak ve parmaklayarak öyle güçlü bir doruğa ulaştırdı ki, neredeyse saraydan aşağı çığlık atacaktı.

Kız sustuğunda, "Beni ne kadar istediğini söyle," dedi.

"Sadece... daha fazla orgazm istiyorum," diye mırıldandı. Yalvarmayacaktı. O...

"Bana bir şey söyle." Dikleşti, ters ters baktı ve nefes nefese kaldı, doğasının acımasızlığı inkâr edilemezdi. Yüz hatlarının her birine sert çizgiler kazınmıştı. Damarlar şişkin ve kaslar

esnemişti. Geniş göğsü tuğlalarla doluymuş gibi görünüyordu ve dövmeleleri... hareket etmiyordu, fark etti.

Bu önemli bir gelişme gibi görünüyordu, düşünmesi gereken bir şeydi. Sonra görüşürüz. Bir çeşit Bilgi mi? "Basından sıcak haberler. Ben de sana dokunacağım, Roc." Bu bir zorunluluk meselesiydi. "Beni serbest bırak ki yapabileyim." Zincirleri çekiştirdi. "Beni şimdi serbest bırak."

"Evet. Seni inkar edemem. Seni özgür bırakacağım. Bana istediğimi vereceksin." Adam kelimeleri hırıldayarak söylemişti ve kadın onun kendisini tehdit mi ettiğinden yoksa uyardığından mı emin değildi. Bilmiyor da olabilirdi. Kontrolünü kaybetmenin eşiğinde bir adamdı. Dayanılmaz bir acı ve ilkel bir saldırganlıkla kavrulan bir savaşçı.

Kadın kaç kez zirveye ulaşırsa ulaşsın, adam kendini orgazmdan mahrum bırakmıştı. "Sana ihtiyacın olanı vereceğim."

İkisinin de ihtiyacı olan şey.

Çılgınca bir hareketle bileklerindeki metal bağı çekip çıkardı. Kadın kollarını ona doladı ve titreyen uzuvlarının izin verdiği kadar sıkı tutundu. Bir başka çekişle ayak bileklerini serbest bıraktı.

Taliyah bir bacağını onun kucağına attı ve üzerine çıktı, Uyluklarına sarıldı. Kadının kalbi ile adamın devasa ereksiyonu arasında sadece bir kalp atışı vardı ve ikisi de nefes almaya cesaret edemeyerek donup kaldılar.

"Yap şunu," dedi, sesi efordan boğuk çıkmıştı. "Beni boşalt."

"Evet." Tırnaklarını adamın göğsünde gezdirdi ve taş gibi sert kaslarını yoğurdu. Cevap onu memnun etti. Kabaca. Kalçalarını yuvarladı, bu hareket durdurulamazdı.

Boynundaki tendonlar şişti. "Evet, Taya! Aynen böyle."

Onu görmek... Köpüren tutku zar zor yatıştı. Tıpkı onun gibi, hiç alçakgönüllülüğü yoktu. Ondan ve yaptıklarından utanmadan zevk alıyordu.

Bir sonraki kavisle ensesini sıkıca kavradı, saç tutamları parmaklarının arasından geçti. "Dur."

O da itaat etti. Gözleri buluştu, kızın gözleri bir şekilde kullandığı silahtan daha güçlü bir ağa takılmıştı.

"Daha fazlasına ihtiyacın var," diye homurdandı. İçgüdüleri onu bir kez daha hareket etti, ama ona izin vermedi. "Sana çok iyi vereceğim."

Yüzünde ter lekeleri vardı. "Bana hiçbir şey söylemediğin ve zincirlerinden kurtulduğun için bana karşı kazanacağını sanıyorsun, değil mi küçük cadaloz?" Boğuk bir kıkırdama tüyleri diken diken oldu. "Tekrar düşün. Bu gece ayrıldığımızda bile seninle olacağım. Beni düşüncelerinde taşıyacaksın ve yıldız tozlarımla yanarak bana acıyacaksın. Sana dokunmaktan asla vazgeçmeyeceğimi söylediğimde ciddiydim."

"Belki," diye itiraf etti, biraz kararsızdı. "Ama sen de beni hissedeceksin." İşareti dışsaldı; onun gravita'sı olarak onu içten içe damgaladı.

Sonra onu öptü, dilini onunkine bastırdı ve başka bir şey söylemesini engelledi. Ağzının içinde inledi. daha sert, daha hızlı yere bastırdı. Kanatları çırpındı, onu güçlendiriyor, her temas noktasının maksimum basınç oluşturmalarını sağlıyordu. Meme uçları ona sürtündü, sürtünme zaten şişmiş, hassas tomurcukları düğmelere dönüştürdü. Doruk noktası için buraya basın.

Saniyeler içinde Taliyah dünyayı sarsan bir doruğa daha ulaştı, parçalandı, yandı, yükseldi, sadece tekrar çarpmak için, yıldız tozunun kokusu ve gözeneklerinden parlayan ışıkla tamamen sarıldı, aniden o kadar aç ki ruhundan bir yudum almadan ölebileceğini düşündü.

Kadının arka tarafını cezalandırıcı bir şekilde kavrarken boğazından silinmez sesler çıkardı ve onu kalmaya zorladı. Sabit. Saçındaki el çekildi, başını eğdi ve boğazını ona gösterdi. Nabızı sıçradı, ona tezahürat yaptı. Kalbi nasıl da çarpıyordu!

Başı sıkışmış bir halde bakışlarını ona çevirdi ve gözleri bir kez daha buluştu.

"Et ve kan," dedi, sesi gırtlaktan geliyordu, neredeyse tanınmaz haldeydi.

Adamın gözleri kukuletalaşp kirpikleri neredeyse birbirine kaynaşırken, kadın kalçalarını deneysel bir şekilde salladı. Adam onunla buluşmak için kendi kalçasını kaldırdığında kadının nefesi kesildi. Adam inledi ve serbest kaldı.

İhtiyacın esiri olmuş bir halde ona çekiçe vurdu ve Taliyah patladı. Durdurulamaz bir coşku her köşesini istila etmişti.

Daha güçlü bir şekilde itti. "Çok yakın..."

Onun adını haykırırken, pençelerini kafa derisi boyunca sürükledi. Adam tutuşunu gevşetti ve ateş saçan bakışlarını ona kilitledi, yansıttığı gerginlik anlaşılmazdı.

"Bana ödülümü ver, savaş lordu. Benim için gel."

O da itaat etti. Ruhunun derinliklerinden fıskırıyormuş gibi görünen bir kükremeye kadının karnına boşaldı, yakıcı fıskırmalar birbirini izledi.

Roc sakinleşmek için mücadele ederken bir sonsuzluk sessizlik içinde geçti. Az önce ne olmuştu-

Henüz bunu düşünemiyordu.

Coşkulu kalbi sakinleştiği anda Taliyah'ı yatağa yatırdı ve ayağa kalktı. Bakışlarını ondan uzak tuttu, yüz ifadesini görmek istediğinden emin değildi. Kendini beğenmiş, tıpkı öyleymiş gibi mi davrandı? Kırılgan, olmamak için çok çabaladığı gibi?

"Temizlenmemiz gerekiyor," dedi, kelimeler düzdü. Banyoya doğru yürüdü. Ona bakmak için can atsa da direndi. Bir yanı Harpy'nin onu takip etmesini bekliyordu; bir yanı da takip etmemesini umuyordu.

Lavaboda yüzünü buz gibi suyla yıkadı. Damlacıklar aşağı süzüldü. Yansımasına kısa bir an göz attı ve gözlerini kaçırdı. Çıldırılmış gibi görünüyordu.

Taliyah'ın kaçtığını gösteren hiçbir ayak sesi duyulmamıştı. onun kaybını hissetti, damarlarındaki ateş düştü. Sahiplenme içgüdüleri onu hemen getirmesini gerektiriyordu. Kendini koruma kalmasını önerdi. Konuşmaları gerekiyordu, evet. Evliliklerinin yeni kurallar gerektirdiği açıktı. Ama konuşmadan önce muhtemelen sakinleşmeliydi.

Roc duş aldı, su zihnini biraz olsun rahatlatmıştı. Tek başına, düşüncelerinin o yatakta olanlara dönmesine izin verdi. Taliyah onun istediği hiçbir şeyi yapmamıştı. Yine de onu nasıl istemişti. Onu nasıl yıldız tozuna buladığını, onun da Taliyah'ın şaftını nasıl tahrikle ıslattığını.

Onu işaretlerken, bazen bilerek, bazen farkında olmadan, şok edici bir keşif yapmıştı. Kendisini de işaretlemişti, yıldız tozu direncini yakıyordu.

Oynamaya devam etmek için tehlikeli bir oyun.

Ama oynayacaktı. Yirmi sekiz gün boyunca.

Ellerini yumruk yaptı. Ne kadar istese de, ihtiyaç duysa da, onu bağışlayabilmeyi dilese de yapamazdı. Kutsamayı ve onun için nasıl geçerli olduğunu unutun. İyi bir komutan adamlarını lanetlemezdi.

İyi bir komutan karısını öldürür mü?

Roc aynayı yumruklayıp parçalamamak için kendini zor tuttu.

Giyinmek için dolabına doğru yürüdü-ne? Bu gece askerlerle birlikte yürüyecek, hayaletleri avlayacak mıydı? Taliyah hakkında daha fazla yanlış bilgi mi verecekti? En azından diğer diyarı ziyaret edeceğinden endişelenmesine gerek yoktu. Onu almıştı, hayır, almamıştı. Onun anahtarını almak istemişti.

İçinden bir küfür koptu ve bir çift deri giydi. Gömleksiz, ayakları çıplak, onu bulana kadar odaların içinde gezindi. Banyodan çıkmıştı ve onun da duş aldığı belliydi. Islak saçları narin yüzünü çerçeveliyordu. Ve çıplaktı. Anahtar göğüslerinin arasında sallanıyor, onunla alay ediyordu. Şanslı anahtar.

"Daha önce nereye gittin?" diye sordu.

Omuz silkti. "Unutulmuşlar Diyarı. Neeka'yı oraya saklamıştım ama artık yok."

Ne? Bilgiyi özgürce mi vermişti? Omuzları çöktü. Bu kadını hiç anlayabilecek miydi?

Dolaba yöneldi, girmeden önce durdu, sonra döndü ve Roc'a doğru yürüdü. "Bencil kocam benim için bir gardırop hazırlamayı akıl etmemiş. Çekil yolumdan. Başka bir odadan başka birinin eşyalarını almam gerekiyor."

Tavırları rahatsız ediciydi. Bencilce mi? Onu iyi tatmin etmişti. Birçok kez!

Ayrıca onu daha sonra kendi duygularıyla baş başa bıraktınız.

Suçluluk duygusu onu boğdu. Ya o da kendisiyle aynı kırılğanlık duygusunu yaşamış olsaydı?

"Neden bana gerçeği şimdi söylüyorsun?" diye sordu.

"Çünkü başka bir mantrum için zamanım yok. Cinayetin kendi kendine planlanmayacak."

Roc hiç düşünmeden harekete geçti, onu kucağına aldı ve yatağa götürüp fırlattı. Kız daha zıplamayı bitirmeden Roc onun yanına gitti, bir kolunu ona doladı ve onu kendine doğru çekti.

"Ne yapıyorsun?" Kekeledi. "Seninle bir tur daha atmayacağım. Yine düşman olduk!"

Ne yaptığını bilmiyordu. "Yarın düşman olabiliriz."

"Peki." Onu reddetmek yerine, sıcaklığını aramak için ona sokuldu. "Seninle bir tur daha atacağım."

Kadın savunmasızlığı tecrübe etmişti ve adamın bundan ne anlam çıkaracağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Tek yapabildiği hayret etmektir. Bu soğukkanlı Taliyah Skyhawk kanat çırpıyordu.

"Kucaklaşıyoruz, zevk almıyoruz." Önce çözmesi gereken bazı şeyler vardı.

"Bundan pek emin değilim. Mmm. Yemek için yeterince güzel kokuyorsun," dedi sesi kalınlaşarak. Kadın sertleşti.

"Uh, ben

gitmeliyim." Sözlerine bir şey karışmıştı. Panik mi? "Hemen gitmem gerekiyor."

Onu bırakacak mıydı? Hayır. Şimdi onu tekrar kendine doğru tuttuğunda, serin teni ısınırken, gitmesine izin vermeyi reddetti. "Bana neden kaçmak istediğini söyle, ben de gitmene izin vermeyi düşünüyüm." Benden önce talebinizi reddediyorum.

"Kaçmak mı?" Ellerini birleştirdi ve adamın göğsüne vurdu. "Sözünü geri al! Ben kaçmam. Asla."

"O zaman yerleşin ve rahatınıza bakın. Gerçek bir konuşma yapıyoruz. Aramızda neler olduğunu tartışabiliriz."

"Ne? Hayır! Hayır! Ahbap. Hayır. Bunu mahvetme." Yavaş yavaş, o ona karşı rahatlamıştı. Onu inciten -ya da ürküten- her neyse artık bir sorun gibi görünmüyordu. "Anlık bir ateşkesten başka bir şey olmadı. Yarın, her zamanki gibi işimize döneceğiz. Yani, evet, bir drama kraliçesi gibi ortalıkta dolanıp duracaksın, benim görmezden geleceğim kararlar alacaksın ve ben de seni nasıl öldüreceğimi öğreneceğim."

Roc rahatlayarak başını salladı, pek de kızgın değildi. "Aramızdaki ilişkinin nasıl olması gerektiğini anlamana

sevindim."

Öyle mi olmalı? O bir tanrıydı. Güçlü. Dünyaların yaratıcısıydı. Bu yüzden o ve adamları kaçmak için başka yollar bulmaya çalıştılar. kutsama ve lanet. Yani hiçbirini bulamadılar. Neden Fedakarlık devam ediyor mu? Bu evlilik farklıydı. Sonunun da farklı olması gerekmez mi?

Solar gibi mi düşünüyorsunuz?

"Anladın mı?" Taliyah homurdandı. "Savaş Lordu, bunu talep ediyorum."

Roc'un ziyaret ettiği tüm dünyalarda, hiç kimseyle karşılaşmamıştı. Taliyah gibi. Şimdi bile, dört-beş orgazmdan sonra kollarının sıcaklığında, eğilmiyordu. "Nasıl hâlâ General olmadın?"

Onu okşarken küçük pençeleri göğsüne doğru kıvrıldı, Ve bu sorunun onu memnun ettiğini biliyordu. "Görünüşe göre kendi fedakârlıklarım berbat. Bir zamanlar bilerek kestiğim kolum ve bacağım bile. Yıldızımı aldım mı? Hayır."

"Neden bir kol ve bir bacak teklif ettiniz?"

"Bir kol ve bir bacak vermekle ilgili eski atasözünü duymadınız mı? Benim bir hançerim vardı, o yüzden..."

Geçmişteki gelinlerini şimdiki gelinle tartışmak kötü bir davranış olsa da, ona, "Kaos benim de fedakârlıklarım da hatalar yaptığımı ima etti," dedi.

"Doğru fedakarlığı yaptığınızda ne olur?"

"İkinci kez yükseliyorum." Bir ailesi olması için yükselmesi gerekiyordu. Gravita'sı olmadan bir ailesi olabilir miydi? Burada, şimdi, Taliyah uysal ve meraklıyken... emin olmadığını düşünüyordu. "Erebus'u sonsuza dek öldüreceğim."

Sanki bir darbe bekliyormuş gibi hazırlandı. Neden?

"Hey, alevale yine hareket ediyor," diye mırıldanarak yanağını onun omzunun çukuruna yasladı.

"Durdular mı?"

"Biz... bir gecelik ateşkesimizi müzakere etmekle meşgulken." Yaptıkları şeye ne ad vereceğini bilmiyordu, değil mi?

Güzel, çünkü o da bilmiyordu. Seks değildi. Seks değildi. akla gelebilecek her türlü seksi yaşamıştı, ama bu... daha iyiydi.

"Anhilla'da kaybolduğumda böyle oluyor." Bildiği kadarıyla alevla daha önce uyarılma nedeniyle hiç durmamıştı.

"Anhilla mıydı o? Yanlış anlamayın ama en korkutucu halinizin azgınlık."

"Anhilla'yı gördüğünde tanıyacaksın. Etrafımdaki her düşmanı düşünmeden, acımadan ya da pişmanlık duymadan yok ederim."

"Tamam, eğer tekrar oynaşmayacaksak seksi edepsiz konuşmayı bırak." Kalbinin üzerindeki noktaya dokundu. "Burada lekeler büyüyor. Bu da ne demek oluyor?"

Gerginlik bir anda onu ele geçirdi. Dikkatini dağıtmak için sorusundan sonra uzanarak kadının kalçasının arkasından kavradı ve onu kısmen üzerine kaldırdı. Kadının seksi adaminkine yaslanmıştı.

ve yüzünü boğazına yaslayarak, "Bana kendinden biraz daha bahset" dedi.

Ona karşı mücadele etmeden önce kaskatı kesildi. "Gerçekten gitmeliyim Roc."

Neden bunu yapmaya devam ediyordu? "Sorun ne söyle bana." "Sen sadece... çok güzel kokuyorsun." Bir iniltiyle yumuşadı.

Burnunu adamın boynunda gezdirdi, tıpkı adamın ona yaptığı gibi, ona doğru dönerek.

Adam kadının arka tarafını avuçladığında, kadın adamın kollarından sıyrıldı ve ayağa kalktı; adam kadının yüzünü görmeden önce değil.

Gözlerinden siyah çizgiler dallanıyordu.

"Ben gidiyorum, hepsi bu kadar." Taliyah odanın içinde koşturarak silahlarını topladı. "Beni durdurmaya çalışmayın."

Ateşle oynadığını biliyordu. Açlık onu pençesine almıştı. İki gündür yemek yememiş, hatta bir şeyler atıştırmamıştı. Son birkaç saat içinde babasıyla tanışmış ve onu tehdit etmişti,

kendisini öldürmeyi planlayan kocasının ellerinde inanılmaz bir zevk yaşadı, resmi olarak işten çıkarıldı

kocasının hemen ardından düş aldığını ve adını lanetlediğini söyledi, sonra da krallara layık bir şekilde karşılanmanın keyfini çıkardı.

her zamankinden daha çok arzuladığı güçlü kucaklama Kabul et.

Kaşlarını çattı, kendine ve Roc'a kızdı. Erebus'a. Duyguları can çekişiyor, hayatlarının bir santimine kadar sıkıştırılıyordu.

O ve Roc'un yaptıkları. Onun tatmin olması Kollarında hissettiği tat, belirsizlikle savaşıyordu. Sanki sonunda hayatının gizemli parçalarını aynı kutuda saklamış gibi hissediyordu. Kendini bir bütün haline getirmek için sadece tamamlaması gereken bir bulmaca.

Bu adam hakkında ne yapacaktı? Açlığı konusunda ne yapacaktı? Açlık sancılarını görmezden gelmek bir seçenek olması.

Beş gün, doğru düzgün yemek yemeden geçirdiği en uzun süreydi. O zamanlar, yaşamdan yoksun ıssız bir diyarda kapana kısılmıştı. Dördüncü gün, sanki ölüyormuş gibi hissetmişti. Beşinci gün ölmek istemişti.

Paniğe gerek yok. Bu sadece ikinci gündü ve o çoktan bir ziyafet ayarlamıştı. Her şey yoluna girecek.

Elinde hançerlerle kapıya doğru koştu. Roc tam önünde belirerek çıkışı kapattı. Yavaşlamak için çok geçti. Ona çarptı. Sadece onun sert pençesi

ensesindeki eli sekmesini engelledi. Boştaki eliyle onu etkisiz hale getirdi ve vücudunu kendi vücuduna kilitledi.

Ensesindeki parmaklar yüzünü ışığa doğru eğdi.

Göz kapaklarını düşük tuttu. Bir an için bile olsa ona bakmak ağzını sulandırıyor ve midesine kramplar girmesine neden oluyordu. Açlığı arttıkça adamın teni daha çok parlıyordu. Ruhunun çağrısını o kadar yüksek sesle duyuyordu. Yakında başka hiçbir şey görmeyecek ve duymayacaktı. Onu tüketemeyeceğini, onun bir tür mistik engele sahipti-imkansız. Saldıracaktı.

Şu anda bile saldırmak için can atıyordu. Yerinde durmak büyük çaba gerektiriyordu. "Eğer bana bir kez daha saldırmak istiyorsan, beklemen gerekecek." Sanki nefes nefese kalmış gibi

yokuş yukarı koştu. "Şekerci dükkânı şu anda kapalı."

"İstedğim şey Unutulmuşlar Diyarı'nın anahtarı."

Parmaklarını küçük hançer kolyenin etrafına doladı ve kordonu kadının boynundan çekti. Başparmağını metalin üzerinde gezdirirken kaşlarını çattı. "Bu Harpina'ya götürüyor."

Sadece dokunarak anlayabilir miydi? "Biz öpüşürken neden anahtara dokunmadın?" Çünkü onu yatağa atmak istiyordu ve her bahaneyi değerlendirdi.

"Bana diğer anahtarı ver, Taliyah."

"Yapamam." Eğer onunla bu konuda tartışırsa, o... ne olacaktı? Bu durumda ne yapabilirdi ki?

Onu zorla çevirmeden önce muayene etti ve saçlarını omzunun üzerinden süpürerek sırtını ona gösterdi. "Kum saati dövmesi."

Bunu nereden biliyordu ki? "Çıkar onu, ben de-"

"Ne?" Parmak ucunu görüntü boyunca gezdirdi, hatasız bir şekilde nazikti. Kadının içine ürperti yağdı. "Ne yapabilirsin ki Ben mi?"

O bilmiyordu! "Burada işimiz bitti mi?" diye sordu, başka herkesi korkutmaya yetecek bir canlılıkla.

Gereksiz bir güçle onu kendisine doğru çevirdi. Gerçekten de geri çekildi.

"Beni hırpalamayı bırak ve yolumdan çekil," dedi bakışlarını adamın üzerinde toplayarak. Nefes nefese kalmıştı. Hiç bu kadar kötülük görmüş müydü? Bir dövme anahtarı yüzünden mi?

Serin hava çıplak tenini ısırarak endişesini uyandırdı. Bundan önce onun varlığında hiç üşümemişti. Neden artık ısı yaymıyordu?

"Gözlerinden siyah çizgiler çıkıyor Taliyah. Neden?" Soru bir kırbaç gibi şakladı ve kramp giren midesi düştü. Onun bir hayalet olduğundan şüpheleniyordu.

Yüzyılların savaş sükûnetinden yararlanarak düz bir ifade verdi. "Ben yarı yılanböceğiyim, Roc. Başka neden olsun ki?" Yılanlar hakkında çok az şey bilseydi, onun bu doğru iddiasına inanabilirdi.

"Yılan değiştirenlerin gözlerinin etrafında siyah çizgiler oluşmaz. Tekrar deneyin."

Tamam, yılanları biliyordu ama Erebus'u bilmiyor olabilirdi. "Haklısın. Ama kaç tane yılan-harpi melezi tanıyorsun?" Böyle bir kombinasyon Nadir bulunan yılanlar, sızılması zor bir türdür. Diğerlerine karşı duydukları şüphe, herhangi bir dişi için aşılması zor bir engel oluşturuyordu.

Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi, içinden kaçan en ufak bir sıcaklık teli onun güvenini artırdı. "Sen ilksin," diye isteksizce itiraf etti.

Güvenim yerine geldi. Bu iş bende! "Bunu açıklığa kavuşturduğumuza göre, sevgilim ol ve yolumdan çekil. Eğer fark etmediysen, ben çıplağım. Temiz kıyafet arıyorum."

Burun delikleri alevlendi. "Bu halde sarayda dolaşamazsın."

Oh, evet. Bu kesinlikle ondaydı. Sahiplenme duygusu az önce kocaman, güzel kafasını kaldırmıştı. Flört etmeye karar vererek kirpiklerini kırıştırdı. "Neden eşim olarak görevini yapmıyorsun ve Benim için mi? Merak ediyorsan söyleyeyim, mükemmel bir bedenim var." Yaşayan her kadın gibi.

"İnan bana, fark ettim." Tutuşunu sürdürdü ve yenilenmiş

bir niyetle kızın yüzünü inceledi. "Bugün bir hayalet yakaladık."

Kendine güveni bir kez daha düştü. Açıkça görölüyordu ki onu herhangi bir şeye ikna etti. "Uyarı için teşekkürler. Dikkatli olacağım. Hiçbir büyük, kötü hayalet beni ele geçiremeyecek."

"Bana hiç bir hayaletle dövüşmediğini söylemiştin. Birini yenebileceğini nereden biliyorsun?"

Hiçbir şeyi açığa çıkarma. "Herkesi yenebilirim. Neden olmasın? Bir gün seni bile yeneceğim. Peki burada tam olarak neyi ima ediyorsun Roc?" Şüpheleriyle yüzleşmek en iyisi.

Gözeneklerindeki ışık parladı ve onun soğukkanlılığını bozmakla tehdit etti. Bakışlarını kırma ve dudaklarını yalama.

"Erebus bana bir mesaj gönderdi," dedi. Tekrar sessizleşti.

Taliyah paniklemesine izin vermedi. O daha iyi biliyordu. Panik hatalara yol açardı. Olabildiğince rahat bir şekilde kaşlarını kaldırdı ve yumruğunu kalçasına dayadı. "Ve?"

"Ve senin bir hayalet olduğunu söylüyor."

Şok ve öfke ciğerlerindeki havayı delip geçti. Öz babası onu ispiyonlamış mıydı? Bu... bu... Yeterince büyük bir hakaret yoktu. Öldürme dürtüsü kemiklerinde titreşiyordu. En azından nedenini merak etmesine gerek yoktu. Erebus kendi etini ve kanını korumak yerine Roc'u sefil etmeyi tercih ederdi.

"En büyük düşmanına inanıyor musun?" Cık cık etti. "Hey, görünmez bir en iyi arkadaş satın almak ister misin? Bir fiyatına iki tane öneriyorum."

Göz kapakları yarıldı. "Sen benim düşmanımsın. Komutan pozisyonu için bana meydan okuyan kişi."

"Çünkü beni sen seçtin, tam tersi değil!" "Seni seçmemi sen istedin." Merhametten yoksun, geri döndü sorgulamaya. "Neden yemek yemeyi reddettin?"

Gözlerini devirdi. Başka ne yapabilirdi ki? "Bazı yılanlar eşlerini bütün olarak yemeyi tercih eder."

Göz kapakları daha da açıldı. "Taht odasında beni takip ettiğin gün-"

"Dün mü demek istiyorsun?" Küstah olmaya çalıştı. Sesi gergin çıkmış olabilirdi. Dün milyonlarca yıl uzakta gibiydi.

"-Kendinizi gizlemek için illüzyon mu kullandınız... yoksa bedenden mi ayrıldınız?"

Dikkatli ol. "Cinayetimi planlayan adama ticari sırlarımı mı anlatayım? Tekrar dene."

Hiç istifini bozmadı. "Sen bir hayalet misin, Taliyah? Evet ya da hayır deyin, başka bir şey demeyin."

Pek sayılmaz. "Hayır dersem, bana inanmazsınız. Evet dersem, saldıracaksın. Neden yatağa tırmanıp dışarı?" Kollarında onunla uyuyakalırdı. Ruhunu bedeninden dışarı iter ve beslenirdi. Onu terk ettiğini asla bilmeyecek ve hikayesine inanacaktı. Basit, kolay. Sızlanmayacak.

"Evet. Ya da. Hayır."

Pekâlâ, ilk panik akımı başladı. Buradaki en iyi hamlesi neydi? Düşünmek! Açıkça inkâr mı etmeliydi?

Hayır. Düşmanı yanıltmak eğlenceliydi. Canını kurtarmak için düpedüz yalan söylemek ise korkaklıktan başka bir şey değildi. Gerçeği itiraf etmeli miydi? Ona ne yapacaktı? Seçenekleri sınırlıydı. Onu hapsetmek ya da öldürmek.

Bir hayaleti kafese koyabilecek biri varsa, o da bu tavizsiz Astra'ydı.

"Sessizlik bir seçenek değil," dedi sıkılmış dişlerinin arasından. "Evet ya da hayır. Birini ya da diğerini söyle. Şimdi."

"Siktir git. Kıyafet getiriyorum. Bir gün için yeterince süzüldüm." Savaş için hazırlandı. "Beni durdurmak için, benimle dövüşmen gerekecek."

"Pekâlâ." Elini kadının ensesinden çekti. Vurmadı, ortadan kayboldu.

Gardını indirdi mi? Azıcık bile değil. Nereye gitmiş olursa olsun, ne yaparsa yapsın, hızla geri dönmeyi planlıyordu. Bunu biliyordu.

Taliyah, Roc'un attığı hançeri yerden alarak saldırdı. Roc ona doğru fırlattığı bir gömlekle yeniden ortaya çıktı.

"Giyin." Silahı fark ettiyse de yorum yapmadı.

Refleksleri geri kalanından daha iyi durumdaydı, giysiyi el yordamıyla yakaladı. "Anlamıyorum." "Anlamıyorum. tehlike geçti mi?"

Malzemeyi başının üzerinde gezdirirken Roc, "Artık mazeretin yok. Soruma cevap ver."

Hayır, tehlike geçmemişti. Bu adam kararlı, zeki ve acımasızdı ve şimdiden bazı sağlam parçaları bir araya getirmişti.

"Benim olduğum şey," dedi, "senin gravitandır." "Sen otuz günlük bir tahrişsin."

Ahh. Her neyse. Onun fikrinin pek önemi yoktu. Bunun dışında, bu biraz... acıtmıştı. Sadece birkaç dakika önce ona sanki

ona doyamıyordu. Ve o da onu geri çekmişti, çünkü bir yanı ona saygı duyuyordu. Hatta belki de ondan hoşlanıyordu. İnanılmaz derecede güçlüydü, savaş becerisi eşsizdi. Yoğunluğu hayrete düşürüyordu. Espri anlayışını şımarttığına, büyülüyordu.

Ne olduğuna yardım edemezdi ve edemezdi bunun için özür diledi. Aslında kökenlerini herkesten saklamaktan yorulmuştu. Neden saklasın ki?

Erebus'un geçmişte yarattığı dehşet ve gelecekte yapabilecekleri yüzünden annesi ona bunu yapmasını emretmişti. Çünkü harpilerin babayı kızından ayıramıyordu. Taliyah'ın yaşıtları bu kadar basit fikirli değildi. Kesinlikle! Sadece Astra onu suçlayabilirdi.

"Sen bir hayalet misin?" Roc sordu. "Ne fark eder ki?" diye tersledi.

Eğildi. "Hayaletler sadece ölüme layıktır."

Sakin bir tabaka çatladı ve şaşırtıcı miktarda acı ortaya döküldü. "Görünüşe göre aynı şey gelinin için de geçerli."

Dudakları inceldi ve çenesini düşürdü. Yerinde kalmasına rağmen, etrafındaki her yerde bir hareketlilik hissetti.

Savaşçıları ortaya mı çıkıyordu? Dönerek yakalanmaktan kurtuldu. Hayır! Adamları onu kuşatmamıştı. Anka dört kutupta parladı. İkisi önde, ikisi arkada. Yapıldı

Üç boyutlu ve altı metre yüksekliğindeki bu direkler saf enerji yayarak parmaklıksız bir kafes oluşturunuyordu.

Kanatlarında düşmanlık titreşiyordu. Taliyah tuzağa düşmedi. İleri atıldı, güç alanını delip geçmeyi ve hasarla başa çıkmayı planlıyordu. Geri sıçradı, dizleri büküldü.

Yenilgiyi kabul etmek istemedi, büyük bir azimle mücadele etti, silkelendi ve tekrar denedi. Ve tekrar. Tekrar ve tekrar ve tekrar. O. Yapacaktı. Durmayacaktı. Durmayacaktı.

Roc bir elini yüzüne götürdü. tanık olduğu şeye inanamıyordu. "Sensin. Erebus tarafından beni mahvetmek için gönderilmiş, yılan taklidi yapan bir hayaletsin."

"Kendini mahvediyorsun." Wham. Wham. Hala savaşıyorum.

"Nasıl bu kadar bağımsız hareket edebiliyorsun?" Konuştukça sesindeki ton daha da sertleşiyordu. "Sen benim gravitam olamazsın. Beni bir şekilde kandırdın." Kadının tüm formunu taradı ve gözleri büyüdü. "Yüzük."

O anda tam anlamıyla paniğe kapıldı ve geri çekildi. Yüzüğü değil. Yüzük dışında herhangi bir şey.

Bombasını patlatmak için iyi bir zaman olabilirdi. Onun Kaos'la olan akrabalığını öğrenirse sakinleşir miydi? Yoksa Erebus'un onun üzerindeki potansiyel etkisi yüzünden öfkelenir miydi?

Anlık bir karar, hiç düşünmeden. Çenesini kapalı tuttu. Oyunda çok fazla zaman kalmıştı. Şimdilik, o devam etti. "Eğer yüzüğü istiyorsan, onu benim soğuk, ölü elimden zorla alman gerekecek."

Ortadan kayboldu ve doğrudan onun önünde yeniden belirdi, güç alanının onun üzerinde hiçbir etkisi yoktu. Çoktan onun bileğini kavramıştı. Midesi dibe vurdu.

Gözleri buluştu. "Roc," dedi, sesinde aşağılayıcı bir titreme vardı, "sakın-"

Tek bir sarsıntıyla metali parmağından söktü, vidaları ve her şeyiyle birlikte. Donukluk tenine yayıldı.

Taliyah'ın bedeni eğildi ve yarım saat önce öptüğü ağzından acı dolu bir çığlık çıktı. Roc ondan uzaklaştı. Parmağından akan kan, adamın okşadığı soluk teninden aşağı döküldü. Hançeri bıraktı ve ellerini kulaklarına bastırdı.

Bu görüntü beynini yaktı ve neredeyse başka bir yere bakacaktı. Kendini ona bakmaya zorladı. Kalbini katılaşmaya zorladı. Bu bir numaradan başka bir şey değildi, Erebus'un izniyle.

Ama çığlıkları devam etti. "Durdurun onları, durdurun onları!"

"Yeter," diye bağırdı, ondan nefret ederek. Kendinden daha çok nefret ediyordu. "Daha fazla aldatmacana kanmayacağım." Bu bir numara olmalı. Tıpkı diğer her şey gibi. Kökenlerini çok iyi saklamıştı.

Gelini bir hayaletti. Bir ruh emici. Kuşkusuz Erebus'un en büyük eseri. Başka hangi hayalet Roc'un rotasını değiştirmeyi düşünmesine neden olabilirdi ki?

Bir yanı artan kanıtlarla savaşıarak inançsızlığa sarıldı. Şu anda bile ona nasıl bu kadar sevimli gelebiliyordu? Neden gözleri süt beyazı değildi? Nasıl bu kadar kolay konuşabiliyor, onun dokunuşuyla ısınabiliyordu?

Erebus onu neden onun mirasından haberdar etmişti? Bir uyarı olmadan Roc cehaletine devam edebilir ve Taliyah'ın casusluk yapmasına izin verebilirdi. Ya da daha kötüsü.

Farkına vardı: Saraydan ayrıldığında arkadaşını ziyaret etmemişti. Yaratıcısına dönmüştü.

Öfke, diğer tüm duyguları ezip geçerek onu bastırdı.

"Durdurun onları," diye bağırdı. Dizlerinin bağı çözüldü ve yere yuvarlandı.

Sadece efendisinin emirlerini yerine getiriyor.

Kalbi daha da katılaştı. Roc hain geliniyle ne yapacaktı?

Çığlıklar... çok fazla çığlık. Sanki tüm diyarlardan gelen tüm hayaletler bu odada duruyordu. Taliyah'ın hiç anlamadığı bir olguydu bu. Okuduğu her şeye göre, hayaletler Erebus aksi yönde bir emir vermedikçe, toplandıklarında sessiz kaldılar. Aç bırakıldıklarında bile çığlık atmadılar.

Yapması gerekiyordu. Yapmalı. Düşünemiyor. Düşünmesi gerek! Ama ah, gürültü! Nasıl bir şey düşünebilirdi ki?

Dakikalar geçtikçe çığlıkların şiddeti artıyor, acı üstüne acı onu yakıp kavuruyordu. Hançeri tutuyor muydu? Hatırlayamıyordu. Çaresizlik içinde, her ihtimale karşı iki eliyle bıçaklama hareketleri yaptı. Lütfen...

Çığlıklar arttı. "Dur, dur, dur."

Güçlü parmaklar bileklerini sardı. Soğuk ve ıslak bir şey avuçlarından birine çarptı ve Roc'un yarasındaki kanı temizlediğini belli belirsiz fark ederek sarsıldı.

Bana yardım mı ediyor? Hayır, kesinlikle etmez. Onun ne olduğunu biliyordu. Nefreti sınır tanımıyordu. Ona karşı duyduğu tiksinti.

Savunması düştüğünde, onun reddinin acısını inkâr edemedi. Buz gibi bir gözyaşı yanağından aşağı kaydı.

Roc kollarını farklı yönlerle, bacaklarını oraya buraya çevirdi. Çığlıklar arasında onun şöyle dediğini duyduğunu sandı: "Bunu giyeceksin çünkü ne numara yapıp ne yapmadığından emin değilim. Birini riske atmayacağım Bu durumdayken senden faydalanmak... ya da senin benden faydalanman."

Adamın bekâret kemerini yeniden bağladığını sandı, sonra da bir şortu bacaklarından yukarı sürükledi. Mücadele etti, çünkü mücadele etmeden duramazdı.

Yani. Çok fazla. Çığlık. Kulaklarından ve burnundan soğuk, ıslak bir damla sızdı ve bir inilti kaçtı. Ya çığlıklar

hiç durmadı mı?

Yüzüyor muydu? Bir parça sıcaklık farkındalığına nüfuz etti. Roc onu taşımış mıydı? Onu bu kadar kolay mı bastırmıştı?

İnledi. "Durdur şunu." Çığlık, çığlık.
ÇIĞLIK.

Hava aniden soğuk ve nemli bir hal aldı, tanıdık kokular burun deliklerine yapıştı. Adam onu Zindan mı?

Çılgınca bir kahkaha attı. Roc, kurban edilene kadar çürümesine izin vermeyi düşündü mü?

İyi şanslar. Çıgıllıklar devam ederse, o zamana kadar kendini öldürebilir.

Yavaşça düşmek. Düz yatıyor. Roc parmağına bir şey taktı. Yüzük! Sadece hafif bir çınlama duyana kadar kutsanmış bir sessizlik çöktü.

Taliyah yere doğru sarktı. Nefes nefese, titreyen bir eliyle gözlerini sildi. Hareket ettikçe zincirler takırdıyordu, kafasını karıştırdı. Gözlerini kırıştırdı. Bileklerindeki o ağır yük neydi? Göğsündeki?

Ne oldu? Neden... Beynindeki sinapslar ateşlendiğinde, her şeyi anlamaya başladı. Roc bileklerini kelepçelemiş ve kanatlarını tutturmuştu.

Nefesi kesildi, dehşet ve öfke açığa çıktı. Sarsılarak doğruldu ve çevresini inceledi. Kendilerini ayıran parmaklıkların ardından onu izleyen, şaşkınlık ve endişe saçan harpilerin yanında bir hücrede kalıyordu.

Roc, Taliyah'la birlikte hücrenin içinde duruyordu, yüz ifadesi korkutucu derecede boştu. Diğer Astra'lar boşlukta yükseliyor, ona dehşetle mi bakıyorlardı? Hatta bir tanesi Genellikle volta atar ve lazer yoğunluğuyla ona odaklanmış saçma sapan şeyler mırıldanırdı.

Taliyah yerde kaldı ve çenesini öne eğdi. "Zindan partisine katılma isteğimi hayır olarak işaretlediğimi çok net hatırlıyorum."

Roc savaşçılarına, "Endişelenmenize gerek yok," dedi. Her kelimesinde öfke kaynıyordu. "Yıldız tozunun hiçbir anlamı yok. Bu

gerçek değil. Diğer her şey gibi bir numara."

En son reddediliş beklemediği şekilde yaralamıştı onu. İki baba tarafından da istenmemiş. şimdi adam tarafından atılmış Onu arzulamaya yatkın. Herhangi bir erkek onda bir değer bulur muydu?

Açık kahverengi tenli, siyah gözlü seksi kız hariç tüm savaşçılar başlarıyla onayladı. Bir hayaleti arzulamak onların kavrayış alanının çok ötesinde olduğu için mi?

Zorla gülümsedi. "Yıldız tozunun gerçek olmadığına emin misin? Gerçekten de ufacık bir hayaletin canavar Astra'nın küçümsediği bir şeyi -birini- yapması için mi? Daha dün böyle bir şeyin imkânsız olduğunu iddia etmiştiniz."

Tamam, oyunun sonunu bulana kadar susması gerekiyordu. Bir canavarı kışkırtmak o an için iyi hissettirebilirdi ama her dikenin bir amaca hizmet ettiğinden emin olması daha iyi olurdu. Amaç özgürlüktü, gururunu yatıştırmak değil.

Ateş saçan bakışları kızın yüz hatlarını taradı. "Bu zincirler içindeyken bedeninden ayıramayacak ya da Unutulmuşlar Diyarı'nın anahtarını kullanamayacaksın."

Gerçek mi? Parlamaya çalıştı... sislenmeye... Başarısız oldu. Panik yapmayın.

Seçenekleri azalmıştı, evet, ama birkaçı dayanıyordu. Belki de. Umarım. Onu bazı hayaletlerin iyi olduğuna ikna edebilir miydi?

Meşale ışığı vahşi yüz hatlarına titrek gölgeler düşürerek ruh ışığıyla karışıyordu. Açlık yeniden alevlendi. boğazını emdiğini hayal etti.

Roc ürperdi, yüz ifadesi acımasızdı.

Hayır, onu bazı hayaletlerin iyi olduğuna ikna edemezdi. Kimsenin bunu yapabileceğinden şüpheleniyordu.

"Erebus onu beni gözetlemesi için gönderdi, tıpkı övündüğü gibi. Onun varlığında mistik bir yüzük yüzünden buz tutmadık." İfadelerini yine adamlarına yöneltti. "Sarayı ve surların içindeki şehri tarayacağız. Bize saldırmak için ne yaptığını bilmiyorum. Hayaletlerin bilgimiz dışında sınırlarımızı ihlal etmesine yardım ettiğinden şüpheleniyorum."

Eğer bakışlar hançer olsaydı, Taliyah şu anda birden fazla yaradan kan kaybediyor olurdu.

Hangi Astra'ya bağlanabilirim?

Harpilerden mırıltılar yükseldi. "Bir ruh emici mi?"

"Yani... bir hayalet mi?"

Kökenini saklamaktan nefret ederdi. Artık sırrı ortaya çıkmıştı.

"Çocuklar, Roc'un sözlerini bu seferlik doğrulayabilirim. Korkarım size saldırdım." Taliyah abartılı bir şekilde yüzünü buruşturdu, hepsi benim hatamdı. Konuşmaya devam etseydi, belki de kendini kanıtlayabilirdi.

Erebus'tan bağımsız. Zararı olmazdı. "Biliyorum, biliyorum. Diyarımı fetheden ve cinayetimi planlayanlara saldırmaya nasıl cüret ederim? Dersimi aldım."

Roc hafifçe irkildi mi? "Sen bir ruh emicisin, Taliyah. Nasıl oluyor da akıllıca konuşabiliyorsun?"

Biraz mı? Ahmak. "Belki de yetenekliyimdir," dedi omuz silkerek. "Ya da özel. Yeni bir hayalet türü belki de? Belki de ben Erebus'un kızıyım. Belki de bizi yaratma sanatını mükemmelleştirmiştir. İstediginizi seçin." Gerçeği yanlış yönlendirmeyele karıştırmak, gerçekten tamamen kaçınmak kadar tehlikeli görünmüyordu.

Roc dalgın bir ifadeyle, "Sen yetenekli, özel ya da yeni bir hayalet türü değilsin. Ruhsuz bir kabuk her zaman ruhsuz bir kabuktur. Sen onun kızı da değilsin. Erebus ölümün özüdür. Onda hayat veren bir tohum yoktur."

İğrenç. Taliyah ağzının içinde biraz kustu. Roc'un onun babasından bahsettiğine dair hiçbir fikri yoktu. düşün. Ama Büyük E'nin Tabitha ve Tamera'yı hamile bırakması için kardeşini ele geçirmesine şaşmamalı. Bu işi kendi başına yapamazdı.

Roc devam etti. "Hayaletler, hayaletler nasıl yapılıyorsa öyle yapılır. Yaratılış yöntemi değiştirilemez."

"Emin misiniz? Ölümlüler eski yöntemlerle ya da bilimin yardımıyla bebek sahibi olurlar," dedi.

"Bilimde bile aynı malzemeler kullanılıyor." Sakalını sıvazladı, sonra bakışlarını Mumbles'a çevirdi. "Ziyaret Sırlar Salonu. Taliyah gibi hayaletleri içeren fısıltıların rapor edilmesini istiyorum."

Sırlar Salonu. Hiç duymadım.

"Bunu yapacağım." "Neden hatırlamıyorum?" diye ekleyene kadar Mumbles ona aklı başında göründü. Savaş şiddetlenmişti. O ve kız önümdeydi. Sonra savaş bitti. Neyi hatırlamıyorum?"

Dur bakalım. O ve kız Blythe ve Isla'yı kastediyor olabilir mi? Blythe'ın kurbanları sürekli baygınlık geçirirdi... onları ele geçirdiğinde.

Blythe, Isla'yı yakalamak için Astra'yı ele geçirmiş olabilir. ve fark edilmeden kaçmak. Ama en başta Astra'yı nasıl ele geçirmişti?

Ve eğer Blythe içeri girdiyse... ne zaman çıkmıştı?

Seni gördüğüme neden sevindim? Mumbles, Taliyah'ın zindana ilk gelişinde bu soruyu sormuştu. Blythe'ın duygularını hissetmiş miydi? Kız kardeşi hâlâ onun içinde miydi?

Umut yeşerdi ve Taliyah bakışlarını erkeğin üzerine dikti. Argh! Roc ikisinin arasına yerleşti.

"Erebus sana ne yapmanı emretti?" diye sordu.

Elindeki soruna odaklan, T. Bu karmaşadan kurtulana kadar Blythe'a yardım edemezdi.

Komşuları fısıltılarını ve spekülasyonlarını artırdı. Taliyah onları duymazdan gelerek kalbinin üzerindeki çıplak deri parçasını ovuşturan savaşıya odaklandı. Etrafındaki alevala her zamankinden daha tedirgin bir şekilde çalkalanıyordu.

"Taliyah," diye tersledi.

"Öyle mi? Benden bir cevap mı bekliyordun?" Adamın kokusu farkındalığına sızdı ve bakışlarını adamın ağzına indirdi. Öne doğru kayarken prangaları şingirdadı. "Yaklaş kocacığım, sana anlatacağım." Kısık sesi onu utandırdı. İleriye ve yukarıya. "Biraz daha yaklaş, Roc."

Daha da yaklaştı, kolunu uzattı, parmaklarını kızın boğazına dolayarak yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi. "Sana izin versem beni içip bitirirsin. Beni kuruturdun."

"Yapardım," diye onayladı. Neden inkâr etsin ki? "Bu A planıydı ve tam bir fiyaskoydu."

Parmakları onun üzerinde esnedi. "Ruhumu emmeye mi çalıştın?" "Oh, evet. Hem de çok. Aslında dün gece."

Başparmağını nazikçe boğazının sütununda gezdirirken bile daha da sertleşti. Bu şefkat onun vahşiliğıyle şok edici bir tezat oluşturuyordu. "Girişimini hissettim. Bir an için rüyalarım değışti." Kelimeleri sadece onun kulakları için yumuşak bir şekilde söyledi. "Bunlar senin emirlerin miydi? Beni kurutmak için

ve beni zayıf mı tutacaksın? Efendinizin daha iyi bilmesi gerekirdi." "Yoksa ben kendi başıma mı hareket ettim?

Ben diğerklerinden çok farklıyım. diğerkileri..."

Bir belirsizlik parıltısı, orada ve gitti. Dikkatini çekmeye yetti.

Avantajını kullandı. "Erebus için çalışmıyorum Roc. Ben özgür bir temsilciyim. Bunu size nasıl kanıtlayabilirim?"

"Yapamazsın." Kavrayışı sıkılaştı. "Seninle ne yapacağıma karar verene kadar burada kalacaksın."

Pek sayılmaz. "Eğer bir kaçış yapabilirsem, sana söz veriyorum, bir kaçış yapacağım."

Kaşlarını çattı. "Yenildin, hayalet. Bunu kabul et." "Ölene kadar yenilmedim, savaşçı. Ve o zaman bile Savaşmaya devam edeceğim."

Bir öfke fırtınası bulutu, ortadan kayboldu. Adamları oyalandı, Onu takip etmeden önce farklı derecelerde endişe yansıtıyordu.

Taliyah duvara yaslandı. Roc'un ortadan kaybolmasından önce bir ısı titreşimi algılamış mıydı? Bu ne anlama geliyordu?

Ugh. Bırakın onun duygularını, kendi duygularını bile işleyemeyecek kadar açtı.

Yakışıklı savaşçı yeniden ortaya çıktığında harpiller hızlıca sorular sormaya başladılar ve sessizleştiler. Baştan aşağı karanlık

ayak parmağı. Kimseye bakmadan, iki hücre arasında bir mevzi talep etti.

Gece için korumam. Ayağa kalktı ve "Sen tamircisin, değil mi? Etrafta dolaşırken seni birkaç kez gördüm."

Şaşkınlıkla, "Öyleyim" diye cevap verdi. Görmezden gelinmeyi bekliyordu. "Dokuzuncu rütbeyi taşıyorum."

"Yani, sonuncu mu?" Dizlerini arkasına çekerken en sevdiği abartılı yüz buruşturmasını yaptı. "Bu acıtmış olmalı."

"Bunu hak ettim. Bir zamanlar orduyu ben yönetiyordum. İlk bendim." Bu bilgiyi gururdan ziyade bir parça utançla verdi. "Kardeşim benim üçüncüm olarak hareket etti."

"Sen Roc'un kardeşi misin?" Evet. Yeterince eminim. Benzer yüz hatlarını paylaşıyorlardı. Bu adam kardeşini Roc'un onu sevdiği kadar seviyor muydu, yoksa gizli bir kıskançlık mı besliyordu? "Profesyonel ipucu. Övünmek için çalışman gerek."

"Övünmüyordum. İtiraf ediyordum."

Hayır, kıskanmıyordu. Kardeşler açıkça aynı onur ve saygı duygusunu paylaşıyordu. Hayran olduğu bir duyguydu bu,

ona karşı davranışlarına rağmen. En büyükleri Blythe'dan en küçükleri Gwen'e kadar kız kardeşleri söz konusu olduğunda Taliyah

onların iyiliği için seve seve, mutlulukla acı çekecektir.

"Astra-Hey, senin adın ne?" Roc ona söylemiş miydi? Hatırlayamadı.

"Ben Celestian'ım. Ian."

"Ian. Erebus neden Roc'tan nefret ediyor ve tam tersi? Savaşlarını ne başlattı?" Ona söyleyecek miydi?

"Erebus tüm Astra'lardan nefret eder," dedi, "ama her kim Kutsama görevlerini yerine getirirken odak noktasının yükünü taşıyor. Roc'un komutan olması, onun iki kat nefret ediyorum." Ian omuz silkti. "Erebus önce bizden nefret etti çünkü babası bizi seviyordu."

Tüm bu çaba kıskançlık için mi? Belki başlangıçta. Astra kardeşini öldürdüğünde güdülerinin değiştiğinden eminim. Artık intikam peşindeydi. Kayıp için kayıp. Ve oh, vay canına,

lan ne kadar güzel bir ısıltıya sahipti! Ağzı sulandı ve-
Hayır! Taliyah döndü ve konuşmayı bitirdi. Önemli bir şey değil.
Bunu kontrol altına almıştı.

"Kadın," dedi lan, ses tonu merak doluydu, "bir sorum
var." "Eminim vardır, ama düşünmekle meşgulüm."

Birinin

Lezzetli. Ondan çok uzakta olmayan biri, belki de diğer
kafeste. Mara lezzetli bir tatlı olabilir.

Bir inilti Taliyah'ın boğazını tıkadı. Daha önce hiç kendi
yemeğini yememişti, yemezdi de. Muhtemelen.

lan yine de sorusunu sordu. "Roc'tan yıldız tozunu nasıl
çektin?"

Karşı koyamadığı bir soru. "Ne düşünüyorsun?"

"Dürüst olmak gerekirse artık ne düşüneceğimi
bilmiyorum," diye itiraf etti. "Yıldız tozunun ne kadar değerli
olduğunu bilseydin... ne kadar azımızın bunu yapabildiğini...
bazılarımızın bunu yapmak için ne kadar özlem
duyduğunu..."

lan'ın kendisini bazılarının bir parçası olarak görme
ihtimali çok yüksekti. "Cevaba hazır olduğunu sanmıyorum,
savaşçı."

"Anlat bana." Parmaklıkları kavrayarak bir adım öne çıktı,
merakı çaresizliğe dönüşüyor gibiydi.

Eğer açlıktan ölmek üzere olmasaydı, "Bana emir
vermeye devam et" diye karşılık verebilirdi. Kardeşin için
çok işe yarıyor. Bunun yerine iç çekti, omuz silkti ve ona
gerçeği söyledi. "Nefes aldım."

Roc kafasından gelen her sesi engelledi ve Taliyah'ın kum saatinden aldığı alem frekansına odaklandı
Dövme.

Bir diyara girmek için anahtara ihtiyacı yoktu, sadece bir bağlantıya.
Eğer o

Şüphelendiği gibi, buluştuğu yer ve sözde arkadaşı hakkında yalan mı söyledi?

Sözde Unutulmuşlar Diyarı'nda ortaya çıktığında, yarı yarıya bir pusu bekliyordu. Bunun yerine dünyanın ucunda, çalkantılı bir su kütesinin üzerinde uzanan ve kenarına devasa bir kale oyulmuş sarp bir uçuruma giden dolambaçlı bir yolun sonunda duruyordu. Yukarıda, baş döndürücü girdaplar halinde kıvrılan dondurucu sis dışında, mürekkep gökyüzü hiçbir ışık belirtisi göstermiyordu.

Anka'nın tanıdığı bir gökyüzüydü. Savaş için yarattığı kopyalardan ziyade orijinal bir diyarın parçasıydı. Orijinal diyarların yapımı asırlar sürerdi ve her zaman yaratıcılarının DNA'sını taşırlardı. Sırlar kalplerinin derinliklerinde gizlidir.

Bu Erebus tarafından yaratılmıştı.

Roc'un elleri yumruk şeklinde kıvrıldı. Tanrı hangi dünyayı doğurduysa, sürdürülemez hava koşulları ve o girdaplı sisle mahvetmişti.

Buz gibi öfke, Taliyah'ın karanlık tanrıyla olan bağlantısı doğrulandığında umudundan geriye kalanları da yuttu. Bir saat önce

her olasılığı planladığına inanıyordu. Bir hayaletin gözünün önünde saklanabileceğinden, onu şehvet ve olasılıklarla çılgına çevirebileceğinden, onu dakika dakika kandırabileceğinden hiç şüphelenmemişti.

Erebus Taliyah gibi birini nasıl yaratmıştı? Ya yaratılmadıysa? Onun kardeşi olabilir miydi?

Belki de? Kaos onu tanıyordu. Hatta ondan ismiyle bile bahsetmişti. Ama...hayır. Eğer Tanrı'nın ailesine aitse,

Kaos düğünü durdurabilirdi. Roc'un hizmet ettiği onurlu akıl hocası, kızını ölüme göndermezdi. Kaos, Roc'un ailesi gibi değildi.

Taliyah'ın durumunun başka bir açıklaması olmalı.

Bir yerlerde birileri cevaplara sahipti. Birileri Her zaman cevapları vardı, hiçbir gerçek tamamen silinemezdi. Eğer birisi

karanlık yerlerde Taliyah'tan bahsetmiş olsaydı, Anka bunu öğrenirdi. Sırlar Salonu fısıltıları ve itirafları toplardı. Bir insanın en korkunç gizemleri öğrenmesi için sayısız sesin arasından sıyrılması yeterliydi. Roux, tehlikeye düşmüş halinde bile bu tufanı herkesten daha iyi ayıklıyordu.

Odaklan. Roc kalenin içinde kimi bulacaktı? Düşmanı, kına yakmaya hazır mı? Öyle umuyordu. Savaşmak için can atıyordu.

Girişe geldiğinde durdu ve durumu değerlendirdi. İçinde Uzakta bir saat tik tak ediyor ve bir ateş çıtırdıyordu. Hiçbir ayak sesi duyulmuyordu. Erebus'un kaldığını gösteren hiçbir ses gelmedi.

Roc odadan odaya geçiyor, tarıyor, hafızaya alıyor ve veri topluyordu. Erebus'tan ya da hayaletinden hiçbir iz yoktu. En azından şu anda. Tanrı kesinlikle buradaydı, kokusu tazeydi. Taliyah'ınki de öyle.

Şiddet uygulama dürtüsü onu tüketti. Efendi ve kuklası, diğer iki kişiyle birlikte burada buluşmuştu. Harpiller, büyük ihtimalle. Roc'un Taliyah'a verdiği eşi benzeri görülmemiş tepkiyi tartışılar mı? Onun teninde bıraktığı yıldız tozunu? Onun kadınla meşguliyetine güldüler mi?

Taliyah'ı pazarda gördüğü güne nasıl da lanet etmişti!

Yatak odasını bulmak zor olmadı. Her santimetrekaresinde donmuş meyveler vardı. İhanetin pis kokusu.

İhanet mi? Sadece hayatta kalmak için savaşmışken? Evet!

Görevi gereği, bu odayı diğerlerinden daha dikkatle inceledi. Onun hakkında daha fazla şey öğrenmenin Düşman mı? Mekânın düzenliliği onun kişiliğine uyuyordu ama kökenine değil. Fantomlar asla bir yatak yapmak ya da

Silahları belirlenen yerlere asmadan önce parlatmak.
Hayaletler de tuhaf dokunuşları umursamazdı. A

Duvardaki levhada Dünyanın En İyi Kız Kardeşi yazıyordu. İkinci bir duvar süsü, altınla çerçevelenmiş çubuk figürlerinden oluşan bir tabloydu. Ressamın adı karalanmıştı.

Aptal kocalara eziyet etmediği zamanlarda tercih ettiği giysileri değerlendirmek için dolaba girdi. Savaş kıyafetleri ve daha fazla savaş kıyafeti. Baştan çıkarma ya da rahatlama için hiçbir şey yoktu.

Ne kadar üzücü.

Umursaması ne kadar aptalca.

Hayaletlerin duyguları yoktur. Ama Taliyah'ın olabilirdi. Aile sevgisini, harpilere olan sadakatini taklit etmiş miydi? Şüpheleri vardı.

Diğerlerinden çok farklı. Daha hızlı, daha güçlü ve evet, daha zeki. Çaba harcamadan büyüleyici.

Erebus onun gibi birine nasıl hükmediyordu? Edebilir miydi? Ya iddia edildiği gibi Tanrı'nın emirleri dışında hareket ettiyse?

Ona hizmet etmeyi seçti mi?

Roc'un göğsündeki safra kabardı. Ya onu - Hayır! Böyle bir cazibeye kapılmazdı.

Belli ki onu arzuluyormuş gibi davranmıştı. Gerçekten onun gravitası mıydı?

Şifonyerin çekmecelerini karıştırdı ve orada, onun giydiğini hayal bile edemeyeceği seksi kumaş parçaları buldu. Ona karşı cephaneliğinin bir parçası mıydı?

Parmakları, neredeyse gözleriyle aynı renkte olan buz mavisi bir külotun etrafında kıvrılmıştı. Erebus Roc'u düğümlemeye çalıştıysa, görev tamamlanmıştı. Roc o zamandan beri hiç bu kadar çelişkili hissetmemişti.

En nefret ettiği anısı canlandı ve külotu gelişim halindeki alevala bastırdı. Korkunç ölümlerin, inanılmaz kayıpların ve affedilmez ihanetlerin anısı.

Her korkunç anı yeniden yaşamak zorunda kalmadan önce düşünceyi yakaladı ve kovdu.

İç çamaşırını cebine sokmak istese de, giysiyi bıraktı ve yatak odasına gitti

Harpina'da. Yatağının ayak ucuna uzandı.

Unutulmuşlar Diyarı'na yaptığı yolculuk ona hiçbir fayda sağlamamıştı. Taliyah'la ne yapacaktı?

Roc dirseklerini dizlerine dayadı ve başını ellerinin arasına aldı. Her şeye rağmen onu hâlâ arzuluyor, ihtiyacı her zamanki gibi alev alev yanıyordu.

Bir zindanın zemininde zincirlenmiş ve yayılmış haldeyken ona meydan okurcasına baktı. Nasıl olur da onu tekrar kollarına almak istemezdi?

Ona asla yaklaşmamalıydı. Onu harekete geçmeye cesaretlendirirken asla boğazını sıkmamalıydı. Şimdi bile geri dönme dürtüsüyle savaşıyordu. Onun kıvrak bedenini altında yaymak ve iradesine tamamen teslim olana kadar dokunmak ve öpmek için.

Böyle bir şey için korkunç şeyler yapabileceğini düşündü.

Bana ne yaptı?

Halo'nun sert sesi Roc'un başını kaldırdı. -En az kırk hayalet saraya girmiş. Görünüşe göre taht odasına doğru gidiyorlar. Bunun nasıl olduğunu bilmiyorum. Onları saraya ya da duvara yaklaşırken hiç görmedim. Erebus'tan hiç iz yok.

Ayağa kalktı ve Taliyah'ı zihninden uzaklaştırdı.

Savaş önce gelirdi. Ne kadar yorucu olursa olsun, savaş her zaman önce gelirdi. Bir şeyi ondan üstün tuttuğu an, geçmişte yaptıklarının bir önemi kalmayacaktı. daha büyük iyilik birdenbire hata olur.

Roc'un, Halo'nun yarım mil ötedeki duvarın üzerinde dururken istilayı nasıl fark ettiğini merak etmesine gerek yoktu. Erkek, Roc'un dördüncü geliniyle edindiği mistik dürbünü kullanmış, mercekler her engeli gözetlemişti.

Şeytanları buraya Taliyah mı getirmişti? Getirmiş olmalı. Ama bunu nasıl yapmıştı?

Öfkesini ve hayal kırıklığını hafifletmek için elinden geleni yaptı.

-Pozisyonunuzu koruyun. Sorunu kendim halledeceğim.

-

İki üç bıçağı avuçladı ve harekete geçerek kırk üç hayalet buldu. Dul kadın kıyafetleri giymiş kadınlar.

yabani otlar ve açlıktan ölüyorlardı. Taht odasının ortasında daireler çizerek yürüdüler ve şöyle mırıldandılar: "Taht odasına git, bedenlen, etrafta dolaş, Roc'a söyle. Taht odasına git, bedenlen, etrafta dolaş, Roc'a söyle."

Erebus'tan bir mesaj daha. Duymak istemediği bir mesaj. Tanrı onun daha fazla acı çekmesini istiyordu, başka bir şey değil.

Roc en yakındaki iki hayalete doğru parladı ve çenelerinin alt tarafına bir bıçak sapladı. Her iki yaratık da yere düşüp buharlaştı. Diğer fantomlar hep bir ağızdan ona doğru döndüler ve oldukları yerde donarak mesajı iletmeye hazırlandılar.

"Yapacağın her hareketi biliyorum."

Roc tereddüt etmedi; tekrar tekrar vurdu, havayı kalın bir sis kapladı. Hayaletler sonuna kadar konuştu.

"Yapacağın her hareketi biliyorum. Ne de olsa Kader Kılıcı bende ve sende-" Son hayalet, diğerleri ondan kaçmadan önce öldü.

Kaderin Kılıcı. Bu kaybın peşini bırakmayacağını biliyordu.

Bir saldırganlık tınısı tenini okşadı. Roc döndü, Bir hayaleti boğazından yakalamak. Nereden gelmişti?

Süt rengi gözleri simsiyah yuvalara yerleşmişti. Grileşen dudakları, aralarındaki havayı emerken geniş bir O oluşturdu. Ona ulaşmak için çaresizce kolunu pençeledi.

Erebus neden her zamanki yöntemiyle onun gibi daha fazlasını göndermemiştir? Astra bir seferde on, yirmi, elli fantomun beslenmesini engelleyecek kadar güçlü olsa da, bütün bir sürüyü engelleyemezdi.

Yaralarından kan akıyordu ve vantuz gibi ağzı daha hızlı emiyordu. İğrençti. Beslenmeden giderse Taliyah'ı bekleyen kader bu muydu?

Onun hakkında bilmediği o kadar çok şey vardı ki. Acaba yalnız mı çalışıyordu, yoksa yardım mı alıyordu? Roc gerildi. Onun gibi başkaları da var mıydı?

Roc'un ordusunda hizmet eden var mıydı? Bu...mümkündü.

-Bu hayaleti taht odasına girerken gördün mü?" Soruyu Halo'ya yöneltti.

-Ben yapmadım. Diğerlerini aramak için sarayı taramakla meşguldüm.

Bu şeytan ikisinden de saklanmayı nasıl başarmıştı?

Roc hayaleti şakağından bıçakladı, sonra tetikte bekledi. Dakikalar geçti. Başka hayalet görünmedi.

-O sonuncusu gibi görünüyor, -Halo onu bilgilendirdi, bilgiyi herkese aynı anda yayınlamak. -Daha yakından izleyeceğim.

Silver konuştu. -"Grubun kuzey kulesindeki çerçevesiz bir pencereden girdiğine inanıyorum.

Pencereler lan'ın işiydi.

Ağabeyi sesinde çakıl taşlarıyla itiraf etti: -Taliyah'ın tuzaklarını onarmakla o kadar meşguldüm ki pencereleri çerçevelemeyi bitiremedim.

-

Taliyah'ın başından beri amacı neydi?

-Zindanda kal. Vasili'yi çağıracağım.-Gece Yarısı Güneşi başkalarıyla, hatta Astra kardeşleriyle bile iyi iletişim kurmayı hiç öğrenememişti. Genellikle Roc onu fethedilen diyardan kurtulanların her zaman uyuduğu kopya diyar. -Sabaha kadar her çıkışın tamamen kapatıldığından emin olacak.

Anka farkındalığını kopya âlemine çevirdi.

-Vasili, buraya gel ve sarayın tahkimatını bitir.

Yanıt hemen geldi, ancak homurdanarak. Vasili'nin dilinde bu coşkulu bir onaylamaydı.

Roc gruba itiraf etti, -Erebus Kader Kılıcı'ndan bahsetti-

Diğer Astra, Roc'un hak ettiği gibi suçlamalarda bulunmadı. Eğer Amazon gelinini daha iyi koruyabilseydi, Erebus onunla yatamayacak ve kılıcı kazanamayacaktı. Ama Roc'un adamları savaş moduna geçtiler ve daha önce düşündükleri bir şeyi tartışmaya başladılar. Erebus'a karşı nasıl bir savunma oluşturdu?

Yapacağın her hareketi bilen biri mi?

Erkek, Taliyah'ı Roc'un kızı olduğu için mi Gravita?

Kafasını koparacak ve her bir organını parçalayacak.

Taliyah'ın durumunun suçlusu Roc'un kapısı olabilir.

Ona dönme dürtüsüne direndi. Uygulanabilir bir plan yapana ve sarsılmaz bir güven oluşturunana kadar geri dönmek yoktu.

itirazına karşı direndi. Onun hatası olsun ya da olmasın, kaderi mühürlenmişti.

Roc komutları ateşledi. -Halo, askerleri bir araya çağır. Silver, toplu halde zihinlerini oku. Aramızda hainler olabilir.

Taliyah ve Erebus'a yardım eden biri varsa, Roc'un bazı soruları vardı.

Taliyah Roc'tan nefret ediyordu ama onu da özlüyordu. Onun sıcaklığını özlüyordu. Onun yoğunluğunu. Sert bakışlarını ve gezinen ellerini. En çok da onun uyandırdığı heyecanı özlüyordu. Çünkü iki gün boyunca, onun memnuniyetsizliğini uzak tutmuştu. Ya şimdi? Duygu her zamanki gibi acımasızdı.

Açlığı yardımcı olmadı. Yemek yemeliydi. Yakında. Bileğine bakmaya devam etti, kendi ruhunun tadının nasıl olabileceğini merak ediyordu.

Harika mı? Tadı harika olurdu, değil mi?

Çılgınca bir kahkaha dikkatini çekti. Kendi kahkahası mı?

Neyse ki gün tamamen boşa geçmemişti. Kaya gibi sağlam bir plan yapmıştı: Ne pahasına olursa olsun özgür kalacak, sonra da diğer her şeyi çözecekti. Tamam, belki de o kadar sağlam değildi. En azından Roc'un dövüş alışkanlıkları hakkında bilgi edinmişti.

Miniskirmish sırasında, onun bir tanesine tanık olmuştu. birçok yeteneğini harekete geçirdi. Direkleri göz açıp kapayıncaya kadar kızın etrafında parlatıp onu içine hapsetmesi, emrinde görünmez bir cephanelik olduğunu gösteriyordu; sadece parlatması gerekiyordu.

Silahlarını böyle gelişigüzel savurmasına şaşmamalı. O sadece bir düşünceyle daha fazlasını elde edebilirdi. Aynı şeyin adamları için de geçerli olduğuna bahse girerdi.

Gücünü topladığında kaçmaya çalışacaktı. Yine de Roc'un er ya da geç geri döneceğine inanıyordu. Kutsamanın, gelininin türünden daha önemli olduğunu hatırlayacaktı. Erebus'la buluşmasını engellemek için kendini onun yanına yapıştıracığı kesindi.

Roc'u bir saniyeliğine unut. Yüzük büyük bir sorun teşkil ediyordu. Koltuk değnekleriniz düşmanınızın size karşı en iyi silahları haline geldi. Bir yüzüğe güvenerek kendine büyük bir kötülük yapmıştı.

Akıl sağlığı için bir parça mücevher. Kritik anlarda çılgılık atmak için mola vermek zorunda kalmıştı.

Şimdi, hayatı için savaşıması gerekirken, çılgınlara karşı antrenman yapmak zorunda olmadığı günleri kullanması gerekiyordu.

Kimse bu çılgınları bir daha ona karşı kullanamayacaktı. Bir dahaki sefere hazırlıklı olacaktı.

"Taliyah! Psst!"

Fısıltı şeklindeki bağırs onun açlık sersemliğini delip geçti ve dikkatini harpilere çevirdi. Ian'ın gelişinden beri kızlar onunla konuşmaktan kaçınıyordu. Sadece mırıldanıyorlardı. Kendi aralarında Erebus ve hayaletleri hakkında tarih dersleri anlatıyorlardı.

Mmm. Biri yemek zilini mi çaldı? Alt dudağını dişlerinin arasında gezdirirken, harpiller solgunlaştı.

"Sen gerçekten bir hayalet misin?" Mara soruyu bağırarak sordu.

Taliyah Roc'a karşı dürüst olmayı reddetmişti ama kendi insanlarına karşı bu kadar cimri davranmazdı. "Öyleyim."

Ian'ın kulakları seğirmiş miydi?

Bırakın dinlesin ve patronunu bilgilendirsın.

"Yani sen Harpykind'in ilk düşmanının kuklası mısın?"

Mara sordu. "Bir zamanlar halkımızı katleden tanrı mı?"

"Kukla değil." Bir kız çocuğu. Neredeyse siktir et diyecek ve kraliyet bağlantısını açıklayacaktı. Herkesin tepkisine tanık olmayı o kadar çok istiyordu ki. Her nasılsa, direndi.

"Sadece bir kukla," diye tekrarladı Mara başını sallayarak.

"Ve sen bize liderlik etmeyi mi düşünüyorsun?" Alay etti.

"Size hizmet etmeden önce ölürüm."

"Güven bana. Ölümünüzü birkaç dakika içinde ayarlayabilirim."

"Sonra bağırırsın," diye bir başkası seslendi. Soluk saçlı ve sadece üç yıldızı olan daha genç bir harpy. "A plus bir plana ihtiyacımız var, dün gibi."

Herkes ona baktı, sonra Mara'ya, sonra tekrar Taliyah'a. Ne bekliyorlardı? Başını duvara yaslayarak dik durmaya çalıştığında dahi olmasını mı beklediler?

"Roc bir noktada geri dönecek. Beni yirmi sekiz gün daha hayatta tutmak zorunda." Pencere olmamasına rağmen, iç saati ona gece yarısını geçtiklerini söylüyordu. önce.

"Bu adamları öldürebileceğine gerçekten inanıyor musun?" Üç Yıldız ciddi bir şekilde sordu.

Öyle miydi? Zor kazanılmış sekiz yıldız, iki kayıp baba, bir yılmaz anne ve dört vahşi kız kardeş. "Evet," diye yanıtladı.

"Pekâlâ. Ben... Beni ısırmana izin vereceğim." İnce kahverengi bir kol parmaklıkların arasından uzandı. "Hadi seni güçlü ve yarışa hazır hale getirelim."

İlan bir adım öne çıktı ama onlara doğru başka bir hamle yapmadı.

Taliyah sendeleyen kurban karşısında irkildi. Sonra kız iki büklüm oldu ve acı içinde çığlık attı. Dizlerinin bağı çözüldü.

Diğerleri onun etrafında toplandı ve dördüncü yıldızını alırken ona tezahürat yaptı.

Taliyah'ın göğsü gururla kabardı. Başka bir harpinin zaferi onu her zaman heyecanlandırır, daha yükseklerle ulaşması için ona ilham verir ve harpilere liderlik etmek için neden bu kadar çok savaştığını hatırlatırdı. Böyle bir güç korunmalı ve beslenmeliydi. Ama...

Bu neden yeterli olamıyordu? Neden memnuniyetsizlik makyajının kalıcı bir parçası olmaya devam ediyordu? Komutan onun masasına diğerlerinin getirmediği neyi getirmişti? Onun kötü rüyalar görmesini neden umursuyordu?

Neden onu yatıştırmak istedi?

Tezahürat azaldığında, yeni yıldızlanmış, ıslıl ıslıl harpy bir kez daha parmaklıkların arasından uzandı. "Sipariş verin."

"Ruhun sende kalsın," dedi küçük bir gülümsemeyle.

"Roc'un bunu sağlayacağına inancım tam. Bekle ve gör." Bunu yapmak istemezdi ama yine de yapardı. Ona ihtiyacı vardı.

Tiksintisini alıp götürebilirdi.

Yeni bir kızgınlık kabardı. Belki de kocasını o kadar da özlememişti.

Tik tak, tik tak. Roc yatağının kenarında oturuyordu. Saatler önce Silver, Erebus'la bağları olan on bir asker keşfetmişti. Astra'nın Harpina'ya ilk gelişinden günler önce tanrının yarattığı bağlar.

Roc erkekleri cezalarını çekmeleri için kopya âleminin zindanına kapatır kapatmaz buraya gelmişti.

Savaş lordları birbiri ardına hayalet hakkında telepatik bir görüşme talep etmişti. Reddetti ve duvardaki saati izledi. Kaynıyordu. Bekliyordu.

Sabah 6:00'da kalkıp duş aldı ve göğsündeki alevlayı çıkardı. Güneş şu anda mezarında nasıl da gülüyordur! Hiç şüphesiz

Eski Komutan bir zamanlar kendi kişisel cennet versiyonunun önünde duruyormuş gibi hissetmişti, güzelliği düşüncelerini çalıyor, zevk çağırıyordu... ta ki tüm dünya alevler içinde patladı.

Roc kaç kez adamın sirenine olan takıntısını göz ardı etmişti? Liderine kaç kez onun cazibesini görmezden gelip başka birini seçmesini tavsiye etmişti? Şimdi kendi arzularıyla boğuşuyor, kendi tavsiyesini dinleyemiyordu.

En azından Taliyah'a ne yapacağına karar vermişti. Başka bir seçeneği olmadığı için kolay bir karar vermişti.

Roc onu her zaman yanında tutacaktı.

Ne yapacağı belli olmayan bir hayalet-harpi ile günde yirmi dört saat başa çıkabilir miydi? Hayır. Daha fazlasına izin verebilir miydi?

Efendisiyle gizli toplantılar mı? Ayrıca hayır. Diğer hayaletlerin saraya gizlice girmesi artık sona erdi.

Tıpkı Erebus gibi onun içinde bulunduğu durumdan zevk alırdı. Muhtemelen stratejisini bile tahmin etmişti. Muhtemelen adamlarıyla -vücuduyla- sorun yaratmak için bir karşı strateji geliştirdi. Ne de olsa cinsel işkence konusunda uzmanlaşmıştı.

Erebus iyi seçim yapmış.

Roc, Taliyah'a karşı koyacak güce sahip miydi? Bunu bilmiyordu. Şimdi bile, nefretle dolu ve

tiksinti, vücudu onunkini arzuluyordu. Geri kalanı ise bir sonraki antrenman maçını bekliyordu.

İlk kez, yedeği ve yedeğin yedeği ile birlikte tam olarak hazırlanmış bir savaş planı olmadan hareket ediyordu. Bunu dakika dakika yapmak zorundaydı.

Korkuyla dolup taşarak giyindi. Gömlek giymemeyi tercih etti ve bir çift deri seçti. Ayaklarını savaş botlarının içine kaydırды. Birden fazla hançerle kuşanmak yerine, ayak bileğine üç bıçaklı küçük bir kılıf geçirdi. Taliyah'ın hayatına erken son verebilecek bir silaha kolayca erişmesine izin mi verecekti? Hayır.

Onu almaktan başka yapacak bir şey kalmadı.

Gece boyunca nasıl idare etmişti? Umursamak istemedi. Umursamazdı. Roc çenesini kaldırdı ve Omuzlarını dikleştirdi, sonra Taliyah'ın hücresinin hemen dışındaki zindana gitti.

Onu görmek bir asteroid gibi çarptı. Bir köşeyi işgal etmiş, bacaklarını bükmüş ve arkasına çekmişti. Halkının önünde bir kraliçe. Gözlerinin etrafında, aralarındaki boşlukları gölgeleyen siyah çizgiler büyümüştü; düzensiz kenarlar gözyaşı gibi yanaklarına damlıyordu. Gözlerinin irisleri Tamamen siyahtı ve baş döndürücü bir labirentin içinde onu tuzağa düşürerek dönüyor gibiydi.

Karşı konulmaz, ölümcül bir güzellik, şimdi bile.

Ona bakarak, "Merhaba kocacığım," diye mırıldandı. Kadın ona yavaş, hınzır bir gülümseme sundu ve adam dişlerinin arasından bir nefes tısladı.

Bunu yapmak istememişti ama bakışlarını onun dudaklarına indirdi. Onlar da tamamen siyahtı... ve teninde ne kadar yumuşak bir his uyandıracaklarını merak etti.

Sıkıntıyla kaskatı kesildi. "Merhaba, ruh emici."

"Ne kadar tatlı. Sevimli bir lakap daha." Gotik bir buz kraliçesi gibi süzülerek ayağa kalktı ve barlara doğru yürüdü, her hareketi bir şehvet harikasıydı. İnce metal kayışlar göğsünün üzerinden geçerek tişörtünü bir elbiseye dönüştürüyordu.

Yırtıcı hayvan moduna geri dönmüştü. Avını bulduktan sonra, son bir hamle yapmak için yeterli enerjiyi toplamıştı.

Ayaz meyveleri havayı kokulandırıyor, ciğerlerinde küçük yangınlar çıkarıyordu. Altın meşale ışığı tenine bulaşmış yıldız tozunu aydınlatarak en sahiplenici içgüdülerini körükledi.

En azından direnmeye çalışmalısın.

Diğer harpiller, oyuna daha yakından bakmak için hücreler arasındaki parmaklıklara çıktılar. Bol bol yorum yapıldı.

"Uh-oh. Sinirli görünüyor."

"Sadece yüzüne baktığın için. Pantolonundaki pakete bakın."

"T-bomb'un geleceğinde ciddi bir kulüpleşme seziyorum."

"Eğer burada kalacaksam," dedi Taliyah, dinleyicilerinin imparatoriçesi, "yeniden dekore etmekte ısrar ediyorum. Belki birkaç tane de zevkli çıplak resim."

Ona ters ters baktı. Aşağılık bir hayaletin Astra Komutanına sataşmaya hakkı yoktu. "Burada kalmayacaksın."

Sahte bir hayal kırıklığıyla suratını astı. "Dur tahmin edeyim. Sonsuza dek yanımda olacaksın."

"Yapacağım." Sözlerini kesik bir baş hareketiyle noktaladı. "Neden bu konuda bu kadar asık suratlı görünüyorsun? Sen de

Hayallerinizdeki kadınla kesintisiz zaman. Feryat etmeyi hak eden benim. Seninle vakit geçirmeliyim."

Sözlerini dikkate almayın. Devam edin. "Elbette yeni kurallar olacak."

"Elbette. Onlara da diğerlerine gösterdiğim saygıyı göstereceğim." Yavaşça parmaklıklara uzandı ve bir pençesini lekesiz deride gezdirmeden önce ona itiraz etme şansı verdi

Kalbinin üstünde. "Günde üç kare alacak mıyım?"

Kelimelerin kendisini anlamasa da anlamlarını kolayca çözdü. Onu saklamayı düşünmüştü.

aç ve zayıf. Yapmalı mıydı? Birkaç saat içinde kötüleşmişti. Gözleri süt gibi olana, ağzı vantuz gibi olana kadar ne kadar zamanı vardı?

Tiksintisini gizlemeye bile çalışmadan, kopya âlemine

geçti ve hapsedilmiş adamlarla birlikte hücrede belirdi

Askerler.

Roc en yakındakini yakaladı; çenesi Roc'un yumruklarına defalarca maruz kaldığı için henüz iyileşmemiş bir çılgını. Erkeği Taliyah'ın hücrelerine taşıdı.

Sırtını ona dönmüş bir şekilde parmaklıklarda kaldı.

"Kahvaltınız sizi bekliyor," dedi erkek onu tutmaya çalışırken. "Erebus'un ikramı."

Şehvetli bir zarafetle döndü ve yemeğine baktı.

"Normalde hangi suçları işlediğini sorardım ama onu taht odasında gördüğümü hatırlıyorum. O senin bir askerin. Bu yeterince suç."

Roc itti ve çılgına dönen adam tökezleyerek elleri ve dizleri üzerine çöktü, ardından aceleyle ayağa kalkarak savaşa hazırlandı.

Taliyah, kanatlarını kullanmadan bile inanılmaz bir hızla hareket etti, zincirlenmiş elleriyle onu bir duvara yasladı ve başını rahatsız edici bir açıyla eğmeye zorladı.

Ağzını bir vampir gibi adamın boğazına dayadı.

bir damara dokundu. Çılgın adam önce bağırdı ve çırpındı. Yavaşladı... sarktı, sonunda kadının pençesinde hareketsizce asılı kaldı. Rengi etinden çekildi. Taliyah'ınki pembeleşti.

Roc bir ruh emicinin eylem...genellikle. Her nasılsa, yutkunmalarıyla eş zamanlı olarak sallanırken, bu hareketi şehvetli bir dansa dönüştürdü. Adam bundan hoşlanmamıştı. Gelini ağzını başka bir erkeğe dayamamalıydı.

Kıskançlık onu şok etti. Şarkı söyledi. Onu çileden çıkardı! O bir hayalet. Bunun bir önemi yok.

Yine de bir adım atıp erkeği öldürme dürtüsüyle savaştı. Roc bir amaçla nefes aldı. Nefes al, nefes ver. Yavaş. Daha yavaş. Daha iyi. Ama daha iyi değildi!

Adam bir adım öne çıkınca Taliyah yemeğini bıraktı. Boş bir kabuktan başka bir şey değildi. Ceset sert bir gümbürtüyle yere düştü, tamamen tükenmiş ve ebediyen ölmüştü.

Harpiler geri çekildi ve Taliyah bunu kesinlikle fark etti, doğrulurken duruşu sertleşti.

Roc'un bakışlarıyla buluşmak için başını eğdi ve Roc'un

içinde bir sarsıntı yarattı. Gölgeler gözlerinden çekilirken

Ağız ve gözlerindeki akik kayboldu, ısı ısı ısı gülümsedi.

O anda, türlerinin her birini somutlaştırdı. Baştan çıkarıcı, savaşçı ve buz kraliçesi.

"Uzun zamandır birinin kanını emmemiştim ve oh, güç! Genelde sadece güçlü kalmama yetecek kadar alırım." Elinin tersiyle dudaklarını sildi ve ona göz kırptı. "Benim Gösteriyi beğenip beğenmediğinizi sormak için. Ölçüm kayıtlarınız çok şey söylüyor."

Kına yakacağını biliyordum. "Buraya gel." Bugün emirleri o veriyordu ve kadın da ona itaat ediyordu. Daha azına razı olmazdı.

O buraya gelmedi. "Öpüşüp barıştığımız kısım bu mu? Çünkü-" Alnı kırıştı ve gülümsemesi donuklaştı. Karnını tuttu, gözlerinde suçlamalar titreşiyordu. "Beni zehirlediniz mi Komutan?"

"Bilerek değil." Bu da başka bir numara mıydı?

Buna karşılık Taliyah kamburunu çıkardı ve parlak bir ışık akımı kustu. Ne kadar çok kaybederse, gölgeler göz çukurlarına o kadar hızlı geri dönüyordu. Sonunda, oniks gözbebeklerini bir kez daha batırdı.

Hayır, numara yok. Endişe onu ele geçirdi.

Erebus Roc'un hareketlerini önceden tahmin ettiyse, Roc'un hayalet gelininin yiyeceğini nereden temin edeceğini de biliyordu. Tanrı askerleri bilerek mi lekelemişti? Yoksa bu başka bir şey miydi?

Artık hiçbir şey bilmiyordu.

Bir kez daha onun yanına giderek prangaları çıkardı, onun yerini değiştirmeye hazırlanıyordu. Her iki bileğinde de sıyrıklarla dolu kırmızı bir deri vardı ve bu görüntü... rahatsız ediciydi. "Bu daha önce hiç başına geldi mi?"

"Asla."

Göğsünü sıkarak kadının ensesinden tuttu ve onu ana banyoya götürdü. "Sana yiyecek başka birini bulacağım." Onun ağzının yumuşaklığını hissedecek başka bir erkek.

Sıcak kan Roc'un kaslarına hücum etti, yıldız tozları avuçlarını yaktı.

"Merak etme Roc." Onu itti. "Seninle yemek olarak ilgilenmiyorum. Yemeklerimi biraz daha az ikiyüzlülükle severim.

Dilenciler seçici olabilir."

Bir yalan. Kadın açlıktan ölüyordu. Eğer adam ondan yemesini isteseydi, kadın da ondan yedi. Ama istemedi, bu yüzden konu tartışmalıydı. "Nasıl ikiyüzlü olduğumu açıkla."

Omuz silk. "Beni ruhları yediğim için yargılıyorsun ama her beş yüz yılda bir, bir ruhu söndürüyorsun."

Bir nefes çekti. "Hayalet olmaktansa ikiyüzlü olmak daha iyidir." Nasıl bu kadar zeki kalabilmişti? Bu kadar akli başında?

"Şaka mı yapıyorsun? İkiyüzlüden daha kötü bir şey yoktur."

Onun küçümsemesi onu etkilemezdi. Etkilemez.

Sadece kendi iradesiyle ayakta duruyormuş gibi görünerek bakışlarını geniş muhafazanın etrafında gezdirdi. Kaçışını mı planlıyordu?

Odada kendisine karşı kullanabileceği herhangi bir şey olup olmadığını inceledi. Eski General belli ki aşırı lükse bayılıyordu. Altın ejderha pulları duvarları kaplamıştı. Her musluk

ve topuzda bir dizi değerli taş bulunuyordu. Pençe ayaklı küvetin önündeki mermer zemini canavar derisinden bir halı kaplıyordu. Duş kabiniinde birden fazla duş başlığı, mermer bir bank ve dairesel bir cam bölme bulunuyordu.

Taliyah her şeyi binlerce farklı şekilde silah olarak kullanabilirdi. Tetikte olmak zorundaydı.

"Yıkatabilirsin." Duşun düğmelerini çevirdi, farklı musluklardan sıcak su yağıyordu. Buhar hızla kabini doldurdu.

Adam iğneyi çıkardı ve kadın rahat bir nefes alarak omuzlarını yuvarladı ve o narin kanatlarını çırpı.

Göğsünü sıkarak açıkladı: "Seninle duş almayacağım ama seni yalnız da bırakmayacağım. Seninle duş alacağımı söyledimde görüş alanımda kal, ciddiym." Hayalete güven olmazdı.

Omuz silkti ve tişörtünü başının üzerine çekti. "Ben duş alırken sapıklık yapmak istiyorsun. Açıklamana gerek yok." Flörtöz bir tavırla

Gülümseyerek giysiyi ona doğru fırlattı.

Roc dilini ısırđı, bakışlarını onun yüzünde tutarken eşyayı yakaladı. Aşağıya bakma. Meme ucundaki piercinge ya da bacaklarının arasındaki soluk buklelere tek bir bakış bile onun felaketi olabilirdi.

"Seni kemerinden geçici olarak kurtaracağım." İtiraf edebileceğinden çok daha hevesli bir şekilde anahtarı başından kaldırdı ve kemerini çıkardı. "Sakın aklından bile geçirme beni baştan çıkarmaya çalışıyor."

"Seni kırmak istemezdim Roc ama o gemi çoktan kalktı. Neden seni baştan çıkarmaya çalışayım ki? Yapabileceğimi çoktan kanıtladım. Sen kesin bir şeysin."

Dudaklarını büzdü. "Bu senin ne olduğunu öğrenmeden önceydi."

Gözlerinde incinmeye benzer bir şey titreşti, orada ve gitti. Her zamanki saygısızlığı ortaya çıktı ve sırttı.

"Muhtemelen bu notu penisine iletmelisin. Anka blokajı yapıyorsun."

Yaralı mı? Bir hayalet mi? Hayır. "Bedenler evcilleştirilebilir. Sadece zihinlerden biraz daha uzun sürer."

"Tabii, tabii." Avuçlarını masum bir hareketle havaya kaldırdı, sonra kabine girdi ve omzunun üzerinden ona baktı. "Seni aklının ötesinde baştan çıkarmamak için elimden geleni yapacağıma söz veriyorum. Sen de direnmek için elinden geleni yap." Suya girdiğinde, damlacıklar aşağıya doğru süzüldü. eşsiz bir form.

Buğulu camın ardından onu izlerken, duvara yaslanıp saçlarını ve vücudunu yıkadı. Zayıflığı onu rahatsız ediyordu. Görevleri vardı; bu haliyle ona ayak uyduramazdı.

Harpilerin kanı ilaç olarak kullandığını biliyordu. Kendini bundan vazgeçiremeden parmağını ısırđı. Kolunu ahıra doğru uzatırken kan fışkırdı.

"İç," diye emretti.

Önce parmağa, sonra adamın yüzüne baktı. Parmağa. Yüz. Kızgın bakışlarından da anlaşılacağı üzere reddetmek istedi. Ama o

"Neden?" diye tersledi.

Kızın ne istediğini biliyordu. "Olduğun şeyden hoşlanmıyor olabilirim ama seni acı içinde bırakmayacağım."

Ters ters bakarak üzerine yürüdü. Adamın bileğini sıkıca kavrayarak parmağını dudaklarına götürdü ve... usulca yaladı. Dilinin görüntüsü bir dizi içsel lanete ilham verdi.

Tadını çıkarırken gözleri kapandı, yanaklarına biraz renk geldi. Dudaklarını iyileşen yaranın üzerine yerleştirdiğinde ve emdi, memnuniyet sahiplenmeyle güçlerini birleştirdi ve doğruluk karşısında neredeyse kükrüyordu. Karısının ihtiyaçlarını karşılıyordu. Onu besliyordu.

Yara kapandığında, bir dişiyle onu ısırıldı. Kadın biraz daha emip yutkunduğunda, adam titredi ve kaşlarını çatı. O...istiyordu.

Bitirdiğinde başını kaldırdı. Neredeyse itiraz edecekti. Sadece bir avuç damla almıştı.

"Sana teşekkür etmeyeceğim." Yıkanmayı bitirmek için döndü. Zayıflık yerini duygusallığa bıraktı, yaptığı her hareket şehvet dalgasını uyandırmak içindi. Köpüklerin kıvrımlarından aşağı süzülüşü, ellerinin onu takip edişi...

Nefes nefese kaldı. Başka tarafa bakamadı.

Baldırlarını sabunlamak için eğildi ve adam bir iniltiyi yuttu. O bacaklar. O kıvrımlar. Omurgasının zarif çizgisi. Davetkâr bir şekilde çırpınan o muhteşem kanatlar.

Bakışlarını kızın ensesine kaydırıldı, burada özenle yapılmış bir damga dikkatini çekti.

Marka mı? Onu ellediğinde yara izlerini hissetmişti ama kabarık dokunun, ölümsüzlüğünün kök salmasından önce, çocukluğunda aldığı bir yaradan kaynaklandığını düşünmüştü.

Merakla kabine girdi. Hatta kollarını kavrayıp onu serin fayanslara bastırmak için suya bile girdi. Saçlarını düzeltti, parmak eklemlerini sürükleyerek

"Neden ensende bir tanrının damgası var?" diyerek, kadının nemli etinin üzerinde niyet ettiğinden daha yavaş bir şekilde gezindi.

Ona karşı koymadı, henüz. "Bir ilah mı? Ne tanrısı?"

Başparmağını kabarık etin üzerinde gezdirdi. sahiplenme içgüdüğü onu yutmakla tehdit ediyordu. Benim damgamı taşımamalı. "Bu sembol bir tanrı ya da tanrıçanın işareti. Tanıdığım birinin değil." Titanlar'dan Mısırlılar'a ve aradaki her şeye kadar tüm kraliyet gruplarını tanıyordu.

"Ve?"

"Ve markalar başka bir kişinin size erişmesine izin verir hayat kurtarıcı ve tehlikeli yollarla." Roc, Kaos için olanın yanı sıra kendi kişisel işaretini ve savaş lordlarının her biri için birer tane taşıyordu. Bu işaretler telepatik iletişimi güvence altına alıyor ve çağırmaya izin veriyordu. İlan kendi işaretini

hepsini bulup gösterecek bir marka. "Nasıl bir ve amacını anlamıyor musun? Bunu size kim verdi?" Daha da önemlisi, onunla ne yapmayı planlıyorlardı?

"İyi denemeydi ama beni korkutup konuşturamazsın. Hayır, ne var biliyor musun? Bu sefer paylaştığım için mutluyum. Bunu bana Neeka verdi ve gelmiş geçmiş en sinir bozucu insan olsa bile, şüpheli sebepleri olsa bile, benim iyiliğimi düşünüyor. Beni tehlikeye atacak hiçbir şey yapmaz. Beni tehlikeye atmak için her şeyi yapan sevgili kocamın aksine."

Hiç kimse bir erkeğin egosuna karşı Taliyah ve onun engerek dilinden daha iyi bir saldırı gerçekleştiremezdi. "Ona güvendiğinizden kesinlikle emin olun. Damga sana karşı kullanılabilir. Bu Neeka seni, kendi çıkarları için seni silahlandırmayı umabilecek bilinmeyen bir tanrıyla eşleştirdi." Bu şekilde mi açlığına rağmen akli başında kalabildi mi? Bir tanrı ona güç sağlamak için mistik bağlantıyı mı kullandı?

"Anladım. Eş zevkimi gördün, bu yüzden zekamdan şüphe ediyorsun. Ama şöyle bir şey var. Beni öldürmeyi planlayan adam en iyi arkadaşımın niyetini sorgulamamalı. O benim Benim için kanını akıttın. Sen benim kanımı akıttın. Yani evet, ona güvendiğimden kesinlikle eminim. Şimdi ikimize de bir iyilik yap ve kabinden çık. Kendime bir spa günü ısmarlayacağım. Bunu hak ettim."

Çıkmak kendime bir iyilikti. Ama artık çok geçti. Onun tatlı vücuduna dokunmuştu. Kokusunu içine çekmiş ve ısınmıştı.

İçgüdüleri onu ısıtmasını gerektiriyordu.

Roc ilkel güçlerin itkisiyle bir adım daha yaklaştı. Kavrayışını kızın beline yerleştirdi ve hafifçe masaj yaptı, kız inlediğinde heyecanlandı. Hiç kimse muhtaç bir Taliyah Skyhawk'tan daha seksi sesler çıkaramazdı.

Sanki parmaklarını içinde hayal ediyormuş gibi kalçalarını mı oynatmıştı? Hevesli bir düşünce mi? Roc hayal ettiğini inkâr edemezdi.

Onun tadına bakmıştı. Akıl sağlığı için daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Her zamanki gibi çabuk toparlandı, savunması sağlam bir şekilde yerleşti. "Yanılıyorsam beni düzeltin ama bu izlemekten biraz daha fazlası, değil mi?"

"Umurumda değil."

"Benim iğrenç bir hayalet olduğumu bu kadar çabuk mu unuttun? Senin için ne kadar utanç verici."

Hatırlatma bir tayfun gibi çarptı. İki adım geriye savruldu ve ellerini ondan ayırdı.

Haklıydı. Ne kadar kolay pes etmişti. Baştan çıkarıcılığıyla oynadığında, kaçınılmaz yaralarını hak ediyordun. Ama yine de ahırdan çıkmadı. Çıkamazdı. Kadın yüzünü ona dönmüştü ve zihni bedeninin kontrolünü kaybetmişti.

Aralarına su püskürdü, sis dönerek yükseldi. Kadın bir rüyaya dönmüştü... bir kâbusa. Daha önce kullandığı sert tona rağmen, şimdi ham bir arzu duyuyordu.

Uykulu bakışlarını onun üzerinde gezdirirken göğüs uçları gerildi. Adamın duruşundaki gerginliği fark etti mi? Şaftının sertliğini? Onun üzerindeki etkisini kutladı mı?

Küçük pembe pençeler gövdesinden aşağı kayarak bacaklarının arasındaki bukleleri okşadı. "Yardım edemem ama gitmediğinizi fark ettim, kocacığım."

Bu mümkün müydü? Aynı çılgınca çekişmeyi o da yaşadı mı? Vücudu onunkiyle aynı kudurmuş açlığı mı yaşıyordu?

Sanki ilk hizmetçisiyle karşılaşan genç bir delikanlı gibi kalbi küt küt atıyordu. Roc onunla olan ilişkisini her seferinde bir dakika olarak değerlendirmeye karar vermişti. Bu dakika bir karar ve bu kararı uygulayacak güç gerektiriyordu.

Zevk bir hayalettir ve acı çeker, ya da zevk bir hayalet değildir ve acı çeker?

Taliyah'tan önce, ikincisini seçerdi. Memnuniyetle. Düşünmeye gerek yoktu. Bir hayaletin, hele de kurbanlık bir kuzunun onun yatağında işi yoktu. Ama bir gravita... bir eş...

Yutkundu, farklı kasları esnedi. Onu istiyor muydu? Al onu...

Neden onu almasın ki? O komutandı. Neden Kendini istediği şeyden mahrum etmek mi? İsteddiği zaman, istediği yerde, istediği kişiye sahip olma hakkını kazanmıştı.

Erebus sefaletini aradı. Neden düşmanını ve Kendi işkencesine hoş geldin mi diyecekti? Tanrı, Roc'un kızgın bir halde kalarak cazibesine karşı koymasını bekliyordu. Taliyah'ın olduğu şeyden nefret ediyordu, evet; ne olursa olsun kendini cennet gibi hissedecekti. Ona güvenmiyordu ama kendini onun saldırılarından korumak için ona güvenmesine de gerek yoktu.

Buna pişman olacaksın.

"Peki," diye sordu, öfkesi yumuşamış sükunetini aşındırarak, "orada öylece duracak mısın?"

Onun bakışlarıyla karşılaştı, öfkeye öfke. Nefes almaya başladı. Karşı koyacak gücü olmadığını gösteren bir işaret bu.

Hareketleri kesildi, botlarını tekmeledi ve derisini çözdü. "Bunun hiçbir anlamı yok, gelin."

Göğüslerini avuçladı, göz kapakları çöktü. "Hiçbir şey ifade etmiyor."

Birbirlerine doğru adım attılar, çarpıştılar. Adam öpmek için başını eğdiğinde, kadın parmak uçlarına kalktı. Dilleri birbirine dolandı, birbirine karıştı, ateşli bir çılgınlık ayarlanıyor.

Taliyah düşünmek istemiyordu ama düşünceler yine de baş döndürücü bir hızla zihninden geçerek Astra'yı hem uzaklaştırma hem de onu olduğu yere kilitleme ihtiyacıyla sonuçlandı. Bu tatmin duygusunun tadını çıkarmak ve onu lanetlemek için.

Onu hapsetmişti. Hakaret ve tehdit etti. Ve onu besledi. Hastalandığında ona baktı. Onu kemerden kurtardı. Onu gizlenmemiş bir şehvetle izledi. Ve şimdi onu çarpıcı bir vahşilikle öptü.

Kendi kendine burada ömür boyu sürecektir bir karar vermek zorunda olmadığını söyledi. Anın tadını çıkarmak mükemmel bir şeydi.

kabul edilebilir bir plan. Şu anda onu özlemiş olmasının bir önemi yoktu. Ve neden duştan sonra nasıl hissedeceğini tahmin etmeye çalışsındı ki? Nasıl hissedecekse öyle hissedecekti. Yapabilirdi.

Kendini ve Roc'u idare et o zaman.

İçinde köpüren şehvetin her damlasıyla öpücüğüne karşılık verirken pençeleri adamın göğsüne doğru kıvrıldı. Açlığı düşünöldüğünde hissetmemesi gereken bir şehvetti bu ama işte oradaydı. Onu bastıramıyordu. Adamın sıcaklığı teninden sızarak zindanın soğuşunu kovaladı.

Buhar onları sardı ve su yağdı. Sıcak damlacıklar ağızlarına damladı ve vücutlarına sıçradı.

Onu daha yakına çekerek göğüslerini göğsüne yapıştırdı ve kollarını ona doladı. Her nefes alışında göğüs uçları adamın yırtık göğsünü sıyrıyordu. Sırtını çizdi, kaybolmuştu. Dokunduğu her yerde hisler iz bırakıyordu. Daha sıcak. Vahşi titremeler. Lezzetli karıncalanmalar ve eziyet verici çırpınmalar. Ağrılar. Oh, ağrılar!

Ona karşı kıvrılırken düşünceleri parçalandı, beyindeki odalar teker teker kapandı. Vücudu dümeni ele aldı. Mutluluk vaadi onu çağırıyordu.

Onu duvara doğru itti. Soğuk kiremit bir soluk çekti, ama sıcak adam iniltiyi ekledi. Kadının dengesini bozarak ellerini göğüslerinin üzerinde gezdirdi, parmak eklemleriyle meme uçlarını daire içine aldı, ardından tümsekleri dolgunlaştırıp yoğurdu.

"Sana bir şeyler yapmak istiyorum," diye hırladı ağzının içine.

Kadın titrerken, onun iddiasıyla heyecanlanırken, adam durdu. Öfke yüz ifadesini ele geçirmiş, kadının kafasını karıştırmıştı. "Roc?"

Tavana baktı ve "Şimdi olmaz!" diye kükredi.

Ne? Onu incitmiş miydi? "Roc?" diye tekrarladı, pençelerini onun etinden kurtararak. Kan damlalarını görünce yüzünü buruşturdu. "Benim hatam."

Başını eğdi ve alnını onunkine yasladı. "Özür dilerim. Seninle konuşmuyordum. Hayalet bir kalabalık mutfağı ele geçirdi ve beslenmek için buradalar." Konuştukça daha da sertleşiyordu. Başını kaldırdığında, öfke yüz ifadesini kararttı.

"Suçlu ben değilim," diye açıkça belirtti. Ve ne güzel bir hatırlatma: asla savaş ve zevki karıştırmayın.

Oflayıp puflamaya başladı. "Seni suçlamıyorum Taliyah."

Lütfen. "Bütün suçu benim kapıma attın, Roc."

O üç boyutlu direklerden daha fazlasını çağırırken ona ters ters baktı. Her köşeye bir tane, onu ahırın içine hapsetti.

"Benim için ne kadar harika," dedi kirpiklerini ona doğru kırıştıtararak. "Başka bir hapisane."

"Burada güvende olacaksınız, askerlerim hayaletler." Bakışları onun ötesine kayd ve az önce başka bir telepatik iletişim aldığını fark etti.

Her ne öğrendiyse ruh halini düzeltmedi. Tekrar ona odaklandığında, hırçınlaştı ve "Senin tuzakların ve pusularınla uğraştığımızı bilmek seni memnun ediyor mu?" dedi.

Vay, vay. Şimdi onu suçladığını açıkça itiraf ediyordu. "Evet," diye cevap verdi dürüstçe, "öyle." Soğuk hava ıslak bedenini sararak sıcaklığı kovdu. "Ama ben buraya hayalet getirmedi."

Cevap vermek için ağzını açtı.

"Hayır," diye tersledi. "Benimle çelişme. Erebus'la çalışmıyorum ve onun tarafından kontrol edilmiyorum. Bana seni onun için yok etmemi istediğini söyledi. Ben de ona seni kendim için yok edeceğimi söyledim. Bir kere bile onun emrini yerine getirmedim. Adam hıyarın teki. Bir eylemde bulunduğumda, onu sahiplenirim. Üzölmenden sorumlu olanın ben olduğumu bilmeni istiyorum. Tuzaklarım ve pusularım iyi bir örnektir."

Kaşlarını çatı ama yorum yapmadı.

Ağrılarını dindirmeyi unut. Tavrı yeterince aşılaiıcıydı. Yanmak mı? Ne yanması? O zaten devam etti. Şimdi neden çılgının ruhunu kustuğunu bulması gerekiyordu.

Sorun adamın kökeni değildi. Bir keresinde çılgına dönmüştü.

Mmm. Çok iyi hatırlıyordu. Güçleri sarhoş ediciydi. En tatlı şarap.

İç sarsıntısı. Bir berserker ile hiç hastalanmamıştı. Peki bugün ne oldu?

"Sana inanmak istiyorum," dedi Roc ve sesi sanki yenilmiş gibiydi. "Sorunun özü de bu."

"Dostum. Cidden kendine acıyor musun?" Taliyah ona kaba bir el hareketi hediye etti. "Biliyor musun? Siktir git."

Sanki büyük bir gizemmiş gibi ona baktı. Flaş haber. O neredeyse açık bir kıyamet kitabıydı. Halkına zarar verirsen, bedelini ödemeni sağlardı. Son.

Başka bir mesaj geldiğinde gözleri parladı. Her ne söylendiyse, saldırganlığı söndü. "Sürünün icabına bakıldı."

"Bu pusuyu benim göndermediğimin kanıtı. Kimse ölmedi." Kanat iğnesi olan adamı kışkırtmasan? Güç hiç bu kadar önemli olmamıştı ve ikisi de bunu biliyordu.

Elini ıslak saçlarının arasından geçirdi. "Sana güvenemem." "Sanki bu çok şaşırtıcı." İçini çekti, onu serbest bırakmayı seçti.

kızgınlığının en kötüsünü. "Bak. Olanlar

Bitmedi. D n ateşkes ilan ettik. Bugün bir tane daha yapalım. Yirmi dört saat. Bu bize birbirimize soru sormak için zaman verir. Kısasa kısas."

Kalan saldırganlığı yavaşça dağıldı. "Bunun nasıl mümkün olduğunu bilmiyorum. Nasıl bir hayalet oluyorsun da Ayrıca... sen."

Ona Kaos'la olan bağlantısını anlatmayı düşündü, sonra duş kabininin etrafındaki direklerin parıltısını yakaladı ve dudaklarını kenetledi. Roc ona güvenmiyordu, o da Roc'a güvenmiyordu. Çok iyi nedenlerden dolayı! Birincisi hayatta kalmak için, diğeri ölmek zorundaydı. Belki de. Muhtemelen. Ya başka bir yolu varsa?

Aptalca bir düşünce mi? İmkansız mı? Her neyse. Bunu daha sonra düşünecekti. Bugün düşmanını tanıyacaktı... Birdenbire sevimli, sinir bozucu bir şekilde kaybolmuş gibi görünen düşmanını.

Ne yapıyorsun? Dur. Sevimli bir şekilde kayıp mı? Düşman ne şekilde olursa olsun sadece düşmandı.

"Sırlar Salonu fikrinize ne oldu?" diye sordu.

Bir elini yüzünde gezdirdi. "Roux'dan henüz bir rapor almadım."

Burnunu buruşturdu. "Ne tür bir bilgi alacağını düşünüyorsun?"

"Bir  ey!" Yumruğunu avucunun içine vurdu. "Tek ihtiyacım olan bu."

Bir aşıı duygudan diğerine ne kadar kolay ve hızlı geçiyordu. Ama bu onun için iyi miydi yoksa kötü m ?

Taliyah düşünceleri dönerken nefes verdi. Her  ey Aralarındaki ilişki değiştiğine göre, o da değişmeliydi. şu andan itibaren Roc'la sürekli yol arkadaşı olacaklardı. Daha önce yaptığı gibi onu kışkırtmak pek akıllıca bir yol değildi.

Daha iyi sonuçlar mı istiyorsunuz? Daha iyi savaşlar seçin. "Bir hayalet olduğumu ama Erebus tarafından kontrol edilmediğimi yinelememe izin verin. Bana bir şans vererseniz, sanırım bunu kanıtlayabilirim."

Onu eliyle işaret etmeden önce ağzını açıp kapattı.
"Dinliyorum."

"Erebus'un hiçbir zaman, hiçbir koşulda bir hayalete yapmasını emretmeyeceği bir şey olduğu konusunda anlaşabilir miyiz?" Aslında babasının öfkelenebileceğini düşündü. "Kimsenin seni bir an için bile mutlu etmesini istemiyor."

Başını salladı. "Anlaşabiliriz."

"Geçmiş düşün. Eminim geçmişimizde güllerin açtığı ve senin göbeğimin üzerine fıskiye gibi boşaldığın bir anı hatırlayacaksın."

Yine ağzını açıp kapattı. "Bu farklı.
Sen farklısın. Benim için ne ifade ettiğini biliyor."

Kıpırdamadan durdu. "Senin için ne ifade ediyorum?"
Hayır. Gereksiz bir soru. Devam edelim. "Sence neden sana benim bir hayalet?"

Kederli sessizlik, her ikisi için de düşünme dakikalarının habercisiydi.

Sabırsızlıkla, onu aradığı farkındalığa, öğrencisiyle birlikte bir öğretmene götürdü. "Bunu yaptı ki sen... ne? Benimle uğraşmayı bırak."

Başını sallamadan önce bir süre daha sessizlik oldu. "Bu doğru."

Başarı yaklaşıyordu! "Yani, gerçekten." Sırf lafı gediğine oturtmak için ona sırtıttı. "Ne tür bir savaş lordu düşmanın hayat planına uyar?"

Belki de biraz hızlı sürmüştü. Bakışlarını ona dikti. "Beni manipüle ettiğini biliyorum."

"Yani? Gerçek gerçektir."

Gözlerini daha da kısmıştı. Kadının bakışlarını esir alarak derisinin beline uzandı. Pantolonu bacaklarından sıyrıp o etkileyici ereksiyonu serbest bıraktıktan sonra Duş bankına uzandı, Roc tarzı rahatlamaya başladı. Başka bir deyişle, taş gibi sert bir şekilde oturdu ve dik dik baktı.

Kanatları vızıldadı, geri kalanı çırpındı. Şey, hepsi değil. Açlık sancıları midesini burktu.

"Seni bir daha öpeceğimi sanıyorsan," dedi, suya doğru dönüp akıntının tadını çıkarıyormuş gibi yaparak, "bir kutu Rocs'tan daha aptalsın. Ben buraya konuşma."

Yine o oflama seslerini çıkarmaya başladı. Reddedilmek hoşuna gitmedi mi? Çok kötü. O zaman dersini almıştı. Komutan'a geldi.

"Erebus seni bir hayalete dönüştürdüğünde kaç yaşındaydın?" diye sordu.

Temkinli bir şekilde, "Hayalet olduğumu fark ettiğimde çok gençtim," diye cevap verdi. Ona göre çok genç olmak en az iki ya da üç yüzyıl anlamına gelebilirdi.

"Ne demek fark ettim? Seni dönüştürdüğü anda fark etmedin mi?"

Onun şaşkınlığını anlıyordu. Bir dönüşüme ilk elden şahit olmamış olsa da, şahit olanlardan farklı hikayeler okumuştı. Erebus karşısındakinin ruhunun bir kısmını, yarısını ya da çoğunu yutuyor, sonra dişlerini kullanarak damarına özel bir ölüm zehiri enjekte ediyordu; ruhundan geriye kalanlar sözde bedeninden çürüyüp gidiyor, geriye bir kabuk kalıyordu

Ruhundan geriye kalanları taşıyan kişi tarafından kontrol edilen kudretli kahramanlıklara sahipti.

Taliyah Roc'a bir cevap vermek yerine başka bir soru sordu. "Erebus'tan bu kadar nefret etmenize sebep olan nedir? O size ne yaptı?"

"Pek çok şey," dedi dikkati dağılmış bir sesle.

Onu azarlamak niyetiyle omzunun üzerinden ona baktı. Onu kalbinin üzerindeki çıplak noktayı ovarken yakaladığında sessiz kaldı. Bu hareketi daha önce de görmüştü. Bir çeşit anlatı. Yüz hatlarının gerginleşmesine bakılırsa, belirli bir anıyla bağlantılı bir şey.

"Mesela mı?" diye sordu sonunda, sabunluğa uzanarak. Evet, çoktan sabunlanmıştı. Yıkandığı sürece, konuşmayı uzatmak ve acımasız arkadaşı hakkında daha fazla şey öğrenmek için bir bahanesi vardı.

fikrini değiştirdi. "Profesyonel ipucu ve ince ipucu - kızlar örnekleri sever."

"Birkaç Astra'yı hayalete dönüştürdü ve bizi kendi Astra'larımızı öldürmeye zorladı," diye itiraf etmeden önce iç çekti.

Ahh. "Bu çok zor. Üzgünüm," dedi ve bunda ciddi idi. Asker arkadaşlarını kaybetmek berbat bir şeydi ama bunu denetlemek zorunda kalmak daha da berbattı.

Sanki onu daha fazla hile yapmakla suçlarmış gibi başını eğdi, sonra sakinleşti ve başını salladı. "Evet. Zordu."

"Bunların hiçbirleriyle ilgim olmadığını biliyorsun, değil mi?" diye sordu, belki bir hatırlatmaya ihtiyacı vardır diye.

"Biliyorum. Bu konuda, sen masumsun. I..." Sesi kesildi ve yutkunarak kadının göğüslerinin arasından süzülen köpükleri izledi. Gözbebekleri küçüldü, sönmekte olan yıldızlar gibi parladı.

Katman katman, sakın cilasısı sıyrıldı ve daha sert, daha çiğ bir ifade ortaya çıktı. Çok yoğun bir sıcaklık yayıyordu, titredi.

Daha dik oturdu, topukları yere basmaya devam etti, elleri dizlerini kavradı. Daha da mı sertleşmişti?

Yutkundu. Daha kalın buhar şeritleri onun etrafında kıvrıldı ve onu, bu anı, bir gece yarısı hayaline dönüştürdü. Hiç bu kadar seksi görünmüş müydü? Su saçlarını koyulaştırdı, damlacıklar kirpiklerine ve sakalına yapışmış.

Avuçlarını birbirine sürttüğünde, daha fazla yıldız tozu ürettiğinden şüphelenmişti ve bunu istiyordu. Onun gravitasi olarak her zerreyi hak ediyordu. Gerçek değil mi? Tekrar dene Astra.

"Sana kötü şeyler yapmak istiyorum." Sesinin sertliği her şeyi hem daha iyi hem de daha kötü yapıyordu.

İlişkilerinin bu kısmını kısıtlamayı düşünmüştü. Cinsel birleşmenin ortasındaki ve sonrasındaki parıltısı berbattı. Ama onu içine çekerken, "Evet" demekten kendini alamadı.

Başka bir izne ihtiyacı yoktu. Ona doğru hamle yaptı, belini sıktı, sonra koltuğuna yerleşerek Taliyah'ı bacaklarının arasına çekti. Kavrayışındaki sertlik, Büyük Kötü Kurt'un Kırmızı Başlıklı Kız'ına sonunda kavuştuğunu gösteriyordu

ve

yakın zamanda gitmesine izin vermeyecekti. Ama... başka bir şey yapmadı. İçindeki gerilim yeniden artarken onu olduğu yerde tuttu.

Kendini bundan kurtarmaya mı çalışıyor? Çok kötü. Başladığı şeyi bitirdi. Komutanlar pes etmezdi.

Taliyah onun savunmasını aşmanın bir yolunu bildiğinden şüpheleniyordu. Riskli bir kumar. Hatta tehlikeli. Eğer geri teperse.

Her neyse. Yine de deneyecekti. Roc şimdi komutan olsa da bir zamanlar askerdi,

bir başkasının emirlerine itaat etmesi bekleniyordu.

Başlangıçta öz kardeşi onun patronu olduğundan söz etmemiş miydi? Ya Roc'a ona ne yapacağını söylerse?

Zaten yapmak istediği şeyleri?

Başka bir kadın buna cesaret edebilir miydi? Muhtemelen hayır. Neden cesaret etsin ki?

Onlar mı? Onun duyguları üzerinde hiçbir etkileri yoktu. Ama onun vardı.

Kökenlerine
rağmen.

Taliyah bir dizini onun kucağının dışına koydu, sonra diğerini, ona sarıldı. Yavaşça aşağı doğru eğildi ve ıslak seksini onunkinin üzerinde kaydırды. Adam hiç itiraz etmedi. Hayır, kavramasını sıkılaştırdı, bakışları onun şanslı, şanslı meme ucu piercingine takıldı.

Cesaretini toplayarak adamın çenesini sıktı ve dikkatini yukarı çekmeye zorladı. Adam yine itiraz etmeden onun vücuduna hükmetmesine izin verdi. "Ellerini göğüslerimin üzerinde istiyorum. Oraya dokun."

Adam onun bakışlarını inceledi, öfke açıkça yükseliyordu. Ama yine de

parmaklarını onun belinden sıyırdı ve ellerini göğüslerine götürdü. Emredildiği gibi onu avuçladı ve yoğurdu.

Başparmaklarıyla piercingi okşadı.

Tatmin, bir kez daha ulaşabileceği bir yerdeydi. Bu iri yarı, güçlü adam az önce bir hayaletin emrini yerine getirmişti. Şu anda kendini nasıl da kınıyor olmalıydı! Yine de saygılı bir dokunuşla yoğurmayı ve alay etmeyi asla bırakmadı.

Gizlice onun kontrolü ele almasını mı istiyordu?

Ne kadar baş döndürücü bir düşünce. Daha fazla

keşfetmeyi planladığı bir şey.

"Bu çok iyi hissettiriyor," diyerek övgüler yağdırdı. "Beni acıtıyorsun." Ona karşı döndü ve haykırdı. Zevk! "Durma."

"Olmayacak." Göğüslerini daha büyük bir güçle yoğurdu. "Yapamam."

"Ben de seni iyi hissettireceğim." Burnunun ucunu onunkinin ucuna sürttü, aç bir öpücükle dudaklarına yapışmak üzereydi. Dudakları onun için ayrılmıştı, hazırды. Son saniyede, yönünü değiştirdi ve yanağını onunkine bastırdı. Ya açlığını bastıramazsa? Roc beslenmesini engelleyen bir bloğa sahip olsa da deneyebilirdi. Bunu kesinlikle bilecek ve kesinlikle öfkelenecekti.

Hayaletlere olan nefreti yüzyıllara yayılmıştı. Taliyah'ı birkaç gündür tanıyordu. Belki zamanla.

İç sarsıntı. Kulak memesini dişlerinin arasına aldı. "Pazularını iyi kullan bebeğim ve beni döndür." Yüzünü kaldırarak burnunun ucunu tekrar sıyırdı. "Gravita'n can atıyor."

"Öyle mi o zaman?" diye sordu, sonra hırladı. Çenesini patlattı, bu bir işaretti. Onun emir verdiğini fark etmişti.

Taliyah bir anlık içgörüyü, onun mücadele etmeden kontrol dizginlerini asla teslim etmeyeceğini fark etti. Onun yönlendirmelerinden hoşlanıyor olabilirdi ama itaat etmesi gerektiğine henüz inanmıyordu. Eğer o kontrolü istiyordu... ve istiyordu... kontrolü ondan almak zorunda kalacaktı.

Böylesine güçlü bir adamı kazanma düşüncesi... ona bir şeyler yaptı.

"Beni çevir," diye tekrarladı, ona sürünerek, "böylece parmaklarını güzelce ve derinlemesine sokabilirsin."

Alt dudağını ısırdı, çapkın ama hiddetli.

"Beni çevir, istediğin her yerime dokunmana izin vereyim." Sesinin düşmesine izin verdi. "Nasıl istersen..."

Bir hırıltıyla onu kaldırdı ve döndürdü. Göğsü omurgasını dağladı, kalp atışları aniden kürek kemiklerinin arasında gümbürdedi. Hızlı. Daha hızlı. Boğazını hafifçe kavradı,

Kolunu göğsüne dolamıştı. Bacakları adamınkilerin üzerinde sallanırken, kalçaları ayırık kaldı.

Kanatları düzleşmiş ve şu anda hiçbir işine yaramayan kadın, adamın kalçalarının kenarlarını kavradı. Adam dizlerini daha da açarak bacaklarını daha geniş açmaya zorlarken serin, nemli hava ağrıyan karnını okşadı.

"Sana istediğim her yerde dokunurum," diye gürledi kulağına, başını omzunun çukuruna çekmek için baskı uyguladı.

Sadece onun uyandırabileceği tüyler saniyeler içinde kadının üzerine yayıldı. "Dokun bana o zaman."

Serbest eliyle göğsünü avuçladı ve öncekinden daha fazla baskı uygulayarak yoğurdu.

Bir inilti kaçtı. Durdurmak mümkün değildi. Taliyah kalçalarını salladı, arka tarafını orada yatan beyaz, çelik gibi sert uzunluğa sürttü. Soluk alışları her temasla birlikte keskinleşti.

Büyülerini kullanan bir yılanböceği, "Bana dokunmak hoşuna gidiyor mu Roc?" diye sordu.

İnkâr etmeye çalışmadı. "Evet." Bir hırıltı. "İstediğimi biliyorsun." Durmadı. Sallanıyor, sallanıyor. "Benden daha fazlasını istiyorsun.

Seni boşaltmamı istiyorsun."

"Yesss," diye tısladı, boğazındaki elini göğsüne doğru kaydırды. Meme uçlarını eklemelerinin arasına sıkıştırdı ve çekiştirip nazikçe büktü.

Jilet gibi keskin bir zevkten doğan çığlığı yuttu.

"Parmaklarını içime sok," diye emretti, muhtaçlığını filtreleyemiyordu, "yoksa hareket etmeyi bırakırım."

Durabilir miydi? Yuvarlan. Yuvarlan... Durmak zorundaydı. Durmalı.

Taliyah yapması gereken her şeyi yapabilirdi. Her zaman işi bitirirdi.

Kulak memesini dişlerinin arasında gezdirmeden önce bir kez daha tısladı ve kadının içinden daha büyük bir uyarılma dalgası gönderdi. Yanağını onunkine bastırdı. "Hâlâ beni manipüle etmeye mi çalışıyorsun, harpy? Kontrol etmek istiyorsun ve

Onu almak beni deli eder. Ama seni bekleyebilirim. Hareket et.

vücudunu benimkine yasla, eskisi gibi, yoksa sana parmaklar." Parmak uçlarını kadının karnında gezdirdi.

"Bunu yap, ben de onları eskisinden daha derine batırayım."

"Parmaklarını içime sok," diye tekrarladı, ihtiyacı yüzünden neredeyse boğuluyordu. Yeterli değildi. Daha fazla, daha fazla. "Seni boşaltacağım çok zor."

"Bana karşı hareket edersen, önce senin gelmeni sağlarım." O buklelerini taradı ve klitorisine dokunarak onu nefessiz bıraktı.

Biraz daha! Hayır, hayır. Zorundayım. Diren. Yenilginin resmini asla kabul etmemeli. "Parmaklarını içime sok," diye mırıldandı, saçlarını kavramak için yukarı ve arkaya uzandı. Yeni pozisyon göğüslerini öne doğru itti.

"Parmaklarını istiyorum. Onlara ihtiyacım var. Mmm. Beni çok iyi gereceksin. Çok yüksek sesle inleyeceğim. Tüm ağrılarım geçecek." Tırnaklarını adamın kafa derisine geçirdi. "Ağrılarımı dindir bebeğim... yoksa kendim yaparım. Beni izlemek ister misin? Hmm?"

"Senin zevkin benim zevkim!" İki parmağını kızın içine sokarak nefes almasını ve düşünmesini engelledi. "Can't get enough of

Sen," diye itiraf etti onun tenine karşı. Boğuk sesi Kemiklerinde titreşti, uzuvlarında yeni tüyler diken diken oldu. Parmaklarını içeri ve dışarı sokarken, başparmağıyla küçük sinir yumağını okşadı.

İç duvarları onu içinde tutmak için sıkıştı. Onunla birlikte hareket ederek orgazmını kovaladı. "Şimdiden çok yaklaştım."

Adam durup parmaklarını ondan çektiğinde Taliyah neredeyse öfke dolu yumruklar atacaktı. Ona bir tat vermiş, sonra da ilacını elinden almıştı. İntikam onun için berbat olacaktı. Ama onun güç oyunu hiç gelmedi.

Gözleri kapanırken dilini iki parmağında gezdirdi. "Senin tatlılığın." Çıkardığı ses

Sonra... dipsiz bir ihtiyaç. Çenesini onun omzuna bıraktı ve ona, "Daha fazlasını istiyorum, doğrudan musluktan. Ver onu bana."

Sesi değişmişti. Sesi ele geçirilmiş bir adam gibiydi.

"Evet," diye mırıldandı.

Bildiği bir sonraki Şey, ayakta durduklarıydı. Bir kez daha onunla yüzleşti. Adam onun üzerinde yükseliyor, nefes nefese kalıyordu. Yüz hatlarının her biri gerilmişti. Sert ve savaşa hazır görünüyordu, kasları kaya gibiydi.

"Daha fazlasını istiyorsan," dedi ona, sesinin de değiştiğini fark ederek, "dizlerinin üzerine çök ve al."

Bakışları çarpıştı.

"Önünde diz çökmemi istiyorsun." Kelimeleri gıcırdatarak söyledi.

"Hayır," dedi ve adam hayal kırıklığıyla irkildi Çünkü diz çökmek istiyordu. Onu yatakta sırtüstü yatırabilirdi. Ama yapmadı. Onu ayağa kaldırdı. "Önümde diz çökmeni bekliyorum."

Bunu yapar mıydı?

Çenesini kaldırdı ve ekledi: "İstedini başka türlü elde edemezsin."

Tek bir dakika sonsuzluğa uzanıyordu. Nefes alışları daha zahmetli hale geldi. Sonra...

Santim santim acı çekerek dizlerinin üzerine çöktü ve kadının ayrılmış kalçalarının arasına yerleşti. Kadın hayretle, Şaşkınlıkla, kendinden emin, savunmasız, emin olamayarak, sersemlemiş ve sonsuza dek değişip değişmeyeceğini merak edecek kadar tahrik olmuş bir halde ona baktı.

Dudaklarını yaladı. İzin mi bekliyordu?

"Yap," diye emretti.

Roc dilini karısının balında gezdirdi, kendinden geçmişti. Bu kadının tadı! Hiçbir şey onunla kıyaslanamazdı. Eşi benzeri olmayan bir harikaydı ve bunu, onu yıllar, on yıllar... yüzyıllar boyunca arzulayabileceğinden korkuyordu.

Daha sonra inceleyip yok edeceği bir korku. Şimdilik sadece eğlenmek istiyordu. O Astra'nın komutanıydı. Planeta, hayaletiyle yatmak isteseydi, hayaletiyle yatardı.

Bu hakkı kazanmıştı.

Ziyafet çekerken, kızın bıraktığı her uyarılma damlası için açgözlüyken, ellerini bacaklarında gezdirdi... daha yukarı, sıkı ve

sert kasları yoğuruyordu. Her yumuşak miyavlama ve düzensiz inleme onu daha da ateşlendirdi.

Ağzına karşı kıvranıyordu, o kadar seksiydi ki çok yakında boşalacağından korktu. Tadını çıkarmalı.

Kız kollarında parçalanana kadar tatmin olmayacaktı. Yalama. Yalama... Bağımlı.

Bir keresinde onu bu noktaya kadar yönlendireceğine söz vermemiş miydi?

Onu kontrol edemediği arzularla delirtmek için mi? Herkesin başarısız olduğu yerde, o başarmıştı. Hem de rekor bir sürede. Ama yakında zaferinin bir bedeli olduğunu anlayacaktı.

Roc ayın geri kalanında onunla karnını doyurmaya niyetliydi. Erebus'a ne olursa olsun, kurbanı ne olursa olsun, Roc ona sahip olacaktı. Elinden geldiğince onun kökenlerini unutmaya çalışacaktı. Ayın geri kalanında, zevkin görevden daha önemli olmasına izin verecekti. Onun bekâretini çalmayacaktı ama diğer her şekilde ona sahip olacaktı.

Pençelerinin ucunu batırdığında kontrolü yıprandı. kafa derisine. Onu daha hızlı tatmin etmesi için sessiz bir emir. Nasıl

onu memnun edemez miydi? O onun en büyük cazibesiydi. Onun geçici tutku ve buz kraliçesi. Kırılmaz güç ve kudretin sembolü. Ve onun. Şimdi bile avuçları yıldız tozuyla cızırdıyordu.

Kendini gerçeğe, yalana inandırmak için mücadele etti. Yıldız tozunun gerçek olduğundan şüphelenmeye başlamıştı. Ya gravitasi bir hayaletse?

"Evet! Tam orada," diye övdü. "Aynen böyle."

Hayvani bir saldırganlık sesi çıkararak, şişmiş klitorisini dilledi. Kadın yüzüne karşı sallanırken, adam dizlerinin arkasını kavradı ve bacaklarını daha geniş açmaya zorladı. İki parmağını kadınsı kılıfının sıkı tokasına soktu.

Kırık bir çığlık onu terk etti, vücudu eğildi. Roc onun tatlılığından zevk alıyordu. Her yeni ses ve görüntüde. Göğüsleri öne doğru itilmişti, meme uçları sıkı küçük tomurcuklar halindeydi. Adamın sıcaklığı nemli tenini pembe bir tonla boyuyordu.

O, cinselliğin resmiydi, görüntüsü sonsuza dek hafızasına kazındı ve yargıladığı ölçü oldu. Her biri.

Böyle bir ödül için, önümüzdeki yirmi yedi gün boyunca her gün dizlerinin üzerine çökmeye razı olacaktı. Törene ve hayatın normale dönmesine sadece yirmi yedi gün kalmıştı. Kutsama. Onların önceden belirlenmiş bir sonuç. Hayaletini özlemeyecekti. gravita. Bir hayalet için değil, nokta.

Taliyah pençelerini daha derine bastırdı ve yüzünü yukarı doğru eğmeye zorlayarak baskı uyguladı. Okyanus suyu mavileri ona doğru parıldıyordu.

Hayali bir gravita için özlem duyabilirim.

"Yansıma saatini bölüyor muyum?" diye sordu kuru bir ses tonuyla. "Sizi düşüncelerinizle baş başa bırakayım mı?"

Onu bu zonklayan ereksiyonla mı bırakacaksın? Hayır! Bakışları onunkilere dolandı, dilini bir kez daha kadının cinsel organında gezdirdi ve iki parmağını kadının açıklığına soktu.

Bir teslimiyet çığlığı onu terk ederken, düşünceler kaçtı. Zevk onu bekliyordu.

Anka, ihtiyaçlarının esiri olmuş bir adamın kendini hızla kaybetmesine neden oldu.

"Bu çok iyi, bebeğim. Çok iyi," diye haykırdı. "ok yaklaştıım. Durma, durma, durma."

Asla. Parmaklarını makaslayarak onu gerdi ve Taliyah ığlık atarak içinden bir doruk noktası geçti. O kaygan i duvarlar sıkılıp gevşedi, gerginlik vücudundan dağıldı. Tatmin ondan nabız gibi atıyordu.

Daha fazlasını istiyordu... daha fazlasını. dlnden vazgeçmeyi reddederek, bir elini uzun aletinin etrafına sarıp yukarı doğru okşarken bile onu dillemeye devam etti. Tutku kanında kaynıyor, kadının zevki onun yakıtı oluyordu. Hücreleri yaşamla dolup taşıyordu.

Baskı oluştu. Basınç o kadar keskindi ki, kontrolünün kalan tüm iplerini parçaladı. Testisleri yukarı çekildi, tohumu hazırıldı.

Taliyah onu şok etti. Saçlarından tuttu ve onu ayağa kaldırdı. Adam direnmeden ona izin verdi. Ne yapmayı planlıyordu?

şaftının tabanını kavradığında, bir sonraki kelimenin kaçışını durduramadı. "Lütfen."

Kalp atışı... Kalp atışı... Beklentiyle askıya alınmış bir an. Bunu yapar mıydı?

Bakışları boğucu bir farkındalık sisi içinde buluştu ve... kadın onu okşadı. Adamdan boğuk bir çığlık yükseldi. Kollarını ona doladı, saçlarını topladı, tellerini sıktı.

"Güzel ve sıkı, Taya."

Tekrar tekrar okşadı, tutuşu inatçıydı ve başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Bu zevk. Bu kadın. Bu kadın. Boyunu pompalarken o kadar kolay uyguladığı kadınsı g... Onu uçurumun kenarına sürüklemekten zevk alıyordu.

Daha önce hiç başkasınınkinden böyle bir zevk almış mıydı? Dokunmak mı? Lanetler kabardı. Düşünceler yandı. Kaslar gerildi. Bu... bu... O gidiyordu-

Durdu ve Roc homurdandı.

Avuç içlerini kadının arkasındaki durak duvarlarına dayayarak onu hapsetti. Zımpara kağıdından daha sert bir sesle, "Kadın mı?" diye hırladı.

En ateşli, en soğuk baştan çıkarıcı kadın kalın kirpiklerinin arasından ona baktı. Gözbebekleri on sent büyüklüğündeydi, irisleri parlıyordu. Buharla sarmalanmış, hem tatmin olmuş hem de aç görünen bu kadın, onun en çılgın fantezisinin çarpıcı bir şekilde hayata geçmiş haliydi.

"Sadece bilmeni istiyorum..." Başparmağını yarığının üzerinde gezdirerek bir damla nem topladı. Ağzına çektiği nemle göz kapakları kapandı. "Ben de senin tadını seviyorum."

Göğsü kabardı, içindeki şeyler çatırdadı. "Bitir beni," diye emretti. Kehanet gibi bir ifade mi? Bu kadın onun sonunu mu işaret ediyordu?

Kadın onu daha sert, daha hızlı pompaladığında, adam bunu umursamadı. Bir parmağını kızın ağzına soktu, kız emerken çözdü. Zihni silinip gitmişti. Söylemeyi umduğu her şey nefes nefese kaldığında kayboldu. Bunun doğruluğu. Taliyah'ın onunla ilgilenmesi, onun tarafından ilgilenildikten sonra. O... o... Evet, evet!

"Aynen böyle, Taya. İşte böyle."

Aşağı yukarı pompalıyor. Emme. Pompalama ve emme. Isırıyor. Roc saf bir his dünyasında yaşıyordu, kanı ateş gibiydi, her sinir ucu bir siren şarkısı mırıldanıyordu. Mutlulukla işkence dolu cehennem arasında gidip geliyordu. İki

savaşta kaldılar, ölümüne son bir savaşa kilitlendiler.

Kalçalarını onun vuruşlarına göre salladı, basınç uyguladı. inşa etmeye devam ediyor. Çok fazla... Parmaklarını kızın ağzından çekti ve avucunu duvara vurdu. Sarsıldı. Harika bir çılgınlık onu ele geçirdi. Eğer Erebus'un kendisi o bölmeye girmeye cüret etseydi, Roc, Erebus'un iradesini harekete geçirebileceğinden emin değildi.

savaşmak için. Serbest kalmaktan başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Taliyah'a doğru eğilerek sırtını duvara yasladı ve iki parmağını Taliyah'ın karnına sokarak tendonunu ısırıldı.

boyunu ve omzu arasında koşuyordu. Başka bir doruğa fırladı ve...

Bliss kazandı.

Roc kükreyip karnına doğru geldikçe bütün kasları geriliyordu.

"Mmm." Kadının nefes nefese kalışı adamın boğazını sıktı. "Sana hiç ne kadar güzel koktuğunu söylemiş miydim?"

Alnını serin duvara yasladı... Ta ki Taliyah uzanıp yanaklarını avuçlayana kadar. Baştan çıkarıcı kadın başını kaldırmadan önce kiraz kırmızısı dudaklarını boynunda gezdirdi

ve... kıkırdıyor muydu? Ona uyuşturucu etkisi altında bir gülümseme sundu, gözlerindeki gölgeler kayboluyordu.

"Kızma, tamam, ama ben... Bunu yapmak istememiştim. Çok özür dilerim. Sanırım sarhoş oldum. Roc? Ruhunu emmedim, değil mi? Açlığıma rağmen emdiğimi sanmıyordum ama emmiş olmalıyım. Üye misin?"

Patlayıcı doruk noktasından doymuş olan Roc, neler olduğunu anlamaya çalışıyordu. Kızın kendisinden beslendiğini hissetmemişti. Bloğu yerinde kalmış, etkilenmemişti. Ama...

Bir kıkırdama daha duyuldu. Bir kıkırdama. Taliyah Skyhawk'tan. "Oh! Oh! Oda dönüyor. Dönmek eğlencelidir. Bana sadece parmağını yedirmiş olsan bile seni emmek de öyle." Taliyah onun boyuna odaklanmıştı ve Taliyah'ın gözlerinde neredeyse bir çatal ve bıçağın parıltısını görebiliyordu. "Senin başka bir parçanla beslenmek istiyorum. İzin ver! Yapıp yapmadığımı anlamak için test etmeliyiz.

senden besleniyor. Bu çok mantıklı, değil mi?" Kadın adamın gövdesine uzandı ama adam onun bileklerini yakaladı.

"Taliyah?" şok onu hareketsiz bıraktı. Ve büyülenmişti. Kimdi bu sevimli yaratık? Ondan beslenmiş olmalıydı, gücü onun için çok fazlaydı ama... emin değildi.

Kız suratını astı ve adamın tek yapmak istediği gülmekti. "Sen zoru oynamak. Gerçekten zor. Evet. Her saniye daha da zorlaşıyor."

"Bunu anlamam için bana biraz zaman ver." Kadının görüntüsü onu yeniden çıldırtıyordu, evet. Bir kahkaha

atarak sallanıp yere kaydı ve adamın üzerinde yükselmesine izin verdi.

Bileğini sıkmaya devam ederek kolunu havada tuttu. Ilık su vücudunun üst kısmından süzülerek bacaklarının üzerine yağdı.

Gevşedi, doydu ve pembeleşti, gerindi. "Kendimi kesinlikle... harika hissediyorum."

Yutkundu. "Her beslendiğinde bu şekilde mi tepki veriyorsun?"

"Hayır." Büyüleyici bir şaşkınlıkla alt dudağını dişledi ve sonra parladı. "Roc. Roc. Roc! Tahmin et ne oldu?" Onun cevabını beklemeden yatağına tırmandı.

"Bence çok seksisin. Cidden ateşlisin. Cızırtılı. Soğuktan nefret ettiriyorsun beni."

Buna nasıl cevap vermesi gerekiyordu? O Her geçen an daha da büyüleniyordu ve bunun sona ermesini istiyordu.

Bu bir numara mıydı?

Hayır. Bu kadın hakkında öğrendiği her şey ona bekaretinden ayrılmaya çalışmıyordu. Bilgiyi kolayca kabul eden ya da savunmasını düşüren bir kadın değildi ve ona karşı asla. Yine de bunu arkadaşı Neeka'ya yapmak zorundaydı, çünkü kıza onu damgalayacak kadar güveniyordu.

Ellerini yumruk yaptı. Hayır, Taliyah kesinlikle Roc'a güvenmiyordu, güvenmemeliydi de. Ve bu... hoşuna gitmemiştir.

Beni yine düğümlere boğdu. "Benim için ayağa kalk, Taya."

İtaat etmek için onun bedenini bir tırmanma direği olarak kullandı. "Bil bakalım başka ne var?" dedi pençelerini göğsüne geçirerek. "Artık aç değilim. Bana bak. Bak!"

"Bakıyorum." Asla başka tarafa bakmayabilir. "Çok doluyum. Hiç bu kadar dolu olmamıştım!"

Dolu mu? O değişmeden kalırken, kadın nasıl taşıyacak kadar içebilmişti? En ufak bir yudum bile onu tatmin etmiyorken bloğu bir an için başarısız mı olmuştu?

"Herhangi bir şekilde hasta hissediyor musunuz?" İlk sorunuz bu mu, Komutan?

"Hayır. Roc!" diye tekrarlayarak ona yapıştı ve suyu kapatmak için düğmeleri çevirirken cevap vermeden duramadı.

"Evet, Taya?" Şimdi ne itiraf edecekti? Bilmesi gerekirdi.

"Vücudun muhteşem. En sevdiğim vücut. Kasların çok kaslısın."

"Böyle düşünmene sevindim." Onu havluyla temizlerken ağzının kenarları seğirdi. Şimdi de eğlence mi? "Beni nasıl tahrik etmeyeceğini bilmiyorsun, değil mi?" diye mırıldandı. "Adil bir uyarı,

Taya. Bu deneyimi yarın da tekrarlayacağız. Biz nasıl beslendiğini öğrenmen gerek." Şaftındaki yeni zonklama turunu görmezden geldi.

Ona asla doyamayacağım.

"Şu anda kocaman gülümsüyorsun ve ben bunun için yaşıyorum." Kız tekrar kıkırdadı ve adam onun ayaklarını yerden kesti.

Roc direkleri indirdi, onu ahırdan çıkarıp ayağa kaldırdı ve aralarındaki engeller bir kez daha belirginleşti.

"Giyinmeliyiz." Buna rağmen... bu her neyse, yapması gereken bir iş vardı. Yapması gereken bir sunak. Mükemmelleştirmek için. Hassasiyet önemliydi.

Tansiyonun yükselmesine aldırmayın. Değişen bir şey yok.

Alnında boncuk boncuk terler belirdi. Hiçbir şey değişmemiş miydi? Kendine yalan söyleyemezdi. Her şey değişmişti.

Yumuşak, çok yumuşak, ona dedi ki, "Gömülü küçük bir çocuk var. Bunu biliyorum." Yüz hatları hüznle donuklaşırken, sakalını okşadı. "Kötü rüyalar görüyor. Ama tahmin et ne oldu? Annem beni yürümeye başladığımdan beri savaş için eğitti. Hiçbir zaman diğer küçük harpiller gibi oyun oynayamadım. Bundan önce, bunu istediğimi hiç düşünmemiştim. Şimdi istediğimi düşünüyorum. Hazır!"

Son hızla, kanatları titreyerek banyodan çıkıp yatak odasına koştu ve bir yastığa tutunarak yatağa atladı.

Onun arkasında kaldı ama yanına tırmanmadı. "Bununla ne yapmayı planlıyorsun-"

Şaplak. Yastığı adamın yüzüne çarptı ve güldü.

Kıpırdamadan durdu, akli bir şeyler yakalamaya çalışıyordu. Çocukken hiç oynamamıştı. Genç Taliyah'ın durmadan antrenman yaptığı düşüncesi hoşuna gitmemişti. En azından o, ailesi tüm dünyasını yok etmeden önce kardeşleriyle oynamıştı.

"Harpy ez!" diye seslendi ve yastığı ikinci kez ona vurdu.

Bir sonraki hareketini düşünmedi, sadece onu kaldırdı ve sırtına fırlattı. Kız şiltenin üzerinde zıplarken kıkırdamalar yeniden başladı.

Oynamak mı istedi? Oynarlardı.

Roc onun üzerine atladı ve gıdıkladı, o gülüp kıpırdandıkça keyiflendi.

En az kendisi kadar kurnaz olan Astra, adamın ağırlığından kurtuldu ve yatak odasına doğru fırlayarak "Bulabilirsen bul beni Astra!" diye seslendi.

Vahşi bir rüzgâr gibi hareket etmesine rağmen, perdelerin arkasına saklanırken onu sorunsuzca takip etti. Ayakları alttan dışarı çıkmıştı. Yanına yaklaşıp perdeyi kenara çekerken sırtıyordu, onu duvara yaslayıp ciğerlerindeki havayı öpmek niyetindeydi. Ama kadın artık orada durmuyordu.

Kız arkasından kıkırdamadan hemen önce onu bir soğuk dalgası sardı. Farkına vardı: Hayalet gibi içinden geçmişti.

Onun son derece tehlikeli yeteneklerini, nefret ettiği yeteneklerini hatırlayınca ayıldı ve geri döndü. Buna bir son vermenin zamanı gelmişti.

Karşısında, sadece bir kalp atışı uzağında, buz gibi mavileri yumuşak ve ışıltılı. "Sen kaybedersin, ben kazanırım," diye şarkı söyledi, sonra esnedi. "Buna alışsan iyi olur, Rocky, bebeğim. Ben her zaman kazanırım."

Göğsü her zamankinden daha sıkı sıkıştı. Ona ne yapıyordu? "Beni bu kadar kolay yenebileceğini mi sanıyorsun?

Taya?"

"Mmm-hmm." Onun üzerine atladı, kollarını ve bacaklarını onun etrafına doladı. Tekrar yapıştı. "Her şeyi yapabilirim. Yapabilirim

istediğim kadar sahip olabilirim. Göreceksin. Sana sertçe bile binebilirim."

Önsezi omurgasından aşağı süzüldü. Şaftı yeniden zonklamaya başladı. "General için teklifin ne olacak?" Eğer kendini Roc'a teslim ederse, o kadar sert ve emin bir şekilde itecekti ki-

Yeter! "Boş ver. Hadi seni yatağına yatıralım. Dinlenmelisin."

"Uykum yok." İkinci bir esneme sözlerini noktaladı.

Onun güzel yüzüne bakarken, göğsündeki sıkışma daha da kötüleşti... çatlayana kadar. İçinde, sıcak bir şey dışarı sızdı. Şefkate benzer bir şey. Bir hayalet için. Bir gelin için.

Kalbini sertleştir. Yapabiliyorken onun tadını çıkar. Ya da başka bir yol bul.

Yutkundu. "Yine de dinlen."

"Asla," diye seslendi, yumruğunu tavana doğru sallayarak. "O zaman neden sohbet etmiyoruz?" Eğer ortaya çıkarmak isteseydi sırları varsa, neden onu ağırlamıyoruz?

Onu yatağa doğru taşıdı, vücudu onunkine uyum sağladıkça inledi. Pozisyonlarının doğruluğu onu hem rahatlatıyor hem de eziyet ediyordu.

-Komutan? -Halo'nun sesi farkındalığını kesti ve azı dişlerini gıcırdattı.

-Evet mi?

-Bir devriye üç hayalet daha buldu. Dişi, diğerleri gibi. Senin için başka bir mesajla geldiler.

Erebus'un oyunu bitince, -Öldürün onları, diye bağırdı. Erebus sadece daha fazla acı çektirmek istiyor.

Halo komuta karşı çıkarsa, hiçbir şey söylemezdi. Dehasının kanıtı. -Bizzat ilgileneceğim efendim.

"Nereye gittin?" Taliyah onun sakalını bir kez daha okşayarak sordu.

Hiç düşünmeden onun dokunuşuna doğru eğildi. Yatağın yanında durduğunu, harpy'nin göğsüne yapıştığını fark etti. "Önemli değil." Roc onu yeniden ayarladı.

Yatağın üzerine yerleşmeden önce vücudunun onunkini örtmesini sağladı.

Ona doğru kıvrılarak kederli bir şekilde iç çekti.

"Parmaklarını gerçekten özledim."

Neredeyse dili boğazında düğümleniyordu. "Öyle mi, şimdi?"

Durun! Bu yoldan gitmeyin. Burada önemli bir fırsatı vardı. Onu memnun edebilir ya da sorgulayabilirdi. coşku sürdü. İkisini birden yapamazdı.

Daha sonra kendisinden nefret edecek olsa da, "Boş ver onu. Bana yılan oynatıcısı babandan bahset."

"Hayır. İstemiyorum," dedi ona, meme ucunun etrafında bir daire çizerek.

Neden olmasın? "Sadece bir detay mı? Adı ne?"

Böylece Roc erkeği bulup doğrudan sorgulayabilecekti.

"Hayır."

Sarhoşken bile onu reddetti. Duşta, o vardı ona emretti...ve o da itaat etti.

"Soruya cevap verme sırası sende." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve çenesini ortasına koyarak ona baktı.

"Dün gece beni özledin mi? Dürüst ol."

Dürüst olmak gerekirse... "Aklıma başka bir şey gelmedi."

-Roc?

Kaşlarını çattı. -Evet, Vasili?

-Bitti.

Savaş lordu kapı ve pencere çerçevelerini tamamladıktan sonra. -Yinelenen diyara dönebilirsiniz.

Göğüs kafesi boyunca yumuşak bir okşama dikkatini Taliyah'a geri verdi. "Savaş işi mi?"

"Evet." Ve buna devam etmeliydi. Erebus her zamanki yöntemlerine sadık kalırsa, tanrı istila için gittikçe daha büyük ordular hazırlayacaktı. Sadece Roc'u kızdırmak ve Astra'yı meşgul etmek için, böylece tanrı geline ulaşabilecekti. Yine de bu normal bir durum değildi. Erebus'un gelinle zaten bir ilişkisi vardı.

Roc'un ruh hali oldukça karardı.

Taliyah değişikliği sezdiyse de belli etmedi. "Karına bir orgazm daha yaşatacak vaktin var mı? Yani, bu senin kocalık görevin."

Cazibenin en sevdiği yoldaşı olan tereddüt zihninden geçti. "Yapmamalıyız," dedi çekingen bir tavırla. Eğer o olmasaydı sorularına cevap verecekse, onu memnun edebilirdi.

"Haklısın," diye kabul etti ve adam bir iniltiyi bastırdı. Neden açıkça kabul etmemişti ki? "Bugünkü görevlerimizi yerine getirmeden önce mikrofonunuza ilham verici birkaç söz söylemem gerekiyor."

Vücudundan aşağı doğru eğildi, bacaklarının arasına yerleşti ve şaftının başına dokundu. Dudakları doğrudan ucun üzerinde gezinirken, "Test, bir, iki, üç" dedi.

Ondan en haysiyetsiz kahkaha yükseldi ve bundan pişmanlık duymadı.

-Komutan?

Silver'ın sesi eğlence balonunu patlattı. Savaşcının Roc'un Taliyah'a takmayı planladığı yeni kelepçeleri bitirdiğine şüphe yoktu. Aralarındaki ateşkes sona erdiğinde itiraz edebilirdi.

Olabilir mi? Kadın patlayacaktı.

Suçluluk duygusu kabardı, utançla karıştı. -Sonra konuşuruz.

Roc adamlarının yanında olmaktan gurur duyardı. Bugün ise sadece bir saat huzur arıyordu.

Taliyah onun vücuduna tırmandı, gözleri muziplikle parlarken kendini ona yeniden yasladı. Göğsündeki çatırtı yeniden başladı.

"Seni gerçekten beslememi isteyebileceğini söylemiştin," dedi, "böylece nasıl yaptığımı öğrenebiliriz. Doğru beslenmemi ister misin?

şimdi mi?"

şimdi mi? Belki de yapmalıydı. Ne olduğunu kesinlikle bilmeleri gerekiyordu.

"Evet. Yap." İsteksizce başını geriye eğdi. Bundan önceki her beslenmeden nefret ettiği gibi bundan da nefret edecek miydi?

Bir parçası bundan hoşlanır mıydı?

"Hayır," dedi başını onun omzunun çukuruna sokarak.
Yaramazlığı dağılmıştı, ses tonu boştu. "Fikrimi değiştirdim.
Aç değilim."

Hayal kırıklığına
uğramadı. Hayal
kırıklığına uğramadı.

Taliyah, cinayet olarak adlandırdığı göktaşının tepesinde oturuyordu. Taş. Hiç umurunda değilmiş gibi bacaklarını salladı ve Roc'un keskisini kullanmasını izledi. Bu arada Roc'un umurunda bile değildi. Dört saatten fazla bir süredir harıl harıl çalışıyor, ilk adımı tamamlıyor ve bir sonraki adım üzerinde çalışıyordu. Yakında bir platform ve sunağın kendisini yontacaktı. Onun ölümü için.

Sonunu planlamak için ne kadar da kolay dönmüştü. Onu daha önce neden özlemişti?

Ne kadar çok çalışırsa o kadar çılgın görünüyordu. Sessiz ve gömleksizdi, her hareketinde pazuları şişiyor, dövme bedenden ter damlıyordu.

En azından iyi bir manzarası vardı.

"Aç mısın?" diye sordu. Her saat başı soruyordu. Ya da öyle görünüyordu.

"Hayır," dedi, reddetmekten büyük keyif alıyordu. Beslenmek ister miydi? Evet. Taliyah'ın onun üzerinde nasıl bu kadar sarhoş olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Farkında olmadan onun ruhunun bir kısmını gerçekten çalmış mıydı? Açlıktan ölüyordu. Ama daha önce bir ruha hiç bu kadar onursuz bir şekilde tepki vermemişti. Duşta olanları gerçek, şehvetsiz bir beslenmeyle karşılaştırmayı çok isterdi. Roc gibi bir adamla ne kadar şehvetsiz olabilirse o kadar.

Ama başını ona doğru eğdiğinde yaşadığı korkuyu gördükten sonra... Hayır. Yakın zamanda ondan beslenmeyecekti. Ya da hiçbir zaman.

Aslında, şimdi bunu yapmayı reddetmesi adamın korkusundan çok daha fazlasından kaynaklanıyordu. Korkunç adam onu bahçeye götürmeden önce kanat açıcıyı eline almıştı.

"Onu giymeyeceğim," diye tükürürdü ona.

İfadesi ciddiydi, ona şöyle demişti: "Harpy, sana söz veriyorum, öylesin. Seninle işimi şansa bırakmayacağım."

Söz verdiği gibi iğneyi ona takarak boğuşmalarını kazanmakla kalmamış, bileklerine ince metal bilezikler de takmıştı. Kelepçeler mücevher gibi görünüyordu, güzeldi. Ayrıca buğulanmasını da engelliyorlardı. Hoş değildi.

Taliyah her metal parçasını bir ihanet örtüsü gibi taşıyordu. Bu yüzden onun vücuduna cam gibi davrandı. onu yumruklamış, bağlarının uygulanmasını önlemek için savaşmış mıydı? Ne olmuş yani? Duşta onu tatmin etmiş ve Sonra onunla oynadın mı? Ne olmuş yani? Yani hala onu istiyordu. Ne olmuş yani? Ne olmuş yani?

"Sıkıldım," dedi ona, sırf tersini söylemek için. Sinirli ve azgındı ve her ikisi için de kızgındı. Bir şekilde kendine biraz yalnız zaman kazandırması gerekiyordu. Bu şekilde, o yüzüğünü çıkarma alıştırmaları yapabilir ve her ihtimale karşı Blythe ve Isla'yı aramaya devam edebilirdi. "Hiçbir şey yapmamaya alışkın değilim." "Bana babandan bahset. Bu bir şey yapmaktır." Onun

Kulakları hevesle mi seğırdi? "Çocukluğunuzun hikâyelerini anlatın."

"Beni esir alan kişiye, fethettiği topraklarda geçirdiğim çocukluğumu anlatayım mı?" Bu yükseklikte, saray arazisini çevreleyen hendeği gördü; yosun kaplı pençeleri olan devasa bir taş el pembe sulardan uzanıyordu. Nasıl Orada kaç kez yüzmüştü? Çiğle öpülmüş yapraklardan her renkte çiçekler açıyor, bir zamanlar her gün soluduğu en tatlı parfümü yayıyorlardı. Kuşlar süzölüyor ve tanıdık şarkılar söyledi. Kurbağalar vırakladı ve cırcır böcekleri cıvıladı. "Çocukluğunuzun hikayelerini dinlemeyi tercih ederim."

Pazuları esnedi. "Kaos'a satılmadan önce mi sonra mı?"

Büyükbabası C onu satın mı almıştı? Bunu biliyor muydu? Şu anda onun yüzünü yumruklamayı ne kadar arzuladığını hatırlamakta zorlanıyordu... ve güçlü bedeninin onunkine karşı nasıl hareket ettiğini. "Açıklayıcının seçimi."

Omuz silkti. "Satın alındıktan sonra, diğer Astra'larla birlikte dünyadan dünyaya seyahat ettim, zayıflıkları öğrendim, güçler kazandım. Acı ve trajedi sayesinde Kaos bize

Değer kontrolü ve öfkeyi dizginlemek. Yaratmak ve yok etmek. Her durumun üstesinden gelmek için."

Gerçekten mi? "Nasıl oluyor da kontrol sendeyken bir lanete zincirleniyorsun? Eğer her durumun üstesinden gelebiliyorsan, neden

Gravita'nı ve adamlarını kurtarmak mı? Tüm arkadaşlarımı istiyorum."

Roc parmağının bir tarafını yonttu ve küfretti. Yaradan kan aktı.

Başka bir şey söylemedi ve kızın öfkesini kabarttı. Şakağından boncuk boncuk ter damladığında, hayal kırıklığı içinde yumruğunu yere vurdu. Soğukta gelişmesine rağmen - ya da Roc'tan önce

-Ona dayattığı boğucu giysileri giydi: uzun kollu bir gömlek ve deri pantolon, her ikisi de bir tür kürkle kaplanmıştı. Sıcaklığa rağmen bunları giyiyordu.

"Sıcak kalmaya yardımcı olmak için," demişti ona kararlılıkla, sanki düşünceliliği için A+ alması gerekiyormuş gibi. "Bu yer soğuk-"

"Biliyorum," diye tersledi. "Benim vatanım, hatırladın mı? Burada davetsiz misafir sensin."

Uykusuzluk onu da etkiliyordu. Harpina'ya geldiğinden beri toplamda sıfır dakika uyumuştı.

"Çalışırken beni rahatsız etmemeni söylemiştim, harpy." Tık, tık. Çın, çın. "Yine de buradasın, beni rahatsız ediyorsun. Bana çocukluğundan bahsetmeyeceksen, hiçbir şey yapma."

"Ben hiçbir şey yapmadım! Bir şey söylemedim bile."

"Nefes aldın," diye bağırdı. "Söylediğin bu değil miydi? lan?"

Onu duymuş muydu? Yoksa kardeşi mi onu ispiyonlamıştı? Her neyse. Gerçek gerçektir. Şimdi merak ediyordu. Ya Astra Planeta'nın kudretli komutanı Roc hayalet karısına aşık oluyorsa?

Ya ona o kadar aşık olduysa ve onu adamlarına tercih ettiyse?

Yapar mıydı? Muhtemelen etmez. Ama onu ve Astra'yı kurtarmaya yardım etmeye meyilli olabilir.

İtiraf etti; bu fikir hoşuna gitmişti. Hem de çok. Neden hayatında ilk kez yenilginin resmini kabul etsin ki?

bahisler hiç bu kadar yüksek olmamıştı?

"Hey, Roc?" diye sordu tatlı bir ses tonuyla. Roc inledi.

"Bugünün Üstsüz Salı olduğunu söylemeyi unuttum mu?" Tişörtünü kıpırdatarak çıkardı ve ona doğru fırlattı.

Giysiyi kolaylıkla yakaladı. Adam ona sertçe bakarken, kadın meteorun düz yüzeyine uzanmış, geriniyordu.

"Ah. Çok daha iyi." "Taliyah..."

"Ne? Kanat çırpıcı bronzluk çizgimi geliştiriyorum. Seni tahrik ettiğimde seni geri çevirmek için sürekli bir hatırlatma."

Gözünün altından bir kas mı fırladı? "Yanmadan önce gömleği giy." Giysiyi ona geri fırlattı.

Taliyah onu yakaladı, gülümsedi ve aptal şeyi meteorun diğer tarafına fırlattı. "Tişört kapalı kalacak. Dışarısı bir milyon derece ve birisi kıymetli esirine sütyen vermeyi unutmuş. Sanırım ikimiz de bunun senin için üzgün-üzgün olmayan bir durum olduğunu biliyoruz. Bir kez daha şikayet edersen pantolon da gider."

Mağara adamı tarzı bir dizi homurtu çıkardı ama başka bir şey söylemedi.

"Bana kutsamadan biraz daha bahset, ben de uslu durayım," dedi. "Ama sadece sen konuştuğun sürece. Açık konuşalım."

Başka bir ret daha bekliyordu. Onun yerine, "Astra ilk kez yükseldikten sonra, birbiri ardına bir seçeneğimiz vardı. Ya olduğumuz gibi kalacak, asla yeni bir güç elde edemeyecektik ya da büyük acılara ve daha yükseklerle açılan bir kapıdan girecektik."

"Gerçek bir kapı mı?"

"Evet. Bizden önce ortaya çıktı. Kimin, nasıl ya da neden yaptığını bilmiyoruz ama Kaos değildi. İçine adım attığımızda, karanlık bir dünyaya girdik. Yol boyunca her birimiz bir canavar öldürerek özgürlüğümüze kavuştuk. Bu öldürme bizim asıl rütbemizi belirledi, miğferlerimizin yanı sıra

kutsama görevi. Rütbemiz, savaşlarımız ve görevlerimiz sırasındaki performansımıza bağlı olarak birçok kez değişti.

Her

Beş yüz yıl boyunca, her ne olursa olsun, rütbemize göre özel görevimizi tekrarlamalıyız. Birbiri ardına başarılı olursak, kutsama alırız. Girdiğimiz her savaşı kazanırız. Eğer birimiz bile başarısız olursa, hepimiz her savaşı kaybetmekle lanetleniriz."

Bu, her bir savaş lordunun taşıması gereken tonlarca yük demektir. "Erebus buna nasıl uyuyor?"

"Onunla zaten yüzyıllardır savaş halindeydik. O Bizden önce yükseldi ve evet, kapıdan ilk o girdi. Kendimiz durgun kalırken onun yeni bir güç kazanmasına izin veremezdik. Rütbelerimizi alır almaz, kendimizi kutsama ve lanet yoluyla ona bağlı bulduk. Görevini tamamlamak için savaşıyor, bizi durdurmak için."

Ohhh. Roc'un en büyük ayartmaya karşı koyma yeteneğinden emin olmasına şaşmamalı. Bu haberi gizli tutmasına şaşmamalı.

Neden ona şimdi söylüyorsun?

Cevap kendi kendine aklına geldi ve nefesi kesildi. "Bana yaptığın ilk uyarıyı pekiştiriyorsun, değil mi?"

Benimle cinsel ilişkiye gersen bile, başka bir gelinle hiç olmadığın bir şey, beni öldüreceksin çünkü ben bir hayaletim. Çok tatlısın. Ne olurdu biliyor musun?

Daha mı tatlı? Herkesi kurtarmak."

İrkildi. "Başlangıçta denemediğimizi mi sanıyorsun?"

Durum tersine dönseydi ve kız kardeşlerini ve tüm harpyk türünü korumak için savaşıyor ne yapardı?

Cevaplaması kolay bir soru, çünkü gerçekten de tüm harpyk türünü kurtarmak için savaştı. Ne kanıtlanırsa yapardı gerekli.

"Gelininizi bağışlayarak kendinizi kurban etmeyi hiç istemediniz mi?" diye sordu.

"Yapamam. İlk Komutanımız bunu denedi." Sesi gerginleşti. "Kılıç ona temas edemedi parçalandı."

"Yani seni bir bıçakla öldürebilirim. Bildiğim iyi oldu."

Astra'nın göz devirmesine eşdeğer bir hareket yaptı ve işine geri döndü. Başını kaldırmadan bir kez daha yontmaya başladı.

"Başka ne gibi girişimlerde bulundunuz?" diye sordu.

"Pazarlık. Büyü. Yeminler. Yapmadığımız hiçbir şey yok denedim." Nefesini güçlükle verdi. "Keşke bir yolu olsaydı."

Bu büyük bir ilk adımdı. Kesin bir ilerleme. Sonunda ona yardımı olacak mı?

"Astra'nın Komutanı tekrar yükseldikten sonra ne yapacak?"

Gözlerini kırptırdı, durakladı. "Huzurun tadını çıkarın.

Gerçek bir aile kurun." Pençeleri kıskançlıkla mı keskinleşt ? İğrenç! İrkildi.

"Barış istiyorsun ve kana susamış kadınlardan mı etkileniyorsun? Bunu açıkla."

"Bir erkeğin karmaşık, d ellolu arzuları olamaz mı?"

Evet, yapabilirdi ama Roc'un motivasyonlarının daha derinlere indiğini düşünüyordu. "Belki de kana susamışlıktan ziyade güce hayranlık duyuyorsundur. Güçlü bir kadın kolay kolay ölmez. Onu kaybetme konusunda endişelenmene hiç gerek kalmaz."

Gerildi ama başka bir şey söylemedi. Çünkü gravita'sının olmadığı bir gelecekte hoşlanmıyordu, bu gravita bir Hayalet mi?

Ani bir gök gürültüsü bahçeyi sarsarak patladı. Kaşlarını çatarak elinin kenarını alnına bastırdı, gözlerini gölgeledi ve etrafı taradı. Bir fırtına Kuzeyden yaklaşan kara bulutlar güneşli gökyüzünü süpürüyordu. Roc yağmurda çalışabilecek miydi?

Soğuk uğulduyor, rüzgâr ıslık çalarak onu hızla serinletiyordu. Gömleğini fırlatmak ya gerçekten kötü bir fikirdi ya da gerçekten iyi bir fikir.

"Hiç bir nimeti kaybedip bir laneti kazandın mı?" diye sordu, henüz konuşmadan vazgeçmeye hazır değildi.

"Benden  nceki iki liderle birlikte iki kez. Harpilerin şu anda yaptığı gibi kış uykusuna yatmaya zorlandık."

"Bu zorunlu kış uykusu nasıl işliyor?" Bir gök gürültüsü daha patladı, daha soğuk bir rüzgâr hızla geçti.

"Astra tüm dünyaları tasarlayabilir ve üretebilir. Orijinal bir dünya yüzyıllar alır. Bir kopyası sadece

aylar. Havaya hangi kimyasalların ve gazların, nerede ve ne kadar süreyle salınacağını kontrol edebiliyoruz."

Bilmek için bir başka iyi şey. Düşünceleri onun kendisine verdiği farklı tepkilere döndü ve vites değiştirmeye karar verdi. "Eğer beni gözünün önünden ayırmayacaksan, bekaret kemerine neden ihtiyacım var?" Evet, diğer her şeyle birlikte o aptal aleti de yerine kilitlemişti. "Bu muhteşem hayalete direnmek için yardıma ihtiyacı olan biri mi var?" diye sorarken ıslık çalan bir rüzgâr daha dökülen yaprakları karıştırdı.

Keskisi taşı ıskaladı ve yere düştü. Onu almak için eğildi, fırtına bulutları dans ederek yaklaşıyordu, havada bir elektrik yükü çatırdıyordu.

Kimyasalları ve diğer şeyleri kontrol ediyorsa, havayı da kontrol ediyor olabilir. Fırtınaya Roc mu sebep oluyordu?

Birinin yardıma ihtiyacı var. "Pantolonuma elveda de." Adam işine devam ediyormuş gibi yaparken kadın ayağa kalktı ve kürklü deriden sıyrıldı. Sadece kanat iğnesini ve bekâret kemerini takarak deriyi adama doğru fırlattı.

Kafasını kaldırmadan giysiyi yakalayıp yere bıraktı, şimşekler çakıyordu. "Zorunda mısın?" diye sordu iç çekerek.

"Evet Roc, yapmalıyım. Islak deri yarışmasına hazırlanıyorum." Cinayet taşına yeniden yerleşerek, "Ah. Bu iyiden de iyi." dedi.

"Yalan söylüyorsun. Zaten donuyorsun. Meme uçların elmas gibi sert."

"Fark ettiğin için teşekkürler."

İlk yağmur damlası karnına sıçradı ve nefesi kesildi. İnledi. Bugün o kadar da kötü bir gün olmayabilirdi.

Taliyah bütün geceyi Roc'a sarılmış, sıcak bir şekilde geçirdi, rahatlamış ve tamamen mutsuzdu. Göz kapakları kayalar kadar ağırdı ama uyumayı reddediyordu. Ki bu hiç de kolay değildi.

Dün gece onu yatağa attığında başka bir orgazm bekliyordu. Onun yerine dalıp gitmişti. ile

Sertleşti! Kötü rüyalarının geri dönmesini ve onu uyanık tutmasını, aynı zamanda da onun hakkında daha derin bilgiler edinmesini bekliyordu. kişilik. Ama koca oğlan, bir kolunu ensesinin altına, diğerini de karnının üzerine koyarak mışıl mışıl uyudu. Kısacası, dev kaşık küçük kaşığı yuttu.

Onun hakkında ne yapacaktı?

Güneş doğup dünkü fırtınanın kalıntılarını kovaladığında, zihnindeki evlilik takviminden bir günü daha sildi.

Bir an önce bir eylem planı bulması gerekiyordu ama zihnini bir sersemlik filmi kaplamıştı. Bu durumda Roc hakkında ne yapacağına karar vermesi mümkün değildi.

Adamın kollarından sıyrılarak dik bir pozisyona geldi, sonra da dönerek adama baktı. Göğsü! Kalbinin üzerindeki nokta dolmuştu.

İncelemek için eğildi...

Bir elini kıvranan görüntünün üzerine vurdu ve yataktan fırladı. Roc yere düşürdüğü çizme kılıfından bir hançer çıkardıktan sonra tepinerek banyoya girdi.

"Drama kraliçesi," diye seslendi.

"Yatakta kal."

Pek sayılmaz. Onu takip etti. "Günün ve gecenin her saatinde birlikte olmamız gerektiğini söylemiştin." Neden alevala bir gecede derisinde mi ortaya çıktı? Bıçakla ne yapmayı planlıyordu? "Ne tür bir esir emre itaatsizlik eder?"

"Başından beri uğraştığım türden," diye karşılık verdi, kendini ahırın içine kapattı ve iki onu dışarıda tutmak için trinite direkleri. Buharın camı kaplaması ve şeklini bulanıklaştırması uzun sürmedi. "Git buradan, Taliyah."

"Senin derdin ne?" diye homurdandı. "İyi bir gece uykusu çektin."

"Hiç uyumadım. Adamlarımla iletişim kurdum. Erebus'un son iki mesajını dinlemeyi reddettiğimden beri, savaş lordlarımı her saat ziyaret etmek için hayalet ordular gönderdi ve

Onlar için yıldız tozum gerçek, sen benim gravitamsın ve beni kurban gününe kadar hapsetmeliler."

"Dürüst olmak gerekirse, öyle, ben öyleyim ve onlar da öyle olmalı."

"Aynı fikirde değilim. Ben... senin ölmeni istemiyorum Taliyah." Sersemlemişti, bocaladı. Ona aşık oluyordu. Öyle olmalı. Akli. Üflenmiş.

Duraktan bir gıcırdama sesi geldi. Tanıdığı bir ses. Alevanın o bölümünü mü çıkarıyordu?

Burnuna metalik bir kan kokusu geldiğinde gözleri fal taşı gibi açıldı. Öyleydi. Ama neden? Başkalarının görmesini istemediği şey neydi?

Ona henüz sormamayı tercih etti. Şu anki ruh haliyle cevap vermeyi reddedebilirdi. Savaşlarını seç.

Kız banyodan çıkarken, "Hayaletler duvarı nasıl aşıyor Taliyah?" diye seslendi.

Durdu, adamın düz sesi omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi. Dün, onunla bir ilerleme kaydettiğini düşünmüştü. Onun bağımsızlık iddialarını kabul ettiğini. En azından kısmen. Görünüşe göre, yanılmıştı.

"Bilmiyorum. Bir dahaki sefere beni pusuya düşürdüğünde Erebus'a bunu sormamı ister misin?"

Cevap olarak iğrenç bir küfür savurdu. "Ne sıklıkla beslenmen gerekiyor?"

Konunun değişmesi onu şaşırttı ama kendini toparlamak için acele etti. "Genellikle her gün. Neden?"

"Şimdi beslenmeye ihtiyacın var mı?" İçindeki umut tınısını gizlemeye bile çalışmadı.

Yine, ona "Hayır" demekten büyük memnuniyet duydu. Sana söz veriyorum, oldukça iyiyim." Doğruydı. Ondan aldığı her neyse, işini fazlasıyla yapmıştı.

Adam ya rahatlamış ya da hayal kırıklığına uğramış bir şekilde oflarken, Taliyah onu duşuyla baş başa bırakarak harekete geçti. Yapacak daha iyi işleri vardı. Yüzüğünü çıkarmaya çalışmak gibi. Sadece bir saniyeliğine.

Kalbinin üzerinde yeni iyileşmiş bir deri parçası olan çıplak, sırlıklam bir Anka onun önünde belirdi. Yakaladı

ve onu duşa götürdü, burada onu yalnız bırakmadan önce tüm donanımını çıkardı.

Ne kadar sinsi bir savaş lordu. Ama  zg r olmayı seviyordu!

Adam banyoda kalmış, kadın sabunlanırken giyinmiş ve onu koca bir et parçasını çıkarmaya iten şeyin ne olabileceğini düşünmüştü. Suçluluk duygusu mu? O  yle biri değildi. Korku mu? Ama neyin korkusu? Utanç mı? Ama neden?

"Bugünün gündeminde ne var?" diye sordu suyu kapatıp havluyla kurulanırken.

"D nk yle aynı şey." Ugh. Daha fazla sunak yontma.

"Dışarı," diye emretti.

"Siz trinitı çıkarana kadar kabinden  ıkamam."

"Neden sana gelmiyorum?" Adam bir kez daha kadının önünde belirdi.  st  çıplaktı, deri kıyafetler ve savaş botları giymişti. Her zamanki gibi, farklı bir ifadeyle karışık: tüyler ürpertici bir kararlılık.

Elinde tüm metalleri ve buz mavisi bir atlet ile ona uygun kısa bir şort tutuyordu.

"Zor pas," dedi, kendini geri çekilmekten zor alıkoyarak. "Metal çok son moda. Üzerime salyalarını akıtmayacağına söz verirsen kıyafeti kabul ederim."

Gözleri parladı. "Bu oluyor Taliyah. Sana güvenemem ve seni izleyemem. Başka şeylerle meşgul olacağım. Bunu kabul et."

Asla! "Bir şey bilmek ister misin? Bundan önce, bir takım olma ihtimalimizle oynadım. Gerçek bir takım. Sen ve ben, dünyayı fethetmek ve herkesin gününü kurtarmak için yola çıktık. Bu artık resmen masadan kalktı. Bunu yaparsan düşmanın olurum ve ateşkesimiz sonsuza dek biter."

Sanki kadın ona vurmuş gibi irkildi. O da yerinde durdu. "Yani benimle tekrar dövüşmeyi mi planlıyorsun?"

"Ne düşünüyorsun?"

Boyun eğmiş gibi görünse de, onunla sonuna kadar savaştı. Bir kez daha ona cam kırığı gibi davrandı,

onu kum torbası gibi kullanırken ona zarar vermemeye dikkat etti. Kadının eli "kayarak" şaftını kavradığında, adam hırladı.

Bunu durduramazdı ama pişman olmasını sağlayabilirdi.

Ondan sonra, elleri düzenli olarak kayıyor, göğüslerinin üzerinde duruyor, bacaklarının arasını okşuyordu. Adamın gözleri kısılup nefesi daraldığında, Taliyah onu yatakta metalsiz tutması için ikna etmekte hiç zorlanmayacağını biliyordu. Ve

O istedi. Oh, o istedi! Ama direndi. Neden geçici bir özgürlük için onu ödüllendirsin ki?

"Bu sefer iki kat daha uzun sürdü, değil mi bebeğim?"

Bırakalım arzularının içinde boğulsun. Bütün gün onun metalini takmak zorunda olduğu için, çelik gibi sert bir ereksiyonla başa çıkmak zorundaydı. Yerde yatıyordu, nefes nefese, bütün prangalar yerindeydi. "Ya reflekslerin

ya da ellerini hayaletinden uzak tutamazsın."

Adam onun üzerinde durmuş, göğsü hızla inip kalkıyordu.

"Dün güneşte kaldığın için burnun çillenmiş."

Oookay. Bu suçlamayı sanki hainlik suçuymuş gibi dile getirmiş ve onu hakarete uğramış bir halde bırakmıştı. Bir dakika. Neden bu konuda savunmacı hissediyordu? Belli ki çillerden hoşlanmıştı.

"Sorun nedir, bebeğim?" Ayağa kalktı ve her bir omzunda bir pençe izledi. "Diğer fetişin çiller mi?"

"Benim fetişlerim yok," dedi ve şikâyet etmeden kendisine dokunmasına izin verdi.

"Mmm-hmm. Çiller ve teslimiyet. Senin, eğer anlaşılmadıysa." Onun içinde eridi. "Yatakta, istediğini talep etmekten korkmayan bir kadın arzuluyorsun. Hükmedilmek istiyorsun."

Tüm vücudu sarsıldı ama inkâr etmedi. "Fetişleri tartışmayacağız." Kadının beline yapıştı ve onu meteora doğru fırlattı, orada onu bıraktı ve aletlerini topladı. "Tabii seninkini incelemek istemezsen?"

"Benim bir fetişistim yok," dedi kendinden emin bir şekilde.

"Yani her yarışmayı kazandığınızda ıslanmıyor musunuz?"

"I..." Öyle mi? "Ne diyebilirim ki? Gücü severim."

Yanıt yok. Tanıdık bir çınlama, çınlama, çınlama sesi duyuldu, vücudu sakinlikten başka bir şey göstermiyordu.

Bu sakinlik... acıttı. "Devam et. Beni görmezden geliyormuş gibi davran." Taliyah cinayet taşının tepesine doğru ilerledi ve gerindi. Bir saat içinde sayısız çile sahip olacaktı. O zaman çok kötü ödeyecekti.

Kimsin sen? Seçtiği silah hiçbir zaman Güzellik izleri.

Yine de rahatladığında, dün yaptığı gibi gerinerek bir hata yaptığını fark etti. Keskinin çıkardığı ritmik sesler onu neredeyse uykuya sürüklüyordu.

Yenilmeyecek. Kökenlerinden nefret eden, ona güvenmeyi reddeden ve hayatını kurtarmanın bir yolunu aramaya kendini adamayan bir adamın onun eşi olmasına imkân yok.

Roc'a sataşmaktan ve onunla dövüşmekten ne kadar hoşlansa da, onun arkadaşı olmadığını kabul ediyordu. Onu kıstırmıştı

Kanatları gücünü çaldı ve sis yeteneğini bastırarak onu saldırılara karşı savunmasız bıraktı. Ve saldırılar geliyordu. Eski hayaletler saraya girdiyse, yeni hayaletler de saraya girecekti. Biri saldırırsa ne yapacaktı?

"Dürüst ol Roc. Diğer gelinlerini ölümüne sıktın. Sıktın, değil mi?"

"Diğerlerinin nasıl öldüğünü gördün."

Evet, kesinlikle öyleydi. Ama ölüm kalım meselelerini konuşurlarken gerçekten de bu kadar sakin kalmak zorunda mıydı?

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra, "Size öyle harika bir manzara sunuyorum ki, saat başına ücret almalıyım," diye homurdandı.

"Bu mantıkla, santim başına ücret almalıyım," diye mırıldandı, başını kaldırıp bakmadan.

Oh, hayır yapmadı. Küçük bir kahkaha attı. Onun espri anlayışını seviyordu.

Bakışları yukarı dönüp kıza takıldı. Onun yüzünü incelerken, sakin görüntüsü sıyrıldı ve gerçek aniden ortaya çıktı. Sakin değildi. Hem de hiç. Kaynayan bir hayvan

Derisinin yüzeyinin altında gizleniyor, kaçmak için şiddetli yollar planlıyordu.

Hiddetli ve öfkeli, suçlu ve pişman görünüyordu. Aç görünüyordu.

Gülümsemesi düştü, kalbi hızla çarpmaya başladı. Başka bir gerçek kendini gösterdi. Onu baştan çıkarmıyorum. O beni baştan çıkarıyor.

Roc'un yeni evliliğinin beşinci günü de tıpkı dördüncü gün gibi başlamıştı: İkisi de uyumadıktan sonra yılmaz Taliyah ona sarılmıştı. Bütün gece yorgunluk ve hayal kırıklığı, sonunda avının kokusunu almış zebaniler gibi peşini bırakmamıştı.

Öfkeli, köpüren arzu onun sürekli yoldaşı olmuştu.

Şehvetli güzelliği onu memnun etmeden tutmak tam bir işkence ve gerçek bir güç testiydi. Zar zor geçtiği bir sınav. Bugün yine geçebilecek miydi?

Yapmak zorundaydı. Ondan nasıl zevk alabilir ve hemen ardından onu nefret ettiği metale nasıl hapsedebilirdi? Nasıl olur da ondan zevk alır, sonra da onun ölümü için uğraşır?

Sunak mı? Aşağılık biriydi ama o çizgiyi geçmeyecekti... bir daha değil. Ondan yiyecek isteyene kadar değil. İhtiyacı olduğunda, verecekti.

Kadının nefes almasına ve adamın tahrik olmasına aldırmadı. Her fırsatta ona meydan okumasını ve onu eğlendirmesini boş verin.

Yorgun gözlerini ovuşturdu. İki kez kendini ve adamlarını kurtarmaktan söz etmişti, bu da içinden atamadığı bir suçluluk duygusu yaratmıştı. Ona yalan söylememişti. Astra bu durumu sayısız kez incelemiş, araştırmış ve yaşamıştı. Hiçbir çıkış yolu yoktu.

Ona umut verebilmeyi diledi.

Güneş perdelerin arasından süzülür süzülmez Daha önce olduğu gibi uyuyormuş gibi yaptı. Taliyah ikinci kez onun kollarında uyanmaya nasıl tepki verecekti?

Harpy onu itip kakmamak için elinden geleni yaparak hafifçe kıpırdandı. Açıkça görülüyordu ki, yeniden büyüyen Alevala'nın boş zamanlarında.

Onun görmesine asla izin vermezdi.

Onu göğsüne doğru çekti ve kendisine yasladı.
"Beslenmeye ihtiyacın var mı?" Sesi ne kadar da istekliydi.
Bu arzu çok yeniydi. Beklenmedikti. Utanç verici miydi? Artık bilmiyordu. Ruhunun bir parçasından vazgeçmek, kendini zayıflatırken bir düşmanı güçlendirmek... Sadece bir aptal böyle bir şey yapabilirdi.

Ama yine de bunu yapmak istiyordu. Roc onu beslemek için can atıyordu. Sadece o onu doyurabilirdi. Her şekilde.

"Neden?" diye sordu. "Beni beslemek mi istiyorsun?" Ona karşı sallanıyor, daha da rahatlıyor ve

onu çıldırtıyor. "Bacaklarının arasındaki ereksiyon evet diyor." "Adamlarıma zihinsel bir çatalla bakmanı istemiyorum.

ve bugün bıçak." Kısmen gerçek.

Nefesini tuttu. "Halkını görebilecek miyim?"

"Yaparsın. Duvar da yapmam gereken bir şey var." Dün gece Roux Sırlar Salonu'ndan döndü. Tutarsız bir haldeydi ve Roc, Ian'ı zindanda tutup Roux'yu Halo'yla birlikte dışarı çıkarma kararı aldı.

"Peki, neyi bekliyoruz?" Taliyah ayağa fırladı ve kolundan çekiştirerek onu ayağa kaldırdı. Solgun saçları Heyecanla aydınlanan zarif bir yüzün etrafına dolanmıştı. "Haydi ama! Yapacak bir savunmamız mı var? Toplanacak askerler?

Her neyse! Bu geçirdiğimiz en hareketli gün."

Bu onu şaşırtmamalıydı. Savaşın inceliklerinden hoşlanıyordu, bu da onun kişiliğinin hoşuna giden bir başka büyüleyici yönüydü.

Bir hançer kaptı ve güne düzgün bir şekilde başlamak için duş kabinine doğru yürüdü.

İşi bittiğinde Taliyah onun yerini aldı ve metali çıkardı. Tıpkı daha önce olduğu gibi, metaliyle ortaya çıktığında onunla savaştı.

"Senden kaçmayacağım," diye tersledi.

"Biliyorum. Çünkü sana izin vermeyeceğim." Kelepçeler hariç her şeyi bıraktı. Onlarla başlayacaklardı. "Buraya gel."

"Hayır." Savaş için hazırlandı.

Neredeyse saldırıya geçecek gücü kendinde bulamıyordu. Bu eylemi gerçekleştirdikçe, onun özgürlüklerini yasakladıkça, gözlerindeki parıltı daha hızlı sönüyordu. Etkileşime girdiklerinde omuzları hayal kırıklığıyla daha da çöküyordu.

Onun gibi birini nasıl incitebilirdi? Teslim olmayı reddeden kadını, ona karşı yığılmış olasılıklar ne olursa olsun.

Taliyah hiçbir şeyi yarım bırakmaz ve sarhoş olduğunda onunla oyunlar oynardı. Bir hayalet olarak ölümün özüydü... yine de hayatını onun hayal bile edemeyeceği şekilde yaşıyordu. Onun hırçınlığının binlerce farklı ruh hali vardı.

asla tahmin edemezdi. O bir baştan çıkarıcıydı. Bir savaşçıydı. Bir velet. Bir buz kraliçesi. Bir öğrenci. Bir suikastçı. General. Onu gittikçe daha fazla düğüm haline getiren bir tanrıça. O

Kişiliğinin her yönünü farklı şekillerde sevdim. Her birinden zevk alıyordu. Onu heyecanlandırdı ve ona eziyet etti. Onunla alay etti, meydan okudu, eğlendirdi ve kafasını karıştırdı.

Ona savaşın dışında da bir hayat olduğunu hatırlattı.

En yeni çatışma, çünkü gezgin ellerle olan çatışmanın aksine, tamamen işle ilgiliydi. Sonuncusunu çekerken metal parçasını yerine yerleştirirken, teninde yıldız tozu izleri bıraktı.

Onu orada görmek hoşuna gitmişti. Daha fazla yaymak istedi.

Kendinden nefret ediyordu. Çünkü biliyordu. O anda biliyordu. Yıldız tozu gerçektir. Onu Taliyah için üretmişti çünkü Taliyah onun gravitasıydı. Erebus'un onu hedef almasının nedeni de buydu.

Roc'un suçluluk duygusu yeni bir hayatla kabardı. Benim hatamdı. Belki de doğruyu söylemişti ve o erkekle ya da erkek için çalışmıyordu. Bilinen bir yalancı olan Erebus'un aksine Taliyah acı gerçekleri

keskin kenar. Ama masumiyeti neyi değiştirdi?

"Kulenin içindeki adamlarımdan biriyle konuşmalıyım," diye açıkladı. "Etrafınız trinitlerle çevrili olacak."

Ona ters ters baktı. "Daha önce de trinite tarafından kuşatıldım ve gayet iyi idare ettim. Mutlu duş zamanını

hatırlıyor musun?"

Onun iyi halini bir uzvu kadar özlemişti. "Etrafınız duvarlarla değil, direklerle çevriliydi."

"Ve ben yine de iyi olacağım." Onun önünde durdu, soluk soluğa ama meydan okurcasına. "Hadi işe gidelim."

Bugün seçtiği pembe atlet ve ona uygun şort, savaşçı harpisini güneşin altında eğlenmeye hazır yirmili yaşlarında genç bir kıza dönüştürmüştü. Altın ışık izini bırakmış, ona pembe bir parıltı ve daha fazlasını bırakmıştı. sevimli çiller.

Taliyah'ı kendine doğru çekerken göğsündeki çatlak genişledi, acı verici ve istenmeyen bir his oldu. Onu duvarın kuzey tarafındaki nöbetçi kulesine doğru götürdü.

"Tamam. Evet," dedi sallanarak. "Şimdi anlıyorum. Havada garip bir enerji çatırtısı var. Ama tahmin edin ne oldu? Tahmin ettiğim gibi iyiyim."

Güneşin yeniden ortaya çıkmasına rağmen dünkü fırtına soğuk bir cephenin habercisiydi. Roc hiç düşünmeden, adamlarıyla yüzleşmesi için keskin nişancısını döndürdü ve Kollarını ona dolayarak açık pencerelerden içeri dolan rüzgârdan korudu. Arkası, şu anda fermuarının arkasında boğulmakta olan ereksiyonu kucaklıyordu. Arzu kanında bir ateş olarak kaldı.

"Komutan?"

Bakışlarını pencerenin önünde duran, bir zamanlar derin bir sohbete dalmış, şimdi ise sessiz, şaşkınlıkla onu izleyen Roux ve Halo'ya kaydırıldı.

Hiçbir şey söylemeden çenesini kaldırdı.

"Güzel kazılar." Taliyah bir o yana bir bu yana kayarak trinitı daha dikkatle inceledi. "Ben olsam biraz daha korkutucu bir şey seçerdim ama herkes kendi yoluna, değil mi?"

Roc kendine yapmak üzere olduğu şeyi yapmamasını söyledi ama kelimeler yine de onu terk etti. "Taliyah, bunlar Halo ve Roux."

Tanıştırma, başka hiçbir geline bahşetmediği bir onurdu. Adamları şaşkınlıktan mezun oldu, Şok geçirmiş gibi görünüyordu.

"Eğilmeleri falan gerekmiyor mu?" diye sordu. "Ben onların kraliçesiyim."

Ağzının kenarları, bir şey söylemeye fırsat bulamadan kıvrıldı. yüz ifadesini gizleyecek kadar akıllıydı. "Sırlar Salonu'nda ne öğrendiğini açıkla," diye emretti Roux'ya.

"Mola." Taliyah elleriyle bir T harfi oluşturdu. "Sırlar Salonu nedir? Hiç açıklamadın."

Yanağını onunkine yaklaştırdı. "Ana krallığımız Nova, diğer dünyalardan fısıltıları çeker ve toplar. Bunlar sarayımızın bir koridorunda saklanıyor. Tek yapmamız gereken onları elemek." Roux'ya başıyla işaret etti. "Devam et."

Erkek, denemelerden sonra önemli ölçüde iyileşmiştir. Kırmızı çerçeveli gözleri ve gerginliği yüzüne çizgiler eklese de, sabit bir bakışa sahipti. "Bir kadından fısıltılar duydum. Adını hiç söylemedi ama sesi senin gelininden daha yüksekti. Hareketli, hatta. Monotonluktan olabildiğince uzak. Birine bir harpy-yılanından daha fazlası olduğunu ve kökenleri hakkındaki gerçeği, kendisinin de bir hayalet olduğunu öğrenene kadar onu eş olarak kabul edemeyeceğini söyledi."

"Yani istihbaratla iletişim kurabilen ikinci bir harpy yılanı ve hayalet var." O da Erebus'tan bağımsız olarak mı çalışıyordu?

Gerilim Taliyah'ın içine işledi. Diğer kadının kimliğinden şüpheleniyor muydu? Aralarında bir bağlantı var mıydı? Olmalılar.

"Ve?" diye sordu Roux, daha fazla bilgi almak için sabırsızlanıyordu. "Kadın başka bir şey söyledi mi?"

"Önemli bir şey değildi." Roux'nun bakışları Taliyah'a kaydı. "İşgalimiz sırasında ortadan kaybolan kadın bu ikinci hayalet, bundan eminim. Nasıl olduğundan emin olmasam da beni ele geçirdiğine inanıyorum. Benim haberim olmadan nasıl çıktığını bile bilmiyorum. Ama öyle olmalı. Onun duyguları artık benimkileri karıştırmıyor."

Konuşması sırasında Taliyah'tan hiçbir hareket gelmedi. Duygu da yok. Oh, evet. İkinci hayaletin kimliğini biliyordu.

"Senden mi beslendi?" diye sordu.

Roux başını salladı. "Beslenmedi."

Küstah bir keresinde Erebus ve kardeşinin onun halkına yaptığı zulümden bahsetmişti. Roc bu konuda hiçbir şey düşünmemişti çünkü ikizler sayısız türü katletmişti. Ya hayatta kalanlardan bazılarının DNA'sını bir şekilde değiştirmişlerse? Ama...

Taliyah ilk katliamın bir parçası olmamıştı. Olayı tarih kitaplarında okuduğunu iddia etmişti. Değiştirilmiş DNA hayalet doğumlara mı neden olmuştu? Böyle bir şey mümkün müydü?

Bilmediği o kadar çok şey vardı ki.

Diğer kadın Roux'dan çıkmış ve Taliyah'la herhangi bir noktada konuşmuş muydu? "İkinci hayalet için tetikte olun. Geri dönebilir." Taliyah kendini tutamayınca ekledi: "Onu öldürmeyin. Onu sorgulamak için alıkoyun." Taliyah'ın duruşu yumuşadığında dudaklarını onun kulağının üzerine koydu. "Bana söylemek istediğin bir şey var mı, snarpy?"

"Çok fazla," diye kestirip attı, sanki bir hayalete güvenlik sağlayarak ona büyük bir lütufta bulunmamış gibi. "Seçtiğim kelimelerin hiçbirinin hoşuna gideceğini sanmıyorum."

"Bu ikinci hayaleti biliyorsun." "Evet."

Bunu inkâr etmeye çalışmadı. "Ve bana hiçbir şey söylemeyecek misin?"

"Bingo."

Halo, Roc'un kendisinden daha düşük rütbeli birinden bilgi talep etmek yerine ricada bulunduğunu daha önce hiç duymamış gibi gözlerini kırıştırdı. Roc'un bir inkârı kabul ettiğini de kesinlikle hiç duymamıştı.

Taliyah'ın sadakatini kazanmak için ne gerekiyordu? Onu kendi özgür iradesiyle sadakatini sunmaya ikna etmek için?

Başlangıç olarak, cinayetini planlamak değil.

Çenesini oynattı. "Öyle ya da böyle tüm sırlarınızı öğreneceğim."

"Onu öldürmeden de konuşturabilirim," dedi Roux. Sanki bağırsaklarının işkence masasının üzerine serildiğini hayal ediyormuş gibi hırçın kıza baktı. "Diğeriyle ilgili cevapları var ve ben bunların ne olduğunu bilmek istiyorum."

Koruyucu içgüdüleri kabardı ve kabardı. Sessiz kalmak için gerekli gücü zar zor toplayabildi. Taliyah'a işkence et, karart Gözlerindeki ışık ve kalbindeki iyilik mücadelesi? Asla.

Asla mı? "Karımı ben hallederim," diyerek konunun bir daha açılmayacağını açıkça belirtti.

İki erkek de sanki karınlarına yumruk yemiş gibi sarsıldı.

"Karın mı?" Halo kollarını iki yana açtı. "Gelin demek istiyorsun. Ya da hayalet."

Karısı. Diğerlerine karşı kullanmasına asla izin vermediği bir terim. Gelin terimini tercih ederdi çünkü evlilikleri düğünden sonra asla gelişmezdi.

"Bakın," dedi, "sizi biraz zahmetten kurtarayım. Her uzvumu ve organımı çıkarabilirsiniz ve ben konuşmam. Yine de çabalarını alkışlamamı sağlayabilecek herkese tebrikler."

Ne kadar gururluydu. Mükemmel bir kraliçe, olmak istemeyen kimse tarafından korkutulamaz. "Kimse uzuvlarınızı ya da organlarınızı almayacak."

"Çok kötü oldu. Senin işkencelerinle dalga geçmeyi dört gözle bekliyordum." Tırnak işareti kullandı, sonra Roc'un kucağından sıyrılıp bir pencereye doğru ilerledi ve pencereden dışarı eğilerek ötesindeki diyarı inceledi.

"Harpina'yı hiç bu açıdan ya da bu kadar çok erkekle dolu görmemiştim. Harpy Gras'ın dışında değil."

Onu çıkıntıya doğru eğilmiş, üzerinde sadece küçük pembe parçalar... Bir elini yüzüne götürdü. Karşı koyacak kadar güçlü değildi.

Aradaki mesafeyi kapattı, arkasından yaklaştı ve ellerini onunkilerin yanına koydu. Bu açıda, vücudu onunkine göre şekilleniyor, daha küçük olan formunu tamamen içine alıyordu.

"Bu kadar farklı türü nasıl bir araya getirdiniz?" diye sordu.

Dışarı baktı. Adamlar aşağıdaki alanı doldurmuş, düzenli bir şekilde duruyorlardı. Her türden şekil değiştiren. Berserkerler. Banshee'ler. Bu özel asker birliği, verilmesi gereken bir saldırı emrini bekliyordu.

"Askerlerim fethettiğimiz dünyalardan geliyor," diye açıkladı, "aynı zamanda bizi fethetmeyi düşünenlerden de."

Döndü, kollarının arasındaki boşlukta kaldı ve ona ters ters baktı. "Eğer askere gitmeyi planlıyorsan harpies-"

Homurdandı. "Sanki cesaret edebilirmişim gibi. Doğrudan komutam altındaki birini bile kontrol edemiyorum."

"Tamam. Pekâlâ. Sanırım adamlarınız beni durduramadan hemen şimdi burada başınızı kesmeyeceğim." Saf, şehvetli zarafet ve durgun bir şehvetle parmağını adamın göğüs kafesinde gezdirdi. "Bu arada, alevanız yine hareket etmeyi bıraktı."

Aşağıya baktı, ve yeterince emin, görüntüler başka bir dövmeye benzemiyordu. Tüm bunların sebebi Kollarında hırıltılı ve yerinde durmaktan memnun mu görünüyordu?

Ne zaman beslenmesi gerekecekti? Onu tekrar ne zaman tatmin edebilirdi?

Belki de son iki gecedir onu doruğa ulaştırmayarak bir hata yapmıştı. Yakında, güzel hayatı kısa kesilecekti. Her arzusunu yerine getirmeyi hak etmiyor muydu? önceden?

Arkasında duran iki savaş lordunu hatırlayarak, Roc her kelimeyi dinledikten sonra, "Toplantı sona ermiştir," diye seslendi. Taliyah'ı bahçeye, sunağın yanına götürdü.

İnledi. "Yine mi bu?"

"Hayır, yine mi bu?" Kendini çalışmaya veremiyordu. Bunun yerine, bankına oturdu ve onu kucağına çekti. "Hadi konuşalım."

Taliyah, Roux'nun ölümünden beri düşük seviyeli panikle savaşıyordu. Şok edici bir duyuru. Roc artık Blythe'ı biliyordu. Onu aramaya çıkabilirdi.

Ayağa kalkmaya çabaladı, bir erkeğin üzerindeyken kolay bir iş değildi bu. Kadın başarıya ulaşır ulaşmaz, adam

onu ona doğru yeniden yerleştirdi.

Onun Blythe'ı aramasını istemiyordu. Ya da herhangi birini! Taliyah'ın tüm bildiği, üçüncü bir harpy-yılan-fantom olduğuydu.

Erebus'un soyundan gelen bir başka gizli kız. Hiç tanışmadığı bir kız kardeş ve kurtarmak istediği biri.

En azından Roc diğer hayaletin ölüm emrini vermemişti.

"Bırak gideyim," diye ısrar etti. "Senin yapacak işlerin var, Roc'un da öyle.

I."

Kaşları çatıldı. "Ne gibi şeyler yapmak zorundasın?"

"Pek çok şey. Yüzüğüm olmadan antrenman yapmak. Kataloglama

Uyuyan harpilerin kimlikleri. Çalışın. Ve bu sadece listemin başlangıcı!" Hayaletler, Astra ve Erebus hakkında bilmediği o kadar çok şey vardı ki. Belki kütüphanede Aptal Trinite Görevleri Nasıl Atlatılır başlıklı bir kitap bulurdu. Belki mi?

Yenilginin resmini asla kabul etmeyin.

"Bunları daha sonra yapabiliriz." Soğuk havanın onu üşütmesi gerekirdi ama adamın sıcaklığı onu içine çekti. Parmaklarını kadının omurgasındaki çıkıntılarda gezdirdi. "şu anda burada kalıyoruz ve konuş."

İnatçı savaş lordu. Onunla konuşmak, kendisini endişelendiren şeyleri ona anlatmak, sorunları ve çözümleri birlikte analiz etmek istiyordu. O yardım edebilirdi; edebileceğini biliyordu. Hayaletler ve Erebus hakkında ondan daha çok şey biliyordu. O hikâyeler okumuştu ama Roc onları yaşamıştı.

Eğer Blythe Roux'yu ele geçirmiş ve onu Harpina'nın dışına çıkarmışsa, neredeydi? Neden Roux için geri dönmemişti?

Isla mı? Kızı çoktan bulup saklamadıysa tabii? Ama neden Taliyah'ı onun varlığından haberdar etmedi?

Ya hayalet Blythe değildi ya da bir şey sevgili kız kardeşinin ona ulaşmasını engellemişti.

Seni gördüğüme neden sevindim?

Roux'nun sözleri kafasında tekrarlandı. Tamam, hayalet kesinlikle Blythe'dı ve Blythe kesinlikle

Astra. Ama ondan nasıl kaçmıştı? Ya o değil miydi?

Taliyah'ın gözleri büyüdü. Kız kardeşi orada kapana kısılmış, Roux'nun artık onu hissedemeyeceği kadar derine gömülmüş olabilir miydi?

Sorular neredeyse dilinden dökülecekti. Söyle Hiçbir şey! Roc en başta paniğinin kaynağıydı. Sinirli bir şekilde, "Sadece senin yapmak istediğin şeyleri yapıyoruz. Benim sıram ne zaman?"

Tıpkı kulede yaptığı gibi sakalıyla kızın burnunu okşadı. "Bu ne yapmak istediğine bağlı. Ben sohbet teklif ettim."

"Ve ben reddettim. İki kez." Kendine rağmen, uyarılma kabardı. Onunlayken, tahrik her zaman kabarırdı. Ona nasıl dokunacağını biliyordu...

Daha önce paylaştıkları zevk... Daha fazlasını arzuluyordu. Ama iki gün boyunca ona neredeyse hiç dokunmamıştı. Temas kurma dürtüsüne direnmek zor olmuştu.

Pes eden kişi olmak mı? Hayır. Bu yüzden, tapmaya başladığı tatmin duygusu uzakta kalmıştı.

Şimdi sanki onu öpmeyi hayal ediyormuş gibi dudaklarına bakıyordu. "Beni ne kadar çok istediğinin kokusunu alabiliyorum, Snarpy. Ben... senin takımında olmak istiyorum ama sana boş yere umut veremem. I-" Sustu. Başı yana eğildi, bakışları uzaklara gitti.

Telepatik bir konuşma başladı ve bu kesinlikle iyi bir konuşma değildi. Ondaki giderek daha fazla saldırganlık fişkırıyordu.

Benim takımımnda olmak istediğini mi söyledi? "Ne oldu?" diye sordu, duygulardan ziyade savaşa odaklanarak. İstilacı bir orduyla karşılaşmayı umarak bahçeyi taradı.

Roc onun gözleri önünde savunmasız, şehvetli ve hayal edemeyeceği kadar seksi bir halden taş suratlı bir komutana dönüşmüştü. Aniden ayağa kalkarak onu ayağa kaldırdı. "Duvarda hayalet bir ordu belirdi. Askerler vücut bulmuş, düzen içinde, hareketsiz ve sessiz. Bu da belirlenmiş bir zamana ya da olaya kadar hiçbir şey yapmamaları için emir aldıkları anlamına geliyor."

Şu anda babasından gerçekten nefret ediyordu. "Peki plan ne? Onlarla dövüşmek mi?" Evet. Dövüşmek için can atıyordu, değil mi? "Metali çıkarın, ben de yardım edeyim."

Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Ben-Hayır." Vurgu için başını salladı. "Seni yatak odasına kilitleyeceğim. Mesajlar hiçbir hayaletin içeri girememesini sağlayacak."

Öfke hızlı ve emin bir şekilde filizlendi. "Hey! İşine geldiği zaman kurallarını değiştiremezsin. Birlikte kalacağız, hatırlıyor musun?"

İnatçı bir tavır takındı. "Yapabilirim ve yaptım da. Bu senin güvenliğin için."

Onun güvenliği mi? Taliyah ona kaşlarını çattı. "Bir düşman saldırırken beni güçsüz mü bırakacaksın?"

İrkildi. Ama yumuşadı mı? Hayır. "Üzgünüm Taya, ama böyle olması gerekiyor."

"Yalancı." Böyle bir zamanda ona Taya demeye nasıl cüret eder? "Olması gereken bu değil. Böyle olmasını istiyorsun. Kimse seni istemediğin bir şeyi yapmaya zorlayamaz, Hatırladın mı? Yeter artık. Bundan önce sana adil davrandım çünkü nedenlerini anlıyordum. Durum tersine dönseydi, aynı şeyi yapardım, sadece daha iyisini. Ama bu... Çok ileri gittin!"

Azap yüzüne damgasını vurmuştu ama umurunda değildi. "Risk çok büyük," dedi her zamanki gibi inatçı bir tavırla.

"Doğru," diye cevap verdi acı bir tonla. "Yatırımınızı korumak zorundasınız. Düşmanın mevzilerinizi ihlal edip saldırabileceğini boş verin. kendimi düzgün bir şekilde savunabilirim." "Taya-"

"Hayır! Bana duvarları aşamayacaklarını söylemeyin. Zaten birçok kez sizin haberiniz olmadan saraya girdiler. Yani, hayır," diye tekrarladı. "Herhangi bir adam beni öpüp sonra da gereksiz yere tehlikeye atmak zamanımı harcamaya değmez."

"İ-"

Sıcaklık göz açıp kapayıncaya kadar soğuktan kutup soğuğuna düştü.

Roc'un fırın gibi sıcaklığına rağmen Taliyah'ın bir sonraki nefesi yüzünün önünde kristalleşti.

EndiŖe omurgasını diken diken etti. "Harpina'da hava gariptir ama hiç bu kadar hızlı soğumamıştı."

"Hayaletler yaklaşıyor," dedi bir bıçağı avuçlayarak.

Büyük gri bulutlar gökyüzünü doldurup düello eden güneşleri engellerken Roc'tan bir lanet patladı. Yukarı baktı. Hayır, bulutlar değil. Kalbi gümbürdedi. Bedenlenmiş hayaletlerden oluşan bir ordu havada dönerek bahçenin üzerine indi.

Hayaletler. Binlercesi. Saldırganlık atmosfere hücum etti ve anhilla'nın ilk alevine ilham verdi. Roc'un derisinde buzlar büyüdü ama bu alev onları eritip yok etti.

Aklından bir düşünce geçti, zihinsel bir asteroid, ardında yıkım ve harabe bırakarak. Karısını tehdit etmek mi? Öl.

Onun kaybı dışında her şeyle başa çıkabilirdi.

Söz verdiği gibi Taliyah'ı yatak odalarına götürmeye hazırlandı. Bir süre için ondan nefret edebilirdi ama yaşayacaktı. Şu anda başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Ama zorlanmasına rağmen, flaş yeteneği onu hayal kırıklığına uğrattı. Nedenini anlamaya zaman yoktu. Çarpışma çok yakındı.

Başka ne yapacağını bilemediği için kollarını ona doladı ve hayalet sürüleri toplu halde inerken onu korudu.

Whoop, whoop, whoop. Önce sesler duyuldu ve çarpışmaya hazırlandı.

Tekrarlanan darbeler onu sağa sola itti ama o sabit durdu. Kemikler kırıldı ve parçalandı. A

Sayırsız pençe onu tırmaladı. Dudaklar ona yapıştı ve emdi. Soğuk damarlarını istila etmiş, onu zayıflatmakla tehdit ediyordu. Soğuk

anhilla onu yeni bir güçle doldurarak ayakta kalmasını sağladı.

Vücudunun her santimi hırpalanırken adamlarına bağırarak bilgi verdi. Bu kadar büyük bir ordu nasıl fark edilmeden trinitı geçebilmişti? Neden parlamadı?

-Duvardaki ordu saldırıyor. Silver'ın adamları yaya olarak yaklaşıyor; parlamamazlar. Ben de yapamam. -Halo kelimeleri hançer gibi fırlattı. -İlan, eğer yapabilirsen, benim adamlarımı ordunun arkasına, seninkileri de bahçeye yerleştir.

Keşke lan hayaletleri büyük gruplar halinde gösterebilseydi. Ama Astra'nın işaretini taşıyorlardı.

-Şu anda ne kendimi ne de bir başkasını gösteremiyorum, o yüzden kendim yaya gidiyorum. Bahçeye doğru gidiyorum. savaş moduna geçti.

Kardeşi merhamet göstermeyecekti.

"Roc?" Taliyah kargaşanın üzerine bağırdı, giderek daha fazla hayalet onlara çarpıyordu.

Kadının ne istediğini biliyordu. Büyük bir çabayla, iki metal parçasını çıkarmak için elini kanat iğnesinin altına soktu. Metal sadece bir Astra'nın dokunuşuyla şekillendirilebilirdi. Denemesine rağmen aynı şeyi bilek kelepçeleri için yapamadı,

Hayaletler defalarca kollarını onun elinden kurtardı. Midesi bulanık adam ona, "Savaşmanı istiyorum, Taya. Daha önce hiç dövüşmediğin gibi dövüş. Son hayalet ölene kadar durma ve sakın ölmeye cüret etme." Bir savaş belirdi. Bundan kaçış yoktu.

Onu her metal parçasından kurtarmalıydı. sormuştu. Sormamıştı. Bunun yerine, kabul etmek ya da itiraf etmek istemediği nedenlerden dolayı korkularına tutunmuştu. Onun güdülerinden korkuyordu. Adamlarının ne düşüneceğinden korkuyordu. Kendisinin ne düşüneceğinden korkuyordu. Şimdi hem o hem de Taliyah ağır bir bedel ödeyecekti.

Çok iyi bildiği gibi, bir savaşçının kullanılmayan güçlü yanları en büyük zayıflıkları haline gelir. Onun kadını alışkın değildi

bedenden ayrılma yeteneği olmadan savaşıyor.

Kendine bunun önemli olmadığını söyledi. Başka birçok yeteneği vardı.

Bundan sağ çıkabilirdi. Ölümsüz bir hayalet olmanın ötesinde, çok sayıda savaşa, ihanete, işkenceye ve pusuya dayanmış asırlık bir harpy yılanıydı. Bu hiçbir şeydi.

Bu bir şey olmasa iyi olur. Hayatta kalsa iyi olur.

"Beni anlıyor musun?" Yaklaşan savaşın bir noktasında Roc ve Taliyah ayrılacaktı. Onun koruması olmadan kalacaktı. Yeteneklerini tam olarak kullanamadan zayıf

düşecekti.

"Bu benim... ilk rodeom değil... bebeğim." Konuşurken en yeni darbeler onu itip kaktı. "Endişelenme. Ben hallederim."

Adamın tenine yayılan buz bir şekilde onunkine de bulaşmıştı. Ensesindeki iz donmuştu.

Zihni planlarla dnerken kristalleri. "e kadar sayacağım ve seni serbest bırakacağım. Bunu yaptığımda-" Soğuk bir rüzgar

ona çarptı ve bahçeye fırlattı,

Taliyah'ı kollarının himayesinden vaktinden önce kurtardı.

Bir hayalet bileğini kavradı ve onu diğer yöne doğru çekerek ayrılmalarını sağladı.

Bir düzine metre ötede yere akıldığında hava ciğerlerini terk etti. Bir kkremeyeyle ayağa fırladı. Başı dönüyordu.

Nefes al, nefes ver. Durumunu değerlendirdi. Kaburgaları kırılmıştı. Bir kemik parçası akciğerini delmişti. Bacakları yan tarafını kesmişti. Hepsi nemsizdi. Taliyah neredeydi?

Taradı. Hayaletler, hayaletler, her yerde. Snarpy'sinden iz yok.

İleriye doğru koşan Roc, yoluna çıkan herkesi kesip peneleği. Taliyah'ın yanına ulaşmak için umutsuzca bir kez daha parlamaya çalıştı. Hiçbir şey onu karısından uzak tutamazdı. Ama yine başarısız oldu.

Neredeydi o? Nerede, nerede? "Taya?" Ham panik onu yuttu, anihilla bunu yakıt olarak kullanmak için kaptı.

Bir sonraki kükremesi ilkiyle dalga geçti.

Alaldı, çömeldi ve ayaklarının üzerinde dönerek botlarının içine sakladığı iki üç bıçağı çıkardı. Doğrulurken, apraz bir hareketle keserek iki hayaleti kolaylıkla öldürdü.

Hepsini yok et. Kelimeler zihninin her koridorunu, vücudunun her hücresini doldurdu ve ebedi bir savaş çığlığına dönüştü. Sonun başlangıcı.

Roc tamamen serbest kaldı ve düşmanını parçaladı. Yeni bir güçle bıçakladı. Daha acımasız bir amaçla kesti.

Peneleği, yumrukladı ve tekmeledi. Siyah kan üzerine sıçradı. Her ldrme onu güçlendirdi ve bir diğerine g verdi. Bir akıntı

Savaşın sıcağında bile ölmeyi reddeden bir düşünce.
Taliyah'ımı koru. Taliyah'ımı korumalıyım.

Kafalar devrildi ve uzuvlar yere düştü. Bunu organların patırtısı izledi. Sürekli yaylar halinde daha fazla kan püskürdü. Zevkle, keyifle öldürüyordu. Cesetler ve parçaları yakında buharlaşmak üzere etrafına yığıldı. Katliam savaş alanını kirletti.

Dünyaların yaratıcısı Astra Planeta, genellikle yaşamın özü olarak lanse edilirdi. Roc şimdi keskin kokusuyla bir ölüm sisinin içindeydi. Uzuvları eforla titriyordu ama yavaşlamadı.

Az önce bir kadının acı dolu homurtusunu mu duymuştu? Taliyah neredeydi? Onu görmesi gerekiyordu. Onu hemen şimdi görmesi gerekiyordu.

"Taya?" Kendini birazdan olacaklara hazırladı. Onu bulmak. Yaraları görmek. Kan. Kendine, aldığı yaralar ne olursa olsun onun iyileşeceğini hatırlattı. İyileşmeli. Hayaletlerin yaptığı buydu. Beslerler ve iyileştirirler.

Trinit dışında herhangi bir şeyle vurulduğunda bir hayaletin yenilenme gücünden ne kadar çok yakınmıştı? Şimdi bu yeteneğe güveniyordu.

Yakalayın onu! Kollarını daha hızlı savurdu, her vuruşu doğruydı. Kan yüzüne sıçradı ve gözlerine damlayarak görüşünü bulanıklaştırdı. Bir hayvana benzediğinden şüpheleniyordu. Kendini bir hayvan gibi hissediyordu, duyguları onu aşıyordu.

Onun dünyasında ya öldürürsün ya da öldürülürsün. O da öldürdü. Tekrar ve tekrar ve tekrar. Fantomlar çığlık attı ve fantomlar öldü, ama sayıları hiç azalmadı. Daha fazlası geldi, her yeni grup onu tamamen görmezden geldi. Tüm sürü tek bir yöne, aliyah'a doğru akın ediyordu.

Kendilerinden biriyle beslenmek için mi yoksa öldürmek için mi? Her iki durumda da canı yanacaktı.

Yeni bir amaçla savaşırken agresif sesler onu terk etti. Kes, kes. Tekme, kesik. Farklı zebaniler ve onların çeşitli kopmuş parçaları öldükten sonra buharlaşıyor, havayı iğrenç bir sis kaplıyordu.

Yeni gelenler. Derisinin üzerine daha kalın buz tabakaları yayıldı. Eklemleri sertleşti ama o yavaşlamayı reddetti.

Sadece Taliyah'a git. Bu sözler bir mantra gibiydi. Anhilla'sı için daha fazla yakıt.

Eğer ölürse ve yeniden canlanamazsa... "Hayır!" Roc her geçen saniye daha da çıldırarak kollarını zıt yönlere savurdu: Biri soluna, diğeri sağına indi ve her biri bir hayaleti kafatasının tepesinden bıçakladı. Tekme. Dirsek. Kalça darbesi, kesik. Pençe. Yırt. Tüm vücudunu kullanarak rakibini bir bir yere seriyor, durmadan ilerliyordu. Saplantılı bir adam olarak sürekli hareket halindeydi.

Arkasında bir hareketlenme oldu. Döndü, bir ruh emici ona çarptı, diğerleri kadar onu da görmezden geldi ve Taliyah'ı yakalamak için onun ötesine uzandı.

Bileğine bir fiske vurdu ve hayalet öldü.

Savaşmaya devam etti. Sonunda bir yol açıldı ve ayrıldıklarından beri Taliyah'ı ilk kez görebildi.

Hazırlıklı değildi, gördüğü manzara onu neredeyse dizlerinin üzerine çökertecekti. Ustalıkla dövüşmesine rağmen, çok sayıdaki hayalet onu alt etti, zebaniler birden fazla darbe indirdi. Yumruklarıyla onu hırpaladılar. Diğerleri pençeleriyle onu parçaladı. Sayısız yarıktan akan kan, değerli derisini ıslatıyordu.

Roc'un yirmi dört saat nöbet tutmasıyla Erebus'un artık ona ihtiyacı kalmamıştı. Tanrı onun öldürülmesine nezaret etmeye mi karar vermişti?

Bir çift pençe Taliyah'ın boğazını tırmıkladığında, Soluk borusunu yırtan çaresiz Roc sadece dehşet içinde izleyebildi.

"Taya!" Kızın kanını ve düşüşünü görünce anhilla'sı kızardı. Gözeneklerinden parlak, alev alev bir ışık fışkırırken gökyüzüne doğru kükredi. Gözleri karardı, etrafındaki dünya yavaşladı. Kendi kanı hızla aktı ve kaynadı. Kasları yeni bir güçle şişti.

Yaşayan bir yıkım topu gibi, iri, parlak bedenini hayaletlerin en kalın ortasına doğru savurdu ve kesip geçti,

Bazen her seferinde üç ya da dört. Çok geçmeden izini kaybettirdi. Öldürdü ve öldürdü.

Düşmanları bedelini ödemeli. Herkes ölmeli. Yıkım hüküm sürecek. Bu dünyayı kan ve acıya boğacak!

Aklının bir köşesinde, kardeşinin ona seslendiğini ve durmasını söylediğini duyduğunu sandı. Ama o durmak istemiyordu. Tek istediği daha fazla hayalet öldürmektir. Kendisi ve kardeşi arasında duran her şeyi parçalamak istiyordu.

Gravita.

Ona zarar vermek mi? Kadınıma zarar vermek mi? Sadece ölmeyeceksin. Önce en kötü kabusunu yaşayacaksın.

Göğsüne bir ağırlık çarptı. Soğuk. Hafif. Tanıdık bir ses, "Kapa çenenin, lan. Ben hallederim."

Taliyah'ın sesi. Roc sallanan kollarını yavaşlattı. Dirilmiş miydi?

"Gördün mü? Sana bu işi halledeceğimi söylemiştim. Değil mi Roc? Babycakes?"

Çünkü senin tatlı, mükemmel Gravita'n iyi, dürüst. O daha iyi, bu yüzden öfke nöbeti sona erebilir, tamam mı?"

Yumuşak parmaklar yanaklarını, sakalını okşadı ve biraz daha yavaşladı. "Hayaletler öldü mü?"

"Oh, evet. Çok iyiydin. Herkes gurur duyuyor. Bir ödülün bahsediliyor. MVE. En volkanik yok edici."

Karmakarışık düşünceler düzelmeye çalıştı. "Herkes mi?"

"Mmm-hmm. Sadece kardeşin ve birkaç yüz asker. Bir süre önce geldiler. Sen buradaki son hayaletin işini bitirir bitirmez duvardaki ordunun geri çekildiğini duydum." Kıkırdadı. "Büyük bir jest yapmaya karar verdiğinde, gerçekten büyük bir jest yapıyorsun, ha?"

Roc gözlerini kırptırdı ve savaş alanını inceledi. Sunakta durmuş, hâlâ bir ucunu yumrukluyordu. Çatlaklar oluşmuştu. Taliyah göğsüne yapıştı. Etrafındaki hayalet yığınları buharlaşmanın çeşitli aşamalarında yatıyordu. Lan, arkasında uzanan birkaç yüz asker gibi şoka girmiş bir halde, sadece birkaç adım ötede duruyordu.

"N'aber?" Taliyah omzunun üzerinden birine seslendi.
"Onunlayım. Beni sahiplendi ya da her neyse."

Kadının belini kavrayarak, "Sağ salim misin?" diye sordu.
Kelimeleri onun ağzından duymaya ihtiyacı vardı.

"Çoğunlukla."

Yeterince iyi değil! Adam bakışlarını yeni bir hedefe çevirdiğinde, kadın yine kıkırdadı.

"Hayır, başka kimseyi öldürmeye kalkma. Birkaç dakika içinde iyileşeceğim, yemin ederim. Sunağı öldürmeye devam etmek istiyorsan, devam et."

Neredeyse iyileşmiş miydi? Roc kana bulanmış elleriyle kızın yanaklarını avuçladı. Bu görüntü onu rahatsız etmişti. Yine de onu serbest mi bırakacaktı? Hayır. "Kaldın ve benimle dövüştün."

"Tabii ki yaptım." O buz gibi maviler onu izliyordu, açık ve dürüst... ve kızgınlıkla parlıyordu. "Sana yapacağımı söylemiştim, değil mi?"

Yüzünü taradı, ifadesinin ötesini aradı, güven tomurcuklanıyordu. Kardeşini çağırdı. "Ian?"

Bir rapor beklediğini bilen Ian, zaman kaybetmeden doğrudan konuya girdi. "Bir avuç asker kaybettik."

Dilini ağzının çatısına bastırdı. Tek bir kayıp çok fazlaydı.

"Sunak-" diye başladı Ian.

"Tamir edebilirim," diye mırıldandı inanmadan.

Taliyah'ın iyi olduğuna dair güvenceye ihtiyaç duyan adam, onu yumrukladığı tarafa, çatlaklara doğru bastırdı. Ağırlığını destekledikten sonra onu iyice inceledi.

Ona izin verdi. Okyanus suyu gözleri buzdan eser kalmadan sıcaklığını koruyor, bakışları onu içeri davet ediyordu. Yumuşak bir gülümseme nefesini çaldı.

Bir avuç yarası henüz iyileşmemişti ve o gülümsüyor muydu?

Ters ters baktı. "Nasıl iyi bir ruh halinde olabiliyorsun? Savaşta önce benden nefret ediyordun."

"Açık olalım. Bağırsaklarından daha çok nefret ettim. Sonra gidip en kıymetlinize olan sonsuz sevginizi kanıtlamak zorunda kaldınız."

Hazine, sevgili Taya'n. Çok kırbaçlanmışsın."

Saldırganlık yüzünden çok sinirlenmişti, ona nasıl karşılık vereceği hakkında hiçbir fikri yoktu... alay mı ediyordu? Övünmek mi? "Kendimi korumak zorundaydım Yatırım," dedi, bir zamanlar ona fırlattığı kelimeleri tekrarlayarak.

"Şimdi, hepimiz bundan daha iyisini biliyoruz." Azarlayan ses tonunda gülümsemesinin izleri vardı. "Böylesine muhteşem bir erkeklik gösterisinden sonra, inkârlarınla sadece kendini utandırırıyorsun. Arzunun nesnesi ben olduğum için beni de utandırırıyorsun. Bu kadar gevezelik yeter. Elimizde temizlik yapmak için." Dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu, zıpladı ve onu iterek geçti.

Geri dönmesi için bir emri -ya da bir ricayı- susturdu ve kardeşiyle yüzleşti. "Toplanın ve orduları bir sonraki saldırı için hazırlayın." Erebus'u tanıyan biri olarak, bir noktaya değinmek için ordusunun küçük bir bölümünü yakmış ve kutsayıcı geline ulaşmak için başka yolları olduğunu kanıtlamıştı.

"Bu şeylerden daha çok mu var?" Taliyah burnunu kırıştırdı. "Tüm bunlardan sonra, günü kurtarmadık mı?"

Roc neredeyse mesafeyi kapatıyordu. Neredeyse onu kollarının arasına alacaktı. Ona sarılma ve dokunma ihtiyacı bir türlü geçmiyordu.

Ian kaşlarını çatarak ona, sonra Roc'a, sonra tekrar Taliyah'a baktı. Kardeşi az önce olanlardan -hâlâ olanlardan- ne anlam çıkaracağını bilmiyordu. Roc da bilmiyordu.

Sonunda, Ian Anka'da karar kıldı. İnanılmaz bir şekilde eline küçük mor bir taş aldı.

"Neye bakıyorum ben?" diye sordu taşı ovuşturarak. Yoğun. Sert. Güçlü. Tanıdık. Üzerine soğuk yayılırken kaşları birbirine yaklaştı. "Hayır. Elimde tuttuğumu sandığım şeyi tutuyor olamam. Son parçayı binlerce yıl önce yok ettik."

Ian'ın ifadesi ciddi bir hal aldı. "Görünüşe göre Erebus daha fazlasını bulmuş. Taşları deri bir kordona asmış."

Taliyah kollarını havaya kaldırarak, "Biri sınıfın geri kalanına söylesin," dedi.

"Bu Firstone. Trinite bir hayalete ne yaparsa, Firstone da bir Astra'ya onu yapar. Bu yüzden Astra'da savaş."

Ian ona bön bön baktı. "Neden bizi öldürmenin birkaç yolunun bir listesini yapıp gelininin çalışmasına yardım etmiyorsun kardeşim?"

"O bir alet olmadığı için mi?" Taliyah sakince sordu. "En azından her zaman değil."

Roc ikisine de cevap vermedi, zihni dönüp duruyordu. Erebus bu orduları bir uyarı atışı olarak göndermişti. Roc'un endişelenmesini istiyordu. Bu da Roc'un endişelenmemesi gerektiği anlamına geliyordu. Karısının tadını çıkarmalıydı.

Kardeşi başka bir şey daha söyledi ama Roc onun da izini kaybetti. Çakıl taşlarını şortunun ceplerine doldurarak birkaç dakika içinde hatırı sayılır bir ilk taş koleksiyonu yapan Taliyah'ı utanmadan gözlemlemekle meşguldü. Hareketlerini gizlemeye bile çalışmıyordu. Kanat çırpıcıya rastladığında, parçaları toplamak için eğilmeden önce sertleşti.

Gözleri karşılaştığında ona doğru döndü. Saf bir meydan okumayla metali olabildiğince uzağa fırlattı, onu şikayet etmeye cesaretlendiriyor.

Onu tekrar sakatlamak mı? Hayır. Savaş sırasında Roc'a bir şey olmuştu. Önemli bir şey. Henüz bilmiyordu. karmaşıklıklarını anlayamıyordu ama Taliyah'la olan ilişkisinin sonsuza dek değiştiğini biliyordu. Eğer onu bugün kaybetseydi...

Ona doğru yürüdü, bileklerindeki kelepçeleri çıkardı ve onu kollarına alarak doğruca yatak odalarına götürdü.

Astra banyo yaparken Taliyah banyonun kapısında durmuş, beklenmedik bir ikilem içinde kalmıştı. O ve Anka bugün yeni bir bölgeye ulaşmışlardı. Ciddi anlamda. çift bölgesi. Bunu biliyordu. Metal artık bir sorun değildi. Bunu aşmışlardı. Roc ona güvenmeyi ve onunla savaşmak için yerinde kalmayı tercih ediyordu.

Onun için öldürmüş ve kanını akıtmıştı.

Onu hiç kimsenin arzulamadığı kadar yoğun bir şekilde arzuluyordu. Onu kurtarmak için yanıp tutuşuyordu. O da bunu biliyordu.

Onu kurtarmak için hayaletleri acımasızca ortadan kaldırması... Daha önce hiçbir erkek böylesine şeytani bir niyet yayarken bu kadar baştan çıkarıcı görünmüş müydü? Savaş lordu düşmanlarına o kadar acımasızca, o kadar vahşice saldırmıştı ki, annesinin onu uyardığı canavara dönüşmüştü. Sürülerden daha korkutucuydu ve tamam, evet, hayaletlerin ürkütücülüğü onu şaşırtmıştı. Yüzlerce küçük vantuzlu ağızları ardına kadar açık, hazır bekliyordu.

Şeytanlar tıpkı Erebus'un yaptığı gibi onun damgasını buzlamıştı. Ondandır beslenmeye çalışmışlardı. Ondandır. Kendilerinden biri. Yani, neredeyse kendilerinden biri. O açgözlü kabuklara hiç benzemiyordu.

Hayır, doğru değil. Kesinlikle ama kesinlikle açlıktan ölüyordu. Roc'un gücünün tadını şimdiden alabiliyordu.

İstilacıların sayısı azalır azalmaz, onu izleme ayrıcalığına sahip olmuştu. Adam onu hayrete düşürmüştü. Vücudu üzerinde sergilediği ustalık o kadar eksiksizdi ki, dövüş koreografisi yapılmış gibi görünüyordu. Ne zaman yükseğe çıkacağını ve ne zaman alçalacağını biliyor, hücum ve savunmanın mükemmel gelgitlerini sergiliyordu.

Kurbanlarını tanımlanamayacak kadar çok parçaya ayırmak için pençelerini ve üç bıçağını kullanma şekli Taliyah için gerçek bir göz açıcı olmuştu. Ne kadar yetenekli olursa olsun

ona karşı hiç şansı yoktu. O daha hızlıydı, warp hızında hareket ediyordu. Sıçramalar ve sınırlarla daha güçlüydü. Onun uhrevi ışıltısıyla temas eden herkes alev alıyordu. Gerçek alevlerle değil, mistik alevlerle. Yani, onun uhrevi ışıltısıyla temas eden herkes inanılmaz bir acı içinde ölüyordu.

Ve meydan okuduğum erkek bu mu? Eğer gözyaşları akmasaydı, kendini beğenmiş bir tavır takınırdı.

Erebus'un onun babası olduğunu bilmiyordu. Yalan söylemeyi reddetse de, ona söylemeye hazır değildi. Henüz hazır değildi. Bu -bu her neyse- çok yeniydi, güveni henüz tam olarak oluşmamıştı.

Roc bu habere nasıl tepki verirdi?

Kendini ona fırlatmak ve bekâretinden vazgeçerek vermesi gereken her şeyi talep etmek için yanıp tutuşuyordu, karmaşıklıkları unutmak, geçmişten sıyrılmak ve geleceği yakalamak. Ama yapmadı.

Harpilerin güçlü bir lidere her zamankinden daha çok ihtiyacı vardı. En güçlüsüne. Daha önce hiç karşılaşmadıkları düşmanlar pusuda bekliyordu.

-Sadece bir tanrının torununun alt edebileceği düşmanlar.

Diğer generaller günaha karşı koyabiliyorsa, ben de koyabilirim.

Roc anlayacak mıydı? Bugünden sonra onu feda etmesinin mümkün olmadığını biliyordu. Kökeninden iğrenmek mi? Artık hiç yoktu. Adam ona ulaşmak için yüzlerce hayaleti öldürmüş, panik içinde onun adını haykırmıştı, yaralandığında o mistik alevlere dönüşüyordu.

Bu onun için harikaydı. Ama onun ve adamlarının lanetlenmesini de istemiyordu.

Daha önce, birkaç ay kadar onunla birlikte olma fikriyle oynamıştı. Dürüst olmak gerekirse, Roc kendi isteğiyle onunla birlikte olana kadar bu seçenek ona gerçek bir

olasılık gibi gelmemişti.
onu metalden kurtardı. şimdi serbest bırakmıştı.

Ne yapmalıydı? Alabiliyorken alabildiğini mi almalı?

Roc onun için tüm dünyasını alt üst etseydi, her şeyi talep ederdi. Bundan hiç şüphesi yoktu. Geçici bir anlaşmayla asla tatmin olmazdı ve kesinlikle cinsiyetsiz bir eşleşmeyi kabul etmezdi.

Eğer Astra, kız kardeşlerinin attığı iblis ruhlu Yeraltı Dünyası Lordları gibi bir şeyse, aşırı derecede sahiplenici ve takıntılıydılar. Yani. Evet. Roc sonsuza kadar ve çok çok fazla seks için ısrar ederdi. Taliyah'ı da Eşi ve halkı arasında seçim yapmak. Eğer onun eşiyse. Öyle miydi? Burada, şimdi, vücudu düşmanlarının kanıyla kaplıyken, merak etti...

Keşke kız kardeşleriyle sohbet edebilseydi. Ona tavsiyelerde bulunurlar, moral konuşmaları yaparlar ve neye ihtiyacı olduğunu görmesine yardımcı olurlardı. Görmezden gelinmesi gerekenleri görüp görmezden geleceklerdi. Ayrıca hayatının geri kalanında onunla dalga geçeceklerdi. Ancak her şaka hak edildiğinde, onlarla birlikte gülmek zorundaydınız.

"Nedir bu?"

Başını salladı, düşüncelerinden arındı ve Roc'u karşısında buldu, yüzüne endişe kazınmıştı.

Küçük bir gülümsemeyle ona, "Şu anda karar vermem gereken bir şey yok," dedi.

Küvet kısmen doluydu, yüzeyi tatlı kokulu baloncuklarla kaplıydı. Ah. Büyük, kötü Astra bazen biraz şımartılmaktan hoşlanır mıydı?

"Benden beslenmenin yararlarını tartışıyorsanız," dedi, "içinizi rahatlatmama izin verin. Ne olursa olsun bunu yapacaksın. O yaraların geçmesini istiyorum."

Bak! Bu adam onu asla bitiremezdi. "Yaralarımın iyileşmesi için kan gerekiyor, unutma, ruh değil. Ya da tohum." Kadının adamın savunmasını aşip ruhunu alıp almadığını henüz doğrulayamamışlardı. Ya da duşta başparmağını yaladığında o küçük tohum parçası işe yaramış mıydı? "Hayalet tarafım beslenmeye devam ediyor." Çoğunlukla.

"Fark etmez. Şimdi ya da sonra yapabilirsin ama yapacaksın. Banyoya girmeden önce alacağın kan. Gel. Kuvete girmeden önce hayaletleri duşla temizleyelim." Tankını başının üzerine çekerken başka bir şey söylemedi.

Yolun geri kalanında kendini soydu ve adamın derisini çıkarmasını izledi. O ağız sulandıran ereksiyon serbest bıraktı, karnını sıktı. Şortunu indirdiğinde, ceplerine doldurduğu ilk taşlar gümbürdedi. Kadın onları incelemeyi planlıyordu. Ve evet, tamam, Roc'un onlarla birlikte çalışmasını ve onlara karşı bir bağışıklık geliştirmesini istedi. etkileri. Eğer biri onu ele geçirirse, bu hayalet ya da Erebus değil Taliyah olurdu.

Adam şortu kaldırıp banyodan çıkarken ve gözden kaybolurken dudakları eğlenerek kıvrılmıştı. Ondan azarlayıcı bir söz gelmedi mi?

"Hey," diye seslendi. "Onlar benim."

"Onları kolayca açabileceğiniz bir kasaya koydum. Bu bizim korunmamız için. Özellikle de Ben... başka işlerle meşgulüm." Tamam. Pekala.

Yine onun önünde, boynundaki anahtarı kaldırdı ve kemerini çıkardı. "Orada iyi iş çıkardın."

"Şaka mı yapıyorsun? Kıcıma tekme yedim. Daha önce hiç hayaletle savaşmamıştım. Asla mükemmelleştiremediğim şekillerde rastgele bedensizleşip vücut buluyorlardı çünkü sadece illüzyon yaratıyordum gibi davranmakla meşguldüm. Artık bu değişti. Bir daha asla ne olduğumu saklamaya çalışmayacağım."

"Neden en başta kökenini sakladın?" O duş kabinine girdi ve elini uzattı. "Harpilerden alay mı bekliyordun?"

Bu adamla uzun süre birlikte olmayı düşünecekse, kendisiyle ilgili biraz bilgi vermesi gerekiyordu.

"Annem Erebus'un dikkatini çekmememi istedi."

Düşmanından bahsetmesine rağmen elini uzatmaya devam edince, parmaklarını onunkilere geçirdi.

"Çok akıllıca," dedi Taliyah'ı kendine yaklaştırarak. İtirafını beklediğinden daha iyi kabul etmişti.

Tepedeki musluklardan ılık su fışkırana kadar düğmelerle oynadı. Vücutlarındaki kan ve iç organlar durulandıktan sonra onu göğsüne doğru çekti ve boynunu açtı. "İç bakalım."

Bakışları derisinin altından görünen, hızla atan nabzına kaydı ve titredi. "Emin misiniz? Eğer bloğun düştüyse, Yanlışlıkla ruhunun bir kısmını çalabilirim. Beni beslenmeye zorlamadan önce yani."

Onu ensesinden kavradı, göz kapakları kapandı, göz bebekleri titreşti. "Neye ihtiyacın varsa al, Taya. Ben iyileşirim."

"Tamam, ama sadece sen ısrar ettiğin için." Bir iniltiyle öne doğru eğildi... ve dişlerini adamın damarına geçirdi.

Tutuşunu sıkılaştırdı. Ve evet, bloğu aşağıdaydı. Sıcak kan boğazından aşağı süzülürken, onun ruhunu içine çekmemek için savaştı. Direnmeliydi. Ona ihtiyacı olanı sunmuştu ama almadığı şeyi alma seçeneğini reddetti.

İçtikçe içinden sıcaklık aktı ve damarları fokurdadı. Şimdiye kadar içtiği en güçlü ilahtı. Uzuvarına inanılmaz bir güç doldu. Yaralar sonunda birleşti. Kırılan kemikler onarıldı.

"İşte böyle," dedi ona, arka tarafını kavrayarak onu kendi boyuna doğru çekti. "İşte benim Taya'm. Daha fazlasını al."

Daha fazla. Hepsi. Her şey. Bundan daha iyi ne olabilir? İçine girerken onu içmek.

Ürkerek dişlerini adamın etinden nazikçe çekti. "Bu... bu kadar yeter." Titremeleri daha da kötüleşti ağzını sildi, kalan kan tanelerini topladı ve parmaklarını yaladı. "İyileştim."

"Ama çok az içtin." Keskin bir hayal kırıklığıyla suratını astı. "Bende fazlasıyla var. İhtiyacın olan her şeyi sağlayabilirim Taliyah."

"Eminim yapabilirsin." Ürperti ve sancı birbirine karışarak bilinmeyen zayıflıkları ortaya çıkardı. Bu yeni dinamik

aralarındaki ilişkiye alışmak biraz zaman alabilir. "Ben iyiyim, söz veriyorum."

Hayal kırıklığı donuklaştı, o altın rengi gözbebeklerinde uyarılma alevleri parıldadı.

Duştan çıktılar. Adam onu küvete götürdü, en kenara oturttu ve bacaklarının arasına çekti. Önünde yayılan kadın, gerçek bir zevk büfesi sunuyordu,

Acıyan yerlerine tam erişim sağlıyordu. Güzel kokulu buhar onları sarmış, havayı rüya gibi bir pusla boyamıştı.

"Sanırım senin nasıl bir hayalet ve... sen olduğunu biliyorum." Ellerini kadının omuzlarına yerleştirdi ve masaj yaptı.

Göz kapakları kayarak kapanıyor. "Erebus ve kardeşinin baskınları sırasında halkınıza bir şey yaptığından şüpheleniyorum."

Gerçeğe çok yakın ama bir o kadar da uzaktı. "Evet ve hayır. Hayır," diye ekledi adam daha fazla yorum yapmaya hazırlandığında. "Şu anda bu konu hakkında daha fazla konuşmayacağım."

"Pekâlâ." Eğilerek bir şişe sabun aldı ve onu köpürttü. Göğüslerine büyük özen gösterdi, ekstra temiz olduklarından emin olmak için yoğuruyor. Özellikle de şanslı meme ucu piercingi.

Uyarılmışlığı belirli yerlerde birikerek bacaklarının arasındaki lezzetli ağrıları keskinleştirdi. Kalçalarını sallayıp bir dokunuş, bir öpücük, bir şey ararken su dalgalandı.

"Konuşmak istediğin bir şey mi var?" diye kulağına yaklaştı.

Tüyleri diken diken oldu. "Çok fazla şey var," diye itiraf etti. "Güvenliğinizle başlayalım. Taşlar konusunda ne yapacaksın?"

"Onlara rağmen savaşın. Onlarla birlikte eğitime başlayın. Ama bunun hakkında da konuşmayalım." Elini kızın sol kolunda gezdirdi ve başparmağını bileğindeki yıldızların üzerinde gezdirdi. "Bunları nasıl kazandın?"

Her dokunuş elektriklendiriyordu. Merakı da benzer bir etki yarattı. "Şey, bunun için -" diye işaret etti "- ilk Harpy Oyunlarımı kazandım. Bu bizim olimpiyat versiyonumuz, karışık

MMA ile The Amazing Race karışımı." Bildiğinden değil.

Muhtemelen bunlardan herhangi birinin ne olduğunu.

"Yapabileceğimi kanıtlamak için ikinci Harpy Oyunlarını kazandım ve birinci, ikinci ve üçüncü sırayı aldım çünkü kimse benimle podyuma çıkmak istemiyordu. Görünüşe göre, her iki etkinlik sırasında da iyi oynamamışım."

"Buna inanıyorum." Başka bir yıldıza dokundu. "Peki ya bu?"

Kadın cevap vermeden önce, adam boştaki elini kullanarak göğüs ucundaki piercingi kopardı. Kızın içinden zevk fışkırdı. "Bekle. Ne?" Sorusunu çoktan unutmuştu.

Boğuk kıkırdaması kızın ısınan tenini okşadı. "Bu yıldızı nasıl kazandın?" Yaramaz eli göbeğine doğru hareket etti, parmakları kızın etrafında kayıyor, alay ediyor ve eziyet ediyordu.

Yıldız tozları orada parıldıyor, dikkatini dağıtıyordu. Bir şekilde toparlandı. "Halkımızın bir kısmını köleleştiren hıyar bir krala karşı başarılı bir askeri harekât yürüttüm. İçini dışının üstüne koydum. Ve evet, dışını dedim, çoğul olarak. At

O sırada kral parçalara ayrılmıştı." Roc kalçalarının tepesine ulaştığında düşüncelerinden sıyrıldı.

Onun daha samimi bir okşama başlatmasını beklerken titremeler onu sarstı. Saniyeler geçti. Dakikalar. Alay ve işkence devam etti...

Nefes nefese, kendini içsel bir sarsıntıdan geçirdi. "Yorumlar? Sorusu olan?"

"Dünyalar yarattım ve yok ettim, krallıkları fethettim ve diğer insanların ordularını kendi ordularım olarak kabul ettim. Ama hiç senin gibi bir rakiple karşılaşmadım."

Göğüslerini dikleştirerek başını kaldırdı ve adamın saçlarını avuçlamak için başının üzerine uzandı. "Bu birinin yaptığı en seksi şey olabilir.

bana hiç söylemedi." Ve eğer elini olduğu yerde daha fazla tutarsa, kadın çıldıracaktı! "Bana kendinden bahset. Nelerden hoşlanırsın? Sevmediğin şeyler?"

"Severim-" yanağını öptü ve sonunda gümüşü buklelerinin arasından bir parmağını kaydırarak klitorisini ovdu "- kaygan snarpies."

Gözleri neredeyse kafasının içinde geri yuvarlanıyordu. "Ve?"

"Ben-" diye zonklayan tomurcuğu okşadı "- inleyen, soluk soluğa kalan züppeleri severim."

"Ah, öyle mi?" Nefesini tutamadı. "Başka bir şey var mı?"

"Ben... gravitamı seviyorum." En çok ihtiyaç duyduğu yere daha fazla baskı uyguladı.

Bir çığlık iniltiye dönüştü. "Roc." Bunu istemiyormuş gibi davranmadı. Kendine bunun sadece başka bir irade testi olduğunu söylemedi. Gerçeği biliyordu. Bu, birbirlerinden hoşlanmaması gereken iki insanın neler olabileceğini keşfetmesiydi.

Yarın yeni sınavlar olacaktı; içinde bulundukları durum göz önüne alındığında bu kaçınılmaz bir sonuçtu. Yine de bugün bir zaferi kutladılar.

"Sakin durma. Ne yaparsan yap bebeğim, durma."

"Asla, Taya." Sürtündü, süzüldü, sonra parmaklarını içine daldırdı, tam da ikisinin de sevdiği şekilde. Onu gerdi. Sonra her şeyi tekrar yaptı. Sürttü. Kaydırdı. Daldırdı. Onu dünyayı sarsacak bir doruğun eşiğinde asılı tuttu.

"Vücuduma yaptığın şeyler." Taliyah ona karşı kıvrandı, su küvetin kenarlarına vuruyordu.

"Şu haline bak." Huşu sesini kalınlaştırdı. "Bundan daha enfes bir manzara olabilir mi?"

"Hayır," dedi ona ve adam da onu o boğuk kıkırdamalarından biriyle ödüllendirdi.

Duyguları düşüncelerinin yerini alırken göz kapakları ağırlaştı. Daha da eğilerek göğüslerini daha da yukarı kaldırdı, başını adamın omzuna yasladı, kendini hissetmesine izin verdi ve Her şeyin tadını çıkar.

Başka hiç kimsenin başaramadığı bir şekilde onu yumuşatıyor olabileceğini düşündü. Ama sonra, o da onu yumuşattı. Ne kadar çok ona dokundukça daha çok titriyordu.

Birdenbire onun için umutsuzluğa kapıldı ve yüzünü eğerek öpücüğünü istedi. Adam ona hevesle verdi, dili onunkiyle sarmaş dolaş oldu. Nefesleri birbirine karıştı, sıcaklık ve tutku onu tüketti ve çığ gibi büyüyen bir ürperti yarattı.

Adamın iniltileri kadının içine ikinci bir sıcaklık dalgası gönderdi ve...

"Evet!" Kadın doruğa ulaştığında öpücük kesildi, iç duvarları adamın parmaklarının etrafında kenetlendi.

"Bana ne yaptığını biliyor musun, kadın?" Elini kaldırdı Her nefeste. Onu çalıştırıyor. Ereksiyonunu ona sürüyordu. Acımasızca. Acımasız. Harika.

"Bana yaptığın şeyin aynısını mı?" Titreyen ve işini bitirmekten çok uzak olan Taliyah kanatlarını serbest bırakarak öne doğru eğildi. Ustaca bir dönüşle onunla yüzleşti. Su sıçradı. Öpücük yeniden başladı, her saniye daha sıcak ve daha çılgınca.

Boyunu onun hassas çekirdeğine dayadı. Teni cızırdadı, onu dağladı ve tekrar haykırdı, ihtiyacı yeni seviyelere ulaşmak. Öğütme. Daha çok öğretmek.

Umutsuzluk geri döndü. Mutluluk! Düşünceleri parçalandı. Daha fazla. Daha fazlası.

Baskı arttı. "Sadece biraz daha." Bir sonraki orgazmını kovaladı. Hiç böyle istememişti. Hiç bu kadar boş hissetmemişti.

Hayır diyeceğim. Diyeceğim. O sadece daha fazlasını istedi. İkisini de döndürerek kadını küvetin arkasına doğru itti. Bacaklarından birini, dizinin hemen üstünden kavradı. tüm ağırlığını ona verdi. Tüm vahşiliği ve merakıyla kalçalarını döndürdü.

"Evet!" Taliyah etini pençeleyerek onu devam etmeye zorladı. "İşte böyle." Çok iyi, çok iyi, çok iyi.

Vücuduna yapmayı planladığı her kötü şeyi fısıldıyor, onu şehvetle çılgına çeviriyordu. Ona karşı tekrar itmek için her geri çekildiğinde, meme uçlarını yalamak veya hafifçe ısırmak için başını eğdi. Parmaklarını ona karşı titreştirdiğinde klitoris, tutarsız hale geldi, kendini sancılar, sıcak, cinsel pus içinde kaybetti.

Gerginlik yüz hatlarını buruşturmuş, her türlü sakinliği yok olmuş, ifadesi vahşi ve ilkel bir hal almıştı. dizginlenmiş saldırganlık.

Onu yatağa doğru fırlattı. Ona bakarken alnında boncuk boncuk terler belirdi, nefes alıp veriyordu. "Senin içinde olmak istiyorum."

Sesi tanınmaz haldeydi. Bir doruk noktası Akıl almaz bir uyarılma ve sınırsız bir güç, onun sağduyusunu kıyma yapıyordu. Çünkü o da onu içinde istiyordu. Bir şekilde direndi. "Yapamayız."

Onun bir parçası olarak fikrini değiştirmeye çalışmadı... umuyordu. Bir hırıltıyla onun ağzını bir başka şiddetli öpücükle kaptı, dilini onunkine doğru itiyordu. Kibarlık mı? Onda hiç yoktu.

Çılgınlığa kapılan Taliyah'ın onun saldırganlığına ihtiyacı vardı. Bir dahaki sefere ona sürtündüğünde kalçalarını kaldırarak onu karşıladı. Daha büyük baskı, daha büyük zevk. Daha büyük işkence.

Öpüşmenin temposu hızlandı. Birbirlerini yiyip yuttular. Kalçalarını daha hızlı yuvarladı, şaftı kaygan klitorisinin üzerinde tekrar tekrar kayıyordu. O da kalçalarını döndürerek bu şehvetli saldırıya kendi kalçasıyla karşılık verdi. Vücutları seks hareketlerini taklit ediyor, birlikte geriliyorlardı. Çaresiz, çok çaresiz, zevk ve baskı hâlâ artıyordu...

Her an.

Evet! Evet! Taliyah patladı. Hiç düşünmeden adamın boynundaki ipi ısırıldı. Dişlerini etine geçirdiği anda kükreyerek karnına sıcak tohumlarını fışkırttı. Her beyaz sıcak kırbahta ona yapıştı, saf tatmin içinden akıyordu.

Gitmesine izin mi vereyim? Hayır. Ne şimdi, ne de sonra?

Roc, Taliyah'la birlikte yatağa niyetlendiğinden daha uzun süre uzandı, ondan ayrılmak istemiyordu. Saatler önce sakinleşip temizlenmişlerdi ve yapması gereken işler vardı. Ama akıllı hâlâ azap içindeydi.

Onu bu şekilde tutarken, onun yerinde ölmeyi tercih edebileceğini düşündü. Keşke böyle bir seçeneği olsaydı!

Bu kadına zarar vermeye nasıl cüret edebilirdi?

Onu hissetmeyi seviyordu, özellikle de onu iyice tatmin ettikten sonra. İsteddiği kadar iyi olmasa da. Birçok kez kendine kutsamayı, General olma hayalini -şaftını onun seksinin derinliklerine batırmaktan başka her şeyi-hatırlatmak zorunda kalmıştı.

Kadın esnedi ve adam onun şakağını öptü.

"Uyu artık Taya," dedi saçlarıyla oynayarak. Kız onun göğsünün üzerinde, kemiksiz ve doygun bir haldeydi. "Seni tutacağım güvenli." Adamlarını son savaşlar hakkında bilgilendirmesi ve sorgulaması gerekiyordu. Taşları ve yakında olacakları tartışmalıydılar. Yine de Roc olduğu yerde kaldı, memnun bir şekilde.

"Hayır. Ben iyiyim." İkinci bir esneme neredeyse çenesini çatlatacaktı ama yine de gözlerini açık tuttu.

Bir elini yüzünde gezdirdi ama konuyla ilgili başka bir şey söylemedi. Harpiller sadece eşlerinin yanında uyurdu. Bunu biliyordu. O kutsanmış erkek olmak için neler vermezdi.

Onu böyle kabul edebilir miydi?

Böyle bir pozisyonu kazanmak için ne yaptınız?

Ne yapabilirdi ki? İki farklı yöne çekilen bir adamdı.

Göreve karşı görev. Adamlarına duyduğu sevgiye karşı... karısına karşı ne hissediyorsa. Hayranlık mı? Kesinlikle saplantı. Kadına doyamıyordu. Ama arzularının ikiliği, çektiği işkencenin de gösterdiği gibi onu bocalatıyordu. Artık bir zamanlar sahip olduğu değerli bir şeye, kararlılığına güvenemiyordu.

O gün yaşananlar düşüncelerini allak bullak etmişti. Artık hiçbir şey mantıklı gelmiyordu. Ne geçmiş. Ne bugün. Geleceği de. Askerlerine koruma ve tedarik borcu vardı ama aynı zamanda Taliyah'a da koruma ve tedarik borcu vardı. Yirmi beş gün içinde ondan vazgeçmeye hiç niyeti yoktu. Ya da hiçbir zaman. Böyle bir şeyi başarabilir miydi?

Daha dün ona yaptığı ve söylediği korkunç şeyleri hatırlayınca suçluluk ve utanç birbirine karıştı. Tüm o yüzyıllar önce Solar'a yaptığı ve söylediği korkunç şeyler.

Solar, siren gelini için aynı şekilde açlık çekmişti. Roc şimdi onun hırçınlığını arzuluyordu ama Roc- "Şşşt, şşşt." Taliyah onun göğsünü okşadı. "Her şey iyi olacak."

Sarsıldı ve tüm yatağı salladı. Kadının sözleriyle, ses tonuyla ve dokunuşuyla sakinleşti.

Eğer uyumayacaklarsa, onu aklından çıkarmak için sohbet edebilirlerdi. "Diğer hayalet Harpy'yi tanıyor musun?" diye sordu usulca, onun savunmasını uyandırmak istemiyordu.

Ondan gerginlik yayıldı. Uzun bir süre geçtikten sonra başını sallayarak onu şaşırttı. "Biliyorum. O benim kuzenim. Ve kız kardeşim. Uzun hikâye. Ama o da Erebus tarafından kontrol edilmiyor, bu yüzden adamlarına verdiği emirleri çiğneyip ona zarar vermeyi aklından bile geçirme."

Ne sadakat ama. Roc'a ve ona duyduğu hayranlık daha da artmıştı. Roc için hiç bu kadar ateşli hissedebilir miydi? Böyle bir zamanı özlemle bekliyordu.

Onunla bu kadar çok şey paylaşmış olması Taliyah'ın da Roc kadar kafasını karıştırmış olmalıydı. Bunun farkına varmak onu daha da rahatlattı. En azından bu işte yalnız değildi. "Güven bana, Taya. Ben dersimi aldım. İki tür hayalet olduğuna inanmaya başladım. Saldırıya uğramadığım sürece senin gibilere zarar vermeyeceğim. Sana söz veriyorum."

İç çekişi adamın karnındaki çıkıntıların üzerinde gezindi. "İşte yine tatlı, seksi şeyler söylüyorsun."

"Kristal ile onu aradın mı?" "Evet, ama onu bulamadım."

"Eğer şüphelendiği gibi Roux'dan çıktıysa, bunu burada yapmadı. Onu çoktan bulmuş olurduk."

"Biliyorum ama araştırmamı tamamlamalıyım. Bir kızı var ve onu geride bırakmaz. Ve bildiğimiz kadarıyla, hakkında hiçbir şey bilmediğim başka harpy-fantomlar da var. Yine de..."

"Ne? Bana her şeyi sorabilirsin." "Ya Blythe... taşınmadıysa?"

Dalgın bir şekilde sakalını sıvazladı. "Bu pek olası değil. Ancak senin kadar yılmazsa, bu mümkün. Roux'nun kafasını kurcalamadan önce tüm sarayı araştıralım. ve pazar. Eğer çiftlikte uyuyorsa, onu bulacağız."

Bir duraklama. Bir nefes alma. "Tamam, evet. Aramama yardım edebilirsin."

Roc göğsünün gururla kabardığını hissetti. Ona daha fazla güvenmeyi seçiyordu. Onun eşi olmalıyım.

Eğer onu böyle kabul ederse, o da... ne? Zamanı geldiğinde onu öldürmeyeceğine söz verir misin?

Tedirgin bir şekilde boştaki elini yüzünde gezdirdi.

Onun sevdiği şekilde göğsünü okşadı. "Bahçede olanlar hakkında adamlarınla konuşman gerekiyor, tamam mı?"

"İstiyorum." Diğer şeylerin yanı sıra. Roc bir saatten kısa bir süre önce neredeyse Taliyah'ın bekâretini alacaktı. Hoş ve dehşet verici bir itiraftı ama işte oradaydı. Gerçek şuydu. değişmez ve inkar edilemezdi. Kadın izin verseydi, adam ne kutsamayı ne de adamlarını düşünmeden bariyeri aşacak ve kadının içine girecekti.

İkinci kez yapamayacağı bir hata. Çünkü yine ayağı kayacaktı. Bunu biliyordu. Neden inkar etsin ki? Bir gün Taliyah evet diyebilirdi.

Bekaret yoksa General de yok. Eğer bir ay daha yaşarsa. Boğazında dikenli bir yumru büyüdü.

"Uh-oh. Bir dramın yaklaştığını hissediyorum," dedi Taliyah, boğazının dibindeki nabızı öpmeden önce. "Bu neyle ilgili?"

"Adamlarım benimle mutlu olmayacaklar." Ama bunu durduramazdı. Her olasılığa hazırlıklı olmalıydı, gravitasyonu seks yapmaya bile.

"Pekala, git ve Şu konuşmayı bitir. Ben yüzüğümü çıkarma alıştırmaları yapmak için burada kalıyorum. Beni yalnız bırakmana itirazın var mı?" diye sordu, başını kaldırıp onun bakışlarıyla buluştu.

"İtiraz yok." Bir daha asla. "Ama acı çektiğini düşünmekten nefret ediyorum."

Ayağa kalkarken yüzünde rahatlamış, alaycı bir gülümseme belirdi. "Acı çekmemden hoşlanmadığına emin misin? Çünkü özellikle bileğimi tuttuğun bir zamanı hatırlıyorum ve-"

"Tarihteki o an hakkında konuşmuyoruz," diye araya girdi, suçluluk ve utanç tekrar çarpıştı.

"Bu kulağa hiç de doğru gelmiyor." Okyanus suyu mavileri ona doğru parıldıyordu. "O gün seni yendim. Sonsuza dek övüneceğim."

Minx.

"Ay sonundan önce yüzükten vazgeçmek istediğine emin misin? Eğer tekrar saldırıya uğrarsak ve sen aciz..." Eğer ağır yaralı olsaydı, kendini koruyamazdı.

"Eminim." Çekingen bir tavırla, "Yüzüğünü çıkarırsam beni artık arzulamayacağından mı korkuyorsun?" diye sordu.

Roc hızla yaklaşarak onun yumuşak dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu. "Bana yaptığın her Şeyden zevk alıyorum." Bu bile. İkisini de eritmesi gerekiyordu. "Ben çıkmadan önce karnını doyurur musun?"

"Hayır. Muhtemelen daha sonra da beslenmeyeceğim."

İçini çekti ve onu ters çevirip ziyafet çekme, istediğini yapması için onu baştan çıkarma dürtüsüne boyun eğmeden önce giyinmek için kendini zorladı.

Temiz bir pantolon ve bot giydikten sonra silahını kaldırdı, sonra yatağa döndü. Taliyah'ın alnındaki bir tutam gümüşü saçı düzeltti. Hafif de olsa bu dokunuşla birlikte Taliyah'ın tenine pembe bir gölge yayıldı.

Belki de yatağa geri sürünmek-Hayır! "Ben yokken seni düşünüyor olacağım," diye itiraf etti. "Sen de beni düşünecek misin?"

Burnunu onun sevdiği şekilde kırıştırdı. Ama sonra, onun her şeyinden hoşlandığından şüphelenmeye başlamıştı. "Roc, sevgilim. Çıglık atacağım. Tabii ki aklıma sen."

Neredeyse sırtıtaçaktı. Onun kadınından daha cesur ya da daha dirençli kimse yoktu.

Gurur omurgasını dikleştirdi ve göğsünü kabarttı. taht odasına geçti ve kathedraya oturdu. Adamlarına bir mesaj yayınladı, hatta çift bölge. Sadece iki kişi dışarıda kalacaktı.

-Vasili, kopya alemindeki duvara dikkat et. lan, buradaki duvara göz kulak ol. Geri kalanınız şimdi taht odasında toplanın.

Önce Silver ve Halo ortaya çıktı. Sonra Sparrow, Barışçı. Bleu, Casus Ustası. Azar, Hafıza Bekçisi. En son Roux belirdi, kırmızı çerçeveli bakışları netti.

Diğer hayalet orada olabilir mi, Taliyah'ın Şüphelendin mi? Roc'un Astra ve hayaletler hakkında bildiği her şey ona hayır diyordu. Ama Taliyah ve onun türü hakkında çok az şey biliyordu.

Adamlarının geri kalanına baktı. Hiçbiri görünmüyordu çağrıyla kafaları karıştı. Birkaçı endişeliydi. Çoğu dehşete kapıldı. Sadece Halo öfkeliydi. Roc'un ikincisi geçmişin tekrarlanmasından korkuyordu, haklı olarak.

Yaşadıkları duygu yoğunluğuna rağmen kimse konuşmadı. Konuşmayı başlatma onuru Komutan'a düştü ve onun ilk sözlerini bekliyorlardı. Erebus'un taşından çok Taliyah sorunuyla ilgilendiklerinden şüpheleniyordu.

Çok iyi. "Uzun zaman önce, Solar gelinini kurban etmeyi reddetti. Her biriniz onun başarısızlığına verdiğim tepkiye tanık oldunuz." Roc bir yumruğunu kalbinin üzerindeki çıplak deri parçasına vurdu. Sonraki sözleriyle, sayısız savaşla dolu bir kafanın içindeki en kötü anıyı dile getirdi, soğuk-

kanlı cinayetler, kötü eylemler ve iğrenç kararlar. "Gelinini ben öldürdüm. Komutan Solar'ın ölümünden de ben sorumluyum. Ama yine de laneti durdurmak için çok geç kaldım. Beş yüz yıllık bir yenilgiye mahkum edildik."

Kimse bir santim bile kımıldamadı.

"Taliyah'la birlikte olmak istiyorum," diye açıkladı. "Eğer beni kabul ederse, onunla birlikte olacağım. Her şekilde."

Hiç kimse

yanlış anladın.

Birçok adam ağzını açtığında, o bir yumruk kaldırdı. Sessizlik için bir teklif. Dudakları mühürlü savaşçılar onun sözlerini bekliyordu.

Kısıtlamalarını onaylarcasına başını salladı. "Bunu yaparsam silahı kaybedeceğimizi ve Erebus'un Kader Kılıcı'nı kazandığı gibi onu da kazanacağını biliyorum. Bu yüzden önce sizden oybirliğiyle bir anlaşma istiyorum. Karşılığında, son rütbeyi isteyerek kabul edeceğim." Kararı kesinleşti. "Komutan Halo'ya beş yüz yıl boyunca meydan okumayacağım." Bunu yapacaktı. Taliyah için daha azını daha fazlasıyla değiştirecekti.

Halo'nun öfkesi dağıldı, yerini şaşkınlık aldı. "Onu bu kadar çok mu istiyorsun?"

Taliyah Skyhawk'a girmenin yolu bu adamın ayakçısı olarak beş yüz yıl geçirmekse, öyle olsun. Ödenecek küçük bir bedel. "I yap."

İkinci komutanı savaş pozisyonu aldı. "In yirmi beş gün, görevini yapacak mısın? Hayaleti öldürmekte tereddüt etmeyecek misin?"

Bu soruya dürüstçe cevap veremezdi. Çünkü bilmiyordu. Ne söz verebilirdi? "Her zaman doğru olduğuna inandığım şeyi yapacağım."

"Bir hayalet buna değer mi?" Silver sordu.

"Bu öyle." Taliyah, Roc'un gravitası için beklediğinden çok daha fazla her şeye sahipti. Onun kurnaz zekâsıyla akıl yarıştırmak uyuşturucu gibiydi. Sarsılmaz iradesi Roc'u hayrete düşürüyordu.

ve onu alçalttı. Onun kokusunun ve tadının asla farkında değildi. Onu her ısıttığında heyecanlanıyordu. Sadece

Onun düşüncesi, kontrolünü rekor sürede yakan bir ateşi tutuşturdu.

İmkansızı başarmıştı. Var olan en güçlü komutanı dize getirmişti. Ve orada kalmaya istekliydi.

"Size soruyorum," dedi Roc. "Kim kabul ediyor?"

Taliyah, Roc'un onun içine girmek istediğinde sergilediği vahşeti hatırlamak için kendine toplam iki dakika verdi... Roc'a karşı kırılan direncinden yakınmak ve zevk almak için.

Onun tekliflerini reddedecek gücü var mıydı?

İkinci kez mi? Bir yanı hâlâ onun dokunuşuyla karıncalanıyordu, daha fazlası için pervasızdı.

Tek kısmı mı? Espri yapmadan güldü.

İleride daha dikkatli olmak zorunda kalacaktı. Değil mi? Bekâretini ona verip hayallerini mahvetmemeliydi.

Ama... neden bir generalin bir erkeği olamaz? Neden, neden, neden?

İki dakika sona erdiğinde Astra'yı kafasından fırlattı. Savaş başlamıştı ve elinden gelenin en iyisini yapmalıydı. Bu yüzden her zaman yaptığı gibi antrenman yapacaktı. Çok acı, çok kazanç.

Sonunda yatağın sıcaklığını ve Roc'un kokusunun sisini terk ederek, giyinmek için odasına koştu.

savaş teçhizatı, botlar ve silahlar. Şu andan itibaren, günde en az üç kez yüzük olmadan pratik yapacaktı. Bir dakika ile başlayacaktı. Hızlı ve kolay. Güven artırıcı.

Kararını verince komodinde bulduğu kronometreyi eline aldı. Bu, Taliyah'tan önce odada kalan General Nissa'nın kız kardeşine aitti.

Herkesi kurtarmanın bir yolunu bulduğunda, odayı bir spor salonuna dönüştürebilir.

Bu düşünceyle birlikte varsayımlar taşa kazınmış planlara dönüştü. Evet, bunu yapacaktı. Spor salonunu değil, kurtarmayı. Herkesi kurtaracaktı. Roc'la birlikte olmanın bir yolunu bulacak, ilişkilerini ne kadar sürerse sürsün kurtaracaktı. Dolanmak

Onun ve adamlarının üzerindeki laneti kaldır. Harpilerini serbest bırak. Kış uykusundan kaçın.

Görevler artmış, riskler kritikleşmişti. Ama ne zaman bir meydan okumadan kaçmıştı ki? Artık düğün olmayacaktı. Daha fazla kurban olmayacaktı. Artık kutsamalar ya da lanetler olmayacaktı. Bir yol vardı; her zaman bir yol vardı. Sadece onu bulmak zorundaydın.

Taliyah mobilyalardan uzak bir yere geçerken midesi çalkalandı. Nefes al. Nefes ver. Kafasının içinde tanıdık bir moral konuşması çınladı. Harpy kampında düşmanlarını daha etkili bir şekilde öldürmeyi öğrenirken her gün söylediği.

Yüzüğe baktı ve yutkundü. Yap şunu. Şimdi yap. Ne bekliyorsun, Terror? Yap şunu! Yap hadi.

Taliyah yaptı. Kronometreyi çalıştırdı... ve yüzüğü çıkardı. Çığlıklar hemen kulaklarını yırtarcasına yükselmeye başladı. Acı onu yuttu, çok fazla acı. Dayanılmaz. Her şeyi tüketiyordu. Gözlerinden sıcaklık akıyordu. Görüşü bulanıklaştı.

Bir dakika çok iddialı olabilirdi. Gözlerini sıkıca kapadı ve ellerini kulaklarının üzerine sıkıştırdı, çınlama elinden kayıyor. "Hayır!" Taliyah dizlerinin üzerine çöktü ve körlemesine yere vurdu. "Durdur şunu, durdur şunu!"

Yüzük neredeydi? Nerede mi? Hayır, hayır, hayır. Bir çığlık yükseldi ama yuttu. Çığlık atarsa Roc gelebilirdi. Roc gelirse, eğitim sona erecekti. Bir şey Soğuk parmaklarını sıyırdı. İşte! Onu kaptı ve titreyen bir tutuşla bandı yerine itti.

Sessizlik geldi ve yere doğru sarkarak kronometreye göz ucuyla baktı. Otuz üç saniye.

Hayal kırıklığı gözyaşları toplandı. Otuz üç de otuz olabilirdi ve otuz da sıfır olabilirdi. Yeterince iyi değil!

Yumruğunu yere vurdu. O çığlıkları neden duymuştu? Blythe neden duymadı? ılıklar nereden geliyordu ki? Her zaman hayal ettiği gibi, her dünyadaki her hayaletten mi?

Bir ılık atarak dik oturdu. Yenilginin resmini asla kabul etme.

Taliyah zamanlayıcıyı sıfırladı. Roc'a yalan söylememişti. Hayaletler bugün onun üzerinde çalışmıştı. Hiç dayanamamıştı. onlara karşı şansı yoktu. Yakında başka pek çok hayaletle savaşacağı için tahammül edilemez bir sonuçtu bu. Muhtemelen Erebus'un kendisiyle bile. Bu yüzden yüzüğü bir kez daha çıkaracak ve iki dakika bekleyecekti.

Dengesiz bacaklarının üzerine tırmandı ve çenesini uzattı. O da Astra Komutanı'nın eşi geleceğin Harpy Generali'ydi. Eşi benzeri olmayan iki unvan. Bunu o yapacaktı.

Hiçbir şey onu durduramazdı.

Blythe ve Isla'nın aranması hayal kırıklığı yaratmış ve olaysız sonuçlanmıştı. Taliyah saatlerce kristalin içinden yüzlere baktı. Tanıdığı ve tanımadığı kadınları gördü ama kız kardeşi ya da yeğeni yoktu. Kaçmış olmalıydılar ama ah, kanıt için neler vermezdi. At En azından diğer harpilerin yaraları iyileşmişti. Astra'nın sağladığı karyolalarda huzur içinde, hatta rahatça uyuyorlardı.

Roc'la birlikte saraya dönmek için boş sokakları arşınlarken, yanlarından geçen bir devriye birliğini gördü.

"Merak etmeyin. Roux ile bir görüşme ayarlayacağım," dedi Roc. Bütün gün onun yanında kalmıştı, onu kontrol etmek için değil ama korumak ve kollamak için. Rahatlatmak ve cesaretlendirmek için. Adamdaki, ona davranışındaki fark onu sersemletmişti. Öldürmeye yemin ettiği canavar Bir arkadaş mı?

"Teşekkür ederim," dedi.

"Ayrıca Nova'yı aramaları için casuslar göndereceğim ve ona zarar vermemelerini emredeceğim."

"Bu güzel bir teklif ama Blythe adamlarınızı düşman olarak görecektir. Bir kavga çıkacak ve birileri ölecek."

"Sizden bir mesaj taşısalar bile mi?"

"Belki o zaman bile." Roc bugün iyi görünüyordu. Aslında her zaman iyi görünürdü ama şu anda gerçekten iyi görünüyordu. Ne düşmanlık ne de kötülük yayıyordu. Sadece hoşnutluk. Serin havaya rağmen tişörtsüz gitmeyi tercih etmişti.

Tabii ki sadece deri giyiyordu. Beş orgazmik yıldız verdiği bir moda seçimi.

Şu anda ona uyuyordu. O bir giydi zar zor takılan yular, harika bir şekilde serbest bırakılmış kanatları ve bir çift

Her bir uzvuna ince, hafif zırh parçaları bağlanmıştı.

Elini sıkı ve onu durmaya zorladı.

Harpina'nın en ünlü simgesinin büyüdüğü avlunun kalbine ulaştı. Kafatasları Ağacı.

"Hemen saraya gitmeyelim," dedi, onu şaşırttı. "Eğer Blythe Roux'nun içindeyse, güvendedir. Harpina hakkında bir şeyler duymak istiyorum, senin Harpina'n. Sanki daha önce hiç gitmemişim gibi bana nasıl bir yer olduğunu anlat. Beni en sevdiğin yerlere götür. Dünyayı senin gözlerinden görmeme izin ver."

"Sanki bir randevudaymışız gibi mi?" Taliyah aslında hiç randevuya çıkmamıştı. İlkini buna vermek için yanan dağ gibi bir adam. Evet, lütfen! "Pekâlâ. İyi," dedi ve adam sırtı. "Beni ikna ettin."

Kısa bir süre için rol yapabilirlerdi. Adam normal bir adam, kadın da normal bir kadındı ve aralarındaki tüm gizemler açığa çıkmıştı. Aralarında lanet ya da fedakârlık yoktu, sadece hayranlık ve arzu vardı.

"Başlamak için iyi bir yer seçmişsin." Kafatasları Ağacı'nı işaret etti. Ölümlüler dünyasındaki pek çok gökdelenden daha geniş ve daha uzun olan bu devasa yapı, kafatası şeklindeki kırmızı çiçeklerle çiçek açıyordu.

Genellikle sayısız harpi, öldürülen düşmanlarının isimlerini gövdeye kazımak için burada toplanırdı. Sevilen bir gelenek. Daha sonra, oymacılar bir gün boyunca alışveriş ve arkadaşlarla şımartmak. Yakındaki perakendeciler kahveden vibratörlere kadar her şeyi sunuyordu.

Elini ağzına götürüp parmak eklemlerini öptü ve dizlerinin bağının çözülmesine neden oldu. "Bana her şeyi anlat."

Teması kesmekten nefret etmesine rağmen, onu ağaca tırmanır, dallardan birine tünar ve bacaklarını yana sarkıtır. Vay, vay. Bu yükseklikte, onu ve tüm dövmeli güzelliğini tam olarak görebiliyordu.

Muhteşem bir savaş lordu. Saçları biraz uzamış, ona gizlice girdiği gece fark ettiği çocuksu havayı vermişti.

odasına girdi. Daha hafif görünüyordu, sanki Disiplin artık taşıması gereken ağır bir yük değildi. Bu sabah kalbinin üzerindeki alevi alayı çıkarmıştı, Tıpkı her sabah yaptığı gibi, ama bu sefer o bunu yaparken kızın da kabine girmesine izin vermişti. Kız milyonlarca soru sormuş ama adam hiçbirini yanıtlamamıştı. Ona duyduğu saygıdan dolayı, yere tamamen sağlam bir şekilde indiğinde resme bakmamıştı. Hazır olduğunda ona anlatacağı. Tıpkı hazır olduğunda Erebus'u ona anlatacağı gibi.

Önsezi ensesini diken diken etti. Sırlardan biri onları ayıracak mıydı?

"Yakında," dedi, ilerleyerek, "bu çiçekler kan meyvesi olur." Yumuşak pembe bir kabuğa ve etli kıpkırmızı bir merkeze sahip lezzetli bir turuncu, eşlerini kaybettikleri için artık kan tüketemeyen harpilere ilaç görevi görüyordu ya da-

Düşünce bir anda durdu. Eşlerini bulan Harpie'ler başkalarından kan içme yeteneklerini kaybederlerdi. Denediklerinde kusmuşlar. Taliyah, berserker ile beslendikten sonra ruhunu kusmuştu. Eşiyle çoktan tanıştığı için mi? Artık sadece eşinin kanını ve ruhunu mu tüketebilirdi?

Bir sonraki nefesini hırıltılı bir şekilde verdi, bir sonraki soru canını yaktı.

Eşiyle çoktan tanışmış mıydı?

"Taya?" diye sordu.

Büyük bir çabayla endişelerinden sıyrıldı. Endişeye gerek yok. Bugün değil. Bu onun ilk randevusuydu ve hayat arkadaşlarıyla ilgili varsayımlarla bunu mahvetmeyecekti.

Bir çiçek kopardı ve ona doğru fırlattı. "Erebus ve Asklepios burada binlerce harpiyi katletti. Bu ağaç kana bulanmış topraktan büyüdü."

"Bir tür yeniden doğuş," dedi yaprakları koklayarak.

Evet. Hem de çok. Adamın, kadının ne istediğini anlaması hoşuna gitmişti.

ağacın halkı ve kendisi için temsil ettiği önem.

Bölgede sıcak ve soğuk rüzgâr karışımı bir hava esiyordu ve kaşlarını çatı. "İtiraf etmeliyim ki, bu soğuk havaya hiç alışamadım.

Harpina'nın mevsimleri."

"Kimse yapmadı." Toplamda on sekiz sezon vardı. Kış, Aptalın Sonbaharı, Beşinci Kış, İlk Bahar, Kayıtsızlığın İlkbaharı, Kasırga, Hortum, Üçüncü İlkbahar, Yaz Öncesi, Yaz, Yaz Ortası, Gerçek Sonbahar, Yaz Sonrası, İkinci Kış, Sonbaharın Üçüncü Kışı, İlkbaharın Dördüncü Kışı, Son Yaz ve Ağustos ayı hariç altı hafta süren ve asla Pazar günleri olmayan Tüm Mevsimler Günü. "Küçük bir kızken," dedi kolunu okşayarak, "buraya düşünme noktam derdim."

İlgi onu canlandırdı. "Peki Küçük Taliyah ne düşündü?"

Bacaklarını yukarı çekip çömelerek, "Kaçmayı düşündüğünü" itiraf etti. Bir başkasıyla asla paylaşmadığı bir sır.

Roc iki kez baktı. "Öyle mi? Neden?"

Omuz silktilti. "On beş yaşındaydım ve başarılı bir vampir baskınından yeni dönmüştüm - beslenmek için bazı kızlarımızı almışlardı ve hepsini katletmiştik. Ertesi sabah bir tarih ödevim vardı, bu yüzden bir konu bulmak için buraya geldim ve aniden bir panik tsunamisi ile vuruldum. Acaba bu

benim hayatım mı olacak? Öldürmek, savaşta arkadaşlarını kaybetmek, sonra

Eve gelip hiçbir şey olmamış gibi davranmak mı? Bir generalden beklenen mizaç. O zamanlar, geleceğim çok fazla görünüyordu. Kimsenin beni tanımadığı bir yere kaçmayı düşündüm. Sadece... olmak için."

Her kelimeye asılarak dinledi. "Fikrini değiştiren ve seni burada tutan neydi?"

"Aile." Daha yüksek bir dala sıçradı. "Küçük kız kardeşlerim var. İkizler o zamanlar beş yaşındaydı. On yaşına geldiklerinde, tıpkı benim gibi savaşmayı öğrenmeleri için Harpy Kampı'na gönderileceklerdi. Yanlış lider insanları yanlış yola sürükler. Eğer Görevimi yapmayı reddettiğim için sevdiklerimin başına bir şey geldi - kaderimi yerine getirmeyi... Kendimi asla affetmeyeceğim."

"O zaman bile özverili bir lider." Hafifçe elini sallayarak sordu: "General olmak senin kaderin mi? Bundan emin misin?"

"Öyleyim." Peki ya memnuniyetsizliğiniz? Ne olmuş ona?
"Ben hükmetmek için doğdum."

Hem taca hem de adama sahip olamazsın. Bunu biliyorsun.

"Öyle olmalıyım... değil mi?" diye sordu.

Sıkıntılı görünerek, "Cevabı bilen tek kişi sizsiniz," dedi.

Bu konuda yanılmamıştı. "On beş yaşındaki Roc nasıl biriydi?"

Adam kollarını kaldırdı ve kız kendi isteğiyle daldan atladı. Adam onu belinden yakalayarak ayağa kaldırdı. Vücudu adaminkine sürtünürken, boğazında bir inilti düğümlendi.

Elleri kızın üzerinde kayarken, gözleri altından ikiz alevler saçıyordu, "On beş yaşındaki Roc gözsüz, sessiz bir boşlukta antrenman yapıyor, gravitasyonu buluşacağı zamanı düşünüyordu," dedi.

Ve şimdi o senin elinde.

Bir ailesi vardı. Henüz sahiplenmediği bir karısı. Ona sahip çıkması gerekiyordu.

Adamlarıyla yaptığı konuşma beklediğinden daha iyi geçmişti. Daha yüksek bir rütbe için her erkek silah ödülünden vazgeçmeyi kabul etmişti. Ian hariç hepsi... ilk başta. Onun gerekçesi Roc'u şaşırtmıştı.

Korkunç bir dokuzuncu olacaksın, Roc. Senin için bunu istemiyorum. Ama gravitasyonu olmanı da istemiyorum. O yüzden bunu yapacağım. Kabul ediyorum. Umarım pişman olmazsın.

Roc, Taliyah'ı güneş ışığının parıltısı altında öpmek için can atsa da, sadece elini tutup onu boş dükkânlara doğru götürdü. "Seninle önemli bir konu hakkında konuşmak istiyorum Taliyah."

Bu konuyu açmak için en uygun anı beklemeyi umuyordu. Ancak kız çocukluğundan hikâyeler anlattıkça içinde bir korku kök salmaya başladı. Bunu neden şimdi yapmıyordu? Bir seçim yapmayı hak ediyordu; sessiz kalarak bunu onun yerine yapmaya hakkı yoktu. Çünkü o bir seçim yapamazdı. seçenekler olmadan seçim.

"Uh-oh. Benim adımı kullandın." Yürürlerken başını onun omzuna yasladı. Mükemmel bir uyum. "Pekâlâ. Ne oldu? yukarı?"

"Bir itirafım var." İşte başlıyoruz. "Bir bakire kurban etmeme gerek yok, sadece bir gelin. Bir bakireyi kurban ederek, kutsamanın yanı sıra özel bir silah da alıyorum. Eğer gelin bakire değilse, silahı Erebus alır."

Elini onun elinden çekti ve ona ters ters baktı. "Benimle dalga geçiyor olmalısın. Bunca zamandır yan iş mi yapıyordun?"

"Bilerek değil." Bunu mahvediyorum.

İstek Kuyusu'na varmışlardı ve düşüncelerini toparlamak için bir an durdu. Harpiller buraya dilek dilemek ve suya bozuk para atmak için gelirlerdi. Bazıları O harpiller dileklerine kavuştu. Çoğu çarpıtılmış bir versiyonunu aldı. Hiçbiri çok geç olana kadar ne elde edeceklerini bilmiyordu.

Neredeyse yazı tura atacak ve Taliyah'la yeniden başlama talebinde bulunacaktı. Her şey nasıl daha kötü başlayabilirdi ki?

"Hiç yazı tura attın mı?" diye sordu.

"Bir kez," diye itiraf etti. "Yeni bir kılıç istedim ve aldım. Tam karnımdan. Ama bundan bahsetmiyoruz. İtirafını unutamadım. Diğer gelinlerinin kendilerini ölümden kurtarmak umuduyla seni baştan çıkarmaya çalışmalarına izin mi verdin?"

Buna sinirlendi. "Yaptım ve bunun için suçluluk duymayacağım. Düğünden önce onlara baştan çıkarılamayacağımı söyledim. Bana inanmamaları benim suçum mu?"

"Onlara seksin hayat kurtarıcı olmadığını söyleyebilirdin."

"Bir Komutan düşmanına düşüncelerini açıklamalı mıdır?"

"Onlar gerçekten bir düşman mı yoksa amaca ulaşmak için bir araç mı?"

"Başarılı olurlarsa benim ordumu alırlar. Onlar düşman."

Bir an kekeledi, parmağını adamın yüzüne doğrulttu, sonra geri çekildi ve tekrar adamın yüzüne vurdu. "Mantıklı konuşmandan nefret ediyorum."

Kanındaki ateş söndü. "Seni asla anlayamayacağım, değil mi?"

"Muhtemelen hayır." Bir iç çekişle söndü. "Bunu bana neden söylüyorsun? Ben senin düşmanıyım."

"Daha fazlası olduğunu biliyorsun. Seni arzuladığımı biliyorsun," dedi ona, aniden boğuk bir sesle. "Seninle olmak istiyorum. Seni daha önce hiçbir şeyi arzulamadığım kadar arzuluyorum. Eğer bir yolu varsa seni kurtarmalıyım. Olmasa bile seni kurtarmak için yanıp tutuşuyorum. Senin için silahtan vazgeçmeye hazırım. Sadece seni istiyorum."

Öfkesinin geri kalanı dağıldı ve geriye çatışmalı bir ruh hali kaldı. sorunlu okyanus suyu gözlü bir kadın. "Bir silah karşılığında bekaretim ve geleceğim mi?"

"Bu değil... Bu işi hayal ettiğimden de kötü batırıyorum."

"Yanlış. Gerçek her şeyi berbat ediyor. Sanırım ben gurur duymalısın. İğrenç bir hayaleti arzuluyor, istiyor, arzuluyor, ihtiyaç duyuyor ve özlüyorsunuz."

"Sen iğrenç değilsin," diye patladı. "Sorun hiçbir zaman sen olmadın. Sorun her zaman bendeydi."

Yavaş yavaş yumuşadı. "Ben de seni istediğimi kabul ediyorum. Tamam mı?"

Bu seni mutlu ediyor mu? Ama," diye ekledi, "hayallerimi yeniden yazmayacağım. General olacağım."

"Bundan hiç şüphem yok."

Onun güveninden memnun olan kız, kolunu onunkine doladı, yanına sokuldu ve ısınmak için ona sokuldu. Yürüyüşlerine devam ettiler.

"Hem seninle olup hem de nasıl General olabilirim? Diğer tüm generaller, birlikte oldukları adamlara hayır diyebilecek güce sahipti. araniyor."

"Bu doğru değil. Generaliniz Nissa bakire değildi." "Bunu nereden biliyorsun... Bir şey mi var? İtiraf etmen gereken başka bir şey var mı Roc?" Kadın soruyu gıcırdatarak sordu.

"İlan'la sık sık yatardı. İşgalimizden önce ona yaklaştı. İlk seferinde bakire değildi."

"Nissa ve Ian... Dünyam bir anda alt üst oldu. Ama bu sadece bir General'in azgınlardan uzak durma ihtiyacını güçlendiriyor. erkekler."

"Bir arkadaşın bir generale ihanet etme olasılığı bir sevgili kadar yüksektir.

Neden ikisi de olmasın?"

"Argh! Ciddiyim, Roc. Mantıklı olmayı bırak."

"Savaşacak bir General yokken nasıl General olunabilir ki?" dedi ısrarla. Hiçbir konu bu kadar anlamlı olmamıştı.

"Yeni bir General seçilmeden önce vekil bir Generalin dizginleri ele alması gerekir. Yeni lider neden bakire olmak zorunda?"

"Çünkü... çünkü... gelenek!" diye bağırdı, sanki bu kelime önemli bir ağırlık taşıyormuş gibi.

"Ya bazı gelenekler asılsızsa? Başka kaç general bugünün ve geleceğin geçmişi gölgede bırakmasına izin verdi?"

"Peki ya tören geleneğinden vazgeçerseniz?" diye takıldı.

Derin bir nefes aldı. "Bu özel geleneğin amacı nedir?"

Sakinleşirken, "General bedenini halkına veriyor," diye homurdandı.

En azından buna nasıl karşı koyacağını biliyordu.

"Vücudumun ihtiyaçlarını inkâr etmeden kendimi erkeklerime veriyorum. Sen neden yapamıyorsun? Neden yeni bir General türü olmasın? Modern yasalara sahip yeni bir rejim?"

Pençeleri adamın pazusuna gömüldü. "Beni yirmi dört gün içinde öldürecek bir adam için her şeyi riske mi atmalıyım? Ve adamlarını kurtarmanın bir yolunu bulamazsan beni öldürmeyi planlıyorsun. Bunu inkâr mı ediyorsun?"

Çaresizlik sakinlik maskesini parçaladı, ta ki cam çığnıyormuş gibi hissedene kadar. Ona güvence veremezdi. Çünkü belirlenen zamanda ne yapacağını bilmiyordu.

"Olaya karışan herkesi kurtarmak için elimden gelen her şeyi yapacağım. Bir yol bulana kadar durmayacağım."

"Ben... bunu düşünmeliyim," dedi ve bu beklediğinden daha iyi bir yanıttı. "Gerçekten berbat olan ne biliyor musun? Ben bir hayali feda ediyorum. Sen de aptal bir silahı feda ediyorsun."

Ona diğerleriyle yaptığı anlaşmadan bahsetmedi. Ona böyle bir baskı yapmazdım.

Şehrin Yeşil Işık Bölgesi olarak bilinen kısmına girdiler. Yanıp sönen neon tabelalara göre, her şey serbest! Karaoke barları çoktu. Müşterilerin görevlilerini yumrukladığı mutlu son masaj salonları da öyle. Mutlu sonun harpy versiyonu.

Bir köşeyi döndüklerinde kolları buz tuttu ve küfretti. Hayaletler.

Anka iki üç bıçak çekti. Taliyah onun ani saldırganlığına tepki gösterdi ve hançerlerini avuçladı. Birlikte durdular.

Orada, sokağın en ucunda en az elli zebani toplanmıştı. Hepsi de dul otu giymiş kadınlardı ve Astra'nın parlamasını engellemek için bir kolye takmışlardı.

Kulakları kıpırdadı ve daha fazla dinlemeye başladı. dikkatle. Hayaletler şöyle diyordu: "Şehre git, dolaş, kıza söyle. Kasabaya git, dolaş, kıza söyle."

Yani. Erebus'un Taliyah'a bir mesajı vardı. Ne olabilir ki? Tanrı daha fazla sefaleti kışkırtmak için ne söyleyebilir?

"Burada kal," diye emretti ve hayaletleri yerlerine kilitlemek için direkleri çağırdı. Bir adım öne çıktı.

"Oh, hayır, hayır, hayır." Taliyah onun yoluna atladı. "Bu iş böyle yürümeyecek. Bu, yeteneklerimi geliştirmek için mükemmel bir alıştırma sürüsü. Öldürme işini ben yapacağım."

Bu fikir hoşuna gitmişti. Bir sonraki saldırılar için ne kadar hazırlıklı olursa, o kadar güvende olacaktı. Kabzasına bir tokat attı

"Kendini bıçaklama." dedi.

Yan yana ilerlerken onu tersledi. "Güven bana, trinitin etkilerini biliyorum. Kalbimden vurulmam beni temelli öldürür. Diğer sürüyle savaştıktan sonra,

Ancak, şüpheciyim. Diğer hayaletler gibi ölmemeliyim.
Ben... benim. Ve binlerce başka şeyden kurtuldum."

"Dövüşe böyle mi odaklanıyorsun? Aklını kendi iş-hayatta kalmak."

"Efendim, evet, efendim." Yarı yarıya alaycı görünen gösterişli bir selam verdi. Belli ki ilerleme kaydetmişti. "101'i atlayalım ve doğrudan ileri sınıfa geçelim. Öğretmenin evcil hayvanı için herhangi bir ipucu var mı?"

Yüzlerce. Ama çok azı savaşa katıldı. "Eğer bir hayalet saldırınızdan kaçınmak için bedenden ayrılırsa, pozisyonunuzu değiştirmeyin. Yaklaşıyor. Bıçaklamaya devam edin."

"Ya da onunla birlikte bedenden ayrılabilir ve onu ruh formunda alt edebilirim? Bu her zaman sakladığım bir yetenektir. Belki de gösterme vaktim gelmiştir. Yine de denemeye değer." Taliyah, onun cevap vermesine fırsat vermeden fırladı.

Kusursuz bir ilk vuruş yaptı ve hedefini vurdu: Kalbe düz bir atış. Hayalet yere düşerken Taliyah dönerek bir sonrakinin arkasından geldi, üç bıçağı çoktan harekete geçmişti. Temas. İkinci hayalet yere düştü ve buharlaşma süreci.

Diğerleri onu hissetti ve durdu. Sustular. Birlikte, mesajlarını iletmek için ona doğru döndüler. "Seni öldürmeyi planlayan adam için hayallerini gerçekten mahvedecek misin Taliyah Skyhawk?"

Erebus'tan nefret et. Kaderin Kılıcı'ndan nefret et.

Beslenmeye hazır olan hayaletler hep birlikte ona saldırdı. Taliyah alçaktan gitmeden önce kekeleyerek adım attı. kavrayan eller. Gözlerinde düşünceli bir parıltı vardı, zihnindeki çarklar belli ki dönüyordu. Bir sonraki vuruşunu ve bir sonrakini çekerek bir hayaletin arkasına doğru ilerledi.

Kaşlarını çattı. Bunu neden yapmıştı?

Roc ağırlığını topuklarına vererek ileri atılmaya ve yardım teklif etmeye hazırlandı.

"Sanırım bunlar harpiller," diye seslendi. "O elbiselerin altında kanatlar görüyor olabilirim." Göz kırptı. Ortadan kayboldu.

kol ve bacak karmaşasından kaçmak için yanıp sönüyor ama buğulanıyor. Göz kırptı. En uzaktaki zebaninin arkasında, diğerlerinden uzakta yeniden ortaya çıktı ve elbisesinin arkasını yırttı.

Taliyah dondu ve nefesi kesildi, iki hayaletin hayalet gibi yaklaşmasına izin verdi. Bedenlenerek ona çarptılar. O da onlara izin verdi.

Kökenleri yüzünden hücum oynamayı bırakmıştı.

"Onlar! Onları yakalayıp hapsedelim," diye seslendi. Çünkü tabii ki o yaptı.

"Bana asla senin için bir şey yapmadığımı söyleme, karıcığım," diye homurdandı ve oraya doğru ilerledi.

Günler geçti. Aslında on gün. Taliyah'ın şaşkınlığı ve takdirine rağmen Roc sözünü tuttu ve Roux ile görüşmesine izin verdi. Onu sorgulamasına, tokatlamasına rağmen Blythe'a bağırdı ama kız kardeşi iletişim kurmak için hiçbir girişimde bulunmamıştı. Belki de orada değildi.

Daha sonra yatak odasına çekilmiş ve Roc'un kollarına atılarak yaşadığı hayal kırıklığını bir süreliğine unutmuştu.

Kadının şaşkınlığına ve takdirine rağmen, adam ona seks için hiç baskı yapmadı. Günden güne, saatten saate onun bir karar vermesini beklerken, bu olasılıktan bir daha hiç söz etmedi.

Beklerken morali bozuldu mu? Oh, bebeğim. Karanlık sadece yüzeyi çizdi.

Başlarda her şey yolunda gitti. Her sabah uyanıp birlikte yıkanıyorlardı. Adam alevalesini çıkardı, kıza sordu

beslemek istedi ve kadın reddedince suratını astı ama giyinip kendi görevlerini yerine getirmek için yola koyulurlarken başka bir şey söylemedi. Akşamları tekrar bir araya geldiklerinde, birbirlerini sonunda bulmuş uzun zamandır kayıp aşıklar gibi davranıyorlardı. Bol bol orgazm oldular. Belki de

Yine kıkırdadı, ruhu ya da tohumu olmadan.

Bu on günün her birinde sunak üzerinde birkaç saat boyunca çalıştı. Şimdi bile üzerinde çalışıyordu. Acaba Bunu yapmanın gerekliliğini anlıyor musunuz? Kesinlikle. Belirlenen zamanda, bir tür fedakârlık yapılması gerekiyordu. Ama vay canına, onun işine de içermişti. Ve onun ruh hali karardıkça, onunki daha da kötüleşti.

Sözünü tutmuş ve kurbanları, boşlukları, kutsamaları ve lanetleri incelemeleri için en iyi casuslarını göndermişti. Diğer tanrılarla görüşmek için Harpina'dan ayrıldı. İyilikler istedi ve

her olası ipucunu. Kaos'la bir görüşme bile talep etmişti.

Tanrı henüz cevap vermemişti. Taliyah da devam etmiş ve bir görüşme talep etmişti. Çünkü neden olmasın? O da aynı şekilde görmezden gelinmişti.

Günlerini saray kütüphanesini didik didik ederek geçirdi, kendi araştırmalarını yapmaya kararlıydı. O odaklandı Casuslarla aynı konular, ama Kaos, Erebus ve ikiz kardeşi, hayaletler, Astra ve harpy geleneklerini de karışımaya ekledi. Gerçi bunun bir faydası olmamıştı. Şimdiye kadar hiçbir ilerleme kaydedememişti.

Yine de, her yeni bilgiyi büyük, sulu bir ruh gibi ele aldı ve yuttu. Ve evet, tamam, yine biraz acıkmış olabilir. Kritik bir şey değil. Henüz değil. Sadece birkaç küçük sancı. Bu sabah duşta, neredeyse

Roc'tan üstünü çıkarmasını istemişti ama o hemen fikrini değiştirmişti.

Sertleşmiş bir şekilde ve büyük bir tavırla uyandı. Şimdiye kadarki en kötüsü. "Bugün gerçekten birini öldürmem gerekiyor," demişti.

Giyinirken homurdandı.

"Size adayların bir listesini verebilirim," diye teklif etmişti. yardımsever bir şekilde. Birden fazla liste hazırlamış ve hazır tutuyordu. Öldürülecek insanlar. Öldürmeden önce işkence edeceği insanlar.

İşkence etmeyi ya da öldürmeyi düşünecek insanlar.

Sadece temel şeyler, gerçekten. "Eğer Hades'in bir numaralı yeri yoksa,"

"Görmeme gerek yok." diye hırladı.

Söylenecek tatlı bir şey, değil mi? Ta ki "Gravita sahibi olmak neden bu kadar zor?" diye ekleyene kadar.

Onsuz daha iyi olacağını mı düşünüyordu?

Dün gece Roc yatağın onun tarafına, o da kendi tarafına uzanmıştı, her ikisi de farklı bir duvara bakıyordu, aralarında büyük bir uçurum vardı. Buluşmalarından beri ilk kez ikisi de diğerine uzanmamıştı.

Zor zamanda başarısız olacaklarından mı korkuyordu? İtiraf etmeliydi ki iyimserliğini korumak Herkülvari bir çaba gerektiriyordu. Uyumayı reddetmesi bu mücadeleyi daha da zorlaştırıyordu. Bir ara kendini uyuklarken yakalamıştı.

Roc'un yıldız tozunun tatlı kokusu ve fırın gibi vücudundan yayılan ısı birkaç kez onu cezbetmiş ama Taliyah bu dürtüye direnmeye devam etmişti.

Eğer Roc ona eşlik ediyorsa -ve bunu itiraf etmeye cesaret edebiliyorsa- Blythe gibi yapabilir ve hayallerinden vazgeçebilirdi. Daha şimdiden cazibe, "Anın tadını çıkar." diye fısıldıyordu.

Geçici bir zevki gelecekteki bir hayale tercih etmek mi? Aptallık! Ama ya Roc haklıysa? Ya istedikleri her şeye sahip olabilirlerse? Roc, lanetten kurtuldu.

Taliyah, Harpy General olarak yeni ve modern bir rejime liderlik ediyor.

Ya yapamazlarsa? Çözümüne yaklaşamadık.

Sonuç olarak: Taliyah ve Roc'un birlikte olmaya hakkı yoktu. Eğer onun hayatını bağışlarsa, mahvolurlardı. Eğer onun hayatını bağışlamazsa, mahkum olurlardı. Eğer kendini kurtardysa, mahkumdular. Kendini kurtarmazsa, sonları gelecekti. Ve yine de...

Yine de onu arzuluyordu. Çaresizce. Tatminsizliği intikam duygusuyla geri dönmüştü. Roc'un onu parmaklarıyla doldurduğu ve ağzıyla sevdiği gecelerde bile Boş.

Giderek artan bir çaresizlikle, onun sahipliğine evet demeyi arzuluyordu. Ama bunu nasıl yapabilirdi? Halkının ona her zamankinden daha çok ihtiyacı vardı.

Nissa herkese yalan söylemişti. Sadece dürüstlüğü hak eden savaşçılar ve çalışkan işçiler. Başka kaç general aynı şeyi yapmıştı? Taliyah bir daha asla yalan söylemeyeceğine ya da onu yanlış yönlendirmeyeceğine yemin etti.

harpies hiç. Kendi mutluluğu için onların mutluluğunu feda mı edecekti? Hayır. Doğru olan için savaşacak ve onlar için bir yenilgi resmini asla kabul etmeyecekti.

Başka hangi General adayı aynı şeyi söyleyebilir? Ama.

Roc'un arzuladığı şeyi, onun arzuladığı şeyi inkâr etmek yenilgiyi kabul etmek miydi?

Tiksintiyle homurdanarak aslında okumadığı kitabı kapattı ve ayağa kalktı. Hem harpilerini hem de hayaletlerini kontrol etmek için zindana yöneldi.

Onları bitkin düşürmüş olsa da Taliyah ve Roc savaştığı hayaletleri yakalamıştı. Yani, harphantomları. Artık Taliyah'ın bir zamanlar taktığı gibi, bedenlerinden ayrılmalarını önlemek için kelepçeler takıyorlardı.

Hücre başına üç harphantom ve her gün eklenen yeni üyelerle zindan hareketliydi.

Taliyah geçerken, eski ve yeni harphantomlar bağlı ellerini parmaklıkların arasından geçirmek için ellerinden geleni yaptılar. Her türlü mesaj iletilmişti, kadınlar beslenmeye hazır ve istekliydi.

Roux harpilerin yanında nöbet tutuyor, yaklaşırken ona bakıyordu. Önünde, onun bakışlarını tuttu, yeni umut kıpırdanıyordu, ama...hayır. Yine Blythe'dan bir iz bulamadı. Kız kardeşi nereye gitmişti?

Hiçbir şey söylemedi. O da söylemedi.

Taliyah dönerek dikkatinin büyük kısmını yeni bir tutsağa yöneltti. Çizimlerinden tanıdığı biri

Tarih kitapları. Bir zamanlar Tabitha Skyhawk'ın yanında savaşmış olan Dove adında kötü şöhretli bir savaşçı, Erebus'un eliyle ölenler arasında sayılıyordu.

Taliyah'ın araştırma projelerinden bir diğeri: Harphantomları tamir etmenin bir yolunu bulmak. Eğer babam onları kırdıysa, kızı da onları yamalayabilir.

"Merhaba," dedi nazik bir ses tonuyla. Harphantom her zamanki gibi ona aldırış etmedi. "Sana yardım etmek istiyorum. Yakında Roc mağaraya girecek ve sen de ölümsüzlerle besleneceksin." Gerçek. Şimdiye kadar reddetmişti, Erebus'un kontrolü altındaki birine daha fazla güç vermek istemiyordu. Bu da anlaşılabilir bir şeydi. Yine de zorlamaya devam etti.

Hiçbir şey yok. Dove'un süt gibi gözlerinde zeka titreşimi yok.

"T-bombası," diye seslendi Athena adlı harpy. Bayan Dört Yıldız'ın ta kendisi. Taliyah sonunda herkesin adını öğrenmişti. "Biz müdürünüzle konuşmayı talep edin. Yeni komşularımız berbat."

"Üzerinde çalışıyorum," diye söz verdi. Ve çalışıyordu da. Harpiller Roc'a savaşında yardım edebilirdi, tabii onlara izin verirse. Konuyu iki kez tekrar açmıştı ama Roc henüz yumuşamamıştı.

"Bu hayaletleri düzeltebileceğinizi sanıyorsunuz," dedi Roux ilk kez konuşarak. "Yanılıyorsunuz."

Onun sözlerinin çifte anlam taşıdığını biliyordu. Sen de kendini düzeltemezsin.

"Roux," dedi, arkasını dönerek. Omzunun üzerinden ona baktı. "Bana karşı bahse girmezdim. Astra'nın Komutanını evcilleştirdim. Her şeyi yapabilirim." Sakin adımlarla ilerleyerek onu düşüncelere dalmış bir halde bıraktı.

Buna gerçekten inanıyor musun? İnanmalı. Alternatif dayanılmazdı.

Taliyah, Roc'u izlemek için balkon korkuluklarına çömeldiği ana süite doğru yürüdü. Serin bir rüzgâr saçlarını yüzüne savurdu ve titredi. Başka bir fırtına uzakta demlendi, istikrarlı bir şekilde yaklaşıyordu. Gökyüzü çoktan koyu bir griye dönmüştü.

Komutan öfkeli bir hızla yontarken havaya enerji doldu. Yüz hatlarında nezaketin tüm kalıntıları silinmişti. Hayal kırıklığı ve gerginliğin üstesinden gelmiş bir adamdı. ve öfke, kontrolü paramparça.

Basamaklar tamamlanmış, platform kurulmuştu. Geriye sadece sunak kalmıştı. Anhilla'nın ortasında neden olduğu çatlakları çoktan onarmıştı. Hah. Belki de en derin, en ilkel yanı göktaşını bir düşman olarak görüyordu?

Keskin bir sızı onu nefes nefese bıraktı.

Şimşek çaktı ve Roc bir an için içindeki tüm şeytanlarla aynı anda savaşan ele geçirilmiş bir adam gibi göründü. Kalbi hızla çarpıyor, ona duyduğu arzu kabarıyor, yüzeyden hiç uzaklaşmıyordu. Onu özlüyordu, her şeyini. Her zaman onu arzulamıştı. Taliyah hayatın sunduğu her deneyimi arzuluyordu, hiçbir şey geri çekilmedi. Ama...

Ama ne? Yenilginin resmini asla kabul etmeyin.

Bu mantra kafasının içinde yankılanıyor, yeni bir haklı öfke selini serbest bırakıyordu. Neden o da

istediği her Şeyi? Sorunlarına zm bulamamış olması, o çözümlerin var olmadığı anlamına gelmiyordu. Sorunlar aşılamaz değildi. Hiçbir Şey değildi.

Eğer yeterince savaşırsa, yeni bir harpiler ordusu kurabilirdi. Ve kurmalı da!

Farklı bir Şey istiyorsanız, farklı bir Şey yapın.

Bu, harpilerin kendi geleceklerini seçmeleri için bir fırsattı. Eski yöntemlere, bildiklerine bağlı kalmak ya da farklı-daha iyi-kurallarla yeniden başlamak. Neyin yardım ettiğini ve neyin zarar verdiğini biliyorlardı. Onu takip etmeye karar verenler edebilirdi. Onu takip etmeye karar verenler tercih etmeyenler etmemeli. Kendi ordusunu yönetebilir ve erkeği var. Eşi.

Gerçek her hücresine sız mıştı ve artık bunu inkâr edemezdi. Roc Phaethon onun eşi ydi, erkeğiydi ve ona aşık olabileceğini düşünüyordu. Kötü rüyalardan ve kadının dokunuşundan titreyen sarsılmaz savaş lordu. Her zaman kendi ailesinin özlemini çekmiş olan Komutan.

Memnuniyet içinde kök saldı, artık geçici bir Şey değil, makyajının kalıcı bir parçası oldu. Büyüdü ve büyüdü, i çatlaklar hızla doldu, kırılan Şeyler onarıldı.

Bu onun yoluydu. Öyle olduğunu biliyordu. Hiç bu kadar emin olmamıştı.

O ve Roc sadece pes ederlerse mahvolurlardı.

Gök gürültüsü onu düşüncelerinden uzaklaştırdı ve daha fazla şimşek aktı. Taliyah doğruldu, rüzgâr saçlarını yüzünün etrafında dans ettirirken parmaklık üzerinde mükemmel bir Şekilde dengelendi.

Roc yontmayı bırak mıştı. Başını ellerine yasladı. Bir ıstırap pozisyonu. Umutsuzluk. Her ne kadar ona ihtiyaçı vardı, onun da ona. Bu adama ihtiyaçı vardı ve ona sahip olacaktı.

Karar verildi.

Olası bir hamilelik için endişelenmeye gerek yoktu: harpiler sadece belirli zamanlarda doğurgan olurlardı. şimdi tek soru neydi? Ona Erebus'tan önce mi sonra mı bahsedecekti?

Hayranlık duyduğu adam onu soyundan dolayı suçlamazdı. Sadece...suçlamazdı. Ama her halükarda, birlikte bu son adımı atmadan önce bunu bilmeyi hak ediyordu.

Neden bekleyelim ki? Yular ve pileli etek giymişti; savaşa hazırđı. Düşmanı ne olursa olsun.

Endişeyle mücadele etmesine rağmen, Taliyah korkuluklara tırmanıyor, düşüyor, düşüyor, çömeliyor. Zamanı gelmişti.

Roc Taliyah'ın varlığını hissetti. Onun varlığını her zaman hissetmişti. Onu her zaman istemiş ve ona her zaman ihtiyaç duymuştu ve bunun için kendinden nefret etmeye başlamıştı. Ondan hayallerinden vazgeçmesini istemek yanlıştı. Özellikle de laneti atlatmanın bir yolunu bulamamışken. Bu yaşayan kâbustan kaçmanın bir yolu yoktu.

Kadınla ne kadar çok vakit geçirirse, ondan o kadar çok hoşlanıyordu. Ondan hoşlandıkça, içinde bulundukları durum daha da umutsuz görünüyordu. Ve kendinden başka suçlayacak kimsesi yoktu.

Kaos'a karşı ne kadar kendinden emin olduğunu hatırladı. Onu öldüreceğim.

Onu öldürmeye kendini nasıl ikna edebilirdi?

Sırtını ona dönerek şöyle seslendi: "Bu iyi bir zaman değil, Taliyah." Son birkaç gündür Erebus'un ona gönderdiği mesaj Roc'un kafasında sürekli tekrarlanıyordu. Hayalinden vazgeç. Peki ne için?

"Umurumda değil. Sana sahip olacağım. Hepinize.

Beklemekten bıktım." Ne? Roc arkasını döndü, alet elinden düştü.

Bir sonraki şimşek çakması, okyanus suyu gözleri alev alev yanan bir harpy savaşçısını ortaya çıkardı. "Hepsi mi?" Hayır. Aletini al. Arkanı dön. İşini yap. Onun geleceğı ile seninki arasında seçim yapmasına izin verme. Ondan nefret etmesine izin mi vereyim? Hayır. O zaman kendinden daha çok nefret ederdi.

"Hepsini," diye onayladı Taliyah. "Ama benim her şeyimi almalısın,
" Rahatsız olmuş gibi kıpırdandı. "Ben... Ben söylemeye hazırım

Erebus'la bağlantım sensin."

Göğsünde, eski çatlaklar yayıldı ve yenilerini yarattı. Buluştuklarından beri sadece masum şeylerden konuşmuşlardı. Geçmişlerindeki anlardan, alaylardan ve sataşmalardan. "Bana anlatabilirsin," diye güvence verdi ona. Kadın ne söylerse söylesin, umurunda olmayacaktı. Kadının kendisinden başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Onun hakkını talep eden bir kadın...

Ona gerçekten sahip olacak mıyım? "Söyle bana."

"O... o benim babam. Kardeşini ele geçirdi ve annemle birlikteydiler. Birlikteydiler. İkisi de benim babam. Bu biraz karışık. Gerçek kafa karıştırıcı ama doğru."

"Mülkiyet," dedi başını sallayarak. Tahmin etmesi gerekirdi. Kardeşler her zaman yakın olmuşlardı. Ama bu şu anlama geliyordu. Roc kaskatı kesildi. Kaos kendi torununu isteyerek feda etmişti.

İşlediği suçlar ne kadar iğrenç olursa olsun oğlunu terk etmeyi reddeden baba... Oğlu ve muhafızları arasında seçim yapmayı reddeden akıl hocası... Tanrı Roc Uzun yıllar sadakatle hizmet ettiği ailesini kurtların önüne atmıştı.

Eğer yılmaz Taliyah'a böyle bir şey yapabildiyse, Astra'ya ne yapabilirdi?

"Söz veriyorum onunla çalışmıyorum," dedi aceleyle. "Onunla sadece bir kez konuştum ve ne konuştuğumuzu zaten biliyorsun."

"Sana güveniyorum, Taliyah." Kaynağını yanlış anlamasın diye öfkesini yatıştırmak için çok uğraştı. "Biz ailemiz değiliz. I kendiminkini küçümsüyorum."

"Yani..." Kalın kirpiklerinin arasından neredeyse utangaç bir ifadeyle ona baktı. "Hâlâ benimle olmak istiyor musun?"

"Seninle olmayı her şeyden çok istiyorum." Ona doğru bir adım attı, sonra durdu. "Ama senin hayalin..." Nasıl ondan çalabilir miydi? Nasıl çalabilirdi? "Senden bunu asla istememeliydim. Zaten çok şey aldım. Bunu alamam,

"

"Hiçbir şey almıyorsun. Ben veriyorum. Ve ben de Harpy General olacağım. Kiminle istersem yatabileceğime karar verdim.

Lütfen."

Göğsü patlamak üzereydi. Muhteşem bir kadın. Daha güzel bir manzara olamazdı.

Hiçbir şey Roc'u aradaki mesafeyi kapatmaktan alıkoyamazdı. Ona ulaştığı anda ensesinden ve belinden kavradı ve kendine doğru çekti. Kız soluk soluğa kalırken, Roc ağzını onunkiyle birleştirdi.

Ne-

Roc canavarını zihinsel kafesinden çıkarmıştı ve Taliyah bayılmıştı. Adam onu öperken bir an için afalladı; çılgınca, şehvetli saldırıya karşı savunmasızdı. Sonunda bir yemeğe rastlamış aç bir adam gibiydi.

Şimşek çakıp gök gürlerken kendini tamamen öpücüğe bıraktı. Roc'a. Birbirlerini yiyip yuttular, nefes alıp verdiler. İlk yağmur damlaları düşüp sıcak tenlerine sıçradığında tüm kontrolünü kaybetti.

Bir eliyle pençelerinin uçlarını adamın kafa derisine batırdı. Diğer eliyle, taş gibi sert şaftı elini doldurana kadar kemerini yırttı. Adam tısladı. Kadın inledi.

"Sensiz çok uzun zaman geçirdim." Onu kucağına alıp yatak odalarına götürdü ve yatağa yatırdı.

Onu sert, daha sert öptü, göğüslerini yoğurdu ve dolgunlaştırdı. Kumaşın altında meme uçları büzüştü. Bir sonraki nefes alış veriş, delip geçen bir zevk yayını çekirdeğine gönderdi.

"Roc!"

Üstünü yırttı, giysiyi kâğıt gibi kolayca parçaladı. Eteği de daha iyi değildi. Kız onun altında çırılçıplak kaldığında, adam öpüşmekten vazgeçip dizlerinin üzerine kalktı ve çıplaklığını hayranlıkla seyretti. Vahşi bakışları ona tapıyordu. her santiminde ve bir inilti ile savaştı.

Hâlâ pantolonunu giyerken çıplak olması iç gıcıklayıcı bir afrodizyak. Titredi, solunum yolları kalınlaştı.

Testislerini avuçlayıp çekiştirdikten sonra uzunluğunu durgun bir vahşilikle okşadı.

Bir sonraki iniltisini durdurmak mümkün değildi. "Arzuladığın şey bu mu?" diye homurdandı.

"Her santimini."

Gözbebekleri titreşti. "Daha önce hiç bu kadar güzel bir eş olmamıştı.

Ve sen benimsin. Sadece benimsin."

Eğildi ve sertleşmiş dilini metal parçasına sürttü. Kız soluk soluğa kıvranırken, adam elini kızın uyluğunun iç kısmına doğru kaydırdı.

İki parmağıyla içine girerken, durgun temposundan asla vazgeçmedi, yoğunluğu zar zor sabit kaldı, farklı kasları titriyordu. Taliyah neredeyse boşalıyordu, hisler çıldırtıcıydı.

"Taya'm şimdiden sıırıslıkam oldu." Başparmağının pedini klitorisine bastırdı ve parmaklarını daha fazla güçle itti.

Bir nefes daha, bu seferki düzensiz. Başka bir inilti, yüzlercesinin habercisi. Verdiği zevk... Zihni yavaş yavaş kapandı, her seferinde bir ışık söndü, ta ki tek bir düşünce kaldı: daha fazlası.

"Daha, daha, daha." Hiç bu kadar açgözlü olmamıştı.

Deliciyi daha sert emdi, her nabız noktası çarpıyor, çarpıyordu. Sürekli sürtünme ve itme ve emme onu daha hızlı ve daha hızlı kenara itti ta ki-

Taliyah'ın vücudu eğildi, hızlı ve şiddetli bir doruk noktası onu yırtarken içinden bir çığlık yükseldi. Ancak, aynı hızla vurduğu gibi, dağıldı. Yüksekten düştü, ihtiyacı yeniden diriliyor ve yeniden katlanıyor. Kontrol mü? Hiç yoktu.

Roc'un yüzünü kavradı ve ağzını kendi ağzına çekti. Dilleri vahşi bir karmaşada buluştu. Dışarıda fırtına şiddetini sürdürüyor, yağmur damlaları balkona çarpıyordu. Pencerenin yakınına düşen şimşek havada parlıyordu.

Işık ve gölgenin dansının ortasında, eşi başını kaldırdı. Nefes nefese kalırken gözlerinde şehvet kaynıyordu. Gözbebekleri sürekli titreşiyordu. "Seni istedim. Seni kazandım." Ayağa kalktı. Öncekinden daha yavaş hareket ederek silahlarını çıkardı. "Şimdi sana sahip olacağım."

Görkemli erkek. Gururlu bir savaş lordu, kıyaslanamayacak kadar vahşi. İnsanlar arasında gerçek bir tanrı. Ve o benim.

Bacaklarının arasındaki boşluğu doldurmak için yatakta süründü. Daha fazla şimşek çakarak onu bir anlığına alevler içinde bıraktı. Yüz ifadesindeki kaynayan yoğunluk karşısında nefesi kesildi.

Alevala derisinde donmuş.

Külotunu indiren bir şehvetle ona gülümsedi. "Şimdi başlıyoruz."

Başlamak mı? Sıcak sarsıntılar Taliyah'ı sarstı.

"Bugün size bir savaş lordu seçmenin faydalarını göstereceğim dayanıklılığı eşsizdir." Kulaklarında çınlayan uyarıyla birlikte, onun aklını kaçırmamasını sağlamak için yola koyuldu. Ve o Başarılı oldu!

Roc acımasızdı. Kızın her santimini öpüyor ve yalıyordu, ağzı yanıyordu. Ne zaman ikinci bir doruğa yaklaşırsa, yaptığı şeyi bırakıyor ve işkence etmek için vücudunun başka bir bölümünü seçiyordu. Çılgınca çaresizliğin yanı sıra kendinden geçme de çağırıyordu. Nefes nefese kaldı, çırpındı ve kısa süre sonra tutarsız saçmalıklar mırıldandı.

"Vücudunun benim için ısınmasını seviyorum," diye övdü.

Kafası bölük pörçük düşüncelerle dönüyordu; bu durum sadece ona ilham veriyordu. Vücudu hislerle titreşiyordu. Meme uçları zonkluyordu. Karnı çırpınıyordu. Kalbi senkronize bir şekilde atmıyordu.

Bacaklarının arasındaki ağrı büyüdü, büyüdü ve büyüdü. "Bana istediğimi ver. Ver bana... Şimdi, Roc!"

"İşte benim küçük komutanım." Onun üzerinde yükselirken şakaklarından ter damlıyordu. Bir ön kolunu başının üstünden geçirdi, kanatları altında sıkışmışken kıramayacağı otoriter bir tutuştu. Gerginliği yüzüne kazınmıştı.

her özelliği. Vahşi bir adama benziyordu, bir hayvana.

kafeslenmiş. "Bunu mu istiyorsun, Taya? Beni istiyor musun? Bu işte beraber miyiz?"

Nefes nefese ona baktı ve bakışlarıyla buluştu. "Birlikte."

Adam şaftının başını kadının açıklığına yerleştirirken binlerce duygu ona bakıyordu. Beklenti ve korku sarmalıydı. Adam çok büyüktü. Çok... saldırgandı.

Pençelerini adamın omuzlarına geçirmiş, kuşatmaya hazırlanıyordu. "Yap şunu."

Hafif bir itmeyle bir, belki de iki santim içeri girdi. Bir acı hissi ve bir zevk vaadi vardı, ama daha ileri gitmedi, onu askıda ve soluk soluğa bıraktı.

"Daha fazla," diye talep etti, inanılmaz sıcaklık dalgasına hayret ederek.

"Sana her zaman daha fazlasını vereceğim."

Kalçalarını coşkuyla sallayıp daha derine inerek iç duvarlarını gerdiğinde, daha keskin bir sancı hissetti. Ama yine de zevk onu çağırıyordu.

"Çok sıkı. Çok ıslak." Sallanarak bir inç daha kazandı.

Bunun diğerlerinden daha fazla ısırtığı vardı. Yeterli değil. Onda daha fazlası vardı ve o da bunu istiyordu. İhtiyacı vardı. "Ver bana."

Dudakları dişlerinin üzerinden geriye doğru sıyrıldı.

"Sadece... bana bir dakika ver," diye homurdandı. "Seni incitmek istemiyorum."

"Sensiz acı çekiyorum." Dalgalanarak adamın boyundan daha fazla çaldı. Batma şiddetlendi ama Taliyah bunu pek umursamadı.

Eşinin sıkıca içine oturmasına ihtiyacı vardı. Burada hak iddia eden tek kişi o değildi. "Bana daha fazlasını ver. Bana her şeyi ver. Bunu kaldırabilirim bebeğim."

Onun bakışlarıyla buluşmak için başını kaldırdı. Yıldız ışığı gibi gözler. "Sana zaten çok acı çektirdim. Sadece seni iyi hissettirmek istiyorum."

Şimdi suçluluk duygusunu tatmin etmeye mi karar verdi? "Roc! Kendine gel, tamam mı?"

Bir sonraki hafif ileri atılışında, kadının seksini onu sıktı, ciğerlerini boşaltacak kadar sıkı bir uyum sağladı. Ama acı...oh,

Ağrı! Bu kısmen içeride, kısmen dışarıda işi sadece daha da kötüleştirdi.

Bekle. O ne yapıyordu? Yaratılışta bir Harpy Generaliydi ve istediğini aldı.

Taliyah kararlı bir şekilde bacağını adamın beline doladı, pençelerini daha derine batırdı ve vücudunun alt kısmını kaldırırken onu aşağı çekti. Yolun geri kalanını daldırdı ve onu şaftıyla kazığa oturttu.

Roc kendini sabitlemeden önce onun dudaklarına doğru tısladı, onun istilasına uyum sağlarken hareketsiz kaldı. Ter, adamın tenini nemlendirdi. "Artık benimsin."

"Ve sen de benimsin." Taliyah soluk soluğa kaldı, bir sancı hissetti ve geçti. Kalbi hızla çarpıyor, iini dışını saran oşkulu bir sıcaklıkla dolup taşıyordu. "Bana daha fazlasını ver Roc, yoksa ben alırım," diye yemin etti. Kalçalarını yuvarlayarak yeni hisleri test etti. "Oh. Oh." Bir sonraki yuvarlanışta-

Belinden kavrayarak onu yatağa sabitledi. Diğer kolunu başının üzerinde tutarak vücudunun onun her yerini kaplamasını sağladı. Sonra... itti.

Ecstasy! Miyavladı. Bir itiğ daha. Haykırdı. Bir tane daha. Daha sert. Bir daha. Daha sert! Arzuladığı erkek tarafından kısıtlandı. Onun gücüyle kaplandı. Onun kolaniyle doldu.

Birlikte zorlanıyoruz, sancılar içinde kayboluyoruz. Tarifsiz bir mutluluk, artan basınç tarafından tüketildi.

"ok yakın. Çok yakın," dedi inleyerek. Bir sonraki hamlesiyle delikli meme ucunu sıkıştırdı, onu yeni bir zirveye taşıdı. Tıpkı bunun gibi, tüm eziyetler kendinden geçmeye dönüştü ve içinden akıp gitti.

Kadının i duvarları adamın uzunluğunun etrafında kenetlenirken, adam

ona vurmaya devam etti, sert, daha sert. Daha hızlı. "Henüz işin bitmedi, karıcığım."

Tam kasılmaları azalırken, şeytani erkek alt dudağını ısırdı, aralarına uzandı ve başparmağını hassas klitorisinin üzerinde gezdirdi.

Memnuniyet kaçtı. "Daha fazla," diye emretti. Zevk onun tüm duygularını, tüm düşüncelerini yok etti.

"Gitmene asla izin vermeyeceğim. Asla. Asla. Şimdi benden iç, karıcığım." Kelimeleri kadının ağzına verdi. "Hepsini iç ihtiyacım var."

Taliyah onu itmeden önce sadece bir an tereddüt etti. Dilini ağzına soktu... ve emdi, ruhunun bir parçasını içine çekti. Daha önce yaşadığı sıcaklık? Hiçbir şey yoktu. Güç? Hiçten de az. Sarhoşluk? Bir bip bile değil. Adamın enerjisi tüm gücüyle kadına çarptı ve kadın hayatının en çılgın orgazmını yaşayarak adamın altında çırpınmaya başladı. Göz kapaklarının arkasında parlak ışıklar patladı.

"Sen... sen..." Roc sarayı sarsacak kadar yüksek bir sesle böğürdü, onu uçurumun kenarına kadar takip etti, sıcaklığının kırbaç üstüne kırbacıyla doldurdu ve, ve, ve-

"Evet!" Sıcaklık, güç ve sarhoşluk onu ele geçirdi. Gözlerinin arkasındaki ışıklar parladı ve onu başka her şeye karşı kör etti. Hiç bilmediği bir memnuniyet her hücreye sızmış.

Adam kadının üzerine yığılıp yana doğru yuvarlanarak içinden çıkarken, ışık onu alıp götürmeye çalışarak kaldı...

Hayır! Uyanık kalabilmek için mücadele etti, bu gerçek sonrası ışıltının tek bir anını bile kaçırmak istemiyordu. Daha önce hiç böyle hissetmemişti ve bitmesine hazır değildi.

Roc inleyerek onu göğsüne çekti ve başının üstünü öptü. Nefes nefese kalmıştı. Gerçekten de hırıltılıydı.

Onu ben yaptım. Astra Komutanını bitkin düşürdüm. Onu görmek istedi. Işık.

"Uyu, Taya."

Onu nasıl reddedebilirdi ki? Bunu bile mi? "Sadece Biraz kestireceğim, tamam mı?" diye mırıldandı ve sonunda ışığın onu alıp götürmesine izin verdi.

Roc'un içinde farklı duygular kabardı. En önde mi? Şaşkınlık. Bu gerçekten olmuş muydu? O gerçekten Taliyah'ın Erebus'a ve adamlarına karşı kullanması için kendi isteğiyle bir silah verdiğini mi iddia ediyordu? Harpy gerçekten de onun üzerinde uyuyakalmış, kendisini güvende tutması için ona güvenmiş ve onu sevgili eşi olarak kabul etmiş miydi? Gerçekten de bir güneş gibi parlıyordu, Sık sık yaptığı gibi alev alev yanıyordu, çünkü ona zevk ve güçle çalkalanan bir ruh vermişti?

Yüzünde bir gülümseme belirdi, göğsü gururla kabardı. Roc'un pek çok ismi vardı ama bunun -Consort- en sevdiği isim olabileceğini düşündü.

Şaşırtıcı bir şekilde, hayaletini beslemeyi sevmiştii. Onu içten ısıtmak. Gücünü paylaşmak. Onun bir parçasının şimdi onun içinden aktığını bilmek... Sonsuza kadar her gün bunu istemek.

Ona zayıflık ve soğğun eşlik etmesini bekliyordu. Emmek, paylaştıkları ilk gerçek beslenmeydi. Onun yerine sadece zevk almış, sanki kız onun her santimini aynı anda okşuyormuş gibi hissetmişti. Tipik bir hayalet yemeğe hiç benzemiyordu. Ailesi yüzünden mi? Yoksa Erebus ve kardeşi sırf Astra'yı daha fazla kızdırmak için diğer hayaletleri ruhları özensizce tüketmeleri için mi tasarlamışlardı?

Ondan nefret ediyorum. Erkek ölmeli ve ölü kalmalıydı. Çok yakında! Lanetin bozulması gerekiyordu. Roc bu kadını kurtarmalıydı. Bu memnuniyet vazgeçebileceği bir şey değildi. Solar'ın kendi gravitasını kurtarmak için bu kadar çok savaşmasına şaşmamalı.

Roc Taliyah'a sıkıca sarıldı. Uğruna ölmeye değer.

Kalbinin üzerindeki lekeyi ovuşturdu ve tavana baktı, garip bir arzu yüzeye çıktı. Taliyah'a Solar'a ne yaptığını göstermek isteyebileceğini düşündü. Taliyah'ın

sırlarını ona açmıştı ve o da onu daha çok istemişti. Ona sırlarını açacak kadar cesaretli olması gerekmez miydi?

Aileler böyle yapardı. Sırlarını paylaştılar ve destek oldular.

Aile. Bu kelime zihninde yankılandı ve ellerini yumruk yaptı. Kaos ona cevaplar borçluydu. Taliyah'a borçluydu. Adam değerli torununu neden korumamıştı?

Kalp atışları henüz yavaşlamamış olsa da Roc, Taliyah'ın pürüzsüz alnını öptü ve yataktan kalktı. Ağzının kenarında bir sırıtış belirdi mi?

O da temizlenmek için banyoya girerken sırtıttı. İşini bitirdiğinde karısı için gerekli olan şeyleri topladı, sonra onu da temizledi. Yapacak çok işi olmasına rağmen, dayanamayıp yorganın altına girdi ve Bir kez daha onun etrafında kıvrıldı. Daha da sokuldu ve onu yerinde tutmak için pençelerini göğsüne batırdı.

Onun hırçınlığı istediği şeyi istediği zaman istiyordu. Hiçbir kadın bu kadar mükemmel olamaz.

Bazı erkekler en iyi eşe sahip olduklarını düşünüyorlardı. O adamlar yanıliyordu. Hiç kimse Roc'tan daha iyi bir eşe sahip değildi. Asla pes etmeyen, durdurulamaz Taliyah'ı vardı. Ona teslim olmasının bile talepleri vardı.

Parmaklarını kızın ipek saçlarında gezdirirken, adamlarının araya girip yeni bir hayalet görüldüğünü söylemesini bekliyordu. Yeni bir mesaj. Erebus bu yatağı önceden görmüş müydü? Tanrı yakında yeni bir mesaj alacağını biliyor muydu?

Silah mı?

Bırak alsın.

Taliyah, Roc'a vücudunu, geleceğini hediye etmişti. Ve bundan daha büyük bir ödül olamazdı. Onun için Astra'nın komutanı olmaktan vazgeçmişti ve bundan hiç pişmanlık duymuyordu. Böyle bir an için binlerce rütbeden vazgeçebilirdi.

Ensesindeki damga ısındı ve Roc sertleşti. Şimdi bir kraliyet çağrısı, tam da doygun, çıplak bir gravitayı kucaklarken

Ona karşı mı? On gün boyunca sorular sorduktan ve sessizlikle karşılaştıktan sonra mı? Kafasında bir lanet patladı.

Hayatında ilk kez, çekime direndi. Yanık acı veriyordu ama umurunda değildi. Ayağa kalktı ve bacaklarını bir çift derinin içine soktu, ardından Halo'ya yaklaşan yokluğunu bildirdi.

-Komut hiçbir argümana izin vermiyordu.

Halo hafif kırılgan bir ses tonuyla, -Törenden önce ona zarar gelmesine izin vermektense ölürüm Komutan, diye cevap verdi.

Savaş lordu hâlâ duvardan sarayı izliyordu ve Taliyah hakkında ne düşünürse düşünsün, tören gününe kadar onu koruyacaktı. Kutsama için her şeyi yapardı.

Kızgınlığa saplanmış, görevleri tamamlanmış Roc savaşmayı bıraktı ve Kaos'un gücünün onu diyarlarda sürüklemesine izin verdi. Durduğunda kendini bir taht odasının içinde buldu. Daha önce hiç ziyaret etmediği bir yerde.

Altın... her yerde, tavandan yere ve aradaki her duvara kadar. Kaos altın bir koltuğun üzerine tünemiş, siyah bir cübbeye bürünmüştü.

Roc başını eğmek için kendini zorladı.

Kaos konuşmadı. Sadakatini mi sınıyordu? Roc dakikalar geçtikçe onu bekledi.

Sonunda bir selam geldi. "Birçok sıkıntıyla geldiniz. En çok da beni hayal kırıklığına uğrattınız."

Evet! "Taliyah Skyhawk sizin torununuz."

Karanlık bir kaş kalktı. "Bu benim için yeni bir şey değil."

Suçlamalar içinde patladı, öfke yeni bir zemin kazandı. "Onunla evlenmeme izin verdin. Onun senin soyuna ait olduğunu, senin otoriten ve koruman altında olduğunu biliyordun ve onu kurtarmak için hiçbir şey yapmadın. Neden?"

Roc daha yüksek rütbeli birine soru sormaması gerektiğini anladı. Ne olursa olsun soruyu cevapsız bıraktı. Eğer yaptıklarından dolayı ceza alacaksa, öyle olsun.

Sessiz, asla başka tarafa bakmadan, Tanrı iki parmağını salladı. Saniyeler içinde Aurora ve Twila, hareket halindeyken birdenbire havada belirerek kürsüye çıktılar. Onlar aldı

Her iki kız kardeş de endişeli ifadeler ve dökümlü elbiseler giyerek tahtın yanında durmaktadır.

Kaos onlara zarar verirse.

"Bunu konuşmuştuk." Tanrı daha fazla yaslandı rahat bir pozisyondaydı, rahat ve huzurluydu. Bakışları hariç. Bakışları Roc'u hizaladı. "Hakkında soru sorulduğunda erkeklerine tercih ettin, erkeklerini seçtin. Bunu sen yaptın, ben değil."

Suçluluk duygusu onu dilim dilim doğradı. "Yaptım, evet. Ama artık o adam değilim." Taliyah onu değiştirmişti. "Sen onun büyükbabasıydın ve her zaman da öyle olacaksın."

"Evet." Başını salladı. Kaos başka bir şey söylemedi.

"Bunu durdurmanın bir yolu var mı?" Çaresizlik kelimeleri ağzından çekip aldı. "Adamlarımın yanı sıra Taliyah'ı da kurtarmanın bir yolu var mı?"

"Olan olmuştur ve geri alınamaz. Bunu biliyorsun. Eğer ölürse, asla geri dönemez. Eğer o yaşarsa, adamların ölür."

Hayır. Bunu aşmanın bir yolu olmalı. "Onun yerini almama izin ver."

"Solar da bir keresinde aynı talepte bulunmuştu. Sana ne istediğimi söyleyeyim. ona söyledi. İstersen onun yerine ölebilirsin ama adamların lanetlenecek."

Hayal kırıklığı taşıtı. "Beni bundan kurtarın! Kutsama benim lanetim oldu."

"Seni buna bağlayanın ben olduğumu düşünüyorsun. Kapıdan ben mi girdim. Yılların değişmeden geçip gitmesine ben mi izin verdim. Bu andan önce yükselmeyi başaramadım mı?"

Her soru bir ifade kılığındaydı ve her ifade ona görünmez bir bıçak saplıyordu. "Gitmesine izin veremem. Adamlarıma zarar veremem."

"Yine de ya birini ya da diğerini yapmalısınız."

Yükselmediği sürece. Bunu da kabul edilebilir bir kurban sunmadan yapamazdı. Ama nasıl oldu da sevdiği birini öldürmesi mi gerekiyordu? Mutluluğunun anahtarını?

"Ah. Şimdi ikileminin özünü görüyorsun. Daha önce hiç gerçek anlamda bir kurban sunmadın. Gerçekte vermeden veriyormuş gibi bir görüntü yarattın. Diğerlerini öldürürken, sonrasında hiç acı çekmedin. Yükselmek için daha önce hiç olmadığı kadar acı çekmeli ve bunun üstesinden gelmelisin. Acıyla birlikte zayıflık ya da güç gelir. Seçim senin."

"Ya sen?" diye sordu. "O ölürse canın yanacak mı? Astra'n ölürse?"

Kaos başını eğdi, ifadesi değişmiyordu. "Seni sevdiğimden asla şüphe etme." Yürek burkan gerçekleri anlatırken kullandığı tonlamayı bu hassas gerçeği anlatırken de kullandı.

"Onu kurtarmama yardım et." Göğsü çatırdayarak açıldı. Artık çatlak yok, kalkan yok. Daha önce hiç olmadığı kadar acıyor muydu? Zaten oradaydı. "Eylemsiz sevginin hiçbir anlamı yoktur."

Ağır bir duraklama, yoğun bir gerilim. "Hepimiz fedakârlık yapmalıyız, Roc."

Sözler aralarındaki boşlukta yankılandı, yeni bir gerçek kristalleşti, Roc'un bu adam hakkında inandığı ve hayranlık duyduğu her şeyi altüst etti. Tökezleyerek geri çekildi. "Sen kendi yükselişini arıyorsun."

Tanrının kara gözlerinde hayal kırıklığı parlıyordu. "Eğer güç kazanmıyorsan, kaybediyorsun demektir. Bunu sana ben öğrettim. Evet, başka bir yükseliş arıyorum. Bunu çok daha önce fark etmeliydin."

İhanet onun içini parçaladı, darbe neredeyse ayaklarını yerden kesecekti. "Ben senin kurbanın olacağım."

"Kısmen. Ya seni kaybedeceğim ya da Harpy'yi."

"Canın yanacak mı?" diye hırladı. Roc bir sonraki hareketini düşünmedi. İleri atıldı. Hayır, koştu. Koşarak karşıya geçti.

taht odası. Kan akacaktı. "Yapma," diye seslendi Twila.

Roc onun sesini o kadar uzun zamandır duymamıştı ki, bakışları lan'ın zayıf bedenine kayarak durdu. lan'a çok benzeyen bu minyon güzelliğin yansıttığı hüznün

Ailelerinin onu sattığı gece onun gözlerinde gördüğü hüznü hatırlıyordu.

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü ve sakinliğinden geriye kalanları yerle bir etti. "Şu anda bir savaşın içindesin kardeşim. Başka bir savaş başlatma."

Aurora bir adım öne çıktı. "Tanıştığım gelinin onu kurtarmana ihtiyacı yok. Onu sevmene ihtiyacı var. O yüzden git. Yapabiliyorken onu sev."

Yapabiliyorken mi? Roc Kaos'a yeniden odaklandı ve bir adım daha attı, ancak başka bir diyara, sonra bir başkasına ve bir başkasına düşerken taht odasını gözden kaybetti ve Taliyah'a geri döndü... yenmek için mi?

Kötü rüyalar Taliyah'a sinsice yaklaşıyordu. İlk başta, ışığın içinde yüzüyordu. Ama çok geçmeden karanlık çöktü. Elini yüzünün önünde görememesine rağmen, biliyordu ki

Her taraftan sıkıştırılmış binlerce kişilik bir ordunun ortasında duruyordu. Çığlıklar, bir sürü çığlık. Yüzüğünü çıkardığında duyduğu çığlıkların aynısı.

Etrafını saran kadınlardan sesler yükseliyordu... ses çıkarmayan kadınlardan. Tüm bunların uyumsuzluğu kafasını karıştırdı.

Ne görüyorum ben? Ne görüyorum?

Her kimlerse, onun yardımına ihtiyaçları vardı. Çaresizlikleri teninde asit gibi hissediliyordu.

"Buradayım, Taya. Buradayım. Seni bir daha bırakmayacağım. Rahat ol. Güvendesin."

Güvenli... evet. Roc'un sesi karanlığı kovaladı. Işık geri döndü ve Taliyah içini çekerek uzaklaştı...

Dakikalar, saatler ya da günler sonra uyandı. Bilinci yavaşça yerine geldi, gerindi, en derin uykusundan uyandı. hayatının inanılmaz uykusu. Tam bunun ve damarlarından akan inanılmaz gücün tadını çıkarmaya hazırlanıyordu ki bir saldırganlık tınısı hissetti. Kemiklerinde bir titreşim.

Gördüğü kâbusu hatırlayarak, kalbi hızla çarparak, bakışlarını kaçırarak ve çok az şey görerek sallana sallana yukarı çıktı. Ana yatak odasında olduğunu fark edecek kadarını fark etti. Bu ışık nereden geliyordu?

Kaşlarını çatarak kendini taradı. Tamam. Oh, vay canına! Işık ondan geliyordu. Cildi yumuşak bir parıltı yayıyordu. Ama... Yakınlarda bir tehdit var mıydı?

Başka bir tarama. "Roc?"

"Ben buradayım." Adam, sönmekte olan ocağın yanındaki sandalyeye oturmuştu ve onu görmek neredeyse kadının beynini parçalayacaktı.

Bir gömlek ve bir çift deri giymişti ama botları yoktu ve sanki sevdiği herkes bir anda ölmüş gibi harap görünüyordu. O uyurken ne olmuştu?

Taliyah odanın öbür ucuna sıçrayarak kendini ona doğru attı. "Neyin var? Söyle bana!"

Kollarını ona dolamışken başını eğik tuttu. Büyük, güçlü Astra'sı titriyordu.

Panik arttı. "Roc? Ben yumruk atmaya başlamadan önce konuşmaya başla."

"Seni kaybedemem." Adamın kısılmış bakışları yukarıya, kızın üzerine kaydı. "Seni kaybetmeyeceğim."

Onu kaybetme korkusu onu bu hale mi getirmişti? Bunun farkına varması endişesini biraz olsun hafifletti. "Beni kaybetmeyeceksin bebeğim. İçinde bulunduğumuz çıkmazdan kurtulmanın bir yolu var, biliyorum." Onu daha yeni bulmuş, hayatının akışını onun için değiştirmişti, Onu kaybetmek de istemiyordu. "Belki beni kül etmeden öldürebilirsin, kurbanı yerine getirirsin ve ben de canlanırım. Belki Kaos bir yol biliyordur? Onunla görüşene kadar hiçbir şeyden korkmayalım."

"Hayır," diye mırıldandı başını sallayarak. "Kaos bize yardım etmez."

Ohhh. Toplantıyı yapmıştı ve sonu iyi bitmemişti. Pawpaw Chaos kılı taşaklarda boğulabilir.

Roc uzanıp sandalyenin üstünü örten battaniyenin kenarından tuttu. Battaniyeyi onun etrafına sardı ve kollarını ona dolayarak yerleşti. O eridikçe

Ona sarılıp başını omzuna yasladığında vücudunun farklı bölgeleri ağrıyor, yaptıkları her şeyi hatırlatıyordu.

Binlerce yıl sonra, Taliyah Skyhawk V-kartını bırakmıştı. Hem de kocasına ve eşine. Hiç pişmanlık duymadı. Memnuniyeti devam ediyordu.

"Bana Kaos'a ne olduğunu anlat," diye rica etti. Sabah güneşi perdelerdeki bir aralıktan içeri süzülürken, bir iniltiyi güçlkle bastırdı. Yeni bir gün, otuz günlük takvimlerinde yeni bir kontrol anlamına geliyordu.

Sadece on üç gün kalmıştı.

"O... bana ihanet etti," diye mırıldandı Roc. "İkimize de ihanet etti. Biz onun kurbanı olacağız, böylece o yükselebilecek."

Yüzü buruştu. "Roc, bunun için üzgünüm. Gerçekten üzgünüm." Büyükbabasının ihaneti onun için berbat mıydı? Evet. Tabii ki berbattı. Ama adamla hiç tanışmamıştı. Ona karşı gerçek bir ilgi göstermemişti ve bu onun kaybıydı. Ama bu Roc için gerçekten berbattı.

Kaos'u sevmiş ve ona hayranlık duymuştu.

"Bizi önemseydiğini sanıyordum. Tüm bunlar olurken, benim gelinlerime yaptığımı o da bize yaptı. Ektiğim her şeyi biçiyorum." Ses tonu acıyla doluydu. "Bunu nasıl düzeltebilirim Taliyah? Zihnimi boşuna yordum."

Pekala. Onu taşılayıp kül etmeye gerek yok. İstirabı onu oldukça güzel öldürüyordu. "Üstesinden geleceğiz Roc. Ona bunu ödeteceğiz. Ve birlikte güzel bir hayatımız olacak. Daha azına izin vermeyeceğim."

Ona daha sıkı sarıldı. "Bir zamanlar seni öldürmeyi planlayan bir adamla nasıl bir hayat yaşamak istersin?"

"Öncelikle, beni öldürmek istemeyen bir erkekle henüz tanışmadım."

Boğuk bir kahkaha. Sanki bir an için bile olsa bu durumdan mizah çıkarabildiğine inanamıyormuş gibi keskin bir nefes çekişi. "Sana Alevala'yı göstermek istiyorum. Benim

kaldırın." Yansıttığı azap... keder. "Kutsamayı almamızı sağlamak için ne kadar uğraştığımı görmedin, görmelisin de. Bugün, uğruna savaştığın adam hakkında bir şeyler öğreneceksin. Eğer buna değmeyeceğine karar verirsen

aba, ben... anlayacağım. Sadece fikrini değiştirmem için bana bir şans ver. Lütfen."

Taliyah sarsıldı. Lütfen mi? Aslında kibarca rica etmişti. Cinsel tatmin dışında bir şey mi? Kadın yutkundu ve adamın sakallı yanaklarını avuçladı. "Bebeğim, zor bir gün geçirdiğini biliyorum, ama bu zavallı ben tavrına iki aferin. Kendine gel ve şimdi kendine gel. Ben seçtim seni eşim olarak seçmemin bir sebebi var. Geçmişinde fikrimi değiştirecek hiçbir şey yok. Sen her çabaya değersin. söz veriyorum. Tamam mı?"

Perili gözlerle ona baktı. "Bak o zaman. Gr."

İstiyordu... ve biraz da korkuyordu, ama o Gömleğinin eteklerini kavradı ve göğsünü onun görüşüne açarak kaldırdı...

Alışkanlıkla avucuyla o bölgeyi kapattı. Ancak ne yaptığını fark etti ve elini yumruk yaptı.

Yavaşça kolunu indirdi ve sandalyenin kolunu kavradı.

Taliyah cesaret verici bir ifade takınmaya çalıştı. bölgeyi inceledi. Artık boş bir tuval ya da bir görüntünün başlangıcıyla noktalı değildi. Alevala tüm korkunç güzelliğiyle kıvranıyordu.

Beklenen bir baş dönmesi, zihninin üzerine düşen bir rt. Bir hatıra düşüncelerini ryor, şekillendiriyor... İşte başlıyoruz.

Roc, saçları gece kadar siyah, teni muhteşem bir umber tonu ve gözleri zengin bir kahverengi olan güzel bir kadının önünde duruyor. İnce bedeninden şeffaf beyaz bir elbise dalgalanıyor. Amazon'un ilk imgelemde giydiğinin tam bir kopyası. Taliyah'ın Roc'un bakış açısından gördüğü bir imgelem. Bu kez ondan uzaktı ve sadece bir izleyiciydi. Bu anı düşündüğünde o da böyle mi hissediyordu?

Kadın karnını tutarak "Lütfen bunu yapmayın" diye ağlar. Sunak kaçışını engelliyor, her zamanki kalabalık hazır bulunuyor. Siyah cüppeli adam, gülümseyen bir Erebus ve dul otları giyen hareketsiz hayalet ordusu. "Onu sevmekten başka bir şey yapmadım."

Taliyah neredeyse rüzgârın soğuk ısırığını hissedecek, çevredeki çalılarda açan güllerin kokusunu alacaktı. Onlar da evdekine benzer bir bahçede oturuyorlardı. Harpina, dört dolunay ile ürkütücü pembe ışığı gri gölgelerle sarmalıyor.

Roc, "Senin yüzünden Komutanımızı kaybetmeyeceğiz," diye bağırır.

Onların ötesinde, acı dolu homurtular ve inilti, savaşın melodisi olan kırık çığlıklara karışıyordu.

Taliyah etrafı taradı. Orada. Diğer on sekiz Astra tek bir erkekle savaşıyordu. Daha önce gördüğü dört kişiyi tanıdı.

Roc'la birlikte üç tane de kristalde görmüştü. Diğerleri yeniydi. Yoluna çıkan herkese saldırmak isteyen çılgın bir adamla dövüşüyorlardı. Her darbesine öfke ve çaresizlik eşlik ediyordu.

Bu savaşın en acımasız haliydi. Kardeş kardeşe karşı. Kılıçlar ve diğer silahlar savruldu. Etler parçalandı. Uzuvar kesildi, organlar dilimlendi ve doğrandı. Kan havaya yayıldı ve kıpkırmızı şeritler oluşturdu.

Savaş lordlarından bazıları ona yıldızları hatırlatırcasına parlıyordu. Diğerlerinin vücutlarının etrafında yanardöner halkalar vardı.

Silah mı? Bir tür zırh mı? İki savaş lordu gerçek alevlerle parlarken, birkaçı parmaklarından maviye çalan buz püskürtüyordu. Geri kalanlar ise kendilerini bir tür kalın bulutun içinde gizliyordu.

"Solar," diye sesleniyor birisi hararetle savaşan kişiye. "Kesin şunu!"

"Ona dokunma Roc!" diye bağırır. O benim. Beni duyuyor musun? Ona dokunma!"

Bir savaşçı Solar'a doğru dönerek gelini görmesini engelliyor. Dişlerini erkeğin boğazına geçiriyor, başını sallıyor ve geri çekilerek şahdamarını da beraberinde götürüyor. Rakibi yere düşerken, ödülünü tükürüyor.

Taliyah bir elini çalkalanan midesine bastırdı. Daha önce savaş alanında sayısız dehşete tanık olmuş, birçok kez savaşa katılmıştı ama bu...

Erebus kenardan alay ediyor, "Zaman akıp gidiyor, Anka. Kutsamayı mı yoksa laneti mi elde etmek istiyorsunuz? Siz karar verin..."

Bakışlarını kocasına yakınlaştırırken midesi daha hızlı çalkalandı.

Roc gelini boğazından tutup ayağa kaldırıyor. Çırpınıyor ve tekmeliyor, özgürlük için, yaşam için savaşıyor.

"Bizi birbirimize düşürerek Komutanımızın, yani kardeşimizin bizden nefret etmesini sağladın," diye hırladı Roc kadına. "Siz onun ailesi değilsiniz! Biz ailesiyiz."

Gözleri buğulanıyor, yüzü eriyor. "Onu seviyorum."

"Bir zamanlar seni öldürmeyi planlayan bir adamı nasıl sevebilirsin?"

Sadece birkaç dakika önce Taliyah'a söylediği sözlere benziyordu.

Savaş alanında bir yerden, lan bağılıyor, "On saniye kaldı, Roc. Saldır!"

"Roc! Hayır! Hayır! Lütfen! Bunu yapma," diye bağıır Solar.

"Yap," diye ısrar ediyor Erebus. "Başarısız olursan ne olacağını biliyorsun.

Laneti aktive edersen beni de aktive

edersin." "Beş saniye," diye bağıırıyor

lan, panik içinde.

"Roc! Lütfen. Sana yalvarıyorum. Onu seviyorum."

Solar'ın boğuk sesi çatlar. Kadına ulaşmak için zamanında savaşamayacağını anlayınca, başına gelecekleri umursamadan dizlerinin üzerine çöküyor.

"Onu seviyorum. Lütfen."

Erebus hâlâ onunla alay ediyor. "Üç. İki..."

Roc kadının boynunu öyle sıkı kavrar ki gözlerindeki kan damarları patlar. Ağzı bir açılıp bir kapanırken deri değiştirme daha da kötüleşiyor. Gri tenine yayılıyor. Kadın taşa dönüşmeyi tamamlamadan önce kükrüyor, boştaki eliyle saçlarını kavırıyor ve çekiyor. Kafası kopuyor ve omurgasını da beraberinde götürüyor.

"Hayır!" Solar ona doğru uzanarak bağıırır.

Parçaları yere düştüğünde, tamamen taş kesilmiş ve çoktan kül olmuştur.

Erebus gülüyor, gülüyor ve gülüyor. "Onun ölümü çok geç oldu. O öldü ve sen yine de lanetlendin."

Diğer Astra'lar silahlarını kaldırarak sevinç içindeki tanrıya odaklanır. Ancak ona doğru hücum ettiklerinde, hayaletler canlanır ve tüm savaş lordları grubunu sarar. Silahları başarısız olur, kılıçlar kırılır ve hançerler temas etmeden önce paramparça olur. Adamlar kendi ayaklarına takılıp düşüyor, zar zor dik durabiliyorlar. Solar kuşatıldı.

Kanla kaplı bir Anka Komutanına doğru koşuyor. Solar onun yaklaştığını fark eder etmez ayağa fırlar ve bir kılıç savurur.

Roc kaçıyor ve kendi kılıcını kınından çıkarıyor. Solar'ın bir sonraki saldırısını karşılarken metal metale çarpıyor. Erkeğin gözlerinde vahşi, kederli bir parıltı var.

"Onu sen öldürdün," diye hırlıyor Solar. "Allanah'ımı öldürdün."

"Seni kurtarmayı düşündüm... Hepimizi kurtarmayı umdum. I..."

Solar ikinci bir saldırı başlattı. Roc engeller ve bir darbe ile karşılık verir. Onlar yırtıcı ve aralarında hiç hata yapmıyorlar. Diğerlerinin aksine, hatalı silahlarla hiçbir sorun yaşamazlar, her vuruşları doğrudur. Her biri rakibinin her hareketini tahmin edebilen ve duruşunu buna göre ayarlayabilen, vücutları üzerinde nadir bir ustalık sergileyen yüce bir beceriyle dövüşüyorlar.

İki ayı bir kafese kilitlenmiş, ikisi de geri çekilmek istemiyor.

"Seni öldürmek istemiyorum, Solar."

"Eğer bugün hayatta kalmak istiyorsan, bunu yapmak zorundasın." "Ben doğru olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım!"

"Çünkü sen başka bir yol görmedin. Ama ben gördüm! Neden bana güvenmedin?"

Birbirlerine suçlamalarını haykırıyorlar, Solar'ın dövüşü daha da şiddetleniyor. O kadar hızlı hareket ediyorlar ki, yaralar bir anda ortaya çıkıyor. Burada bir kesik.

Orada bir şişlik ya da çürük var. İki erkek de iyileşmiyor. Lanet yüzünden mi?

Roc pençeleriyle kesecek kadar silahlarını bırakır, sonra da hançerleri yakalamak için çömelir.

yere düştü. Arkadaşını, komutanını her iki bacağından bıçakladı.

Solar tökezledi ve Roc avantajını kullanarak arkasına geçti ve boğazının çukuruna bir hançer yerleştirdi.

Erebus sanki takımının kazandığı bir spor müsabakasına tanıklık ediyormuş gibi alkışlıyor. Hayaletleri Astra'yı kolaylıkla parçalıyor.

Siyah cübbeli adam hiçbir duygu göstermiyor. Yanındaki kadınlar ağlıyor.

Roc sert pantolonunun arasından yalvarır, "Bana bunu yaptırmayın Komutan. İyileşemezsiniz."

"Artık senin komutanın değılim ve artık senin kardeşin de değılim." Solar çılgınca gülüyor, dişlerine kan bulaşmış. Ucu yere değıen kılıcı tutmaya devam ediyor. "Lanet gerçekten de üzerimizde. Hissedebiliyor musun? Ben aşkımı kaybettim ve benim ölümümle birlikte sen de kaybedeceksin. Sen, meydan okumayı kazanan, lider olarak benim yerimi alacaksın. Bakire gelinle evlenecek ve onu öldürecek kişi sen olacaksın. Bir gün, aşkını bulacaksın.

Gravita. Eğer onu öldürmezsen Erebus ya da adamların bunu senin için yapacak ve benim acım senin acın olacak. İltifatlarımla tadını çıkar, Roc."

Bununla birlikte Solar kılıcını savurur ve ucu yukarı kalkar. Kafası boynundan uçar, vücudu devrilirken taşa dönüşür.

Roc şoktan bocalarken, kopan atardamarlardan kan fışkırır. Elinin yarısı yok.

Taliyah gerçek dünya ile yer değıştirirken nefes nefese kalmıştı. Hafıza. Bir kızarıklık yanaklarını yaktı ve sıcak gözyaşları yanaklarından aşağı süzöldü.

Roc ona baktı, gözlerindeki azap, keder, suçluluk, üzüntü ve pişmanlığın zehirli karışımıyla karışmıştı. Çünkü o Komutanının karısını öldürdü. Çünkü liderini öldürmüştü. Çünkü Solar'ın öngörüsü gerçekteleşmişti.

Gelinlerinden herhangi birine sempati duymayı reddetmesine şaşmamalı. İçten içe, tam da bundan korkuyordu. Solar'ın kabusunu yaşamaktan.

"Artık utancımı biliyorsun," dedi, sesi düzdü.

"Evet." Lanetten kaçınmak için çok çaba sarf etmişti ama yine de başarısız olmuştu. Her zaman elinden geleni yapardı. Taliyah'la birlikte olabilmek için Kaos'a yalvarması çok şey ifade ediyordu. Ama sonunda, gerekirse onun canını alacaktı. "Artık biliyorum."

Sadece onu sev.

Kız kardeşinin veda sözleri Roc'un kafasının içinde tekrar tekrar çalıyor, kırık göğsünde dayanılmaz bir gerginliğe neden oluyordu.

Daha önce hiç olmadığı kadar kötü. Sanki biri ona Kalbinin etrafına dikenli teller sarmış ve şimdi her seferinde bir damla kanını sıkarak canını çıkarıyordu.

Taliyah'ı seviyordu. Artık bunu biliyordu, en az onun kadar parlak olan gerçek, zihninin en derin köşelerindeki karanlığı kovalıyordu. Onun bir parçası haline gelmişti. En önemli parçası. Her gece onun kollarında olmak... her sabah onunla uyanmak... onun savaşlarına tanık olmak ve gerektiğinde onu korumak... onunla tartışmak, onunla konuşmak, ona sataşmak... ne söyleyeceğini ya da ne yapacağını tahmin etmek ve her zaman şaşırmak...

O her şeyi yapar.

Başından beri ona elinden gelenin en iyisini yapmıştı. O ise ona sadece en kötüsünü göstermişti. Bunun değişmesi gerekiyordu.

Kucağına tüneyerek, "Bana kutsamayla ilgili her şeyi anlat, her şeyden bahsediyorum. Hiçbir ayrıntıyı atlama, hatta Bir gelin için tehlikeli olduğunu düşündükleriniz-

" "Karım," diye düzeltti.

"-bilmek için."

Çok iyi. İsteddiği her şeyi yapacaktı. Her şeyin nasıl işlediğini anlattı. Roc'un görevini tamamladıktan sonra Halo'nun kendi görevine nasıl başlayacağını, ondan sonra da Silver'ın. Sıra rütbeye bağlıydı.

"Yani toplam dokuz görev. Erebus'un laneti başlatması için dokuz şans."

Saçlarının uçlarıyla oynadı. "Bize farklı şekillerde saldırıyor. Bazen başarısızlığa neden olmak için. Bazen de sadece eziyet etmek için. Eğer birimiz başarısız olursa, diğer tüm görevler tartışmalı hale gelir,

ve eğlencesi bitti, bu yüzden çoğunlukla bizimle oynuyor ve en çok lan'a saldırıyor."

"İnsanlar neden etrafta durup kurbanı izliyor?" "Tanık olarak hizmet ediyorlar. Otuzuncu günümüzde Evlilik, sonsuz duvar sabah erkenden yıkılır. Kısa süre sonra Kaos gelir." Kız kardeşlerimi Tanrı'dan kurtarmalıyım.

"Kaos," diye mırıldandı Taliyah. "Elbette."

"Erebus da katılıyor. Ordusunu getiriyor ama tören başladıktan sonra kimsenin bize karşı hareket etmesine izin verilmiyor. Katılımcılara saldıran herkes tek bir darbe bile alamadan ölür.

Tören tamamlandığında, her zaman bir savaş patlak verir."

"Ama seni ve adamlarını tören sırasında, gelin hâlâ hayattayken savaşırken gördüm."

"Bizler katılımcıyız. İstedığımız zaman savaşabiliriz."

Dalgın bir şekilde alt dudağına dokundu. "Solar'ı ne tür bir kılıç öldürdü?"

"Firstone."

"Hayaletlerin buraya getirdiği taşlar gibi mi?"

Başını salladı. "Firstone kılıçları diğer tanrıları olduğu kadar ölümsüzleri de öldürür. Çoğu varlık firstone'a karşı savunmasızdır. Solar'ın ölümünden sonra, her türlü izini ortadan kaldırmak için çalıştık. Başardığımızı düşündük."

"Yani ben seni firstone ile öldürebilirim, sen de beni trinite ve firstone ile öldürebilirsin."

Bir inkâr dudaklarına hücum etti, bir yalan. Patlamasını güçlkle durdurdu. "Yükselmediğim sürece töreni durduramam. Uygun bir fedakârlık yapmadan yükselemem. Seni öldürmeyi reddediyorum. Adamlarımı lanetlemeyi reddediyorum. Ne yapacağımı bilmiyorum," diye tekrarladı.

"Sen de ben de." İç çekerek, önündeki güne hazırlanmak için ayağa fırladı. "Bana düşünecek çok şey verdin. Temizleneceğim, sonra da ders çalışmak için kütüphaneye gideceğim."

Göğsü daha da sıkıştı. Ondan kaçmak mı istiyordu? "Günü seninle geçirmek istiyorum." Sunak bekleyebilirdi. Eğer

hiç geri dönmedi. Kızgınlık alevlendi. "Eğer beni kabul edersen?" Lütfen, hoş geldin.

"Elbette," dedi kadın ve adam nefes verdi. "Ama en iyi şekilde davranman gerekecek. Karşı konulmaz çekiciliğime direnmelisin."

Benimle dalga mı geçiyor? Acı dolu bir gülümseme belirdi. "Taya, korkarım ki yapamayacağım tek şey bu."

Duş aldılar ve Roc binlerce yıldır ilk kez kalbinin üzerindeki alevlayı olduğu gibi bıraktı. Giyindikten sonra ona kütüphaneye kadar eşlik etti.

bir masanın karşı taraflarında. Adam, kadının kendisine uzattığı pasajları okurken, bunları sorunlarının cevabı olarak kabul etmedi.

Dün ona bekâretini hediye etmiş, onun adına eski geleneklerle savaşmayı göze almıştı. Ona çok şey vermişti. Ama o ona ne vermişti? Keder. Olası bir ölüm vaadi.

Saatler süren araştırmanın ardından Vasili'ye hızlıca bir mesaj gönderdi ve Taliyah'ı ayağa kaldırdı. Güzelliği onu büyülemekte asla başarısız olmamıştı. Göbeğinin hemen önünde biten dar siyah bir tişört ve kot olarak bilinen sert mavi bir malzemedan yapılmış şortuyla neredeyse kalbini durduracaktı. Solgun ten onun için kızardı.

"Benim kıymetlim ol ve çalışmalarına ara ver. Sana bir hediyem var" dedi.

Hayatı boyunca onun tepkisini asla tahmin edemezdi. Ciyaklayarak onu sandalyesine geri itti ve kucağına oturarak sandalyesinin geriye kaymasına neden oldu.

"Benim için bir hediye mi? Ver bana! Hem de hemen. Senin kıymetlin olacağım!"

Göğsündeki gerginlik tamamen dağıldı. Bu kadına hayatının geri kalanında her gün bir hediye vereceğim.

On üç gün boyunca.

Bu düşünce, toparladığı mutluluğu da yaktı. "Roc!

Hediyem. Sanırım onu istediğimi söylemiştim.

hemen." Ona karşı zıpladı. "Bu bir kılıç mı? Eminim bir kılıçtır. Şimdiden bayıldım."

"Önce kocana bir öpücük ver." Bunu yapar mıydı, yoksa ona meydan mı okurdu?

Ona gülümsedi. "Eğer bir öpücük istiyorsan, bebeğim, onu almak zorundasın."

Zevkle. Kadının ensesini kavradı ve ağzını kendi ağzına yaklaştırdı. Kadının tadının tatlılığı onu çılgına çevirdi. O... evinde.

Dilini onunkine değdirirken, onu kollarının arasına aldı ve kopyalar âlemine ışınladı. Tam olarak, General için dokuz ve sekiz yıldızlı yarışmacıları sakladığı ana süite. Toplamda yirmi dört tane vardı. Bir ila yedi yıldızlı yüzden fazla kişi daha vardı. Bu kadınları çevre odalara yerleştirmişti.

Öpücüğünü isteksizce sonlandırdı, burnunun ucunu onunkine değdirdi ve onu ayağa kaldırdı. "İşte. Hediyen."

Bir an için onun büyüüne kapıldı, dudaklarına baktı ve kendi dudaklarını yaladı. Kadının görüntüsü onu acı verici bir şekilde tahrik etti, sırttırırken bile, ondan o kadar memnundu ki patlayabilirdi.

Dikkati başka yöne kayd ve harpileri gördü. Ağzı bir karış açık, döndü. "Kopya diyarı." Bir aşağı bir yukarı zıplarken el çırpı. "Oh, Roc! Buna bayılıyorum." O karyoladan karyolaya koşuyor, yüzlere dokunuyor ve elleri sıvazlıyordu. "Uyandırın onları. Hadi, hadi. Uyandır onları, sonra seninle pis şeyler yaparım."

"Astra'nın komutanına rüşvet vermeye mi çalışıyorsun, karıcığım?" Bu soruyu nasıl geçiştirdiğini asla bilemeyecekti.

"Evet! Ama açık konuşayım, ne olursa olsun sana pis şeyler yapmayı planlıyorum. Yapmak zorundayım. Öpücüğün bunun için yalvarıyordu."

Her santimi bunun için yalvarıyordu.

"Hey! Buradaki herkes General unvanı için yarışıyor. Kristaldeki o detayı fark etmemiştim. Neden bu şekilde birlikteler?"

Oh. Bu. Gömleğinin yakasını çekti. "Adamlarımın her biri benim için potansiyel bir gelin seçti. Onlar seçti

Çevredeki odalar."

"Sekiz adamınız var. Taht odasında on harpi vardı."

Ses tonu keskinleşmişti. Taliyah onun diğer ikisini seçtiğini mi düşünüyordu? Kiskanıyor muydu? "En çok etkilendiğim kadını seçmem gerekiyor, ki bu genellikle en Kana susamış." İyi bir meydan okumayı her zaman sevmişti ve itiraf etmeliydi ki, gelin pes edip payına düşeni kabul ettiğinde her zaman hayal kırıklığı yaşamıştı. "İlan ve Halo, benim sarışın, mavi gözlü bir kıza olan ilgimi keşfettiler. Bu yüzden onun suretinde iki yılan seçtiler."

"Beni ilk ne zaman ve nasıl fark ettiğini söyle." Bir karyolaya tırmandı ve samur saçlı bir harpinin yanına uzandı

ve teni bir ton daha açık. "Devam et."

"Seni markette gördüm. Seni istedim."

Kaşlarını kırıştırdı. "Bu kadar mı? Ne kadar sığsın Astra. En azından ben, pantolonundaki koçbaşına hayran olmadan önce ne kadar korkutucu olduğunu gözlemledim."

Bir kahkaha attı. Onun kişiliğinin bu eğlenceli yönünü ne kadar da seviyordu. Çok az kişi bunu deneyimleme ayrıcalığına sahipti. "Harpilerin uyanmasını istiyorsun, Taya. Öyle olsun." Odaya giren havayla ilgili birkaç zihinsel ayarlama yaptı. Tam zamanında dişiler kıpırdanmaya başladı.

Bazıları gerindi, diğerleri inledi. Çoğu ayağa kalkarken yumruklarını savurdu.

"Hey, hey, hey!" Taliyah seslendi. "Her şey yolunda. Her şey yolunda. Bilmediğin çok şey var."

Anka fark edildi ve her bir Harpy sıçrayarak savaş pozisyonu aldı. Tıslamalar ve en acımasız tehditler ona doğru fırlattı.

"Kimse ona dokunmasın," diye bağırdı Taliyah. Herkes sustu, bütün bakışlar onun üzerinde toplandı. "Onunla daha sonra dövüşmek istiyorsan, tamam, yap. Erebus Phantom'u öldürene kadar, Astra Planeta'nın komutanı sizin en iyi dostunuzdur."

Bağırışlar çınladı. "Nissa öldü."

"Onu parçalara ayırdı."

"Güzel ellerimi kaybettim!"

Taliyah kuru bir ses tonuyla, "Evet," dedi, "onun dövüş tarzına aşinayım." Destek gösterisi için onun yanına doğru yürüdü.

"Generalimiz yok. Bize bir tane lazım ve o da benim. Hayır, tek kelime etme. Sadece dinleyin. Hepiniz sizden önce gelen kadınların Erebus hakkındaki raporlarını okudunuz.

Köylerimizi yakıp yıkarken halkımızın onu durduramadığını biliyorsunuz. İyi ve kötü haberlerim var. O geri döndü ve ben onun kızıyım. Aynı zamanda onun en büyük düşmanının karısıyım ve şu anda uyanık olmanızın sebebi benim. Eğer biri ya da herkes bana meydan okumak isterse Erebus öldükten sonra General unvanı, bunu teşvik ediyorum. Hatta bu konuda ısrarcı olacağım."

O konuştuğu göğsü kibirle kabarıyordu. Bundan daha şaşırtıcı bir gravita olamazdı.

Başını sallayıp isteksizce kabul ettikten sonra Roc'a beklentiyle gülümsedi. "Geri dönmeye hazırız. Harpina şimdi."

Yıldızlı harpiller asıl diyardaki sarayı ele geçirmiş ve Taliyah buna bayılmıştı. Roc zindandakileri de serbest bırakmıştı ve o da hemen sorumluluğu üstlenmişti. Şimdiye kadar,

Söz verdiği gibi herkes onun emirlerine uymuştu. Mara bile. Yine de Roc ve adamları biraz sarsılmıştı.

Herkesi şaşırtacak şekilde, iki grup -Astra ordusu ve harpiller- iyi anlaştı... çoğunlukla. Roc'un tarafında sadece birkaç düzine kayıp olmuştu. Yani neredeyse hiç! Kızlarının neyle karşı karşıya olduklarını bilmelerini istiyordu, bu yüzden onları gün boyunca eğitime, devriyeye ve gerektiğinde savaşmaya gönderdi.

Evet, Erebus sürekli yeni hayalet orduları gönderiyordu. A Herhangi bir pencereden dışarı baktığında bir tür kavga olduğunu gördü. Dürüst olmak gerekirse, babası bir tehditten çok bir sinir bozucu olduğunu kanıtlamıştı. Çünkü Taliyah'ın törenden önce ölmesini istemiyordu. Hayır, onu

Roc'un öldürmesini istiyordu,

sonsuz kadar suçluluk ve pişmanlıkla yaşamak zorunda kaldı. Başından beri babasının yok etme silahı olmuştu.

Törene sadece sekiz gün kalmıştı ve sinirleri yıpranmıştı. Çözüme hiç yaklaşmamışlardı. Kıyamet ufukta daha da karanlık görünüyordu.

Taliyah koridorun ortasında birinin düşürdüğü bir botu tekmeleyerek yoldan kaldırdı ve yürümeye devam etti, zindana doğru gidiyordu. Yüzüğüyle pratik yapıyor ve deli gibi çalışıyordu.

Sonunda bir branş seçmişti. Fedakarlıklar. Diğer her şeyi unuttun. Her sorunun özü fedakarlık etrafında dönüyordu. Kilit noktası.

Roc'un fedakârlığı onun Tanrı'ya yükselişini teşvik etti, tıpkı onunkinin Generalliğe yükselişini teşvik ettiği gibi. Sebepler önemliydi, kaybın etkisi önemliydi.

Kaybı, aile hayali. Gravita'sının ölümü. Onun hayatı. Eşi için isteyerek ölmek.

Evet. Bu olasılığı bir ya da on iki kez düşünmüştü ama her seferinde geri adım atmıştı, ölü bir General'in kimseye faydası olmazdı.

Yenilginin resmini asla kabul etmeyin.

Keşke uyuyabilseydi! Uyumaya çalıştığında rüyasında bir tünel ya da mağarada sıkışıp kalmış, sayısız ceset tarafından sıkıştırılmış ve açlıktan ölmek üzere olan hayaletleri görüyordu. Gerçek hayattaki harphantomlar en azından iyi besleniyordu. Dün Taliyah, Roc'u yaramaz askerlerine servis yapmaya ikna etmişti.

Sunakta çalışmayı reddeden Sweet Roc.

Adamları onun için tamamlamıştı. Cinayet taşı şu anda anılarında gördüğü her sunağa benziyordu.

Ne zaman o aptal şeyi görse

Erebus ve Kaos'u orada kurban etmek. Ölmeyi hak ettiler.

Zindanda derin bir nefes aldı. Her yer tertemiz olmuştu. Harphantomlar o geçerken kafeslerin parmaklıklarına koştu. Daha önce her seferinde olduğu gibi bariyerleri mümkün olduğunca aşarak ağızlarını açıp emiyorlar.

Roux koridorun sonunda durdu -hayır, bugün yayılmıştı, omzunu duvara dayamıştı. Sürüklenme izleri oraya sürünerek geldiğini düşündürüyordu. Burnundan kan damlıyordu.

Taliyah kanatlarını çırparak oraya doğru koştu. Çömeldi Sarışın devin yanında durdu ve başını fener ışığına doğru kaldırdı. Gözbebekleri kocaman olmuştu.

"Roux? Bana ne olduğunu anlat ki daha iyi olmasına yardımcı olabileyim."

Gözlerini hızla kırpiştirarak ona odaklanmak için elinden geleni yaptı. Birden gözbebekleri irislerini yuttu. "Tal Teyze? Tal Teyze!" Rahatlama yüz hatlarını aydınlattı. "Yardım edin bana! Lütfen yardım edin. Bilmiyorum.

kontrolü daha ne kadar elimde tutabilirim. Annem onun içinde sıkışıp kaldı, ben de onun içinde sıkışıp kaldım.

Gerçekten açız. Tal Teyze? O

benimle savaşıyor ve ben..." Başını salladı ve tekrar gözlerini kırpiştirdi.

Taliyah düşerek en yakındaki kafesin parmaklıklarına çarptı. İçindeki harphantom saçlarını yakaladı ama Taliyah buğulandı ve Roux'dan birkaç metre ötede katılaştı. Kız kardeşi ve yeğenini taşıyan Roux. Şok damarlarını dondurdu, cevaplar tıkırdadı. Isla Blythe'ı, Blythe da Roux'yu ele geçirmişti. Rus oyuncak bebekleri gibi. Eğer onun bloğu da Roc'un ki kadar güçlüyse, Blythe kurtulmayı başaramamıştı. Ne kadar uzun süre kalırlarsa, o kadar derine iniyorlardı ve Roux'nun onları hissetti. Çünkü artık onun bir parçası olmuşlardı.

Blythe ilk başta onun içine nasıl girmişti? Kalkanını düşürmüş olmalı. Ama bunu neden yapsın ki? Ve nasıl yedi yaşındaki Isla annesinin kalkanlarını delip Astra'nın mı? İkinci kez düşürmesine imkan yok.

Roux bir kükremeyeyle ortaya çıkmadan önce ona ters ters baktı, yüzüne bakıyordu. "Neden bayıldım? Bana ne yaptın?"

Savaş lorduna dönüp bağırmak yerine, bir parçasının talep ettiği gibi, ellerini avuç içleri dışarı bakacak şekilde kaldırdı. "Bir kademe daha yükseltelim, asker. Ben bir şey yapmadım ama artık biliyorum ki senin sorunun ne. Seni nasıl düzelteceğimi bile biliyorum... bir bakıma." Teorileri vardı. Bunu daha önce hiç yapmak

zorunda kalmamıştı.

Bu onun dikkatini çekti. Topuklarının üzerinde sallanarak gevşedi. "Özür dilerim." Saygı göstermek için başını eğdi. "Cevaplarınız var mı General?"

Tamam. Bunu ona nasıl söyleyeceğim? "Savaş sırasında gördüğün kadın aslında seni ele geçirdi. Bunu doğrulayabilirim.

O." Kadın devam ederken adam gerildi. "Mesele şu. İlk önce kızı ona sahip oldu. Yani, evet, hem anneyi hem de çocuğu taşıyorsun. Blythe'ı tanıdığım kadarıyla, onları güvenli bir yere götürmeni umuyordu. bilgi."

"Küçük kız. Evet. Onu gördüm. Sonra kayboldu ve ortaya çıktı. Kadın. Ama durdum. Sallanıyordum ama durdum. Bir çocuğa asla zarar vermem. O sırada çoktan gitmişlerdi. Sonra karanlık geldi." Alnında kırılganlıklar belirdi. "Eğer içimde kalıyorlarsa, neden gitmişler gibi hissediyorum?"

"Daha derine gömülmüşler. En azından yeğenim senin bedenini devraldığında bana böyle söylemişti. Önemli bir şey değil. Hayır!" Adam şikâyet etmek için ağzını açtığı anda, kadın bir parmağını uzattı. "Kalkanlarını indir, ben de onları çıkarayım."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bir hayalet için kalkanlarımı mı indireyim?"

"Evet. İsteyerek yap, yoksa zorla yaptırırım." Ses tonunu çelikle doldurdu. "Öyle ya da böyle, ben kızlarımı dışarı çıkarmak. Hayır, ne var biliyor musun? Bunu düşünmek ve bununla savaşmak zorunda değilsin. Diz çök."

Esprî yapmadan güldü. "Gülmeyeceğim."

"Komutanınızın yıldız tozunu taşıyorum. Ben onun karısıyım ve gravita. Ben Harpy General Vekiliyim ve Kaos'un torunuyum. Bana borçlu olduğun onuru göstereceksin. Diz çök."

Uzun bir süre ona baktı, öfkelenmişti ama aynı zamanda diz çöktü.

"Aferin oğlum. Bu biraz acıtabilir." Suçlama özgüveni ve Roc'un elektrik enerjisiyle, Taliyah onu

ruhu bedeninden ayrıldı. Soğuk onu yıkadı ve Roux'ya doğru fırladı, tam önünde durdu.

Ruhu Roc'un ki kadar parlaktı ama kabuğunda çatlaklar vardı. İlginç. Önünde hiçbir engel olmadan onun bedenine adım attı. Emredildiği gibi kalkanlarını gerçekten indirmişti.

Ben hükmetmek için doğmuşum. Onun ruhuna çarptı ve tısladı. Ah! Çatlak değil, yıldırım çarpması.

Dişlerini sıkarak onun bilincinin derinliklerine gömüldü.

"Blythe," diye seslendi. "İsla. Ben buradayım. Işığımı takip et ve bana ulaş. Geri kalan her şeyi ben yaparım. İsla, annene yardım et.

Blythe, ikiniz de güvende olacaksınız, yemin ederim. Neye tanık olduğunuzdan emin değilim ama Astra'nın hiçbirimize zarar vermeyeceğine dair söz veriyorum."

Nihayet! Parmak uçlarına soğuk bir fırça değdi. Taliyah kız kardeşine sarıldı ve onu yavaşça Astra'dan ayırdı.

Erebus'un akrabalarından üçü Roc'un çatısı ve koruması altında yaşıyordu. Harpy-fantomlar zindanını dolduruyordu ve sayıları her geçen gün artıyordu. Fantom olmayanlar onun ordusunda çalışıyordu. Her gece yatağında karısı vardı. Mutlak neşeyi ve en iç burkucu paniği eşit ölçüde yaşadım. Bir an neşeli, bir an umutsuz.

Belki de drama kraliçesiydi.

Taliyah sürekli ders çalışıyor, kurbanlara, kurbanların arkasındaki nedenlere ve anlamlarına kafayı takıyordu. Uyumuyordu. Şu anda bile Taliyah onun kollarında dönüp duruyor, onun teselli mırıltıları onu yatıştırmaya yetmiyordu. Kız kardeşi ve yeğeninin kurtarılmasının geceleri yaşadığı dehşeti yatıştıracaklarını ummuştu. Ne yazık ki.

Anne ve kızı Taliyah'ın eski odasına taşınmışlardı ve son iki gündür burada uyuyor ve iyileşiyorlardı. Annenin durumu kötüleşmeye devam ediyordu.

Kafatası Ağacı'ndan üç kez meyve yemeye çalışmış ama onu bile kusmuştu. Eşinden beslenmeye ihtiyacı vardı, ama o istila sırasında ölmüştü, Roux tarafından öldürülmüştü.

Roc kadına nasıl yardım edeceğini bilmiyordu. Taliyah'a nasıl yardım edeceğini bilmiyordu.

Onu kurtarmalıydı. Amacı değişmemiştir. Onunla yaşamak bırakmadığı bir uyuşturucuydu. Roc karısının eşyalarının her yere saçıldığını görmeye bayılıyordu. Anahtarı geri verdiğinden beri

Unutulmuşlar Diyarı'na hazinelerini getirmişti. Çok çeşitli silahlar. Dolapta onunkilerin yanına astığı giysiler. İçinde gerçek lav olmayan lav lambası denen bir şey. Taliyah ve Jason Momoa adında bir insan erkeğinin, onun dolandırıcılık dediği bir şeyde çekilmiş imzalı bir fotoğrafı.

O Şeyi fırlatıp atmak istemişti ama kız, kendisinin ölümsüz bir versiyonu gibi davranan bir insan gibi davranırken çok sevimli görünüyordu. İmza? Taliyah'ın. "Yasaklama emri kalkar kalkmaz bunu ona postalayacağım" demişti.

Bir zamanlar önerdiği zevkli nü tablolar Şimdi yatak odalarının duvarlarında asılı duruyordu, Taliyah'ın kendisinin de yer aldığı portreler. Onun deyimiyle, yaratıcılığını teşvik etmek için. Onlara baktığında gülümsedi. Ve sertleşti.

Őömine rafının üzerine bir hazineymiŐ gibi bir Şişe Sex Panther kolonyası koymuştu. İlk ve tek koklayışında, içine gerçekten iki panterin işemiş olup olmadığını merak etmişti.

Ona "Bunu neden aldın?" diye sormuştu.

"Her Şeyden önce, buna sahibiz ve bu bizim sokak itibarımız için, Belli ki. Hazır bahsetmişken, elindeki tek boş tuvale adımlı dövme olarak yaptırmaya ne dersin? Ben penisinizden bahsediyorum, eğer anlaşılmadıysa. Ve tam adımdan. Söz veriyorum, senden sadece bayramlarda, doğum günümde ve sonsuzluğun sonuna kadar her buluşmamızda bunu çıkarıp akrabalarımaya göstermeni isteyeceğim, sadece o zaman."

Sözleri karnına bir tekme gibi indi. Hâlâ geleceklerini planlıyordu.

Sahip olamayacakları bir gelecek.

Acı onu parçaladı. O, uzun zamandır ihtiyaç duyduğu yol gösterici yıldızdı. Başkalarına karşı buz gibi, benim için erirken bile.

Onu nasıl yok edebilirdi? Adamlarını nasıl lanetleyebilirdi? Bu sorular onu rahatsız ediyordu. Karısını da rahatsız ediyorlardı; öyle olduklarını biliyordu.

Casusları kayda değer hiçbir Şey öğrenememişti. Roc ona borçlu olan her tanrıdan iyilik istemişti, sayıları çok fazlaydı ama hiçbirini ikilemine bir cevap vermemişti.

Taliyah yüksek sesli bir solukla irkilerek ayağa kalktı. "Nerede olduklarını biliyorum." Yataktan fırlayıp adamın atılmış tişörtünü başına geçirerek çıplaklığını örterken sarsıntılar onu sarstı.

"Kim?" diye sordu, bacaklarını yatağın kenarına atıp ayağa kalkarak. Pantolonuna uzandı.

"Harphantomların geri kalanı." Bununla birlikte, ortadan kayboldu. "Taliyah!" Bağımsız bir eşe sahip olmayı seviyordu.

Bazen nefret ediyorum. Endişelenmemeye çalışarak giyinmeyi bitirdi ve avlanmak için odadan odaya koşturdu. Bir yandan da adamlarına bağırarak emirler yağdırıyordu.

-Alarmı çalın ve orduları hazırlayın. Bir şeyler oldu. Ne, bilmiyorum. Her şey için hazırlanın. Alarm Taliyah'ı gördüğün an bana haber ver.

Ona karşı olan duygularına rağmen, hızlı bir şekilde anlaşmaya vardılar. Birçoğunun onun kadına olan bariz aşkı hakkında endişelendiğini ve kurbanı gerçekleştirip gerçekleştirmeyeceğini tartıştığını biliyordu... ve gerçekleştirmezse ne yapacaklarını. Roc'un bir zamanlar yaptığı gibi meseleyi kendi ellerine alıp almayacaklarını.

Harika. Başka bir iç savaş. Paniği ve neşesi, her zaman savaş halindeydi. İçi çığdı, saldırganlığı her zaman yüksekti.

Taliyah sarayda hiçbir yerde değildi. Halo'nun sesi onu durdurduğunda Unutulmuşlar Diyarı'na girmek için hazırlandı.

-Onu buldum. Pazar yerinde, Kafatası Ağacı'nın yanında.

Roc vites değiştirerek en son onunla birlikte durduğu yere indi. Gözleri daldı. Yere diz çökmüştü, vücudu Yumruğunu toprağa vurdukça kabarıyordu. Ondan büyük, acı verici sesler yükseldi.

"Taya!" Hemen onun yanına gitti ve bir kolunu ona doladı. "Bu da ne böyle? Ne oldu? Anlat bana!"

Hıçkırıkları devam etti. Toprağa attığı bir sonraki yumrukta, adam onun yumruğunu yakaladı.

"Taya!"

Ağlayarak kendini ona attı, sarıldı, titredi ve az önce birbirine kaydattığı kalbini kırdı. "O Onları gömdü, eski harpileri. O ve Asclepius'un öldürdükleri. Kardeşler halkımı hayalete çevirdi ve

onları yeraltına inmeye zorladı." Konuştukça daha az nefes alıyor ve daha fazla öfke yayıyordu, ta ki Her kelimesinde kötölük cızırdıyordu. İçinden ısı kaynıyordu. "Öldürölen harpileri bedenlerinden ayırıp batmaya zorladılar.

Yavaşça yeniden şekillenmelerini ve beklemelerini emretti, sessiz, toprakla bir oldular, ağaç kökleri içlerinde büyüdü."

Roc bunun dehşetini kopya âleminde yeniden mi yaratmıştı?

"Onları sizden sakladı," diye devam etti, "böylece sizinle oynamak istediğı zaman onları ortaya çıkarabilecekti."

"Taya. Özür dilerim."

"Bunu o planladı!" diye çığlık attı. "Onlar Yüzyıllardır sessizce çığlık atıyorlar. Çığlık atıyorlardı ama ben dinlemeyi reddettim. şimdi dinliyorum ve ödeyeceğim. Ödeyeceğim." Ondan parlak, kör edici bir ışık huzmesi patladı.

Hayır, sadece bir ışık değıl: inanılmaz bir güç. Kendi gücü, onunkiyle karışmıştı. Bunun sıcaklığı yüzüğünü eritti ve Roc'u yaktı. Bu muazzam güç onu caddeden aşağı fırlatırken buz tutmadı. Işık onun da içinden geçerek toprağın altına, üstüne ve üstüne yayıldı; onun kopya âlemine nüfuz ettiğini hissetti. Taliyah'a olan bağılılığı bir kez bile gevşemedi.

Taliyah bir solukla onun üzerine yığıldı. Onu göğsüne bastırdı ve yatak odalarına gitti.

-Komutan, tüm hayalet saldırıları durdu. Çöktüler.

-Işık. Neydi o?

Roc, Taliyah'ın bir tanrının kızı ve daha yüksek bir tanrının torunu olduğunu biliyordu ama bunu... beklemiyordu.

-Işık Taliyah'tan geldi. Onu iyileştirir iyileştirmez ve ne olduğunu anlar anlamaz. -Hayaletleri kelepçeleysin ve hücrelere koyun. Onlara zarar verme. Bugünlerde standart operasyon prosedürü.

Karısını yavaşça yataklarına yatırdı. Görünür derinin her santimetresinde koyu çizgiler dallanmıştı. Göz çukurları siyahla gölgelenmişti.

Harpilerin bakım ve beslenmesini hatırlayarak bileğini kesti ve yarayı ağzının üzerinde tutarken boştaki eliyle dudaklarını ayırmaya zorladı. Kıpırmızı bir akıntı boğazından aşağı süzüldü. Ama dakikalar geçmesine rağmen uyanmadı.

Çaresizlik içinde eğildi ve kızın başını kaldırarak dudaklarını boğazına bastırdı. "Beslen, Taya. Lütfen."

Yine bir şey olmadı.

Daha güçlü bir panik dalgasıyla savaşıyor diğer yatak odasına koştu ve kapıyı omuzlayarak geçti. Kızı yatağın kenarında bacaklarını kavuşturmuş oturuyordu. Anne de ayağa kalktı, bir zamanlar solgun olan cildine canlı bir renk gelmişti. Onu gördüğünde gözleri nefretle doldu; gözleri Taliyah'ınkilere çok benziyordu.

Ayağa fırladı, kızını korudu ve saldırı için hazırlanıyordu. Taliyah'ın ışığı her ne yaptıysa Dışarıdaki hayaletlerin de bu hayalete büyük yardımı dokunmuş, gücü rengiyle aynı yoğunlukta geri kazanılmıştı.

"Bunun için zaman yok. Taliyah uyanmayacak. Gel. Uyandır onu." Beklemek istemeyerek Taliyah'a baktı. Durumunda bir değişiklik yoktu.

Kız kardeşi ve yeğeni peşinden koştu. İkisi de yatağa atladı.

"Ona ne yaptın?" diye sordu kız kardeşi.

"Uyandırın onu," diye bitirerek adımlarını hızlandırırken açıkladı. "Her ne gerekiyorsa onu uyandırın. Sanırım yaşam enerjisini tüketti." Kadını, açlıktan ölmek mi? Adamdan inkâr sesleri yükseldi. "Ruhuma ihtiyacı var, onu da seve seve veririm. Sadece uyandır onu! Beslenmesini sağla."

"Hayalet beslemesi yapamazsın, seni aptal." Blythe Taliyah'ın yanaklarına çılgınca vurdu. "Hadi, T-bone. Uyan artık. Beni duyuyor musun? Uyan! Bu daha güçlü olan kız kardeşinden bir emir."

Taliyah'ın sözleri zihninde yankılanırken aklına korkunç bir düşünce geldi. Bunu o planlamıştı. Taliyah haklıydı. Erebus bunu kesinlikle planlamıştı. Ama Taliyah'ın fark ettiğinden çok daha kötüsünü yapmıştı. Erebus sadece hayaletleri saklamamıştı.

oyuncak olarak kullanmak için yerin altına indirdi. Taliyah'ın yanmasını onları kurtarmak için planlamıştı.

Erebus onun Kader Kılıcı'nın rehberliğinde yeraltındaki harpileri bulacağını biliyordu. Roc'un yakında yaşayacağı kaybı tatmasını istemişti.

Ne yapmalı?

Ne yapmalı?

"Bir arkadaşı var," diye ağzından kaçırdı Blythe. "Bir kahin."

Roc aynı saniye içinde Harpina'ya bir anahtar hazırlayıp kız kardeşine fırlattı. "Getir onu."

"Evet." Kız kardeşi üç inçlik taşı yakaladı ve o anda Taliyah'ın göğsünde oturan kızına uzandı, Yüzünü avuçluyor.

"Tal Teyze içeride. Savaşıyor ve durmayacağına söz veriyor. Yenilginin resmini kabul etmeyecek. Yine de acele etmeniz gerektiğini söylüyor. Küçük ışık hızla azalıyor."

Varlığının çekirdeğinde bir inkâr daha kaynadı. "Kahini getirin. Şimdi."

"Merhaba çocuklar." Parlak, neşeli ses arkasından geldi ve döndü. Güzel siyah bir harpy, bahçede duruyordu.

kapı eşiğinde. "Ben Büyük ve Kudretli Kahin Neeka ismini tercih ederim." Odaya girdi ve Roc'a bir kâğıt parçası uzattı. "Bu onun kız kardeşlerinin ve nerede olduklarının bir listesi. Şu an bulunduğu yerde. Ayrıca annesi. Özür dilerim. T-rex'in tamir edilmesini istiyorsanız, kızları çabuk toplansanız iyi olur. Chop-chop."

Roc, kadının sözleri düşüncelerini delip geçmeden önce listeye bir göz attı. Anlamaya başladı ve hiç vedalaşmadan ilk konuma geçti. İlk sırada Gwen adında bir kadın vardı.

Neeka ona isimler ve adreslerden daha fazlasını vermişti. Oklarla işaretlenmiş notlar kenarları dolduruyor ve uyarılar sunuyordu. Havlaması ısırmasından daha kötü olanlardan, şimdiden cinayetini planlayanlara kadar her şey.

Geniş bir yatak odasında, kristal bir vazoyu büyük, esmer bir kadına fırlatan çilek sarışınının arkasında duruyordu.

saçlı adam, "Evet, sırf istediğim için tanrılarla savaş başlatabilirim" diye bağıırken.

Bir anlığına, eğlenen hayal kırıklığından bitmek bilmeyen bir öfkeye fırlayan erkekle bakışlarını kilitledi. Hareketlerini açıklamak için zamanı yoktu. Sadece kadını yakaladı ve parladı. Yeni kardeşini tanıtmak için iyi bir başlangıç değildi ama başka ne yapabilirdi ki?

Roc, Gwen'i Harpina'da bıraktı ve Gwen boğazını yırttığı anda kaçtı. Sırada Kaia adındaki kız kardeş var. Kızıl saçlı. Bu, çantasına bir el bombası doldurmakla meşguldü ve koyu sarışın bir zalime, "Bu Alaroc denen adamın taşaklarını parmaklarımın arasından sarkıttığımda, seninkileri sana geri vereceğim," diyordu.

Roc yine kaptı ve parladı. Bu erkek de onu gördü ve aynı şiddetle tepki verdi.

Sorun: Kaia'yı Harpina'ya bıraktığında pimi çekilmiş el bombasını eline yerleştirdi. Patlamadan önce silahı boş bir alana fırlatmayı zar zor başardı.

İki isim daha kaldı. Sırada ne var? Bianka, başka bir kız kardeş. Roc güzel esmeri altın kanatlı bir savaşçıdan aldı. Bu erkek ona saldırdı ve gözden kaybolurken ateşten bir kılıçla yanağını sıyırdı.

Bir kadın kaldı. Anne, Tabitha. Ani parlama boyunca onunla savaştı. Ana yatak odasına indiğinde, omzuna üç hançer saplanmıştı. Silahları çıkardı ve Taliyah'ı işaret etti. "Düzelte onu."

Tüm kız kardeşler yatağın üzerinde toplanmış, Taliyah'a cesaret veren tezahüratlarda bulunuyorlardı. Neeka, "Daha yüksek sesle dedim!" diye emretti.

"Hadi, T-bag!"

"Bunu yapabilirsin!"

"Tembel olma. Daha sıkı savaş!"

"Onun yanına uzan Astra," diye talimat verdi kahin. "Onu ısıt. Yıldız tozuyla kapla onu. Ona bir şeyler ver. Ona ne için savaştığını hatırlatın."

Ailesinin yanından geçip Taliyah'ı kollarının arasına aldığında tıslamalar duyuldu ve pençeler çıkarıldı. Umurunda değildi ve geri çekilmedi. Vücudunun onun için daha fazla ısı üretmesini istedi.

"Tezahüratı kesin demedim, değil mi?" Neeka gürledi, bir gerçek diktatör. "General Taliyah'ın en iyi performansını, çabalarından dolayı övüldüğünde gösterdiğini biliyorsunuz. Yoksa bunu öngören tek kişi ben miyim?"

Roc'un sıcaklığı Taliyah'ın soğuk tenini ısıtırken yeni tezahüratlar patlak verdi ve havayı doldurdu. Yıldız tozları avuçlarını yakarken yüzünü, boğazını ve köprücük kemiğini okşadı. Kollarını. Tişörtünün altını. Ulaşabildiği her yere dokundu.

"Hadi, Taya." Kulağının kabuğunu öptü. "Bu odadaki her harpy beni öldürmek istiyor. Sadece sen bu ayrıcalık, değil mi? İlk görüşmemizde bana söz vermiştiniz."

Hafif bir inilti dudaklarını ayırdı ve kalabalık anında sakinleşti. Gözlerini açmaya çalıştı, kapakları hafifçe aralandı ama bu çabası başarısız oldu.

Rahatlama ve panik çarpışırken, yüzünü boynuna doğru çekti. Şu anda onun aklı başında olmasına ihtiyacı yoktu; sadece beslenmesine ihtiyacı vardı. "İç beni, Taya. İhtiyacın olan kadar iç." Söylediği kelimeler yüzyıllar boyunca her gün ona söylemeyi umuyordu.

Biraz daha kıpırdandı, ona karşı kıpırdandı. Beklerken nefesi kesildi... dilinin bir darbesi.

"Evet, aşkım. Evet."

Dudaklarını onun tenine değdirerek sonunda beslendi.

Roc yanında uzanan tanrıçaya baktı. Ve o bir tanrıçaydı. Kaos'un torunu. Erebus'un kızı. Var olan tek dişi Astra'nın komutanına meydan okuyacak ve onu kazanarak kendisinin olduğunu iddia edecek güce ve kurnazlığa sahipti.

Beslenmişti, teni bir kez daha güçle parlıyordu. Kollarını başının üzerine uzatıyor, göz kapakları titreyerek açılıyor, Yumuşak, samimi bir gülümsemeyle onu onurlandırdı - ta ki yatağı işgal eden diğer harpileri fark edene kadar.

"Ne zamandır düşmanla yatıyorsun, General Hussy?" diye sordu Kaia isimli olan.

Gözleri parladı ve mırıldandı, "Sen Şaka yapıyorsun. Peki, neden onunla gitmiyorsun? Neeka! Bana cevap borçlusun."

"Arkadaşınla bir dakika içinde ilgilen." Blythe nefret dolu bakışlarını Roc'a çevirdi. "Adamını mahvedeceğim, Roux. Eşimi öldürdü ve bedelini ödeyene kadar durmayacağım."

İnatçılık Skyhawk DNA'sına mı işlemiştii? "Kaybınız için üzgünüm ama savaş sırasında kendini savunduğu için savaş lordumun cezalandırılmasına izin vermeyeceğim."

-Komutan? -Halo devam etmek için izin beklemedi. -Hayaletler uyandı ve konuşuyorlar. Akıllıca! Taliyah ile bir görüşme talep ediyorlar.

Roc hayret etti. Onun ışığı Erebus'un yarattığı hayaletleri iyileştirmiş miydi? -Hayaletler beklemek zorunda. İyileşiyor.

-

-Bana pek sabırlı tipler gibi gelmediler.
-Onları yine de idare et.

Taliyah ayağa kalktı ve kız kardeşlerine bir yastık fırlattı. "Berbatsınız çocuklar. Çıkın da eşimle konuşabileyim. İşim bittiğinde Neeka ile konuşmak istiyorum. Sonra geri kalanınızla ilgileneceğim ve olan biten her şeyi açıklayacağım.

oldu." Yuh

sesleri

yükseldi.

"Çocuklar," dedi Gwen, çok ciddiydi. "General Horny'nin emirlerini yerine getirseniz iyi olur, yoksa sizinle sert bir şekilde konuşacak."

Ya da çok ciddi değil.

Harpiler yatakta kalarak bol bol kıs kıs güldüler.

-Bu istek Silver'dan geldi ve o da devam etmek için izin beklemeye zahmet etmedi. -Yeraltı Dünyası'nın Lordları olarak bilinen bir grup erkek ve bazı Cehennem kralları duvarda, sizinle görüşmek için ısrar ediyorlar. En azından benim varsayımım bu yönde.

duvarımızı parça parça yıkmaya çalışıyor.

-Hades de onların arasında mı? Hayır, buna cevap verme. -Roc onunla yakında ilgilenecekti. -Lordlara ve krallara eşlerini onlara geri göndereceğimi söyle. Mümkün olduğunca çabuk.

Taliyah, "Çık dışarı ve hayallerimi ziyarete git," diye ısrar etti. "Dost yüzler işlerine yarayabilir. Onları şimdi hissedebiliyorum. İyi olacaklar. Onları iyileştirdim ve sanırım onları damgalamış bile olabilirim." Ensesindeki yara izini ovuşturdu. "Nasıl yaptığımdan pek emin değilim. Ütü kullanmadım."

"Onları damgaladın. Mistik olarak," diye açıkladı Neeka geniş bir sırıtışla. "Ensende yaktığım sembol sana ait. Ve bunu mümkün kıldığım için... kendimle gurur duyuyorum."

Taliyah'ın kendi markası mı vardı? Tabii ki vardı. Benim tanrıçam.

"Bekle. Koca adamın dövmeleri hareket ediyor mu?" Tüm harpy grubu Roc'un etrafında toplanmış, onu mikroskop altındaki bir böcek gibi inceliyordu.

Taliyah, kimse anılarını yeniden yaşayamadan onun

üzerine kapandı ve "Çık dışarı" diye bağırdı. Dışarı!"

"Tamam, tamam."

"İyi! Bir ipucu alabilirim. İnce bile olsa."

"Seçtiğim oda benimdir!"

Sonunda onu karısıyla yalnız bırakarak ana yatak odasından çıktılar.

Adam onun durumunu sormak için ağzını açtığı anda, Taliyah bir parmağını onun dudaklarına bastırdı. "Beni soyana kadar konuşma."

Emir, kız kardeşinin el bombasından daha büyük bir güce sahipti ve bir tutku dalgasını çağırıyordu.

Yavaş bir hassasiyetle kadının üstünü başının üzerinden kaldırdı, onu çıplak bıraktı. Gümüşü sarı saçları kollarından aşağıya dökülüyordu. Yutkunduydu. Uyarılmışlığının gücünü göz önünde bulundurarak olabildiğince nazik bir şekilde onu yüzüstü yatmaya çağırırdı.

İtaat etti, istekli bir kraliçe.

"Sana tapmak istiyorum. Bu kanatlar..." Saçlarını bir omzunun üzerinden düzeltti ve omurgası boyunca öptü, her bir uzantısına sokuldu. Kadının arka tarafı birkaç ısırık aldı. Kız kalçalarını sallayıp sert bir inilti çıkardığında, adam elini bacaklarının arasına soktu. Islak. Sırılsıklam. Bir parmağını derinlere sokarak onu sıcaklığıyla doldurdu. Muhteşem bir şekilde sıkıydı. Kadının ipeksi duvarları onu sıktıkça şaftı zonkluyordu.

Yukarı, yukarı doğru öptü. Markasını yalarken, göğüslerini yoğurmak için altına uzandı. "Sana sahip olmak istiyorum."

Sarsıntılar onu sarstı, kalbi onun eline karşı hızla çarpıyordu. "Ben de sana tapmak istiyorum Roc," dedi, nefesi kesilmişti.

"Ne istersen, Taya." Her şeyi. "Ama önce sana daha fazla dokunmam gerek." Duramıyordu. Onu kaybetmeye ne kadar yaklaşmıştı.

"O zaman neden biraz daha rahat etmiyoruz?" Kadın yavaşça buharlaştı, adamın içinden geçerek onu ürpertti ve heyecanlandırdı. Sonra onun sırtının üstünde katılaştı. Adam Yüzünü ona çevirdi, düşmeden önce orada ve gitti. Ağzı onunkinin hemen üzerindeyken, "Benimle oynamana izin vereceğim. Beni çığlık attır. Her talebin benim olacak

her arzuyu. Ama sonra... Sıra bana gelecek. Sana ne söylersem onu yapacaksın."

İnledi. "Erkeğini kızdırmak mı istiyorsun?"

"İstiyorum ve isteyeceğim. Zamanı geldiğinde sadece senin kadar sert oynayacağımı bil."

"Bu kulağa savaş ilanı gibi geliyor, aşkım."

"Oh, güzel." Kulak memesini dişlerinin arasında gezdirdi. "Anlamışsın."

Kötü kalpli baştan çıkarıcı. Hiç kimse onun için Taliyah'tan daha önemli olmamıştı.

Seksi ağzının köşesini öpmek için başını çevirdi. "Kendi cinsel işkencen garanti altında, karıcığım."

"O zaman işimin yarısı bitti."

Ağzını onunkinin üzerine eğdi, onu aşağı itti ve peşinden giderek onun üzerinde yükseldi. Kadın kollarını ona doladığında, adam fermuarını yırttı. Ateşli seks ateşli seksle buluştuğunda, öpücük durakladı, coşku çok fazlaydı. Yeterli değildi.

"Daha fazla," dedi.

Ağzını onunkinin üzerinde gezdirirken nefes nefese kalmıştı. İkinci kez. Bu öpücük daha yavaş ama çok daha güçlü bir başlangıç yaptı, dilleri birbirine dolandı, tadını çıkardı. Hiçbir kadın daha tatlı olamazdı.

Kokuları birleşerek sarhoş edici bir parfüm yarattı. Başı dönmeye başladı. Sanki sadece bunun için yaşıyormuş gibi, kalp atışlarıyla birlikte sıcaklık da artıyordu.

Tepesinden başlayarak üzerine pembe bir kızarıklık yayıldı. Onu takip etti, boğazının zarif sütunu boyunca, göğüslerinin üzerinden ve göbeğinden geçerek yaladı ve ısırdı. Daha aşağı.

Kadın çığlıklar atarak dalgalanırken, adam onun cinsel organının kenarlarını okşadı, sonra da uyluğunun iç kısmındaki tendonu hafifçe ısırdı. Nefes nefese kaldı, ıslak ateşi parlıyordu.

Beni nasıl da arzuluyor!

"Beni oradan öp," diye talep etti.

"Taya'm ağrıyor, hmm?" Adam kadının bacaklarının arasına yerleşerek rahatladı. Kadın giderek artan bir doğrulukla dalgalanırken, adamın omuzlarının genişliği

bacaklarını

Vücudu onun önünde çıplak ve savunmasızdı. "Yeterince acıyor mu?"

"Yap şunu," diye yalvardı, adamın sıcak nefesi en mahrem yerlerini havalandırdığında.

Ağızı onun tatlı balı için sulandı, o ağlamaklı sesi kontrolünü onarılamayacak kadar yıpratıyordu. Onun küçük yarığını yaladı ve inledi. Benim cennetim.

Emmeye, fiskelemeye ve daireler çizmeye başladı. Taliyah pençelerini saçlarında gezdiriyor, uçlarını kafa derisine batırarak onu istediği yere yönlendiriyordu. Titremeler uzuvlarında dolaştı.

Kadının tepkileri erkeğinkileri ateşledi. Zonklaması şiddetlendi. Nefes alış verişi hızlandı. Bundan daha iyi bir şey olamazdı.

"Roc," diye bağırdı adam sertleşmiş dilini şişmiş klitorisinin üzerinde gezdirdiğinde. Nefes nefese inlemeleri boğucu havayı doldurdu ve adamın zevki arttı.

İki parmağını kadının kanalının derinliklerine sokarak yaladı ve yaladı. İçeri itiyor, dışarı çekiyor. İçeri, dışarı. Yalıyor, yalıyor. Anlaşılmaz kelimeler onu terk etti. Sesi yükselip doruğa yaklaştığında, adam durdu ve dizlerinin üzerine çöktü.

Taliyah onun adına küfretti, o da bunu anladı. Bildiği bir sonraki şey, ayağını göğsüne dayadığı ve onu sırt üstü yatırdı. Heyecan ve zaferle dolup taşan adam, kız onun üzerinde yükseldikçe, solgun saçları dağıldıkça

Etrafında onu dünyanın geri kalanından ayıran bir perde vardı. Gözleri ağırlaşmış, için için yanan bakışlarını adamın vücudunda gezdirdi. Buzdan eser yoktu. "Bir karar verdim. Bunu sırayla yapmayacağız. Önce benim memem, sonra senin memen. Biz işleri karıştırmak."

Dudakları öpücüğün etkisiyle kızarmış ve kabarmıştı. Ateş ışığı narin yüz hatlarının üzerinde her zamankinden daha yumuşak bir şekilde dans ediyordu. Bir fantezi ete kemiğe büründü.

"Öyle mi?" diye homurdandı, başparmağının ucunu şişmiş meme ucunun üzerinde gezdirirken.

Onun dokunuşuna doğru eğildi. "Evet, öyle. Ayrıca ben de geliyorum."

Taliyah avını inceledi. Saçları darmadağınık ve özü ağzını parlatırken ne kadar da duygusaldı. Teni, tıpkı onunki gibi yıldız tozunun katmanlarıyla parıldıyordu. Kaslar gerginlikle esnedi.

Parmak ucuyla göğüs kafesinden aşağı inerek, "Ellerini başının üzerine koy," dedi. Alt dudağını ısırıldı. "Ve ben sana izin verene kadar boşalma."

Gözbebekleri nabız gibi atıyordu, bu aldığı zevkin kesin bir işaretiydi. Direnç göstermedi, yatak başlığını kavramak için başının üzerine uzandı.

Göğsünü okşadı ve meme ucunu yalamak için eğildi. Tüm vücudu sarsıldı. Söz verdiği gibi Taliyah onunla oynadı, sert şaftı boyunca çok yumuşak derisini okşarken dilinin oraya buraya dalmasına izin verdi. Testislerini avuçladı ve onun sevdiği şekilde çekiştirdi. Dokunduğu her yeri öptü. Menteşeler sızlandığında, yatağın güvenliği için korktu.

"Çarşafı kavra," diye emretti ve adam hemen itaat etti.

Pençeleri kumaşı yırttı. Yer yer ter içindeydi ve kız her hareket ettiğinde kalçalarını pompalıyor, hareketleri giderek daha da güçleniyordu. Göğsünde bir yerlerde saldırgan hırıltılar yükseliyordu; dudaklarını adamın ereksiyonunun üzerinde gezdirirken titreşimi hissetti.

Roc hareketsiz kaldı. "Bu kadar alay yeter, Taya."

"Emin misin?" Kız onun bakışlarını tuttu ve yarığından bir damla ön sperm yaladı.

Güçlü bir iniltiyle başı geriye düştü. "Alay etmek iyidir. Dalga geçmeye devam et."

Taliyah üst kısmı emerken, bakışları tekrar ona kaydı. Göz kapakları yarıldı. Nefes alıp verdi. Sınırdaki mı?

"Bir tat daha al, aşkım. Sadece bir tane daha. Sonra bir tane daha."

Dilini adamın tüm uzunluğu boyunca sürükledi ve adam yatağı salladı.

"Ne yaparsan yap, Taya, durma."

Hayır, durmayacaktı. Bunu yapması için ona ihtiyacı vardı. Ve onun da bunu yapması gerekiyordu.

Onun için yanıp tutuşan kadın, adamın uzunluğunu boğazından aşağı emdi. Boğuk bir çığlık atarak onu cesaretlendirdi. O kadar büyüktü ki çenesini gerdi ve o kadar uzundu ki neredeyse bir iki kez öğürüyordu, ama ah, her saniyesini sevdi. O kadar çok hissetmişti ki Onsuz bomboştı; bir parçasının içinde onun bir parçasını arzuluyordu.

"Hiç bu kadar... iyi bir şey hissetmemiştim, aşkım. Bu çok iyi." Parmaklarını saçlarında gezdirmek için çarşafları bıraktı, sonra da saç tellerini Roc'un yolunda avuçladı.

Mmm. Pre-cum'un tadına baktı ve daha fazlasını istedi. Eskisi kadar uyuşturucuydu. Daha fazlasına ihtiyacı vardı. O da aldı. Onu emdi, ağzını aşağı yukarı kaydırды, elini senkronize bir şekilde pompaladı. Kalçalarını her itişinde, sanki zevk ona fazla geliyormuş gibi, küfredip sustu.

Şehvetle çılgına döndüğünde bile onun için endişelendiğini gösterdi.

Dişleri başını hafifçe sıyırdığında, adını haykırdı ve sırtını eğdi. Sıcak tohum boğazına doldu.

Son damlayı da yuttuktan sonra sersemlemiş bir halde ona gülümsedi.

Güç onu sardı. Hayat.

"Daha fazla," dedi ona, baş dönmesiyle dizlerinin üzerine çökerek. Adam çoktan yeniden sertleşmişti. "Seni içimde istiyorum."

"Sür beni, Taya."

Titreyerek, ereksiyonun ucunu açıklığına yerleştirecek kadar yukarı kaldırdı. Sonra aşağı kaydı...

Bir kükremeye yukarı fırladı, onunla buluştu ve içini doldurdu.

"Evet!" Gerginlik! Sıcaklık. Kendinden geçme. Taliyah neredeyse orgazm oluyordu. Çok yaklaşmıştı.

Vücudu sert ve hızlı diye bağırsa da, kalçalarını hassas bir şekilde salladı ve yavaş bir ritme girdi. Tekrar sallanıyordu. Adam tam bu tempoya alışmışken, kadın kalçalarını şaklattı. İkisinin de nefesi kesildi.

Bir hırıltıyla kadının beline sarıldı, bedenini kendi bedeninden kaldırdı ve onu aşağıya doğru itti. Kızın sırtı

eğildi, adamın boyu

daha derine kayıyordu. Bundan sonra yavaş gitmek yoktu.

Adam ayağa fırlayıp onu öptüğünde kadın cennetteydi. Adam ayağa kalktığında öpücük daha da hararetlendi ve onun içinde derinlerde kaldı. Onu masaya taşıırken pazıları esnedi, her adımlarını birbirine çarptırarak bir nefes daha almasını sağladı.

Klasik Astra tarzında, istediği şeyin önündeki her şeyi kaldırmak için fazladan yol kat etti. Çalışmalarına yardımcı olması için yakın zamanda kurulan masanın yan tarafını kavradı, yan tarafına çekti, yüzeydeki her şeyi boşalttı ve sonra yerine yerleştirdi. Bunu onu hiç bırakmadan ya da içinden kayarak çıkmadan yaptı.

Onu yüzeye serdikten sonra kollarını bacaklarının altından geçirdi, dizlerini ayırdı ve içine girdi. Çok acımasız ve heyecan vericiydi. Onu sert ve hızlı bir şekilde aldı, derinlere dalıyor.

Dayanılmaz bir mutluluk. Ten çok gergin, kalp çok hızlı. Kaslar sıklaşıyor, serbest bırakılmak için çaresiz. Ve işkencesi henüz bitmemişti. Başparmağıyla klitorisini okşadı.

Sanırım peşine takılmıştı. Masanın üzerinde çırpınıyor, adamın acımasız darbeleri için hevesli bir kap oluyordu. Göğüsleri titriyor, meme uçları zonkluyordu. "Evet, evet. Daha fazla, bebeğim. Daha sert. Daha hızlı."

Daha sert. Daha hızlı. İçine girerken çok lezzetli, gırtlaktan gelen sesler çıkarıyordu. Onun için aklını kaybederek, masanın kenarını kavramak için bir kolunu yukarı ve arkaya kaldırdı ve onu daha derine gönderdi. Neredeyse...

"Şu haline bak," dedi, hayretle. Adamın temposu yavaşladı, ta ki adam yavaşça kadına yaslanana kadar. Daha önce hiç bu kadar

acımasız. "Sen zevkin ta kendisisin, Taya. Ve sen de benimsin. Ben de senden asla ayrılmayacağım."

Adam kadının bacaklarını bıraktı ve eğilerek ensesini kavradı ve onu yukarı çekti. Birden göğüs göğüse geldiler, ağızları birbirine kaynaştı, dilleri düelloya tutuştu. Kadının dişleri adamı ısırды ve bir damla kan aktı. En tatlı viski onun damak tadıyla, zevkin kendisiyle dalga geçerken, Taliyah

ılık attı, dorua ulaşırken i duvarları adamın şaftının her tarafına kenetlendi.

Kadının spazmları devam ederken tısladı, bir sonraki dalışı da eskisi kadar ılgıncaydı. Alnında bir damar şişkinleşti. Nefes

Azına girip çıkıyordu. Masayı kalçasının dışından kavradı, pençeleri tahtaya gömüldü.

"Benimle gel bebeim," diye yalvardı ve ruhunun en ufak ipucunu emmek için ağzını nabzının üzerine koydu. "Sıcaklığını hissetmeme izin ver."

Bir orgazm onu parçalayarak brd. Kalçaları, kız onun yakıcı tohumunun son damlasını sıkana kadar itmeye devam etti.

Birkaç dakika önce yüz hatlarına kazınmış olan ıstırap yerini coşkuya bıraktı ve alnını onun omzuna yaslayarak ona doğru sarktı.

Birbirlerine sarıldılar, birbirlerini soludular, yavaşça sakinleştiler. Adam başını kaldırdığında yana kaydı ve kadının yüzünü ellerinin arasına aldı.

İçi yapış yapış ve hâlâ biraz sersemlemiş bir halde adamın bakışlarıyla karşılaştı. O muhteşem altın rengi gözbebekleri şefkatle parlıyordu.

"Birlikte olmanın bir yolunu bulacağız," diye söz verdi. "Bulmalıyız."

Taliyah belki de -büyük ihtimalle!- buğulanmıştı. Geçmişte yaptıklarına rağmen Roc onu fedakrlığa tercih ediyordu. Her şeyi göze almıştı. Başaracaklardı.

Zaman tükeniyordu. Seçenekler de. Geri sayım saatinin sıfırlanmasına sadece iki gün kalmıştı ama Taliyah ve Roc czme yaklaşamamışlardı. Kız kardeşleri, annesi ve kayınvalidesi "hızlı bir czm" zerinde çalışıyorlardı. şimdiye kadar şansları yaver gitmemişti.

Neeka, Taliyah onunla konuşma fırsatı bulamadan çekip gitmişti. Kahine olan güveni devam etse de, kızgınlığı yeni boyutlara ulaşmıştı.

Yine de bazı iyi haberler vardı. Astra ve Yeraltı Dünyası Lordları birbirlerini öldürmemişlerdi. Hepsinden iyisi mi? Astra da liderleri gibi Taliyah'a aşık olmuş olabilirdi. Roc kadar hararetle değil. Hatta başka birinin tanıyabileceği kadar bile değil. Ama savaşçıları tanımaya başlamıştı. Sana tapıyoruz diye haykırdı, ey büyük olan.

Bir keresinde Silver ona doğru yürümüş ve "Harpilerinizi kontrol edin" diye homurdanmıştı.

Onun için yüzünü buruşturmuştu. "Ah. Astra bu işi halledecek kadar güçlü değil mi?"

Hışım la çıkıp gitmişti ve o zamandan beri ona ters ters bakıyordu, ki bu Astra'nın "Bence sen harikasin" demesiydi. Roc'a sor.

Halo'yla da benzer bir deneyim yaşamıştı. "Komutanıma ne yaptınız?" diye sormak için yaklaşmıştı.

"Hiçbir şey," diye yemin etmişti. "Onu tekrar yüzünden vurmadım, yemin ederim!"

Sabır için dua ediyormuş gibi burnunun kenarını sıktı. "Gülümsüyor demek istedim. Durdur şunu. Askerleri korkutuyor."

Sanki yapabilirmiş gibi.

Vasili adındaki savaş lordu onu ziyaret ettiğinde, yanından uzaklaşırken "Komutan seni tokatlamalı," diye mırıldandığını duymuştu.

Yanıt vermekte tereddüt etmemişti. "Neden? Bir elini kaybetmek mi istiyor? Aptal adam. Bedavaya çıkaracağımı bilmiyor mu?"

Taliyah boş zamanlarında, hayaletlerin bahçedeki saldırıları sırasında taşıdıkları taş parçalarıyla bir hançer dövmeyi başarmıştı. Babasının ortaya çıkmaya cesaret edeceğini umarak onu her zaman yanında taşıyordu.

Onu öldürme arzusu her geçen gün artıyordu. İnsanlarına yaptığı işkenceler. Bedelini ödemeliydi.

Harfantomlar en azından önemli ölçüde iyileşmişti. Sorunsuz bir şekilde iletişim kurdular ve şu ana kadar Taliyah'ın sahip olduğu güçle beslenmekten kaçındılar.

serbest bırakıldı. Ama onlar... vahşiydiler. Herkesin korunması için lan onları kopya diyarına taşıdı ve geri kalan harpileri buraya getirdi.

İki ordu, didişmedikleri zamanlarda birlikte iyi çalışıyordu. Her iki grup da tören sırasında Taliyah ya da Roc'un her şeyini kaybetmesini izlemek zorunda kalacak mıydı?

Midesi çalkalanarak kocasını aradı. Onu sunağın önünde durmuş, yüzünde karanlık ve düşünceli bir ifadeyle aptal şeye bakarken buldu.

Elini onun elinin içine soktuğunda çalkantı daha da kötüleşti. Duruşu hemen yumuşadı. Yüz ifadesi de öyle.

Parmak eklemlerini dudaklarına götürdü ve öptü. "Seni özledim, aşkım."

Aşk. Alt dudağını çiğnedi. "Ne yapacağız Roc?" İçinden endişe akıyordu. Son zamanlarda sık sık bir sarkaçta sallanıyormuş gibi hissediyordu, bir tarafı panik, diğer tarafı umut. Çoğunlukla da dünyanın yükü omuzlarında dengede duruyormuş gibi hissediyordu.

Hayır, bu artık doğru değildi. Artık yükü tek başına taşımıyordu. Roc diğer yarısını taşıyordu.

"Bir çözüme yaklaştığımız değiliz," dedi. "Lanetin etrafından dolaşmanın bir yolu yok. Bir fedakârlığın kabul görmesi için, birinin daha iyi bir amaç uğruna bir şeylerden vazgeçmesi gerekir. Nesne sizin için ne kadar önemliyse, jestiniz o kadar güç yaratır." Taliyah'tan önce gelinlerini tanımamıştı ve onları umursamamıştı. Onların dönüşünü özlemle beklememişti. "İlk kez bir eşin kaybı senin için önemli olacak. Önemsiyorsun ve ben gittikten sonra da beni özleyeceksin. Bu senin için bir gerçek fedakârlık. Bu yüzden yükseleceksin."

Bugün daha çok yaptığı fedakârlığı düşündü. Astra'ya yardım etmek için kendi isteğiyle son ölümünü vermek. Sadece Roc'a değil, tüm Astra'ya. Artık onların kraliçesiydi. Harpilere borçlu olduğu kadar savaş lordlarına da borçluydu. Kendisi öldükten sonra harpilerine göz kulak olacak adamlara.

"Anladığımı sanmıyorum, Taya." Gece çökmüş, uzaklarda yeni bir fırtına başlamıştı. Şimşek çaktı,

uğursuz yüz hatlarını vurguluyordu. Gök gürledi, tüm diyarı ve aradaki her boyutu salladı, bundan emindi. Yapraklar bir o yana bir bu yana savruluyor, sanki dünya onun ruh haline tepki veriyormuş gibi. "Sen ölürsen, ben de peşinden gelirim."

"Hayır!" Ölüm düşüncesi onu tiksindirdi. Ölmek mi? Bu fikirden nefret ediyordu. Ama Roc'un ölümü fikrinden daha da çok nefret ediyordu. Çok kısa bir sürede onun için çok şey ifade etmeye başlamıştı.

Nasıl yapmasın ki? Adam ona değer veriyor ve meydan okuyordu. Ona sanki ilk kez yaşıyormuş gibi hissettirdi. Eğer Bir ihtiyacı varsa, onu karşıladı. Eğer bir isteği varsa, onu karşılardı. Herhangi bir şekilde yaralandığında öfkelenir, sonra her şeyi düzeltmek için onu öperdi.

Ona zarar veren, zarar vermeye teşebbüs eden ve kısa bir süre için bile olsa ona zarar vermeyi düşündü. "Ölmeyeceksin. Ölmeyeceğim." Henüz oraya varmamışlardı. "Neyiz biz Kayıp mı?"

Daha parlak bir şimşek çakması yüzünü ürkütücü bir ifadeye büründürdü. gölge ve aydınlığın sisi. Dakikalar geçip de adam hiçbir şey söylemeyince, kadın elini bırakıp adamın önünde yürümeye başladı.

"Bir şeyleri atlıyor olmalıyız," diye gevezelik etti. "Ama ne?"

Roc onun önünde parladı. Kadın, hızını durduramayarak adamın göğsüne çarptı ve adam güçlü kollarını ona doladı. Ona sarıldı, sadece sarıldı ve çılgınca enerji ondan sızarak onu bitkin bıraktı.

Taliyah onun kucaklamasına karşı koyamadı ve koymak da istemedi; Taliyah ona doğru sarktı ve başını onun güçlü omzuna yasladı.

Roc tereddüt etmedi. Onu sabit tuttu.

Sonunda konuştu, sesi zımpara kağıdından daha sertti. "Bizi hiçbir şey ayıramayacak. Ne şimdi, ne de hiçbir zaman."

Son törene bir gün kaldı. Sadece yirmi dört saat. Çözümüne hiç yaklaşmamıştı. Balkonunda durmuş, bahçeye, yani mihraba bakan Roc saçlarını çekti, hayal kırıklığı jilet gibi keskindi. Karısını hayal kırıklığına uğratmıştı.

Kendisinden başka suçlayacak kimsesi yoktu. Taliyah'ı bu duruma tek başına o sokmuştu. Şimdi kibrine lanet ediyordu. Günaha karşı koyamayacak kadar güçlü müydü? Kendisi mi? Pek sayılmazdı. Onu ilk gördüğü anda savaşı kaybetmişti; sadece bunu bilmiyordu.

Solar'ın burada olmasını diledi. Komutanının affetmesi için yalvarırdı. Çok özür dilerim, kardeşim. Bilmiyordum. Beni affet.

Roc Erebus'tan nefret ederdi. Kaos'u küçümsüyordu. Ama Roc en çok kendinden nefret ediyordu.

Etrafta rüzgâr uğulduyor ve şimşekler çakıyordu. En yeni fırtına henüz kopmamıştı. Anlayabiliyordu: o Şu anda bile duygularının en kötüsünü kontrol altına almakta zorlanıyordu.

Erebus saldırılarını durdurmuştu. Ama sonra, Harpina'da gömülü başka hayaleti kalmamıştı. Hepsi ortaya çıkarıldı ve Taliyah'ın kontrolüne devredildi.

"Sanki gerçekten yapamayacağım bir şey varmış gibi." Taliyah masanın üzerine çömelmiş, savaş teçhizatını giymişti. File deri askı, pilili etek ve metal tekmelikler. Kız kardeşleri ve yatak odasına girmelerini yasakladığı bazı arkadaşlarıyla görüntülü görüşme yapıyordu ve bu son günü kocasıyla geçirmeyi talep ediyordu.

Son gün. Parmaklığı öyle sıkı kavradı ki metal büküldü.

Taliyah bundan her an kaçabilir, kendi hayatını kurtarıırken onunkini mahvedebilirdi. Bunu yapabilecek gücü ve imkânı vardı.

Yine de buradaydı, onun için savaşıyordu. Onlar için savaşıyordu. Cesareti ve sadakati onu hayrete düşürmüştü.

"Çocuklar, yeter. Her şey yoluna girecek."
dedi zoraki bir gülümsemeyle ve Roc'un göğsü sıkıştı. "Ben asla yenilginin resmini kabul etmem, hatırladın mı? Ben her zaman gün. Bu durum değişmeyecek çünkü düzenli olarak kemiklerim çıkıyor."

Roc balkon kapısına doğru ilerledi, çerçeveye yaslandı ve kollarını kavuşturarak karısını izledi. Ondan gerginlik yayılıyordu. Kâbusları sona ermiş olsa da uyumuyordu. Elbette o da uyumuyordu.

"Neeka," dedi, sanki umudunu zorlukla koruyormuş gibi. Görünüşe göre kahin "açıklanmayan" bir yerden konuşmaya sızmıştı. "Diyelim ki en kötüsü oldu ve ben onu tekmeledim. Erebus, Astra onu süper silahlarıyla öldürdükten sonra dirildi ya da her neyse. Ben neden yapamıyorum?"

"Yapamadığın için mi?" Neeka cevap verdi.

"Bir daha ölmeyeceksin," diye bağırdı. Taliyah onun hayatını yaşamaya değer kılıyordu. Onun arzularını körüklediğinde ve körüklediğinde, şimdiye kadar kazandığından daha fazla tatmin yaşadı bir savaşı kazanmak. Ne zaman onu kollarına alsın. daha önce hiç yaşamadığı bir memnuniyet yaşadı. Onu ruhuyla, kanıyla ya da tohumuyla beslediği, açlığını doyurduğu ve onu güçlü tuttuğu o kısacık anlarda gururu sınır tanıımıyordu.

Savaşçı bir kraliçe seçmişti. Bir tanrıça. Sevdiklerinin azılı bir koruyucusu. Roc'un sahip olmak için dünyaları yok edebileceği inatçı bir büyücü. Ondan vazgeçmeyecekti.

Kız kardeşleri "Kapatma!" diye seslenince telefonda başını kaldırıp baktı.

"Daha söyleyecek çok şeyim var!"

Taliyah, "Çocuklar, sizi hayatın kendisinden daha çok sevdiğimi bilin. Hiçbir şeyden pişman olmadığımı bilin." Telefonu kapattı.

"Bana gel," dedi. O da geldi.

Taliyah yatakta Roc'la birlikte yatıyordu, çıplaktı ve onun yanına sokulmuştu, histeri zihninin sınırlarını zorluyordu. Nasıl başarısız olmuştu?

Görevi bu kadar görkemli miydi?

"Eğer Neeka haklıysa, eğer sonsuza dek ölürsem-"

"Taya-" diye mırıldandı.

"Gerekirse siz ve adamlarınız benimkilere göz kulak olursunuz, değil mi?" Boğazında bir yumru oluştu. "Ve beni öldürmeyeceğini söyleme. Bunu düşünüyordum ve biliyorum ki

Sen de benim kadar kararsızsın. Bir yanımda nasıl bir Tanrıça General'in Astra'yı beş yüz yıllık bir kayba mahkum edebileceğini merak ediyor. Onlar benim de halkım. Ama diğer yanımda ne olursa olsun savaşmaya devam etmem gerektiğini haykırıyor."

"Taya," diye tekrarladı, sesinde sefalet çatırdıyordu.

"Ben... gönüllü bir kurban olarak uzanacak mıyım yoksa sonuna kadar savaşacak mıyım bilmiyorum." Gözyaşları kabardı, görüşünü bulanıklaştırdı. Bir damlacık yanağından süzülerek adamın göğsüne damladı.

Temas üzerine tısladı, sonra bir elini yüzüne götürerek gözlerini ovuşturdu.

"Eğer sonunda kavga edersek," diye fısıldadı, "ben Sana karşı şansımı denemekten çekinmem. Tamam mı? Ama sen Seninkini de almakta tereddüt etmem. Tamam mı? Beni öldürebileceksen, öldür. Dövüşümüz adil olacak."

"Taya," diye bir kez daha tekrarladı, ses tonunda kalp kırıklığı vardı. "Hayır, daha fazla konuşmak yok," diye yalvardı. "Ben sadece... Yardım et bana unut, Roc. Bütün gece beni sev ve unutmama yardım et."

"Seni sonsuza dek seveceğim." Boğuk bir çığlıkla ağzını onunkinin üzerine eğdi. Öpücük yürek parçalayıcı olduğu kadar

Diğer her şey, dilleri yavaşça seviyor.

Vücudunun her santimini öpüyor, onu gittikçe daha fazla yıldız tozuyla dağlıyordu. En başından beri, gücü ve yoğunluğu onu kendine çekmişti. Bir işi tamamlamak için her şeyi yapmaya hazır oluşu... vahşiliği... hırsları... adamlarına olan sadakati... Roc'luğu. O onun için yaratılmıştı, o da onun için.

Kendini onunla dövüşmeye ikna edebilir miydi? Taliyah'ın yarın ne yapacağına ya da nasıl tepki vereceğine dair hiçbir

fikri yoktu. Ama burada

Ve Şimdi, birlikte geçirdiğimiz bu son anda, bunun bir önemi yoktu. Roc nemliydi. Onun yol gösterici yıldıız. Onun son yıldıız.

Kendini onun üzerinde konumlandırığında, sanki ilk kez seviŐiyorlarmıŐ gibi yavaş ve dikkatli bir Şekilde içine kaydı. Düşünceleri parçalandı, kendinden geçmenin sivri ucunda paramparça oldu. Taliyah onu ağrıyan vücudunun her hücresinde hissetti.

içine doğru bir sonraki hamlesiyle, kaslı kollarından birini başının üstüne doğru kıvırdı, onu sevdiği Şekilde kafesledi, çok sıkı tuttu -mükemmel bir Şekilde. ihtiyacı olan Şekilde.

Birbirlerinin gözlerinin içine baktılar ve birlikte sallandılar. Gözleri ıŐıl ıŐıldı, sonsuz bir gece göğü gibiydi. Yatak odasını gözden kaybetti.

Roc aralarına uzandı ve başparmağını kızın ihtiyacının kalbine bastırarak her hareketinde zevkin onu kamılamasını sağladı. Kadın yıkıcı bir dorukla patlarken, Roc boştaki elini onunkiyle birleştirdi ve kollarını başının üzerine kaldırdı.

Bu açıdan, boğazına daha iyi eriŐebiliyordu. Nefes al.

Meme uçları adamın çıplak bedenini sıyırdı. Nefes ver. Hassas tomurcuklar aşağıya indi. Sürtünme tarif edilemez.

Onun beslenmesini istediğini biliyordu ama reddetti. Törenden bir gün önce onu zayıflatamazdı. Taliyah bunun yerine onu öptü. Dakikalar... saatler... bir sonsuzluk, bir anlık bir süre boyunca birlikte sallanmaya devam ettiler, aralarındaki bağ eşsizdi.

Başka bir doruk noktası vurdu, gücü sersemleticiydi. Roc'un etini çizdi. Acı hoşuna gitmiş olmalıydı, çünkü onu takip etti, yere yığıldı ve yana doğru yuvarlandı.

Taliyah birdenbire gözyaŐlarına boğuldu, çirkin bir Şekilde ağlıyordu, tüm bu duyguların üstesinden gelmişti. Daha önce seviŐtikten sonra kendini hep savunmasız hissetmişti. Ama bu? Bu tam bir teŐhirdi, daha önce hiç deneyimlemediği bir Şeydi. O

buna karşı savunması yoktu, sırları yoktu, gizli gündemi yoktu.

Umut yok mu?

Onu göğsüne kaldırdı ve daha önce söylediği sözleri söyleyerek sıkıca kucakladı. Yatıştırıcı bir merhem.
"Bizi hiçbir şey ayıramaz."

Ertesi sabah diğer sabahlar gibi doğdu. Durdurulamaz ve kaçınılmaz. Yağmursuz fırtına, Roc'un içinde kopan kasırganın tam bir tasviri olan tarifsiz bir öfkeyle kaynıyordu. Sadece saatler kalmıştı.

Yatak odası sallandığında Taliyah sarsılarak doğruldu ve anında uyandı.

"Her şey yolunda, aşkım. Her şey yolunda." Bir elini kadının omurgasındaki çıkıntılarda gezdirdi. "Duvar yıkıldı, hepsi bu."

Sonun başlangıcı o zaman.

Kadın ona yaslanırken boğazında bir lanet düğümlendi.

"Erebus artık gelip gitmekte özgür mü?" diye sordu.

"Evet ama o ve hayaletlerinin bizimle savaşmasına izin verilmiyor." "Onu öldürmek istiyorum," diye hırladı, küçük pençeleri

uçlarda keskinleştirme.

Ona yeniden aşık oldu.

Roc savaş lordlarına törene hazırlanmaları için emirler gönderirken Taliyah'ı kendine yaklaştırdı. "Önümüzde saatler var. Çalışalım mı? Bir son dakika kurtarışı bulabiliriz."

"Hayır, ders çalışma zamanı bitti." Ses tonunda hiçbir duygu yoktu. "Harekete geçme zamanı geldi."

Roc geçmişte her zaman gelini bu günde zihinsel olarak sonunu hazırlaması için odasında yalnız bırakırdı. En sevdiği yiyecekler. Seçtiği şarap. Ne isterse, yetenekleri dâhilinde, yerine getirirdi. Bu sefer Taliyah'ı gözünün önünden ayırmak istemedi.

"Günün geri kalanı nasıl geçecek?" Vücudunu onunkine uydurdu, buz gibi mavileri sapsarıydı. "Daha önce sormalıydım ama şu ana kadar cevabı duymaya hazır olduğumu sanmıyorum."

Ellerini birleştirerek -biri ya da her ikisi de titriyordu- "Törenden iki saat önce kız kardeşlerim Aurora ve Twila banyo yapmana ve giyinmene yardım etmek için gelecekler. İşleri bittiğinde ayrılacaklar ve Kaos'a katılacaklar.

bahçede. Sunakta." Sesi çatallaştı. "Saat on bir buçukta adamlarım sana bahçeye kadar eşlik edecek, orada ben de bekleyin."

"Hayır, kendi başıma yürüyeceğim," dedi kendinden emin bir şekilde. "Astra muhafızları güç kullanıyor görüntüsü verecekler. Kimsenin Astra Komutanı'nın karısı ve zalim General'in isteksiz olduğunu düşünmesine izin vermeyeceğim. Ben istediğimi, istediğim zaman yaparım."

Beni öldürüyor. "Bahçeye kendi başına geleceksin o zaman." Nefes al, nefes ver. "Sonra ne olacak?" diye sordu usulca. "Bana doğru yürüyeceksin. Sunağa."

Bir an için bakışlarını kaçırdı. "Gelinlerinin her biri kendi türünün en azılılarıydı. Bazıları kaçtı. Bazıları ağladı. Bazıları savaştı. Gravita'nız olarak, hepsinden daha vahşi olduğumu kanıtlayacağım. Kaçmayacağım. Ağlamayacağım."

Korkunç bir boğulma sesi onu terk etti. "Tüm varlığımla kaçmanı diliyorum."

"Üzgünüm bebeğim, ama bu benim tarzım değil."

Yanağını avuçladı ve alnından öptü. "Bunu iyi biliyorum aşkım."

"Gerisini bana anlat," dedi, yirmi kişinin daha aklına geldiğini görmüş olmasına rağmen.

Roc onu hiçbir şeyden mahrum edemezdi, bundan bile. "Genellikle darbeyi gece yarısı indiririm. Ölüm, ilk ve son çan arasındaki o zaman aralığında gerçekleşecek."

Başını salladı. "Eğer ölürsem-" Ondan tanıdık bir inkâr yükseldi. Yine de devam etti. "Eğer ölürsem, kız kardeşlerime söylediklerimde ciddi olduğumu bilin. Hiçbir pişmanlığım yok. Birlikte geçirdiğimiz zamanı hiçbir şeye değişmem."

Gözleri yandı, görüş açısı dalgalandı. Parmaklarını göz kapaklarının üzerine bastırdı.

Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Bir şey daha var. Eğer ölürsem, beni takip etmeyeceksin. Sonsuza kadar her şeyi karşılaştıracaksın.

Benimle tanıştığın kadın. Ve neden benden her yönden daha aşağı olduklarını anladıklarından emin ol. Ciddiyim. Bu isteğe bağlı değil."

Kalbi kırıldı. Tam orada, o anda, kalbi bir daha bir araya gelemeyecek kadar çok parçaya ayrıldı. Roc'a kadar hiçbir zaman yenilginin resmini kabul etmemişti.

Bundan kurtulamayacaktı. Erebus onun mutsuzluğunu istemişti. Tanrı bunu elde etmişti.

Günün geri kalanı Taliyah için bulanık bir şekilde geçti, duyguları karmakarışık. Roc'un tahmin ettiği gibi, kız kardeşleri bir gelinlikle geldiler.

ve tuvalet malzemeleri. Onlar onunla konuşmadı, o da onlarla konuşmadı ama üçlünün arasında bir gerilim oluştu.

Taliyah, adam odadan çıkarken gözlerinin parladığını düşündü ve neredeyse bir kez daha aşağılayıcı hıçkırıklara boğulacaktı.

İki kadın kendilerini tanıtmadan ve banyo yapmadan önce gülümsemelerini takındı.

Taliyah soyunup ılık, parfümlü suya yerleştikten sonra Aurora, "Onun kalbini kazandın," dedi. "Bu hem iyi hem de kötü."

"Sen gittiğinde Roc'un canı yanacak," diye ekledi Twila iç çekerek.

Boğazında dikenli bir yumru oluştu. Şu anda Roc'un duygularını tartışamazdı. Hele kendi duyguları bu kadar karmakarışık. "Hadi ama. Ben Harpy General'im. Yeteneklerim var. Kaybedeceğimi kim söyledi?"

Kızlar tsking sesleri çıkardılar.

Her neyse. "Kaos için çalışmak nasıl bir şey?" "O... karmaşık biri. Karmaşık." Elleri köpürttükten sonra, Aurora Taliyah'ın saçlarını yıkadı. "Bedeli ne olursa olsun güç peşinde."

"Bu yüzden mi seni Roc'tan ayrı tutuyor?" Twila omuz silkti. "Yardımcıları olarak sadakatimizi Kaos." Kelimeler sanki kafasına kazınmış gibi prova edilmiş bir hava veriyordu.

Ben de yaşadım. "Kaos sadakatini hak ediyor mu?"

"Üzgünüm ama onunla geçirdiğimiz zamanı tartışmaya izniniz yok."

Görevlerini tamamladıklarında sessizlik çöktü, herkes kendi düşüncelerinde kayboldu. Taliyah odadan çıktığında

Banyo yapıp kurulandıktan sonra kız kardeşler tören elbisesini giymesine yardım ettiler. Fildişi renginde, derin V dekolteli, büyük göğüs dekolteli ve yırtmaçlı bir etek.

Zırhının her parçasını kuşandı. Göğüs zırhı, uzuv korumaları. Silah kemerini.

Çünkü herkes kendi gününde en seksi görünmelidir. ölüm günü önerdi. Güldü, bir çift savaş botunu çekiştirip belindeki hançeri kınına sokarken yine histeriye yaklaşıyordu.

Hançer kendi icatlarından biriydi. Silah ilkinin kullanarak yapmıştı. Roc'a dövüşeceğine, elinden gelenin en iyisini yapacağına söz vermişti. Düzgün bir silahı olmadan elinden gelenin en iyisini nasıl yapabiliirdi? Bir tanrıyı öldürebilecek bir şey.

Ağzındaki nem kurumuştu. Gerçekten savaşacak mıydı Onu mu? Nasıl yapamazdı? Sonunda amacını bulmuştu. Astra Komutanı'nın yanında Harpy General olarak hüküm sürmek. Sevdiği eşinin.

Titreme onu sarstı. "Siz-" Evet. Yalnızdı. Kız kardeşler ne zaman ayrıldı?

Kız kardeşlerinin ona verdiği cep telefonuna baktı. Saat 11:48. Neredeyse gösteri zamanı.

Sarsıntılara aldırmayın. Ailesi dışarıda bekledi, diğer izleyicilerle yan yana durmak zorunda kaldı. Kaos yerinde olacak. Erebus da. Büyükbaba ve baba. Astra'nın geri kalanı. Harpiller bile ne olursa olsun müdahale etmeden tanıklık etmeyi kabul etmişlerdi. Elbette onun savaşmasını ve kazanmasını bekliyordı. Eksik olan tek şey harphantomlarıydı. Onları özlemişti.

Damgası ısındı ve kaşlarını çattı. Harfantomlar damgalarını ovuşturarak yatak odasına girdiler.

Az önce ne oldu?

"Çağrıldın mı?" Dove kaşlarını kaldırarak konuştu.

Ben mi yaptım? Dove, savaş alanında Harpykind'in en acımasız eylemlerini gerçekleştirmesiyle tanınıyordu, bu yüzden gerçek bir rol modeliydi. Taliyah'ın gözü ikinci komutan olarak bu kadının üzerindeydi.

Dove etrafındaki herkesi öldürmeye çalışmadan bir saat kadar dayanabilse mükemmel olacaktı.

Taliyah yavaş bir daire çizerek döndü ve yeni ordusuna baktı. Dul otlarını atmışlardı ve şimdi düzgün savaş kıyafetleri giyiyorlardı. İfadelerindeki kötülük buz tutmuştu.

Ne var biliyor musun? Evet. Onları kazara çağırdım. "İşte olacaklar, kızlar."

Töreni ve Erebus'un rolünü açıkladı. Adının anılması bile lanetler, şiddet vaatleri ve ruh yakan saldırganlık getiriyordu.

"İşkencecinle yüzleşmelisin ve yüzleşeceksin de. Aslında önümüzdeki on dakika içinde. Ancak," diye ekledi, "ne olursa olsun, tören bitene kadar ona saldıramazsın. Anladın mı?"

Onay sesleri duyuldu. Saate bir kez daha bakınca saatin 11:51 olduğunu gördüm. Gösteri zamanı geçmiş.

Ayakları aniden kayalar kadar ağırlaştı, kapıya doğru yürüdü ve tokmağı çevirdi. Çıkarken menteşeler gıcırdadı. Ordu onun geçmesine izin verdi, aralarından hayalet gibi geçti, sonra arkasından yürüdü, yürürken bedenlendi.

Daha dün, saray ölümsüzlerle dolup taşmıştı. Bugün mü? Odalar boş kalmıştı. Taht odasına doğru gitti. Sunağa, Anka'ya açılan kapılar ileride bekliyordu. Titremeleri şiddetlendi. Başı dik. Omuzlar dik.

Dışarı çıktı, en son fırtına geçmiş olmasına rağmen soğuk bir rüzgâr esiyordu. Üç mavi ay, her biri dolu ve ıslıl ıslıl olan berrak bir gece göğünü süslüyordu. Yıldızlar Etrafları her zamankinden daha parlak görünüyordu, sanki her gök cismi bahçeye bakıyor ve bundan sonra ne olacağını keşfetmeyi bekliyordu.

Sunağa giden yürüyüş yoluna ulaştığında durakladı. Ordusu da onunla birlikte durakladı. Roc olduğu yerde durdu ve onun ihtişamı karşısında nefesi kesildi. O yıldız tozuyla yanan karanlık bir tanrıydı. Eşi benzeri olmayan bir savaş lorduydu. Ve sanki daha önce hiç bu kadar görkemli bir görüntü görmemiş gibi ona bakıyordu.

Adamlarından dördü sağda, dördü de solda duruyordu. Tüm Astra'lar gömleksizdi, alevalaları sergileniyordu, deri ve savaş botları giymişlerdi.

Harpiler her yere yayılmıştı. Heykellerin ve ağaçların üzerine tünediler ve çalıların önünde çömeldiler. Annesi, kız kardeşleri, kayınvalidesi ve hatta Hades bile kenardan onu izliyordu. Herkes onu gururla izledi. Onlar hâlâ bir galibiyet bekliyordum.

Sunağın arkasında siyah cübbesiyle Kaos duruyordu. Yanında asık suratlı Erebus yükseliyordu, Astra gibi gömleksizdi, kaslı göğsünde kardeşinin yüzünün dövmesi vardı. Aurora ve Twila Kaos'un arkasından onu izliyordu.

Kanatları çırpınan Taliyah burnunu havaya kaldırdı ve her bir adamın bakışlarıyla karşılaştı. Erebus. Kaos. Benim için hiçbir şey ifade etmiyorsun. Hiçten de az.

Tek kelime etmeden bir elini kaldırdı ve harphantomların diğerlerine katılmasını işaret etti, onlar da öyle yaparak dağıldılar. Bu sırada gözlerini Erebus'a dikmişlerdi. Nerede ve nasıl hareket ederlerse etsinler, bakışlarını ondan hiç ayırmıyorlardı.

Sanki onların incelemelerinden rahatsız olmuş gibi bir ayağından diğerine mi geçmişti?

Güzel! Ona olan nefreti taşma tehlikesi geçirdi. Daha güçlü sarsıntılar istila etti. Bakışlarını Roc'a çevirdi ve ileriye doğru adım atarak mesafeyi kapatıp sevdiği erkeğe yaklaştı. Korumak için ölebileceği adama.

Onun önünde durup sevgili kokusunu içine çektiğinde, diğer her şeyi unuttu. Burada sadece ikisi vardı, önemli olan tek varlıklar onlardı. Adamın sıcaklığı tenini karıncalandırdı, onu ısıtırdı. Her zaman onu ısıtırdı.

Altın gözleri işkence görmüş ama kararlı, çenesini kaldırarak ona "Endişelenmen için bir neden yok aşkım. Seninle dövüşmeyeceğim ve seni öldürmeyeceğim."

Tamam, yalnızlarmış gibi davranmak, kalabalıktan toplu bir nefes yükseldiğinde işe yaramadı. Sadece Astra

şaşırmadılar. Aksine, onlar da çenelerini yukarı kaldırdılar. Onunla aynı fikirde oldukları için mi?

Kalbinin ve zihninin içinde bir ışık yandı. Taliyah aniden mücadelesinin merkezindeki sorunun cevabını biliyordu: Onun iyiliğini sağlamak için her şeyini vererek onun gönüllü kurbanı mı olacaktı?

Kocasına hüzünlü bir gülümseme sundu. "Sorun yok, bebeğim."

"Hayır." Başını hafifçe salladı. "Seni öldürmem için ısrar etme."

"Yapmayacağım. Sana söz veriyorum." Hayatı boyunca Harpy Generali olmak, halkını en iyi şekilde yönetmek ve korumak için mücadele etmişti. Sonunda başarmıştı ve Bu süreçte inanılmaz bir eş kazandı. Ona her şeyini vermişti ve o da aynısını onun için yapacaktı. "Seviyorum sen."

"Ben de seni seviyorum Taliyah." Sesi rahatlamış gibiydi. Kararlı.

Erebus'un kahkahası çınladı ve kızın tepesini attırdı. Aptal kazandığını sanıyordu. Onun harfantomlarıyla savaşmak zorunda kalana kadar bekle. O zaman bir daha asla gülemeyebilirdi.

Ding. Çanın ilk gongu çaldı. Lanet yaklaştı.

Roc Taliyah'a elini uzattı. "Tören sona erdiğinde gözden kaybolup kış uykusuna yatacağız. Uyandığımızda bir çözüm buluruz."

Ding.

Hayır. Çözümü çoktan bulmuştu. "Tören sona erdiğinde..." dedi ona, elini kabul ederek.

Ding. Adam onu daha da yaklaştıınca, kız onun güzel yüzüne baktı.

"...Erebus'u öldür. Çığlık atmasını sağla." Dedi ki, o

Roc'un üç bıçağından birini kınından çıkardı. göğüs zırhı ve silahı doğrudan kalbine sapladı. Acı kadının içinde patlarken yüzünü dehşet kapladı. O zaman başka bir şey bilmiyordu.

Ding.

"Hayır!" Roc, Taliyah yere yığılırken onu yakaladı.

Kalabalıktan soluklar, küfürler ve inkârlar yükselirken Astra onun etrafını sararak bir duvar oluşturdu. Tören başlamadan hemen önce ona doğru bir bütün olarak gelmişlerdi, davasını destekliyordu. Alçakgönüllüydü. Çok sevinmişti. Taliyah'la daha fazla zaman geçirmek, hatta uyumak bile her şeye değer bir sondu. Ama o... o...

Ding.

"Uyan, Taliyah! Canlan! Emrediyorum," diye bağırdı ona.

"Hayır, hayır, hayır." Erebus saçlarını yoldu. "Bu değildi olması gerekiyordu. Bu şekilde ölmemesi gerekiyordu."

Ding. Şok onu yumrukladı. Tenindeki sıcaklık azalıp soğukluk yayılırken, keder işini bitirdi ve onu şeritlere ayırdı.

Kendini feda etmişti. Hayatına son vermişti.

Ding.

Ölmüştü, parçaları çoktan buharlaşmaya başlamıştı. Yakında, bedeni artık olmayacaktı.

Farklı yüzlerde farklı seviyelerde şok ifadesi vardı. Kaos... sıırttı.

Öfke Roc'u nükleer bir bomba gücüyle vurdu. Rage Hiç bilmediği bir şey. Anhilla'nın ötesinde bir şey. Ona odaklandı ve diğer her şeyi örtmesine izin verdi. Taliyah'a onu takip edecekti ve bunda ciddiydi. Onunla yaşadı. Onsuz, sadece var olurdu. Artık ikincisini yapamazdı. Yapmayacaktı da. Ama önce...

"Kız kardeşlerimizi güvenli bir yere götür," diye emretti lan, kendi sesini zar zor tanıyabiliyordu. Kaos'un yakınında durduklarında taşın etkisi kayboldu, tanrı ve muhafızlar arasındaki bağ görünmez bir kalkan oluşturdu. Taliyah'ın el yapımı kılıcını kınından çıkardı ve ayağa fırlayarak Erebus'la yüzleşti.

Çılgın tanrı adımlarını hızlandırarak oyun kitabını gözden geçirdi. "Hayalet-harpi ordusunu yarat, bir Skyhawk ortaya çıkar

Kızım, Roc'u yen."

Roc, dikkatini Kaos'a çevirip kendi intikamını almadan önce Taliyah'ın intikamını alacaktı.

Erebus'un uzun süredir işkence ettiği hayaletlerin çığlıkları Roc'un kulak zarlarını patlatacak kadar yüksekti. Sonra Erebus'a saldırdılar. Tanrı temastan önce ortadan kayboldu. Hayaletlerin çoğu onu kovalayıp hızla geri döndüler. Görünür derisinin her yerinde yaralar vardı. Kan, yırtık cübbesini ıslatmıştı.

Benden kaçamaz. "Bırakın onu," diye gürledi Roc, tüm diyar titriyordu. "Onun ölümü benimdir."

Hayaletler... itaat ettiler, tanrıyı serbest bıraktılar ve geri süzıldüler.

Ruhunun derinliklerinden gelen bir savaş çığlığıyla Roc ileri atıldı. Ayakları yere vuruyordu. Düşmanına ulaşmak için önüne çıkan herkesi devirdi.

İki nefret güllesi, o ve Erebus birbirine çarptı, yere savruldu ve fırlıdak gibi döndü.

Roc onu bile şaşırtan bir vahşilikle kesti, ısırđı ve pençeledi. Hiç merhamet göstermedi. Erebus ilk başta hazırlıksızdı; daha küçük bir varlığı öldürebilecek yaralar aldı.

Roc etrafını sardığında Erebus ordusuna, "İçin onları," diye bağırdı. "Hepsini iç!"

Etraflarında savaş patlak verdi. Astra, harpiller ve harphantomlar düşman tarafından kuşatıldı.

Roc bir an, bir anlığına Kaos'un gülümseyen yüzünü gördü. Sırtışı daha da büyümüşü.

Roc öfkesini haykırarak bir kez daha Erebus'un üzerine yürüdü. Alevler derisinin üzerinde cızırdıyor, kendilerini onun yoluna atan zebaniler temas ettikleri anda buharlaşıyordu. Hiçbir şey onu durduracak güce sahip değildi.

Roc kesip eğildi, göğüs göğüse çarpışmaya kilitlendi, ta ki... Erebus'u karnından bıçaklayana kadar. Birincinin parçaları

Yaranın içine çökerek tanrıyı daha da zayıflattı ve iyileşmesini engelledi.

Zeki Taliyah, maksimum ve kalıcı hasara yol açacak bir silah tasarlıyor.

"Bu şekilde bitmemesi gerekiyordu," diye tükürdü Erebus. "Bu şekilde

Blade bana lanetin gelişini gösterdi. Onu öldürmeyi reddedecektin. İkiniz dövüşecektiniz ve o seni öldürecek. Lanet... Diğerleri de lanetlenmeliydi. Bu değildi. Bu şekilde bitmesi gerekiyordu," diye tekrarlardı hançerini sallayarak.

"Kızınız sadece sizden daha zeki değil, aynı zamanda daha iyi. Seni yendi." Roc sıırttı. "Planlarını mahvetti."

Yeni bir dans başladı, Roc'un darbelerinin gücü Erebus'un üzerine birbiri ardına acı dolu çığlar düşürüyordu.

"Yorulduğunu görebiliyorum. Kendi ölümünü hissediyor musun Fantom? Bil ki canını acıtmayı planlıyorum."

Roc onu diğer Astra'ların kollarına atarken erkek her zamankinden daha da solgunlaştı. Bileklerini kelepçelediler ve kollarını boğazına doladılar. Bir ekip birlikte çalışıyordu. Roc hiç tereddüt etmeden hançerini eve sapladı.

Bıçak Erebus yerine Kaos'u kesmişti. Bu hatayı anlamaya çalıştı. Tanrı cisimleşmiş miydi?

Onu da öldürecek. Roc bıçağı acımasızca döndürdü ama Kaos yerinde kaldı, görünüşe göre zarar görmemişti.

Roc kabzayı bıraktı ve dirseğini geri çekti. Tüm gücünü, tüm kudretini yumruğuna aktararak Kaos'un suratına çarptı. Eski akıl hocası bir an sendeledi. Doğrulurken ağzından akan bir damla kanı sildi.

Roc'a bakarken Erebus'la konuşarak, "Oğlum," dedi, "Kaderin Kılıcı tam olarak ne olacağını ortaya koyar... ama özgür iradeyi ve bir tanrıçanın tek bir kararla fikrini ve kaderini değiştirebilir. Taliyah bugün bunu yaptı. Oldukça olağanüstü bir şekilde. Roc'a seni bir kez daha dövürmeden git buradan."

"Onunla gurur duymayı hak etmiyorsun," diye tükürdü Roc Kaos'a Erebus uzaklaşırken. Onu avlayacak, bulacak ve işini bitirecekti. "Yolumdan çekileceksin. Kadının intikamını alma hakkımı elimden alamazsın."

"Oğlum ne suç işledi?" Kaos sordu. "Roc?"

Taliyah'ın tatlı sesi zihnini delip geçti, ötelerden gelen bir fısıltı. Bağırsakları sanki bıçağı oraya o saplamış gibi büküldü.

"Roc?" diye daha güçlü bir şekilde sordu.

Taliyah mı? Kalbi yerinden fırladı ve bakışlarını kaçırarak döndü. Düşman hayaletleri yerde buharlaştı. Kazanan takım bahçeye yayılmış, başka birinin ortaya çıkmasına cesaret edemiyordu. Skyhawk kardeşler Taliyah'ın cesedinin etrafını sardı ve-

O yaşadı!

Herkesi yolundan iterek kadının yanına çömeldi. Yaşıyordu, gözleri açıldı, göğsü inip kalkıyordu. Bir çılgınlıkla onu kollarının arasına aldı.

Kendini bıçakladıktan ve tamamen iyileşmiş olarak uyandıktan saniyeler sonra Taliyah kendini Roc'un yatağında buldu. Roc onu bahçeden, olaylardan ve endişeli ailesinden uzaklaştırmıştı. Hem Astra'nın hem de Harpy'nin meraklı gözlerinden bahsetmiyorum bile.

Onu yatağın ayakucuna yatırdı ve önünde diz çöktü, vücudu bacaklarının arasındaydı. Kalçalarını kavrayıp etine sıcaklık akıtarak tek kelimelik bir talepte bulundu.

"Nasıl?"

"Bilmiyorum!" Karanlık çökmüştü; sonra bilinç geri geldi. Sanki pilot ışığı sönmüş, sonra daha sıcak bir alevle yeniden yanmıştı. Güç damarlarından akıyordu, yeni uyanmış bir şimşek nehri gibi.

"Başka nasıl olacak?" Sert ses odanın öbür ucundan, Kaos'un belirttiği yerden geldi. "Gerçek bir fedakârlık güçtür ve güç de hayattır. Sen, lan ya da Solar daha önce bir gelinden böyle bir bağlılık kazanmış olsaydınız, gelinlerinize geri dönerdiniz, döngü sona ererdi."

Roc utançla başını eğdi. "Bana iyileşemeyeceğini söylemiştin."

"Hayır. Sana Taliyah'ın dönmeyeceğini söylemiştim ve dönmedi. O artık yeni bir yaratık." Tanrı garip bir gururla devam etti. "Fedakârlığını yaptı ve dokuzuncu yıldızını kazandı. "Dokuzuncu yıldız

Şu anki Harpy Generali, şimdi kendisiyle savaştı ve kazandı, onuncusunu kazandı. Yükseldi. Ölüm onun için o kadar kolay gelmeyecek."

Bileğine baktı ve nefesi kesildi. Adam haklıydı. On yıldız!

Kaos bakışlarını Roc'a çevirdi. "Sen de başkalarının iyiliğini kendi iyiliğinden üstün tutarak kendi fedakârlığını yaptın. Ama adamların görevini tamamlayana kadar yükselemeyeceksin.

onların da gelecekteki görevleri. Kutsama ve lanetleme döngüsüne birlikte girdiniz ve birlikte çıkacaksınız. Sadece görevlerin ve düzenin değiştiğini bilin. Adamlarınızı hazırlayın."

Belki de PopPop o kadar da kötü değildi? "Erebus'tan ne haber?" Babasının bir an önce ölmesini istiyordu.

"Senin gibi Erebus da bir dahaki sefere o kadar kolay yenilmeyecek." Kaos kaşlarını kaldırdı. "Ne de olsa en yeni silahı kazandı."

Roc gerildi. "Hangisi?"

Tanrı omuz silkti. "Yakında öğrenirsin." "Peki ya sen?"

Yükseldin mi?" Acı, sevinç ve Kocasının ses tonunda öfke vardı.

Kaos sadece gülümsedi ve uzaklaştı, karı koca baş başa kaldılar.

Roc hiç vakit kaybetmeden kollarını ona doladı. "Benim için ölmeye hazırdın."

"Senin için öldüm," diye takıldı ve tüm gücüyle sarılmaya karşılık verdi. "Benim için her şeyden vazgeçtin."

"Sen benim her şeyimsin."

Kapı ardına kadar açıldı, ailesi odaya doluştu ve olan bitenle ilgili tam bir açıklama talep etti. Hatta Strider, Sabin ve Lysander içeri girdi ama kayınbiraderleri Roc'a cinayet dolu bakışlar fırlattı. Daha sonra Astra geldi ve duvarların arasından hayalet gibi geçen Harphantom'ları zar zor yendi.

Binlerce ses birbirine karıştı. Bazılarını diğerlerinden daha yüksek sesle duyuyordu. "Ne oldu?"

"T-bombasının ölümün kendisini yendiğini gördünüz mü?"

"Şimdi Astra'yı kız kardeşimi tehlikeye attığı için cezalandırabilir miyim?"

Bir zamanlar kendi ailesi olsun istemişti. Şimdi bir yavrusu var.

Taliyah onun şaşkın bakışlarına güldü. "Noeller eğlenceli geçecek."

Roc Harpy tahtında oturuyor, General de onun kucağına tünüyordu. Törenin üzerinden sadece bir gün geçmişti ama çok şey değişmişti.

Taliyah General için altı meydan okuma almış ve hepsini de kazanmıştı. Aslında sekiz tane daha meydan okuma almıştı ama bu sekiz kişi onun dövüşünü izledikten sonra meydan okumalarını geri çekti. Artık hayalet yeteneklerini saklamıyor ve rakiplerini tamamen yok ediyordu. İsteddiği zaman vücut buluyordu. Sadece o öyle istediği için hayatta kaldılar.

Roc ona tezahürat yaptı, "O benim" diye seslendi. Onu görüyor musun? Benim." Adamları da biraz etkilenmiş olabilirdi.

Genellikle bir törenin ardından Astra bir sonraki göreve hazırlanmak üzere Nova'ya dönerdi. Bu döngüde ise Harpina'da kalmayı ve zaferlerini ilgili herkesle birlikte kutlamayı tercih etmişlerdi.

Harphantomlar duvarların yanında dizilmiş, perili gözlerle onları izliyorlardı. Çok uzun zamandır acı çekiyorlardı. Zaman, çaba ve Taliyah'ın yardımıyla iyileşeceklerdi.

Yeraltı Dünyası'nın Lordları da biraz daha kaynaşmaya karar vermişti. Nerede dururlarsa dursunlar, Roc'a dik dik bakmaya devam ediyorlardı. Anlaşılan karıma yardım ettiğim için özür dilemeyeceğim konuşması pek hoşlarına gitmemişti.

Blythe tavandan sarkan çok sayıdaki avizeden birinin üzerine oturmuş, Roux'nun her hareketini gözlemliyordu. Savaş lordunun duruşundaki sertliğe bakılırsa, farkında değildi.

Isla, Taliyah'ın kız kardeşleriyle birlikte odanın ortasında dans etti. Küçük kız gülümsedi ama yine de hüzün yansıttı.

Babasını kaybetmişti ve Roc pişman olmuştu. Eğer yapabileceği bir şey varsa, yapardı. Şimdiden bir fikri vardı. Ama Roux'nun önce Sırlar Salonu'nda biraz daha zaman geçirmesi gerekiyordu...

Kahkahalar dikkatini çekti. Kendi ordusunun Taliyah'ın ordusuyla karıştığı odaya bir göz attı. Her iki grup da eğleniyordu.

Astra, kalabalıktan ayrı kalmayı tercih ederek tahtın arkasında sırayla durdu. Roc Kaos'un mesajını iletmişti, bu yüzden savaş lordları tetikte kaldı. Erebus'un hangi silahı aldığını ya da bir sonraki görevin kime verileceğini, hatta bu görevin ne olduğunu bile bilmiyorlardı.

Roc ne biliyordu? Taliyah gibi bir kadın yanlarındayken kaybedemezlerdi. Başarısızlık bir olasılık bile değildi.

Taliyah, "Keşke Aurora ve Twila da burada olsaydı," dedi.

"Bir gün olacaklar. Yükseldiğimde onları Kaos'un elinden alacağım." Tanrı sonunda başarmış olabilirdi ama o da bir seçim yapmıştı. Erebus'u Roc'un kılıcından kurtararak sadakatinin nerede yattığını kanıtlamıştı. Bu yüzden oğlunun kaderini paylaşacaktı.

"Yardım edeceğim."

Kaos'un Erebus'u nasıl koruduğunu öğrenir öğrenmez, Tanrı'yı büyük bir düşman olarak görüyordu. Bu yüzden Roc iki erkeğin de sayılı günleri olduğunu biliyordu. Tüm Toprakların Terörü Taliyah yenilgiyi kabul etmezdi. Asla.

Başparmağını kızın kiraz kırmızısı dudaklarının kenarında gezdirdi. "Açlıktan ölüyor gibisin. Ara verelim mi?"

Homurdandı. "Bu sabah beslendim."

"Kim günde bir öğünle hayatta kalabilir ki?" Onu beslemeyi seviyordu. Karısına, ailesine bakmayı seviyordu. Verecek çok şeyi vardı. Kadın ne alırsa alsın, o yeniden üretirdi ve sonra biraz! Gerçekten de ne kadar çok verirse, o kadar çok ürettiyordu. Roc'un vücudu güçle uğulduyordu. Kendini hiç bu kadar güçlü hissetmemişti. "Ayrıca, daha fazla yıldız tozuna ihtiyacın var."

Başka bir homurtu. "Bebeğim, ben yürüyen bir parıltı bombasıyım. Tepeden tırnağa parıldıyorum, bu da düşmanlarımin ve halkımin gözünü korkutmamı biraz zorlaştırıyor bu arada. Ama tamam, sen konuştun beni de içine çek." Gülümseyerek elini onun yanağında gezdirdi. "Yıldız tozlarımı teninde görmeyi seviyorum."

Onun ruhundan ve Tanrıça General olarak dönüşünden güç alarak kendi yıldız tozunu üretmeye başlamıştı. Buna bayıldı,

O da. Söyleyebileceğinden çok daha fazlasını.

"Daha fazlasını istiyorum." Onları parlatmak için hazırlandı.

"Bekle," dedi. "Bir şey denemek istiyorum."

Gözünü kırpmadı ama bir de baktı ki yatağının kenarında oturuyor, Taliyah da kucağına uzanmış.

İçinden bir kahkaha yükseldi. "Ben yaptım! İkimizi de parlattım. Çünkü ben harikayım!"

"Öylesin." Yükselişiyle birlikte başka ne gibi güçler geliştirmişti? Bunu daha sonra öğreneceklerdi. Roc karısının göz alıcı kırmızı elbisesini çıkardı ve ona kendisini ne kadar çok sevdiğini göstermek için yola koyuldu. Hayal bile edemeyeceği bir hayat yaşıyordu, mantığın ötesinde seviliyor, kabul görüyordu.

ve eşsiz bir dirence sahip bir savaşçı tarafından destekleniyor.

Sırada ne olursa olsun, üstesinden geleceklerdi. Birlikte durdurulamazlardı.

New York Times çoksatan yazarı Gena Showalter'ın yeni heyecan verici ve seksi romanı, Ölümsüz Düşmanlar serisinin ilk kitabı Kalpsiz'e bir göz atmak için okumaya devam edin.

Kalpsiz

Gena Showalter tarafından

1

Astaria, Fae Diyarı
Gece Yarısı
Mahkemesi

"Bu ne cüret!" Geceyarısı Sarayı'nın Kralı, Gece Diyarları'nın Hükümdarı ve Karanlık Diyarların Efendisi Kaysar yumruğunu tahtının koluna vurdu.

Zehirli asma saplarından yapılmış özenli bir koltuk. Üst kemer boyunca keskin, tırtıklı yaprakları olan kan kırmızısı çiçekler açmış, havayı tatlı, sarhoş edici bir kokuyla parfümlemişti. "Bir şeyler yapılmalı."

Kış Diyarı Prensi Jareth ona yalan söylemişti. Kaysar yalancılardan her zerresiyle nefret ederdi. Prensi binlerce başka nedenden ötürü hor görüyordu ama yalanlar... Ona göre, bundan daha kötü bir suç olamazdı.

Çok ileri gidiyor!

Boğazının arkasında yeni bir haykırış mayalandı. Eğer kötülüğünüze sahip çıkamıyorsanız, bu eylemi gerçekleştirmemeliydiniz.

Metal uçlu bir eliyle ayağa kalkmak için hazırlandı, Jareth burada olsaydı tam şu anda ona saldırmaya hazırdı. Diğer eliyle de metal pençelerini zehirli sarmaşığa batırdı ve zehir damlaları düşerken kendini oturur pozisyonda tuttu. deliklerden akıyordu.

"Bana tekrar anlat, kelimesi kelimesine, hiçbir şeyi değiştirmeden," diye emretti kahinine. "Kulaklarımı bir kez daha onun suçuyla doldur."

"Kelimesi kelimesine." Sesi, söylemediği şeyi söylüyordu. Yapmalı mıyım? "Pekâlâ." Dehşet içinde tekrarlardı, "Bunu söylediğim için çok üzgünüm Majesteleri ve lütfen bağırmayın ama Prens Jareth size yaklaşıyor -" dedi ve çarpmaya hazırlandı "-sınır."

"Bu ne cüret!" Sözler Kaysar'dan bir kez daha patladı, arkadaşları irkildi.

"Belki de haritanızı incelemelisiniz Majesteleri," diye önerdi, bir annenin kullanabileceği yatıştırıcı bir tonla üzgün bir çocukla kullanın. "Haritanızı incelemek istiyorsunuz, değil mi?"

Onun haritası. Yumuşamadan önce gerildi ve tahtının içinde eridi. "Evet, haritamı incelemek istiyorum." Parmaklarını sapından kurtardı ve çocukken yaptığı gibi bir pençeyi avucunun içinde farklı çizgiler boyunca gezdirdi. O iğneyi ve kan gölünü memnuniyetle karşıladı.

Yüzyıllar boyunca Astaria'nın ve beş fae sarayının her birinin planını ezberlemişti ama yine de ormana özgü bir harita oluşturma sanatı onu hâlâ sakinleştiriyordu. Bu onun tek

Ne de olsa kız kardeşiyle kalan bir bağı vardı. Tabii gerçekten bir kız kardeşi olduysa. Bazen onu icat edip etmediğini merak ediyordu. Varlığının en kötü yılında onu akli başında tutan meleği. Yani, biraz akli başında.

Ön koluna kıpkırmızı çizgiler kazımaya çalışırken, yırtık deriyi işaretleyici olarak kullanarak yeni ve daha derin kesikler açtı. Gerginlik içinden sızarken en yeni acılar zar zor fark ediliyordu.

"Majesteleri?"

Yumuşak bir sesle sorulan soru dikkatini çekti ve başını kaldırdı. Gözlerini kıstı ve önünde duran kadına odaklandı. Muhtemelen bir noktada adından bahsetmiş olsa da, onu sadece Göz olarak tanıyordu, uzun zaman önce goblinlerden kurtardığı bir güzellik.

Aylar mı? Eons? Zaman Kaysar için tüm anlamını yitirmişti, bir gün diğerinden farksızdı. Uyanıyor ve düşmanlarını cezalandırmanın yollarını düşünüyor, sonra da düşmanlarını gerçekten cezalandırıyordu. Yöntemleri değişebilirdi ama hedefleri aynı kalmıştı.

Oniks duvarlar ve meşale ışığıyla çevrili olan Eye Fildişi elbisesi bir rüya kadar ruhani görünüyordu. Görkemli samur saçları narin yüzünü çevreliyordu, teni zengin kahverengi gözlerinden bir ton daha açıktı. Bir kâhin olarak, zihnini bir başkasınıninkiyle birleştirerek istediği imgeleri

ortaya çıkarabilirdi.
bir imgelemde gördüm. Geçmişte yaşanmış şeyler,

Ŗu anda gerekleŖmekte olan ya da gelecekteki bir tarihte gerekleŖecek olan Ŗeyler.

Kelimeleri sıkılmıŖ diŖlerinin arasından geçirerek ona, "Senin için tek kuralım nedir, Gz?" diye sordu.

Yutkundu. "Sözünüzü kesmemeliyim. Ama eğer mecbur kalırsam, bunu yapmamam gereken iki durum var, ölüyor olsam bile."

"Bu doğru." Kadının onun yanında var olan herkesten daha fazla ayrıcalığı vardı ama onun bile geçmesine izin verilmeyen çizgiler vardı! "Bu durumları söyleyin, eğer Lütfen."

Bir ayağından diğerine geçerek itiraf etti: "Harita olmayan haritanızı incelerken. Ve her günün her anında."

Dilini bir kesici diŖin üzerinde gezdirdi.

Diğerlerinin bu Ŗeyi okuyamaması onun suçu muydu?

Çocukken mürekkep ve kâğıt alacak parası olmadığından, bu duruma uyum saęlamıŖtı. Viori'yle birlikte sık sık çılgınca Sadece hayatta kaldığı için cezalandırılmaktan kaçınmak için bir köyden diğerine koŖarken bir haritaya ihtiyaçı vardı. Birçok İsmi Ormanı, ziyaretçileri yutup kemiklerini tkrmesiyle bilinen kötü Ŗhretli bir labirentti. Sonunda.

Bir gün Viori'nin kemiklerini keŖfedecek miydi?

Ciğerleri sıkıŖtı, nefes alıŖ veriŖi aniden daha da zorlaŖtı.

"Bugünkü küstahlığın endiŖe verici, Gz. Ama ben merhametli bir kralım. Yeri geldiğinde. Belki de fazla merhametliyimdir. Sana kendini misillemeden kurtarman için bir Ŗans vereim. Prens Jareth'in Ŗu anda ne yaptığını göster bana."

Kahin bu firsatı değerlendirerek ona yeni bir görüntü sundu. KıŖ Sarayı'nın Veliaht Prensi Jareth Frostline, yeni gelini, Yaz Sarayı'nın sevgilisi Prenses Lulundria ile Birçok İsmi Ormanı'nda seyahat ederken.

"Bana yaklaŖan atıŖmamızın sonucunu göster." Ve bir atıŖma olacaktı. Prens'in taŖları Kaysar'ın sınırlarına kadar büyütmesinin tek bir nedeni vardı. SavaŖmak istiyordu.

Belki de karısını gücüyle etkilemeyi umuyordur?

Sadece aşağılanmayla yüzleşecek! Frostlines yüzünden, Kaysar kendisi için önemli olan her şeyi kaybetmişti. Ondan sonra Tutsaklıktan kaçarken dişlerini gıcırdattı. On yıldan fazla bir süre Viori'nin peşinde koşmuştu. Hiçbir iz bırakmadan ortadan kaybolmuştu.

Göz bile onu bir an olsun görememişti.

Şimdi Kaysar, Frostline'ların acı çekmesini, acı çekmesini, acı çekmesini, acı çekmesini ve sonra biraz daha acı çekmesini sağlamak için yaşıyordu. Sadece kız kardeşini korumak isteyen masum bir çocuğa yaşattıkları yıkımın aynısını onlar da yaşayana kadar Kaysar durmayacaktı.

O asla durmayacaktı. Kendi acısı çağlar boyunca sürdü. Onları de öyle olacaktı.

"Zorunda mıyım?" diye sordu Eye. "Sana neler olduğunu göstermek için ben de izlemeliyim." Kadın ürperdi, bu görüntüye karşı duyduğu tiksinti kan onun en büyük hatası. Diğerleriyle birlikte. "İkimiz de kazanacağımızı biliyoruz."

"Bu doğru. Her zaman ben kazanırım." Kaysar dudaklarını zalimce bükerek sırttı.

Savaşta eşi benzeri yoktu. Öldürme konusunda doğal ya da doğal olmayan bir yetenekle doğduğu için değil. Yetişme çağında, ailesi gibi çiftçi olarak çalışmıştı. Hayır, o Başarılı oldu çünkü hedefine ulaşmak için her çizgiyi aşardı. Hiçbir şey onu hedefinden caydıramazdı.

En zorlu koşullar altında eğitim almış olması da buna yardımcı oldu. Yüzyıllarını goblinler ve devlerle savaşarak geçirdiğini. Canavarlarla ve kötünün de kötüsüyle.

Belki kendisi de bir canavardı, ha? Ama en azından yalancı değildi.

Nightlands'in kontrolünü ele geçirdiğinde - bir zamanlar sadece toplumun tortularının yaşadığı bir hapisane bölgesi -

yeni bir fae sarayı yarattı, kimse onu durduramadı. Fae'ler için kudret eşittir haktı, her krallık en güçlü olan tarafından yönetilirdi.

Tacı koruyacak gücü.

Artık Gece Yarısı Sarayı tüm krallıklar arasında en zengin

olanıydı... ama yine de en tehlikelisiydi. Kaysar'ın ordusu

diğerlerinden iki kat daha büyüktü, askerleri daha sağlam eğitilmişti.

Adamlarının savaşta eşit olmadığından emin olmak için çabalamıştı. Frostline'lara hizmet eden herkesi hiç tereddüt etmeden vahşice öldürdüler. Ama. Emredildiği gibi, her zaman Frostline'ların canını bağışladılar. Kaysar bugüne kadar Prens Lark'ın hayatına son vermekten yakındı. Çok yakında.

Ölü bir adama işkence edemezsin. Kaysar denemişti!

Tek tesellisi, ailenin geri kalanının ölmüş olmayı dilemesini sağlamaktı.

"Görmem gereken başka bir şey var mı?" diye sordu yeniden konumlanarak. Arkasına yaslandı, bacaklarını uzattı ve bileklerini çaprazladı, sonra bir pençesini tahtın koluna vurdu. Jilet keskinliğindeki uç, sızıntı yapan küçük oyuklar bıraktı.

Bir zamanlar, bu zehir onu birkaç kritik dakika boyunca acı çektirir ve felç ederdi, tıpkı herkes gibi. Denemeler, sıkıntılar ve büyük bir kararlılıkla, sarayı inşa etmek için kullanılan magestone'un yanı sıra ona karşı da bir tolerans geliştirmişti. Bir fae'nin gücünü geçici olarak susturabilen basit görünümlü gri bir kaya. Kaysar ve Göz hariç tüm fae'lerin zehirli sarmaşıklara karşı bağışıklığı vardı.

Magestone için panzehir.

"Her zaman görmem gereken daha çok şey vardır," diye mırıldandı Eye, "ama çoğunu görmezden gelmeyi seçiyorsun."

Onun seçici anlayışına hakaret etmiş miydi? Evet. Öyle miydi? Yanılıyor muydu? Hayır. "Bana görmek istediğim şeyi göster, başka bir şey değil."

Göz bir iç çekti. Binlerce kez yaptığı gibi, onun zihnine bir görüntü yansıttı. Bu sefer dizlerinin üzerine çökmüş, başı öne eğik, hıçkıra hıçkıra ağlayan kanlı bir Jareth vardı.

Prens Jareth, birkaç damla gözyaşı dökecek kadar sefil mi? Kaysar buna şahit olmalı. Prens bir saat içinde hıçkıra hıçkıra ağlayacak!

Kraliyet kahini bir adım öne çıktı ve onu düşüncelerinden uzaklaştırırken öfkesini göze aldı.

"Neden Kral Hador ve Prens Jareth'i öldürüp

nefreti bir kez ve sonsuza dek?" Dövmeyi işaret etti pazılarına damgalanmış. Sekiz şeklinde kıvrılmış, kendi kuyruğunu yiyen bir yılan ve ortasından geçen bir kılıç. Krallığının sembolü, "ebedi savaş" anlamına geliyor.

Aptal kız. "Sevdiğin şeylerden ayrılmazsın. Onları yakınında tutarsın ve asla bırakmazsın." Nefreti onun en eski ve en sevgili dostuydu. En yakın ailesiydi. Eğer onu kaybederse

Viori'yi kaybetseydi, elinde ne kalırdı?

Eye ona acıyan bir bakış attı. "Senin intikam arzun neden bir başkasının barış umudundan daha önemli?" Sözlerinde saygısızlıktan ziyade merak vardı, bu da onun hayatını bağışlamasının tek sebebiydi. "Halkınız savaştan bıktı, Kral Kaysar. Ben de dahil. Umurunuzda mı?"

"Ne saçma bir soru. Tabii ki umurumda değil. Benim insanların barınağı, yiyeceği ve koruması var. Onlara yapılan bir kötülük bana yapılmış sayılır. Karşılığında sadece bana borçlu olunan şeyi talep ediyorum."

"Evet, ama siz her gün her an körü körüne itaat etmek zorunda olduğunuzu düşünüyorsunuz."

"Yanlış. Her gün, her an körü körüne itaat etmem gerektiğine inanıyorum." Eğer biri ona yalan söylediye anında krallık ayrıcalıklarını kaybettiler. Bunlardan biri de nefes almaktı.

Ellerini havaya kaldırdı. "Halkınızın mutluluğu bulmasını imkânsız hale getiriyorsunuz, biliyorsunuz."

"Hiç bu kadar yanılmamıştın. Mutluluk onlara bıraktığım tek şey. Eğer bu olmadan giderlerse, sadece kendilerini suçlayabilirler." Aklına bir düşünce geldi. Başını eğdi ve onu incelemesini yoğunlaştırdı. "Şartlarımın kabul edilemez olduğuna mı karar verdiniz? İstedğin her şeyi yapabilirsin. topraklarımı terk et."

Başka bir krallığa ulaşmak için Birçok İsmi Ormanı'ndan geçmesi gerekiyor. Uzun zaman önce Kaysar sentorları, devleri ve trolleri vahşi doğaya yerleştirmişti. Onun mührünü taşımayanlar için krallıktan krallığa geçmenin felaketle sonuçlanma ihtimali yüksekti.

"Ayrılmak gibi bir niyetim yok," dedi ve sonra içini çekti. "Sevgi, övgü ve saygı istemiyor musun?"

"Hayır," diye cevap verdi ve bunda ciddiydi. Hem soylular hem de soysuzlar onu sık sık zalim ve kalpsiz olmakla suçlardı,

saplantılı ve çıldırmış. Tercih ettiği sıfatlar. Neden değişti?

Sanki onu hayal kırıklığına uğratmış gibi omuzları çöktü. "Eğer intikamını bırakmazsan, Kaysar, sana istediğini verebilecek tek kişi olan kadını yakalayamazsın. çoğu için uzun. Ve bu intikam değil!"

Gördükleri beynini mi uyuşturmuştu? "Kadınım yok, kadın istemiyorum ve intikam için yanıp tutuşuyorum." Onun tek tatmin şekli. Belirli bir yatak arkadaşını neden önemsiyordu ki? Bir aşık bir aşıktı, herhangi biriyle aynıydı; sadece farklı yüzler giiyorlardı. En az önemli özellik.

Çaresizlik içindeymiş gibi görünen Eye patladı, "Sen bir kadına sahip olabilirsin. Yalnızlıktan daha fazlasına sahip olabilirsin." Yalnızlık mı? O mu? "Akıl sağlığından şüphe etmeye başlıyorum, Göz."

"Bu yolda devam edersen, kendini daha önce hiç bilmediğin bir sefalet mahkûm edeceksin," dedi, karanlık bakışlarında bir sempati parıltısıyla. "Senin için önemli olan her şeyi kaybedeceksin."

"Önemli olan her şeyi zaten kaybettim," diye homurdandı. "Şimdi sadece karşılığını veriyorum."

"Ama-"

"Hayır!" Bu kadar yeter. "Frostlines tohumları ekti Kalbimin zengin toprağında nefret. On iki ay boyunca kral ve prensler bu tohumları sulayarak filizlenmelerini ve kök salmalarını sağladılar. Ama sen burada durmuş, bana şikâyet etmeye cüret ediyorsun.

ağacı hasat ettiği için mi? Bu ne cüret? Frostline'lar meyveyi yiyecek, sana yemin ederim." Öfkesi tehlikeli boyutlara varınca ayağa fırladı. "Diline dikkat etsen iyi edersin, Göz, yoksa ben onu koleksiyonu."

Evet, kesilmiş dilleri kavanozlarda, yatak odasındaki özel raflarda sergiledi. Diğer organlarını da sergiledi. Düşmanlarının gerçek bir parçasından daha iyi bir ödöl ne olabilirdi?

Çok ilerideki bir tarihte pişmanlık duyabileceği bir şey yapmadan önce Kaysar parladı ve sonra Birçok İsim Ormanı'nda belirdi. Göz'ün imgeleminden tanıdığı bir yerde.

Odağını görevine çevirdi - Prens Jareth'i hayal edilebilecek en kötü şekilde incitmek.

New York Times çoksatan yazarı Gena Showalter'ın yepyeni romanı Kalpsiz'i kaçırmayın!

Telif Hakkı © 2021 Gena Showalter tarafından

ISBN-13: 9781488077777

Savaş Lordu

Telif Hakkı © 2021 Gena Showalter tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, eleştirel makale ve incelemelerde yer alan kısa alıntılar dışında, yazılı izin alınmaksızın hiçbir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, işletmelerle, şirketlerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu baskı Harlequin Books S.A. ile yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır.

Bu kitabın kalitesiyle ilgili sorularınız ve yorumlarınız için lütfen CustomerService@Harlequin.com adresinden bizimle iletişime geçin.

HQN

22 Adelaide St. West, 40. Kat Toronto,
Ontario M5H 4E3, Kanada

www.Harlequin.com

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TIK TIK

